БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. ЧЕТВРТАК 1. ЈАНУАРА 1898. Број 1.

ИЗЛАЗИ ПЕТКАЊУ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ОВА:

На Србију за годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За странство годишње . . . . . 8 „

ПРЕТПЛАТА БИВА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ НА ОПШТИНСКОМ СУДУ А ОНО ПОСТАВЉЕНИЦИ И НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

Његово Величанство Краљ, на предлог г. министра унутрашњих дела, а по саслушању министарског савета, на основу члана 75 и 76 Устава и члана 80 изборног закона скупштинског, — благоволео је указом од 24. овог месеца решити:

Редовна Народна Скупштина да ову 1897. годину сазива се у Београду на дан 30. овог месеца.

По у исто време, а на основу члана 77 Устава, члана 78 изборног закона скупштинског и трећег одељка члана 113 закона о пословном раду у Народној Скупштини:

Редовна Народна Скупштина сазвана за ову 1897. годину одлаже се за шест месеци од данас, тако, да се састане на дан 24. Јула идуће 1898. године.

Овај краљевски указ саопштиван се грађанству београдском ради знања, на основу наредбе господина министра унутрашњих дела од 24. т. м. ПБр. 24486.

Од суда општине београдске 27. Децембра 1897. год. АБр. 7327.

О Б Ј А В А

ЗА ПОВЛАЧЕЊЕ ИЗ ОПТИЦАЈА СРПСКОГ БАКАРНОГ НОВЦА

На основу закона од 15. Марта 1890. год. има се српски бакарни новац заменити сребрнима новца жова.

С тога Министар Финанасија објављује ово што следује:

1. Српски бакарни новац има се повући из оптицаја до 15. Маја 1898. године закључно, почевши од 1. Јануара те године.

2. У сваброђају важиће тај новац до 30. Априла закључно, а од 1. на до 15. Маја, ће часова у вече закључно, ће ће се примати још само ради замене новим динарима на одређеним благајницама.

3. За размену српског бакарног новца дређене су окружне благајнице и благајница управе града Београда. За ове крене од 1. Јануара на до 15. Маја 1898. године, ове ће благајнице вршити ту размену по нужој општој предности српског бакарног новца; но нашу суму од једног динара замењиваће новцем од никла.

4. Сваки је дужан да одвоји једну врсту бакарног новца од друге, т. ј. 5 од 10 пара, и тако одвојени новац да поднеси за размену дотичној окружној благајници, а у Београду благајници Управној.

5. При замени српског бакарног новца новим динарима строго ће се пазити на то, да се у државну касу не унесе ни један комад *страног* бакарног новца, него ће сваки овакав новац бити уништен.

Све напред изложено саопштава се грађанству и овим путем ради знања и управљања.

Из благајничког одељења Министарства Финанасија, 20. Децембра 1897. год. КБр. 21.015., у Београду.

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

Поред Краљевских дарова Њихових Величанстава Краља Александра и Краља Ота у 2.500 дин., приложили су за Божићне празнике сиротињи београдској и они племенити људи, ваздештва и корпорације: Ђорђе Вајсерт 240 дин., Браћа Кремановић 200 д., Љуба Кремановић 150 д., Месаровић и Павловић 100 д., Живко Давидовић 100 д., И. Вајсови и Симони 60 д., Марић и Ризнић 50 дин., Изворјон

СРПСКИ КРАЉЕВСКИ ПРЕСТО И ПИТАЊЕ О ЊЕГОВУ НАСЛЕЂУ

од оставе краља Стефана Драгутина до победе краља Стефана Уроша III. над краљем Владиславом II.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

Мото: Знати много о једној ствари, а не знати ништа о свима осталима, што се тиче српске прошлости, чудноват је сплет, а по мом скромном мишљењу ништа не ће помоћи будућим српским историцима на просветитом пољу, а и да им не буде сметња!

I. Шафарик

НАПИСАО

ЉУБ. АНДРЕЈЕВИЋ

(Ово је расправа коју је прва одобравством српског ученог Друштва у Београду у год. 1896.)

(наставак)

Папа је томе био противан, јер је Владислав био католик и краљ Стефан знао је то, и с тога је 1309. године анатемисао тај брак.[1] Као извесно држимо да је овај српски краљ Стефан био краљ Драгутин а не краљ Милутин пре свега зато, што су у наше време добро знали званична имена ових српских владара и сваки је правио разлику између Стефана и Уроша, а затим и с тога, што је краљ Милутин године 1309. ступио био у преговоре о савезу са краљем Карлом II, и о удаји своје кћери за Карловог сина, чему папа није био противан, па зашто не би био противан ни томе, што би исти краљ ступио у пријатељство и са војводом Владиславом.

А за кога је сина могао тада просити краљ Драгутин кћер војводину? Владислава је оженио још 1293. године Константином Морозини, и није познато да је до 1309. године тај брак на како уништен.[2] Онда не постоји никакав разлог не узети да је младожења био Урошиди, пога учених помиње. И зашто се онда неби могло неровати да је за жета Драгутин и хтео да отме Милутинов престо?

Оводнно рекосмо о Урошиду зато, што ће и то њих у прилог нашој претпоставци о узроку Драгутиновог устанка, јер не можемо пристати на ово, што је до сада узимало као поход томе. Не можемо пристати с тога, што је с једне стране основано на наведеном Пахимеровом причању, које је по све нетачно, да не кажемо и неистинито, а с друге стране, на познатом сасвим самовољном Дворењовом тврђењу.

Нетачности Пахимеровог причања огледају се у томе, што он не само не зна да је Драгутин био краљ у време устанка, него не зна у опште да је то икада био. Затим не зна ни то да је краљ Милутин имао законитог сина Стевана, јер чијем нема се законитом рођењу уверити мало доцније кога је одредио себи за наследника још пре доласка Симонидиног, и постанио да управља Зетом. Да је истина краљ Драгутин устао на краља Милутина с тога, што је Милутинов и Симонидин брак довео у опасност остварење његових планова о наслеђу Милутиновог престола, он би то учинио одмах по закључењу тога брака, од прилике као што то г. Сребљовић намешта у годину 1303., али он то чини тек на неких десетак година доцније, кад је већ и сам, без сумњице АЕ. Даниза, могао увидети да Симонида неће имати деце, и да се с те стране нема чега бојати. И најпосле, за време тога суковања међу браћом не само да није Андроник помагао Милутина, него је на против Милутинова војска била Андронику послата у помоћ.

А над би Дворењово тврђење имало и најмање основа, Драгутин би требао да је протестовао још онда, кад је Милутин

[1] Theiner. Mon. Hung. Tb. I. N. 1869. p. 923-5.

[2] Мавиша. III. стр. 187.

Весић 40 д., Димитрије Карковић 30 д., Ђорђе Одавић и комп. 30 дин., П. Тадић и друг 20 д., Андрејевић и комп. 20 д., Стевановић и Ранковић 20 дин., Раста Миленковић 20 д., Никола Спасић 20 д., Ј. Најдлингер 12 д. Спасоје Васовић 12 д. Карло Перозо 12 д. у вз., Васа Николић 12 д., Драгомир Здравковић 10 д., Бернард Рапапорт 10 д., Радивојевић и Милојловић 10 д., Амар и Син 10 д., Јосиф Матковић 10 д., Мита Стајић 10 д., Народна Банка 100 дин., Српска Кредитна Банка 100 д., Трговачка Штедионица 50 д., Од г.г. адвоката и апотекара београд. 239 д., Ексце кан. механика 100 д., Ексце бакалски 50 д., Чешко друштво „Лумир" 30 д., Осигуравајуће друштво „Грешам" 40 дин., Министарство војно од особља 1476·5 дин., Управа града Београда од особља 1159·5 д., Ексце месарски од чланова 120 д., Ексце мајсторски од чланова 169 дин., Ексце пекар.-лебарски од чланова 83·70 дин., Ексце кројачки од чланова 72 д., Министарство финансија од особља 69·50 д., Министарство нар. привреде од особља 63·50 д., Министарство унутр. дела од особља 58·50 дин., Министарство грађевина од особља 56 д., Ексце млекарски од чланова 50 дин., Државско особље 53 д., Ексце берберски од чланова 31 д., Управа фондова од особља 28·50 Београдска железн. станица од особља 27·40 д., Управа Народ. Позоришта од особља 27·10 дин., Директор Београд. Реалне од особља 24 д., Принот. суд за нар. Београд од особља 20 дин., Ексце опанчарски од чланова 25 д., Ексце терзијски од чланова 25 дин., Принот. подунав. суд од особља 22·20 д., Ексце сајџијски од чланова 20·60 дин., Државни Савет од особља 20 дин., Пољопривредна Задруга 20 д., Трећа Београ. гимназија од особља 19 д., Ексце седлар. сарачки од чланова 19 д., Ексце бурчијски од чланова 18·50 д., Ректор Богословије од особља 17 д., Ексце столарски од чланова 16·50 д., Ексце зимарски од чланова 16 д., Ексце рибарски од чланова 15·50 дин., Министарство правде од особља 15 дин., Ексце ковач.-подковачки од чланова 15 дин., Ексце казанџијске од чланова 14 Ексце воскар.-лецид. од чланова 12 дин., Ексце стаклараџијске од чланова 12·90 дин., Ексце грнчарски од чланова 10 д., Симон Ландау 6 д., Ексце ауџијски од чланова 3 д., Мита Радовић 2 д. Свега 5984 дин.

Сав је овај новац подељен сиротиња београдској пред Божићне празнике.

Суд општине београдске у име своје сиротиње изјављује најтоплију захвалност Њиховом Величанству и осталим племенитим дародавцима на њиховом поклону сиротињи.

Од суда општине београдске 30. Децембра 1897. год. у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

18. Децембар 1897.

Председништво председника г. Н. Д. Стевановић, присутствовали чланови суда г.г. Вран. Ј. Рајић и В. Карађорђевић; од одборника биле су: г.г. Стеван Миловић, Кеја Јов. С. Кораћић, Живојин Б. Пиић, Т. Милојковић, Стеван Живковић, Марко С. Петровић, Лаза Николић, Рајић, Спасоје Ј. Аврић, М. Савић, Гаврс С. Јовић, К. Н. Лазаровић, М. Н. Тодоровић, Ђ. Димитријевић, Стеван Николић, Дим. Гавриловић, Димоје Стефанић, Н. Н. Стевановић, Коста, М. Врчић, Трајко Стојковић, М. Живојновић, Др Стеван Марковић, Светозар Гвоздић, Милош Арсенијевић, Б. Пантелић, Др. Лазаревић, Гедор Ј. Медојевић, Р. Крстовић, Ђ. Р. Ђурић, Младен Ј. Марковић, Ј. М. Јовановић, Коста Чутић, Др. Лека, К. П. Милојковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 11. Децембра 1897. год. и примљен је без примедбе.

II

Одборник г. Свет. Гвоздић, поводом је данас пред одбором изнесом пројекцију захвалу на одборничку дужност.

III

По прочитању акта управе нар. Београда и њених одељења АБр. 7105, 7187, 7032, 7016, 6992, 7101, којима се траже уверења о плаћању и именом стању њихових лица, одбор је изјавио,

да су у доброј изладњи и сиротиње имовинског стања Властимир Лукић бив. телеграфиста, Аврам Лека старинар; да су у неимаштини: Јован Игњатовић — Таушановић оџакерпет, Иван Стаменић калфа обућарски, Никола Милојевић 4. чиновник, Спасенија Филиповић служавка.

IV

По прочитању молбе СТБр. 3431, одбор је изјавио мишљење,

да се Катарини Матић може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

V

По прочитању молбе Симе Михаиловића АБр. 7174, да се ослободи дужности кројачинице, одбор је решио,

да се молилац одбије од свог тражења.

VI

По прочитању акције ексаса бозаџијског АБр. 7163, учињене усled решења одборског од 8. Дец. 1897. г. АБр. 6699, одбор је решио,

да се право наплате таксе за продају бозе у Београду за 1898. годину уступи ексаву бозаџијском за дне један динара годишње под досадашњим погодбама.

VII

По прочитању извештаја општинске одељења АБр. 7162, да се пресуда решењу одбора од 11. Дец. 1897. г. АБр. 6864 није могла донети уза дилатације за јавно под закуп пуљева, због тога, што други дилатант Сима Наумовић није био у Београду, нити је оставио свога пуномоћника за овај посао, и по прочитању накнадне молбе Николе Михајловића овд. АБр. 7161, одбор је решио,

да се право узимања пубока са општинских канала и продаје истог за 1898. годину уступа према прописаним погодбама Николи Михајловићу овд. касапину за двадесет и осам њада динара и тридесет пара годишње аренде.

VIII

По прочитању извештаја општинског одељења АБр. 7167 и молбе Јана Цветковића крчара АБр. 7166 одбор је решио,

да се дивада регул. фонда звана „Табак Ибрамшом Чајир", на Дукану уступи под

поставио Стевана у Зетп, јер је тада и тиме, ако не још у много нећој, а оно бар у рашој мери доведено у питање испуњење уговора од стране Милутинове, ако што је то било и приликом Симонидине ујаџе. Али он то није учинио ни тада ни овом приликом, и онда не можемо ни веровати да је тај уговор и постојао, нити да је главни повод Драгутиновом устанку имао какве везе са Милутиновим ступањем у брак са Симонидом.

Напред смо нашли ову наше узгредну напомену г. Коваченића, да је уставак Драгутинов био без сумње због тога, што је Милутин помагао Грчина. Ми смо још тамо поменули, да је ово у толико основано, што је у то време војска Милутинова изненада била послата Грчина. Али доцније г. Коваченић од тога одустаје и заједно са г. Јовановићем држи да је уставак био због тога, што су Милутин и Јелена сматрали да Милутина не наслеђе Драгутинова синови, као што је било уговорено приликом Драгутиновог одступања.[1] Због тога доцније догађаја напустили су давље Нахимеров разлог, женидбу Милутинову, а задржали Диперову тврдењу и донели је у везу са утицајем Јелениним за Милутиновом двору. О Диперовом уговору њеном наше нашта говорити, али морамо признати, да су Јелинини утицај на Милутина, и њихова заједничка радња на остварењу српско-византијске државе могли покренути Драгутина на оправдан поступак да то једнистно спречи, јер је могао предвидети опасне последице, које би постигле ако не још и њега а оно његове наследнике зацело. И сада, било да се успоји оно што мишљење, да је уставак био због тога, што је Милутин помагао Грчина, било оно друго, због је једнства са Византијом, све на једно излази, да главни основ лежи у Милутиновој спољној политици. А да ли се може томе поверати? Да видимо.

Од ступања на краљевски престо на све до 1299. године, краљ је Милутин био у непрекидном непријатељству са Грчима, а за све то време био је у љубави са братом. С њим је у друштву ратовао противу Грка и противу Дрмана и Кудемића; а од године 1288. заједно ступају у преговоре с папом о преласку у католичство. Године 1299. пар Андроник, желећи да задобије Милутиново пријатељство, би принуђен за му понуди своју кћер за жену, чиме је и постигао жељени циљ. Пријатељство међу њима није поремећено. Јер године 1301., за време размирице између краља Милутина и Дубровчана, Млечани су интервенисали, и том је приликом млетачко веће донело неколико одлука односно мишљења посланика у Дубровник и „ad reges Raxie" или „ad reges vel regnum Raxie." Ово се може протумачити тако, или да су Млечани покушавали да измире Милутина и Дубровчане преко краља Драгутина, или да је и краљ Драгутин заједно са братом био против Дубровчана; а било да се уме једно или друго, излази на то, да су браћа била тада у љубави.

Око године 1306. устаје Милутинове таште Јелене на Милутина достиже је био до толике висине, да је и овај заједно с њом почео сањати о великој српско-византијској држави, којом би завладао највеће он — Милутин, а шета би наследио један од Јелениних синова, чега су ради и одлазили на њеном двор, да се прикину српским обичајима. Краљ Драгутин није увиђао отуда за себе опасност, нити је томе био противан.

Године 1308. краљ Милутин ступа са краљем Карлом II од Напоа у преговоре о савезу противу Византије, а краљ Драгутин остаје и даље одан православљу, због чега је папа, као што смо напред поменули, 1309. г. анатемисао брак његовог сина са њерком католика војводе Владислава.

---

[1] Коваченић Ђ. и Јовановић Љ. Историја српског народа. Изд. 95-6 г. стр. 102.

једногодишњи закуп до 1. Нов. 1898. год. под прописаним погодбама Јанку Цветковићу крчмару за цену од три стотине и пет динара и 10 пара годишње.

IX

По прочитаћу извештаја економног одељења АБр. 7109 и понуде Нети Штајнер овд. АБр. 7108 одбор је решио.

одобрава се, да Нети Штајнер може у општинским кланицама у 1898. год. на три тезге исецирати крена од заклате стоке и употребљавати воду из кланице, а да за то плаћа општинској каси четрдесет и пет динара месечно с тим, да има положити законом прописану кауцију, ма и у личном јемству.

X

Председник објављује, да је на дневном реду решавање о предлогу одборника г. Милана Арсенијевића о утврђивању сајмог обзи, који је предао г. Арсенијевић подоко на писмено.

По прочитаћу тога предлога АБр. 7173, по саслушању усменог излагања председника општине и општинског инжињера г. К. Н. Јовановића, а доказаним радовима на грађевну која, одбор је нашао дуго добите и после извршеног гласања са 27 гласова против 6 (3 нису гласали) одлучио,

да одборско поверенштво прегледа овај предлог и целу досадашњу радњу о грађењу која како са општинске тако и са техничке и правне стране и поднесе одбору исцрпан извештај.

За чланове поверенштва изабрао је г.г. Н. И. Станојевић проф. Вел. Школе, Мишу Марковића инспектора држ. железница, Милоша Дамјановића инжињера грађевина, Т. Сезесковића проф. В. Школе, Милана Кавгановића проф. Вел. Школе, Милутина Ј. Марковића бив. касац. судију, Михаила Савчића инжињера, Др. Радмила Лазаревића пенсионара, Свет. Гвоздића комесара Народне Банке и Тодора Ј. Михајловића трговца. Од изабраних могу четворица пуноважно радити.

XI

Председник извештава одбор, да суд није могао наћи подесну зграду за бољницу за болесне од шарлахи и да је услед тога управник болнице поднео, да се ти болесници свесе у одељење VI опште државне болнице а да се за болесне ове одељења нађе друга кућа, што ће бити много јаднје, јептиније и безопасније.

По саслушању овога и по прочитаћу акта АБр. 7186 и понуде Владе Стаменковића АБр. 7187, одбор је решио,

одобрава се у свему предлог управника опште државне болнице изложен у акту АБр. 7136. Суд општински да га изврши према оналашњу одбора општинског од 11. Децембра 1897. г. АБр. 6753. Понуда Вл. Стаменковића АБр. 7137 одбија се.

XII

Председник извештава одбор, да је управа пор. Бесгрлад решењем својим АБр. 7127 задржала од извршења решење одбора од 11. Дец. 1897. год. АБр. 6758 односно одређивања цене леду и нарелила је, да се цена повиси од 95 на 30 пара, што је суд општински одмах и извршио.

Одбор је примио к знању,

ово саопштење и решење управнико.

XIII

По прочитаћу молбе Живка Тодоровића мајстора АБр. 7018, да се ослободи дужности гланног тутора цркве на новом гробљу, одбор је решио,

уважавајући се ова молба Живка Тодоровића. За главни тутор цркве на новом гробљу буде Борође Јовановић кафеција, који је изабрат био за споменског тутора, а на његово место да буде споменик тутор Фнлип Стојадинов бив. бакалин.

XIV

Председник извештава одбор, да се Васа Мијатовић хотељер, који је у седници од 11. Дец. 1897. год. АБр. 6977 изабрат за главног тутора цркве св. Марка, не може примити ове дужности, и да би требало на његово место другог изабрати.

Одбор је решио,

да на место Васе Мијатовића хотељера, буде главни тутор цркве св. Марка Никола Марић апотекар.

XV

По прочитаћу акта протопрезвитера београдског АБр. 7153, да је епископска тутурска црква Београдско протезно двоспратни рос, одбор је по предлогу свештенства те цркве решио,

да спомоћни тутори Вазнеселске цркве буду Петар Пејић бакалин и Милан Јовић опанчар.

XVI

По прочитаћу акта протопрезвитера београдске АБр. 7043, да треба изабрати поне тутора за цркву дорћолску, пошто је досадашњи премино рок, одбор је по предлогу протопрезвитера решио,

да тутори цркве дорћолске буду ова лица и то: главни Павле Н. Новаковић бакалин, а спомоћни Танасије Ристић кафеција и Васа Панзовић бив. бакалин.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

од 29. Децембра 1897.

Председавао председник г. Н. Ј. Стевановић, присуствовали чланови суда г.г. Вран. Ј. Рајић и В. Корајловић, од одборних бана: г. г. Милутин Ј. Марковић, Танаско Стојковић, Нава Павловић, Стеван Максимовић, Марко С. Петровић, Др. Стеван Марковић, Стеван Мишковић, Гаврп С. Јакић, Димнтр Стојковић, М. Савчић, Светозар Гавровић, Ј. М. Јовановић, Дим. Георгијевић, Ђ. Пантелић, М. Капетановић, С. Ј. Аврамов, К. Чучић, М. О. Петровић, Н. И. Станојевић, Др. Лазаретић, Р. Крстовић, Коста М. Трућић, Мирослав Ђ. Илић, К. И. Михајловић, Др. Јенко, Т. Ј. Мијајловић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 18. Децембра 1897. г. и учињене су ове измене и допуне,

у одлуци КЊБр. 654, да одређено поверенштво прегледа и сне досадашње радове за канализацију варошн;

у одлуци КЊБр. 656, да је решење Управе варошн Београда АБр. 7127 следовало услед жалбе еснапа лебарског.

II

По прочитаћу акта београдског духовног суда АБр. 7229, одбор је нзјавио,

да му је непознато владање Саве Дежанија служитеља, Светозара Стојадиновића служитеља, Добросава Кретића кафеција и Светозара Илића раденика.

III

По прочитаћу молбе СТБр. 3490, одбор је изјавио нензјаве,

да се молнвцу Пери Јанковићу апотекару, може дати тражено умерење о његовом породичном односу.

Да је краљ Драгутин и тада био уз краља Милутина, тога проналетства од стране паше изнесене не ма било.

У децембру 1313. године француски краљ Филип Леви потписао је индивидију угарора између Карла II и Милутина, а овај је још много пре тога од истога одустао и у октобру 1312. године, јакле скоро на два месеца пре потписа индивидије, замењен Александар већ је био добио од папа Андроника поштаћ поклон и из поштаћ уговора. Од тога се времена прекида Милутинова двострана политика, коју је отпочео био од год 1299., и није више никада тражио пријатељства са католицима.

Правилном саиог тога преокома у Милутиновој спољној политици краљ Драгутин устаје да му отне престо. Да је и он био на страни католика, да је и он пристајао на пријатељство са Карлом против Византије, његов би се устанак лако могао објаснити. Али, као што знамо, он не само да то није чинио, него је, шта више, у то време његов син био проклет од папе. И одустајање Милутиново од сапеза са католицима и шиљање поноћи Андронику, знаци прављене на овај пут, којим је и раније пишао, и од кога краљ Драгутин ни пређе није упућао за себе никакве опасности. Према томе нама је врло тешко да повеpујемо, да је упрок Драгутиновог устанка био Милутиново шиљање помоћи Грцима, или само обновљено пријатељство и изглед на помоћи Јерини утицај, коме се ни онда, кад је фактички постојао, краљ Драгутин није противио.

Али кад би претпоставили да је, и поред свега тога, један од та два узрока постојао, онда би се мир међу браћом могао поставити или одустајањем Милутиновим од Грка, или — као што неки тумаче Никодимово посланство — претњом Андроником. Али прнпса није било, јер је краљ Милутин и после измирења са краљем Драгутином продужио пријатељство са Византијом, а друго није могло бити, јер пре свега и ако би се тиме напао краљ Драгутин на мир, не би се никада могао натаити и на то, да према браћу показује отворено љубави, колико је, по причаљу АЕ. Данила, у ствари чинио; а после тога, напред смо већ поменули, да се из Никодимова причања јасно види, да су браћа већ ступила била у преговоре о измирењу, кад су решили да пошљу Никодима Андронику, и према томе Никодимово посланство јавља као последња, а не као узрок измирењу.

Љубави међу браћом после измирења могла је настати само тако, ако је спорazум постигнут на задовољство обеју страна, а такав се спорazум не би могао никада постићи да је устанак Драгутинов потекао ма из кога од поменута два узрока.

(наставиће се)

IV

Председник пашоса одбору на решење жалбу Симе К. Наумовића, на решење одбора од 18. Дец. 1897. којим је право продаје дубова уступљено Николи Михајловићу, и у вези жалби Симе види напладно још 800 дин. више за оно право.

По прочитаку ту жалбе Абр. 7287 у вези уредне жалиле праква и свој поступак за уже напитање, одбор је решио,

да се као жалба, тако и накнадна већа понуда Симе К. Наумовића за право продаје дубова у 1898. год. одбаци и одржи у сили решење одбора од 18. Дец. 1897. г.

V

По прочитаку понуде И. Бајсова и Синова Абр. 7270 и извештаја економног одељења Абр. 7271, одбор је решио,

да се општинско земљиште на обали свиској до воћених магацина уступи под једногодишњи закуп од 1. Јан. 1898. год. досадашњим закупцима И. Бајсову и Синовима, под досадашњим погодбама и цени од седам стотина шездесет динара годишње, коју се има сразмерно краћем трајању закупа.

VII

По прочитаку извештаја економног одељења Абр. 7194 и 7200 да се ни трећа лицитација за давање под закуп права наплате такси на дел. ниће мосла држати, јер није било лицитаната, и по прочитаку понуде Петка Трајановића Абр. 7201, којом нуди да му право вред 800 д. као буде дел задржав на Сави и Дунаву а 800 дин. ако се буде морао дел са страше чамцима доносити одбор је решио,

да се право наплате такси на ваљеве леда уступи Петку Трајановићу за осам стотина динара за ону зимску сезону без погодаба, неје је он постапно односно задржавања и доношења леда, а по погодбама прописаним од суда општинске. До сада наплаћена такса помоћу општинских органа има припасти каси општинској.

VIII

По прочитаку понуде Димитрија Х. Фичо овд. Абр. 7199. одбор је решио,

да се општинска дућана у дубровачкој улици жидају под закуп од 1. Јан. до 1. Маја 1898. год. досадашњем закупцу Димитрију Х. Фичу под досадашњим погодбама за укупну годишњу цену од девет стотина и два динара, која ће се сразмерно трајању закупа исправнати и наплатити.

До сада ненаплаћена кирија од оног закупца, да се одмах осигура и наплати. Пре истека свог закупа да се благовремено распише лицитација.

IX

Одборник г. Сокиом Л. Азријел пита, да ли је осигурана сума, коју је бив. општи наплатио на каси општинској непредно.

Председник је изјавио,

да је бив. економ за овај неправилан рад отпужен дисциплинској власти. Шта је власт до сада учинила по овој ствари, извештиће се и одбору саопштити.

X

По поменом прочитаку покуде Брање Крезановића Абр. 6949, да им општина прода општинско земље у варошкој улици, одбор је решио,

да се ово имање, без обзеса по општину, процени помоћу 5 процењивача, од којих ће изабрати општина двојицу, попућач двојицу а она четворица петог као председника. Процена та да се изнесе одбору, када ће се и о самој понуди донети решење. Процењивци од стране општине да буду Ђорђе Акимовић и Гозуф С. Јанић трговци.

(Свршиће се)

О Б Ј А В А

Поводом тим, што се често дешава, да се гробиште и гробови на новоме гробљу а по захтеву приватних отварају, и по што тај посао кошта гробљанску касу плаћајући каменарије и зидаре, то је суд општине београдске решио,

да се од 1. Јануара 1898. године за отварање гробница и гробова на новоме гробљу наплаћује ова такса:

I. За отварање и затварање мале гробнице . . . . . 4·— дин.
II. За отварање и затварање велике гробнице . . . . . 5·— „
III. За отварање и затварање ће гробнице са пресецом тола из простог гроба у зидани . . . . . 8·— „
IV. За откопавање простог гроба ради преноса тела из гробља . . . . . 5·— „

Такву ону наплаћивање благајница новог гробља у корист гробљанске касе, и издавање допусте за овај рад.

О опоме се извештава грађанство ради знања и управљања.

Од суда општине београдске 20. Децембра 1897. год. Абр. 7239.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димњачарство:

а) За чишћење димњака (цилиндра) без разлике на спратове — — — 0·20 *д.*
б) За нешидан шпорхерт — — — 0·40 *д.*
в) За увиђан — — — — — 0·20 *д.*
г) За велики увидан шпорхерт у гости оници — — — — — — 0·60 *д.*
д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 *д.*
ђ) За чишћење простог димњака — 0·10 *д.*
е) За чишћење чумиза од 2 и по метра уједно са пећима — — 0·24 *д.*
ж) За чишћење чумиза од 2 и по метра уједно са више пећи — — 0·20 *д.*
з) За пазење димњака (цилиндра) без разлике на спратове — — 0·75 *д.*

II. Прожирско помирје и пужинце:

а) Од зубног метра — — — — 10— *д.*
б) Од апоа — — — — — — 0·50 *д.*

III. Гробарина:

а) Гроб за дечу — — — — — 7·— *д.*
б) Гроб за одрасле — — — — 12·— *д.*
в) Мала гробница — — — — 555·52 *д.*
г) Велика гробница III реда — — 998·93 *д.*
д) Велика гробница II реда — — 1069·93 *д.*
ђ) Велика гробница I реда — — 1684·57 *д.*

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварторе: Савинаџија, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0·25 *д.*
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — — — 0·70 *д.*
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавне са кухињом, од гостионице са кухињом без пића — 1·50 *д.*

За кварторе: Дорћолски и Палилулски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0·20 *д.*
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — — 0·60 *д.*
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавне са кухињом од гостионице са кухињом без пића — 1·— *д.*

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. Абр. 9449.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а) Проста кола са 2 коња — — — — 10 дин.
б) Кола са кићењем са 2 коња — — 18 „
в) Стаклена кола са 2 коња — — — 24 „
г) Стаклена кола са 4 коња — — — 60 „

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У времену од 4. Децембра до 11. Децембра 1897. год.

допутовало 520 путника — одпутовало 422 путника.

ПОСТОЈБИНА ПРИСПЕЛИХ ПУТНИКА:															
ПОЛА		Из Србије	Аустро-Угарске	Балк. и Херцегов.	Црне Горе	Грчке	Турске	Бугарске	Румуније	Русије	Турнедије	Француске	Шпаније	Велике Британије	Остале Европ. Држ.	Ван Европе
Мушки	Женск.															
502	18	428	59	3	4	—	8	3	2	1	4	3	3	1	1	

ЗАНИМАЊЕ ПУТНИКА:													Допутовали	Радници:		
Чиновн. и службен.	Занатлије	Трговци	Индустријалци и капиталисти	Радници	Ученици	Неодређени	Газдинице	Шпекуланти и лихвари	Радници	Пољопривр.	Слуге и кћерке	Просјаци	У јавним до-маћа	У приватним	Домаћини	Остали
26	27	285	75	9	14	3	14	9	6	8	44	—	467	53	143	45

17. Децембра 1897. год. *Из статистичког одељења општ. упр. Београда.*

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Издавач ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 2—97. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 11. ЈАНУАРА 1898. | Број 2.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА ЈЕ:

На Србији за годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За остале земље за годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТА ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ НА ОПШТИНСКИ ОДБ А СВЕ ПОРОЏЕВИЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ОБЈАВА

ЗА ПОВЛАЧЕЊЕ ИЗ ОПТИЦАЈА СРПСКОГ БАКАРНОГ НОВЦА

На основу закона од 15. Марта 1890. год. има се српски бакарни новац заменити сребрнином новога кова.

С тога Министар Финансија објављује ово што следује:

1. Српски бакарни новац има се повући из стечаја до 15. Маја 1898. године закључно, почевши од 1. Јануара те год.

2. У свобраћају важиће тај новац до 30. Априла закључно, а од 1. па до 15. Маја, 6 часова у вече закључно, он ће се примати још само ради замене новим динарима на одређени благајницама.

3. За размену српског бакарног новца одређене су *окружне благајнице* и благајница *управе града Београда*. За све време од 1. Јануара па до 15. Маја 1898. године, ове ће благајнице примити ту размену по пуној назначеној вредности српског бакарног новца; но малу суму од једног динара замењиваће новцем од никла.

4. Сваки је дужан да одвоји једну престу бакарног новца од друге, т. ј. 5 од 10 пара, и тако одвојен новац да подноси за размену дотичној окружној благајници, а у Београду благајници Управнној.

5. При замени српског бакарног новца новим динарима строго ће се пазити на то, да се у државину касу не унесе ни један комад *страног* бакарног новца, него ће сваки онакав новац бити уништен.

Све напред изложено саопштавамо се грађанству и овим путем ради знања и управљања.

Из благоизвољеног одељења Министарстви Финансија, 20. Децембра 1897. год. КБр. 21.615., у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

НАНРЕДНИ САСТАНАК

28. Децембар 1897.

Председник председник г. Н. Д. Спасковић, присуствала чланова суда г-г. Ђорђ Ј. Рајић и Ђ. Карађорђевић, од одборника биће: г. г. Милутин Ј. Марковић, Глиша Стојковић, Ката Николић, Стеван Милосављевић, Марко С. Петровић, Др. Стеван Марковић, Стеван Николић, Радуб С. Лалић, Добрић Стојковић, М. Сарић, Светозар Ранђић, Ј. М. Јаковљевић, Дим. Гаврилović, Ђ. Шапоњић, Н. Константиновић, С. Ј. Анђелић, К. Чубић, К. Ст. Петровић, Н. Н. Стевановић, Др. Јовандић, Р. Драгомић, Коста М. Зурић, Мијаило Т. Ивић, Ц. Н. Михајловић, Др. Јева, Т. Ј. Мићајловић.

(Свршетак)

XI

Председник известава одбор, да је на дневни ред предмет одборника г. Луб. Живковића, да се забрани подизање забрана у рејону варошком.

Пошто предлагач није данашњој седници присутан, то је одбор, да предлог председника одлучио,

да се решавање о овом предлогу одборника г. Луб. Живковића одложи за другу коју седницу, кад и предлагач буде присутан.

XII

Председник извести одбору на решење извештај одборског повереништва, извађајог у седници одборској од 8. Дец. 1897. г. АБр. 6786, да претеда пореску трошарину.

Пе прочитану тог извештаја АБр. 7199 одбор је решио,

прима се у свему онај известај. Да се сва пресења трошаринска, побројана у овоме извештају расходује као неиспатима и сматра за пропалу.

XIII

Председник извести одбору на решење акт управе општинске трошарине, у којој су изложени мотиви дужности трошарински.

По прочитаку тога акта АБр. 6920 и по саслушању усменог извештаја председника, да су неки дужници своју дуг већ платили, да је под жеих тражено осигурање и да су извести

СРПСКИ КРАЉЕВСКИ ПРЕСТО
И
ПИТАЊЕ О ЊЕГОВУ НАСЛЕДСТВУ

од оставке краља Стефана Драгутина до победе краља Стефана Уроша III. над краљем Владиславом II.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

Мото: Знати много и једној струци, а не наћи од струке знати добро сего, што се тиче српске народности, срећна и славолепна, и од мала сад-онако нигде не ће исћи будућим српским трудбеницима на проучавање оних, а и да ће их се број умножи!

Ј. Бошковић.

НАПИСАО

ЉУБ. АНДРЕЈЕВИЋ

(Ово је расправа награђена прва академичком конкурсом Српског Ученог Друштва у год. 1896.)

(Настављено)

Шта је онда могло дати повода томе суђењу?

У првом одељку ове расправе ми смо се, може бити више него што је било потребно, задржали на томе, да докажемо, да је и краљица Јелена после смрти краља Уроша I. владала извесном области. Из причања АЕ. Данила знамо да није умрла као краљица, него је последње дане провела монашким животом и умрла као монахиња.[1] Није нам познато кад је напустила световни живот, нити колико је живела као монахиња, али из причања Данилова настављача знамо, да је већ била монахиња кад је краљ Милутин, у договору с њом и с краљем Драгутином, отпочео да дели министар у Бањској.[2] А како је тај договор поћен призреном или одмах по извршеној међу браћом, то је вероватно да је краљица Јелена била монахиња и за време саме те завађе. Из причања АЕ. Данила знамо још и то, да је она и као монахиња живела на своме двору у Брњашини.[3]

Али шта је било са њеном државином? Коме је она требала припасти? О томе нам се нигде ништа не каже.

Краљ је Милутин имао врховну власт, и на основу ње могао је полагати право на материне земље, али краљ их је Драгутин уступио био матери, и на основу тога могао је и он такође полагати право на њих, и тражити да њему и припадну.

Нама се чини да у решењу овога питања треба тражити одговор на питање, да се ова два краља. И тада се може објаснити причање Данилово учесника, зашто је краљ Драгутин одлучио да отме престо од краља Милутина у корист млађег сина Урошица, као и то, како је могло проћи без рата и како је, сем мира, могла закључити међу браћом и нелика љубав?

Тако, из причања учесника може се закључити, да је краљ Милутин хтео придати материне земље своју држави, а краљ Драгутин, желећи да и Урошић има своју област, као што су имали и Владислав и Стефан, и полажући и сам права на материне земље, уступио је на Милутина, не у једнаку размеру да му отме престо, као што неки учесник, него само оне земље, које су биле његове матере и које је хтео дати Урошићу. Мир и љубав постигнути су тиме, што је краљ Милутин и сам морао увидети да Драгутин има права на оно што тражи, и с тога је морао попустити.

Ну може се рећи: зар оноликом покрету није било дубљег узрока него само то, што је краљ Драгутин хтео да љубље удеса у материном земљама? Зар је властела напустила краља Милутина и прешла Драгутину само зато, што је Милутин увећао своју државу на штету свога брата?

[1] Дан. Жит. краљ. стр. 84.
[2] На исто. стр. 140.
[3] На исто. стр. 87.

опет за сигурност свога дуга дали у залогу доњеозначену кућицу ради одбор је решио,

прима се к знању како овај акт тако и напомену председника и препоручује се суду, да се постара, да се што пре она меница прими на наплате.

Што, што је дато у залогу за сигурност овог трошаринског примања да преиспитају и оцене одборници г.г. Др. М. Т. Лека, Ј. М. Јанковић и Глиша Стојановић и поднесу одбору извештај.

XIV

Председник извештаја одбор, да Милан Ж. Марјановић опд. трг. дугује општинској трошарини по меницама 4950 дин. и на име интереса 389 дин., свега 5339 дин.; да је за сигурност главног дуга дужни: стално житабуџилџију на своје имање у Обреновцу и да је поднео молбу да та општина прихвата да исплатом још за годину дана.

По саслушању овога и по прочитању те молбе Абр. 7158 и акта Абр. 5839 и 7010 одбор је с обзиром на поднешене материјалне стање Марјановића решио,

одобрава се почек од једне године дана од данас, у којем ће року Милан Ж. Марјановић бити дужан исплатити општинској трошарини дужну суму у пет иљада три стотине тридесет и девет динара без интереса за ову годину дана. Да се цело ово потраживање осигура житабушајом на дужникова имања у Обреновцу.

XV

Председник извештаја одбор, да Антон Фич опд. фабрикант соде, дугује општинској трошарини 5210 дин. по меницама: да је за сигурност овог трошаринског примања стално житабушајућу на своје имање у Београду и да је поднео молбу, да му се допусти, да овај дуг у ратама отплаћује.

По прочитању те молбе Абр. 6910, одбор је решио,

одобрава се, да Антон Фич може овај свој дуг исплатити општинској трошарини у четири тромесечне рате са шест по сто год. интереса од рока меница до исплате. Ако ма коју рату на време не буде исложило моћи ће управа трошаринска тражити наплату целокупне још не наплаћене суме дуга. Но ово ће решење имати важности само тада, ако је ово трошаринско примање осигурано житабушајућем правом стечења.

XVI

Председник износи одбору на решење молбу Косте М. Николића апотекара, којом моли, да свој дуг управи трошарино од 2.000 дин. по меници може исплатити у року од 6 месеци.

По прочитању те молбе Абр. 6860, одбор је решио,

одобрава се, да може Коста М. Николић овдашњи апотекар исплатити свој меничин дуг општинској трошарини у две иљаде динара са шест по сто год. интереса од рока до исплате у шест месечних рата од данас.

XVII

По прочитању поднуде Душана Живановића угоровача Абр. 2847, да напише бари ова Београда, одбор је решио,

да се преко ове поднуде пређе на дневни ред.

XVIII

По прочитању акта управе пкр. Београда Абр. 7083, да општина инсталише електрично осветљење у згради управној, одбор је после познавања захтева са 25 гласова против 2 ? није гласао решио,

да се општина, због пренатрпености буџета, не може овом захтеву одазвати.

XIX

По прочитању молбе Љубице В. Аврић Абр. 7171, да јој се даде из нове општинске надзидане, одбор је решио,

да се Љубици В. Аврић и њеној нејакој деци издаје из општинске касе на име издржавања тридесет динара месечно од прног Децембра 1897. до прног маја 1898. године, после којег ће рока бити дужна Љубица да се сама стара о својој нејачи.

XX

По прочитању молбе Симке Стевановић опд. Абр. 7172, да јој се даје из општинске касе издржење, одбор је решио,

да се Симкиња Стевановић и њеној нејакој деци издаје из општинске касе на име издржавања двадесет динара месечно од прног Децембра 1897. до прног Маја 1898. године, после којег ће рока бити дужна Симкиња да се сама стара о својој нејачи.

XXI

По прочитању молбе Љубице Т. Поповића, удове пок. Томе Поповића, дугогодишње мисте београдског и чиновника општинске Абр. 7111, одбор је решио,

да се Љубици Т. Поповић издаје из општинске касе на име издржавања по тридесет динара месечно од прног Децембра 1897. год. па док буде жива.

XX

Председник извештаја одбор, да је Управа Државног Штампарског овај дугу у иљаду седам стотина седамдесет и три динара и 63 паре. Сва досадања решења одборска, о исплати појединих позиција овога дуга, која су до сада остале неизвршена, уништавају се.

XXIII

Председник извештаја одбор, да ће се врло Божићне празнике по досадањем обичају недељни општински сиротани приређивати ноћним прикази на моји одбор, да одреди погодно одбирање, који ће присуствовати овоме реду.

Одбор је решио,

да суд општинских изјаси преко општинских понина захваљност племенитим дародавцима. Дедељу ове милостиње да присуствују одборници г.г. Гедуб С. Јанић,

---

На то можемо одговорити, да устаски краља Драгутина и незадовољство и преласак Милутинове властеле Драгутину не потичу на истих побуда. То се најбоље види отуда, што ни ни последње књиге једнаке. Јер, док се краљ Драгутин жени са братом и последње дане проводи с њим у дубаки, дотле властела Милутинова не престаје и даље радити противу свога краља, све док се, као резултат тога низовог рада није најпосле јавила буна Милутинова сина Стевана противу свога оца. Да је тако уверићемо се, поити најпре будемо видели кад се је та буна догодила.

Најстарија забелешка о томе остала нам је од савременика Мика Младенца. По његовој забелешци Стеван се је побунио противу свога оца исте године, које је и краљ Драгутин умро, т. ј. године 1307.[1] Дворска хроника, поправљајући годину Драгутинове смрти од 1307. на 1317., узима да је и Стеванова буна била оне 1317. године.[2]

Г. Коваченић, расправљајући ово питање, дошао је до закључка да није тачна ни 1307. ни 1317. већ 1310.[3] До тога је дошао овако. Прво је утврдио да је Стеван провео у заточеку седам година, одређивши то: 1. према прологу, кога је написао неки Стаменлав год. 1350, после пелбаушке битке, у коме се каже да се је Стеван пратио из Цариграда после седмогодишњег заточења; 2. према причању Григорија Памблака у Стефановој биографији и служби, по коме се је он са Николе (6 децембра) напунало пет година Стевана заточења, кад му је пад повраћен, и да је за тим прошао још две године на се пратио у Србију.

Затим, по причању Данилоног настављача, Стеван је писао из Цариграда АЕ. Никодиму и молио га да му изради опроштај у суда, што је овај и учинио. А како није баш сагласности о години над је Никодим постао архиепископом српским, г. Коваченић се к на томе задржао и утврдио да је ње ни 1317. год. како је Рачки, нити „од прилике“ 1316. како је Голубински мислио, већ заједно оне последње и то 20. маја, јер је тога дана био Спасов-дан. Ону је годину опредно према причању у Данила да је Никодим посветио за архиепископа на Спасов-дан и да је по томе прошао још четири године и нешто више, па је умро краљ Милутин. А дражки као извесно да је Милутин умро 19. октобра 1320. године, дошао је до горњег закључка, да је Никодим сео на архиепископску столицу 20. маја 1316. године.

Одређивши дакле прво, да је Стеван провео у заточеку седам година и да се је отуда пратио на време АЕ. Николиша, а затим да је то било после 20. маја 1316. год., дошао је до закључка да је побуна дала без сваке сумње после 1309. године. А да није раније или и оне 1309., изводи на ваша, које су писали Мзечани 10. маја 1309. године краљу Милутину и „maxime illustri filii“ његовом, које сно напред већ поменули. Не задовољивши се само тиме, да је та буна била после 1309. године г. Коваченић је пошао даље, да одреди тачно које је баш године била.

По причању кол Данила и Памблака, Стеван је послат у заточеке са два своја сина, Душаном старијим, и Душком млађим. А како Григорја прича да је Душкау било 22 године кад је устао на оца, и како је то било године 1331. г. пре Мале Госпоше (јер се тога дана те године вешао за крала), онда отуда излази да је рођен око половине 1309. год. Узимајући да је Душица рођен бар годину дана доцније, онда буна Стеванова није могла бити пре половине 1310. године. А како је у зато-

---

[1] Шафарикијеви изд. с. XII. р. 643.
[2] Da Fessas C. Illiricus rer. ed nov. p. 57.
[3] Годишњака III. стр. 187—201.

Коста Чупић, Мих. Ђ. Илић, Дамјан Стојковић, Стеван Миљковић и Соломон Ј. Азријел.

XXIV

Председник комисије одбор, да је одборско извештајно састав буџета општинског за 1896. год. завршио свој рад и да ће се пројект буџета са извештајем извештајним поднети одбору у пред седнице за овом на решење а на седи ће предате сваком одборнику примерак пројекта буџета на прочитање.

Одбор је прихвио к знању,

ово саопштење и добивени пројект буџета.

ПРАВИЛНИК И ПОГОДБЕ

по којима се дају војно-државни коњи на употребу и издржавање

Прописи кона

Чл. 1.

На основу тач. 7. чл. 89. закона о устројству војске, дају се коњи набављени за војску:

а) Појединим *окрузима, срезовима, градовима и општинама*, а они их после могу задржавати или за своју општу потребу, или их давати на употребу својим управним властима, инжинерима, лекарима или и другим приватним лицима, која имају потребе за коње, која су позната и способна за јахање и издржавање коња и имају за то потребних погодаба, по ниже изложеним одредбама ових правила чл. 14.

б) *Манастирима за њихову сопствену потребу.*

в) *Акционарским заводима и удружењима*, која су законично призната и имају свој капитал, и која, по природи свога предузећа и послова које врше, имају потребе за коње а имају и потребних угодности за њу коња.

Прављење за коње и надзиравање за њихово прописима одређена.

Чл. 2.

Обвезе, које се имају испунити, па да се они коњи добију следеће су:

а) *За округе, срезове, градове и општине.* Да дотична административна и политичка тела (округи и срески скупштине — за општине одбори) пуноважно поднесу молбу, у којој да изјаве да желе, колико коња, и каквих (тегљених, коњичких, брдских) да приме; да пристају на све погодбе у овом правилнику прописане, и да се обвезују, да ће сваку штету, по решењу војне власти одмах исплатити држави из своје готовине или приразом у дотичној текућој години, без икакног спора и суда.

Овако пуноважне одлуке — молбе, треба да су потврђене и одобрене надзежном управном влашћу.

б) *За манастире.* Да старешине манастира поднесу молбу, у којој да изјаве: колико и каквих коња желе да добију; да пристају на све погодбе у овом правилнику прописане, и да се обвезују, да ће сваку штету по решењу војне власти, одмах исплатити држави из свога имања и готовине без икакног спора и суда.

Овакву молбу да званично потпише старешина манастира, и да је свабде са званичном деловодном нумером и печатом.

Уз молбу приложити уверење надлежне духовне и административне власти, којим се тврди, да је манастиру одобрено, да може примати од државе на употребу и издржавање захтевани број коња по овим погодбама, да је манастир у стању да сваку штету по овом правилнику исплати, и најзад да се одобрава, да он то, без икакног спора и суда платити може, бидо из своје готовине, прихода, или покретног и непокретног имања, чим би то надлежна војна власт решила и затражила.

в) *За акционарске заводе и удружења.* Да поднесу молбу из које ће да се види, да дотична управни одбор жели и колико и каквих коња да прими, да пристаје на све погодбе, у овом правилнику прописане и да се обвезује, да ће сваку штету одмах исплатити држави из своје имовине без икаквог спора и суда.

Овакву молбу да званично потпише дотични управни одбор, и да се свабде са деловодном нумером и печатом завода.

Образац за молбе, које се по предњем подносе, изгледе се у ниже изложеном облику:

Образац за молбе.

Команданту ..... пуковског округа

1. За округе, срезове и општине.

Скупштина округа (среза) или одбор општине ..... у састанку своме од ..... решила (решио) је, да прими на употребу и издржавање .... коња, војно-државних и то ..... артилер. тегљених ..... артилер. брдских, и ..... јашећих (коњичких) и пристала (пристао је у свему на погодбе и дужности које су прописане правилником и погодбама „по којима се дају војно државни коњи на употребу и издржавање“ од 7. новембра 1897. године АР. № 6524. зашто јамчи, својим имањем и својим законским: редовним и напредним приходима и приразима.

Достављајући предње команданту, част ми је умолити га за дејство да се овоме (округу, срезу) (ној општини) одобра и у своје време нада тражени или могући број коња, а ова молба има да послужи држави, као обавеза овога округа (среза) (ове општине) за накнаду сваке могуће штете и неуредности, које су напред поменутим правилником предвиђене и које се (округ, срез, општина) обвезује да плати држави у свако доба чим се затражи без икаква спора и парнице.

М
датум. (М. П.) Потпис.

(За округе, срезове — начелник; а за општине председник са одбором.

(Код општине после потписа још да-лази):

---

[1] Отаџбина кн. 12. стр. 514—516.

[2] Мешов. Вад. I. стр. 28.

[3] Archiv für slav. philologie. XVII. стр. 598-9.

чињу Стеван провео седам година и вратио се опет се. Никоље, то онда није се могао побунити ни после 1312. год. јер ба у том случају повратак пада после смрти Милутинове. А то не стоји.

Сматрајући за истинито причање Ламбаковно да је Симонида изазвала размирицу између ова и сина, а затим узимајући у вид и то, да се приликом одласка на поход своје матере године 1317. није хтела отуда добровољно вратити, и да ју је њен отац тек на трећу Божићницу послао натраг године 1318. г. Ковачевић дроси да се је буна догодила године 1310. и то у јесен (јер се око св. Николе напунило пет година заточења), и да повратак Стеванов из заточења пада крајем 1317. или почетком 1318. године, још док се Симонида бавила у Сопуну „одакле није могла смести пријателе његове, да му нараде опроштај и повратак.“

Ну, краљ Милутин није умро 29. окт. 1320. године, као што је г. Ковачевић јрекао у ово време, већ је ово питање расправљао, већ 1321.[1] Самим тим, остаје јошуће се остало на своме месту, година ступања Никодимовог на архиепископску столицу помера се у 1317., а година Стеваново буне у 1311. и повратак крајем 1318. или почетком 1319. године. Тиме се одмах руши она претпоставка, да је Симонида била против повратку Стевановом и да она то не би допустила да је бива у Србији, јер њен повратак пада пре Стевановог.

Али ни ово тврђење, да је Стеван провео у заточеву седам година, не може остати као несумњано, јер не само да је Стеван био у својој области 1311. године, већ се поуздано зна да је тамо био и 1313. "и фебруара 1314. године. Марта 1313. године Дубровчани пишу „regi Urosio et filio eius“ због неке крађе, која се десила у Кавалу,[2] а 24 фебруара 1314. године у Дубровнику је била продаја коња неког Богуда, човека „filii regis Urosii.“ Бува је, према овоме, могла бити најраније после фебруара а одлазак у заточеље децембра 1314. године, а повратак децембра 1321. или почетка 1322. године, дакле после смрти краља Милутина. А то већ не стоји, и онда не стоји ни то да је заточеље трајало пуних седам година. А кад и то не стоји, онда је буна могла бити и 1315. године, или, као што Мађари тврде, оно године које је умро краљ Драгутин, а то је, као што ћемо видети, године 1316. Да ли је могла бити и после оне године? Нама се чини да не само није била после, него није била ни после 26. јула те године, а сво зашто.

По причању Данилова ученика краљ је Милутин Данилу, кад га је позвао на се. Горе и унутро архиепископу Сави III, обећао архиепископску столицу кад буде упражњена.[3] Али кад је АБ. Сава умро, архиепископска је столица пашће од године стајала непопуњена, и најпосле попуњава се, али на ју не дозвао Данило, већ његовом учењик Никодим, игумав манастира Хиландара, а Данило добија хумску епископију. Зашто краљ Милутин није одржао реч, и зашто је претпостављено ученика учитељу? Свакојако морало је бити важних узрока, који су га на то нагнали. Познато је да је Данило сматрао Стевану, и да је постао архиепископом за Стеваново владе, па је прво вероватно да је те симпатије било и прилком буне, што је и нагнало краља Милутина да не одржи дато обећање и да заборави на раније услуге које му је Данило учинио. С тога држимо да је буна морала бити пре смрти архиеп. Саве III.

(наставиће се)

[1] Дан. Жит. краљ. стр. 301.

Предњу мозбу и одлуку одбора општине . . . . . надлежна надзорна власт одобрали и оверава.

№
датум. (М. П.) Начелник . . . . . .

II. За манастире — завода и удружења.

Манастир (завод, удружење) . . . . . моли команданта да изволи подејствовати, да му се уступе на употребу и надржавање од војно-државних коња и то: . . . . . артилер. тегљених, ... артилер. брдских, и . . . . . јашених (коњичких), а ако не може толико, онда колико буде могло.

Манастир (завод, удружење) пристаје на све погодбе и дужности, које су прописане правилником и погодбама „по којима се дају војно-државни коњи на употребу и надржавање“ од 7. новембра 1897. год. АР.№ 6524. зашто јамчи целим својим имањем и приходима, а ова молба има да послужи држави, као обавезна исправа, (завода, удружења) овог, па надокнаду сваке могуће штете и несугодности, које су предвиђене у напред поменутом правилнику и које се овај манастир (завод, удружење) обавезује, да плати држави у свако доба, чим се затражи, без икаквога спора и парнице.

(За манастир још):

Приказе се под *) уверење надлежне духовне и административне власти, из кога се види, да је манастиру овом одобрен горњи поступак према свему.

№
датум. (М. П.) Потпис.

(За манастире старешина, за заводе управник — старешина завода и управни одбор).

Чл. 3.

Пријаве по горњем имају се поднети сваке године у месецу новембру и децембру*), — своме команданту пуковског окр. спадајеће, са прописани таксеним марама.

Чл. 4.

Команданти пуковских округа примаће, прегледати и цењити ове молбе, па са својим мишљењем достављати одмах на решење својим командантима дивизијских области.

Чл. 5.

Команданти дивизијских области, на основу поднешених докумената а и свог сопственог уверења и сазнања, решаваће одмах по којој ће се молби и колико коња дати; које ће се вратити на исправку и допуну поднешених докумената, а које са сним одбити од тражења.

Све молбе, по којима се тражење одобри задужаће се у архиви и чуваће се под кључем референта артилерије као документа обзиром по овим правилима, поштo се претходно заведу у списак по овде изложеном обрасцу I.

Остале молбе које се неодобравају, враћаће се дотичима.

Чл. 6.

Кад се заврши по предњем примање молби, онда трећа и решавање по истима закључити најдаље до 10. јануара сваке године, па по овоме закључити и списак пријављених примаоца, и одмах, а најдаље у року од 10 дана, послати окружним командама извод из списка за примаоце њихових територија, с налогом, да им се саопшти.

У исто време а најдаље у року до 20. јануара, команданти дивизијских области достављају министру војном преглед по обрасцу II, који састављају из свога списка (по обрасцу I.).

Чл. 7.

Команданти пуковских округа по добијеним списковима из чл. 6. извештавају одмах дотичне примаоце тако, да до конца јануара сваки буде извештен и спреман да по чл. 10 коње прими кад се позове.

Чл. 8.

Министар војни решаваће према добијеним пријавама и иначе према потреби сваке године, да ли ће се и колико коња набавити и издавати приволољима по овим правилнику.

Но у сваком случају набавка и раздавање ових коња, вршиће се сваках с пролећа у времену од почетка фебруара па до свршетка месеца априла.

Ван овога времена пријављени примаоци нису дужни коње примити.

(Наставиће се).

О Б Ј А В А

Поводом тим, што се често дешава, да се гробиште и гробови на новоме гробљу а по захтеву приватних отварају, а ништо тај посао конта гробљанску касу плаћајући надничаре и ајдаре, то је суд општине београдске решио,

да се од 1. Јануара 1898. године за отварање гробница и гробова на новоме гробљу наплаћује ова такса:

I. За отварање и затварање мале гробнице . . . . . 4·— дин.
II. За отварање и затварање велике гробнице . . . . 5·— „
III. За отварање и затварање гробнице са преносом тела из простог гроба у зидани . . . . . 8·— „
IV. За откопавање простог гроба ради преноса тела на гробља . . . . . 5·— „

Таксу ову наплаћиваће благајница новога гробља у корист гробљанске касе, и издаваће долутче за овај рад.

О овоме се известиће грађанство ради знања и управљања.

Од суда општине београдске 20. Децембра 1897. год. АБр. 7239.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Дилиџанство:

а) За чишћење дилиџана (шилиџара) без разлике на сиратове — — — 0·20 д.
б) За возилан шпархерт — — — 0·40 д.
в) За уједан — — — — 0·20 д.
г) За велики уједан шпархерт у гостионици — — — — — 0·50 д.
д) За чишћење дилиџана од два сирата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог дилиџана — 0·10 д.
е) За чишћење чушпа од 2 и по метра уједно са вешма — — 0·24 д.
ж) За чишћење чушпа од 2 и по метра уједно са вешо шеја — 0·20 д.
з) За чишћење дилиџана (шилиџара) без разлике на сиратове — — 0·75 д.

II. Пражњење помијера и кућишта:

а) Од кубног метра — — — — 10— д.
б) Од хлева — — — — — 0·50 д.

III. Гробарина:

а) Гроб за одраз — — — — — 7— д.
б) Гроб за одрасло — — — — 12— д.
в) Мала гробница — — — — 555·52 д.
г) Велика гробница III реда — — 998·93 д.
д) Велика гробница II реда — — 1099·83 д.
ђ) Велика гробница I реда — — 1084·57 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварове: Савамалу, Теразије, Варошки и Вучарски

1. Од себе и кућне или мањег дућана са собом — — — — 0·25 д.
2. Од две или три собе са кућном или мањег дућана са магазом — 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кућном, од плевне са кућном, од претовање са кућном без шупе — 1·50 д.

За кварове: Дорћолски и Палилулски

1. Од себе и кућне или мањег дућана са собом — — — — 0·20 д.
2. Од две или три собе са кућном или мањег дућана са магазом — 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кућном, од плевне са кућном од претовање са кућном без шупе — 1·— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АБр. 9449.

*) О о године округе предузима по рак на предмет до конца месеца Јануара које године, а према овоме продужавају се за месец дана доцније и остали рокови наведени у чл. 4., 7., 8. и 10. ов. правилника.

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У периоду од 10. Децембра до 18. Децембра 1897. год.

допутовало 623 путника — одпутовало 656 путника

ПОСТОЈАЊА ПРИСЕЉЕНИХ ПУТНИКА:

ВЕОА		Из Србије	Дунар. Бугарска	Босна и Херцег.	Црна Гора	Грчка	Турска	Француска	Румунија	Угарска	Немачка	Аустрија	Велика Британија	Остала Европ. Држ.	Ван Европе
Мушких	Женск.														
593	30	542	48	8	—	—	2	6	4	2	—	—	1	1	2

ЗАНИМАЊЕ ПУТНИКА:

Трговци и газдови	Занатлије	Трговци	Чиновници и интелигенти	Војска	Учитељи	Индустријалци	Рентијери	Пољопривредници и сточари	Радници	Надничари	Слуге и послуге	Просјаци	Допутовали У јавним до-ћацима	Допутовали У приватним становима	Допутовали Дошетачи	Допутовали Одпутовали	Разлика
48	37	350	95	11	7	9	12	7	7	6	41	—	569	54	—	—	—

18. Децембра 1897. год. *На статистичке сабласе одпис. гар. Београда.*

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 35—98. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 18. ЈАНУАРА 1898. | Број 3.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
за један годину . . . . . 3 „
За страно земље на годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ НА ОПШТИНСКОЈ ОБЋ. А СВЕ ПОРЕЂЕЊА ИЗВОЛЕ НА УПРАВНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ОБЈАВА
ЗА ПОЛАГАЊЕ ИЗ СТЕЧАЈА СРПСКОГ БАКАРНОГ НОВЦА

На основу закона од 15. Марта 1890. год. има се српски бакарни новац заменити сребрнацима новога новца.

С тога Министар Финансија објављује ово што следује:

1. Српски бакарни новац има се повући из стечаја до 15. Маја 1898. године закључно, почевши од 1. Јануара те год.

2. У сваобраћају важиће тај новац до 30. Априла закључно, а од 1. па до 15. Маја, 6 часова у вече закључно, он ће се примати још само ради замене новим динарима на одређеним благајницама.

3. За размену српског бакарног новца одређене су *окружне благајнице и благајница управе града Београда*. За сме време од 1. Јануара па до 15. Маја 1898. године, оне ће благајнице примити у размену до пуног осмачког вредности српског бакарног новца; но мању суму од једног динара замењиваће новцем од никла.

4. Свако је дужан да односи једну врсту бакарног новца од друге, т. ј. 5 од 10 пара, и тако односе новац на подноси за размену дотичној окружној благајници, а у Београду благајници Управној.

5. При замени српског бакарног новца новим динарима строго ће се пазити на то, да се у државну касу не унесе ни један комад *страног* бакарног новца, него ће сваки овакав новац бити уништен.

Све напред изложено саопштава се грађанству и овим путем ради знања и управљања.

Из благајничког одељења Министарства Финансија, 20. Децембра 1897. год. КБр. 21.015., у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ
ВАНРЕДНИ САСТАНАК
30. Децембра 1897.

Председник председава: г. Н. Д. Стевановић, присутни сами чланови одбора г.г. Лука Ј. Рајић и Ђ. Кораћанчевић, од одбеглих чланова: г. г. Светозар Гавалић, Ф. Драгићевић, Др. Стеван Марковић, Б. Димитријевић, Стеван Михаиловић, Марко С. Петровић, Гаврило С. Јанић, Глиша Стојановић, К. Чрнић, Кос. М. Чалић, Живојин Ђ. Ивић, Бобдан С. Карапић, Данило Стојковић, Коста М. Бојић, Михаило Милосављић, Др. Лаза, М. Сапчић, Стеван Михаиловић, Ђ. Михаиловић, Младутин Ј. Марковић, Никола И. Стаменковић, М. Калстиновић, Милан Арсенијевић, Д. Вајкићевић, К. П. Михаиловић, Дим. Гашровић, Ј. М. Јовановић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седмице дражне 22. Децембра 1897. год. и учињене су ове измене и допуне:

у решењу КЊБр. 672, да се расходовања пресецања тротоарника једним делом датира из доба, кад је тротоарника уведена и кад није било утврђених прапила и стал них оброка за наплату исте и да је један део те пресеције постао услед кише, које се према закону не могу наплатити.

У решењу КЊБр. 678, да општина ону инсталацију не може извршити, поред наведеног разлога, још и са тога, што није по закону дужна да то учини.

II

По прочитаку акта Управе вар. Београда и њених одлука АБр. 7295, 7301, 7348, 7296, којима се траже уверења о власнику и изношењу стању изнесених ђубр, одбор је нашао,

да је Божа С. Живковић индустријалац доброг владања и доброг имовног стања; да је Драгутин Димитријевић чиновник, железнички добрг владања и средњег имовног стања; да је Јован Поповић бив. срески писар доброг владања и сиротног имовног стања; да су му неповнати Михаило Ђорђевић сензал и Коста Милосављевић бив. полиц. писар.

III

По прочитаку молбе СТБр. 3515, одбор је нашао наиме,

да се молиоцу Пери К. Јанковићу може дати тражено уверење о његовом породичном односу.

IV

По прочитаку молбе Браће Мишка, забрињаних из Пиротских АБр. 7220, да им општина преда 200 метара железничких шина, одбор је одлучио,

да се ова молба упути на оцену и мишљење одборском повереништву, изабратом у седници одборској од 8. Децембра 1897, год. АБр. 6349 за проучавање питања о грађењу железнице до Белих вода.

V

По прочитаку молбе Петка Тројановића АБр. 7415 дате услед решења одборног од 22. Дец. 1897. АБр. 7200 о закупу леда, одбор је решио,

да се право наплате такое за набављење леда у овој зимској сезони уступи Петку Тројановићу за пет стотина динара по прописаним погодбама. Закупац ће бити дужан ову закупну цену положити касп општинској без обзира да ли је и колико леда било ове зиме.

VI

По прочитаку извештаја управника водовода ВБр. 2690 о државној оверталној дилигенцији за набавку угља за потребу водовода, одбор је решио,

да се од Јована Апсла из Алексинца набави педесет вагона алексиначког угља по сто и пет динара у сребру од вагона без подвоза од Алексинца до Београда, што ће општина платити; да се сваки вагон пре истоваривања измери на железничкој ваги.

За сталу потребу количину угља за ову годину, да суд општински прибави нужне податке и понуде и благовремено изнесе одбору на решење.

VII

Председник извештава одбор да је решењем његовим од 28. Децембра 1896. године АБр. 10964 одређена комисија да дође своје мишење о указаној могућој замени општине и В. Бошковића с експропријацији његовог имања преко железничког станишта да та комисија још није подвела свој извештај, и да општинске траки, да му се то земљиште продени и плати.

Одбор је одлучио,

да се експропријација овог земљишта одложи за доцније, кад буде општина у могућности да изврши регулацију целога тога места пред железничком станицом.

VIII

По прочитаку молбе Лепше Пашовић АБр. 5498/96. Љубице Симоновић и Лепше Пашовић АБр. 11066/96 да им се поклоне земљиште у Балканској улици, које је заузето за проширење те улице, одбор је решио,

да се обе ове молбе упуте грађевинском одбору, да процени ова земљишта по закону грађевинском.

IX

Председник саопштава одбору, да је кућа у скадарској улици, коју је општина експроприсала од И. Гођинчића, ради регулације биха осигурана, и да другчије нити, ако ће се и даље осигуране продужити, у којем би случају општина имала да плаћа годишње 40 динара у сребру.

По прочитаку тога акта друштва АБр. 7170 и по саслушању изјашњења, да се та кућа неће рушити још за неколико година и да доноси општини приходе преко 1000 динара годишње, одбор је решио,

да се за ову општинску кућу у скадарској улици продужи осигуравање и да се плаћа премија од четвртест и десет дин. годишње, из непредвиђених потреба.

X

Председник износи одбору на решење молбу Лепосаве Ђ. Симић наиме, да јој се врати времја на изнесну част.

По прочитаку њених молби АБр. 2406/96, 9231/96, 1433/97 и 7107/97 и извештаја комисије, која је ту част прегледала и констатовала, да је од свима захтева из општинској изложи, и да је на ову времја заљева, одбор је одлучио,

да се посове Л. Савић, да подноси докасе од напоменуте, да је она част достала отишла на страну, па са тим доказом извести по њена одбору на решење.

XI

По прочитаву молбе Душана Сиротановића, закупца општинског земљишта у бари Вешенији Абр. 7148, да му се опрости једногодишња закупна цена због немањих поплава, због којих је прекид на и под стећај ње, одбор је решио,

да се закупна цена у 600 д. за 1897. год. не тражи од дужника Сиротановића све дотле, док год не скине стећај са своје имаовине.

XII

Председник извести одбору на решење извештај комисије набране решењем од 8. Дец 1897. г. Абр. 6641, да прочи питало о експропријацији земаа Вл. Тајсића пешиопара.

По прочитаву тога извештаја, одбор је решио,

да се прочени и изнађе цена део земљишта Вл. Тајсића, који је већ заузет за улицу и каиџрписан. Са осталим делом земљишта, који би имао дошиће према регулационом плану да се за улицу узме, — може сопственик Тајсић по своје воли распоиагати, пошто општина за сада није у могућности да га експроприше.

XIII

Председник исти одбор, да реши, да се неке по буџету за 1897. годину тромити и у години 1898. све дотле, док нов буџет не буде од одбора решен и од г. Мин. Финансија одобрен.

Одбор је решио,

усваја се у свему овај предлог председника општине, с тим да се изиште и одобрење надлежне власти.

XIV

По прочитаву извештаја благајнице општинске Абр. 7344, одбор је решио,

да књиге општинске за 1897. год. на и дневници остану до краја Јан. 1898. г. неукључене и да се у њих уводе сви предмети из 1897. год. Крајем Јануара 1898 год. имаду се све књиге из прошле године закључити.

XV

По прочитаву извештаја благајнице Абр. 7345, да би требало одобрити накнади предат за дозидавку плаху општинску, за спрстиљ и за дадиље за вапбрачну дају, пошто су дотични кредити исцрпљени, одбор је решио,

одобрава се потребан кредит за ову потребу. Књиговодство да означи тачно суму за ове накнадне кредите, како би се могло тражити надлежно одобрење, јер ћемаду пасти на терет главнице општинске.

ПРАВИЛНИК И ПОГОДБЕ

по којима се дају поио-држани коњи на употребу и надзирање

(Свршетак)

Раздавање коња.

Чл. 9.

Кад се набаве коња, онда ће се послати са списком пуковској окружној команди. Она ће их завести у свој списак по образац III. По том ваља коње жигосати по распису АР. № 2561. од 16. априла 1897. год. (Службени Војни Лист стр. 319.) а према расподеру и наређењу министра војног са жигом (бројем), на рамуи кога је среза — варошки набавка коња извршена, а иопрх онога жига удараће се други жиг, који означава тек. број списка округа које је коњ заведен и онда ће исо жиг изгледати н. пр. овако: 1 2 5 / 37 37 39 и т. д.

Но пре свега командант пуковског округа даће име сваком коњу, како би га могао у списак увести.

Да би се при овоме известан ред лако, тако да се дошиће у свако доба зна, по самом имену, кад који коњ одслужује свој рок и пребан у сопственост примаоца и тиме свака неизвесност избегла, прописујем да се она имена дају овако:

У 1898. год. сваком набављеном коњу и добили званье се име са почетним словом А; у 1899. са Б; у 1900. са В; у 1901. са Г; у 1902. са Д; у 1903. са Ж и З; у 1904. са К; у 1905. са М. На после онога она се слова понављају опет оним истим редом.

Чл. 10.

Зарад самог раздавања коња, одредиће се сваргда нарочити дан, у који ће се позвати благовремено сви дотичне окружне команде сва, који коње треба да приме. За ову цељ од стране округа, срезова, општина и завода, имају коњи означени пуномоћници, а од мајсторе може доћи и сам старешина или послати пуномоћника.

За сваки дан одређена, платиће дотични, по два динара за једног коња на име храие коњске, а после 10 дана, коњ ће се предати другоме, или ако ово не може бити, онда ће се ликвидно продати на штету примаоца.

Доведени коњи, пошто су по предмет заведени и жигосани, поделиће се по групама артилер. тегљећи, јашећи и артилер. брдски у колико их буде, па ће се тако поделити и примаоци према томе за какве се коње ко пријавио. По овоме ће направити хартиње — коцке, са редним бројевима по списку и жигу, и оне ставити такође по групама коња и мешути у ве сиде за сваку групу редом, и дотични примаоци на тај начин вућиће коцку, и који број који извуче примаће му и коњ одговарајућег броја.

По овоме ће се примаоци поред сваког броја записти у списак, где ће сваки потписати и тиме потврдити пријем. Најзад се понављају и потписују коњске исправе по обрасцу IV. Оне се задржавају у штабу пуковске окр. команде ради пошиљања дотичној команди редовне војске (чл. 12.), а при повратку из оних, шаљу се и раздају примаоцима.

Добијене коње примаоци одводе одмах, пошто претходно добро упамте имена својих коња.

За недошавше пуке коњу командант пуковског округа, а ако ко од примаоца нехтедне примити коња који му је припао, платиће дневно по два динара, на име храие, а после 10 дана поступиће се по чл. 10. став 2. оних правила.

Напомена: Примаоци који су се пријавили за одређе коње (2, 4, и т. д.) а оних има по списку набавке, нуће ће неки за све у пасебној групи, где ће бити, из појединих недуљала групишени бројеви тих парова.

Чл. 11.

Ако се за неко место не набави толико коња, да се могу сиима пријављени примаоцима издати, онда ће министар војни нарочито одредити, коме ће се колико издати; према чему ће после командант пуков. окр. начинити распоред и познати само ове који ће према наређењу министра војног коње добити.

Ако се пак, у неког годиии у опште нехтедну и немогу ова коња издавати, објављује се то благовремено сиима пријављенима.

У оба ова случаја пријављенима који коње недобију, стоји на вољи, ове ии да тргну своје пријаве и документа, или ће их оставити за идућу годину.

Чл. 12.

По спрпсној предаји коња по чл. 10. задржавају се списковни коња у архиви пуковске окружне команде. Из оних списковна попуњава се и достаља командајту дивиз. обл. од овога добијени списак пријављених (чл. 6.), пошто се у њега заведу сви раздати коњи.

Командајти дивизија према овим изводима које буду добили, попуњавају и завоје у свој списак пријављених (образац I) раздате коње и остављају га у архиву заједно са документима по чл. 5.

У исто време достављају се одмах коњске исправе командајту дотичног артилер. пука — од артилеријских, а командајту коњичке бригаде од јахаћих коња.

Чл. 13.

Командајти коњич. бригаде и артилер. пукова, распоређују ове коње — први у дотичне пукове за спроматне обавезне, а други на батерије, и завоје их по својим списковима, потом попуњавају коњске исправе (по обрасцу IV) и пошаљу их командајту пуков. окр. команда, а ове их предају примаоцима на потпис.

Сви овај посао има да се сврши до конца месеца јуна.

Дужности и права примаоца.

Чл. 14.

Дужности и обавезе, сваког који ове коње држи следеће су:

а) Да има добру и удобну шталу. Она ако неможе сиуда бити зидана и по плану, мора сваргда бити чиста, сува и са довољно палуза и светлости. Прозор неме бити иско — напред пред очима коњским.

б) Да се коњ храни и негује у свему, као што се и њихо-држани коњи негују и храие по командама сталног каира.

При овом као најглавније преговрчује се: да се храиење и тимар сваргда врши уредно, зоби на сваки оброк најмање 1500 кгр., а при тежим радовима и по два килограма (дневно 3—6 кгр.), сена пошиће, које преко лета може замеиити паша и зелена трава, а зими по жуди, може се давати и слано нарочито јечмене. Прострике — сламе да буде вољу у шгали сваргда довољно.

После терања и сваког рада ваља коња мало провезати, па по том увести у шталу, покрити и добро истрљати, а нарочито предњи груд и ноге, а после одмора од два сата напојити и напаити.

Напоситељу се овде напомиње као главно, да се добра нега и чување коња не састоји само у држању у шгали. Напротив од дужег стајања у шгали, коњ монајпре пропада. Не једног дана скоро коњ нетреба да спомене или имар и зобиеиа, *као и* *нужно чишћење али имар и зобиеиа, као и*

маленике и било постројење, но одређени коњи, па ни се оде и препоручује.

в) Коњи се они несмеју употребљавати за оране, превлаку, тромање и омнибусе, нити се могу давати под најмју, на кочијашке и друге каријерске послове.

Могу се дакле само употребљавати за преношење терета и вожњу, као и за јахање за своју личну и домаћу потребу, а кобиле још и за приплод (види члан 23—27).

Чл. 15.

Коња дати по овом правилнику, сводиња су државина и приплодају по чл. 89. закона о устројству војске саставу редовне војске. Као такови они се несмеју продати, заложити нити на којим путем отуђити, нити назад узети у поднос и продају за рачун било државни или приватни.

Тако исто за све ово време од 8 год. неће се нико моћи са њима служити у другим својим личним војничким службама и обавезама, као коњиком, коњици и т. д. но за све мора набавити друге коње.

После 8 година од дана кад су предати на употребу и надржавање, они коњи пређе потпуно у својину приплода а надребад од кобила после 3 године старости, ако су дотле добро очувана и однегована, (чл. 16, 17, 18 и 19). И од тада ће приплод с њима моћи у своју слободно распологати.

Дивизијски преглед коња.

Чл. 16.

Ради упознања, да ли се они коњи у своју добро негују и одржавају, одређивање команданти дивизијских области сваке године у месецима априлу и октобру начините комисије за преглед оних коња.

Напомена. У овоме погледу као су коњи набављени, неодложе прегледу, но тек у октобру месецу то године. На овај начин свих ће њих за видити петнаест редовних прегледа.

Комисије оне састојаће се сваки из четири члана, од којих по два одређиваће у сваком пуковском округу командант дивиз. области, од којих ће један бити председник (командант пуковског округа, или командант јахаће трупе, ако се у месту пуков. окр. команде, које се налазе у местима штабова дивиз. команде, председник комисије може бити и који други виши официр кога одреди командант дивиз. области; остала два члана одређује окружно начелство из чиновничког и грађанског реда.

Комисије оне састојаће се у штабу пуковске окр. команде, и преглед коња врши по упутству, које ће прописати министар војни.

Команданти пуковских округа позивају примаоце и одређују им дане, кад који треба да представе комисији са коњем и жребетом — који га има.

Примаоца који се овоме позиву неодазову без оправдања, плаћају на име казне на сваког коња по 5 динара за спаси дан одложења у корист касе ремонтног фонда.

Чл. 17.

Оцене које ће комисија при прегледу коња давати, следеће су: „*добар*", „*мање рђав*", „*врло*" .

При равногласној подели гласова њихи она страна на којој је председник.

Оцене се обележавају одмах у исправу и у списак коња који се воде при штабу пуковске окружне команде. А сем овога подноси се засебно команданту дивиз. области извешће комисијско, у коме се изложе опширније околности резултат прегледа, на надлежни поступак по чл. 22.

Чл. 18.

По свршеном прегледу комисија, коњи који су добили оцену *добар*, остају и даље код досадашњих примаоца; они који су добили оцену *мање рђав* (који су са стагом знатно ојрошли и запустили, али су са здрављем још добро и има изгледа да се поправе), одузимаће се од досадашњих примаоца одмах и предаваће најближим појним командама на поправку, а после овога тражиће се други боља примаоц, и уступити њему на штету њихо; т. ј. овоме ће се рачунати време пријема коња од овога дана по чл. 15 за прелаз у својину, од када је био дат први пут.

За коње дате према овоме појним командама на исхрану, налазиће се коштане одражи, са додатком 5%, процента од дотичног примаоца. Но ово не може да траје дуже од три месеца, до ког се времена коњ има дати другом примаоцу, — ако се дотле поправе; или продати на штету примаоца лицитацијо, ако се није могао поправити, а његов примаоц нехтеде га примити по цени која је најављена.

Напомена. Предња одредба коју потражите за коње који су били дати командирима и појединим официрима, који их дакле по чл. 1 тач. 6. и 8. морају сами држати и издржавати. За коње пак, који се по тач. 8. чл. 1. дају појединим официрима, средницима и официрима, такође и једну одређују коње сами дотични и опет, средника и официрс; а они коњи добро наше више ће као наше да поседе.

Према овоме, за наше који су дати официрима, средницима и официрима, да добију оцену *мање*, немогућу се предвидети којим командама на поправку, као дотични официри и т. д. одмах њиху друге боље дати, коме ће се коњ уступити, у противном коњ ће се одузимати и поступати као што је напред речено.

Назад, они коњи, који су добили оцену „*врло*", или *мање коњ добре*, наплаћиваће се одмах од дотичног округа, средница и т. д. а остављати њима у сопственост, ако је коњ жив.

Овако ће се поступити сваки, кад се нађе да је коњ са здављем и са стагом толико ојропуо, да нема изгледа да ће се поправити, а да је узрок овоме сам примаоц.

Нађе ли се пак, да је коњ овоме или утиуо природном болешћу или смрћу при чему је, примаоц његов благовремено употребио марисеог лекара, и у опште чиниле све, да здравље коњ коња очува и да болест спречи, онда ће се ставити поред оцене *врло* или утиуо — „*природном болешћу*". И у овом случају коњ ће се расходовати ако је утиуо, иначе ће се лицитацијо продати на терет среза — напоши, на чији је рачун и набављен.

Тако исто коњ ће се наплатити по цени коштања, од сваког ојог примаоца, коме коњ нестане или се украде на којим случајем.

Чл. 19.

Но и пан ових редовних прегледа војна власт — команданти дивизија и пуковских округа, — има права да води рачуна о оним коњима. Команданти дивизијских области на достаиу команданата пуковских округа или по сопственој уиућености, кад год потреба захте могу давао одређивати и ванредно комисије за ову цељ по чл. 16. ојог правилника.

Чл. 20.

Наплаћивање коња у спима напред побројаним случајевима од примаоца, има се рачунати овако: за прве 4 године наплаћивање се цела сума коштања; у 5-ој год. $^1/_4$ суме; у 6-ој год. $^1/_3$ суме; у 7-ој год. $^1/_2$ суме; и у 8-ој год. $^1/_4$ суме.

Чл. 21.

Противу решења комисија ових, примаоци могу најавити жалбу, коју подносе своме команданту пуковског округа у року од 3 дана, и захтевати ванредну комисију у којој имеиују два члана. Ове жалбе достављаће се на решење министру војном, који ће од своје стране именовати два члана, и по том ова четворица бирају председника.

Такву за решење полазе жалиоп, а тако исто и дојурне за председника и чланове по 6 динара.

Решење ове комисије обвезно је за обе стране и неподлежи спору.

Чл. 22.

Команданти дивизијских области надлежни су, и старају се, да се решења комисијска по чл. 18, 19, 20. и 21. најдаље у року од месец дана изврше.

Поступак са жребадима.

Чл. 23.

Примаоц који има кобилу, и ову жели да употреби за приплод, сме ову да подведе само под државног-окружног или среског пастуха.

Кад се кобила ождреби, дужан је најдаље после три месеца да је са ждребетом приведе на преглед пуковској окружној команди, и са собом да донесе бисет од пастуха кога је пуштао, ради закона у списак ждребади по обрасцу V. и у конској исправи.

После овога дужан је, да са кобилом доводи на преглед по чл. 16. и 19. редовно и ждребе, до напрешка му три године старости, и за сво ово време и ждребе подлежи оцењама и поступку наложеном у чл. 17, 18, 19, 20. и 21.

Чл. 24.

По напрешку три године старости, ждребе прелази потпуно у својину примаоца коња, ако је дотле добро неговано, иначе и оно подлежи прописима чл. 16—22.

Чл. 25.

За негу ждребади онде се препоручује и обрана пажња поглавито на то: да ждребе сиса најмање 4 месеца, да се за време дојења кобила добро рани а мање тера; да се под умерну кобилу ждребе не пушта да сиса; да се поред сисања још и храни чим мало ојача, поглавито овсом или прекрупом и пшеном, а на зиму и сеном. А поред свега препоручује се, да се ждребе свако дневно пушта напоље и креће по пољу и чистом ваздуху. — С почетка у прво месецу извођити кобилу недалеко од штале неколико пута преко дана, а после овога преко целог дана треба да је

у шталу, а кад се кобила пређе и тера оно треба да је с њом.

Накратко, претиње ждребета по слободном простору и чистом ваздуху, тако је најбан услов за гајење, да се оно оиле препоручује нарочито одгајивачима. Штала треба да служи ждребету по готову једино за преноћиште.

Чл. 26.

Ждребе се пред оно оно пређе (од 3 године) *нешто мекано пређење нешто јачање.*

Чл. 27.

Да се неби са ждребљењем кобила, општења војна служба, за коју су оне погодније намењене, забрањује се подношење кобила за прилод сваке године, но то може бити само сваке друге године.

Дужности примаоца при пошту на земљиште и побољшању.

Чл. 28.

Сваки је примаоц дужан да доведе своја кобила на збориште комиде којој по конској испрати коју припада, или да га пошље по ком свом поузданом ујкућанину или млађем, и то:

а) Кад год се појављу сви коњи који дотичној части појске (пуку) припадају, што ће се сматра у наредби назначити, онда ће оне кобиле довести сви примаоци, неисказујући да се зову поимешне.

б) А кад се појаве само поједине део, онда ће пуков. окр. командаити према своме списку познавати потребан број примаоца поимешне према надлежне листе.

У једном и другом случају примаоци ће довести тачно одређеног дана у комаиду којој коња припадају. За сваки дан одоцњења плаћају казну на једнога коња од 10 динара при ожебљу, а 20 динара при мобилизацији и рату, у корист ремонтског фонда.

Казну ову по саопштењу командаита дотичних активних пукова (артилер. и коњичких), наређују командаити дивизијских области, и она се одмах изрицују.

Чл. 29.

Уз сваког коња примаоци има да пошесу на збориште и сав његов коњски прибор, као: узар, хебе прописано, зобницу, четку и чешагију (за шар коња који доводи по једна), и кострутан колан. А сем онога да су коњи скоро потковани неманим — прописним ковом.

Овај ће се прибор, у комаиди прегледати и побележити, па по свршеном вежбању или рату пратити, а сваки штета наплаћује се од комаиде и предати примаоцу.

Чл. 30.

Изузимају се од позива и доласка на вежбање и мобилизацију коња: који су болесни и њиу за службу способни, ако се оно марсево-лекарским уверењем (војним или грађанским) докаже, — за време док болест траје.

А од позива у мирно доба на вежбање, изузимају се поред горње случаја још и кобиле, које су најмање у 8 месеци ждреб. ве, ако се оно са биљетом пастува и марсево лекарским уверењем докаже, и које имају малу ждребад испод 4 месеца старости, што се може видети из списка коња при окружној комаиди, где је ждребе пријављено и уведено (чл. 23).

Чл. 31.

Време проведено на вежбању и у рату, рачуната се приматоцима но чл. 15. као и да је код њих проведено.

АР. № 6524.

7. Новембра 1897. год.

Београд.

Министар војни,
Армијски ђенерал пуковник,
Дрег. Вучковић с. р.

О Б Ј А В А

Поводом тим, што се често дешава, да се гробиште и гробови на новоме гробљу а по захтеву приватних отварају, и што тај посао кошта гробљанску касу плаћајући надничаре и лопате, то је суд општине београдске решио,

да се од 1. Јануара 1898. године за отварање гробиша и гробова на новоме гробљу наплаћује ова такса:

I. За отварање и затварање мале гробнице . . . . . 4·— дин.
II. За отварање и затварање велике гробнице . . . . . 5·— „
III. За отварање и затварање гробнице са преношем тела из простог гроба у задани . . . . . 8·— „
IV. За откопавање простог гроба ради преноса тела из гробља . . . . . 5·— „

Таксу ову наплаћиваће благајница новога гробља у корист гробљанске касе, и издаваће допуште за овај рад.

О овоме се извештава грађанство ради знања и управљања.

Од суда општине београдске 20. Децембра 1897. год. АБр. 7239.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а) Проста кола са 2 коња	— — —	10 дин.
б) Кола са ињелима са 2 коња	— —	18 „
в) Стаклена кола са 2 коња	— — —	24 „
г) Стаклена кола са 4 коња	— — —	60 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димничарство:

а) За чишћење димњака (шиљендера) без разлике на спратове	— — —	0·20 д.
б) За чишћење шпорцерт	— — —	0·40 д.
в) За ушиће	— — —	0·20 д.
г) За велики ушиће шпорцерт у гостионици	— — — —	0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата		0·20 д.
е) За чишћење простог димњака	—	0·10 д.
ж) За чишћење чумиова од 2 и по метра уједно са димњ.	—	0·24 д.
з) За чишћење чумиова од 2 и по метра уједно са вели. коња	—	0·20 д.
и) За чишћење димњака (шиљендера) без разлике на спратове	— — —	0·75 д.

II. Прављење поминара и кумиова:

а) Од кубног метра	— — —	10— д.
б) Од коша	— — —	0·50 д.

III. Гробарина:

а) Гроб за децу	— — — —	7— д.
б) Гроб за одрасле	— — —	12— д.
в) Мала гробница	— — —	555·52 д.
г) Велика гробница III реда	— —	998·93 д.
д) Велика гробница II реда	— —	1099·93 д.
ђ) Велика гробница 1 реда	— —	1684·57 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За спартове: Саинаџијски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом	— — — —	0·25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом	— —	0·70 д.
3. Од четири или више собе са кухињом, од кавене са кухињом без штале	— —	1·50 д.

За спартове: Дорћолски и Палилулски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом	— — — —	0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом	— —	0·60 д.
3. Од четири или више собе са кухињом, од кавене са кухињом од гостионице са кухињом без штале	— —	1— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АБр. 9449.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Изишла је из штампе
књига за децу

СПОМЕНАК

и разашиље се претплатницима.
Цена 0·60 дин.
Књижарска рабат 33⅓%.

Л. Лазаревић
Д. Т. Соколовић

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У времену од 18. Децембра до 25. Децембра 1897. год.

допутовало 323 путника — одпутовало 401 путника.

ПОСТОЉИНА ПРИСПЕЛИХ ПУТНИКА:

ПОЛА		ПОЗА														
Мушких	Женск.	Из Србије	Аустро-Угарске	Немачке и Холандске	Црне Горе	Грчке	Турске	Бугарске	Румунске	Руске	Француске	Италије	Велике Британије	Осталих Европ. Држ.	Ван Европе
307	16	263	29	5	—	—	15	3	—	1	2	1	1	—	1	2

ЗАНИМАЊЕ ПУТНИКА:

											Допутовали	Одпутовали
Господе и газдовље	Трговци	Чиновници и свештена.	Војска	Ученици	Индустријалци	Пољопривр.	Занатлије и радници	Надничари	Слуге и послуге	Проституткиње	У јавним домовима	У приватним становима	Допутовали	Одпутовали
9	20	167	71	8	4	—	4	10	8	1	21	—	277	46	—	—

28. Децембра 1897. год. *Из статистичког одељења општ. упр. Београда.*

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Издаваа ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 18—86. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 28. ЈАНУАРА 1898. | Број 4.

ИЗЛАЗЕ ПЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
на пола године . . . . . 3 „
За стране земље на годину . . . . . 10 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВИШТВУ НА ОПШТИНСКОЈ СЕД А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ПРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРЕМАЈУ СЕ.

ОБЈАВА

ОД ПОЧЕТКА ИЗ СТЕЧАЈА СРПСКОГ БАКАРНОГ НОВЦА

На основу закона од 15. Марта 1890. год. има се српски бакарни новац заменити сребрнином новца која.

С тога Министар Финансија објављује ово што следује:

1. Српски бакарни новац има се почињи из стечаја до 15. Маја 1898. године закључно, почевши од 1. Јануара те год.

2. У словорадају важиће тај новац до 30. Априла закључно, а од 1. па до 15. Маја, 6 часова у вече закључно, он ће се примати још само ради замене новим динарима на одређена благајницама.

3. За разнену српског бакарног новца одређене су **екуумске благајнице и благајница** у **граду Београду**. За све време од 1. Јануара па до 15. Маја 1898. године, оне ће благајнице пријати ту разнену но нуној опазеној предности српског бакарног новца; но малу суму од једног динара замењивање новцем од никла.

4. Сваки је дужан да одноји једну врсту бакарног новца од друге, т. ј. 5 од 10 пара, и тако одноји новац да подноси за разнену дотичној екуумској благајници, а у Београду благајници Управнној.

5. При замени српског бакарног новца новим динарима строго ће се пазити на то, да се у државну касу не унесе ни један комад српског бакарног новца, него ће сваки оваки новац бити уништен.

Све напред изложено саопштава се грађанству и овим путем ради знања и управљања.

Из Благајничког одељења Министарства Финансија, 20. Децембра 1897. год. БЂр. 21.015., у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

I
ВАНРЕДНА СЕДНИЦА

с. Јануара 1898. г.

Председник председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовао чланови суда гг. Јован Ј. Рајић и Т. Карапавловић, од кабинета беше: г. г. Светозар Гвозден, Васа Николић, Љуб. Живковић, Стеван Михајловић, К. Н. Лазаревић, М. Ђ. Петровић, С. Зорић, Р. Дрљевић, Трифко Стојковић, Глиша Стојановић и Марко С. Петровић, Стеван Максимовић, Катић М. Ђурић, Ђ. Ђ-ић, Никола П. Стојановић, Др. Лазаревић, Л. М. Јовановић, Павле С. Јовић, Ц. Настасић, Др. Стевић, Младеновић, Ђ. Димитријевић, Л. Карапавић, Јован Стојковић, Дим. Тодоровић, Михаило Ђ. Илић, И. Стевић.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 30. Децембра 1897. год. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта Управе кар. Београда и њених одељака Бр. 7431, 39, 50, 34, којима се тражи уверења о владању и имовном стању њених лица, одбор је изјавио.

да је Петки Тројановић рибар, доброг владања и доброг имовног стања; да су доброг владања и сиротног имовног стања Војислав Миленковић шпедитер и Јосиф Талиа трговац агент; да су му непознати Лазар Јовичић и Живко Лазић касапски момци.

III

По прочитању молбе Милете Новаковић СТБр. 8, одбор је изјавио већином,

да се молитељки може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

IV

По прочитању извештаја општинског одељења Бр. 39, одбор је решио,

да се кућа општинска у абаџијској улици која под закуп од 1. Јан. до 1. Маја 1898. године Петру Атанасковићу штампарју овд. за шездесет динара месечне кирије, под погодбама, у опом извештају изложеним с тим, да се за издавање

СРПСКИ КРАЉЕВСКИ ПРЕСТО
И
ПИТАЊЕ О ЊЕГОВУ НАСЛЕДСТВУ

од останка краља Стефана Драгутина до зобде краља Стефана Уроша III. од краљем Владиславом II.

ИСТОРИЧКА РАСПРАВА

Исто: Вшета, какво о једној ствари, а но како од свију знати добро ово, што се тиче српске народности, српства и православља, а на како најдивнијег поуџет то ја жељам будућим српским трудбеницима на просветском пољу, а и да им се број увећа!

Ј. Бошковић

НАПИСАО

ЉУБ. АНДРЕЈЕВИЋ

(Ово је ауторово књижевно дело награђено академијском наградом Српског Краљевског у год. 1896.)

(НАСТАВАК)

А како дан пређешњеконске смрти нађа, најдоњије, 26. јула 1316. године,[1] то је и буна морала бити најдоњије пре тога дана те године. Стеванова је буна дакле била у међувремену од краја фебруара 1314. па до јула 1316. године. До ближе тачности не можемо доћи, али за нас је довољно и толико, што знамо поуздано да је буна после смрти краљице Јелене, па дакле и после завале и измирења међу краљевима Милутином и Драгутином. То ће нам помоћи да одговоримо на питање, шта је мотивало Стевана на покушај да наследним путем дође на краљевски престо свога оца.

АБ. Давало на причање о Стевановом постављању у Зети надлежеће одмах и причање о његовој побуни.[2] Он нели да је властела изашла пред Стевана говорећи му: „**Достоинъ ти бѣаше престолъ отвцы своего, съ бо вѣсѣ имъ повсѣстиснѣиъ тѣ. ако да сѣблюдуть се къ вѣсѣмъ коли тебе; иштѣ ли не послоушаемъ вась, то ли къ томоу не вземь се укоп**". У том смислу говораши су му дуго, докле не „**окончаши хотѣнїе своє**", т. ј. докле се Стеван не повеле за сластима владања и не поче „**къзносити се къ вѣсѣмъ своимъ, ако да сѣблюдеть жизнь Милутину — пръстолъ**". „**И клѣвоу сѣдоухтѣнїю кѣньжоу**" међу Милутином и Стеваном, којом су приликом великоши краља Уроша II. Милутина почели наклуштати свога господара и прелазити Стевану. Видећи то, Милутин је почео лепим обећањима наговарати Стевана да се умири, што овај није хтео ни да чује, већ се крвљу

[1] Глас 43 стр. 11; Летопис 184. стр. 33.

[2] Дан. Жит. краљ. стр. 124—126.

с војском на свога оца. Кад није могао мирним, краљ Милутин скупи војску и пође на Стевана да покуша може ли га силом натерати на послушност. Ну до боја није ни дошло, јер је краљ Милутин повоља покушао да путем преговора склони сина да измире, што му је опоса пута и пошло за руком. Лаковерни обећањима Милутиновим Стеван је поверовао и предао му се. Али краљ није одржао дато обећање своме сину, већ је најпре наредио да га у Скопљу затворе, а затим да га одатле и воде у Цариград у заточење код цара Андроника.

Претресајући питање о томе шта је био узрок устанку краља Драгутина на свога брата, навели смо у главним потезима какав је био спољна политика краља Милутина, и видели смо да она, и ако је могла и требала, није покренула краља Драгутина на устанак. Ну, ако краљ Драгутин од те политике није могао предвидети какве опасности за себе, иосла је председити и председала је Милутинова властела. Не знамо поуздано у каком се је положају она налазила приликом Милутинових и Јерininог сукоба и српско-византијског рата, и какав јој је положај за доцније припремао, али сад је краљ Милутин могао претпостављати Јерininе си-

оне куће под најрају од 1. Маја 1898. г. држи благовремено лицитација.

V

По прочитаној жалби Илије А. Николајевића секретара државних виноника Абр. 6987, којом жали се на решење суда општинског од 28. Нов. 1897. Гбр. 2423, којим је одбијен, да му се да регулисана и инвентирисана имања за његов пашт, одбор је решио,

да се ова жалба одбаци одобравајући ово решење суда општинског.

VI

По прочитаној жалби Вид. Бошковића адв. и осталих грађана са топчидерске шпице Абр. 3564/97, одбор је решио,

да се на топчидерској шпици постави општински кантар (вага) као што је и од пре 6ио. Да се у буџету за 1898. годину предвиди потребна сума за издржавање овог кантара.

VII

По прочитаној жалби Драгутина Дединца ветеринара из Шапца Абр. 6825/97. да општина сва издржава његову сина на страни ради довршења медицинских наука, и по прочитаној жалби Ђорђа М. Хаџића чиновн. Абр. 7128/97. да општина издржава његове сине на страни ради довршења пољопривредних наука, одбор је решио,

да се обе оне жалбе одбаце.

VIII

Председник објављује, да је на дневном реду решавање о буџету општинском за 1898. год. и подноси одбору извештај комисије за састав овог буџета.

По прочитаној тога извештаја Абр. 7471/97. одбор је решио,

усваја се у свему онај извештај а подноси пројект буџета усваја се у начелу с тим, да се одмах пређе на појединачни претрес предпређених позиција прихода и расхода.

IX

Приступљено је појединачном претресу буџета за 1898. год.

По прочитаку свиех тачке по особ, одбор је решио,

да се у буџету општинском за 1898. год. предвиде ова

Приходи.

I. Општински буџет.

годишни приходи

1., од закупнине

а), од непокретних имања:

1.,	Два дућана код Саборне цркве		720—
2.	Полудућан код Саборне цркве под писаром		250—
3.,	Три дућана у Дубровачкој улици		902·—
4.,	Кућа у Краљице Наталије улици		600—
5.,	Кућа у Мајданској улици до „Босне“ (школи за женске ручне дате бесплатно.)		—·—
6.,	Дућан у Крал. Александра улици бр. 1.		246·—
7.,	Дућан у Крал. Александра улици бр. 2.		381·—
8.,	Дућан у Крал. Александра улици бр. 3.		386·—
9.,	Дућан у Крал. Александра улици бр. 4.		853·—
10.,	Дућан у Крал. Александра улици бр. 5.		401·—
11.,	Дућан у Крал. Александра улици бр. 6.		460·—
12.,	Дућан у Крал. Александра улици бр. 7.		370·—
13.,	Дућан у Крал. Александра улици бр. 8.		430·—
14.,	Дућан у Крал. Александра улици бр. 9.		400·—
15.,	Дућан у Крал. Александра улици бр. 10.		682·—
16.,	Дућан у Крал. Александра улици бр. 11.		675·—
17.,	Дућан у Крал. Александра улици бр. 12.		790·—
18.,	Подрум код Текије		180·05
19.,	Плац у Македонској улици (Бернардова башта) дати дечијем забавишту бесплатно		—·—
20.,	Плац у железничкој улици		50·—
21.,	Плац код станице железничке (нивелан регулацијом.		—·—
22.,	Плац у Скадарској улици		60·—
23.,	Плац код чесме Кнегиње Зубове		50·—
24.,	Плац дворски на Зеленом венцу		143·—
25.,	Плац у бари Венецији I и 2		2.410·—
26.,	„ „ „ „ III		1.951·—
27.,	„ „ „ „ IV и VI		1.585·—
28.,	„ „ „ „ V		821·—
29.,	„ „ „ „ VII		676·—
30.,	„ „ „ „ VIII, IX, X и XI.		1.200·—
31.,	Пл. у бари Венецији 12 и 13		1.401·—
32.,	„ „ „ „ 14 и 15		1.301·—
33.,	„ „ „ „ XVI		1.660·—
34.,	„ „ „ „ XVII		300·—
35.,	„ „ „ „ XVIII		600·—
36.,	„ плац Нестору Милосављевићу		144·—
37.,	Плац плац Вид. Димитријевићу		120·—
38.,	Од плаца незатрављени		300·—
39.,	Земљиште плаца Моношлу дувана		1.000·—
40.,	Земљиште плаца фабрици папирења		1.000·—
41.,	Земљиште плаца Есназу шпанчарском		300·—
42.,	Земљиште плаца Т. Вајсерту		50·—
43.,	Земљиште плаца И. Бајлову и Синовима		100·—
44.,	Земљиште код старог сеника		200·—
45.,	Земљ. код новог сеника		316·—
46.,	Земљ. код ботаничке баште		312·—
47.,	Њива непод клаоице дата Бајловић		750·—
48.,	Њива до Убавића пивограда		80·—
49.,	Плац у Ивковој улици		60·—

б). Од плаћења земљишта и воћа.

50.,	Плаћа Ђ. Ђорђевића	1·—
51.,	„ Ђ. Ђурића	1·—
52.,	„ Ђ. Ђурића	1·—
53.,	„ Ђ. Ђурића	1·—
54.,	„ Ђ. Ђурића	1·—

50., Њива код међа дунавског Вељку Бошковићу . . . 24·—
51., Плац на тргалишту Живану Бутарчићу . . . . 100·—

ѕ). Леденице.

52., Ледењка код Славије . . 20·—
53., „ „ Срнс. Круше . 12·—
54., „ „ Македоније . 12·—
55., „ „ Чачка . . 12·—
56., „ „ Бозог Ораа . 12·—
57., „ „ Видина . . 12·—
58., „ „ Златн. Крста 12·—
59., „ „ Три кључа . 12·—
60., „ на паприг. друму 12·—
61., „ код Руског Цара 20·—

з). Продавнице.

62., Месара свињска на Краљ. тргу I. . . . . 1.620·—
63., Месара свињска на Краљ. тргу II. . . . . 1.218·—
64., Месара свињска на Краљ. тргу III. . . . . 1.321·32
65., Месара свињска на Краљ. тргу IV. . . . . 1.301·—
66., Месара свињска на Краљ. тргу V. . . . . 1.300·—
67., Месара свињска на Краљ. тргу VI. . . . . 1.620·12
68., Месара свињска на Краљ. тргу VII. . . . . 1.620·24
69., Месара свињска на Краљ. тргу VIII. . . . . 1.284·24
70., Месара свињска на Краљ. тргу IX. . . . . 1.200·—
71., Месара свињска на Краљ. тргу X. . . . . 1.476·—
72., Месара свињска на Краљ. тргу XI. . . . . 1.488·48
73., Месара свињска на Краљ. тргу XII. . . . . 1.200·12
74., Месара говеђа на Краљ. тргу I. . . . . 1.000·—
75., Месара говеђа на Краљ. тргу II. . . . . —·—
76., Месара говеђа на Краљ. тргу III. . . . . 720·—
77., Месара говеђа на Краљ. тргу IV. . . . . 720·—
78., Месара говеђа на Краљ. тргу V. . . . . 900·—
79., Месара говеђа на Краљ. тргу VI. . . . . 720·—
80., Месара говеђа на Краљ. тргу VII. . . . . 1.513·20
81., Месара говеђа на Краљ. тргу VIII. . . . . 360·—

ѕ). Продавнице на Зеленом Венцу:

82., Од М. Константиновића I 540·—
83., „ К. Лазићеве II . . . 360·—
84., „ Н. Пајдаповића III . 360·—
85., Неиздате IV XII . . . —·—

б). Мајдани:

86., Од мајдана испод дућанске болнице и новоотвореног . 100·—

II. Права.

1. Кланични и месарски приходи.

87., Од Цубока . . . . . 28.000·30
88., „ потрошне меса за окивање и ноже чишћење . 10.000·—
89., Од говеда . . . . . 200.000·—
90., „ телади . . . . . 16.000·—
91., „ свитих прежи вара . . 70.000·—
92., „ свиња . . . . . 120.000·—
93., „ такса за шуреве свиња 7.000·—
94., „ „ плавич. за прежив. 5.000·—
95., „ „ прегледа „ „ 7.000·—
96., „ „ „ свиња . 2.000·—
97., „ прегледа . . . 540·—

2. Калдрмиџа и мерила.

98., Од калдрмиџе са царине 100.000·—
99., „ мерине „ „ 20.000·—
100., „ „ са кантара општинских . . . . . 25.000·—

(Свршиће се)

НОВА ПОДЕЛА КВАРТОВА ВАРОШКИХ

Због тога што су се поједини квартови знатно проширили услед насељености становништва. Управа града Београда у интересу бржег свакодневног посла, и јачег надзора власти за одржавање реда и поредка, на основу чл. 8. закона устројства училища је следеће намене и допуне у досадашњим границама квартова и поједине топографске, према којима су њихови редови сада овако утврђени:

I
Кварт врачарски.

Почетна тачка од које атара београдског на варошком друму, левом страном улице Краља Александра до угла улице Милошеве и даноске баште, одатле левом страном улице Милошеве до поја акаленије, а после са обе стране исте улице све до трамвајске станице код фабрике монопола дувана. Од фабрике левом страном топчидерског брда поред пиваре Вајфертове до стрелишне зграде београдског стрељачког друштва, које такође долази у реон овог кварта. За тим моворотњим потоком испод дома болнице за душевне болести задржавајући ове стране пута поред тога потока до излаза на крајуће качка друм, а после истим друмом са обе стране све до краја атара београдског. Тада се граница повлачи све међом атара београдског, излази на царичарски друм и ту се свршава код прве почетне тачке.

II
Кварт теразијски.

Почиње од раскрснице прне сп. Марка на дноревом десном страном улице Милошеве до угла Мин. финансија према војној академији; одатле са обе стране улице Босанске до угла балканске улице према Краљевој пизари, за тим, са обе стране балканске улице, обе стране улице Лопиче на поред стана врховненог београдског суда за округ подунавски до угла улице Краљевића Марка и Луг Богдана где је кућа Мозеровића; одатле на више у улицу Браћа-кову до куће сапетника Крстића, а затим обе стране улице Царице Милице до обе угла улице Косанске; даље десном страном Обилићевог венца, и преседнички Кнеза Михајлову улицу удаљујући десном стра-

и заслужно општину од Симониде и да га је постигла праведна казна од ока, онда нам се намеће питање: како је за све време Стевановог заточења, могао владати између цеса и цара Андроника, ова Симонидзнос, онако нелепо прнјатељску, о чему нас уверава учепик АЕ. Данизић? — То се може објаснити само тако, или да Андронпк није имао појма о части, или се је могао спријатељити са човеком, који је хтео да оказа образ његове кћери, или да му је бнло познато да је Стефан невиновно оптужен и осуђен. Прво је више немогуће него што је друго тешко узети за истину.

Па шта је нагнало краља Милутина да нередовним путем, а може бити по неумесној оптужби, нарпче онаку страшну пресуду своме сину?

Рекли смо да је краљица пашла Стевана на буну због зброг Милутинових односа са Византијом. Али кад Стенан није успео да поквари пнан свога оца, и као у Милути ноге руке, да ли га је онај сама гледао само као свога непадобпог сина и привременог непријатеља, или је бити и нешто више? Нама се чини да је пре бити ово друго. Краљ је Милутин сада гледао у Стевану и непријатеља српско-византиског јединства. Јер, кад се је још за живота оца, и пре него што се је он какве заједнице са Византијом и дошло, показао као противник тога, после постигнутог уједињења и после очене смрти тим ће се пре успротивити, кад буде јашао наслеђа престола. Милутину се то није могло изнаћи на вида и, захваљујући сапетнпца придворне властеле, брзо је прозашао начпн на који ће обезбедити од Стевана српско-византиска кладалачки престо не само докле сам на њему буде седео, већ и кад га, као српско-византиски владар, остави у наслеђе једноме од Јерпнпних синова. Тај је начин био осленљење. Акт осленљења дакле, по нашем мишљењу, никако не треба сматрати као знак суроне освете очене над сином, већ је то било средство, којим је одузета снага могућност Стевану да икада може постати српским владаоцем.

III.

По измирењу са краљем Милутином краљ је Драгутин још неко време владао у својој држави, па је пао „ѣ̀ѣ лютѣ недоугъ“ и почео „кончати кралиць.“ [1] И кад је опасно да му се приближава последњи час, сазвао је сабориике, игумане и сву своју пајстеау, и на томе збору предао је престо своме сину Владпелану, и примио „иноческыи образъ,“ добивши име Теоптест. Поучно је „подроужник сконч и къзложеникаго сына своего Владислава и по родоу сродьныи дръжавы своюмъ“ како треба да живе и да браће „умъно отъчьствпа своюго,“ а о свему томе известно је и сипна брата краља Милутина. Умро је „дьсѣмъ марта ѕи, (по изласем православном рукопису ѕ.) дьнь трепте недѣле святые четыредесѣтницѣ къ дьнь пѣтьк.“ [2] По забелешци савременика Миха Малпјена то је било 1307. године,[3] но Орбинпју 1306. а по Лунарићу 1309. Погрешка је код свију очигледна, јер је краљ Драгутин умро после краљице Јелене, дакле после фебруара 1314. године. Дпверси је испранио забелешку Мадијена и место 1307. узе је као тачну 1317. годину, што су доцније многи и усвојили. Али како у 1317. години ни 12 ни 22 март није падао у петак, кога је дана, као што се каже у биографији, умро краљ Драгутин, то ни та година није тачна. У последње време усвојено је у српској историји да је краљ Драгутин умро 12. марта 1316. године, јер је те године и тога датума био пётак.

[1] Дан. Жит. Крал. 164 и 166.

[1] Дан. Жит. Крал. стр. 47—51.
[2] Бобчанић. — Гл. III. стр. XII. р. 643.

ном улице Спомeничке и десном страном Васине улице налази на улицу Косарчеву а одатле десном страном улице Македонске, десном страном улице Дечанске и десном страном Косовске ул. налази преко стране улице Таковске и преко трга пркве св. Марка до прве почетне тачке где се и свршава.

III

Кварт палилулски.

Почиње од међе атара београдског на варошком друму, десном страном улице Краља Александра до раскрснице код пркве Св. Марка, одатле тргом светог Марка, на десном страном улице Косовске и десном страном улице Дечанске налази до еспаске капије; одатле десном страном улице Скадарске на на малу пијацу, пашњем у Дунав. За тим све атаром београдске општине до прве почетне тачке на варошком друму.

IV

Кварт доњолески.

Почиње од сусрета Скадарске улице са Македонском, на Југовићевом улицом поред Главне полиције и секуљом Дубровачку улицу продужава се улицом Новајсиком и Кнез Михајловим венцем све до укрштања Душанове улице код доње Градске Капије, с тим, да у овај реон улази и доњи и горњи град са целим доњим палилулеким од горње градске капије, за тим од ушћа Саве у Дунав — све Дунавом до граница кварта палилулског на Дунаву, а одатле пашњем на малу пијацу и десном страном Скадарске улице излази и свршава се на првој почетној тачки.

V

Кварт варошки.

Полазна тачка десна страна Обилићевог венца где је „Руски Цар", на десном страном улице Цариде Милице улази у улицу Космајску, одатле обе стране Космајске улице све до књижаре Даковића и улази у Косанчићев венац, а после обема странама тога венца и споредним сокачићем иде све до великих степеница код Народног позоришта, па и Народњаци и њуке на басамацима са обе стране све до последњег басамака, улазе у исти реон. Даље од Народњака, држећи леву страну Богојављенске улице иде све до пресека са Саинском улицом, а одатле се пење на Калимегдан која је на гребену калимегдањског брда, обухвата цео Калимегдан до пута што води у град, за тим путем поред Калимегдана Кнез Михајловим венцем до бив. пуке нок. Пиротанца у Новајсиој улици држећи десну страну до пресека те улице са улицом Дубровачком па одатле улази у улицу Југовићеву и држећи све десну страну налази до сусрета Скадарске и Македонске улице испод Булевара, одатле десном страном улице Косарчеве скаиља у улицу Васину задржавајући десну страну до пресека са Спомeничком ул., а одатле истом — Спомeничком улицом излази де сном страном на Обилићев венац на прву полазну тачку.

VI

Кварт савамалски.

Полазна тачка од градске капије на Сави са обе стране до пресека и сучељавања Савске и Богојављенске улице; за тим обалом Саве иде све до места где је сасно стовариште, на после левом страном тога места излази на васпи топчидерски, одатле левом страном топчидерског васпиа све до трамвајске станице код фабрике монопола дуиана па онда улицом Сарајевском и спима споредним улицама које излазе у улицу Кнеза Милоша према појној академији, задржавајући обе стране улице Немањине што од академије води за железничку до улаза у Босанску улицу; одатле иде са обе стране Босанске улице све до улице Каменичке која је такође у савамалском кварту. Даље Босанском улицом и са обе стране улице Луг-Богдана и Краљевића Марка до куће Мозеровића која се у истом реону задржава. По том пок.Лукином улицом обе стране до Валожића са обе стране улице Брапкове до куће саветника Кретића.

VII

Полицијa топчидерска.

Полазна тачка од раскрснице трамвајске код фабрике монопола дуиана, на левом страном васпиа за гасно стовариште. Одатле се прелази на десну страну тога васпиа, и од железничког места пруга се реон поред Саве све до Чукарице где је граница атара београдског, за тим све десном страном границе са срезом врачарским, обухватајући у реон и Конутњак, спушта се на железничку пругу до Татићевог имања пред километром бр. 9. Одатле брдом и све границом са срезом врачарским налази на Бањичко брдо, на онда Бањичким брдом на висе шикарде до стрелишне зграде београдске стрељачке дружине, а одатле се спушта на прву почетну тачку до трамвајске станице код фабрике монопола дуиана.

VIII

Ова подела реона важи од 1. Јан. 1898.

О овоме се известнта грађанство, ради знања.

Од суда општине београдске 8. Јан. 1898. АВр. 150.

О Б Ј А В А

Поводом тим, што се често дешава, да се тробиште и гробови на новоме гробљу а по захтеву приватних отварају, а пошто тај посао кошта гробљанску касу плаћајући надзиравце и ајдаре, то је суд општине београдске решио.

да се од 1. Јануара 1898. године за отварање гробница и гробова на новоме гробљу наплаћује ова такса:

I. За отварање и затварање мале гробиште . . . . . 4— дин.

II. За отварање и затварање велике гробиште . . . . . 5— „

III. За отварање и затварање гробиште са преносом тела из простог гроба у зидани . . . . . 8— „

IV. За отношавање простог гроба ради преноса тела из гробља . . . . . 5— „

Таксу ову наплаћивање благајница новога гробља у корист гробљанске касе, и надзиваће допусте за овај рад.

О овоме се известнта грађанство ради знања и управљања.

Од суда општине београдске 20. Децембра 1897. год. АВр. 7239.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а) Проста кола са 2 коња — — —	10 дин.
б) Кола са завесама са 2 коња — —	18 „
в) Стаклена кола са 2 коња — — —	24 „
г) Стаклена кола са 4 коња — — —	60 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димничарство:

а) За чишћење димњака (цилиндре) без разлике на спратове — — —	0·20 д.
б) За пожарни апарторе — — — —	0·40 д.
в) За ундан — — — — — —	0·20 д.
г) За ведини ундан шпорерт у гости оници — — — — — —	0·50 д.
д) За чишћење димњака од дно спрата	0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака —	0·10 д.
е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са цевима — —	0·24 д.
ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више цеви —	0·30 д.
з) За паљење димњака (цилиндра) без разлике на спратове — —	0·75 д.

II. Пражњење комџијара и нужника:

а) Од кубног метра — — — — —	10— д.
б) Од акова — — — — — —	0·50 д.

III. Гробарина:

а) Гроб за децу — — — — —	7— д.
б) Гроб за одрасле — — — —	12— д.
в) Мала гробница — — — — —	555·52 д.
г) Велика гробница III реда — —	998·93 д.
д) Велика гробница II реда — —	1099·93 д.
ђ) Велика гробница I реда — —	1684·57 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварторе: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — —	0·25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — —	0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од готионице са кухињом без штале —	1·50 д.

За кварторе: Доњолески и Палилулски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — —	0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом —	0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од готионице са кухињом без штале —	1·— д.

Од суда општине београдске 29. августа 1892 год. АВр. 9449.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА — Штампарија Д. Димитријевића Бр. 55—58. — Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 1. ФЕБРУАРА 1898. | Број 5.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ПРЕТПЛАТА

За Србију на годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За стране земље на годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТА ИМА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ НА ОПШТИНСКОМ ВИЋУ А СВЕ ДОПИСОВАЊЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

О Б Ј А В А

Према претпису управе вар. Београда од 22 јануара 1898 год. бр. 1609 суд општине београдске обавештује, да ће *Високо Величанство Краљ Милан, Ка наследник престоне војске* примати сва она јавна грађанска реда, која би му желела представити ради војничких питања и предмета, само *средом* преко недеље у штабу команде дивизијске војске (у горњем граду).

Од суда општине београдске 22. Јан. 1898 г. АБр. 378.

О Б Ј А В А

Пошто је 31. прошлог месеца истекао рок прописан чл. 101. закона о непосредном порезу, за добровољну наплату порезе а, по чл. 102. истог закона, настало време за наплату порезе извршитивним путем; и пошто има више грађана, који нису исплатили порезу за раније године, — то Пореско Одељење на град Београд, услед наредбе Господина Министра Финансија од 3. овог месеца Пр. Бр. 99., овим путем позива све грађане града Београда, који још нису исплатили порезу за раније и 1897. годину, да исту исплате за три дана од дана ове објаве; јер ће, после овог рока одређене предузети наплату пореза извршитивним путем, према снима, који не буду исти измирили; у овом року, не примајући никоме никакви изговор и не дајући ни најмања почек.

У исто време одређене овим путем позива грађане, да уредно дођоше на позиве пореских органа, када буду позивани ради плаћања порезе и осталих званичних послова, како би избегли казне прописане чл. 109. закона о непосредном порезу за недолазке на позиве.

Из канцеларије Пореског одељења за град Београд 9. Јануара 1898. год. Пор. Бр. 112. у Београду.

Н А Р Е Д Б А

У последње доба учестао је, да се у Београду и околини појављују од беса обољели пси на бес сумњиви пси, — на какве је утврђено да су се исти као и многим псима, за које се не зна који су и чији су, то управа у циљу да спречи и угуши снако разбољење од беснила које би могло и велике размере узети, на основи закона о заштити од сточних заразе § 1. ж, § 23 тач. 1 д и тач. 5 и § 34 ж.

Наређује

Сваки онај који у Београду и његовом рејону има пса, мора га од дана објављене ове наредбе, па док се она не опозове, држати везана на ланцу или иначе затворена, а нарочи се на улици строгопазу је дано право и дужност да га ухвати и убије, било да дотлено пасто има марку било не.

Ако који проходње ради меа пса да изведе на улицу може то чинити, али у том случају нас мора бити најмеа на метар дугој сразмерно дебелој врпци или ланчићу; ко противу ове наредбе буде радио казни ће се по § 42 са последом и на § 46 горе реченог закона

Овом наредбом ни у колико се не укидају „правила о ветеринарима за град Београд од 1887 г. прописана општинским судом.

Из Лекарског одсека управе града Београда ЉМ 185. 24. јануара 1898 године Београд.

СРПСКИ КРАЉЕВСКИ ПРЕСТО
И
ПИТАЊЕ О ЊЕГОВУ НАСЛЕДСТВУ

од оставе краља Стефана Драгутина до победе краља Стефана Уроша III. над краљем Владиславом II.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

Motto: Ништа више о једној ствари, и по мало из ове, нећу знати добро него, када не знам праве прилике ствари, и не мало сумњам у њихову истинитост, а то мало што сумњу, нећу ја нигда бездушно одбацивати, већ ћу га пажљивије разматрати, и ако ми буде могућно, и истражити.

I. Бошковић

НАПИСАО

ЉУБ. АНДРЕЈЕВИЋ

(Ова је расправа награђена другом годишњом наградом Српског Ученог Друштва у год. 1896.)

(наставак)

После смрти краља Драгутина, „Vladislaus ipsius filius, per patruum suum scilicet Regem Urosciun caeceratur.“ Таву је заробљену остало Младен о судбини Драгутиновог наследника. То исто потврђује и други савременик, Буркард. То је и у историји увођено и узима се као повод сукобу у 1318. год. између Карла Роберта и осталих, против краља Милутина, јер је овај, наузимањем Драгутинових земаља заузео и Мачву, коју је Карло сматрао као својину угарске круне.

Колико је нама познато, само г. Срећковић одступа од свога тврђења, и вели да краљ Милутин после смрти краља Драгутина није бацио Владислава у тамницу, већ га, као свога наследника, поставио за владу Зетом, а сам је завладао Драгутиновом државом. У потврду тога г. Срећковић се позива на писмо папе Јована XXII. од године 1318., упућено Владиславу књезу зетском, којим га позива да и он уђе у савез против краља Милутина. Доказаћи краљ Милутин да и Владислав пристаје уз његове непријатеље, ухвати га и тек том приликом баци у тамницу.[1]

Нама није било могуће да то писмо потражимо овде, где га је г. Срећковић нашао, али смо га, чини нам се, нашли на другом месту. Код Тајнера сачувано је писмо папе Јована XXII. од 17. јуна 1318. године, упућено „Mentulo Musatio Comiti Clissanie, Andree Musatio regni Albanie Marescalco et Theodoro Musatio Protohoscevatosi“, којим их позива у савез против краља рашког. У приложби је додато, да су исте ствари писма упућена и још неким великашима, па и „Vladislao Ducae Dioclee et maritime Albanie Comiti.“[2] Да ли је ово писмо оно исто, које и г. Срећковић спомиње? Нама се чини, као што смо већ напред нагласили, да јесте. Али да ли је Владислав Гојнова иста личност, која је и Владислав, син краља Драгутина? То не само да нам се чини, него смемо као позитивно узети да није, јер је породица Гојнова позната и без овога Владислава.[3] И кад Владислав Гојнов није син краља Драгутина, онда и поменуто тврђење г. Срећковића пада.

Али ако нема права ово тврди да је краљ Милутин поставио Владислава да влада Зетом, изгледа да г. Срећковић нема у толико права, што нема да Владислав није имао слободе и државе одмах после Драгутинове смрти, него доцније. Јер без сумње бибе да је краљ Милутин ту неправду Владиславу учинио једино у намери да од две слабије створи једну велику и јаку српску државу. Међутим на то није могао поми-

[1] Theiner, Vet. Mon. Hung. Gy 1264. стр. 421.

[2] Ruvarac M. Spf. спом. II. стр. 24 и 27. Године 1299. посла Дмитар Тољева на турског цариградског патријарха Атанасија да преговара о браку Симонидиној са Андроником II. Палеологом. Ово је без сумње један од главних разлога који је Владислава.

[3] Срећковић С. II. Истор. срп. нар. II. стр. 241.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

I
ВАНРЕДНА СЕДНИЦА
3. Јануара 1898. г.

Председник председник г. Н. Д. Стевановић, присутни сами чланови суда г.г. Врки Ј. Радић и Ђ. Кандићановић, од одборника беше г.г. Светозар Гавазић, Васа Пантић, Арс. Жолковић, Стеван Вељковић, К. Н. Јовичић, М. Ђ. Петровић, С. Анђелић, Р. Дрекчевић, Трајко Стојковић, Стеван Стојановић, Марко С. Петровићевић, Стеван Живановић, Васа М. Бугар, Др. Јова, Никола Н. Станковић, Др. Јанковић, Ј. М. Јанковић, Глиша С. Јовић, Ђ. Пантелић, Др. Стеван Марковић, Ђ. Димитријевић, А. Карапанић, Данила Стојковић, Дим. Гаврилović, Михаило Б. Ивић, М. Гвозић.

(Одсутни)

3). Пиџаџарина.

101., Са Краљевог трга . . . 30.000—
102., „ пристаништа саиског . 1.000—
103., „ зеленог венца . . . 800—
104., „ мермерног трга . . . 6.000—
105., „ цвети. трга (дато Врачарском друштву на бесплатно уживање). . . —.—

4). Обаларина.

106., Од пристаништа на Сави и Дунаву . . . . . 6.500—
107., „ купатила . . . . . 1000—
108., „ леда на Сави и Дунаву . . . . . 800—

5). Акциз.

109., На алкохолно пиће . . 14.000—
110., „ бозу . . . . . 2000—

6). Разни приходи.

111., Од таксиса за тушење кише 13.620·01
112., „ анализа хемијских . . 50—
113., „ појаше на утрини . . 1.871—
114., „ чуварине сена . . . 300—
115., „ продаје траве на новом сеоку . . . . . 50—
116., Од „ „ на старом гробљу . . . . . 130—
117., Од продаје траве код пристаниште Кућурице . . . 200—
118., Од продаје траве на железнозору . . . . . 120—
118., Од продаје шљака . . . 300—
119., „ концерта у парку . . 500—
120., „ кијоска напреје . . . 60—
121., „ седишта у парку . . 350—
122., „ мртвачких кола . . 2.000—
123., „ станица ваљкерских . 3.400—
124., „ дезинфекције . . . 1.500.
125., „ пестарине . . . . 2.000—

7). Одузетне ствари.

126., Од чишћења узица . . 12.000—

8). Такси канцеларијске и друге.

127., Од пасошних такса 3%, . 5.000—
128., „ пресуда и решења . . 3.000—
129., „ забрана . . . . . 800—
130., „ позива и монополисаних хартија . . . . . 1.100—
131., Од разних уверења и потврда . . . . . 5.000—
132., Од дозвола за пасоше . . 600—
133., „ дозвола продајачких . 100—
134., „ дозв. за продају млека 2.000—
135., „ стоичких пасоша . . 300—
136., „ забава концер. и циркуса . . . . . 3.500—
137., Од добошарине . . . . 1.000—
138., „ регулационих линија . 2000—
139., „ таксија и премера . . 200—
140., „ копирала и разл. других . . . . . 50—
141., Од претписте за општин. попише . . . . . 800—
142., Од спајања кан. (за сада општина нема канала) . . —·—

9). Казне.

143., Од казни кривичарских . 500—
144., „ казни административ. . 100—
145., „ каз. за несвикивање утопора . . . . . 100—
146., Од казни по грађевинском закону . . . . . 1.500—

Ванредни приходи.

10). Намалена дуга и наплате

а). Из злопоље.

147., Од дужника за каљарму 50.000—
148., „ дужника осталих . . 25.000—

б.) Интерес и приход на зајмове капиме.

149., Од интереса на разне наплате . . . . . 4.500—
150., Од прихода на артије од вредности . . . . . 2.000—

11.) Непредвиђени приходи.

151., Од ванредних прихода . —

Овде је прекинуто даље решавање с тим, да се у првој седници за овом настави.

X

Председник изнесшана одбор, да је по буџету за 1897. год. било свега седам квартонских лекара, а да је било и да их и сада у служби општинској има још 9. На како за ову годину предвиђено буџет од 1897. год. то би требало или једног лекара отпустити, или за њеног одобрати накнадни предлог.

По саслушању овога, одбор је решио,

да се једна општинска квартонски лекар отпусти из службе и да их остане свега седам, као што је и буџетом за 1897. г. предвиђено.

XI

Председник изнесшана одбор, да је према раније већ одобреној прог. Др. А. Герпер жели да изведе своју замисао о води на новом водоводу у 600 примерака на исказаном месту, и да би требало сада ту тражу на сриски временски и штампати је.

По саслушању овога, одбор је решио,

одобрава се потребан кредит за пробој и штампање извештаја прог. Др. А. Герпера о води на новог београдског водовода.

Трошак ово овога да плаће на терет прихода трошарничких као накнадни трошкови ово грађена водовода.

II
ВАНРЕДНИ САСТАНАК
5. Јануара 1898.

Председник председник г. Никола Стевановић, присутни сами чланови суда г.г. Врки Ј. Радић и Ђ. Кандићановић, од одборника беше г.г. Свет. Гавазић, Марко С. Петровићевић, Васа Пантић, Стеван Живановић, Васа М. Бугар, Др. Јова, Никола Н. Станковић, Др. Јанковић, Ј. М. Јанковић, Глиша С. Јовић, Ђ. Пантелић, Др. Стеван Марковић, Ђ. Димитријевић, А. Карапанић, Данила Стојковић, Дим. Гаврилović, Михаило Б. Ивић, М. Гвозић.

Владисави пагледно безопасан, јер као год што је Стефан био противан Милутиновим и Јеринином смеровима, исто је тако сада, останши без власти, и Владисав морао бити томе противан. А што та и поред тога крал. Милутин не лишава вида може се најбоље објаснити тиме, што тада краљица Јарина већ није била у животу и да је, према томе, крал. ослобођен свих обзирења према њој, довољно на ту мисао да је не му Владисав бити потребан за наследника. Што му није дао какву област на управу објашњено би се тиме, што та је од тога одвратило искуство са Стефаном.

Поменули смо већ да је и како противу краља Милутина сплеткарен савез због тога што је даунсо Драгутинове земље. Савезници су напали на Србију године 1319. са две стране, преко Албаније и са угарске границе. Нећемо се упуштати у појединости како је она борба текла, него ћемо само то поменути да крал. Милутин није толико страдао, колико су се надали његови непријатељи. Да је тако, најбоље нам сведочи то, што та одмах затим назначимо да се међа у унутарње ствари византиске царевине, што би тешко могао чинити да је пострадао у борбу противу католичких нападача.

Нередина у византиској држави краљ Милутин умео би се тада користити, да га није сустигла смрт. Настављач АЕ. Данила остављено нам је забележку да је краљ умро у своме двору у Нередимљу 29. октобра,[1] а годину није забележио. Забележке доцнијих домаћих летописа као и о другим тако и о годину овога догађаја не слажу се међу собом. По Миху Маџиђеву „Rex Uroscius Rascise, migravit ex hac vita“ новембра 1821. године.[2] Са овом се годином слаже и причаље Њиљерга Грегора,[3] а и по Кантакузену[4] може се закључити да је краљ Милутин био жив у првој половини те године. Ну, од како се је сазнало за дечанску хрисовуљу,[5] у историји је устојеља 1320. година као година смрти краља Милутина. И сам г. Ковачевић, као што смо напред поменули, приликом расправљања питања о години Стеванове буле и одређивању године Неодимовог доласка на архиепископски престо, држао је да је та година тачна.[6] Тек кад су му дошла до руку „Атон. акта“

[1] Дан. Жив. Крал. стр. 101.
[2] Шематизирани изводи. Гл. III. стр. XVI. у. 446.
[3] Ручки превод стр. 315.
[4] Стр. ксиїг. Сантаген. I. у. 35—37 и 169.
[5] Мон. Serb. стр. 99.
[6] Гласник III. стр.

ган, Б. Димитријевић, Др. Стојан Марковић, Р. Драгићевић, Др. Јован К. Стојановић, Гаврило Вујић, Ранчић, Д. Ј. Живановић, Трајко Стефанић, Стеван Николић, Ђ. Младеновић, Маринко Ч. Живић, Ј. М. Јовановић, Танаско Стојановић, Гаврило С. Јовић, Данило Стојковић, Дим. Гавриловић, М. О. Петровић, К. Н. Лазаревић, Н. Н. Стаменковић, Стеван Милићевић.

XII

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 3. Јануара 1898. год. и примљен је без измене.

XIII

По прочитану акта кварта терезијског, Абр. 10, одбор је изјавио,

да му је Илија Карој оњавериста не познат.

XIV

По прочитану молбе Душана Месаровића, Младена Милосављевића и осталих оњаверисти београдских Абр. 93, да се свима таксе опраштају, одбор је нашао поменичног таксама са 22 гзика против 10 који су били за 3 и 2·50 д.) решио,

да се такса оњаверска за ону 1898. год. сиђе на два динара месечно. Да се према оној држи лицитација за данашње под закуп плаца налазе ове таксе.

XV

Предузеће је пређевачки пристав буџета за 1898. год.

По прочитаку сваке тачке по особ, одбор је решио,

да се у буџет општински за 1898. г. предиде и оне приходи и расходи:

Приходи Водовода.

152.,	Од такса за воду по простору и од своредних такса на разне разлеће . .	180.000—
153.,	Од такса за воду по водомеру и за већу потрошњу.	25.000—
154.,	Од кирије за водомере .	15.000—
155.,	Од паплате дуга за раније године	20.000—
156.,	Од механичне радионице	500.—
157.,	Од напредног прихода .	1.000—

Приход регулационог фонда.

а). Закупнина плаћог регул. фонда.

158.,	Подрум у Дубровачкој ул. „Пивни извор"	590—
159.,	Плац у Ратарској улици	250—
160.,	Чаир Табак Ибрахимов .	305·10
161.,	Леденице на Дунаву Д. Б. Гргића	120—
162.,	Кућа у Скадарској улици (бивша Голдштајнова) .	1.080—

б). Продаје земљишта.

163.,	Од продаје плацева . .	100.000—

Приходи новога гробља.

а). Од гробова и гробница.

164.,	Од гробница вел. и малих	20.000—
165.,	„ гробова великих . .	2.000—
166.,	„ гробова малих . . .	1.000—
167.,	„ приношења туриева	2.000—

б). Гробљанске таксе.

168.,	За чуварину и одржање чистоће	6.000—
169.,	За откопање гробница и пренос	300—

Буџет општинске штампарије.

Приходи.

1.,	Бруто приход	980.000—
2.,	Бруто дохарина	6.000—
3.,	Од добити по члану 41 уговора са дружтвом за осветљење вароши . .	14.000—

Расходи.

а). Општински

РЕДОВНИ РАСХОДИ.

1. Плате

а). чланштво

1.,	Председник	10.000—
2.,	Три члана суда 14000, 2·3500	11.000—
3.,	Два кметовска помоћника по 2.400 дин. . . .	4.800—

б). Особље управом и судском.

1. Управом

4.,	Деловођ одбора	4.000—
5.,	Правозаступник	3.100—

Напомена: Плата правозаступнику рачунаће се до 1. Марта о. г. по 300 дин. месечно а за остале месеце 1898. год. по 250 дин.

6.,	Архивар административни	1.600—
7.,	Експедитор	1.200—

2. Судском.

8.,	Секретар суда	1.800—
9.,	Пријавник	1.500—
10.,	Архивар суда	2.000—
11.,	Протокол. и регистратор .	1.500—
12.,	Практикант	960—
13.	Писар за ситнице . . .	1.200—

3. Извршном и депозитном

14.,	Писар над извршитељима у депозиту	2.200—
15.,	Десет извршитеља по хиљаду диеста динара и 2% тантијеме	15.000—

Овде је прекинуто даље решавање с тим, да се у првој седници настави.

XVI

Приликом решавања о буџету расхода општине београдске у 1898. год. одбор је на предлог председника општине решио,

да се једно место кметовског помоћника као потребно укине и да остану само два кметовска помоћника.

III

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

3. Јануара 1898.

Председништво вређедника г. Николе Стојановића, присуствовали чланови суда г.г. Урош Ј. Рајић и Ђ. Кораћановић, од одборника биле: г.г. Свет. Ј. Гавриић, Марко С. Петровићевић, Стеван Николајевић, Ђ. Ј. Шапоњић, Трајко Стојковић, Коста Чумић, Гаврило С. Јовић, Живко Стојковић, Танаско Стојановић, Лаза Николић, Ђ. Димитријевић, Др. Лазаревић, И. Н. Стаменковић, Кос. М. Чолић, М. Сичић, Ј. М. Јовић, К. Лазаревић, Др. Ђ.ор. Р. Драгићевић, Живојин Ђ. Шапић, Коста М. Вујић, Д. Кирјаковић, Ј. Н. Тодоровић, К. Н. Михајловић, М. Кнежевић, Сима Брашић.

XVII

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 5. Јан. 1898. год. и примљен је без измене.

И. И. Сенаститанова, уиидео је да је Милутин био жив и 1321. године. „Међу грчким повезама, које се односе у томе делу, има их шест из 1321. године, три од Андроника II, а три од Андроника III. (три су писане у септембру, две у јуну, а у једној није означен месец). Овим повељама потврдила су српском манастиру Хиландару изнова (на доњој Струми и око Солуна) на захтев „предубазногенина и истог, премилосног краља Србије" Андроника II, а на захтев „предубазног и истог премилосног краља Србије" Андроника III. Но што је Милутинова жена Симонида била тетка Андронику III, а Стеван Дечански 1321. није био женин Марином Палеологином; то се, поменутим повељама потврђује доказује, што смо напре навели, то јест, да је Милутин умро 1321. године."[1]

Да је краљ Милутин живео до октобра 1321. године служи још као доказ и једно писмо од 23. октобра те године. У томе писму Петар, епископ скадарски, давши благословаху ветеишиј dominiregis Urosii[2], јавља Бартоломеју Градењику, ктитору дубровачком, како му је краљ поручио да иде са Јефимијом Илијом у Дубровник да приме митровске доходак, али да због болести то не може учинити, већ шаље поменутог Илију са својим пећаком попом Стеваном.[3] А године 1324. краљ Милутин већ је био умро, јер 13. јуна те године папа Јован XXII. упућује у Авињону бенедиктинском манастиру на острву Мљету хрисовуљ *новојпеки* српског краља У роша II. Милутина.[4]

За наше питање много је важније да се задржимо на догађајима, који су настали одмах после Милутинове смрти. Данило наставља прича „*многоу же мятежоу и злобѣ на сѣхъ имѣвшю и салатиюю къ вредоу престоупльшю блаженаго, и ратнѣ и пагюбюющю многоу отъ соуседоу-варварьскыхъ кои, ако сьдержати сѣ пльзовь, шездоу сокоюю, хотѣшеть ѡдинъ отъ дроугыихъ къ сѣи богатство ихъ...*".[5] А кад је пошено краљево тело из двора у манастир Св. Стевана, уз пут „*на многыихъ мѣстѣхъ пльковь кои шкловоующихъ сѣ бѣшюте нѣкоторою кело сковю оудоучите и высъпѣтите вѣчьто отъ посочитыихъ тѣло блаженаго*".[6]

Већина историка, који су расправљали питање о каквим оно метежима прича Данилов наставља, дошли су до закључка, да је то борба међу наследницима Милутиновог престола. Владислав, Драгутинов син, ослобођивши се тамнице, хтео је да завлада и очевим и Милутиновим земљама, као једини законити наследник, док је властела била пристала неке уз Стевана а неке уз Константина, незаконите синове Милутинове, што је и изазвало борбу између њих.

Пре него што се упустимо у испитивање како је текла та борба ово наследна престола, задржаћемо се на питању о законитости Милутинових синова.

Мајко Мадијев забележио је да је „Stephanus filius Regis Uroseii naturalis."[7] А Буркард, у својим упутствима како треба путовати преко мора, наше француском краљу Филипу од Валоа на краља Милутина, да је при пут часе за жену „госпођу Елисавету, сестру госпође бабе наше, после је отера, па се за живота неке на ново ожени Јерком пара грчког који је овда био, а сестром онога што сад царује.

(наставиће се)

---

[1] Споменик 12. стр. 146

[2] Пуцић М. И. стр. 3.; Смиљанић XI. стр. 24. бр. 6.

[3] Смиљанић XI. стр. 23. бр. 7.

[4] Дан. Жив. краљ. стр. 150.

[5] На ист. м. стр. 157—158.

[6] Шишићевићево издање. Гл. III. стр.

[7] Шишићевићево издање. Гл. III. стр.

XVIII

Усвоји приходе одбора, усвојене прилозом решењима о буџету прихода, предсједник подноси високом извршитељ књиговодства о приходу општинске куће сиромашне од Вождовца и Гоздовца у 1897. год. по којем је извршитељ биле у тој години прихода 926 дин.

Исто тако предсједник извршитељ одбор, усвојен интересације одборника г. Соломона Ј. Аврејева усвојене у седници одборној од 22. Јун 1897. год. за је суд општинским општинама извршитељ биле, сходно за потребе књиговодства и да је за општине трошака.

Одбор је примио к знању,

оба она извештаја.

XIX

Продужен је појединими пострес буџета са 1898. год.

По прочитаку овог тачке по особ. одбор је решио,

да се у буџету општинском за 1898 г. предвиде и они расходи:

а). Рачуноводство, финансијско и економно.

1. Књиговодство.

16.,	Главни књиговођа . . .	4.000·—
17.,	Млађи књиговођа . . .	2.200·—
18.,	Контролор глав. контроле	3.000·—
19.,	Писар књиговодства . .	1.000·—

2. Ликвидација.

20.,	Ликвидатор — рачуноспитач	2.000·—
21.,	Писар за дезинфекцију и регистар	960·—

3. Благајница.

22.,	Главни благајник . . .	3.000·—
23.,	Помоћник благајника . .	2.000·—
24.,	Писар за благајницу . .	1.200·—

4. Економат.

25.,	Економ и надзорник добара	2.500·—

г). Санитет.

26.,	Шеф лекар	3.500·—
27.,	Седам квартира лекара по 2.250 дин.	15.750·—
28.,	Хемичар (после пензионисање гласила са 14 гл. против 12 гласова. . .	3.000·—
29.,	Два марвена лекара по 3.000 дин.	6.000·—
30.,	Седам бабица по 600 дин.	4.200·—
31.,	Писар	960·—
32.,	Лабарант у хем. лабараторији	360·—
33.,	Дезинфектор мајмунета .	1.000·—
34.,	Два дезинфект. помоћника по 960 дин.	1.960·—

д). Статистика.

35.,	Статистичар	1.800·—
36.,	Писар за војне ствари	1.800·—
37.,	Писар за умрлих . . .	2.200·—
38.,	Шеф писара за статистику и војно одељење . . .	5.760·—
39.,	Писар порески	1.200·—
40.,	За стварину пореза . .	6.000·—

ђ). Сиротиче одбор.

1. Клаоничком.

41.,	Надзорник клаонице . .	2.400·—
42.,	Два настојника по 1.200	2.400·—
43.,	Шест контролора општих по 1.200	7.200·—

2. Мерачи.

44.,	Надзорник и девет мерача	10.500·—
45.,	Царинским чиновн. награде	1.200·—

3. Пијачари.

46.,	2 пијачара 1/1.200 1/720	1.920·—

4. Вртар.

47.,	вртар	1.800·—

Онде је прекинуто даље решавање с тим, да се у пређ седници настави.

XX

Прилозом решавања о буџету расхода општине београдске у 1898 год. одбор је решио,

знање школског лекара укида се. Дужност школског лекара вршиће квартонски лекари; сваки у своме кварту.

XXI

Прилозом решавања о буџету расхода општине београдске у 1898. год. а усвојеног, што је марвених лекарских зато годишња плата од три жељо динара осново одбор је решио,

Приход од прегледа живе стоке и живих свиња, које је прегледе општински марвени лекари на пољу приватних или државне власти вршити, има се делити овако: једна половина припашће општини београдској као њен приход, а другу половину поделиће њих двојица на једнаке делове.

XXII

По прочитаку акта управе града Београда и њених одељака Абр. 124, 132, 148 и 162 којима се тражи упросни о плаћању и износом стану, изнесених зид. одбор је нађено,

да су му исказана: Јован Вранђић калоа стаклорезачиња, Љубомир Трета, бив. слуга, Мика Ивановић, цигљин, Сава Соколовић коцкар и Миленко Аћић бив. трг.

XXIII

По прочитаку молбе Ђ. Пантелића пензионера Абр. 152 одбор је нађено молбедно,

да се молиоцу може дати тражено уверење о породичном односу пок. Паунка Паунопића, бив. овд. трговца.

XXIV

По прочитаку протокола лицитације Абр. 158. држане за давање под закуп прона капиште такође овдашњеко, одбор је решио,

да се право наплате таксе фијакерске за 1898. год. по прописаним пословима уступи Михајлу Николићу, гостионичару овд. за цену од шљаду пет стотина динара и десет пара за годину.

XXV

По прочитаку молбе Срећена Новаковића трг. овд. да се ослободи дужности поротничке, пошто је већ судија трговачког суда, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

XXVI

Председник већности одбору извештај о цени брашна и кашу рали одређивања цене лебу.

По саслушању тих пеза одбор је решио,

да до петнаестог јануара 1898. године остане иста цена лебу од тридесет и шест пара по килограму. После овога рока да се у пређ одборској седници поднесе извештај о цени жита и брашна рали одређивања цену лебу. —

XXVII

Председник извештава одбор, да је Бранко Крсмановић, који закупи државног плаца на сланинске стоваришту, по којем је подигнуто општинска зграда за пиварску радњу, који да тај закуп пресеце на општину са свима обавезама према држави по закљученом уговору тко и да општина буде дужна овај плац држати 6 година под закуп и да плаћа државе по име закупе по 1000 дин. годишње.

По саслушању овога одбор је решио,

прима се у свему овај предлог Бранка Крсмановића. Сталиа се у дужности суду за овај пресеце закупа под означеним погодбама нарочи и да настане, да се што пре уђеси затим испод калимегдана за пиварски магацин. Ако би овај магацин био готов пре истека шестогодишњег закупа овог државног плаца, пивараска ће се пивара одмах у затим преселити, а на овоме плацу и у оним општинским зградама сместитве се и држати радиља до истека закупа.

О Б Ј А В А

На дан 4-ог фебруара тек. год. у 3. сата по подне, држаће се у канцеларији економског одељења општине, усмена лицитација, за израду дводних кола за градска дезинфекциони завод. за прекоп инвентираних и дезинфицираних ствари.

Ближа обавештења и услови могу се видети у канцеларији економског одељења.

Позивају се лицитанти, да означеног дана дођу на лицитацију.

АБр. 357. Од суда општине београдске

Дан. Јануара 1898. год. у Београду.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а)	Проста кола са 2 коња — — — —	10 дин.
б)	Кола са вајецима са 2 коња — —	18 „
в)	Стаклена кола са 2 коња — — —	24 „
г)	Стаклена кола са 4 коња — — —	60 „

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димњачарство:

а)	За чишћење димњака (шпинџера) без радиље на спратове — — — —	0·20 д.
б)	За чишћење шпинџера — — — —	0·40 д.
в)	За ужиће — — — — — — —	0·20 д.
г)	За чишћење ужића инкорпорет у гости овиће — — — — — — —	0·05 д.
д)	За чишћење димњака од дна спрата	0·20 д.
ђ)	За чишћење простог димњака —	0·10 д.
е)	За чишћење чумака од 2 и по метра уједно са пећима — — — —	0·24 д.
ж)	За чишћење чумака од 2 и по метра уједно са пећи пећа — — —	0·20 д.
з)	За пољске димњаке (шпинџере) без радиље на спратове — — — —	0·75 д.

II. Пуњење дамијана и пушница:

а)	Од кубног метра — — — —	10— д.
б)	Од ока — — — — — —	0·50 д.

III. Гробљанна:

а)	Гроб за дете — — — — —	7— д.
б)	Гроб за одрасле — — — —	12— д.
в)	Мала гробница — — — —	55·52 д.
г)	Велика гробница III реда — —	368·93 д.
д)	Велика гробница II реда — —	1099·83 д.
ђ)	Велика гробница I реда — —	1834·57 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 11—18. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 8. ФЕБРУАРА 1898. | Број 6.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТА РАЧУНА САМО ПОЧЕТКОМ ЈА ОПШТИНСКИ СХД А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА ГРЕДНИКА.

ПРЕТПЛАТА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За стране земље на годину . . . . . 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

НАШ ПРЕОСВЕШТЕНИК

Његово Високопреосвештенство Архијепископ београдски и Митрополит Србије

ГОСПОДИН МИХАИЛ

испустио је своју побожну и племениту душу у 12 часова 10. м. по подне.

Његово тело пренеће се данас у 5 часова по подне из Митрополије у Саборну Цркву, у којој ће лежати до Недеље 8. о. м., којег ће се дана у 10 часова пре подне у Саборној Цркви опевати и сахранити.

Општина града Београда извештава грађанство Престонице о овој жалости и очекује, да ће грађани, у знак жалости за својим Архипастиром, истаћи црне заставе на својим домовима и да ће присуствовати служби с парастосима и опелу у Саборној Цркви.

Београд, 5. Фебруара 1898. г.

Општина града Београда.

СРПСКИ КРАЉЕВСКИ ПРЕСТО
И
ПИТАЊЕ О ЊЕГОВУ НАСЛЕДСТВУ

од останка краља Стефана Драгутина до победе краља Стефана Уроша III. над краљем Владиславом II.

ИСТОРИЧКА РАСПРАВА

Motto: Ништа важно о једној земљи, а по њој и о свету од свету, нашим добрим или не тако срећним народним, односно и политичким, а не мало забавним путем: то је жеља будућим српским трудбеницима на пријатељском послу, а и да ко не зна, сазнаће.

Ј. Бошковић.

НАПИСАО

ЉУБ. АНДРЕЈЕВИЋ

(Ово је расправа награђена од стране академијског одбора Општине Београдске у год. 1896.)

(НАСТАВАК)

Али ни с једним од тих жена не имаде деце, него је имао два сина од две наложнице, од којих једноме беше име Константин а другоме Стеван...[1] И најпосле, да наведемо и једно писмо папе Јована XXII. од јуна 1323 године. Кад је Стевал почео да води преговоре са Филипом Тарентским одвоји женидбе са Јерком му Блаженом и прелазка у католичанство, Филип је о томе известио папу. Папа Јован услед тога шаље бургундском архиепископу напред поменуто писмо, у коме му налаже да прими на себе ту дужност да преведе у католичку веру српске краља Стевана „quem, sicut accepimus, quondam Orosius Servie Rex, pater eius consanguineus genuit de sancta..." и да се, по превласку у католичанство, његовој деци даду сва права и све почасти, које припадају законитој деци.[2] Свима се овим наводима, дакле, утврђује, да је Стеван Дечански незаконити син краља Милутина. Рајић је покушао да докаже противно, али му није пошло за руком,[3] јер Мајков[4] много доцније, дакле се Енгела, тврди и сам да је Стеван незаконити син Милутинов, што и највећи наши историчари пређутно одобравају.

Морамо признати да ово тврђење има довољно основа, али да ли је то, на основу чега се тврди, и довољно поуздано? Да ли су Мађари, Вурсард и папа Јован били тачно обавештени о Стевановом рођењу? Овим ћемо се питањем мало више забавити.

У Даниловим Животима не каже се ништа о томе, колико се пута Милутин женио, нити која је била мати Стевановa, а Константин се нигде и не спомиње. Толико само отуда знамо, да је Симонида, кћи византиског цара Андроника, била последња жена Милутинова, а маћеха Стевановa.

Григорије Цамблак, писац живот Деспинин, и сам му не спомиње матер већ само маћеху. Константина зна као Милутинову сина, а брата Стефанова, али од „инех патери".[5] Доцнији летописци знају само за имена Милутинових синова Стевана и Константина.

Савремени трагови писани оставили су нам сачињење извешће о Милутиновој женидби. Григора[6] прича да Кадокија, сестра цара Андроника, није хтела да пристане на брак са Милутином с тога, што се је онај пре тога већ три пута био женио и то овако: прво је узео био себи за жену кћер господара влашког; после неког времена отера ову прву жену и оженi се сестром своје снахе, скинувши претходно

[1] Годишњица XIV. стр. 24—25.

[2] Theiner. Vet. mon. Hung. Sp. 760. стр. 491.

[3] Рајић. Ј. Историја... Србског. кн. III. стр. 433-439.

[4] Истор. срп. нар. II. изд. стр. 35-38.

[5] Дан. Жив. краљ., стр.

[6] Гланник XI. стр. 64.

[7] Ружа приват, стр. 186.

ИСПИРАЊЕ ВОДОВОДНИХ ЦЕВИ

Почетком идуће недеље пришће се испирање водоводних цеви у напони и то оним редом:

11. овог месеца доводне цеви од Топчидерске реке до великог резервоара.

12. о. м. Мрежа водоводних цеви између улица: Кнез Милошеве, Краљ Миланове, Призренске, Јеврејске, Босанске и Сарајевске.

13. о. м. мрежа цеви између улица: Кнез Милошеве, Краљ Миланове, Шумадијске је рејона (Западна врачар).

14. о. м. Мрежа између Кнез Милошеве, Краља Александра, рејона. Шумадијске и Краљ Миланове улице.

15. о. м. Мрежа између Кнез Михајлове, Дубровачке, Богојављенске, Поп-Лукине, Јеврејске и Призренске улице.

16. о. м. Мрежа између Кнез Михајлове цеви, Душанове, Лубничке и Кнез Михајлове улице.

17. о. м. Мрежа између улица: Кнегиње Љубице, Цара Душана, Цетињске, Хиландарске, Палилулског трга, Такопске, Краља Александра, Краљ Миланове и Кнез Михајлове.

18. о. м. Мрежу цеви између улица Краља Александра, Такопске и рејона.

19. о. м. Мрежу цеви испод Душанове улице (Дунавски крај).

20. о. м. Мрежу између улица: Немањине, Кнез Милошеве, Босанске, Поп-Лукине и Богојављенске (Сински крај).

Испирање цеви пришће се нону шесте 9 часова.

Ово се јавља грађанству ради знања и управљања, пошто ће се горњих дана вода замућивати у горе поменутим варошким одељима.

ОБЗНАНА

Општинска трошарница *Вотарска* позива, од 1. т. мес. пресељена је у зграду бив. гостионице „*Европе*“, на мазу пијаца.

Винарским трговцима и грађанству јавља се ово ради знања.

Од главне управе општинске трошарине, 6. фебруара 1898 године. Београд. Број 214.

О Б Ј А В А

На дан 12-ог овог месеца у 3 сата по подне, држаће се у канцеларији економског одељења општине друга усмена лицитација за израду двојих кола за градски дезинфекциони завод за пренос инвентијарних и дезинфицираних ствари.

Полазаји се лицитанти да одређене дана дођу да лицитирају.

Услови и план могу се видети на дан лицитације у канцеларији економског одељења општине.

АБр. 357. Од суда општине београдске 5. фебруара 1898 год. Београд.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

—

РЕДОВНИ САСТАНАК

25. Јануара 1898.

Председава члан суда г. Бран. Ј. Рајић, од одборских чла: г. г. Др. Стева Жарковић, Ђ. Младеновић, Свет. Гавриловић, Коларац С. Кирилић, Урош Стојановић, Коста М. Јанковић, Гавра Стојановић, Георг С. Јовић, Јован Стојковић, Дим. Гавриловић, Марко С. Петровић, Стеван Максимовић, Дуд. Живковић, Лаза Николић, М. Савић, Д. Теодосић.

I

Председавајући члан суда известиће одбор, да је председник општине од петоминут дана обољео и да ће га он у данашној седници заступати.

Одбор је примио к знању.

ово саопштење.

II

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 9. Јануара 1898. год. и примљен је без измена.

III

По прочитању акта управе нар. Београда и њених одељака, АБр. 207, 198, 204, 201, 259, 260, 261, 262, 263, 265, 266, 268, 306, 307 и 308, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је нашао,

да је Никола Ресавац трговац доброг владања и доброг имовног стања; да су Милош Б. Тешић пројам и Радивој Стојковић земљорадник доброг владања и сиротног имовног стања; да су му исповедници: Пера Петровић „банкаше“ сватинца, Милан Палковић слуга, Стеван Јаурковић тапетар, Таић жена Мите Ристића тапетара, Лепка жена Ђорђа Ђорђевића служитеља, Панта Настасијевић радник, Марија Обрадовић шиларица, Цвета жена Лазара Ђорђевића баштована, Миленко Анђић сапсар, Љубомир Бошковић и Јелта Драшковић слуге. Благоје Поповић шегрт, Јосиф Сајдер слуга.

IV

По прочитаној молби СТБр. 132, одбор је нашао мишљење,

да се молиоцу Живку Ј. Стојановићу железна. чиновнику може дати тражено уверење о његовом породичном односу.

V

Председавајући изнеси одбору на решење молбе Богиље Јовановића, Илије Вељковића, Васе К. Миљковића и Стевана Б. Јорговића, којима моле, да се ослободе дужности пресуђивања.

По прочитању тих молби АБр. 7384. 7390.97, 30, 43, одбор је решио,

молиоцима је суд општински да уваже молбама оцени и исо их уважи, да друга лица одреди за пресуђивање.

VI

По прочитању акта претпрепитерата бео-градског АБр. 247, да се на место Васе Ивановића изабере друго лице за кутуре среске вароши, одбор је одлучио,

да се овај предмет остави за прву седницу за ово.

VII

По прочитаној молби Душана Тодоровића АБр. 233, да се ослободи дужности чутура пошто болује због болести, одбор је решио,

---

[1] Pachius. II. 1. III. стр. 30, 31 и 32.

[2] Матица хх год. 1864.

с ње мовашку ризу; ну и њу после неког времена отпусти, јер је трпљелска — српска црква била устала противу тога брака, и оженси се сестром бугарског владаоца Светослава. И Андроник, не могући се ородити са Милутином преко Елдокије, ће принуђен да му повуци своју јелину Јеринчицу Симониду. Свичко овоме прича и Наихимер[1] и само у толико одступа, што тврди да је кћи Јована севастократора господара влахиотског била друга а не прва жена Милутинова, и што не каже да се је Милутин оженио сестром своје снахе, већ само да ју је обесветио.

У својој расправи „Краљице и царице српске“, расправљајући и питање о женама краља Милутина, г. Руварац[2] по српски напорима зна за две, за Јелену и за Симониду, а из уговора Милутинова са Карлом Валоа од године 1308. зна и за трећу — Јелисавету. „О кћери Јована Анђела не знам ништа казати и сам Дијерен није јој ни имена знао“. А о Јелисавети каже ово: Стефан V., угарски краљ, имао је кћер под тим именом, која је још за живота очева године 1270. отишла у манастир. У листинама које су штампане код Фејера спомиње се та Јелисавета године 1274., затим 1275., 1279. као приорица. 1283. и најпосле 1287.; а у листини од 1298. већ се не спомиње. „Јелисавета могла је дакле између 1283. и 1287. год. походити сестру своју Катаљину и том приликом могао ју је наш Милутин *познати*“. Ну г. Руварац ово нити тврди нити обара, већ предлаже другу хипотезу. Карло II. краљ сицилијански, пашеног краља Драгутина, имао је сестру Изабелу или Јелисавету, која је била удата за Владислава Кука, брата Катаљинног. „Али Владислав није у Кумање те је са својом женом ило живио. Палма мисли да је Јелисавета г. 1290. у затвору свинула или мало касније после смрти Владислављеве умрла нечем се од тог доба ни код домаћи ни код страни не спомиње.“ Место тога г. Руварац се пита како би било да узмемо да је Јелисавета, после смрти свога мужа, повила за нашег Милутина, и да је њемо Карла II. писано 1296. год. „*magnifico principi Domino Stephano, illustri regi Servie, carissimo sororis* као“ упућено Милутину а не Драгутину тим пре, што сотогина у средњевековној латинштини, по Дицрену, не значи увек пријатеља или сестрића, већ се тако зове и муж сестрин и брат женин, и да из истог узрока и син Карла II, Карло Мартел, назива краља и краљицу рашку „*charissimos consanguineos* као“ (стрица и тетка).

Ова хипотеза није нимим више потврђена, и дакле је с тим начисто, да је Јелисавета била кћи краља угарског, а овде је наведемо само зато, што се у њој нашоси да је Јелисавета могла бити за Милутином и после 1290. год., а не само у међувремену од 1283—1287, и да се, према томе, неспоразнавање Милутинових и Драгутинових освајања у то доба од стране угарског краља Владислава не може објаснивати тиме, што је тада за Милутином била Јелисавета.

Остали историци и пре и после г. Рувараца, који су се забављали питањем о женама краља Милутина, долазили су до разних закључака, и само се у томе слажу, да му је Симонида била последња жена. А кад је с њом ступио у брак, колико се је пута пре тога женио, од кога су рода биле и како су се звале те раније жене, у свима тим питањима влада несугласица. С тога ћемо покушати и сами, колико можемо, да што год допринесемо коначном решењу тих питања.

1. У Гласнику XXIX. објављени су неки изводи из рукописног требника светотројичког манастира код Пласида. У једномe

да се молидаж Душан Тодоровић осло-
бођи дужности тутора прже пазиларске
изабран на његово место за тутора Вуја
Бојовића трговца.

VIII

По прочитаној акти протопрезвитерата бео-
градског Абр. 271, одбор је на предлог свештен-
ства решио,

да тутора саборне прже буду она лица
и то: главни тутор Илија Марић трговац,
и споредни Љубомир Мишковић трговац,
Мика Поповићевић трговац, Главна Андре-
јевић бакалин и Коста Главић бакалин.

IX

По прочитаној молби Упрше манастира Драче
Абр. 7326/97. да му општина учини помоћну
помоћ, одбор је већом помињутог гласова са
10 гласова против 6 решио,

да се на општинске касе а из партије
за непредвиђене потребе изда Манастиру
Драчи на име помоћи педесет динара.

X

Сходно решењу одборском од 9. Јан. 1898 г.
год., председавајући већини одбору неке жите
и брашно, ради одређивања цене лебу.

По саслушању тих цена брашна и жита,
одбор је решио,

да цена лебу од тридесет и шест пара
по килограму остане и за даљих петнаест
дана.

XI

По прочитаној молби Јелене И. Стојановића
Абр. 7465, којом моли општини равнаке за сузу
житорса, што она од општине потражује а за
накнаду које је и тужбу код суда подигла, и по
прочитаној извештаја и писмена чланка суда
г. Бран. Ј. Радића као заступника општинског
правозаступника, одбор је решио,

да се ово понуђено равнаке одбаци.

XII

По прочитаној извештаја књиговодства, под-
несеног уследа решења одборског од 30. Децембра
1897. год. Абр. 7345 одбор је у свем са тим
својим решењем решио,

одобрава се накнадни кредит од четири
иладе осам стотина тридесет динара и де-
ведесет и шест пара за децембарску плату
чистачарима, за децембарско издржавање
сиротиње и набављење дене.

Сума ова да падне на терет главниле
општинске пошто и надзежна државна
пласт ово решење одобри.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

(7. Јануара 1898.

Председава председник г. Никола Стојановић, присутно-
ван члан суда г. Бран. Ј. Радић, од одборника биле су:
Др. Стеван Марковић, Марко С. Петровићевић, Васа Пилић,
Стеван Живковић, Гаврб С. Јовић, Главна Сто-
јановић, К. Јовановић, Сток. Ј. Главић, М. Сапић, Др
Јовановић, Л. М. Јанковић, Јев. Поповићевић, Вид. Чо-
вићевић, Р. Драгићевић, Мат. Ј. Марковић, Јов. Живковић,
Коста Ј. Главић, Д. Ђорђевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седни-
це држане 15. Јануара 1898. год. и примљен
је без измена.

II

По прочитаној акти општине дорћолске Абр.
3355, одбор је нађено,

да је Љубомир П. Ристић бив. економ
општине доброг владања и средњег имовн-
ног стања.

III

По прочитаној молби СТБр. 298 одбор је
нађено мишљење,

да се Соња Бучковић може дати тра-
жено укрепље о њеном породичном односу.

IV

По прочитаној акти протопрезвитерата бео-
градског Абр. 247. одбор је решио,

да се решењем одборским од 18. Дец.
1897. год. Абр. 7043 изабрати тутор дор-
ћолске прже Васа Павловић разреши од
оне дужности изабран на његово место
за тутора исте прже Милана Лајшића,
бакалина.

V

Продужен је нередовни претрес буџета за
1898. годину.

По прочитаној свиле тиме по овоб. одбор је
решио,

да се у буџет општински за 1898 год.
предвиђе и ови расходи:

а). Грађевинско-машинеком.

48.,	Два инжињера сеоинова 6000 дин.	12.000—
49.,	Један инжињер сеоинова	3.600—
50.,	Један инжињ. помоћник	1.800—
51.,	Писар администратор	1.800—
52.,	Три чртача	5.000—
53.,	Фигуранти	1·440—
54.,	Два калдрмције	2.880—
55.,	4 поправљача друмова	720—
56.,	Један послужитељ	3.000—
57.,	Електротехнички чиновник	3.600—
58.,	Контролор јавне светлости	3.000—

б). Пожарници, бојаџер, и мерач. прем.

59.,	Командир пожарника	2.000—
60.,	Два десетара по 360	1.920—
61.,	2 превозупрашљача по 900	1.800—
62.,	Један трубач	900—
63.,	18 пожарника по 840	15.120—
64.,	Четири кочијаша по 720	2.880—
65.,	Три кочијаша за ћићакере прти. кола	2.160—
66.,	Два кочијаша за теретна кола	1.440—

в). Чувари и послужитељи.

67.,	Старешина питања	360—
68.,	Чувар обласе	840—
69.,	Два чувара гробља по 600	1.200—
70.,	Три чувара по 600	1.800—
71.,	Шест клаичких служи-теља по 600	3.600—
72.,	Једна прала	400—
73.,	17 позорника 1 900 16 720	12.420—
74.,	На врагаре, поиваре и дробиваре	15·000—
75.,	Две етотине ноћних стра-жара	156.000—

од тих назова впатеншну се „зли еретици
прљкати каклове", а у другоме пеиају се
многа лета „Хрошу краљу влашку Стефану
краљу пашићу, злочестиском краљиць Анн
и чадомь его Јакову проклетиноме архиепи-
скопу ког српьскыхь земль многа лѣта. И Єлисе
благочестиска и православнаа краљица Анна
и чадомь ея многа лѣта створи
Богъ господине краљеу Стефану и Кателинѣ
и чадомь ею." Ово је, као што се види,
писано за време архиепископског Јакова,
који је седео на архиепископској столици
између 1285. и 1291. године; између тих
је година, дакле, била српска краљица Ана
жена краља Милутина. Из овога записа
види се још и то, да су Милутин и Ана
имали дене којој су певана многа лета,
али који су у то доба већ по свој били, то нам
ниде познато. По Хиландарским хронолошким
таблицама[1] Јован I. севастократор имао је,
поред остале деце, и кћер Јелисаве, која је
била удата за нашег Милутина. И ако
узмемо да је она Јелисаве најпре поменута
Ана, као што г. Копаченић[2] на једном месту
и чини, онда можемо рећи да је кћерка Јо-
вана севастократора била за Милутином
између 1285. и 1291. године.

[1] Гласник XXIX. стр. 172—174.
[2] Глас 43. стр. 10. Летопис 184. стр. 30.
[3] Порф. Сп. Светогорске древлехранилиј.— Beriis. 1873. стр. 576.
[4] Гаданица III. стр. 386. прим. 2.

2. У уговору између Карла Валоа и
краља Уроша Милутина од године 1308.[1]
помиње се и то, како су српски посланици,
којима је било стављено у дужност да воде
преговоре са Карлом, између осталога пред-
ложили, „да ако би краљ Карло имао
Зарізам ћћаи ећаи ећаи помиње
Zarisam ejus et Elizabeta, кеоге ѕиа le-
gitima, procreavit, datuгum in uxorem le-
gitimam Carolo filio" краља Карла. На то
краљ Карло примећује „да ако би у току
времена речени краљ (т. ј. Милутин) своју
тореетичку кћерку дао за жену коме
ниде, који ће Елизабета, која је
Zarisam ejus et Elizabeta, кеоге ѕиа le-
gitima, procreavit, datuгum in uxorem le-
gitimam Carolo filio" краља Карла. На то
краљ Карло примећује „да ако би у ток

II Потребе.

а). Канцеларијске.

76., Набавка канцелар. и прибор материјала и мношнописаних хартија . . 6.000—

77., Потребе административне, рачуноске, техничке, књиговезачке и претплата новина . . . . . 3.000—

78., Штампање планата и објава . . . . . 1.800—

79., Штампање општ. новина и стеногр. бележака . . 2.000—

80., Потребе за клањину . . 3.000—

б). На огрејању и осветљењу.

81., На дезинфекције . . . 8.000—

82., На зиму за болнице и серуи . . . . . 1.000—

83., Материјал за хемијску лабораторију . . . . . 500—

в). Одржавање и лечење сиротиње.

84., На одржавање завбрашене деце . . . . 30.000—

85., На одржавање нарашне сиротиње и плата стараоцу сиротиње 1.800 . . 60.000—

86., На јесење за сиротињу . 6.000—

87., На одржавање намештених службеника и породица умрлих чиновника . 4.000—

88., На помоћ о нерби сиротних војних обвезника и њихових породица . 2.000—

Овде је прекинуто даље решавање с тим, да се у првој седници настави.

VI

Прилозом решавања о буџету расхода општинских за 1898. год. одбор је решио,

да се звање управника свих техничких послова у општини, укине. Дужности његове да се поделе осталим инжинјерима општинским.

VII

Прилозом решавања о буџету расхода општинских за 1898. год. председник је поднео одбору на решење акт српског лекарског друштва, којим се обраћа општини за помоћ за подизање опште болнице за заразне болести.

По прочитању тога акта Абр. 79. одбор је решио,

да се српском лекарском друштву даде помоћ од двадесет хиљада динара за подизање опште болнице за заразне болести у Београду. Да се она сума увезе у буџет општински за 1898. годину. Ради тога исплате овог прилога суд ће општински сваког месеца двадесета део полагати једном од новчаном заводу, одакле ће моћи изузети само тада, кад се радови на болници отпочну и по споразуму са суд. дом општинским.

ВАНРЕДНА СЕДНИЦА

18. Јануара 1898.

Председник председника г. Н. Д. Стевановић, присутно као суд. суд. г. Брак. Ј. Рајић, од одборника биле г.г. Др. Стеван Марковић, Ђ. Димитријевић, Жарко С. Петровановић, Стеван Максимовић, Кеџа. С. Кораћић, Трифо Стојковић, Ц. П. Јанкретић, Ј. М. Јанковић, Танаил Стојановић, Гоџо С. Јовић, Ранко, Мил. Арсенијевић, Коста М. Ђурић, Илад. Чворовић, Р. Драгосић, М. П. Тодоровић, Свет. Тошић, Др. Јеларевић, Пава Павић, Кеса Д. Гавровић, Стеван Милосић, Ђ. Младеновић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седмице држане 17. јан. 1898 год. и одлуци КН.Бр. 46 учињена је допуна,

да се овај прилог даје Српском лекарском друштву за подизање дечије болнице за заразне болести.

II

Одборник г. М. Арсенијевић пита, да ли се свршио комисија одборска да прочуа досадашње радове на грађењу воја и канализације.

Председник је одазвао,

да је та комисија са својим прочуавањем готова и њен ће се извештај поднети одбору на решење.

III

По прочитању акта секрта прочарског Абр. 379. одбор је одазвао,

да му је Лазар Максимовић калфа колараски неспознат.

IV

Председник износи одбору на решење тражење друштва за осветљење Београда, да му се врати трошарина напаћена на гасовите сгубине, противно члану 5 уговора, а која је поправај одборне одбор општински још у 1896 год. ре шењем својим од 29. окт. 1896. Абр. 9856.

По прочитању тога акта Абр. 2077 и извештаја трошаринске управе Абр. 4, одбор је одлучио.

да ону ставр прочуе и поднесу одбору извештај одборници г.г. М. Ј. Марковић и Љуб. Живковић, чланови суда т. г. Б. Ј. Рајић и Ђ. Карађорђевић и општ. правозаступник г. Јов. Л. Симић.

V

Председник износи одбору на решење молбу Ђ. Пантелића, инжинјера за равање односне штете, која је нанесена његовом имању приликом кеје Милошеве улице.

По прочитању те молбе Абр. 205 и мишљења чланова суда, одбор је одлучио,

да се плаше изненађ од грађевинског одељења, кад је извршена нивелација у Кнез Милошевој и Мишина Поцерца улици пред кућом г. Пантелића па да се са тим изненађаем плаше одбору овај предмет на решење.

VI

Продужен је појединачни претрес буџета за 1898. годину.

По прочитању тога тачке по особ одбор је решио,

да се у буџету општинском за 1898. год. предвиде и ови расходи:

г. Одржање и одржавања.

89., На калдрму и друмове . 50.000—

90., На ћуприје и качиле . . 15.000—

91., На општинске зграде и школе . . . . . 20.000—

92., На одржавање дозвољених школских . . . . . 1.500—

93., На поправке кантара . . 200—

94., На чишћење свију дивљака . . . . . 450—

д. Одржавање паркова и насталења.

95., За радилице и материјал 10.000—

96., Три чувара . . . . . 2160—

97., Купљења семена и дрвећа 600—

98., Одржавање пртарс. плата 150—

ђ. Одрех и осветљење

99., На осветљење канцеларијско електриком . . . . 2.500—

100., На осветљење канцеларијско петродеумом . . . 2.000—

101., На огрев канцеларија и школа дрвима и угљем 25.000—

Напомена. На ову суму има се вештати 19.252·20 дин. што је остало од прошле 1897. године неизказано за огрев.

III. Отплата дуга.

102., На отплату дуга и интереса Управи Фондова . 30.000—

103., На порез на имања општинска . . . . . 6.200—

104., На осигуране имања општинских . . . . . 1.500—

105., На интерес и мензе приор. дугова . . . . . 25.000—

IV. Основна настава

106., Књижница основ. школа 500—

107., Потребе и прибор стварн 2.000—

109., Управитељима додатак . 1.350—

110., Наставницима стаканарна и огрев по 75 дин. . 69.300—

111., Плата земљуразима . . 16.000—

112., Два лежака . . . . . 2.000—

113., Поклон књига о вештима 500—

V. Кириће.

114., За варошки суд . . . 4.800—

115., „ „ кварт . . . 3.600—

116., „ дунавски . . . . 2.280—

117., „ палилуласки кварт . 2.400—

118., „ савамалски . . . . 4.200—

119., „ пореске одељење . . 3.840—

120., „ VII пук. окр. команду 1.320—

121., „ воље стражаре . . 3.840—

122., „ дисторичну болницу . 3.000—

123., „ одељење грађевинско . 2.160—

124., „ школе гл. терезијеног 3.600—

125., „ „ „ прачарског . 2.432—

VI. Потребе за пожарну чету и трез.

126., Набавка разних пожарних ствари . . . . . 8.000—

127., Оправке сатарезске за све возове 1.490.90

128., Чишћење и мазање прибора и трена ѕидарског 150—

129., Оправка и набавка потребе за 6 ѕидарева и 4 мртвачка кола са одеком и потребама . . . . . 1.378—

130., Оправке коларске и ковачке свију возова . . 1·889—

131., На лимарске и стаклареке послове . . . . . 50—

132., На 40 коња и 4 жребета храна . . . . . 20.000—

133. На 40 коња нов. . . . . 1.080—

VII. Разне потребе.

134., На дневнице поротника 1.800—

135., „ „ граћ. одбора 4.000—

136., „ свечковине и ваистиће 2.000—

137., „ одело пожари. и служ. 5.000—

138., „ пеење марке . . . 300—

139., „ утамањавање паса . 1.200—

Овде је прекинуто даље решавање с тим, да се у првој седници настави.

VII

Прилозом решавања о буџету општинском за 1898 год. одбор је решио,

да се укине плата деловођи школског одбора, пошто му по закону иста не припада.

VIII

Прилозом решавања о буџету општинском за 1898 год. одбор је на предлог одборника г. М. С. Петровановића решио,

да се електрички осветле парк калемегдански и све оне улице у којему правцу, које до сада нису имале осветљења. Да се потребна сума за ово буџетом предвиди.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 102—98. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 15. ФЕБРУАРА 1898. | Број 7.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ ХИРОВИЦИ НА ОПШТИНСКИ СУД А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА ЈЕ:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За стране земље на годину . . . . . 9 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ИСПИРАЊЕ ВОДОВОДНИХ ЦЕВИ

Почетком идуће недеље вршиће се испирање водоводних цеви у вароши и то оним редом:

16. ов. м. Мрежа између Кнез Михајлове пенца, Душанове, Љубичине и Кнез Михајлове улице.

17. ов. м. Мрежа између улица: Кнегиње Љубице, Цара Душана, Цетињске, Хиландарске, Палилулског трга, Таковске, Краља Александра, Краљ Милановог и Кнез Михајлове.

18. ов. м. Мрежу цеви између улица Краља Александра, Таковске и реона.

19. ов. м. Мрежу цеви испод Душанове улице (Душански крај).

20. ов. м. Мрежу између улица: Немањине, Кнез Милошеве, Босанске, Поп-Лукине и Богојављенске (Спасски крај).

Испирање цеви вршиће се ноћу после 9 часова.

Ово се јавља грађанству ради знања и управљала, пошто ће се горњих дана вода замућивати у горе поменутим варошким одељима.

О Б З Н А Н А

Општинска трошаринска *Бановска пијаца*, од 1. т. мес. пресељена је у зграду бив. гостионице „*Берлин*“, на малој пијаци.

Пијачким трговцима и грађанству јавља се ово ради знања.

Од главне управе општинске трошарине, 6. фебруара 1898 године. Београд. Број 214.

О Б Ј А В А

Пошто је 31. прошлог месеца истекао рок прописан чл. 101. закона о непосредном порезу, за добровољну наплату порезе а, по чл. 102. истог закона, настало време за наплату порезе есекутивним путем; и пошто има више грађана, који нису вештали порезу за ранији године, — то Пореско Одељење за град Београд, услед наредбе Господина Министра Финанеија од 3. овог месеца Пр. Бр. 99., оким путем позива све грађане града Београда, који још нису исплатили порезу за ранији и 1897. годину, да исту исплате за три дана од дана ове објаве; јер ће, после овог рока одељење предузети наплату пореза екзекутивним путем, према свима, који не буду исти измирили, у овом року, не примајући никоме никакав изговор и не дозвољући ни најмањи почек.

У исто време одељење оним путем позива грађане, да уредно долазе на позиве пореских органа, када буду позивани ради плаћања порезе и осталих јавничких послова, како би избегли казне прописане чл. 109. закона о непосредном порезу за недолазке на позиве.

Из напоменуте Пореске одељења за град Београд 9. Јануара 1898. год. Пор. Бр. 112. у Београду.

Н А Р Е Д Б А

У последње доба учестало је, да се у Београду и околини појављују од беса обољели пси на бес сумњиви пси, — па како је утврђено да су се исти пси од многим њима, за које се не зна који су и чији су, то управа у циљу да спречи и угуши свако разболење од бесиила које би могло и велике размере узети, на основи закона о заштити од сточних заразе § 1. ж. § 23 тач. 1 д и тач. 5 и § 34 ж.

СРПСКИ КРАЉЕВСКИ ПРЕСТО И ПИТАЊЕ О ЊЕГОВУ НАСЛЕДСТВУ

од оснивања краља Стефана Дрогутина до победе краља Стефана Уроша III. над краљем Владиславом II.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

Мота: Знати шиста и једној ствари, а не знати од свију, онако добро као, што се свет тражи најсавршенија, чудеса и елементе, а не знати одличнију науку: то је знати будући српскога трубадурина за просветитеља свога, а да ни се број умножи!

Ј. Бошковић

НАПИСАО

ЉУБ. АНДРЕЈЕВИЋ.

(Ова је расправа награђена прва међународном конкурсом Одељења Београдске у год. 1894.)

(Свршетак)

Сем тога, по Кукуљевићу[1] сакопитељу, на икони, коју је краљ Милутин поклонио цркви светог Никите у Вару, насликан је сдесне стране светог Никите Милутин, а с леве краљица Јелена. И ако узмемо, као што је учињено Кукуљевић-сакопитељу[1] и Рувараи[2] у напред поменутој својој расправи, да је ова Јелена жена а не мати Милутинова, онда из до сада реченога знамо за четири жене Милутинове: Ану, Јелисавету, Јелену и Симониду — дакле онолико, колико и трећи савременици тврде.

Напред смо казали да је и због тога држимо да је Ана била српска краљица а жена Милутинова пре Јелисавете, а пре тога и то, да је Симонида била последња жена Милутинова. Из Нахимерова причања знамо, да је приликом закључења утопора између Андроника и Милутина о удаји Симонидиној, овај последњи дао и ту обавезу, да, кад прими Симониду, преда у замену одметника Катанину и своју дотадању жену а сестру Светислава, бугарског владаоца, што је и учинио.[1] Кад је Ана била пре Јелисавете, а Јелисавета пре сестре Светислављеве, онда Јелена, коју спомиње Хилфердинг и Кукуљевић, ако није краљица мати, или како што Кукуљевић мисли, иста личност која је и Јелисавета, била је сестра Светислављева.

Све ово што смо до сада рекли о женама краља Милутина, рекли смо, као што смо још у почетку напоменули, у тој материји, да бисмо могли пределити која је била мати Стефана Дечанског, а која Константинова.

Према причању грчког савременика Грегора, Стефану је било око 50 година, кад је ступио у брак са Маријом Палеологовом. А како је то било 1326. године, излази да је рођен око 1276. год. Да је она година нероватна, може се закључити према томе, што је већ 1292. год. Стефан дат у таоништво, а по повратку отуда, око године 1294, или мало доцније, оженљен и постављен за млада Зетом. Али нека је рођен и после 1276. године, није могуће узети да његово рођење пада и после 1286. год., а за све то преме Милутинова је жена била Ана, и, према томе, само је она могла бити мати Стефанова. Стефан је, дакле, наследити син Милутинов из првог и законитог брака са Анои Јерком севастократора Јована Анђела.

Из Цамблакова причања знамо, да је Константин брат Стефанов од друге матере. За Симониду се зна поуздано да није имала деце, и онда остаје да је Константина родила или Јелисавета или, што је вероватније, сестра Светислављева. А било да му је мати једна или друга, за једно излази, да је незаконита син Милутинов. Према томе, сва тврђења да је Стефан незако-

[1] Arkiv IV стр. 360.

[2] Pachimer, II. 1. IV. кар. 1.

Наредбе:

Свака овај која у Београду и његовом рејону има пса, мора га од дана објављене ове наредбе, па док се она не опозове, држати везана на ланцу или затвореса, а кћери се на улици строжеру је дано право и дужност да га ухвати и убије, било да дотично псето има марку било не.

Ако који пролазник ради жели пса да изведе на улицу може то чинити, али а том случају пас мора бити вођен на мастар дугој сразмерно дебелој врпци или ланчићу; ко противу ове наредбе буде радио казниће се по § 42 са погледом и на § 46 горе реченог закона.

Овом наредбом ни у колико се не укидају „правила о пестарини за град Београд од 1887 г. проведена општинским судом.

Из Лекарског одељка управе града Београда Л№ 185. 24. јануара 1898 године Београд.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНА СЕДНИЦА

20. Јануара 1898.

Председавао председник И. Д. Стевановић, присуствовали свим осим г. Ђорђ. Ј. Рајић, од одборника сви: г.г. Свет. Ј. Гавриловић, Стеван Николајевић, Марко С. Петровић, Стеван Михаиловић, И. Сарић, Др. Стеван Мутровић, Урошо Стојковић, К. И. Лазаревић, Гаврило С. Јанић, Гавриа Стојановић, Костантин Н. Чолић, Дим. Гавриловић, Доктор Стефановић, Ристић, Р. Дунић, Михаил Арсенијевић, Вого Живко А. Костић М. Бурић, А. Л. Живадиновић, Живојин Ђ. Ивић, Ј. М. Јанковић, К. П. Михаиловић, Милутин Ј. Марковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 19. Јануара 1898. год. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта квартн терапијског Абр. 433. одбор је нађене,

да му је Тома Илић служитељ болнице неповиат.

III

Продужен је појединачни претрес буџета за 1898. год.

По прочитању сазо тачке по себ, одбор је решио,

да се у буџет општински за 1898. годину предиђе још и ови расходи:

VIII. Благодејања:

140.	Фонду општ. чиновника	1.000·—
141.	„ болничком	2.000·—
142.	„ сиротињском	1.000·—
143.	„ сирот. грађ. београ.	1.000·—
144.	„ „ незнопошкол.	600·—
145.	„ пивалидском	100.—
146.	Награда надзодзи. темата	600·—
147.	Благодејање В. Караџића	600·—
148.	Читаоници Београдској	2.000·—
149.	Мухамеданској богомоља	3.000·—
150.	Помоћ забавишту пали-луд. и прачар.	1.200·—
151.	Помоћ школи Трг. Омлад.	1.000·—

Ванредни расходи.

а. Нередовна благодејања.

152.	Друштву св. Саве	500·—
153.	Друштву Дечански	500·—
154.	Народном Позоришту	3·000·—
155.	Београдској Беседи	2.000·—
156.	Банову дорћ. кавезе	600·—

б. Ванредне потребе.

157.	Набавка 2 пара пед. кола. 2 сасе за полиц., 5 малих кола и 4 кола за чистач. колону	10.000·—
158.	Набавка кола за равење и обојење	1.600·—
159.	Набавка мртвачких кола за децу	1.600·—
160.	За парничне таксе	1.000·—
161.	Помоћ лекар. друштву за подизање дечије болнице за заразне болести	20.000·—

IV. Непредвиђени расходи.

162.	За ванредне и непредвиђене расходе	—·—

Б. Водовод.

1. Плате.

а., Административном особљу

163.	Дежурни, администратор и рачуновођа	1·800·—
164.	Благајнику и магационару	1.800·—
165.	Експектуру	1.500.—
166.	Два писара за књиге и попис 1/1400. 1/1200	2.600·—
167.	Четири контролора, читача водомера	4.800·—
168.	1 служитељ за магазин	900·—
169.	„ „ „ касиер.	720·—

б., Машинском особљу:

170.	Инжињер водовода	3·600·—
171.	Машиниста на бел. водама	2.400·—
172.	Два помоћника машиниста по 1.200	2.400·—
173.	Два ложача по 1080	2160·—
174.	Два чувара по 600	1.200·—
175.	Један машинист. дежурнода радовиње и надзорник паровог ваљка и школ. ложионица	2.400·—
176.	1 Машин. бравар монтер	1.200·—
177.	1 „ дрвер	1.200·—
178.	1 машинист за ваљак и 1 ковач — по 1.080	2 160·—
179.	1 помоћник ковача и чувар зграда	900·—

в., На одржавање мреже и налора.

180.	Инжињер за радове и проширење мреже	3.000·—
181.	Надзорник мреже	1.800·—
182.	Један помоћник надзорника	1.080·—
183.	Монтер за полагање цеви	1.200·—
184.	Чувар хвиље за телефон и сигнале	1.080·—

II. Потребе.

185.	За угаљ и горњо	40.000·—
186.	„ мазање спиљу машина	2.000·—
187.	„ дипуну алата и матер.	5.000·—
188.	„ одржање машина и проширење водоводне мреже	20.000·—
189.	За одржање машин. зграда	1.000·—
190.	„ иртаја и канцеларијски материјал	600·—

ним сви Милутинов биће по своју правди ци да потичу ако не из намерног а оно из погрешног мешања са Константином.

Сад се можемо кратити да разгледамо како је текла борба ово наслеђа Милутинова престола.

Данилов настављач вели, да је правном Милутинове смрти на двору био А. Е. Даново са „*силно чдано извиторних властителичеств уиши сриљскиње*".[1] А не каже где је била остала власеотеза. Сам А. Е. Данило прича да је Стевав одмах после Милутинове смрти показао „*ва сопутних сь имь*" да није слеп. Тај је глас брзо разнет по целој држави и „*кьси ва оуредньскоє то тождо тєлесьнь вєсьмьма погнали и сильнонаємнтие отъкъстьсти него прихождити полагающу сь имоу*".[2] И тако, вели, после краља Милутина „*привсть престоль краловьства сьнь его Стефань краль Оуроши третиє*".[3] Тек доцније „*нькоторыи скрьсь нашоу съложчаи сь отъ цара блъгарьскаго Шишмана и отъ брата его Владислава сына Стефана краль*".[4] О Константину нема ни помена.

Григорије Цамблак о томе прича више.[5] Кад је краљ Милутин умр. био је последњем написају „*иного къ Стефану имоу имать скорость притєжєнїе*". А кад је Милутин издахнуо, Стефан је одмах повео у опиљу и показао се свеснм лицем пред присутном властелом, која га признаје за свога краља. Тада да Стефан иде одмах ради се распростро и са свиљу страна притиснала му је војска и властела. Константин, брат Стефанов од друге матере, скупивши доволно војске и добивши доста и са стране, пошао је на Стефана, обрадујући ће да ниједа није тога бако да одмах чинеи седи на владалачком престолу. Кад је Стефан сазнао за то, скупио је војску, али у бој ниједе ако пре да неће, док не обзира пригнку. Кад је тога ради отишао у цркву, тако га је пресрео архиепископ Никодим „*съ многою радостїю и чьстїю царьскою*". А да тим „*кьмоу царьствїе рождьствомь къзьлю дрьжавѣ частноуюго того главоу кончьлише, съкрьшенна показаль императьскаль късъдь грьковь царь*". Пошто је на тај начин ненчан на српски краљевски престо, Стефан је пошао да се бори од напада свога брата. Кад је ће приближио Константинопољу војсци, ниже хтео одмах да ће нападне, него је најпре писао Константину и позвао га на измирење говорећи му: „*приди и сань цьтоуы царьствїа ино сынь цьтоуы приими, а ни съ тождьныь сынонь свои отъчьствїа ратоуи*". Јер вели, „*довлѣють имь же и тѣхъ съ толиць широтъ уязвени житьлъствоваше*". Но Константин на то није хтео пристати, већ се крене у бој. Али му војска буде разбијена и сам тек приликом погибе.

Буквард вели да после Милутинове смрти Стефан „писмима, које је својом руком писао, обзани свима у краљевини да иде врло добро. Тога ради поклонима и обећањима привуче себи врло много пристаника, и Владислава, правога наследника, који беше пуштен из тамнице, изатка са сним из краљевине. По том бади у тамницу свога једнног рођеног брата Константина и умори га каквим тако суровим да се до тада тако што нигда чуло није. Он га даде оружати на једном коњаду дрвета, на му клишама проби мишице и бутине, па га онда пресече на две поле по средини".[6]

Орбини приписује оно зверство не Стевану него Владиславу. Он вели да је Владислав, наследивши престо краља Милутина, најпре свога брата Константина уклонио са свога свеша, распевши га, а за тим је пошао е војском и на Стевана, али га онај потуче.[7] Ово су усвојили Дворев[8] и многи други историја, па и г. Н. Срећковић.[9]

[1] Дан. Жит. крал. стр.
[2] Ис. ист. ч. стр. 110.
[3] Ис. ист. ч. стр. 176.
[4] Ис. ист. ч. стр. 174.
[5] Гласник XI стр. 66—66.
[6] Годишњак XIV стр. 35.
[7] Orbini Il. Il regno de gli Slavi p. 255.
[8] Da Firenze C. Ilijirieni ezl. ot. ист. p. 39.
[9] Срећковић И. С. Истор. срп. нар. II стр.

191.	За осветљење водоводних зграда и канцеларија	2.000—
192.	Књиге за водовод. одељ.	3.600—
193.	За непредвиђене издатке	1.500—

В. Регулациони фонд.

194.	На откуп плаценка за регулацију	100.000—

Буџет нове гробља.

а., Плате особљу.

195.	Благајнику	1.000—
196.	Надзорнику	2.000—
197.	На надничаре	2.400—
198.	„ ђидже	1.440—
199.	„ 8 гробара по 720	5.760—
200.	„ једног чувара	720—

б., Потребе.

201.	На одржавање парка	1.000—
202.	„ материјал за гробиште	6.000—
203.	„ нумерисање гробља	600—
204.	„ набавку и оправку алата	300—
205.	На огрев и осветљење	400—
206.	„ сараму сиротиње	2.000—

Буџет општинске трошарине.

Расход.

а. Плате.

1., Управном особљу.

1.	Управнику	7.000—
2.	Гл. контрол. и благајнику	4.600—
3.	Књиговођа и статистичару	3.000—
4.	Рачуновођи-шпитару	2.500—
5.	Писару	1.800—

2., Особљу сиромашем.

6.	Осам старешина станица 4.2200, 4.2000	16.800—
7.	Контролору I класе	1.800—
8.	Шест контрол. II класе по 1600	9.600—
9.	Магационару	1.440—
10.	Петнаест помоћника старешина 10.1200 5.1000	17.000—
11.	Педесет и два поморин.по 900	46.800—
12.	Четири коњар. по 1.500	6.000—

Б. Потребе.

13.	Осветљење варошки и парка калиморданског	86.000—
14.	На одело	3.000—
15.	„ огрев	2.500—
16.	„ осветљење канцелар.	3.000—
17.	„ штампу	4.000—
18.	„ канц. матер. и трошк.	2.000—
19.	„ исхрану коња	800—
20.	„ оправку кола. прибор за и коњ коња	300—
21.	На опрему зграда	2.000—
22.	„ кирије	2.500—
23.	„ наменитај	500—
24.	„ награду царан. чинов.	500—

Да суд општински за ову седницу за опоз спреми извештај о количини прихода и расхода по усвојеним позицијама за ене будуће са назначеним разлике.

IV

Прелазом решења о буџету расхода општинских за 1898. год. одбор је решио,

да се ужине помоћи школи друштва сиротче деце, пошто се може сама својим приходима издржавати.

РЕДОВНИ САСТАНАК
22. Јануара 1899.

Председава председник Н. Д. Стевановић, присуствовао чл.ни одб.ра: Бран. Ј. Рајић, ад одб.ника Бран. Т. Марко С. Петровић-ић, Коста Д. Т.ошић, И. Ф. Петровић, С.ет. Тодосић, Бошко Р. Обрић, Танко Стојковић, Ђ. Живојновић, Стеван Вел.ковић, Н. Н. Ст. Милић, Гаврил С. Јовић, Гаврил Стојковић, Сретко Милетић, Дра Стеван Живојновић, Димије Стефановић, Лаза Ненадић, Ник.ола Т. Илић, Недељко Ј. Живојић, Р. Дамјанић, Бошко И. Бурић, Димитр. М. Тодосић, И. Н. Тодосић, Д. Живојновић, Р. Савић, Др. Дока.

I

Прочитан је записник одборске седнице држане 20. Јан. 1898. год. и прихваћен је без измене.

II

По прочитаној нити Абр. 471 и на предлог председника општине, одбор је решио,

да ак одбора успојени буџет општински за 1898 год. преди од 1. јануара 1898 год. и да се према томе по њему чине издатци и за овај месец јануар.

III

Председник нашег одбору на решење извештај комисије одборске о покуди Бајана Вуковића и Косте Нешића да им се поврх врати премије мртвачка.

По прочитаку тога извештаја одбор је после поменичног гласања са 16 гласова против 7 решио,

да се овај извештај комисије и њен предлог не може усвојити. Покуда Бајана Вуковића и Косте Нешића да им се исто врати премије мртвачка, — усваја се и да се о томе е покућачима закључи уговор на три године (а ово време решено је поменичним гласањем са 13 гласова против 7, који су били за 2 год., против 3 који су били за 1 год. и 2 нису гласали).

У уговору тачно да се определе обавезе и дужности покућача као и казне за нетачно и немарљиво испуњавање обавеза и уговора. Као основица за прописивање погодба служиће суду ове одредбе:

а. да буду покућани дужни откупити сва општинска мртвачка кола са прибором по процени, коју ће извршити одборници: г.г. Васа Николић, Д. Кирковић и Стеван Максимовић, с тим, да општина не буде обавезна ове и по истеку ст.варутовора натрас откупљивати.

б., да такса за мртвачка кола буде она:

аа., Пректа мртвачка кола да користећу дан. . . . . 10—

бб., Кола са анђелима . . . . 14—

вв., Стаклена кола . . . . 24—

гг., Парална кола . . . . 36—

в. Да уза сваки мртвачки кола буду покућани дужни дати бесплатно и један ођајер за свештеника.

г., Такву за дечија мртвачка кола да одреди комисија проценитачка са судом општинским пошто их претходно.

Напред уговора да се поднесе одбору на решење.

IV

Председник нашег одбор о сумама усвојених буџетских позиција прихода и расхода свих једном буџета општинског за 1898. год. и напомиње, које се исправке у већ усвојеним позицијама имају учинити.

По следовању овога одбор је решио,

а., Буџетска позиција прихода под Бр. 124. да се предвиди са 1.500·— дин.

б., Да се после буџетске позиције прихода под бр. 97. дода нова позиција и да гласи: „од прегледа свиња и друге стоке ван планица општинских, према решењу одбора од 9. јануара 1898· АБр. 331— 4.000 дин."

в., позиција прихода под бр. 152 да се предвиди са 2.268·70 дин.

г., Да према свему овоме приходи општинског буџета износе за 1898. год. свега 876.000·— дин.

д., Да се приходи водовода према усвојеним позицијама предвиде са 241.500 д.;

ђ., Да се приходи регулационог фонда предвиде са 102.345·10 дин.;

е., да се позиција расхода под бр. 162 предвиди са 13.355·20 дин.;

ж., Према томе да износе расходи:

1., општинског буџета према усвојеним позицијама 1,902.245·10 дин.

2., водовода 117.600·— дин.

3. регулационог фонда 100.000·— дин.

Да приходи и расходи општински водоводни и регулац. фонда сачињавају це-

---

Међутим, комбинацијом Данилова и Цамблакова причала, која мало пре напоменосмо, може се извести закључак противан и Буркардином и Орбинијевом тврдњу, да је Стеван по доласку на краљевски престо свога оца заратио против са Константином и победио га, на тек доњиде и са Владиславом, кога је такође победио. Ово имаћу осталих, усвајају и т.г. Коваченић и Јовановић у својој историји,[1] и најзвање веродостојности има да је тако и било. А ево зашто.

Године 1325, као што смо горије поменули, у нелико су појени преговори између папе и Филипа Тарентског с једне и српског краља Стевана Дечанског с друге стране, односно женидбе овога и пренаста у католичанство. А по саопштењу М. Пучића[2], позната су од 25 новембра те исте године писма и повеље „domini regis Vladislavi", које се у Мон. Ragus.[3] спомиње и крајем децембра те године. Владислав је дакле владао у исто време кад и Стеван Дечански, и то без сумње сваки државном својом ода. Као се ана да је у борби са Стеваном Владислав тако пострадао, да је морао напустити своју државу и побећи у Угарску, то је та борба могла бити најраније после децембра 1323. године. — из несно онда, кад и Цамблак тврди, т.ј. кад је Дечански имао сукобе и са бугарским царем Михаилом. Константин је међутим, као ена Милутинов, морао тражити престо одмах после смрти свога ода и још тада доњи у сукоб са Стеваном. — Према свему овоме најверопатније је дакле, да је борба ово наслеђа престола после смрти краља Милутина текла опасно: право су запратили међу собом Стеван и Константин и то одмах после Стевановог крунисања на српски краљевски престо, т.ј. одмах после 6. јануара 1322. године; доцније, кад је Стеван пренинуту однесе са папом и Филипом Тарентским, а још не стигао да уреди односе са бугарским и византиским двором, Владислав се дала прилика да потражи своје право на Милутинов престо. јер Стеван као еден није могао бити владавин. Али не само да у томе није успео, него је изгубио и оно што је имао.

---

[1] Новаковић Л. и Јовановић Л. Историја срп. нар. 1891—6 стр.

[2] Пучић М. Орг. сам. II стр. 3—4

[3] Monum. spect. X.

дину као један буџет, чији приходи износе 1,219.845·10 дин. а расходи исто толико 1,219.845·10 дин.

н. Да приходи и расходи новога тробља сачињавају засебан буџет и да његови приходи према усвојеним позицијама износе 31.300·— а расходи 23.580·— дин. Вишак 7.720 дин. да се унесе у фонд новога тробља, према правилима о новом тробљу.

ј. Да приходи и расходи општинске трошарине такође сачињавају засебан буџет и да њезини приходи према усвојеним позицијама износе 1,000.000·— а расходи 229.940·— дин. вишак у 770060·— дин. да се према наредби председника од 3. јан. 1898. АБр. 47., употреби на оне послове који су именовани у истој а вишак што преко исплате оних престане, да се утроши на послове, законом предвиђене, у колико одбор за који реши да се ради.

V

Председник извештаја одбор, да је напријед тестамента пок. Јове Илића, — Васиљеје Симић, мајор у пензији, предао општинској каси 4.276·50 дин. у готовом новцу и 652·— дин. у дасци облигацијама што је по напријед тестамента прилило општини за скротиву болничку зграду према завештању.

По прочитаној тога акта АБр. 155. одбор је решио,

прима се овај поклон скротиња београдској са захвалношћу и да се унесе у фонд скротињски као прилог под именом поклон пок. именењаке завештаоце Јоке Илића.

Одбор општински одао јој је последњу пошту изговорив реч: „Бог да јој душу прости".

VI

По прочитаној извештаја одборског попечитељства, АБр. 7434, одређеног да испи рад по мезеру тамне контроле на пречистјеру општинског књиговодства и да им одреди награду одбор је решио,

прима се у свему овај извештај. Да се према истим нада на општинске касе сваком комесару по две стотине дин. (свега 600 дин.) за написана упутства за водење општинских књига. А над се по тим упутствима и под њиховим личним надзором њихове устроје и почну водити, да им се нада сваком још по две стотине динара.

РЕДОВНИ САСТАНАК

29. Јануара 1898.

Председава председ. г. Ђ. Д. Стојановић, присутношће чланова суда г.г. Прив. Ј. Рајић, од одборника беле: г.г. Паја Пантић, Ђ. Н. Стојковић, Дим. Гаврилović, Гаврило С. Јовић, Добрић Стојковић, Гавра Стојковић, Ђ. Дамјановић, Коста Чумић, К. Н. Јанарић, Ђ. Стеван Марковић, Кољадин С. Богдић, Стеван Живковић, М. Савић, Стеван Живковић; Мијајло Ђ. Пауљ, М. Н. Тодоровић, Коста М. Ђурић, Печа Ј. Гвозденић, К. Н. Младјевић, Кос. Н. Чолић, Ђ. Младјевић, Младен Ј. Марковић, Р. Драгић, Мил. Арсенијевић, Д. Живковић.

I

Прочитаја је записник одборских одлука седнице држане 22. Јануара 1898. год. и примљен је без примена.

II

По прочитаној акта упраше упр. Београда и њених одељака и војске плати АБр. 603, 621, 887, и 633, којима се траже умрлице о владалу и изводи стању њихових лица, одбор је изјавио,

да је Тодор Јаковљевић пензионисани капетан доброг владања и доброг имовног стања, да је Љубомир Шолајић био општ. чиновник доброг владања и сиротног имовног стања, да му је Крста Бајић служитељ испоштао, да је Младој Мрдајловић државски чиновник доброг владања и да добар глас ужива у грађанству.

III

Председник извори одбору на мишљење молбу, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитану тих молба (АБр 902, 822, 825 и 356 одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцима Радивоју и Младоју Јовић, Младу М. Стојчевићу, Дим Костићима (Сакошанин) и Стеви Миловановићу, може дати уверење о њиховом породичном односу. Да се Блажу — Трајчу Стаменковићу може дати тражено уверење о породичном односу пок. Јелке удове Гаврс Димитријевића сем тога, да је Коста Стефановић из Шапца иста личност са Костом Аврамовићем из Шапца.

IV

Председник износи одбору на решење извештај комиције о примедбама комесара гг. Контроле односно извесних прихода општинских из 1892. год.

По прочитану тога извештја АБр. 7417, одбор је решио.

усваја се у свему овај извештај комисије. Да се по мишљењу њезином, показани приходи у 1892. г. за које су комесари гг. Контроле чинили примедбе, сматрају за исправне и да са плаћа није учињена никаква злоупотреба ни штета по општинску касу.

V

Председник подноси одбору пред жита и бранџ ради одређивања цене леб.

По прочитају тих цена одбор је после поновичног тајновог са 17 гласова против 8 цену су дали за 34 паре по килограму решио.

да цена леб буде тридесет и три паре динарске по килограму а да се леб продаје по тридесет пара у односној тежини.

Ова да вреди од 1. фебруара о. г. закључно.

VI

Председник износи одбору на решење пет друштва за кланје и продају стоке, у којим су изложене таксе за кланје стоке за потребу парона са предлогом, да их општина усвоји, како би се на основу тих такси могао продужити посао ове сплашка домаћинским угодом са појединим модерних казница.

По прочитаној тога акта АБр. 428 одбор је решио,

усваја се предложена такса за кланје стоке у друштвеној клаоници за потребу парона као максимална с тим, да се она у току времена према приликама у спорази са друштвом може и спуштати.

Да се у уговору тачно одреди цнера анутитета и цнера трошкова за кланје.

VII

Одборник г. Милан Арсенијевић примећује, да је чуо, да од родова на припремном утврђивању обласе општина неће имати никакве користи него само штете, пошто су неспоразно и немогућа жалбења. А одборник г. Милош Симић као звала тврди да ће трошак ово овог радова бити ухваљан, јер се обласе никако неће осигурати и да ће вода све однети.

Усвоји овог тврђења одбор је решио.

да одобрења г.г. К. Д. Гламинић и М. Капетановић изађу на лице места и прегледају радове на привременом утврђивању обале и да изнесте одбор, да ли ће ово што користити и ако неће, шта и како би требало урадити, па да се обала сасвим привремено осигура.

VIII

По прочитаној извештаја председника општине Абр. 672, да је неодложно потребно, да се у буџет општински за 1898. год. предвиди класна цнера за одржавање чистоће у варошн пошто питање о дизању у конјеску овога посла још није решавано, одбор је решио.

да се у буџет општински за 1898 год. предвиди 10.000 дин. (десет хиљада динара) за одржавање чистоће у варошн а да позиција расхода на непредвиђене потребе услед тога написи само 3.355.20 дин.

О Б Ј А В А

Поводом тим, што се често дешава, да се гробиште и гробови на новоме гробљу а по заштеку приватних оградиња, и пошто тај посао кошта гробљанску плаћу плаћајући надзирача и лидаре, то је суд општине београдске решио,

да се од 1. Јануара 1898. године за отварање гробова и гробница на новоме гробљу наплаћује ова такса:

I. За отварање и затварање мале гробнице . . . . 4·— дин.

II. За отварање и затварање велике гробнице . . . . 5·— дин.

III. За отварање и затварање гробнице са пренесом тела из простог гроба у зидани 8·— дин.

IV. За отковање простог гроба ради преноса тела из гробља . . . . . 5·— дин.

Таксу ову наплаћиваће благајница новога гробља у корист гробљанске касе, и издаваће допусте за овај рад.

О овоме се извештава грађанство ради знања и управљања.

Од суда општине београдске 20. Децембра 1897. год. АБр. 7239.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Дизајнарство:

а)	За чишћење димњака (пилиндра) без разлике на спратеви	0·20 д.
б)	За исправак шпицхерт	0·40 д.
в)	За уздан	0·20 д.
г)	За велики уздан шпицхерт у гостионици	0·50 д.
а)	За чишћење димњака од два спрата	0·20 д.
б)	За чишћење простог димњака	0·10 д.
в)	За чишћење чумњака од 2 и по метра уделно са пећима	0·24 д.
а)	За чишћење чумњака од 2 и по метра уделно са пећи пећи	0·20 д.
б)	За чишћење димњака (пилиндра) без разлике на спратеви	0·75 д.

II. Пражњење комирара и нужника:

а)	Од кубног метра	10·— д.
б)	Од кола	0·50 д.

III. Гробарина:

а)	Гроб за дете	7·— д.
б)	Гроб за одрасле	12·— д.
в)	Мала гробница	555·52 д.
г)	Велика гробница III реда	998·93 д.
д)	Велика гробница II реда	1099·93 д.
ђ)	Велика гробница I реда	1684·57 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Званични општина београдских — Штампарија Д. Димитријевића Бр. 114—98. — Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. НЕДЕЉА 22. ФЕБРУАРА 1898. Број 8.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА

За Србију на годину . . . . . 6 динара
за целу годину . . . . . 3 „
За страни земље на годину . . . . . 8 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ ПОГЛАВАРСТВО НА ОПШТИНСКИ СУД А ОНО ПОРАСПОЛАЖИВАЊЕ НА ГРАЂАНСТВО.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ.

Обновљење Краљевства Српског и ступање на Краљевски Престо Србије ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА КРАЉА АЛЕКСАНДРА I прославиће се и ове године на дан 22. Фебруара.

Оба ова историјска догађаја потсећају Србе на славну прошлост српску и дају наду на бољу и сјајнију будућност Српскога племена.

Присуством на благодарењу у Саборној цркви, кићењем својих домова заставама и у вече осветљењем, Београђани ће дати видљива доказа своје велике радости, што Превишњи одржава крепко на Престолу Краљевине Србије нашег узвишеног и љубљеног КРАЉА и ГОСПОДАРА АЛЕКСАНДРА I, који ће, као достојни потомак славних Обреновића, повести Србију бољој и славнијој будућности.

Од Представништва Престолног града Београда 21. Фебруара 1898. године.

О Б Ј А В А

Пошто је 31. прошлог месеца истекао рок пропасћени чл. 101. закона о непосредном порезу, за добровољну наплату порезе а, по чл. 102. истог закона, настало преме за наплату порезе егзекутивним путем; и пошто има више грађана, који нису исплатили порезу за раније године, — то Пореско Одељење за град Београд, услед наредбе Господина Министра Финансија од 3. овог месеца Пр. Бр. 23., овим путем позива све грађане града Београда, који још нису исплатили порезу за раније и 1897. годину, да исту исплате за три дана од дана ове објаве; јер ће, после овог рока одељење предузети наплату пореза егзекутивним путем, према свима, који не буду исти измирили, у овом року, не примајући никоме никакав изговор и не дајући им ни најмањи почек.

У исто време одељење овим путем позива грађане, да уредно долазе на позиве пореских органа, када буду позивани ради плаћања порезе и осталих званичних послова, како би избегли казне прописане чл. 109. закона о непосредном порезу за недолазке на позиве.

Из канцеларије Пореског одељења за град Београд 9. Јануара 1898. год. Пор. Бр. 112. У Београду.

ПРОЈЕКТ ПРЕЛИМИНАРНЕ КОНВЕНЦИЈЕ

Између општине варошн Београда с једне и г.г. Н. В. Леона Косу потпредседника Бечког водовода у Бриселу и Велизара Ј. Марјановића инжењера у Паризу с друге стране.

Чл. 1. Г.г. Н. В. Леон Косу и В. Ј. Марјановић обвезују се, да изврше за рачун Београдске општине и у овоме месту следујуће радове:

а. Побољшање и проширење садашњег водовода;

б. Канализацију варошн;

в. Зидање кејова на савској обали између града и крајних кејова које влада пројектира;

По плановима, цевама и другим условима који имају да се доцније међу доле потписаними утврде.

Чл. 2. У ове исплате горепомснутих радова г.г. Н. В. Леон Косу и В. Ј. Марјановић пристају да праве анујтет, који ће се рачунати по 6,30%, (шест и тридесет од сто) од ефективне суме сваког рада и који ће имати да трају 50 (педесет) година, рачунајући од дана кад се сваки рад буде свршио.

Под ефективном сумом сваког рада разуме се цена у злату самог рада и интеркаларни интереси за време конструкције који се имају рачунати по интересу од 6%, (шест од сто): она ће сума назити као глазне за рачунање годишње исплате.

Чл. 3. Као обезбеђење за тачну исплату анујтета о којима је реч у претходном члану, Општина београдска ће обвезује да да г.г. Н. В. Леон Косу-у и В. Ј. Марјановићу пруу хипотекарну гарантију на све приходе које буде дала експлоатација описаних у првом члану радова као и на бруто приход тровареве за варош Београд.

Чл. 4. У размену за право које Београдска општина добија да се годишњим исплатама одужи она признаје г.г. Н. В. Леон Косу-у и В. Ј. Марјановићу искључиво право да експлоатишу, од потписа дефинитивног уговора па за време од 50 (педесет) година рачунајући од дана кад се сви радови свршс, сва предузећа о којима је реч у првом члану.

Дефинитивни контракт, који имп да се потпише између интересованих страна означаће тачно све услове и правнле које ће ову експлоатацију регулисати; по долепотписани већ су дали сагласна односно следујућих основа који се и једна и друга страна обвезују да приме.

§ 1. Водиће се један особени рачун за свако предузеће а општи трошкови делиће се на сва предузећа сразмерно цифровом бруто приходу;

§ 2. У експлоатацији водовода узеће се у рачун садашњи чист приход нетог водовода који се цени на 130.000 (сто тридесет хиљада) динара. Кад се од бруто прихода буду одузели трошкови експлоатације и једна сума равна анујтету скопчаним с рашпреним водовода, сваки ће припадати општини Београдској, док то сваки предпоменуто анујтету не буде нанела суму равну 130.000 (сто тридесет хиљада) динара. Ово значи да ће општине од чистог прихода водоводске експлоатације примити на име исплате старих и нових радова једну суму од 130.000 (сто тридесет хиљада) динара.

У случај кад би општина хтела да се водовод чисто и просто откупи и то се може учинити на базису горестијеших цифара и капитализација од 6,30%, (шест и тридесет од сто).

На сваки начин кад чист приход водовода буде прешао суму од 130.000 (сто тридесет хиљада), сваки ће се имати делити на равне делове између општине и концесионара, пошто се у напред изузме из тог солда но обичају, једна сума од 5%, (пет од сто) за резервни фонд и једна сума од 10%, (десет од сто) за управни одбор.

§ 3. Бруто приход од канализације кога представљају односне таксе, прио ће се употребити на измирење трошкова експлоатације. Салдо ће припадати општини и смањити у толико годишпи терет анујтета скопчаног са грађењем канализације. Кад се овај анујтет буде исправио салдо ће имати да се дели на равне делове између општине и концесионара под истим погодбама које су у § 2. наведене.

§ 4. Чист приход, то јест разлика између бруто прихода и трошкова експлоатације, за кејове на савској обали праћаће општини док се не буде исправио анујтет скопчан с грађењем тих кејова. Ако чист приход тај анујтет премашће онда ће наступити за салдо делење на равне части између општине и концесионара и то под истим погодбама које су у §§ 2. и 3. наведене.

§ 5. Општина београдска као интересована у експлоатацији свију ових предузећа имаће право да буде представљена у управном одбору са бројем од $\frac{3}{7}$ (три седмине) чланова који буду састављали тај одбор.

§ 6. Сви спорови који се буду породили између општине и концесионара расправиће се путем изборног суда.

Чл. 5. При извршењу горепомснутих радова г.г. Н. В. Леон Косу и В. Ј. Марјановић обвезују се да у самој земљи прибаве сви онај материјал који се може наћи у довољној количини и тако свршеном квалитету да се без икакве ризика за одржавање радова може употребити. Ово се нарочито односи на општи грађевински материјал, као цигле, песак, камен, креч итд.; а не на специјални материјал, као лиено гвожђе, машинерија, керамичне цеви итд. У случају спора, односно употребе извесног материјала, због ма каквог разлога, обе стране пристају да прпме као одлучно и без могућег противљења решење Краљ. Српског Министра Грађевина.

Чл. 6. Општина београдска се обвезује да учини код Краљ. Српске Владе нужне кораке, да би се сав материјал који се буде имао са стране прибавити ослободио од свакојаких такса.

Чл. 7. Г.г. Н. В. Леон Косу и В. Ј. Марјановић пристају да праве на се и исплате садашњи дуг Београдске општине, који се цени на 2.000.000 (два милијуна) динара и то под истим финансијским погодбама које су у члану 2. наведене. Ово знаци да ће општина на сваки начин почињати да исплаћује у исто време, кад и дуг за извршене радова и то по рати од 6,30%, (интереса и амортизација), за 50 (педесет) година, на истим капиталу дуга ако она ту суму прими кад се радови свршс, а на капиталу заједно са интерказарним интересима ако она жели да јој се та сума пре почетка радова преда.

Чл. 8. Г.г. В. Н. Леон Косу и В. Ј. Марјановић имаће слободу да процесу са одобрењем Београдске општине, на друго лице или на ма какво друштво сва права која за њих потичу на ове концесије као и она која буду потицала из дефинитивног уговора.

Чл. 9. У случају кад би г. г. Н. В. Леон Косу и В. Ј. Марјановић образовали у циљу извршења овога уговора безимено друштво за грађење и експлоатацију, општина београдска ће обвезује да удари свој печат на облигације тога друштва у колико интерес и амортизација тих облигација не прелази ону суму коју је општина гарантовала.

У овом случају општина београдска би добила либералне акције, или осниваче које ће њој бити представљати њен део у добитку безименог друштва као што је исти описан у члану 4.

Општина ће имати право да буде представљена у администратпвном савету безименог друштва и то са бројем $\frac{3}{7}$ (три седмине) чланова који буду састављали тај савет. Савет ће овај гласаљем бирати свога председника.

Чл. 10. Кад буде истекао рок концесије, т.ј. после 50 (педесет) година од дана кад се сви радови свршс, сви ти радови предаће се Београдској општини и постаће њена искључива својина.

Чл. 11. Дефинитивни ће уговор из сваки начин признати општини београдској право да откупи све радове и део концесионара у чистом добитку после рока од 25 (двадесет пет) година рачунајући од дана кад се сви радови буду довршили, но она ће но обичају имати да жданн пет година у напред — то јест, но истеку од 20 (двадесет) година у напред — њену одлуку да се користи овим правом.

У случају безименог друштва општина ће имати да плати за откуп ономе друштву:

1.) Неамортизовая тога дана део номиналног капитала друштвеног у обвезницама т. ј. оног капитала чији интерес и отплата стоје под општинским гаранцијом;

2.) Половину друштвеног капитала у акцијама чија ће се предност рачунати по капитализацији од 5%, (пет од сто) узимајући као базис за онај рачун дивиденду, у средњу руку последњих три година које буду предходиле годину откупа.

Чл. 12. Г. Н. В. Леон Косу и В. Ј. Марићковић обвезују се да подпишу на одобрење београдској општини и то у року од 6 месеца (шест месеца) од дана кад се овај данашњи уговор потпише:

1.) Један целокупни пројект за побољшање и проширење садашње водовода;

2.) Један целокупни пројект за канализацију вароши помоћу тако званог хидропневматичког система „Shone“;

3.) Један целокупни пројект за грађење кеона на сапској обали:

4.) Коначне цене и рокове за сваки од тих предузећа;

5.) Пројект довољитивног уговора који ће имати да се потпише између београдске општине и кондесионара на основу ове садашње конвенције.

Чл. 13. У горепредпређеном року од шест месеца Општина београдска се обвезује да стави бесплатно на расположење кондесионара документе који постоје и потребне општинске органе за објашњења о локалним приликама и преглед терена у колико то буде нужно.

Чл. 14. Од своје стране Београдска општина обвезује се да ни с ким другим не уговара односно подузећа која су предмет ове конвенције у року од шест месеца рачунајући од данашњега дана и у случају спора односно цена напоменутих под бр. 4 у члану 12. пре закључењу довољитивног уговора, обе стране ће данас присталу да се тај спор сслеђујућим путем расправа. Краљ. Српска Министар грађевина наименоваће два пештака, међу лицима једног београдског предузимача а г. Н. В. Леон Косу и В. Ј. Марићковић од своје стране два представника. Онако састављен одбор имаће да прегледа поднесене цене и да се спорazуме односно оних дана, које ће бити обвезане за обе стране. Ако се овај одбор не може сагласити односно редукције у ценама, Краљ. Срп. Министар грађевина биће позвао да изда коначну пресуду о том питању и да утврди довољитивне цене. Општина се обвезује да прими оне последње цене конесионара ако на исте не пристану, изгубиће без икакве накнаде сва права која за њих истичу из овог уговора.

Чл. 15. На основу закона од 13. јуна 1884. године, Краљ. Српска Влада има да одобри овај данашњи уговор.

У Београду

10. фебруара 1898. год.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНА СЕДНИЦА

IX. Јануара 1898.

Председава председник г. В. Ј. Стојановић, од одборника: Ђура Т. Дим. Гарашанин, Милутин Ј. Марковић, К. Н. Лазаревић, Ђ. Р. Ђ.ашић, Др. Лазар Докић, Р. Дрезгић, Др. Стеван Марковић, Стеван Миленковић, Михаило Ђ. Ивић, Радуј С. Јовић, Димјан Стојковић, М. Савић, Ђ. Миладиновић, Кос. М. Чолаковић, Д. Бајаловић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 20. јан. 1898. год. и примљен је без измена.

II

По прочитаној акти управе упр. Београда и њених одељака АБр. 680 и 708, којима се тражи умрешна о кладиону и именом стаљу извесних лица, одбор је нашао,

да су му непознати Милан Цинић вадичар и Јован Михајловић бав. практикант.

III

По прочитаној молби СТБр. 375. одбор је изјавио мишљење,

да се Милици М. Благојевића може дати тражено умрешне о њеном породичном односу.

IV

Председник изнесе одбор, да је г. Мин. Финанеија одбрио решење одбора од 30. дец. 1897. год. АБр. 7468 о трошку ко буџету за 1897. год. и у 1898. год. док не буде нов буџет готов.

По прочитаној акти АБр. 717 одбор је примио к знању,

ово одобрење г. Мин. Финанеија.

V

Председник изнесе одбору на решење предмет о изласи штете Ђури Пантелићу, пензионеру, нанете јесенов изласу пиљевишем уљица Каст Милошеве и Милоша Пецарца.

По прочитаној молби Пантелићевој АБр. 206, којом нуди равнање, по прочитаној шпецијалн грађевинског одељења АБр. 418 и чланова суда АБр. 520, одбор је решио,

да се понуђено равнање од стране Ђуре Пантелића не прими, усвајајући у свему шпецијалн чланова суда.

VI

На предлог председника одбор је одлучио,

да се решавање о изласијама комисија: за потраживање Ристе Кретића и Јакова Дамјановића, за експропријацију „Трантопица“ и о радовима на кеју и пајазанизацији, — одложи за праву седницу за овом.

VII

По прочитаној молби Јелисавете Х. Јанић удове АБр. 32, Катарине Фридлове удове АБр. 7412. Милене М. Росић удове АБр. 7489 и Катарине Јовановић бакање АБр 7413, којима траже исправљање од општине, одбор је решио,

да се преко молби Јелисавете Х. Јанић, Катарине Фридлове и Милене М. Росић пређе на дневни ред. Да се за Катарину Јовановић поднесе извештај, колико је стара, колико је служила као бабица и зашто јој је одузето надзирање, које јој је раније дато.

VIII

По прочитаној молби Јована Стојановића вдц. кал. Бр. 6016 да му општина откупи извесни број књига „Упут за телесно васпитање“ одбор је решио,

оплаћује се суд општински, да откупи до шездесет комада оних књига за поклон ученицима основних школа ако је просветна сапет ову књигу прегледао и за поклон препоручио.

IX

Председник изнесе одбору на решење молбу Косте Јакшанића кашџиског, у којој је изласе да су прекорачена буџетска у 1897. год. због којих је Главашна Контрола тражила обсабеђење на петову и чланова суда г. Брат. Ј. Рајића имовину, учињена по претходним решењима одборским, од којих су нека решења и одобрење г. Мин. Финанеија добила.

По прочитаној тек молбе и извештаја одбор је решио,

одбор признаје да су издатци, учињени у 1897. год. преко буџетских предвиђених сума, за које је издатке Главна Контрола тражила обсабеђење на имање књиговође и члана суда, — утрошени по претходним решењима одборским, од којих су решења нека добила и одобрење г. Министра Финанеија и да према томе нема штете за касу општинску, што су она издатци учињени мимо буџет.

X

Председник изнесе одбору на решење молбу Петра Стојковића вдц., којом моли, да му се врати износи прираза на имет, који је у 1893. год. наплаћен на страну.

По прочитаној тој молби АБр. 180, одбор је решио,

да се она молба одбаци.

XI

Председник изнесе одбор да је прираза књиге решења одборских и на молбу општинских кредузеа да изврши експропријацију имања Браће Паразиса и Петра Видаковића у Мајданској улици на подноси одбору на одобрење износ који је одређен за експропријацију имања, који је начин извршен у акту АБр. 129.

По саслушању описа одбор је решио,

оплаћује се председник општине, да у спорazуму са сопственицима а у границама буџетским сам одреди начин исплате овог имања како за најбоље нађе.

XII

Председник изнесе одбору на решење молбу Милоша Марићковића, да му се експроприше његово имање за отварање нове улице у продужењу Мадленске.

По прочитаној тој молби АБр. 151, одбор је с обзиром на изтурајалну стаље фонда регулационог решио,

по молби Марићковића општина не може приступити отварању оне нове улице, али ако би сам општина сопственик тражили и пристала да се она улица отвори а да то отварање не кошта рег. фонд, општина је војска, чим добије њихов пристанак, да стани на расположење све што треба у техничком погледу, да се она улица проведе и отвори.

РЕДОВНИ САСТАНАК

5. Фебруара 1898.

Председава председник г. Ђ. Стевановић, присутни чланови суда г. Брат. Ј. Рајић, од одборника бани: пп. Б. Р. Поп-Ацић, С. Аврамић, Пава Николић, Димитрије Вербуновић, Бр. Дожудовић, В. Н. Стаменковић, Стеван Миленковић, Радуј С. Јовић, Глиша Стојковић, Димјан Стојковић, Ђ. Р. Ђ.ашић, М. О. Петровић, Мијаило Ђ. Ивић, К. Н. Лазаревић, Н. Капетановић, Др. Живковић, Р. Дрезгић, Стеван Марковић, Кост. М. Бурић, М. Савић, Милутин Ј. Марковић, Тодор Стојковић, Др. Лопа

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 31. јануара 1898. год. и примљен је без измена.

II

Председник изнесе одбор, да је Његово Високопреосвештенство, архијепископ Београдски и Митрополит Србије, преминуо данас у 12 ч. 10 минута по подне.

Пошто је у братском говору изложено заслуге блаженo-упокојеног Митрополита за српску црkву просвету и народност, и да Србија у њему губи великог патриоту и ревносног просветитеља предложио је да се у знак жалости одложи данашња седница одборска и да се не држе свечаности све дотле, док се сахрана не изврши.

одбор је једногласно решио,

усваја се у свему овај предлог председника општине, одаје стојећи поседању пошту блажено-упокојеном просветитељу речима: „Бог да му душу прости“.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

3. Фебруара 1898. год.

Председник председник г. Никола Д. Стевановић, при суственик чан суда г. Јов. Антонијевић, од одборника чани г.г. Ђ. Ј. Пантелић, Живадин С. Павловић, Трифко Стефановић, Рашић, Тимотије Вуковић, Гокуф, Јанић, Гаврил Стојковић, Стеван Милосављевић, Дим. Гавровљевић, Стеван Михаиловић, Јованко Стојковић, М. К-ћатинчевић, Р. Драгосављевић, Михаило Ђ. Пљић, Коста М. Ђурић, Ђ. Кирковић, Никутин Ј. Марковић, Ц. Р. Одаић, М. О. Петровић, Луб. Живковић, Др. Лека, Ј. Савић, Ев. М. Чомовић, Ј. М. Јаковљевић, Др. Сч ман Марковић, К. В. Михајловић, Влад. Чедомиловић, Коста Д. Гавриловић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 5. фебруара 1898. год. и примљен је без измена.

II

На предлог председника општине, а да би дао писљено доказ поштовања и захвалности на трудољубивом раду ближе покојног краља Јединственог београдског и Митрополита Србије господина Михаила, на оријској просвети, црква и народности, одбор је једногласно решио,

да се о трошку Општине београдске узида у зид Саборне цркве с позад мраморна плоча, са сходним натписом, која ће обележавати гроб блаженопокојног преосвештеног митрополита по утледу плоча, што обележавају гробове Вука и Доситеја. Трошак око овога да падне на терет партије буџетом одређене за непредвиђене потребе.

III

По прочитаву акта Управе вар. Београда и њених одељења Абр. 783, 927, 926, 794, 887, 874, 873, 889, 903, којима се тражи уверење о владању и имовном стању извесних лица, одбор је нашао,

да је Пакле Целебџић радник у монополу дувана доброг владања и сиромашног имовног стања; да су доброг владања и средњег имовног стања Анка жена Милана Петровића пензионара, Новак Бошковић дебар, Настас Н. Најдановић бав; да је Живота Обрадовић трг. доброг владања и доброг имовног стања; да су му исказани Јевреи Машковић покупар, Драгомир Милић—Кесић тапетар, Јован Ристић надничар.

IV

Председник изнеси одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитаву тих молби СПбр. 477, 492 и 432, одбор је изјаснио мишљење,

да се молиоцима Милади М. Благојевић, Катарини М. Милић и Младену П. Стојичевићу може дати тражено уверење о њиховом породичном односу.

V

Председник скупштине одбору акт господина Министра грађевина, Абр. 6709, којим је обавештено, да је седница грађевинског одбора заведена изузимања, над су сних тих планова одбора на окуну.

Одбор је примио к знању

ово обавештење г. министра грађевина.

VI

По прочитаву молбе Косте Пашћеве свад., Абр. 6834, да му општина откупи њихове летово у Савамалској улици, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

VII

По прочитаву молбе Доњка Стојановића тре. Абр. 6787, да му општина откупи његово имање на Врачару, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

VIII

По прочитаву молбе Јове Крстића, Александре Петровићке и Јелисавете Мајсторовићке Абр. 6804, да им општина откупи њихово имање у Кнез Михајловој улици, одбор је одлучио,

да одборници г.г. М. Ј Марковић, Ђ. Кирковић и М. Савчић проуче ову молбу и виде, да ли би општину пробитачно било, да ово имање откупи и под којим погодбама па да поднесе одбору свој извештај на решење.

IX

Председник изнеси одбору на решење предлог о откупу дворишта експлоатиша од М. Карамарковића из Пожаревца.

По прочитаву извештаја стручне комисије Бр. 38997 о пређеду ових локомотива и по прочитаву акта М. Карамарковића Абр. 5424-97 одбор је решио,

да стручно повереништво још једном прегледа ове локомотиве и поднесе одбору своје мишљење о томе, да ли се ове локомотиве могу оправити тако, да могу послужити намери за коју се купују и колико би требало платити за онаке, какве су сада.

Чланови повереништва да буду: Т. Сесеновић и Спст. Зорић проф. Вел. Школе Влад. Марковић и Јоца Станковић инж. желези. дирекције и Јован Рашић шеф одељења железничке. Трошиа могу пуноважно радити.

X

По прочитаву молбе Косте Гинића свад. извођаче Абр. 3589, да се његова имања преко Новоме гробљу или ослободи плаћања тропаринског такси или да се прима да је у улицу варошкој, а по прочитаву извештаја управе тропаринске и мишљења општинске правозаступника Абр. 3888, одбор је решио,

да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

XI

По прочитаву поновне молбе Мирковића и Лучића Абр. 6969, да му општина исплати 457 дин. која је сума њиме плаћена од одузимања општинских за дата им дрва за огрев, одбор је одлучио,

да се овај предмет упути општинском правозаступнику на мишљење.

О Б Ј А В А

Поводом тим, што се често дешава, да се гробиште и гробови на новоме гробљу а по заузећу приватних отварају, и што тај посао користа гробљанску касу плаћајући надничаре и надзире, то је суд општине београдске решио,

да се од 1. Јануара 1898. године за отварање гробова и гробница на новоме гробљу наплаћује ова такса:

I. За отварање и затварање мале гробнице . . . . . 4·— дин.
II. За отварање и затварање велике гробнице . . . . . 5·— дин.
III. За отварање и затварање гробнице са преносом тела из простог гроба у зидани 8·— дин.
IV. За откопавање простог гроба ради преноса тела из гробља . . . . . 5·— дин.

Таксу ону наплаћивање благајница новога гробља у корист гробљанске касе, и издавање допусте за онај рад.

О овоме се извештава грађанство ради знања и управљања.

Од суда општине београдске 20. Децембра 1897. год. Абр. 7239.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димничарство:

а) За чишћење димњака (цилиндра) без разлике на спратове — — — 0·20 д.
б) За исецање шпиргерт — — — 0·40 д.
в) За увлаш — — — — — 0·20 д.
г) За велики увлаш шпиргерт у гостионици — — — — — 0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака — 0·10 д.
е) За чишћење чушпа од 2 и по метра уједно са лепљ. — — 0·24 д.
ж) За чишћење чушака од 2 и по метра уједно са лепљ. — — 0·20 д.
з) За пасење димњака (цилиндра) без разлике на спратове — — — 0·75 д.

II. Пражњење помијара и нужника:

а) Од кубног метра — — — — 10·— д.
б) Од кавза — — — — — 0·60 д.

III. Трговина:

а) Гроб за децу — — — — — 7·— д.
б) Гроб за одрасле — — — — 12·— д.
в) Мали гробљанац — — — — 66632 д.
г) Велики гробница III реда — — 998·93 д.
д) Велика гробница II реда — — 1069·80 д.
ђ) Велика гробница I реда — — 1684·57 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварторе: Саламанску, Теразијску, Варошки и Врачарски

1. Од собе и кухиње или мање дућана са собом — — — — — 0·25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или веће дућана са магазом — — 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавзе са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — 1·50 д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски

1. Од собе и кухиње или мање дућана са собом — — — — — 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или веће дућана са магазом — — 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавзе са кухињом од гостионице са кухињом без штале — 1·— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. Абр. 9449.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а) Проста кола са 2 коња — — — — 10 дин.
б) Кола са завесама са 2 коња — — 18 „
в) Стаклена кола са 2 коња — — — 24 „
г) Стаклена кола са 4 коња — — — 60 „

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 129—98. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 1. МАРТА 1898. | Број 9.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА ЈЕ:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
На страни дошље на годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ БЕЗТРОШКОВ ИЗ ОПШТИНСКИ СУД
А ОНИ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ ЗА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

12. Фебруара 1898.

Председништво председника г. Вас. Д. Стевановић, потпредседника чланова суда г.г. К. Ј. Рафаиловића и Јов. Антонијевића, од одборника Вељк. г.г. Зарк. Живановић, Ђ. Димитријевић, Марка Петровић над. Др. Лека, Р. Дунтовић, Мирјан Ђ. Илић, Косте Чутић, Глигор С. Јанић, Димитрије Стефановић, Глиша Стевановић, М. О. Петровић, Милутин Ј. Миловић, Дим. Гавриловић, Стеван Милановић, М. Калезићевић, Никл Николић, М. Ђ. Тодоровић, Ј. Тимотијевић, Д. М. Вељковић, К. Ђ. Лазаревић, Кос. М. Чолићевић.

I

Прочитан је записник одборских одјуда седнице држане 9. фебр. 1898. год. и примљен је без измене.

II

По прочитаној молби Св. Христића, класиног и уредника трг. листа, помоћника Аџр. 7085, да му општина откупи известан број свог листа и да на тај начин поспешује његово издање, одбор је решио,

да се прека ова молба пређе на дневни ред.

III

По прочитаној молби Српског Велосипедског Друштва Аџр. 6417, да му општина да земљиште за грађење модерног велодрома, одбор је после вишечасовне расправе са 10 гласова против 9 решио,

одбор у начелу пристаје да Велосипедском Друштву уступи на уживање потребно земљиште за грађење модерног велодрома, али му не може уступити, док земљиште, које је друштво у молби означило. Које нам земљиште да се друштву уступи и под каквим погодбама да изабере о одреди одборници г.г. Ђ. Димитријевић и Глиша С. Јанић и да о томе поднесу свој предлог одбору на решење.

IV

Председник нашеи одбору на решење предмет о извршењу регулације у продужењу Кнез Михаилове улице.

По прочитаној напомени молбе грађана тога краја, Аџр. 3135/97, да се ова регулација чак пре изврши, и по саслушању изјављења о ранијим радовима и решењима одборским по овоме предмету, одбор је решио,

да се извршење регулације у продужењу Кнез Михаилове улице одложи са разлога наведених у решењу одборском од 9. марта 1895. Ако ће се на томе месту подизале нове зграде имају се подићи по утврђеној регул. линији, а на старим зградама могу се допустити најнужније оправке, под надзором општине.

V

Председник нашеи одбору на решење акт Друштва за уклањање Врачара, да му се уступи и даље приходна шеснога трга, а да ово тиме приходна потпозиција одбор ће подићи храм сп. Саве.

По прочитану тог акта Аџр. 7997/88 одбор је после вишечасовне расправе са 18 гласова против 10 одлучио, да се о овоме предмету нама повеће решење а да се не сачека да се сами актима придружи и представи одбора за подизање храма, и после дуже дебате одбор је решио,

да се приходи шеснога трга не могу уступити Друштву за уклањање Врачара за ову намеру.

VI

Одборник г. Д. Тирковић предлаже, да се приходи шеснога трга одузму од Друштва за уклањање Врачара и да се употребе на потребе општине.

Одбор је одлучио,

да се овај предлог стави на дневни ред за прву седницу.

VII

По прочитану напомену одборског повереништва Аџр. 277 о тражбинама Ристе Кртића и Јакова Данојановића, одбор је решио,

усваја се у свему овај напомен. Да се они напомен-ом нашем докаже и утврђена сакта употребе ово је потребно, у грађанској парници против Ристе Кртића и Јакова Данојановића а да се против њих на основу истих доказа и сакта подигне кривична тужба.

VIII

Поводом замене једног од г.г. одборника у пропаој одлуци, да К. Гинић није дата вода за његову кућу до Новога гробља, као што је другим грађанима као вароши једна дата, председник на основу грађанског напомена извлачује, да је К. Гинићу дата вода под погодбом, да му се може увек обуставити, кад те которе вароши буде захтевао, али да Гинић на ово није хтео да пристане.

Одбор је примио к знању

ово саопштење.

IX

Председник напомена одбор, да је члан суда г. Ђорђе Карајовановић дао оставку на кнежевску дужност потребне је лекарском сведодбом, и да је ту оставку укрма вар. Београда као надлежна решењем својим Аџр. 991 уважила.

Одбор је примио к знању

поднету и уважену оставку г. Ђ. Карајовановића на дужност члана суда.

X

На предлог председника општине Аџр. 207 а усвој тога што је једни члан суда дао оставку која му је и уважена, одбор је решио,

да кнежевски помоћник чије је место упражњено решењем одборским од 5. јануара 1898. г. Аџр. 207. остане и даље на дужности и да своју плату прима из партије буџетом одређене на упражњено место члана суда.

XI

Председник нашеи одбору на решење жалбу члана суда г. Крајинира Ј. Рајића, да му се плата овогодишњим буџетом предвиђена од 4000 дин. годишње повиси на 5000 дин. колико је и до сада било и колико је одбор 1897. год. одредио на плату I члана суда.

По прочитану ту жалбе Аџр. 1007 и по саслушању објашњења председника, да је са радом г. Рајића потпуно задовољан, и да предлог за спомињање вишеше плате није потекао ни из каквих других обзира, до једино из обзира штедње, што је и према осталим чиновним и чиновничким уређено, и по саслушању предлога председника, да се умоли г. Рајић, да се задовољи са платом од 4000 дин., одбор је после вишечасовног састанка са 14 гласова против 8 решио,

прима се и жалбу објашњење председника односно рада г. Рајића члана суда и усваја се у свему његов предлог, по којем да остане плата члану суда г. Рајићу од 4000 дин. годишње, као што је буџетом предвиђено.

XII

По прочитану молбе учитеља београдских, Аџр. 663, да им се не смањује квартирни новац који су до јануара о. г. у 88 дин. месечно имали, одбор је, с обзиром на потребу штедње у плаћеним општинским решио,

да нема могућности, да се повишава буџетом предвиђена сума на станарину београдских учитеља.

XIII

На предлог одборника г. Ђ. Димитријевића, који су предлог потпомогли и други одборници, пошто у овогодишњем буџету није предвиђена сума Срп. друштву крајинска крста ради помагања ово нужно установе, одбор је још и у знак признања за услуге, које ово друштво чини општини београдској у свакој крајини решио,

да се из касе општинске изда Друштву српске црвене крста четири иладе и осам стотина динара као прилог и помоћ за постизање друштвених многих и племенитих намера.

Овлашћује се суд општински, да ову суму расходује на ове буџетске партије, на које ће то моћи бити без ушкрба по општинске послове и потребе, па ма то било и из прихода општинске трошарине.

РЕДОВНИ САСТАНАК

19. Фебруара 1898.

Председавао председник г. Нил. Д. Стојановић, председник чина прве г. Јов. Антонијевић, од одборника бива г.г. Ђ. Ј. Павловић, К. Н. Добровић, Гаврил Стојановић, Ђорђе С. Јанић, Трајко Стојковић, Др. Стојан Марковић, Р. Домазетовић, Стеван Мићајловић, Др. Јован. Н. Н. Стаменковић, Милош Калетовић, Лаза Николић, Коста М. Вучић, Д. Вирјевић, Марко С. Петровић, Ђока Чоргалевић, Младен Ј. Перуновић, Јанко Стојковић, Коста Чучић, Коста Ранчић, Стојан Николић, Б. Р. Обрадић, Младен Ђ. Илић, Јов. Живковић, М. Ђ. Петровић, М. Савић, Д. Н. Богојевић, Хем. Стојановић, Ј. М. Јанковић, Илија Арсенијевић, Коста Д. Таназијевић, Спасоје Аврамов.

I

Прочитан је записник одборских седница одржане 12. фебр. 1898. год. и примљен је без измена.

II

Председник извештава одбор, да је г. Министар финансија одборне буџет општинских за 1898 год. онако као га је одбор општински решио.

По прочитању акта АБр. 1222 одбор је прешао к знању

ово одобрење буџета за 1898 год.

III

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 882, 1101, 1143, 1230, 1067, 1130, 1131, 1165, 1232, 1085, 1102, 1233, одлучи се тражи уверења о владању и имовном стању извесних лица одбор је ишао.

да су доброг владања и средњег имовног стања Милан Обрадовић, трг. овд. Гвина Јовановић копач и његов син Љубомир, Михајло И. Михајловић благајник у пензији, Јанко Ђорђевић предузимач, да су доброг владања и скромног имовног стања Тадија Николић бив. обавезан проститут радње, Димитрије Вучковић бакалин, Светислав Станисављевић кројач, Милован Стокић шпекулант и жена му Тинка, Милош Борисављевић кочијаш општин. да су му непознати Митра ж. Танасија Милојковића шпекуланта, Александар Шпицајзија, Илија Зарић служитељ.

IV

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном одношају.

По прочитању тих молба Ст.Бр. 5о5, 562, 568, одбор је изјавио жељење

да се молитељицама Олги Михајловић и Ангелини Д. Милојевић може дати тражено уверење о њиховом породичном односу, да се Танасију Пешићу поручнику може дати уверење о његовом породичном односу онако како су његови сведоци утврдили.

V

По саопштењу овог акта и брошша и по саслушању жалбене изјаве Иван Бошњовића лебара АБр. 1175, да би требало њему лоба спустити, одбор је после поновљеног гласања са 20 гласова против 7 (1 није гласао) решио,

да се цена лебу од 34 паре спусти на тридесет пара по килограму, а да се по то и леб продаје у тежини од 1000 грама.

Ова цена да важи од двадесет првог фебруара о. г. закључно.

VI

На предлог протопрезвитерата београдског АБр. 978 одбор је решио.

да при пријему вероисповедној буду спомоћни тутори. пред разнје изабрати, још и Благоје Илић столар и Бока Арсенијевић абаџија.

VII

Усвоји акта пороског одељења за град Београд АБр. 898, одбор је решио.

да на место пок. Раке Милешковића буде члан пороског одбора за 1897 1898 и 1899 год. Васа Николић трг. овд.

VIII

Председник извештава одбор, да је г. Министар просвете и црквених дела усвоји решење одборско од 9 јан. 1898 АБр. 389, претписом својим АБр. 461, и Лор. 1/8, наредио, да општина има доћати засебног инокелог лекара, да је усвоји тога ње општинског лекара подаже предлог, да се једна од општинских лекара одреди за инокелог а да му се порез буџетом одређени као дође још и хонорар од 1200 дин. годишње.

По прочитању тога предлога АБр. 788 одбор је решио.

оплаћује се суд општински, да једног од општинских лекара, одреди на инокелског лекара но тај ће лекар имати да врши ову дужност са буџетом одређеном платом без икакног другог хонорара.

IX

Председник скупштина одбору, да је Управа вар. Београда решењем својим АБр. 1074, задржала од извршења решење одборско од 30 јан. 1897 АБр. 7467, одлучно експропријација њива Вл. Тајсића пекопарца и наредила је да општина у осталом року изврши решење одборско од 3 окт. 1896 год. АБр. 9031 пред сиих разлога, које је општински суд до управи бранећи пожељте задржало решење одборско. Да је Вл. Тајсић у жалби своју због пекопарења сте решење одборско поништио начин за порезивање општинске зборе све експропријације

По прочитању акта АБр. 727, 1074, и 1200, одбор је решио.

да суд општински у име одбора најави жалбу г. Мин. унутрашњих дела на решење Управе вар. Београда, од 13 септ. 1898 АБр. 3694, којим је задржало од извршења решење одборско од 30 јан. 1897 АБр. 7467 усвајајући у свему прочитане разлоге суда општинског; да одборници г.г. М. Ј. Марковић, Вл. Чортановић и Н. И. Стаменковић, прочуе иноку Вл. Тајсића за поражање по овоме предмету и да поднесу одбору своје мнење на решење.

X

Председник износи одбору на решење извештај одборског повереништва о експропријацији њива „Грнчоница".

По прочитању тога извештаја и одређеног њиме повереника г. Вл. Младјановића одбор је после поновљеног гласања са 24 гласа против 5 (4 нису гласали) решио.

усвоји се у свему онај извештај великог одборског повереништва, по којем се има извршити регулисање плана у толико, да се имање Грнчоница не експроприше рани пошумљивања, него да се сопственику допусти, да га може парцелисати. Да се за ово решење о измени регулационог плана издејствује надлежно одобрење.

МИШЉЕЊЕ Г. Д-РА МИХ. В. ВУЛИЋА,

Министра Финанција за расположењу, о понуди г. г. Л. Косу и В. Марковићу, објављеној у прошлом броју Општинских Новина

Господине.

Изволели сте ме предати на оцену понуду г.г. Лешка Косу-а и Велизара Марковића, коју су они учинили Београдској општини, у циљу извођења толико потребних радова око кеја, канализације, као и усавршења и проширења водовода, и мени је част, да вам моје мишљење о њој у следећем изнесем:

Пре свега напоменути је, да ова понуда није чисто финансијске природе, пошто је она комбинована како са грађењем, тако и са самом експлоатацијом потичних општинских подузећа. По њој дакле, концесионари нису само набављали потребног зајма, но у исти мах и грађевинари и експлоатори оних подузећа за време трајања концесије од 50 година. Према томе, за правилну и потпуну оцену ове понуде, потребно је узети у рачун не само цену зајма, већ наравно онда још и комплексе саме зараде, као и саму могућу експлоатисања дотичних подузећа. У томе погледу ја наравно, само у начелу могу и смем пред овај суд у толико да ја — познавајући јентинозу и неправилност наше општинске администрације у опште — наглашам, да је овај комбиновани систем финансирања грађења и експлоатисања путем концесије — а наравно — под строгим надзором и учешћем саме општине — корисније од израде и експлоатисања општинскога у властитој режији. Под наравном дакле претпоставком: да ће цене реално погођене а радови солидно и на уговорено према изграђени бити, као и да ће се експлоатација савесно и економно вршити, ја, са чисто финансијске тачке гледишта, могу и смем слободно изјавити, да је ова понуда у неима повољна.

Кад се узме у обзир поременћено стање нашега државног кредита — при данашњем курсу државних обвезница од 63 и 64%, а усред потпуног мира и под сеном Самостално Монополске Управе; кад се даље зна да је пре две године Дигонева понуда о зајму по цени од 87 за сто и 5% интереса оцењена била као повољна, па одбијена само са бојазни: куд ће се и шта ће се са жељезним новцем; као и да је последња упис за државни железнички крак вршен по цени од 90 за сто и 6% интереса, онда је несумњиво јасно, да је ова понуда финансијски повољна. Ова набавка потребан капитал за побрајање општинске радове *по субскрипцији цена од 6·30 од сто*, рачунајући ту наравно, како интерес тако и отплату (5·75% интереса и 0·55% амортизације) зајма у току 50 година. То одговара самосвојеме курсу од 92·35. Кад би иметно општина онај свој зајам у 5% алрагі на 50 година закључити могла, морала би на име годишњине (аннуитета) исплатити 5·48%; диференција би износила дакле 0·82%. Али кад се узме у рачун, да према овој понуди и сама плаћање, јер годишњина почиње тећи тек по довршетку радова — своди у самој ствари на 5·93%. Сваколико пак за курс од 92·35 мора се признати, да је неома повољан. Та повољност курса, даје се наравно, објаснити чиме, што је, при овом систему комбиновања, концесионарима стављен у изглед и евентуалан удео позитивном у чистој добити од потоње експлоатације, дакле, мимо интерес и отплату, још и нека дивиденда у изгледу. Кад се свему овоме дода још и то, да концесионари дају систему општини моторњаности да ће уписати зајам за подизање у суми 2,000.000 динара са 8% ану-

нтета конверзује, — за случај да исплате почињу одмах, — за 5·93%, а за случај да исплата тече након трг. год. за 6·30%, онда је користност ове понуде још јаснија и потпунија.

Да резимујем. Понуда г. г. Косуа и Маринковића повољна је финансијски погледу са ова три разлога: 1) по томе, што је сама цена зајма — 6·30%, у ime анунтета на еventualну суму дуга, што одговара курсу од 92·35 — јентина; 2) по томе, што се исплате рачунају тек од дана довршења послова; и напад. 3) још и по томе, што — при ове великој експлоатацији — има изгледа, да ће у скорој зар будућности, ако не сам (у коме би случају и концесионарима тек њихова дивиденда потекла), а оно бар добар део тромјесечних прихода општинских моћи остати слободан, пошто тромјесечни приход по овој понуди служи само као супер-гаранција за комплетирање анунтетских сума и пошто је надати се, да ће све обилнији доходак од подвода, кеја и антрпова својим рентабилношћу бити у стању, да покрије дефиците на канализацији.

Једино што би са своје стране имао на овој понуди да приметим, а што је неЂутим, сналажао од стране предмета, јесте ово двоје: напазам 1) да би и праведно а по нашу општину и безбедније било, да а кад је већ паритет у добри еventualне добити — да га буде и у самом састану „Административног Савета", тако да сваки страна даје овом управном одбору половину чланова, који би онда благовано бирали себи председника; и 2) да нада још и нарочи председати, — да по истеку концесије, дакле при преласу у општинску својину — све инсталације морају налазити се у потпуно исправном стању, што и да том приликом и резерни фонд има наравно. да припадне општини.

Примите господине, и овом приликом уверење моје одличне поштовања.

Београд, 29. Јануара 1898.

Др Мих. В. Вујић с. р.
министар за грађевине

МИШЉЕЊЕ Г. Б. БОШКОВИЋА,

директора Народне Банке о понуди г.г. Косу и Маринковића. Ово се мишљење односи на пробитачну понуду, коју је дошаље у поводно изнесене понуде, према примедбама одређене одборске по-перенитима.

Београд 31 Јануара 1898.

Господину Пашали Стојановићу
председнику општинске комисије
у месту.

Поштовани госп. председниче,

Прочитао сам понуду г.г. Косу и Маринковића, коју сте ми изволели послати на увиђај.

По моме мишљењу понуда ова није корисна за општину са више узрока. Она у многоме чему вешује руке општини, па и тамо где не би требало никако да буде и каквеће још најпосле ортаце, који ће са њом на шила делити чист приход од извршених радова. Општина ни мало није потребно да има учешиће у приходима својим, јер се и њој не пресиша. Поред тога, општина би за сте време од 75 година била предана на милост и немилост експлоататорима, односно закупцима, који су јој уједно и њени повериоци, пошто ће они у управи имати спасла своју већину од $^3/_5$ чланова, а општини се тек даје „право" да буде заступљена са $^2/_5$ чланова.[1])

О набором суду, који се предвиђа за расправљање спорова експлоатних, не треба губити речи јер се већ зна, какво у таким приликама пословни иду.

На поједине тачке уговора имао бих, сем осталога, само ово да приметим:

1. Друштво неузе општину већ самим предвиђањем уговора, да општина и *после рока* за утврђење дефинитивног уговора, односно, ако се овај уговор не би никако на подпезао, не може уступити радове другом, ако би ово друштво, под иначе истим условима, хтело иман радове да извршн.[2])

Та је обавеза сасвршено напивана. Зашто би општина у сваком случају себи парочите везивала руке?

2. Друштво даје општини у замен место готовог новца, извршене радове, а задржава при том право, да подноси на одобрење своје пројекте.

То је један доста заметан посао. Право одобрење планова, затим одобрење прорачуна, па онда од *оригинал на време* процењивање предмета извршених послова, обрачунавање интереса на новац који се поступно улаже у радове и т.д. — све са једним и истим лицима — и онда тек утврђивање дефинитивне суме зајма. Много комисије, а спуда треба пазити, да се интереси општине не оштете!

3. Друштво изузеће само проширење и усавршавање садашњег водовода, али узима у експлоатацију и досадашњи приход истог. Зашто и приход оних радова које друштво није извршило, па после и дооба чисте добити од тих прихода?

4. Друштво води администрацију по свом нахођењу, обрачунава трошкове око администрације као ово хоће (плате чи новинцима и т. д.) и све те своје трошкове одбија од чистог прихода. Ово с тога што има већину у управи, а ове ово разуме се, пада на терет општини.

5. Друштво има у својим рукама за обезбеђу зајма и тачно полагање анунтета све приходе од извршених радова, а сем тога траже и обезбеђу на бруто приход од трошарине; међутим губи на виду, да трошарина падне да између Народној Банци приређеном позајмицу од 2 милијуна, за коју трошарина јамчи.[3])

6. За исплату зајма предвиђе се рок од 75 година, што се противи закону, који одређује најдужи рок од 50 година.[4]) Тај дужи рок предлаже друштво неровано с тога, што ће бити учесник у чистим приходима општинским, који се, по правилу, с годином су годину увећавају. То учествовање накнадиће му сигурно онај недостатак у интересу, који ће постати у обрачунавању анунтета само по $6^0/_0$ од суме зајма.

7. Експлоатацију антрпота не би требала општина ни поме да уступи. Она би требала њима сама да рукује. Антрпоти се не подижу искључиво рали тога да донесе прихода, него се подижу са других важнијих разлога, а у првом реду по добро схваћеној трговинској политици. Ако и поред тога, што ће принити свој прави задатак, ипак буду доносили непосредна прихода, то ће добро доћи; али на тај непосредан приход не би требало да се рачуна, ако се жели постићи главни циљ. Сваками ће бити приход и користи, но не непосредно, него посредно.[5])

8. Друштво задржава право да залобишњу концесију на час и дефинитивни уговор пренесе на другога. Зашто то, ако озбиљно мисли да поверава послове ово само? Неизгодно је преиначење концесије на другога. То се обично избегава због могућих спекулација.

9. Друштво задржава право и да оснује акционарско друштво, на које би могло пренети експлоатацију и сва своја права. И у том друштву општина би била заступљена само са $^2/_5$ чланова.[6]) На случај крекрања ових друштва, примала би општина своју половину од чиста прихода по одбитку свих оних трошкова и потребних сума за амунтете, место у готову у акцијама. То општини није потребно, њој акције не требају.

За сада довољно.

Молим вас, господине председниче, да ове моје примедбе сматрате као поверљиве и нама лично учињене, и да примите уверење о моме одличном поштовању.

У прилогу прилаж „понуду"

Б. Бошковић с. р.

МИШЉЕЊЕ Г. Б. БОШКОВИЋА,

директора Народне Банке о измењеној понуди г.г. Косу и Маринковића, дакле о понуди, како је изнесе општинама, и како је одбор поднета.

Београд 30 Јануара 1898.

Поштовани господине председниче,

Примио сам јучерашњу вашу измену у понуди г.г. Косу и Маринковића, на коју видим, да је рок исплате зајму сасвршено закону о општинском зајму сведен на 50 година. Услед тога је стопа за обрачуна повишена од 6 на 6·30%.

У осталом, ја се вашим на последњи пут задржавао много око камате стопе јер је понуда с изгледом на интерес који ће општина плаћати на зајам, доста повољна. Ако се добро опазимо, није ни Лондонска група одвоно тога поставала много повољније услове. Уз ово ваше примедбе и непримедбе у обзир, може се рећи да је у главном и релативно добро.

Ова камате стопе не бих дакле, имао ни сада повода, да се много задржавам, већ и кад би она нешто скупља била. Хоће ли општина плаћати 4, 5 или 6%, или и неће интерес на зајам, то зависи од разних чинилаца, а у првом реду од приликa, у којима се налази. Претпостављено да општина сада и закључи мало скупи зајам, она би у сваком случају могла задржати право, да после извесног времена новим, повољнијим зајмом исплати стари зајам — да изврши конверзију, разуме се, ако се приходи повећају и гаранције доцније у ред, те тиме општини и кредит подиже. Неповољни услови за зајам, могу се дакле доцније лако заменити повољнијим, само ако општина буде задовољна како треба, и разумно управљала својим при-

[1]) в. напомену у наслову ове напомене.

[2]) Одвоси се на арнбитражу споруду, који је доцније изостављен.

[3]) Види напомену под 1.

[4]) Види напомену под 1.

[5]) У ime ваше понуде не говори се напита о антрпотима. В. напомену под 1.

[6]) Види напомену под 1.

ходимо; од тога поглавито зависи кредит, скупља или јефтинија камата стопа.

Но овде је мука, што је камата стопа зајма везана за друге много теже услове, и што је она, као што се из покуће види, неразлучна од њих!

Још би имао овде усмерено и то да приметим, да куре државних обвезница не мора бити сваког мередовања и за друге јавне зајмове, као што се, видим, нарочито на ту околност скреће пажња. Истина је, да се по државном кредиту цене у опште и други јавни кредити једне земље; то доста утиче на оне, али то није и не мора да буде увек правило. Изузетака има доста, и то са разних узрока, који могу бити и код општине београдске да постоје. Тако на пр. грчке државне 5% обвезнице котирају 30—40%, међутим 4% заложнице и обвезнице грчке Народне Банке стоје преко пари; или да наведем још боља пример, наша државна обвезница котира око 64%, а заложнице Управе Фондова, које су такође котиране на берлинској берзи, имају курс од 94%.

Према томе, зашто и општина београдска, која је скоро без изузетке дуга и која има јаку будућност не би могла добити зајам и под повољнијим условима? На бан и сама та финансијска група, како ми се чини, шила на кредит општине београдске, јер предвиђа установљење акционарског друштва, које ће издати на основи општинског зајма обвезнице, на које ће председник имати да стави „општин. печат". То акционарско друштво назвало би, судећи по тексту поруке и друге обвезнице, јер се нели, да ће председник београдске општине ударити печат само на ове обвезнице, које се тичу зајма београдске општине. Ове обвезнице друштво ће продавати, на сваки начин ће на своју штету. Нема сумње, да би за нашу земљу од велике користи било да се тако друштво оснује, које би и опаке послове вршило. Но намера ми је, овим поводом, да скренем пажњу само на то, како се овде има у виду предмет општине београдске, и како се он не потцењује и не доводи у паралелу са државним кредитом.

Било како било, не лежи овде језгро питања у каматној стопи, него у овим другим условима, који су везани за каматну стопу. Ја и данас имам исто мишљење о тим пословима, сто, које сам вам пре неколико. Радовао бих се, кад би та мишљења изменити, а то би могло бити само изменом главнога што је у тој поруци.

Другчије би стајала ствар, кад би општина пред собом имала просте закупнике, који би на основи нарочитог уговора примили под закуп прибирање општинских прихода, — а не органе и господаре. Мислим овако, да предузимање извршне радове, а по свршеном послу да се утврди сума зајма (вредност уложене рада и материјала), на онда камата стопа и начин отплате; да општина за тим путем лицитације, а на основи утврђеног утврђених услова нађа приходе под закуп (изузев интроте), и да тај доходак одредли на исплату анунтета, а у колико доходи не би за ово стигли, да и друге своје приходе на ту цељ одреди. Не би било искључено, да и предузимачи сами, пошто су извршили радове, учествују у лицитацији, па и они сами да постану закупници тих прихода — ако би можда у том нашли неке боље гаранције. У противном, могло би им се дати и то право да непосредно сами примају дохотке од закупника. У том случају, и на овај начин, општина би била према њима у са свим другим променама ограничена. И онда би она била утопром ограничена, али би задржала право контроле. Овако је пак лишена и тога (2/3 гласова према 1/3), боље рећи, она се сама драговољно лишава права да буде домаћин у својој кући. А колико би она тим изгубила у моралном погледу, није потребно објашњавати. На сваки начин, такав поступак не би био у старју, да јој подигне кредит, на ма како се то тумачило.

Молим вас г. председниче да ме не разумете крво. Нисам ја протинан новом систему канализације. Шта више, ја сам сам за то, да се приме оно, што је савршеније и савремено. Овде је говор само о условима поруке, који су и суштине техни, а да би се, по моме скромном мишљењу опаки кашни су, без имене мори прамити. Може се канализација по Шонеину систему инак успоити и мимо ове поруке, јер то не мора имати, не би требало да има никакве везе са њом и њеном финансијском страном.

Изнивите што вам могао одмах да дам одговорим, био сам спречен својим пословима.

Примите и овом приликом уверење о мом поштовању и здрављу, молим вас и ове примедбе само за себе.

Б. Бошковић с. р.

Л И Ц И Т А Ц И Ј А

На дан 14-ог овог месеца у 2 сата по подне, држаће се у канцеларији економског одељења општине, јавна усмена лицитација за давање под закуп општинске куће, која се налази у улици „Краљице Наталије" (Абаџиско) бр. 20, за три године дана, и то од 1. Маја ове, до 1. Маја 1901-ве год.

Кућа је лежање у 150 динара у новцу или предњим напирима.

Ближа изјешња и услови, могу се видети у економском одељењу општине.

Ово се даје јавности, и позивају се лицитанти да дођу на лицитацију.

АБ. 1346. Од суда Општине Београдске, 1. Марта 1898. год. Београд.

Л И Ц И Т А Ц И Ј А

Суд Општине београдске држаће на дан 12-ог овог месеца од 2—5 сати по подне, јавну усмену лицитацију, за издавање под закуп три општинска дућана у „Дубровачкој" улици, у којима је сада радила г. Димитрија Фића памукулијама овд. Дућани се издају за три године, и то од 1. Маја ове, до 1-ог маја 1901-ве год. Лицитираће се за сва три дућана у једно.

Кућа је лежање у 150 динара у новцу или напирима.

Ово се даје јавности и позивају се лицитанти да лицитирају.

Ближа изјешња и услови могу се видети сваког дана у економском одељењу општине, где ће се и лицитација држати.

АБр. 1545. Од суда општине београдске 1. Марта 1898. год. Београд.

Л И Ц И Т А Ц И Ј А

Суд Општине београдске држаће на дан 6-ог овог месеца од 2—5 сати по подне, јавну усмену лицитацију за издавање под закуп 18 месарских плаџева на Краљ. тргу.

Плаџени се сви издају на годину дана, а то је: од 1 ог Маја ове, до 1-ог Маја 1899-ве год.

Сваки плаџ лицитираће се по на особ и према теме, за сваки плаџ полаже се по 200 динара на име каућеје у готову новцу, или у српско-државним папирима од предности. Страни поданици полажу дупло каућеју.

Лицитација ће се држати у економском одељењу, где се могу и остале потребне видети.

Ко мисли на који од ових плаџева узети под закуп, нека одређеног дана дође да лицитира.

АБр. 1432. Од суда Општине београдске 1-ог марта 1898. год. Београд.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димничарство:

а)	За чишћење димњака (пилиндера) без разлике на спратове	0·20 д.
б)	За чишћење шпорхерт	0·40 д.
в)	За ужиће	0·20 д.
г)	За велики ужиће шпорхерт у гостионици	0·50 д.
д)	За чишћење димњака од два спрата	0·20 д.
ђ)	За чишћење простог димњака	0·10 д.
е)	За чишћење чуњака од 2 и по метра уједно са димњ	0·24 д.
ж)	За чишћење чуњака од 2 и по метра уједно са димњ пећи	0·20 д.
з)	За пасење димњака (пилиндера) без разлике на спратове	0·75 д.

II. Пражњење поњарја и нужника:

а)	Од кубик метра	10— д.
б)	Од кола	0·50 д.

III. Гробарина:

а)	Гроб за деду	7— д.
б)	Гроб за одрасло	12— д.
в)	Мала гробница	555·52 д.
г)	Велика гробница III реда	998·93 д.
д)	Велика гробница II реда	1099·93 д.
ђ)	Велика гробница I реда	1684·57 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварталне: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1.	Од себе и кућно или жиљег дућана са собом	0·25 д.
2.	Од две или три собе са кућном или већег дућана са магазом	0·40 д.
3.	Од четири или више соба са кућном, од гостионице са кућном без ајтаја	1·60 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА — Штампарија Д. Димитријевића Бр. 153—98. — Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 9. МАРТА 1898. | Број 10.

ИЗДАЈЕ НЕКЛЕБО ЈЕВАЋ-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију за годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За стране земље за годину . . . . . 10 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ НА ОПШТИНСКИ СУД А ОНЕ ПОРОШЕЊЕ ПОШИЉЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

О Б Ј А В А

Државној власти потребно је да има списак свију оних лица, која су служила у српској војсци као гардисте, од како је гарда установљена (од 1838 године) па до закључно 1894 године.

Да би суд могао овом захтеву одговорити, позивају се сви они грађани, који су служили у гарди у овом времену, да пред стану суду општине београдске, којим одељењу, најкасе до 20. тек. месеца ради увођења у списак.

Од суда општине града Београда б. Марта 1898 године О. и. Бр. 516 у Београду.

ПОНУДА

К. ВАЈСА ИЗ ВИРСФЕЛДИНА

За зајам општине београдске.

После неколико дана, над је одборско поверењство довршило проучавање понуде Босу-а и Марионска, подносена је председништву ова понуда, од К. Вајса која се по тражењу одбора објављује у целини у општ. новинама заједно са мишљењима стручњака о истој.

Та понуда гласи:

Birsfelden, den 2. März 1898.
den 18. Februar „

Одбору Општине Београдске.

Поводом дучер. преговора са Господом Председником Општине односно зајма од десет милиона динара у злату за извршење извесних радова у Београду, дозвољено ми је да следећом понудом пред одбор општинским

Наше Друштво стаиља граду Београду десет милиона динара на расположење са амортизацијом сагласно нашим Статутима, и то да се главница у року од 50. недесет година исплати. План амортизације послаћемо у своје време.

Интересна стопа утврђује се на 5%, пет процента.

Емисијона предност за издавање обвезница за овај зајам утврђује се на 87½, што значи осамдесет седам динара зајма на 100. —

Овај зајам од 10. милиона динара ефективних може се употребити само за проширење постојеће и поправку водовода; за грађење канализације града Београда и за предвиђено грађење кеја.

За извршење свију оних радова, расписаће наређено сама општина конкурс, али ми међутим као повереници задржавамо у тој цељи прилежеће право при подједнаким ценама. —

У сваком случају пак, и ако ми не би суделовали над предузећима, ми бемо као у интересу општине, тако и нашем пријти надзор над свима радовима и над тачном употребом новца од овога зајма.

Трошкови за сав надзор пашће на терет предузимача, и они се сада већ у напред на 10.000 динара — en bloc — годишње утврђују. —

Располагање целога зајма од десет милиона динара ефект. има општина да изврши у тромесечним ратама у року од три (3) године, рачунајући од дана закључења уговора.

За сигурност овога зајма општина је дужна да у корист нашега Друштва стави интабулацију на прво место на она имања предузећа, чим се отпочну — као и на дотољну предност својих непокретних имања а за гарантију тачног плаћања интереса и амортизације имаја да служе приходи водовода, канализације, која и постојеће трошарине, што ће се у генералном уговору ближе обележити.

За ову нашу понуду ми остајемо у обавези до половине Марта ове год. по старом календару.

Као реверенције нашега Друштва наводимо:

Банкарску кућу Christian Metz in Freiburg (Baden)

Frankfurter Bank in Frankfurt a Main.

Даље је у нашем Друштву као члан чувена фирма Kinzel & Lauser in Cassel, Harburg a/E. Münster & Hamburg.

Потписати од 15 година на овамо познат је у Европи и т. д. као предузимач за радове за које стоје око 30 милиона динара на расположењу, и наше друштво је нарочито основано за извршење оних послова, које ја испитам и примам.

Молимо да се одлука о овој понуди благоволи саопштити г. Б. С. Живковићу, индустр. овд.

С одличним поштовањем
понизни
Oberrheinische Electrizitäts-
werke Actien-Gesellschaft
Birsfelden (Schweiz).
Aufsichtsrath,
C. Waiss m. p.

Београд 2. Марта 1898. год.

П. П.

Одбору Општине града Београда

У вези понуде, коју је односно зајма од десет милиона динара и извесних грађевља имао част да поднесе овоме одбору г. К. Ваис, претставник и акционар фирме „Oberrheinische Electrizität-werke akt. Gesellschaft у Бирсфелдену“ мило ми је да могу у име поменута известити почт. одбор, да се при свем. озбиљним преговорима не мисли захтевати, да за гаранцију главнога дуга апсолутно мора служити и непокретно имање општине.

И овом приликом част ми је назвати се

поивиан

Б. С. Живковић с. р.

Мишљење стручњака о овој понуди:

I

Београд 5. Марта 1898.

Господину Николи Д. Стевановићу

Председнику Општине варошн Београда

У МЕСТУ

Господине Председниче,

Част ми је потврдити Вам примљен Вашега писма, којим сте ми, на молбу Одбора Општине варошн Београда, изволели послати на увиђај и оцену један прилог из којега сам на овом месту сазнао, да сте 1. о. м. водили преговоре у Београду са Шпајарској са OberrheinischeElektrizitäts werke Aktien-Gesellschaft на основу којих Вам је преговора ждуће дана поднело поменуто друштво своју понуду за зајам око извршења јавних радова наше престонице.

Дозволите ми, господине Председниче, да ове своје примедбе, да на време моје дотадашње практике у једној од највећих светских банака имам ближе прилике да се упознам са врстом сличних послова, и да до данас нисам знао, да се акционарска индустријска електрична друштва, баве давањем зајмова општинама, и то за цељене и радове, који се никако не могу довести у склад са електротехником.

Не сумњам, да је представник тога електричног друштва, господин С. Weiss, пре но што сте приступили преговорима, на које се његова понуда односи, легитимирао мисију, коју на се прима и да вам је, подпео пуномоћје и Франкфуртске Банке у Франкфурту на Мајни; јер у противном, референдије, које он у својој понуди излаже нису никаква основа ни пуномоћна документа, на којима би се тако озбиљне ствари могле у поступак узимати.

Држећи се овог основног и једино правилног посматрања, мени је немогуће упуштати се у темељно оцењивање једне по-

прише понуде, која се и по облику и по садржају може сматрати као прелиминарни корак једнога човека, који није прочуло ни прецизну форму свога предлога, а камо ли прилике и гаранције наше Општине.

Ако нам, поред свега онога, желите да чујете моје мишљење односно изложених услова, ја вам могу рећи ово:

Да каматна стопа интереса одговара по себи кредиту Општине београдске;

Да је пренесење права на редове у рукама човека, који даје паре једам веома тежак услов, који већ у напред латвара врата сваког јавног утакмица; и

Да сва остала услови нису јасно одређени те према томе дају одушке сваком неповољном тумачењу и искреној погодби у дефинитивном уговору на штету општине.

С тога ми је и немогуће упуштати се у њихово детаљно оцењивање, а још мање у њихово упоређење са понудом господе Косу и Мариновића, пошто за то упоређење немам прецизне податке.

Са чисто финансијског гледишта, био сам и остао сам противан сваком задужењу од стране општине, за извршење њених јавних радова, а сваґда сам, као што сам у првом своме реферату изјавио, за извршење радова са потребним задужењем.

Према томе, одузет ми је сваки и лет да се изјасним за понуду задужења, јер би тиме ово недостојећи своме тврдом убеђењу, а нарочито у овој прилици, кад морам изнети, да ни мало не сумњам да Општина неће добити од С. Weiss-a новца, и ако га добије, да ће је радови скупо и прескупо стати, и да ћемо се једнога дана горко кајати за све оне последње, које се из овога могу народити.

Сматрао би себе за срећна ако би се у овоме преварио, али дугогодишње искуство у сличним радовима учиниће ме у уверењу, да се на са овим правилом путу оцене налазим и ја вас, господине Председниче, лепо молим, да у случају, ако би и у будуће добијали понуде сличне садржине и природе, исте сматрате као изложене у извршењу њених неодложних јавних радова.

Примите господине Председниче и овом приликом уверење о моме сваґдашњем високом поштовању и изволите уверити Одбор Општине варошп Београда, да ми, као и њему веома леже на срцу интереси и добро наше леле престонице.

Драгутин Д. Величковић с. р.

II

Господину Николи Стефановићу
председнику Општине београдске.

Господине председниче,

Жао ми је, што се не могу одазвати позиву вашему, а из простога разлога, што ни тражите од мене, да вам *сравњујем* понуде, које су *из основ различне*. Ви се извесно сећате, да сам ја већ у овоме одбору, у чију сте ме седницу ради давања мојега мишљења позвали били, изјавио био, да и кад сам своју оцену са „финансијске стране о понуди г.г. Косу-а и Мариновића у опште давао — да сам ја тада већ неправилно морао претпостављати, да је општина *начелно решила, да у сам систем Мариновићеве понуде уђе*, кад је са њиме чак и у детаље преговоре ступила и стручне финансијске оцене тражила. Међу тим видим, да то основно питање ни данас још није решено, но се у исти час пронађу нако понуде за прост зајам, тако и за грађење, па и експлоатацију. Пре свега дакле вала једном бити на чисто о томе: *тобе ли се мењавши и примајући само зајам, или ће се нек зајам комбиновати са грађењем или чак и са самом експлоатацијом?* Права стварна оцена финансијских погодаба може се давати само о понудама *једнога рода*, а никако *упоредно* о овако ш основа различнима. Ви знате, да сам ја у своје време и о Дагбајсној понуди дао ово мишљење, да је курс од 87$^{7}/_{8}$ ($^{1}/_{8}$), према нашим приликама, повољан. Понуда је међу тим одбијена била из разлога, што се прибојавало, да се понеки некако у општини не расточи! Сад је ево опет Општина узела била у оцену Мариновићеву понуду и ја — наравно претпостављајући, да је општина комбиновање систему финансирања, грађења и експлоатисања начелно наклоњена — дао сам био о часто финансијској страни такође повољно мишљење, ну „под наравном претпоставком" (као што сам то у своме извештају и навео био), да ће погодбе грађења и експлоатације бити солидно утврђене и извеђене. После свега тога искреска сада ево и нова понуда, која се опет прави противштине стању набавке чистога зајма, а која не ће зар — као што се то у одбору већ и предлаже — најзад следовати чак и расписивање стечаја, које је, ако се не варам, већ у самоме почетку усвојено практиковано било. Упућивањем овакво најразноврсније понуде (онако као оне случајно или намерно пале) — бар по моме убеђењу — не делаш ни до каквог резултата и с тога ми, мислим, нећете и не можете замерити, што вам искрено кажем, да је, под таквим приликама и моје мишљење наивно. Међу тим дешевље пролазе, а Београд дуделом сиве и културно заостаје, не само иза Букурешта и Атине, већ чак и иза дучеранше Сомије; па не само то, већ и привреда немањска не може у њему да нађе своју природну пијацу, но се мора да потуца по туђини (по Пешти, па, ако онако потраје, Бога ми чак и по једноме Земуну). Док се ми у општини онако без плана, па наравно онда и без резултата, преговоримо и само „договарамо", дотле прође не чека; но иде мимо и преко нас и Београда који је и по положају и по историји позвао био, да на прагу 19. века поставе центар националне и културне снаге, бојати се ево, да на крају 19. столећа не спадне на улогу једне паланке на Балкану.

Примите, Господине Председниче, уверење о мом одличном поштовању.

Београд,
6. марта 1898. г.

Д-р Мих. В. Вујић с. р.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Пажња. Обраћа се пажња грађанству на објаву штампану у овоме броју под О. в. Бр. 516. на број страна односно оних лица, која су служила у гарди од 1838. до 1834 год.

МИШЉЕЊЕ Г. Д. Д. ВЕЛИЧКОВИЋА,

члануступника управника државних дугова о понуди г.г. Косу и Мариновића

Београд 27. Јануара 1898.

Господину Николи Д. Стевановићу
председнику општине варошп београда

Господине председниче,

Част ми је потврдити вам примљен вашега писма од 26. о. м., којим сте ми изволели упутити на студију и оцену:

Пројект прелиминарне конвенције између Општина варошп Београда од стране г.г. И. В. Леона Косу и Вељизара Ј. Мариновића, као и његову доћуну и измену на затебром табаку.

Пре свега, ја Вас, господине Председниче, лепо молим, да примите моју особиту благодарност на почасти, коју сте ми по њиховом тога пројекта изволели указати с уверењем, да ће се искрено радовао ако би моје скромно, стручно мишљење изашло на овај одзив, који овај у свима поједпностима, по општину тако користан пројекат у пуној мери заслужује.

По позитивном рачуну, који се не да нечим побијати, г. г. Косу и Мариновић нуде општини варошп Београда зајам под следећим условима.

За сваки сведствам издвојен задужења износи дуђутет (интерес са отплатом), који се у току од 50 година, а у полугодишњим ратама има плаћати:

1. по сврштеку сваку радова (са интеркаларним интересом) $6{,}3^{0}/_{0}$
или 2. одмах у почеку радова (без интеркалирног интереса) $5{,}9320^{0}/_{0}$
и према овоме плаћати да је интереснта стопа:

а) За дуг — аз пари — $5^{1}/_{2}{}^{0}/_{0}$
б) „ „ по курсу $92{,}36$ $5^{0}/_{0}$

Но, кад се узме у обзир да т.г. Косу и Мариновић примају с овим зајмом и конверзију већ постојећег општинског дуга од 2,000.000—, на који се плаћа 8 $^{0}/_{0}$ годишњег интереса у дин. 160.000— онда добијамо за општину ту корист, што овај дуг узаи у састав новог општег дуга (уништавања), што му се продужује рок од 23$^{0}/_{0}$ на 50 година и што за прве три године отпада плаћање интереса по овоме дуговању са неком малом повећаном ушћем у сразмери са приликама код Управе Фондова.

Ако се пак узме у обзир да наши државни отварачтовани 4$^{0}/_{0}$ дуг од 1895. год. бележи данас на свима европским трговима између 63—64$^{1}/_{2}$, и да је нескључена опака могућност да се и по том курсу, у већим сумама протури публици, онда долазимо до закључка да је у сравњењу са курсом овога зајма стварая курс

сваком 5$^{0}/_{0}$ зајму х: 5=64:4

$$320:4=80^{0}/_{0}$$

а нашој се општини нуди за 5$^{0}/_{0}$ зајам на сваких 100 динара номиналних. **92.^{36} динара ефективних.**

Господине председниче,

Изнесавши овакозом сјајном понудом, која је и у погледу 5$^{0}/_{0}$ резервног фонда, тантијеме од 10$^{0}/_{0}$ управном одбору, делења добити, састава одборске итд. потпуно обезбеђена и уређена, ја Вас молим да ово моје мишљење предате највишој јавности, како би се у случају њеног одбацивања, утврдио факат, да је у нас било човека који је општини предлагао да жму-

рећи оку пожуду приђи, јер у државне тешко финансијско доба, био би грех, — непоштени грех — одбијати из ситних или индивидуалних побуда, или што је још горе, са необавештеношћи појединаца, оваквоју једну понуду која би сваком остварењу постала повод смањењу нашег општег кредита, а државног посебице и која нам пружа згодну и једину прилику да ставимо на пут сама заразама и несрећама, које косе наш подмлатак, уздалиду ове зле земље.

Молећи Вас, да у свако доба и у сваком правцу изволите располагати мојим услугама, слободан сам уверити Вас и овом приликом о моме високом поштовању.

Београд 8. фебруара 1888.

Господину Николи Д. Стевановићу
Председнику Општине варошки Београда

У МЕСТУ

Господине Председниче,

У одговору на наше писмо од 7. ов. мес. а с нарочитим поштом ми следећи нам стаи:

„Да је кад је курс 92.36 дин. за 100 „ефективних са интересом, где је и ануитет 6·30 за 50 година, нису услови „тежи, но кад би био интерес 6 на ста „ефективних и 2% отплата за 23½ год" слободан сам следеће изложити.

Пре свега потпуно је нескључено, да се у данашњим приликама, може добити од Управе Фондова зајам у износу 8 милијуна динара. Али и када би то било могуће, зајам би се премио у њима обавезивама, које потирају (бележе) данас у Берлину 93.25 за сто, а које се, у овако великом износу, не би могле продати на јавној берлинској берзи, по горњем курсу, но знатно испод истога, па ма се продаје вршиле поступно у сумама од 5—10000 динара.

Ово само напомене ради, а сад ми дозволите, да пређем на саму ствар.

У целоме финансијском смету обичај је, да се сваки зајам отплаћује (амортизира) у полугодишњим ратама, а тако исто да се на њ плаћа и уговорени интерес полугодишње у напред (anticipando).

Полазећи са оне тачке добајамо:

1.) Код зајма са 6·30% ануитета (отплате са интересом) на 50 година 100 рескона са сумом отплате од 0·029.66 за сваки динар задужења полугодишње или на 1,000.000 д. полугодишње дин. 29.660—
годишње „ 59.320—
или на 8,000 000 динара
годишње дин. 474.560—

2.) Код зајма са 6% интереса и 2% отплате (8 ануитета) на 23½ г. 47 рокова са сумом отплате од 0·039996051 за сваки д. задужења полугодишњи на 1,000.000 динара по-
дуголишње дин. 39.960—
годишње „ 79·920—
или на 8,000.000 динара
годишње дин. 639.360—

што нам даје, при упоређењу прног ануитета са другим, годишњу уштеду од
Дин. 164.800—

која у смотрењу на наш општински буџет, тј. на њене приходе према расходима, немилимо налазе Општини, да се при свеме јавном задужењу, има решити на прво изложени начин задужења, т. ј. на 6·30 ануитета за 50 година.

Како је пак по све сигурно, да ће наша Општина у нези са растењем популације (становништва), са ширењем свога рејона (завреме земљишта) и упоредо са својим модерним културним напредовањем морати, у низу 23½ или 50 година, ступати у нова задужења, а с тиме и у нова задужења, то јој и дужност и мудрост налажу, да при овом своме задужењу бира онај пут, који ће што мање кретати њене годишње изворе прихода, како би за свачи случај имала што већу попуњну резерву, било за додање плаћање повећаног ануитета, било за сваљање покрибе снега де општа.

С тога је дужи рок отплате од 50 година много бољи и корисији од онога од 23½ год. и желити је, што Општина нема могућности да се на још дужи рок, пређемо од 75 година задужи.

Оволико у одговор на стањено ми питање с молбом, да изволите и даље располагати мојим скромним услугама, којима је једини циљ, да ако учињавши наше лепе престонице, што више допринесем њеном напретку, развоју и снажењу.

Примите господине Председниче, и овом приликом, уверење о мом високом поштовању.

Д. Д. Величковић с. р.
кантонални
управник дохадах дугова

Извештај већине одборског повереништва о понуди г.г. Косу и Мариновића.

Београд 14. фебр. 1888. год.

ОДБОРУ БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ

Господо одборници.

У седници од 17 пр. м. Председник општинство је, како је добио једну понуду за извршење општ. јавних радова и ви сте у тој седници одлучили, да комисија, у коју сте нас потписане изабрали, прочи ту понуду и да вам поднесе извештај о истој. Она је прочитала ту понуду коју су г.г. Леон Косу пиџнијер и потпредседник Бечког водовода из Брезаа и Волцар Ј. Маринопић инжињер из Парза, поднеси и моли нас, да саслушате овај њен извештај о истој.

По своме садржу ова се понуда има подвојити на техничка и финансијска део.

Техничка део обухвата:

1. Канализацију наше варошн по модерном систему Shone;

2. Проширење и побољшање наше водовода; и

3. Зидање кеона на савској обали, између града и древних зидова које Влада пројектира.

Финансијски пак део ове понуде обухвата исплату радова, отплату и интерес као и ефективне цене сваког рада и време трајања те исплате.

Пре но што приступите претресу и гласању, молимо да нам дозволите, да о овој понуди реферемо коју реч.

Канализација вароши по систему Шоне који г.г. Косу и Мариновић предлажу, има два добра својства:

а) потпуну модерну усавршеност канализације која је у стању да задовољи сва наша очекивања са хигијенског и санитарног гледишта; и

б) знатно мање утрошке капитала ово њене изводења но по другим системима.

И е обзиром на ове две тако важне и пресудне околности, мислимо да о самом предложеном систему канализације не би имало много шта да се говори.

Поред канализације г.г. Косу и Мариновић примају на себе побољшање и проширење нашег водовода, за коју ће ствар, ако би се овај предмеморандум уговор примио, поднети у своје и угопором одређено време детаљне нацрте и предлоге; а одпосно кеа, сматрамо да не тр ба да се упуштамо у детаље и доказујемо нужност и потребу истога.

Извршење она три техничка рада, који се по предлогу имају у целини извршити за време од три године од дана потписа уговора, довољно је да ће ће у напред приобаје нашу пажњу и ту у толико пре, што ће по целоком извршењу, а благодарећи своме положају, наша престоница, постати једна од најадранијих европских варошн и што ће се тиме опростити сних оних појава разних запара које у прној јединји десетклују наш подмладак, нашу уздалиду, сладећи растење престоничког становништва, које је и са политичког и са економског гледишта веома важна чињеница не само за нашу престоницу већ и за сему државу, а у то с тога што поред осталих санитарних погода немамо никакве канализације. Ве сама та околност налаже нам, да са највећом озбиљношћу ону понуду пажљиво оцените и да се не одајете неким замишљеним и неостварљивим оженивалима, која ако ће 14 година заносе општину и њено представништво а последња је тога очекивала да још ни данас није извршено оно, што се још пре 14 година сматрало за хитно, и ако будемо и даље тим путем ишли и ово неодложно питање одлагали с године у годину а због неке мале и замишљене користи, изнесете свима нама грдне и недогледне штете и губитке.

И са финансијске стране она је понуда по општину повољна, ако што ће вам се у појединостима онде изложити. Тако,

По члану 2 предлога а у ме исплате предложених радова г.г. Косу и Мариновић пристају да приме отплату (ануитет) која ће се рачунати по 6·30% од ефективне цене сваког рада, а који ће ануитет — годишњи (годишњи интерес са отплатом капитала) — имати да траје 50 година рачунајући од дана када се сваки рад буде свршио.

По позитивном рачуну износи овај ануитет, који се у полугодишњим ратама у току 50 година има плаћати.

1. По свршетку свију радова са допуњујући (интеркаларни) интересима 6·30% т.ј. 5.75% интереса и 0.55% отплате, или ако би се исти одма у почетку радова пошео отплаћивати, у ком случају отплаћају допуњујући (интеркаларни) интереси 5.93%

Кад се пак ово упореди онда налази:

а) да је интересна стопа за дуг al pari т.ј. сто за сто 5¼%; и

б) за дуг по курсу по 92.36—5% или другим речима г.г. Косу и Мариновић буде

општини зајам за исплату свију од њих извршен. јавн. радова по курсу 92.36 са 5% интереса а са анунтетом по 6.30% ако би се дуг поцео отплаћивати по извршеку свију радова, или од 5.93% ако би се дуг почео отплаћивати одма у почетку радова.

Код се још узме у обзир, да г.г. Косу и Марковић по члану 7 понуде примају са овим зајмом и исплату неисплаћеног општ. дуга код Н. Бање у износу 2,000.000 динара, са 8%, онда добијамо за општину и ту корист, што овај дуг улази у састав новог општинског задужења са 6.30 односно 5.93% коме се рок продужује од 23½ на 50 година, и што за ове три године отпада плаћање горе напомењених 8% у износу око 160.000 дин. годишње.

Сада вам дозволите да учинимо једно упоређење овога задужења са задужењем по погодбама које ваше код наше Управе Фондова. По овоме задужењу на 50 год. а са анунтетом по 6.30% добијамо:

100 рок. са сумом отплате по 0.029.66 за сваки динар задужења или полугодиње на сваки милијун динара 29660 динара а годишње 59320 дин. анунтета.

Код задужења под погодбама код Управе Фондова тј. са 6% интереса и 2% отплате добијамо за време од 23½ године:

47 рокова са сумом отплате по 0.039.96 за сваки динар задужења, или полугодиње на сваки милијун дин. 39.960 дин. а годишње 79.920 динара анунтета, што нам даје при упоређењу првога анунтета са оним другим годишњу уштеду плаћања по 20.600 динара на сваки милијун динара или код задужења од 10.000.000 динара, са колико се може општина по закону задувити, уштеду од 206.000 динара годишње која уштеда у смотрењу на ниви општински буџет т. ј. на приходе према расходима општинским, неминовно налазе општини, да се при овоме јавном задужењу има решити за понуду г. г. Косу и и Марковића а за шта су и два, за своје мишљење узољени њима финансијера, подмела свој резерат.

Но како је поред свега онога по све сигурно, да ће наша општина растењем онога становништва и ширењем рејона а упоредно са овим и својим модерним кузгурним напредњаком морати у њоу година ступати у нова предузећа а тиме и у нова задужења, то јој дужност налазе да при овом свом задужењу бира онај пут, који ће што више пречити њене годишње изворе прихода, јако би за сваки случај имала што већу новчану резерву, било за доцније плаћање повећаног анунтета, било за садање покриће својих редовних издатака.

С тога је дужи рок отплате од 50 година по општину много бољи и повољнији од онога од 23½ године и као што се је дан од експерата најсавио, жалити је што према закону, општина нема могућности да се још и на дужи рок задужи.

Кад узмемо у вид да зајам, који је у 1886. год. учинила наша управа фондова са 5% интереса на 37 година по курсу 76 за 100, а који је огарантован њеним хипотекар. обвезницама и приносом школског и санитетског фонда, бележи данас 94% дакле само за 1.64% више но понуђени нам зајам од г. г. Косуа и Марковића, и кад знамо да је курс нашој 4% ренти огарантованој свима монополским приходима, царином, обртним порезом, таксама итд. а под сеном самосталне управе, данас између 62.50 до 63% онда долазимо до закључка, да је у сравњењу са курсом овога зајма етварни курс 5% зајму 78.45% а нашој се општини нуди за 5% зајам на сваки сто номиналних 92.36 динара ефективних.

СВРШИЋЕ СЕ

П Р О Д А Ј А

На дан 14. Марта ов. *г. у 9* сати пре подне, а пред кафаном код „Грчета". Управа општинске трошарине, продаваће дуге у тежини 22 килограма вина прид.

Вино је ухваћено у крцуњкарелу.

Полазиће се кашта, да одређеног дана добу за лицитацију.

Од Управе општ. трошар. 14. фебруара 1898. године *Бр.* 38. Београд.

П Р О Д А Ј А

На дан 14. Марта ов. *г. у 9* сати пре подне, Управа општина. трошарине, пред кафаном код „Грчета" продаваће једног коња висине 123. с. м., длаке дорастасте, 1. узар. 1. ашу од сарџије, 1. кудељи колан, 1. бисаге од сарџије, 2. кантице за млеко, 1. џемегту за млеко.

Именовани предмети ухваћени су у крцуњкарелу.

Полазиће се кашта, да одређеног дана добу на лицитацију.

Од Управе општ. трошарине 14. фебр. 1898 г. Бр. 126. Београд.

Л И Ц И Т А Ц И Ј А

На дан 14-ог овог месеца у 2 сата по подне, држаће се у канцеларији економског одељења општине, јавна усмена лицитација, за давање под закуп општинске куће, која се налази у улици „Краљице Наталије" (Дубровачкој) бр. 20, за три године дана, и то од 1. Маја ове, до 1. Маја 1901-ше год.

Кауција се полаже у 150 динара у новцу или вредељни папирима.

Ближа напомена и услови, могу се наћи у економском одељењу општине.

Ово се даје јавности, и позивају се лицитанти да дођу на лицитацију.

АБ. 1346. Од суда Општине Београдске, 1. Марта 1898. год. Београд.

Л И Ц И Т А Ц И Ј А

Суд Општине београдске држаће на дан 12-ог овог месеца од 2—5 сати по подне, јавну усмену лицитацију, за издавање под закуп три општинска дућана у „Дубровачкој" улици, у којима је сада радња г. Димитрија Фића пануклијапца овде. Дућани се издају за три године, и то од 1. Маја ове, па до 1-ог маја 1901-ше год. Лицитирање се за сва три дућана у једно.

Кауција се полаже у 150 динара у новцу или папирима.

Ово се даје јавности и позивају се лицитанти да лицитирају.

Ближа напомена и услови могу се видети сваког дана у економском одељењу општине, где ће се и лицитација држати.

АБр. 1345. Од суда општине београдске 1. Марта 1898. год. Београд.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Дневарчарство:

а)	За чишћење димњака (пиканера) без разлике на спратове — — — —	0·20 д.
б)	За поправак шпаргерт — — — —	0·40 д.
в)	За уградак — — — — — —	0·20 д.
г)	За велики уградак шпаргерт у сводовима — — — — — —	0·50 д.
д)	За чишћење димњака од два спрата	0·30 д.
ђ)	За чишћење простог димњака —	0·10 д.
е)	За чишћење чушпа од 2 и по метро уједно са вешма — — —	0·24 д.
ж)	За чишћење чушпа од 2 и по метро уједно са пипе вешм — —	0·20 д.
з)	За пљење димњака (пиканера) без разлике на спратове — — —	0·75 д.

II. Пражњење помијара и нужника:

а)	Од кубног метра — — — — —	10— д.
б)	Од апина — — — — — —	0·50 д.

III. Трговина:

а)	Гроб за дошу — — — — —	7— д.
б)	Гроб за одраслог — — — —	12— д.
в)	Мала тробница — — — —	555·52 д.
г)	Велика тробница III реда — —	998·93 д.
д)	Велика тробница II реда — —	1666·93 д.
ђ)	Велика тробница I реда — —	1684·57 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1.	Од себе и кућног или мањег дућана са собом — — — — — —	0·25 д.
2.	Од две или три собе са кућном или већег дућана са магазом — — —	0·70 д.
3.	Од четири или више соба са кућном, од кафане са кућном, од гостионице са кућном без пиваре — —	1·50 д.

За кварторе: Доњошорски и Палилулски

1.	Од собе и кућног или мањег дућана са собом — — — — — —	0·20 д.
2.	Од две или три собе са кућном или већег дућана са магазом — — —	0·60 д.
3.	Од четири или више соба са кућном, од кафане са кућном, од гостионице са кућном без пиваре — —	1·— д.

Од суда општине београдске 29. августа 1892 год. АБр. 9449.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а)	Проста кола са 2 коња — — — —	10 дин.
б)	Кола са ашеденом са 2 коња — —	18 „
в)	Стаклена кола са 2 коња — — —	24 „
г)	Стаклена кола са 4 коња — — —	60 „

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА — Штампарија Д. Димитријевића Бр. 166—98. — Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 15. МАРТА 1898. | Број 11.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ПРЕТПЛАТА:

На Србију на годину . . . . . 4 динара
„ пола године . . . . . 2 „
За странство целе на годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТА ЗАЛАЖЕ СЕ ПОШИЉЕ НА ОПШТИНСКИ ОДБ. А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА ГРАДОНАЧ.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

О Б Ј А В А

По закону о општинској мерини и по правилима г. Министра народне привреде о направљању тога закона, има продавац кућну робе предати и уверење ове општине, у којој је куповина и продаја рпна пут извршена, да је тамо роба мерена и мерина накладена. Кад та роба присне у Београд и то се уверење покаже, мерина се неће у Београду наплатити на ову. У противном, мерина ће се наплатити.

Како се многа грађани не управљају по тим правилима и на захтев кантарције општинског нити ове да покажу уверење нити ове да плате мерину, наводећи да је плаћена мерина тамо, где је и куплена роба, то суд општински објављује, да ће се само она роба пропуштати без напате мерине, за коју се поднесе уверење да је већ мерена и мерина плаћена. На сваку другу робу, мерина ће се без икаква обзира наплаћивати.

Од суда Општине београдске, 13 Марта 1898. Абр. 1705.

О Б Ј А В А

Државној власти потребно је да има списак свију оних лица, која су служила у еснафској њојсци као гардисте, од како је гарда установљена (од 1838 године) па до закључно 1894 године.

Да би суд могао овом захтеву одговорити, позивају се сва она грађани, која су служила у гарди у овом времену, да пред стану суду општине београдске, поднм одељењу, најдаље до 20. тек. месеца ради уношења у списак.

Од суда општине града Београда 6. Марта 1898 године О. п. Бр. 516 у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

25. Фебруара 1898.

Председник председник општине г. Ник. Д. Стевановић. Присутовали чланови суда г. г. Прот. Ј. Рајић и Јован Аџиконстантовић. Бели одборници: г. г. Н. Н. Стевановић, К. С. Кораћић, Трајко Стефановић, Стеван Живковић, Д. Бадњевић, Милан С. Петровићевић, М. О. Пантелић, Гаврила Стефановић, Др. Захаријевић, Младен Живановић, Мојсије Ђ. Илић, Ђ. Р. Одаџић, М. Сантић, Стеван Младеновић, Живко Д. Рајић, С. Ј. Аврамић, Гаврић С. Јелић, Јован Стефановић, Мандрош Ј. Мандрошић, Васа Николић, Коста Д. Главинић, Среч Илинић, Ђ. Димитријевић, М. Костадиновић, У. Драгутић, Тодор Ј. Мојсиловић, Др. Јован Сант. Гавриловић, Лук. Живковић, Ж. Ш. Јаковљевић, Д. М. Ђорђевић, Ђ. Павловић, Гаврило Брзак, М. П. Тодоровић, Вид. Чарсимовић, Коста М. Ђурић, Ј. М. Јовановић, Др. Стеван Марковић, Вас М. Чанковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 19. Фебруара 1898. године и примљен је без примена.

II

По прочитаку акта упуће зарони Београда и њених околина Абр. 1289, 1295, 1251, 1269, 1308 и 1295, којима се тражи уверење о кућној и имовној стању пиносних лица, — одбор је књижио,

да је Ђорђе Радосављевић касиција доброг владања и доброг имовног стања; да је Живојин Цонић месар доброг владања и средњег имовног стања; да су Алексије Н. Јовкимовић практикант и Младен Младеновић глумци доброг владања и сиротног имовног стања; да су у неизвестни Никола Јовановић бивши трговачки момак и Димитрије Лазаревић „Цигански“ свештеница опд.

III

Председник изнесе одбору из жалбене молбе, којима се тражи уверење о порезичком односу.

По прочитаку тих жалби СТБр. 594 и 602, одбор је књижио нишање,

да се молиоцу Кости Тинићу и Добрици Р. Поповићу може дати тражено уверење о порезичном односу.

IV

Председник изнесиће одбор, да је Управа вар. Београда решењем својим Абр. 1331 подржала од изврпења решење одборно од 19. фебруара ове године Абр. 1248 одмено одређене цене дебу и нарецала је, да цена беломе дебу буде 31 пара шпарсна, а цена крезо 32 пара динара по оквиру.

Одбор је прочно и зилу

ово решење.

V

Приступило је решавању о понуди Лепа Косу и В. Марковића о зајму и о извршењу јавних радова општине београдске.

Председник општине, прочитао је понуду, писмене т.т. Др. Мих. В. Вујића министра народне привреде, Врвних Банкоманља директора Народне Банке и Дирекције Великошколе заступника управника државних дугова о овој понуди за тим је прочитао изнесиће жалбене одборске поверенштва, које је поверена ова понуда на проучавање, а одборник г. Никола Стаменовић, прочитао је изнесиће мањине поверенштва. Тиме поверенштва одборник г. Светозар Гвозденовић, по извршеном читању, изјавио је, да се придружује мањини већине поверенштва, пошто због болести у породици није могао доћи на састанак поверенштва и учествовати у састану изнесиће.

После свега овога, одбор је, на предлог одборника г. Луке Живковића, а због важности саме ствари одлучио,

да се како понуда тако и сва мишљења и изнесиће о њој, штампају и раздају одборницима, како би могли боље проучити овај предмет, па да се за тим сазове седница ради решавања. Трошак за ово штампање, да падне на терет зајма и да се исплати из прихода трошарењских.

Да се стенографске бележе седнице, у којима ће се о овоме предмету решавати, обзиром у целости и општ. мишљења.

РЕДОВНИ САСТАНАК

27. Фебруара 1898.

Председник председник г. Н. Д. Стевановић, присутовали чланови суда г. г. В. Ј. Рајић и Јов. Аџиконстантовић, од одборника беле: г.г. М. С. Петровићевић, Стеван Младеновић, Мих. Ђ. Илић, Сост. Рајић, М. Ј. Марковић, Др. Стеван Марковић, Н. О. Петровић, Тих. С. Јелић, Д. Стојковић, Гаврила Стефановић, Коста Чумић, С. Ј. Аврамић, Ј. М. Јовановић, Мајор. Николајевић, Др. Јован. Н. Н. Стевановић, Р. Драгутић, А. Кораћић, Ст. Николајевић, Гаврило Брзак, К. Ш. Јаковљевић, Д. М. Ђорђевић, Вид. Чарсимовић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 25. овог 1898. год. и примљен је без примена.

II

По прочитаку акта начелства среварског АБр. 1379, одбор је књижио,

да му је Сретен Ђорђевић радник општинарски поклоњен.

III

По прочитаку протокола инвентарије АБр. 1321 држане за попис пића општински одбор је решио,

да се попис пића општинских у 1898. 1899 и 1900. год. уступи Стеви Поповићу, књиговезу опд. по прописаним погодбама и по цењама, изложеним у овом извештају.

IV

По прочитаку молбе АБр. 558, за општина откупи уметничке пејзаже раз пејза Гвоздена за украс јавне месне, одбор је поклон уметност и поштину пејза Гвоздена решио,

да за сада, због кончане оскудице, не може на овако стварн никакве издатке чинити, нити има за то буџетске могућности.

V

По прочитаку молбе Мих. Д. Банковића опд. шеодитера АБр. 5931 и 7039/97 да му се прати 1244·55 дин. заплаћене жирије у 1894 год. и по прочитаку изјаснења трошарињог управе АБр. 6982/97 и приложених документата, одбор је решио,

да се она молба одбаци.

VI

Председник изнесе одбору на решење предлог Управе општинске трошарине, да од сада живорне трговци, који живу пића и ракије из слободном путовању буду дужни давати у залогу за безбедност наплаћене трошарињне таксе, артије од вредности у месту личног јемства,

ње што је до сада било, према решењу одборском од 17. Марта 1895. год. Абр. 1765.

По прочитању тога предлога Управа општинске трошарине може примати од занатлијских трговаца, који имају на слободном руковању вина и ракије, за безбедније неплаћене трошаринске таксе само артије од предности, које се купарају на београдској берзи и акције орд. бродарског друштва. Берзанска вредност заложених артија односно акција друштва има превазићи дужну трошаринску таксу за двадесет и пет од сто (за једну четвртину).

VII

По прочитаној молби друштва за осветљење Београда Абр. 820, да му општина или преда или под закуп уступи општинско земљиште, у молби означено за подизање зграде за акумулаторе, одбор је одлучио,

да одбором повереници г.г. Др. Степ. Марковић, Милутин Ј. Марковић и Н. И. Стаменковић, виде, да ли се може и под каквим погодбама, уступити под закуп овоме друштву опредељено општинско земљиште за наведену намену, или ако не може то земљиште, а оно које друго.

VIII

Председник општ. одбору на решење предлог одборника г. Д. Јарковића, Абр. 1294, да се одузме приход од Пролетног тура од Друштва за узвишавање Врачара.

Одбор је решио,

да се пређе овог предлога прећи на дневни ред.

IX

Председник извештаја одбор, да општинска инжењери и чиновници подводиља изађу потребе да по службеном послу иду или атара београдског и на „Беле воде" и да би им требало у таком случају дати неке повлаке накнаде.

По саслушању овога одбор је решио,

да се инжењерима и чиновницима подводиља, кад по службеном послу иду или атара београдског и на „Беле воде" даје поред општинског подвоза, још и новчана накнада и то: кад на томе послу пробаве пола дана један динар; кад пео дан два динара, а кад неће само четири динара. Шест часова пробављених рачунаће се за пола дана, преко тога до 12 часова — за цео дан.

X

Председник извештаја одбор, да дунавски општинске трошарине Антон Фич, забрињен годе, што нетачно поступа за поступу неплаћу његове дуге, одређену решењем одборским од 22. дец. 1897. год. Абр. 6910 општу интабулацији општинској протоколу друга једна интабулација од 20.000 дин. у злату; да је суд општинским услед тога тражио и додобио налоге на непокретност за обезбеду суме од 3210 дин. са интересом по комису, који је рок протекао 1. јануара 1898. године; да је Антон Фич поднео молбу, да се општина подвоља са стављеном интабулацијом на његово непокретно имање пе-сле интабулације од 20.000 дин. и да одустане од њега залоге на непокретност.

По прочитању извештаја управе трошарина Абр. 285 и молбе Фичове Абр. 1103, одбор је решио,

да се како предлог управе трошарине, изложен у њеном извештају, тако и молба Антона Фича одбаце. Да суд општински енергично настане, да се ово општинско примање наплати. А ако подвоље другу и бољу гаранцију, коју ће одбор оценити, поступити по решењу одбора од 22. Дец. 1897. год. АБр. 6910.

XI

Председник извештаја одбор, да је Ђорђе Д. Јездић трг. овд. поднео молбу Абр. 6048/96 да му се прошена и исплата земљиште на Кнез Михајловом вонцу, које је он сплаћао конц кућу ветхиме за регулацију; да је дазе поднео молбу Абр. 14298 да се та прошења предмет употребн за исплату преблаће, пошто наверна узети на Новоме гробљу, да или да он општини или да општина њему исплати разлику.

По прочитању тих молби одбор је решио,

да грађевински одбор, према закону грађевинском на варом Београд прошена земљиште, што је од Ђорђа Д. Јездића узето за регулисање Кнез Михајлове вешта и да се процена подвоље одбору на решење. Молба Ђ. Д. Јездића под АБр. 14298. у спему се уважала.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Одликовање. Професор Др. А. Гернер в Јене, чувени нгијеничар, који је у 1897 год. по жељи општине београдске вакцинацо поду на нашег новог водовода и дао мишље, да је она добра и здрава за пиће. о чему је и извештај написао — одликован је од Његовог Величанства Краља орденом Таковског Крста III степена. Честитамо.

Зајам општински. Понуда Косу-а и Марковића за зајам општинске вапрвење великих општинских радова и експлоатацију лопрнесних радова није усвојена. Разлози за ово неутешљене ваде се из стенографских бележака, дотичних одборских седница које ће се целимце објавити у овим новинама.

Зајам је тако и понуда Б. Вајса из Бироведдена за зајам, одбачена као неизбиљна.

Извештај већине одборског повереништва о понуди г. г. Косу и Марковића

(пред. извод)

Београд 14. фебр. 1898. год.

ОДБОРУ БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ

Господо одборници,

Држимо да смо вам овим јасно расветлили добре стране ове понуде г.г. Косу-а и Марковића са често финансијског гледишта, које је подкрепљено и мишљењима наша два финансијера и за то нам сада дозволите да додирнемо и остане тачке поднете погодбе у кашету, тако

1, *т.т.* Косу и Марковић уступају општини право да после 25 година а са отказом од 5 година у напред може откупити своје из радова потекло дуговање са овољном сумом, колику оно на, дан откупа буде представљало и ово уступање права експлуатације одкупа ма се сматрати као једна веома добра и повољна страна понуде која нас ставља у могућност да после 25 година ако би тада могли добити зајам под много бољим условима, примимо у своје сопствено руковање експлоатацију канализације водовода и ова.

2. Колику ће такву појединци — грађани — плаћати за паваде и воду, којима се служи, остављено је општини да она то одређује и тиме је отклоњена свака могућност и жеља да експлоататори могу одређивати таксе какове су и када њима угодне. Дакле и ово је госпоцо једна важна околност, која иде у прилог понуде г. г. Косу-а и Марковића.

3. Исто тако неопа је важно што г.г. Косу и Марковић по изјени у члану 14 своја предлога предлажу начин на који ће се имати да преглеђају подсеване цене радова. По том предлогу одређивање нам министар грађевина два представника, а г. г. Косу и Марковић два представника и ако се опај одбор не би могао сагласити одмах око редукције у ценама, издаје сам наш министар грађевина новачну пресуду и утврђује цене које су за општину обавезне. Концесионари пак ако не пристану на те цене, губе без икакве накнаде сва права која за њих потичу из овог уговора. Из овога следује да ће сви радови бити оцењивани од наше а не од стране концесионара и тиме се уклања свака могућност неправилности злобљења, но се и за ово предмећа јелна по ове прилична и здрава основа.

У састану самога одбора од 7 лица улазе три лица од стране општине, која ће представљати контролу општине над свима радовима, а тако и над експлоатацијом.

У ирви мах тражило се да одбор буде представљен на равне делове по обе уговорне стране. Но, како је г. Марковић изјавио да он на ово, у име своје друштва, не би могао никако пристати то је од њега затражено да се изјасни, шта га у томе спречава и он је изнео следеће разлоге:

1. Друштво које би изградило ове радове имало би да набави и потребан новчани обртни капитал, у којој би се цељи створило нарочито друштво на акције. Акције овога друштва не би биле приступне од страних капиталиста, ако му на чело не би стајао председник, којег би име било странпи свету познато и сигурно, дакле ако не би биле лице, којем би странпи капитал могао поклонити са гледишта финансијског и са гледишта личног своје пуно поверење.

2. У случају, ако би чланови управе били подељени на два равна дела, могло би наступити, да ова страна, која представља у управи општину добије превагу над чланима питалима и да из личних побуда, којих у овакним предузећима не сме бити, отпушта потребне и способне, а прима непотребне и неупотребљиве радинце, који би иначи само сметали, а да се и не говори о другим могућностима, које нестале и воља појединца може на штету обеју уговорних страна произвести.

Можда ће некоме изгледати као тежак услов, што г. г. Косу и Марковић, по члану 9 предлога траже, да општина, у случају, ако би имепована господа обрзповала безимено друштво за грађење и експлоатацију, удари своју печат на обвезнице тога друштва, у колико интерес и амортизација тих обвезница не прелазе ону суму, коју је општина гарантовала, у ком случају, општина добија за вибровање (ослобођене) акције или осигнавне уделе, који ће представљати њен део у добитку безименог друштва.

Господо, ово је један прост и природан услов; јер се општина по уговору обвезује само да плаћа један извесан ануитет и од ње се само тражи да она ударом

своја печата да могућности друштву да докаже публици у поновљеној мери, да та обавеза постоји и да је гарантована. Али треба добро разумети, да општина моли одговорност за уговорене погодбе само према г. г. Косу и Марковићу или безименом друштву, које они, евентуално могу створити, али никако према публици или акционарима тога безименог друштва. Ово важи да у нијкојем случају доношењем једне такове обавезнице или акције не може учинити на какво тражење према општини, нешто је друштво искључиво одговорно како за плаћање интереса на обвезницама или дивиденде на акцијама.

Држимо да је ово за сне јасно, и ако сте ово разумели на ћете разумети и то, да општину не може интересовати минимална предност акцијонара капитала коса друштво буде основало.

У случају отплате пореском је казано, да се тај капитал у акцијама има откупити не на основи номиналне предности него на основи ефективног реатирања, рачунајући да се сваких пет динара имају откупити са сто динара капитала.

Пре но што би завршили овај наш извештај доносите нам господо, да вам скренемо пажњу и на члан 5, по коме се г. г. Косу и Марковићу обезбеђује, да у самој земља прибаве сав овај материјал, који се овде може наћи у довољној количини да се без икакног ризика или на штету општине може употребити.

На свега онога господо видите да смо ми за то, да се ова понуда прими а да се не тражи и не чека на зајам у циљу извршења именованих радова, на ма и под врло великим условима а што се слободно не може очекивати вероватно још на дуже време и то са ових разлога:

1, што би се добивени новац, услед разних околности и прилика могао утрошити једном на друге циљеве а не на онај коме је намењен;

2, што би се извршење радова после одуговлачити у недоглед, и

3, што би извршење радова, по стеченим искуству, у нашој сопственој режији неупоредиво стало много скупље, но овим предложеним путем, којим нам се гарантује, да ћемо за три године имати изграђено жиденску канализацију, прошарен и побољшан водовод и кеј, који је од велике важности по нашу престоницу.

С обзиром на све ово, а и с обзиром што су се господа Др. Михаило В. Вујић, као опште нам припозната финансијер и г. Драгутин Д. Величковић, заступник управника државних дугова, коме се може одрећи финансијска способност, тако повољно о овоме предлогу изразили, с обзиром што између ова понуђача имамо једног Србина, коме као Србину, интереси наше земље и наше престонице, у којој се је родио, морају лежати више на срцу но сваком другом странком понуђачу, и који нам својом у свету признатом способношћу и спремом пружа најбољу гаранцију за овај његов предлог, — ми Вам, господо одборници, препоручујемо ову од комисије већином гласова усвојену понуду.

Будимо господо одборници, да својом одлуком не учинимо омашку, која би нам се могла приписати у грех, но по зрелом размишљању, решимо ову ствар онако, како би са номе могли бити задовољни, и како би у радионима општинским остављи траг, да смо и хтели и умели да радимо за опште интересе наше престонице, наших сутрашња и потомака.

чланови комисије:

Н. Д. Станаћковић с. р.
Д. Тирковић с. р.
Др. Р. Лазаревић с. р.
М. Константиновић с. р.
проф. М. Савчић с. р.
Тод. Ј. Мајаловић с. р.

ИЗВЕШТАЈ

главног одборског повереништва о понуди г. г. Косу и Марковићу

Одбору општине Београдске,

Изабрани од Одбора да проучимо понуду коју су поднели г.г. Косу и Марковић, ми се имамо сложили са већином комисије, која је нашла да понуду поменуте господе треба препоручити одбору.

Сматрамо за дужност да одбору овим путем изнесемо разлога са којих смо при тиме примали ту понуду.

Пре свега да изложимо главне захтеве те господе.

Господа *Косу* и *Марковић* траже, да са општином склопе предмишарни уговор за концесију, ради извршења оних радова: 1., Побољшање и проширење садашег водовода;

2., Канализације Београда.

3., Зидање кеа на савском обали.

С тога, што ће они те радове извршити траже да ни општина, за време од 50 година, плаћа годишње на име интереса и отплате, по 63.000 динара на сваки милион, који они утроше за поменуте радове.

Она тражедаље, да им се и водовод и канали и кеј уступа да се њима управљају 50 година и да прикупљају приход од тих установа.

Из тога прихода, они ће најпре наплатити све трошкове ове управљања и прикупљања прихода, за тим ће наплатити оних 63.000 динара на сваки утрошени милион. Ако ти приходи не буду довољан да се све то наплати, то ће им се разлика плаћати из трошарењског прихода и тога ради, даће им се хипотекарна гаранција на све ове установе и на бруто приход трошарински.

У случају, да преко свију трошкова остане какав чист приход, то ће управа тих установа, задржати најпре 5% за резервни фонд, за тим ће узети 10% за Управљани Одбор, па ће од остатка прихода задржати себи 50%, као чисту добит, а 50% предаће општинској благајници.

У одбору, који ће управљати свима тим установама, биће општина заступљена са 3 члана, а концесионари са 4 члана, тих 7 чланова бирају председника.

Они даље траже, да могу сва права, како предмишарног тако и дефинитивног уговора, пренети на друго лице или друштво; даље да могу концесију продати.

Дефинитиван уговор има се закључити у року за 6 месеци, а за то време општина не сме никим преговарати о тим предузећима.

То су главне тачке понуде.

Понуда, као што се види, није проста; она је комбинована. Они нам не нуде зајам; они се не јављају ни као предузимачи, који би хтели радити на отплату, како им се она гарантује. Они не траже само добар интерес (6%), на капитал који ће уложити у грађевне, нити се задовољавају са добити, коју ће имати као предузимачи, а која добит може износити највише 15% од укупне суме капитала; они поред тога траже још 5% од чистог прихода на резервни фонд; даље, 10% за управни одбор и 50% за себе, односно за своје акционаре.

Другим речима, они поред доброг интереса и поред предузимачке добити, задржавају од чистог прихода 57 и½% а дају општини 42, ½%.

То значи, да ће концесионари просечно примати на сваки утрошени милион, не 63000 динара већ најмање 80.000 динара; дакле место интереса 6%, они ће вући најмање 8%. Или на суму од 8,720.000 динара колико они рачунају, да ће дуг износити, они ће добијати годишње најмање 700.000 динара.

Према оном и према садржини ове понуде, она нас јако подсећа на ону понуду, коју је у своје време учинио *Бонту* за грађење железнице.

Апстрахујући од личности, ми поређењем те две понуде налазимо, да су услови ове понуде тежи за општину од оних услова који су за железницу били.

У овој су понуди била одређена обележена услова за зајам, одређено услови за грађење, а одређено услови за експлоатисање. А у овој су понуди утканы услови за зајам, са условима за грађење и условима за експлоатисање. — Рок зајма у овој понуди био је 50 година, а рок за експлоатисање 25 година. У овој понуди нам, тражи се и рок за исплату дуга и рок за експлоатисање да буде 50 година.

Осим тога, учествовање у добити тражи се овом понудом, значи веће, но што је то био случај код железнице.

Какве смо зубуре имали са железницом док је она грађена, а какве доцније, доцле су је странци експлоатисали, познато је свима нама.

Исто тако познато нам је, да никакве мере од стране државне власти, нису биле у стању принудити друштво на рад по уговору.

Да би се курталисали тих страмара, који су били постали господари у нашој кући, морало се приступити насилном одузимању експлоатације.

Ма колико нам неопходне узилазе личности, које су општини подиеле ону понуду, ми смо тврдог уверења, да ће се даљањем тражене концесије, у општини београдској појавити све оне непријатности и оно понижење, које је држава имала са странцима, који су железницу експлоатисали.

Дакле ако се даваље железница у концесију могао под изнесеним правилима и правдати, дотле се даваље водовода и канала у концесију не може ничим правдати.

Код железнице може бити и конкуренције, било грађењем других пруга, било обичним или воденим путовима, али код водовода и канала у једној варопи, искључена је свака конкуренција. — Шта више закон налаже, да се свака кућа мора спојити са водоводом и каналом, дакле да свака кућа мора плаћати одређену таксу, било да се користи или да се не користи тим установама.

Грађанство, па и цела општина, предати су тада на милост и немилост стран-

цима, којима ће увек и у свом реду бити пречи интереси њихових акционера него ли захтеви и интереси грађана и општине.

Због тих последица, које се неминовно јављају, кад се такве уставове дају у концесију, осећамо је и у нашим и у правом, давање таквих концесија.

Финансијска страна, ма колико она била повољна, не може и не сме бити једино и у првом реду меродавна за решење питања.

Предајом тих установа у концесију, ми предајемо јавне, опште интересе у руке приватним лицима; ми жртвујемо интересе свега грађанства, интересима појединих лица и то још странаца.

Глас свега грађанства у томе случају мање вреди од гласа неколико приватних лица, којима дамо концесију.

Давање концесије ми се одричемо слободног управљања и располагања тим тако важним јавним установама.

Жеља и потребе грађанства угушују се, а истиче се воља концесионара.

Ма колико биле обазриве при склапању уговора увек ће концесионар наћи одушке и олакша, да се одупре оправданим захтевима грађана и општине, само ако се ти захтеви косе са интересима његових акционара.

Чим конкуренције нема, одма се јавља и жудња концесионара за што већом добити, дакле за што јачим експлоатисањем грађана.

Стотине примера на страни, а и код нас код железнице, са друштвом трамвајским и за осветљење, казују нам како концесионари упорно бране своје тврдиште и како су они увек у праву, ма да сте грађанство види и осећа неправду.

Концесионар неће тиме, што има у руци права те уставе, јачи је.

Разумети на контролу од стране општинске власти и рећи: „ама ми смо ту, па не дамо баш тако лако, да се ради како се хоће", то је слаба утеха, то је обмана.

Ако се нерује, да се путем контроле може спречити рђаво управљање, онда би се то средство, још са већом сигурношћу за успех, могло применити на уставе, којима сама општина рукује. Али као што видимо, то се не ради, или ако се и ради контрола је лабава. Сматрати да ће та контрола бити јача према странцима, то је обмана. А баш над њима и биће јача она ће бити немоћна.

Као праћење давање концесије, истиче се обично то, како ће приватни боље и јевтиније управљати, него што ће то чинити општинска Управа, која је јако променљива и која је јако приступачна оправданим и неоправданим протезима појединаца, те тиме постаје задатак већи, а приходи мањи.

Те су замерке у неколико оправдане. Али баш да су оне и сасвим оправдане, то ве сме бити повод, да своју независност повољношћу страшима, да се ставимо под њихово туторство.

Ако се искрено жели сталност, онда треба радити у смислу решења овога збора београдских грађана, који је решио задужење, али под условом да се образује стални одбор из кућевних грађана, који ће управљати приходом и издатком општинске трошарине, односно да води бригу о зајму. — Боље је једној таквој управи поверити, да се стара за напрезање још недовршених радова и на њу пренети право прекуцијалног прихода и рубовање са поменутим установама.

Не буде ли сталности у управи општинској, онда ће за грађанство и за општинске интересе, бити још веће штете, кад су те установе у рукама страшаца, но што је то сада. Ту неставлост употребиће концесионар на своју корист, а грађанство ће имати још већу штету но што сада има.

Давањем концесије страшима ми им дајемо и право да нам у спасо доба могу рушити и кућу и да могу прнити претседнике наших домова, над ког они за добро нађу.

Другим речима, поред дражиће и општинске власти, добићемо и власт тих страшака.

Сукоби између грађана и концесионара биће неизбежни, а и општинска и државна власт биће немоћни да заштите грађане.

Као разлог данашња концесије наводе се и то, да општина није у стању сама добити потребан зајам, за напрезање тих послова.

Ми налазимо да општина београдска сама себе и сувише потцењује и да не стоји, да она сама не може добити потребан зајам, кад зајс онако јаке гаранције, какве концесионари траже.

Али ако општина обнађано гаранти једну врсту зајма, као што је тај, који нуде т.т. Косу и Марјановић. То исто они нуде и више чист зајам, већ је тако звани прикривен зајам, а та је врста зајмова најгора врста.

Као најви разлог за примање понуде истиче се пречи потреба, да што пре добијемо обалу.

Доиста је пречи потреба, да једним приступимо послу.

Али пут, којим се у последње доба пошло, не само да није најкраћи, него је тако јако напућујан, да врло брзо на њему залукамо.

Са тим нашим нечитим претпоставима, те са оним или оних агентима, те са оним или оних предузимачима, који нам се сами јаве, или које ми нарочито позивамо; са тим нечитим путањем, ми одговарајућемо приступање послу.

И понуда т.т. Косу и Марјановића, јесте једна таква понуда, која ће учинити, ако се у начелу прими, да нам цела ова година пропадне.

СВРШИЋЕ СЕ

ЛИЦИТАЦИЈА

По решењу господина Министра војног од 26 Фебруара тек. год. ИГ.№ 229. из 1896 год. држаће се на дан 30 и 31 ов. овог ме-ца једно-дневна усмена лицитација у штабу ове команде, од 9 сати пре подне а за доњану — продужење — штале потстојање у Топчидеру.

Предрачунска је сума 12.661 динар и 35 пара динар.

Кауција је 2.940 динар у готовом новцу или предсиом државним папирима. Позаже се на дан лицитације.

Сва техничка документа могу се видети сваког радног дана у канцеларском одељењу ове команде.

Из команде Дунав. дивиз., области 11 Марта 1898 год. И.№ 1763.

ПРОДАЈА

На дан 23. Марта т. г. у сами пре подне, Управа општинске трошарине, према наложном акт „Грегеа" продаваће 10 кантн млеканских, разне величине.

Именовани предмети, ухваћени су у кријумчарењу.

Позивају се купци да одређеног дана дођу на лицитацију.

Од Управе општинске трошарине 9. марта 1898. год. Бр. 162. — Београд.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Дивокарство:

а) За чишћење дивљака (дивљидера) без разлике из спратове — — — 0·20 д.
б) За вешање шпархерт — — — 0·40 д.
в) За увидак — — — — — 0·20 д.
г) За велики увидак шпархерт у состојници — — — — — 0·50 д.
д) За чишћење дивљака од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог дивљака — 0·10 д.
е) За чишћење чушпа од 2 и по метра уједно са дивљаи — — 0·24 д.
ж) За чишћење чушпа од 2 и по метра уједно са више дивљ — — 0·30 д.
з) За пилење дивљака (дивљидера) без разлике на спратове — — 0·75 д.

II. Прављење помпијера и пужилка:

а) Од кубног метра — — — — — 10 — д.
б) Од инча — — — — — — 0·50 д.

III. Тробарина:

а) Гроб за доју — — — — — — 7 — д.
б) Гроб за одрасле — — — — — 12 — д.
в) Мала гробница — — — — — 505·52 д.
г) Велика гробница III ред. — — 928·93 д.
д) Велика гробница II ред — — 1699·03 д.
ђ) Велика гробница I ред — — 1684·57 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварове: Савамалски, Теразијски, Пароиски и Врачарски

1. Од себе и кућице или мање дућане са собом — — — — — — 0·25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — — 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од којих се кухиња са кухињом, од готовинице са кухињом без штале — 1·50 д.

За кварове: Дорћолски и Палилулски

1. Од собе и кућице или мање дућане са собом — — — — — — 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — — 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од којих се кухиња са кухињом, од готовинице са кухињом без штале — 1·— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. Абр. 9449.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА — Штампарија Д. Димитријевића Бр. 180—98. — Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. НЕДЕЉА 22. МАРТА 1898. Број 12.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА ЈЕ:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За странске земље на годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВИШТВУ НА ОПШТИНСКОМ СУДУ А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

Његово Величанство Краљ, на предлог господина Министра умутрашњих дела, а по саслушању Министарског Савета, благоволео је указом од 14. тек. мес. решити:

1. Да се Народна Скупштина, сазвана за скупштинску периоду 1897, 1898 и 1899 године, која је указом од 24. Децембра 1897. год. сазвана на дан 30. истог месеца, на одложена за шест месеци и наређено, да се састане на дан 24. јуна 1898. године, — рачунати на основу по овој одлуци члана 78-ог устава земаљског, а по одредби последњег одељка члана 113-ог закона о пословном реду у Народној Скупштини.

2. Други избор посланика наредиће се особеним указом у времену прошлошном другим одељком члана 78-ог устава земаљског.

Овај предписани указ саопштава се грађанству ради знања.

Од Суда Општине београдске, 15. Марта 1898. год. АБр. 2084. У Београду.

О Б Ј А В А

По закону о општинској мерини и по правилима г. Министра народне привреде о извршењу тога закона, има продавац кућну робе предати и уверење оне општине, у којој је куповина и продаја прин пут извршена, да је тамо. роба мерена и мерина наплаћена. Кад та роба приспе у Београд и то се уверење покаже мерина се неће у Београду наплатити на ћу. У противном, мерина ће се наплатити.

Како се многи грађани не управљају по тим правилима и на захтев кантарџије општинске нити ће да покажу уверење нити ће да плате мерину, напоследак, да је плаћена мерина тамо, где је и купљена роба, то суд општински објављује, да ће се само она роба пропуштати без напште мерине, за коју се поднесе уверење да је ње мерена и мерина плаћена. На сваку другу робу, мерина ће се без икакна обзира наплаћивати.

Од суда Општине београдске, 13 Марта 1898. АБр. 1705.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИМ САСТАНАК

4. Марта 1898.

Председавао председник г. Н. Д. Стојковић, присутни члан суда г. В. Ј. Рајић, од одборника баш г. г. Стева Михаиловић, Трифко Стојковић, С. Ј. Аџолија, М. Пантелић, Сет. Гвоздић, Ђ. Р. Одаџић, Р Дрегићић, В. В. Стојковић, Лаза Николић, Стеван Илкићевић, Ђ. Димитријевић, Коста Д. Гавазовић, М. Сагић, Коста Д. Ранић, Глигор С. Јовић, Стеван Стојановић, Тодор Ј. Николајевић, Љуб. Живковић, Др. Лека, Сте. Илкић, Коста М. Ђурић, Др. Р. Јовановић, Дим. Гавриловић, М. О. Петровић, Милутин Ј. Марковић, Н. Калезићевић, Марко С. Петровићевић, Ђорђ. Чортановић, Михаило Ђ. Нил, Д. М. Ђорђевић, Д. Живковић.

I

Прочитав је заклучни одборски одлук седнице дућане 25. Фебр. 1898. год. и у решењу КЊБр. 131, учињена је допуна,

да се могу примати у залогу дућане артије од предмета и оне приватних установа, које се котирају на берси београдској, а и акције бродарског друштва.

II

По прочитању акта Управе нар. Београда АБр. 1460 и 1462. којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је нашао,

да је Васа Калчев трг. доброг владања и доброг имовног стања; да му је Јаковљеје Мизовановић слуга непознат.

III

Председнике изнеси одбору на питање мишљење, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СТБр. 684 и 691, одбор је нашао мишљење,

да се молитељима Јелени удовиј Т. Николића као. и Јулки М. Гарашанин може дати тражено уверење о њиховом породичном односу.

IV

Председник поднеси одбору писмен предлог, да се сие зграде општинске осигурају против пожара код Београдске Задруге за међусобно осигурање и штеђу и да се престане плаћати премија другоме, код којег су до сада биле општинске зграде осигуране.

По прочитању тога предлога АБр. 1542 одбор је решио,

предлог овај председника општине, о осигурању општинских зграда, усваја се у свему.

V

Председник изјављује, да је на дневни ред решавање о понуди Н. В. Леона Косу и В. Ј. Марковића, за зајам и жирисање заних редова општинских, која је понуда по решењу одбора, заједно са мишљењем стручњака и извештајима вештине и важне одборског конференцијама штампана и одборницима раздата.

Пре но што је приступило добити о овој понуди, председник је на питање одборника г. Љуб. Живковића изјавио, да му је после довршеног прочувања понуде Косуа и Марковића пиљета једна нова понуда за зајам, потписана од К. Вајса, члана пољопривредног акционарског друштва из Београдена у Шајкашкој.

Но пошто потписани ове понуде није поднео никаких доказа, да је он оглашен, да у ње слога друштва чини онако понуде нити оштини њих обавештења о уплати и финансијској снази слога друштва, одбор је, на предлог одборника г. Љуб. Живковића одлучио,

да се решавање о понуди Н. В. Леона Косу и В. Ј. Марковића одложи. Да се суд општински на подесан начин у најкраћем року, извести о озбиљности ове понуде и да умоли исту ону господу стручњаке, који су и ону прву понуду цениле, да и о овој дају свој суд.

По довршеним обавештењима о понуђачу и по примљеним мишљењима стручњака о понуди, да се сазове нарочита седница за решавање о обема овим понудама.

Да се и ова друга понуда са мишљењима стручњака о њој објави у Општ. новинама.

Статистични податци општинске трошарине за месеце Јануар и Фебруар 1898. год. о увезеној роби, подложној трошаринској такси

НАИМЕНОВАЊЕ РОБЕ	ЈЕДИНИЦА ТЕЖИНА	ЗА МЕСЕЦЕ	
		Јануар	Фебруар
1. Бадитов. и клин. производи	кгр.	139.980	186.923
2. Њежни производи	кома	437	578
3. Дрво за горење и дрвени материјал .	клет.	1.613	3.056
4. Живогиње, производ.	кгр.	100.965	116.253
5. Живогиње			
а., Прасади и јагњ.	ком.	439	1.861
б., Зечеви	„	132	208
в., Перјасте свиње .	„	13.000	10.495
г., „ крупне .	„	3.881	1.626
д., Срне	„	—	—
6. Јестиво и брашнас.	кгр.	4.302	2.196
7. Алкохолна и пиварскуопна пића . . .	лит.	218.944	281.000
8. Камен, гвожђе и стакло	кгр.	983.628	1.098.978
9. Кож. и јук. произв.	„	188.092	116.151
10. Хем. и мас. произв.	„	79.813	141.298
11. Кола разних . . .	кола	14.628	13.036
12. Кова товарних . .	кова	800	1.700

Из канцеларије управе општ. трошарине 1. Марта 1898. год. У Београду.

ИЗВЕШТАЈ

о раду одборског конференцијума о понуди г. г. Косу и Марковића

(оглашен)

Одбору општине Београдске,

Усвојив те понуде тако су корисни по концесионара, а тако тешки по општину, да ће се нема сумње, успоро јапита и други, који ће нудити у неколико боље

услове. — Кад то буде ми нећемо моћи просто препазити преко таквих понуда, него ћемо и ми морати прочувати.

Отварање се даље читао ни прегледа, коме неће бити краја.

Ако се збиља мисли, да послу што пре приступимо, онда је најкраћи пут, удати онако како је то због грађана решено, а то је, као што смо то већ поменули, изабрати парочиту управу, која ће снима тим пословима руководити.

Таква би управа могла у року за 4 до 5 месеци, припремити све што је потребно, да се још овога лета са радом от почне и да се већим делом ти послови доврше у року за 5 до 6 година, а у обиму, који нам концесионари нуде.

Тражити да се ти послови у тако сиромашној варошн, као што је Београд, изврше у што краћем року, не само да је неоправдано, него је и штетно и по општинске и по државне интересе. Јер, ако се услови, да се сви ти радови изврше у року од 3 године, као што нагледа да понуда тражи, онда то значи, да ће на томе послу радити искључиво страни радници, страни мајстори и да ће се тровати страни материјал. Другим речима значи, да ће се свих 8 милиуна, колико се рачуна да ће ти послови коштати, отићи на страну, а наш радник, наш мајстор и наша индустрија видеће од тог слабу корист.

Расподелимо ли тај посао на 5 или 6 година, ми ћемо већи део новца задржати овде и даћемо прилике нашим грађанима, да себи осигурају зараду за дуже време.

О томе општина београдска мора водити озбиљног рачуна, па ма за извршење тих радова по томе начину и скупље стало. Јер ако колико су каквог потребна, толико је важна хигијенска установа, у толико се у истој мери м о р а п о д и т и рачуна и о имовном стању становника, јер је имовно стање не само важна другостепена чињеница, већ је она важна и хигијенска чињеница.

Тражити од становника, које је већим делом слабог имовног стања, да зарад хигијенских установа, подносе велике терете, а при том не старати се, да се прилазом тих великих радова, не осигура већини становника зарада, то је не само економска грешка, већ је то и хигијенска грешка.

Разлог ови жудњи, да се што пре поменуте установе добију, несме дакле бити узрок, да се прима једна штетна понуда. А како се и условима саме те понуде, одуговлачи приступ раду, онда у толико мање има разлога за примање такве понуде.

У вези са жудњом, да се што пре дође до канала и обезбеђење обале истиче се и то, како је већ 14 година прошло, од како је донет закон за грађење поменутих установа, па се за ово време није ништа урадило.

Тиме прављати примање овакве понуде, неумесно је, јер не стоји да није ништа рађено.

Од како је тровања уведена, урађено је доста, поред свих честих промена у општинској управи.

На ирном месту, сагрђење су две школске зграде, за тим је сагрђен нов водовод и поправљена су стара водоводи; добивено је осветљење, потеран је нарн на великом Калимегдану, многе су улице калдрмисане и друмови дивдени у добро стање; добили смо по главним улицама добре тротоаре; израђена су пројекти за обезбеђење обале савске и за канализацне неке дела Београда, све је то урађено за непуних 6 година.

Нека нам се изнесе пример, да су друге знућније варошн, које хигијенске установе, за краће време направиле.

Застоја код нас има, али је тај застој наступио од половине 1894. године, а то само за то, што је онда у општини наступила струја, која је хтела што пре да изврши још и остале радове, па је очекивала спас од странаца, а нас је омаловажавала.

Имајмо више вере у себе саме, на ће се застој прекинути и ми немо опет по-ступно корачати напред.

Да се застој прекине, није потребно примати онако неповољну понуду и давати у концесију и оне установе, које смо ми сами подигли.

Као један разлог за примање понуде и давање концесије, наводи се то, што општина не сме експериментисати. Другим речима, тврди се да ми немо способни ни за извршење, ни за експлоатисање ових установа.

Од онога, чега се већина боји, неће се убојати. На против, примањем поднете понуде општина би се баш упустила у експериментисање и то још са странцима, које општина зна који су, нити зна који ће бити, јер нас концесионари могу продавати коме год хтедну.

Озбор општине престоничке, нема разлога да буде малодушан, да буде неповерљив према самом себи.

Нека нам се покаже, шта су странци овде код нас боље урадили, од домородаца.

На против, од страначког рада ми смо имали само штете, парочито кад су они концесионари и то такви, који раде без икакве утакмице, без икаквог ризика, исто им се још осигурава златна добит.

Ма ово били у стању да подижемо толике повлане установе; да заснујемо бродарство; да радимо железнице; да изведемо водовод; да подижемо пландже и шкоље; да подижемо државне и приватне зграде; у стању смо били да посправљамо толике послове *измерене пророце* и да свима тим установама рукујемо, а писмо у стању да руководимо радом за канализације Београда и за грађење кеја.

Да ли се таква бојазан може правдати?

Можда ће нам се рећи, јест били смо у стању све то да урадимо, али је питање како је то урађено и шта нас кошта.

На то ми одговарамо, да су сви набројани послови урађени боље и јевтиније, него да су их радили страници као експлоататори.

Али баш и да је наша израда лошија и да скупље стаје, ипак је посредна и непосредна добит за све нас, у томе што само на тај начин можемо добити спремне људе за разноврсне послове.

Неумесно је дакле бојати се експерименталиса са нашом управом. На против, треба једном учинити крај експериментисању са странцима и отргнути се од тога нечитог омаловажавања нас самих.

Кад ми сами себи дајемо такву сиромашку, како можемо очекивати, да странци имају боље мишљење о нама и да нам они верују.

Показаћемо ли ми више самопоуздања, показаћемо ли ми да умемо водити рачуна о себи и својим интересима, онда ће странци следити све нас другим очима. —

Ми, као представници грађанства београдског, не смемо из просте малодушности, продати страницима самосталност руковања са најважнијим установама општинским.

То су разлози, са којих смо ми мишљења, *да начелно не треба примити понуду г.г. Кесу и Марковића.*

Међу тим, поред тих општих разлога, који нам прекудно налажу, да понуду одбацимо, има и у самој понуди таквих захтева, који се ни у ком случају не могу примати.

Такав је случај са захтевом, да се већ готов водовод уступи страницима да га они експлоатишу.

Други разлог, који су већ изнели резоналне ствари тако, као што већина понесеље резонује, и које су своје водоводе дале у концесију, морале су после кратког времена уз принудно дејство власти и скупим жртвама откупљивати ту установу и тако постати прави господар у својој кући.

А ми, који имамо већ у рукама готову установу, изнуђавамо да је уступимо странцима, да је они експлоатишу извесно време и да је ми после извесног рока повоно од њих откупљујемо, разуме се по знатно скупљу цену.

Такво газдовање са општинском имовином, не би се могло назвати мудро газдовање.

У понуди се ништа не каже, да ли се под водоводом разуме сви водоводи београдски, или само нов нелики водовод.

Исто тако неумесно је цењити садашњи чист приход водовода са 1.350000 динара; јер је тај приход стварно знатно већи; он износи најмање 2.000000 динара, кад се рачуна онако, како ће то концесионари рачунати, кад буде у њиховим рукама.

У понуди се даље говори о резервном фонду, а не каже се ко ће руковати тим фондом и да ли неће општина у случају откупа и тај фонд откупљивати. По самој судећи концесионар мисли, да он и тим фондом рукује, те да са интересом и приходом од тога фонда, такође повећана дивиденду својим акционарима.

У управном одбору концесионар осигурава себи 4 члана, а општини даје 3 члана. Значи да је суделовање општине у управи више форме ради.

Општина се признаје право откупа, али тек по истеку 25 година, и то, ако се откаже у двадесетој години.

Откуп се распростире не само на остатак дуга за извршене радове, већ и на капиталисану добит од чистог прихода. Што значи да ће ми се тада у нашој неспитити и она добит, коју би они знали за других 25 година и то кад се та добит капиталише са 5%.

Као баше за оцену чистог прихода неће се узети приход од године када се откаже, већ се узимају последње три године пред откуп, дакле приходи из година после отказа. Значи дође се мала да концесионар може расходе смањити на штету установе, а приход повећати. Као што се види понуда је са свима стране врло повољна за концесионара, али не и за општину.

Концесионар као предузимач, тражи да се ослободи царине и свију дажбина

за увоз материјала са стране; а то значи да ће он услед тога, чући са страним материјалом већи део нашег материјала, па према томе ће и већи део новца отићи на страну.

Таква концесија не може бити корисна ни по општинске интересе ни по државне.

Концесионар даље условљава и особен начин канализања, по таквом систему комесом.

Тај је систем донста добар систем, али само онамо где месне и теренске прилике то неопходно захтевају.

Али тај систем, поред добрих страна има и својих мана.

Значна му је мана у томе, што се по томе систему не добија напори потпуно канализана и што функционисање канала зависи од доброг или рђавог функционисања напочитих справа. Те справе на којима да су просте, могу наше плаћати краљи или дуже застој.

Према теренским приликама у већем делу Београда, неопрадилво је употребљавати вештачки начин кад се природним путем може једном мрежом канала одвести и метеорска вода и помије и нечистоће из пужника.

Само за ниже крајеве Београда може бити у питању, да ли да се примени баш тај Шонеов систем или који други.

Неупутно је, у једном прелиминарном уговору везивати се за извесан систем, који није подесан за све делове Београда, а који није још довољно ни опробан, јер је сразмерно мало напори, које су тај систем успешно и распростре га на целу напори.

Како пак концесионари условљавају, баш тај не потпун систем канализања, то значи да су и у том питању спојене извесне финансијске користи за концесионара, а не за општину, јер не стоји, да ће канализање по том систему, бити знатно јевтиније, но кад би се успешно систем потпуног канализања.

Тако важно питање као што је избор начина како ће се напори канализати, не би требало ломити преко колена.

Исто је тако штетно и тражење права да г.г. *Косу и Мариновић* могу пренети на другог како прелиминарни уговор, тако и дефинитивни уговор. Другим речима, ми сада преговарамо са г.г. *Косу и Мариновићем*, које сматрамо као солидне предузимаче, а они ће личних разлога, или стицајем каквих околности, могу кад год хтедну јаки по свету и продавати нас.

Из тог захтева излази, да ми кад би у опште дали те установе у концесију, не знамо, ко нам може доћи, да господари тим установама.

Престоница једне краљевине, да нејуће такав уговор, називамо да је недостојно.

Из изложеног види се, да баш и кад би у начелу и били за концесију ве би могли понуду преповрутити ни у појединостима.

Али то није све, што говори, да се понуде одбаци.

Има још и законских узрока, који стоје на путу, да поменуте установе, можемо давати у концесију и на начин како се то понудом тражи.

По члану 2. закона о напорској тропарини, може се *напорске* само побројаних радова уступити само под условима, који су прописани *законом за јавне грађевине*. А услови, које полажу г.г. *Косу и Мариновић* са свим су противни условима

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

Стање на дан 31. Децембра 1897. год.

Тек. број	РАЧУН	Остр на Јануара	Обрт од 1. Јануара до 31. Децембра		Остао 31. Децембра	
1	Благајне	402.078·10	410.300·19	2,912.497·79	2,903.063·50	9.434·29	—
2	Привременни издатци	12.282·30	41.876·—	499.705·72	383.990·03	115.715·69	—
3	Вредне хартије	15.000·—	—	51.438·—	—	51.438·—	—
4	Непокретности	—	—	5,449.994·53	—	5,449.994·53	—
5	Покретности	—	—	78.771·64	—	78.771·64	—
6	Грађење тоја	—	—	88.961·61	—	88.961·61	—
7	„ подводи	—	—	2,865.078·64	10.026·82	2,855.052·82	—
8	„ каидрее на јарак	—	—	959.809·75	13.809·00	945.749·85	—
9	„ канализације	15·50	—	64.303·68	—	64.303·68	—
10	„ дрворедне шпице	—	—	217.073·54	—	212.073·54	—
11	„ плакирање „	—	—	177.210·03	—	177.210·03	—
12	„ дрворедне цеиве	—	—	57.837·21	—	57.837·21	—
13	Дужинка рани	11.640·84	6.973·39	140.243·35	28.285·35	116.958·—	—
14	„ каидрее	147·15	29.016·72	173.540·44	56.489·12	117.051·32	—
15	„ подводи	—	—	3.989·02	—	3.989·02	—
16	„ тротоарине	—	19.009·13	22.111·93	20.852·46	1.259·47	—
17	Поперечна рани	31.865·85	77.706·03	494.105·21	780.668·48	—	286.563·27
18	„ подводи	—	—	23.201·28	43.082·35	—	19.881·07
19	Калуџа	—	—	200·—	2.317·—	—	2.117·—
20	Дирекција инжењерије	102·—	156·—	923·—	1.203·90	—	280·90
21	Обртно коресе	961·76	577·62	442·04	12.368·—	—	12.553·96
22	Позајмљ. бонибан	7163·10	10.194·—	9.697·50	15.240·95	—	5.543·45
23	Фондова рани	—	16.809·39	—	193.982·43	—	193.982·43
24	Гробљанске кисе	—	15.467·59	—	116.563·05	—	110.563·05
25	Регулационог фонда	137.833·64	—	330.694·78	—	330.694·78	—
26	Управе фондова за фондове	444·95	—	9.234·22	—	9.234·22	—
27	„ „ регулационог фонда	—	—	44.551·98	12.637·80	31.914·18	—
28	„ „ тротоарине	227.915·15	200.737·45	1,008.175·14	972.876·03	35.299·11	—
29	„ „ фондова за зајмове	—	14.457·61	305·23	189.235·08	—	188.940·83
30	Прајеза	288.000·—	198.000·—	7,404.500·—	9,789.500·—	—	2,385.000·—
31	Остава код Народне Банке	110.000·—	150.000·—	8,593.000·—	6,450.000·—	2,110.000·—	—
32	Текућа	20.000·—	31.939·25	20.000·—	2,362.705·45	—	2,097.705·45
33	Приврата 1895. год.	62.816·75	—	62.816·75	62.816·75	—	—
34	„ 1896. „	73.562·30	1.940·99	81.390·33	81.390·33	—	—
35	Преносни кредити	211.089·87	—	280.348·48	280.348·48	—	—
36	Расход — буџет	329.722·54	135.357·20	1,487.513·99	160.853·22	1,317.660·77	—
37	Приход — „	—	132.400·29	727·99	1,034.392·37	—	1,033.665·07
38	Гробљанског буџета	19.715·90	6.982·76	37.017·61	37.017·61	—	—
39	Тротоарског буџета	286.77·12	223.856·99	446.396·22	905.224·98	—	458.828·76
40	Камате и трошкова зајма	36.853·20	160.120·03	160.123·03	160.123·03	—	—
41	Резервне жипје	795·77	—	795·77	795·77	—	—
42	Добитак и губитак	—	—	736·02	1.791·78	—	1.055·76
43	Јавни часови	—	638·23	638·23	638·23	—	—
44	Главнице	59.324·48	912.077·74	120.471·48	7,356.095·35	—	7,235.623·87
45	Приреза за војне потребе	—	149.617·79	—	149.617·79	—	149.617·79
		2,246.191·49	2,246.191·49	34,593.223·21	34,593.223·21	14,180.935·66	14,180.935·66

Београд 31. Децембар 1897. год.

Главни благајник,
Ђ. Ж. Нешић с. р.

Књиговођа,
Милија Јовановић с. р.

Гл. књиговођа,
И. Ј. Јанковић с. р.

под којима се могу у изради давати јавне грађевине.

Под оваквим условима, какве нуде г. г. *Косу* и *Марковић*, не би смела држава давати ни једну своју грађевину у посао, а још мање ће то сметн да чини општина.

Закон о варошкој трошарини наређује, да се само побројани радови могу *зајмом* извршити и да ће као гаранција за тај зајам служити варошка трошарина.

О прикривеном зајму, као што се том понудом нуди, као и о давању концесија и давању прихода у залогу, од оних установа, о снему томе закон не даје никакво овлашћење. А исто тако ни због грађана није дао никакво овлашћење у том смислу.

Кад би се дакле понуда примила, радило би се противно духу закона, радило би се противно интересима општинским и противно интересима грађанства.

На завршетку помињемо још и то, да су: свабдевање варошки водом и канализање варошн, хигијенске установе, које се никада не смеју у концесију давати.

Сама је природа тих установа таква, да оне морају бити у рукама општине и да општина мора са њима слободно располагати.

Давањем тих установа у концесију, ми би тс чисто хигијенске установе, претворили у шпекулативне установе и тада би хигијенска страна дила потпуно занемарена.

На послетку, не треба губити из вида да су и водоводи и канали и кеј, такве установе, које се тако рећи сваког дана морају поправљати. А свако поправље тих грађевина, изналазе и поправље дуга концесионару, на дакле и њсну нашу лакомост од њега.

Примањем понуде, ми би ушли у дуг без пара, ми би се лишили слободног располагања тим тако важним установама, примили би нешто, што се противи нашем искуству и искуству других варошн.

Примањем понуде ми би увели једну са свим опасну праксу. Ми би дакле дали водоводе канале и кеј у концесију, сутра то исто можемо и на истих разлога учинити са каљором, пијаћнма, и са са самим школама. Једном речи, ми би могли дати страначима све општинске установе и онда би се општина београдска звала само по имену српска општина.

Ето то су разлози, господо одборници, са којих смо ми протнвни примању понуде и са којих вама предлажемо, *да се ова понуда као но се изнетима по општини, одбаци у намери и не уважавши се у претпоре појединог одредаба истих.*

У Београду
18. Фебр. 1898. год.

Одборници:
Н. Н. Спасићевић с. р.
Коста Д. Главинић с. р.
Милутин Ј. Марковић с. р.

* * *

Ради решавања о овој понуди г.г Косу и Марковића за зајам и извршење јавних радова београдске општине, сазвата је била седница одбора општинског, на дан 25. фебруара 1898. године.

Пре но што је приступљено читању понуде и извештаја, председник општине саопштио је одбору, да члан повереништва одборског за проучавање ове понуде, одборник г. Т. Селеновић, проф. Велике Школе, није никако учествовао у раду повереништва, нити се је изјавио за недолажење на састанке.

А члан истог повереништва г. Свет. Гиндић, државни комесар при Народној Банци, био је само у двема седницама повереништва, а у осталима није могао долазити због болести сина детета, чиме је и изјавио недолазке. По над је у овој одборској седници прочитана понуда, мишљење стручњака и извештаји већине и мањине одборског повереништва, најпре је, да се и он предружује мишљењу већине повереништва.

По прочитању свих напред наложених документата одбор је, због важности саме ствари, одлучио, да се како понуда, тако и сва мишљења стручњака и оба извештаја одборског повереништва о њој, штампају у једну књигу, како би одборници боље проучили саму понуду и разлоге за и против исте.

Београд
26. Фебр. 1898. год.

ЛИЦИТАЦИЈА

По решењу господина Министра војног од 28 Фебруара. тек. год. **ИГ.№ 229.** из 1896 год.држаће се на дан 30 и 31-ог овог ме-ца једно-дневна усмена лицитација у штабу оне команде, од 9 сати ире подне а за допрану — продужење — штаће постојаће у Топчидеру.

Предрачунска је сума 19.601 динар и 35 пара динар.

Кауцију је 2.940 динар у готовом новцу или вредећим државним папирима. Позваће се на дан лицитације.

Сва техничка документа могу се видети сваког радног дана у канцеларији одељења оне команде.

Из команде Дунав. дивиз.. области 11 Марта 1898 год **И.№** 1763.

ЛИЦИТАЦИЈА

Општина београдска даваће под закуп путем јавне усмене лицитације право наплате аренде на њиву Железног поља, у које улази и закуп једнајсет општинских дућана на истој њиви. Закуп ће важити или за три године или за једну годину дана, а рачунаће се од дана када лицитација буде одобрена.

Лицитација ће се држати на дан 26-ог овог месеца, од 2—5 сати по подне у канцеларији економског одељења општине где се могу и услови видети.

Кауција се полаже у 300 динара у новцу или вредећим папирима.

Ово се даје јавности и позивају се лицитанти да дођу да лицитирају.

АБр. 1466. Од суда општине београдске, 20. Марта 1898. год. Београд.

О Г Л А С

У Крушевцу држаће се трговински пазар о Благовестима — 25., 26. и 27. Марта ове године, на коме ће се продавати стока и сви економски производи.

Крушевачка сточна пијаца чувена.

Јавља се ово трговачком свету, ради знања.

Од суда општине варошн Крушевца, 10. Марта 1898. г. **Р.№** 325 у Крушевцу.

О Б Ј А В А

Поводом тим, што се често дешава, да се гробиште и гробови на новоме гробљу а но заштету приватних отварају, и што тај посао кошта гробљанску касу плаћајући надничаре и зидаре, то је суд општине београдске решио,

да се од 1. Јануара 1898. године за отварање гробова и гробница на новоме гробљу наплаћује ова такса:

I. За отварање и затварање
мале гробнице . . . . . 4·— дин.
II. За отварање и затварање
велике гробнице . . . . . 5·— дин.
III. За отварање и затварање
гробнице са превозом тела
на простог гроба у зидани 8·— дин.
IV. За откопавање простог
гроба ради превоза тела из
гробља . . . . . 5·— дин.

Такву ову наплаћивање благајница новога гробља у корист гробљанске касе, и издавање допусте за овај рад.

О овоме се извештава грађанство ради знања и управљања.

Од суда општинске београдске 20. Децембра 1897. год. АБр. 7239.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Димничарство:

а) За чишћење димњака (димњичара) без разлике на спратове — — — 0·20 д.
б) За чишћење шпорхерт — — — 0·40 д.
в) За чишћ. — — — — — 0·20 д.
г) За велики ушлаз шпорхерт у гостионици — — — — — — — 0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака — 0·10 д.
е) За чишћење чушеза од 2 и по метра уздиже са цевима — — — 0·24 д.
ж) За чишћење чушеза од 2 и по метра уздиже са кипо поља — — 0·20 д.
з) За чишћење димњака (димњичара) без разлике на спратове — — 0·75 д.

II. Прокопавање пенџјера и нужника:

а) Од кубног метра — — — — 10·— д.
б) Од дана — — — — — — 0·50 д.

III. Гробарина:

а) Гроб за децу — — — — — 7·— д.
б) Гроб за одрасле — — — — 12·— д.
в) Мала гробница — — — — 555·52 д.
г) Велика гробница III реда — — 968·93 д.
д) Велика гробница II реда — — 1099·60 д.
ђ) Велика гробница I реда — — 1684·57 д.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а) Проста кола са 2 коња — — — — 10 дин.
б) Кола са завесама са 2 коња — — 18 „
в) Стаклена кола са 2 коња — — — 24 „
г) Стаклена кола са 4 коња — — — 60 „

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА — Штампарија Д. Димитријевића Бр. 194—98. — Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. НЕДЕЉА 28. МАРТА 1898. Број 13.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 3 динара
за пола године . . . . . 1 „ 50 „
За стране земље на годину . . . . . 6 „ —

ПРИЛОЗИ ИЗ СВИХ ОДЕЉЕЊА ОВОГ ОПШТИНСКОГ СУДА
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ.

Српске Цвети, успомена на Таковски Устанак и 6. Април, успомена на предају градова, – две народне свечаности прославиће се и ове године уједно, на Цвети.

Сваком су Србину Српске Цвети дан миле успомене на јуначка и велика дела Књаза Милоша и Књаза Михаила, славних Обреновића, великих предака нашег узвишеног Господара и Краља Александра I-ог.

Оба ова историјска дела храбре нас, и дају нам наду на бољу и лепшу будућност и потсећају нас на дужност дубоке захвалности и синовљег поштовања према сенима тих великих владалаца српских.

Присуствовање на благодарењу, што ће се обавити у Саборној цркви и у горњем граду, кићење домова заставама и у вече осветљењем истих, биће видљив знак наше захвалности и признања према великоме Милошу и мудроме Михаилу, и видљив знак наше љубави и оданости према њиховоме достојном потомку, нашем љубљеном Господару и Краљу Александру I-ом.

Од суда општине београдске 28. Марта 1898. год. у Београду.

П О З И В

По наређењу команданта VII пуков. округа од 22. тек. месеца М 3066 имаћу се сви регрути за пешадију из године 1897. упутити на одређење свог прошлогодишњег рока у сталан кадар, тако како ће 15. Априла т. г. бити у својим командама.

На основу предњег наређења, суд општине града Београда позива све регруте одређене за пешадију а који су регрутовани у 1897. години, да непосредно 14. априла 1898. године у 7 сати пре подне представу суду општине београдске (Војно одељење) односно ће се упутити у штаб VII пуковског округа ради упута у сталан кадар.

Регрутима се објављава, да они од дана позива за ступање у кадар, подлеже под војну дисциплину, и ко не буде слеђовао овоме позиву, биће кажњен дисциплински.

Сваки регрут има собом повести 6—8 динара за набавку потребних ситница и по два пара чарапа.

Од суда општине града Београда 23. Марта 1898. године ОВБр. 704 у Београду.

О Б Ј А В А

По закону о општинској мерини и по правилима г. Министра народне привреде о издрживању тога закона, има продавац кућну робе предати и уверење ове општине, у којој је куповина и продаја први пут извршена, да је тамо роба мерена и мерина наплаћена. Кад та роба прелне у Београд и то се уверење покаже, мерина се неће у Београду наплатити на ову. У противном, мерина ће се наплатити.

Како се многи грађани не управљају по тим правилима и на захтев кантарџије општинског нити ове да покажу уверење нити ове да плате мерину, наводећи, да је плаћена мерина тамо, где је и куплена роба, то суд општински објављује, да ће се само она роба пропустити без наплате мерине, за коју се поднесе уверење да је већ мерина и мерина плаћена. На сваку другу робу, мерина ће се без изузетка обирати наплаћивати.

Од суда Општине београдске, 13 Марта 1898. АБр. 1705.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

5. Марта 1898.

Председава председник г. Н. Д. Стојановић, присутно нас чан суда г. г. В. Д. Рајић, од одборника беше г.г. Св. Т. Гвоздић, Ђорђије С. Кајковић, Стеван Максимовић, Младен Ђ. Ђаић, Ц. Н. Стаменковић, Др Стеван Марковић, Трифун Стојковић, Мирко С. Петровићевић, Глигорије Стојковић, Дим. Стојковић, Стеван Михаиловић, Ђ. Пантелић, Дим. Гашаревић, Гаврило С. Јанић, Ђ. Р. Одавић, Јеф. Живковић, Младун Ј. Марковић, Д. М. Вајкићевић, Г. Дреновић, Вукд. Чоргићевић, М. П. Голубовић, К. Н. Михаиловић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 4. Марта 1898 год. и примљен је без примедбе.

II

Одборник г. М. С. Петровићевић примећује, да је опасно по публику, што капидрми по улицама и у сред дана патрони оружјем убијају пси, на које посумњају да су бесни.

Председник је изјавио,

да ће ову ствар представити управи вароши, да се ово више не догађа.

III

Председник општински одбор, да је кредни одборник, добар друг и врло родољуб на прошлостепеном броју, Ђура Милојановић пресвисо умро 27. а сахрањен 28. фебруара о. г.

Одбор је примио к знању

ово саопштење одан стојећи своме другу последњу пошту речима: „Бог да му душу прости“.

IV

По прочитаној молби Ђорђа Видановића трг. важерске и пивничке радње општинске трошарине АБр. 7304/97. да му се врати трошарински износ на вино, извезено из Београда, одбор је решио,

да се Ђорђу Видановићу врати осам стотина тридесет и четири динара и 88 пара наплаћене трошаринске таксе на вино, пошто је доказао да је извезао извоз робе београдске општ. трошарине 10436 литара вина.

V

По прочитаној поновне молбе Петра Стојановића АБр. 777, да му се врати књижни аресх на изнесену маст, од које је тражена одбијен решењем од 31. Јануара 1898. АБр. 180, одбор је одлучио,

кад молилац поднесе доказа да је ова извезена маст добивена од свиња накупљ на општинској кланици, да се са тим доказом поднесе она молба одбору на решење.

VI

По прочитаној поновне молбе Косте Гинића АБр. 1441, да се прими, да је његова извоз од воска робља у робну зарињом, одбор је решио,

да се молиоцу ни по овој поновној молби не може дати никаква задовољења.

VII

По прочитаној реферата економског комесијона г. В. Б. Вељковића АБр. 1325, одбор је решио,

да у опћ 1898 год. вреде оне казне за потрице и употребљавање дрвета:

1., за претакени или опаљени 1 кв. мет. пањњака, бранића, воћњака, ливаде и детелине 0.10 дин.

2., за 1 кв. мет. баште и баштованице, претакени или опаљен 1.— дин.

3., за једно чокот виноградски употребљен 2.— дин.

4., за претакени или опаљен 1 квад. мет. њиве засејане житом и ираном 0.20 дин.

5., за претакени или опаљен 1 кв. мет. њиве засејане јечмом или овсом 0.15 дин.

6., а, за 1 струк кукуруза ове пражена 0.05 дин.

6., За 1 струк кукуруза после пражења 0.10 дин.

в., За 1 струк кукуруза после другог копања 0.20 дин.

7., за једно младо дрво од 1—5 сантм. пречника ако се уништи, 10 дин. а ако се оштети 3 дин.

8., За младо дрво од 5 см. пречника, ако се уништи 20 дин. а ако се оштети 5 дин.

9., за уништено дрво од 5—10 см. у пречнику 30 дин. а оштећено 10 дин.

10., за уништено дрво од 10—15 см. у пречнику 50 дин. а оштећено 15 дин.

11., за уништено дрво преко 15 см. у пречнику 80 дин. а оштећено 20 дин.

12., над се уништи или оштети благородна воћка онда ће се казне означене у тачкама 7., 8., 9., 10. и 11. повећати са педесет од сто.

VIII

По прочитаној реферата члана суда г. Бр. Ј. Рајића АБр. 816, о регистрацији робе подложне такси трошаринској, одбор је решио,

за сваки случај реекспедиције и поправљања трошаринске таксе на извезену робу има се претходно изнелати решење одбора општинског. О већој количини извезене робе има се сам управник трошарине уверавати и дотична документа оверавати.

IX

По прочитаној акта господина министра просвете и црквених послова АБр. 867, да општина о своме трошку сазида уредну зграду за једну од београдских средњих школа, одбор је, обзиром и сам потребу за ове зграде, решио,

да општина за сада, док не сазида потребне зграде за основне школе, не може у грађењу зграда за средње школе помоћи државну нечим другим, до једино, што ће јој моћи, нескључиво за ову потребу, уступити један од својих празних плацева.

X

По прочитаној молбу Стеве Михаиловића, тутора мале Боже Јеленића АБр. 1226, да општина откупи имање малене у Савамалској улици за школску потребу, одбор је одлучио,

да ову молбу прочуе одборници г. г. М. Ј. Марковић, Д. Карковић, М. Савчић и Голуб С. Јанић и поднесу одбору своје мишење на решење.

XI

По прочитаној представци о Катарини Јовановић бив. бабици, прибављеној уредн решења одборске од 31. Јан. 1898. АБр. 7413/97. одбор је решио,

да се Катарини Јовановић одбије од тражења, да јој се месечни издржавање од двадесет динара повиси на 30 дин.

XII

По прочитаној молбе друштва за каснатавање сиротне и изнуђене деце АБр. 1486. да му се општина уступи потребно земљиште за подизање дечије болнице за заразне и друге болести, одбор је, с обзиром на околност, што ће зграда дозвољено друштво опћу болницу подићи, што је општина већ дала гр. дозвр. друштву 20.000 дин. придоста за подизање ове болнице и што би ово друштво подизањем болнице изашло из оквира свога циљатн, решио,

да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

XIII

По прочитаној поновне општинског имања у Мајданској улици, што би се имало продати Брсћи Крсмановић, а која је преписа изложена уредн решења одбора од 22. Дец. 1897. год. АБр. 6949. одбор је нашао понављање тражења од 11 гласова против 9 (3 нису гласали) решио,

да се ова процена као неповољна по општину одбаци. Овлашћује се председник општине да са купцима Брајом Крсмановић ступи у погодбу за продају ових имања на основу извршених и одобрених процена околних имања у истој улици, па да резултат погодбе поднесе одбору на решење.

НАНРЕДНА СЕДНИЦА

X. Марта 1898.

Председник председник г. Н. Д. Стевановић, председник касе чине суде г. Др. Ј. Рајић, ад одборник баше г. г. Ђ. Пантовић, Н. Н. Стевановић, Др. Јовановић, Ђ. Р. Обрадић, Стева Живковић, Коста Др. Рашић, Гаврб С. Јовић, Данило Стојковић, М. Ђ. Петровић, Стојан Максимовић, Илија Чортановић, Коста Д. Рашић, Дуб. Живковић, Ђ. Димитријевић, Р. Дрегић, М. Кнежевић, Јаша Николић, Марко С. Петровић, К. С. Ка. рамић, Кос. М. Чолић, Ј. Н. Јанковић, Мих. Ђ. Нешић, Чед. Ј. Михајловић, Милош Арсенијевић, Др. Ђ-ра, Стев. Николић, Милош Милосављевић, М. Н. Теодоровић, Трифко Стојковић К. Н. Јовановић, Илија Ј. Марковић, Д. Кнежевић, Др. Јова Пачу, Др. Стеван Мирковић, Д. Ж. Богдановић, М. Спасић, Ђ. Брњак и К. Н. Михајловић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 5. Марта 1898. год. и примљен је без измене.

II

По прочитању акта марта варошког АБр. 1694. одбор је нађао,

да је Живојин Дела-Дока чиновник жел. дирекц. доброг владања и сиротног имовног стања; да му је Александар Шиц, дувелир неимућан.

III

По прочитаку молбе Стбр. 713. одбор је једнако нашао,

да се Јовсенки Кицо може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

IV

Председник извештаја одбор, да је по молби Ђ. одбора одштампану у Општ. новинама донесла, да њихов оштампани, нетачном од К. Најдановића, за мишљења умањење стручног у њој: да се је општина према Народне Банке новчана и обавезности покупаца као и да је трајала обновљења од дарског поклоног посланства и консулата о покупљеној стари, и подноси одговор ће је извештаја.

Пошто су сви ти извештаји прочитани, одбор је прастушно дебатовању о покупи Косуа и Марковића за зидан и напрасне зелених оштинских радова и експлоатацију шљоку.

Како су појединим говорницима одборни разлагали своје мисли о овој покупи, и како је баш још неколико приједлога говорили, одбор је одлучио,

да се данашња седница прекине и сазове за сутра друга у којој да се продужи дебатовање и решавање о овој покупи.

НАНРЕДНИ САСТАНАК

10. Марта 1898.

Председник председник г. Н. Д. Стевановић, председник чланова суда г.г. Ђ. Рајић, Јов. Антовијевић, ад одборник баше г.г. Свет Гавазић, Никола Живковић, Стева Живковић, Стев. Николић, Р. Дрегићевић, Марко С. Петровић, Трифко Стојковић, Младутин Ј. Марковић, Коста Др. Рашић, Јосиф Д. Гавазић, Стојан Максимовић, Кос. М. Чолић, Глиша Стојковић, Гаврб С. Јовић, Дим. Стојковић, К. Н. Јанковић, М. О. Петровић, М. Спасић, Др. Јаварски, Милутин Ђ. Нешић, Др. Лаза, Милош Арсенијевић, Дуб. Живковић, Ђ. Димитријевић, Д. Кнежевић, Др. Ј. Пачу, Коста М. Бурић, Ј. Н. Јанковић, Мих. Ђ. Нешић, Чед. Ј. Михајловић, Ђ. Р. Обрадић, Данило Стојковић, Н. К. Михајловић, Ј. М. Јанковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 9. Марта 1898. г. и примљен је без измене.

II

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одлука АБр 1672, 1676 и 1682, нашла се тражење уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је нађао,

да је Милан Спасојевић, служитељ доброг владања и сиротног имовног стања; да су Љубомир Трајковић бравар и његова жена Јелена, доброг владања и средњег имовног стања; да су му непознати Лазар Лазаревић типограф и Никола Божиновић кажа низосереја.

III

Предузети је претрес покуде Косуа и Марковића за зидан и извршење зелених оштинских радова, пошто је пре почетка предузете оштинске прочитао писмо Ђ. Марковића, у јем пристаје, да се у доказивањем уговору унесе одредба, да ће оштина имати право да одрекује такође за уклоњену воду, зеја и камар и да се одреди минимум и максимум трошка ово експлоатације.

Како ни у овој седници нису могли сви приказани говорници о овој покупи говорити, то је одбор одлучио,

да се претрес и решење о овој покупи одложи за прву седницу, која да се сазове за сутра.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

држан 25. Фебр. 1898. год.

(као стварополазни бележница).

Председник председник г. Нић. Д. Стевановић, председник чланова суда г.г. Брат. Ј. Рајић и Јов. Антовијевић, ад одборник баше г.г. Ђ. Н. Стевановић, К. С. Карамић, Трифко Стојковић, Стојан Максимовић, Ј. Марковић, Марко С. Петровић, М. О. Јовић, Глиша Стојковић, Др. Јаварски, Младутин Ђ. Нешић, Ђ. Р. Обрадић, М. Спасић, Стојан Милошевић, Коста Др. Рашић, С. Ј. Јовић, Данило Стојковић, Младутин Ј. Марковић, Коста Д. Гавазић, Св. Живковић, Ђ. Димитријевић, М. Живковић, Р. Дрегићевић, Тод. Ј. Михајловић, Др. Лаза, Свет Ј. Гавазић, Дим. Гавриловић, Лук. Живковић, К. Н. Јанковић, Д. М. Богдановић, Ђ. Пантовић, Глиша Брњак, М. Н. Теодоровић, Глиша Чортановић, Коста М. Бурић, Ј. М. Јанковић, Мих. Ђ. Нешић, Чед. Ј. Михајловић.

записник састављен г. Урошем Кумановићем.

Почетак у 2½ сата по подне.

Председник. — Отварам седницу. Изволите чути протокол прошлог састанка.

Секретар прочита.

Председник. — Има ли ко шта да примети на прочитани протокол? (Нема.)

Оглашујем да је прочитани протокол примљен.

Изволите чути тражења власти и молбе за уверења.

Секретар чита и одбор излаже тражена уверења.

Председник. — Господо, у протеклој седници прима извештајни, које је одбор добио о јесењи житу и брашну, ни сте одредили да цена хлебу буде од априлу 30 н. з. Упрам граду Београду шаља је да то није решење које пропада и одредила је цену белом хлебу 31 а крами 30 п. з. од шеницрама (прим. ред. шаља).

Господо. Зашто ћете ге сећати да сам у седници, која је била 17. Јануара о. г. нико чует да нам саопштим, како ни је поднета једна молба да трајање зелених јавних радова оштинских. Ту су молбу поднели г.г. Н. Д. Лоза Кнеж и К. Ј. Марковић. Тада сте одредили ни једно средње једну молбицу, да ту молбу прочуе. Ја је молећа дражах поменуте седница. Молбу је та нешала у појединим одредбама спецјак прошу трајању поменуте и показаља је опасно, која ће вам се сада прочитати. Ту је поседњој покуди ни ћете саслушати извештаје одређене комисије, која се је изделала на вебину и мањину. Изнашла ми јом није предлаз свој извештај. Морам вам овом приликом напоменути још и то, да у комисији седнице од изабраних ни један вут није дошао г. Т. Стојковић, а т. Св. Гавазић је дошао једно два пута. Пошто он није учествовао на тим седницама он ни ма сад пред одбором да подноси свој извештај, ако то је нужно наће, или ће покуду у својим говорима да изнесе и закључи. Ја ћу пако да вам прочитам сину покуду, он ћу вам после прочитати извештај комисијске већине, а после ћете чути извештај комисијске мањине. Да тим ћете чути мишљења сво господо, шту смо заложили да

[1] Прима кореспонд одбора оштинског, обрађујући ов стенографске белешке ових одборских седница, у којима је решавано о покуди Косуа и Марковића, за њихов рад.

Ур.

дођу своје стручна мњења о овој покуди. Сматрано то треба да сво онимо пре но што приступите самом решавању.

Радомир Дрљановић. Пошто се ред оштинских одбора не штампа у појединостима, а међу тим ово је ствар од које зависи да ће комисија моја ће комисија моја ће моћи да одбора по овој ствари штампа на стенографским белешкама.

Председник. — Усвајате ли овај предлог г. Радомир Драгољевић? (Усвајамо.)

Изволите чути сад пројект предложене комисије (Она је комисија одштампана раније у оквиру новинама).

Сад изволите чути извештај комисије већине (И ову извештај објавлен је раније у оштт. новинама).

Никола Стаменковић. — Господо, ако што ми је г. Председник објасно, комисија ће поделила на 2 дела. Господа која су ту потписала ни извештај већине, препоручују вам да покуду примите, а као трећина — комисијска мањина — препоручује вам да је не примите. Ње сво трећина г. Мирутин Марковић, г. Коста Таванкић и ја изложили ваше мишљење у засебном извештају и молим вас да ме саслушате.

Чита извештај мањине, који гласи: (Извештај овај тајеће је већ раније објављен у овим новинама).

Председник. — Господо, саслушали сте извештај већине и извештај мањине. Сад, г. Гводзденку, којега ште у наиред да говорите или ће у току дискусије?

Секретар Гводзденк. — Ћу сад шшта да говорим.

Председник. — Изволите, господо, чути сту су поједина господа, којима сво дали ову покуду Косуа и Марковића на оцену, реша и камна су имплеша о њој дали.

Г. Др. Михаило Вујић, коме је ова покуда дата на оцену, ће ово рећи: (Мишљење сво објављене у овим новинама.)

Другу је оцену дао г. Бранко Бошковић, директор шшке Народне Банке и то у два пута. Прву је оцену дао још је приобћена покуда била, а другу кад је шста у исполацо била изношена. Ова друга су ово објављене раније у овим новинама.)

Трећу је оцену дао г. Драгутин Велимировић, наступни управљања државних дугова. Његова оцена гласи: Објављено раније у оштинским новинама.

После сам са молио да ми боље објасни изнешена ово покуду, и ево шта је он изложио усмено. (Такође већ штампано у овим новинама.)

Поше прошташа покуде, обе извештаја и и жеко умољених експерата, нашли да је нужно да ово изложење, зато је нужно да широ свестрано један другог, а јаку ствари дати реч да говоре и за и против ово покуде. Сва г. г. говорници ћеће да ће ређу и да говоре само о појединја оваквој шшка је, јер је појединовар шшнис да тражи одлуку: прва ли се ова покуда као је поднета, или ће не прими, јер ће ће ће ако ништа ако не може да поштује. Даље, онима, који ће да ишсе ово ново предлоге, или допуне, нала знати да о томе не може бити говора, јер ми је комисијонар изјавио, „ако може онако да прође — добро, ако не — онако ништа."

Стојковић Милорад. — Дозвољите ми да ја по што се пројектима начелној већини, као члан комисије, изјавим да прихватам већину комисије.

Љубо Живковић. — Господо, још нисам да данас пред одбор оштински ишао нашша на одлуку тако звана ствар, као што је она данас, а да је она ствар тако назива, мислим, неће ништа спорити. Одбор оштински, решавајући ову ствар, прима одговорност на се, но само пред савременицима, него и пред осталим потомцима, а ти одговорност иде сразмерно нала према свима њима ли има да сноси за своје одлуке, којима је друге ствари до сада расправљао. Ја мислим да ће ни сви ја моји одборници, да сво ми ће нахоји, имаће шше, поступци ћу да ја оваке ствари, а према свему овоме што је прочитано, пошто су прочитана мишљења већине и мањине, ја мислим, да ни стручњаци не би могли одмах на први нах пређе свој прегледу реч о овој покуди. Ради јашног мњења и најног сопственог оријентисања, ја мислим да је потребно, да се извештаји већине и извештаји мањине печата са мишљењем ово господо, која су била о овом питању упитана, у једну књигу, која ће бити

ралдата сама одборницима, те ће исто тако одлуку, коју будемо о овој покупи донели, донети, иначе ову покупу самостално окончано и тиме ћемо свршити одговорност са себе и пред нашим савременицима и пред оним, који ће дошли после нас. Онако, дак, после свију ових огледа, који су нашета у инвентарима нешине и мањине и после ових разних мишљења господе одборника, поднета је председнику с одбором обратна да даду своја стручна мишљења о овој покупи, шаљући нам у спаљу, да се о овој ствари прикази што пре. Да пренесе на нашег министарске нешине или мањине и да тако брзо ову ствар процесирамо, ја мислим да то нећу бити у интересу злощастно пичијем. Ствар треба да је свима од нас, бар у главном, довољно јасна, те да се после не кајемо, на било да ову покупу примимо или одбацимо — да се не кајемо, ма како се она ствар свршила.

Ја предлажем и тражим од г. председника да изнесе овај предлог на гласање.

Председник. — Ко што сте видели из саопштења и других вести, она је покупа општинских и других послова, која је покупа општинског и среског одбора, да општинска и среска управа у свом делокругу, а по одобрењу среског начелства, поверава приватним лицима, односно предузећима. Ова покупа је у нас већ постојала, али је у последње време, због неких разлога, престала. Ја мислим да је ова покупа врло корисна, јер се њом постиже, да се послови обављају брже, јевтиније и боље. Ако је ова покупа корисна, онда је и наша дужност, да је и ми прихватимо. Ако ли је ова покупа штетна, онда је и наша дужност, да је одбацимо. Ја мислим да је ова покупа корисна, и да је ми треба прихватити. Ако ли ко мисли, да ова покупа није корисна, нека изволи изнети своје разлоге, да ми можемо о њима расправљати. Ја мислим да је ова покупа врло корисна, јер ће се њом постићи, да ће се послови обављати брже, јевтиније и боље. Ако ли ко мисли, да ова покупа није корисна, нека изволи изнети своје разлоге, да ми можемо о њима расправљати. Ја мислим да је ова покупа врло корисна, јер ће се њом постићи, да ће се послови обављати брже, јевтиније и боље.

Председник. —

НАЦРТ УГОВОРА

који се има закључити између

ОПШТИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА

и

Српског акционарског друштва за клање и прераду стоке

(Ради краткоће у овом уговору биће свуд стављено место: „Општина града Београда“ само реч: Општина, а место: „Српско акционарско друштво за клање и прераду стоке“, само реч „Друштво“.)

Предмет Уговора:

Грађење општинских кланица

и

клање свеже потребне количине меса Београду.

Уговор је закључен између долепотписаних:

1-во Господина Председника општине Београдске, у име и за рачун исте општине, на основу овлашћења и решења одбора општинског од . . . . . , којим се усваја уговор овај са свима прилозима,

с једне, и

2-го Српског акционарског друштва за клање и прераду стоке, које заступа председник и секретар управног одбора, на што су овлашћени,

с друге стране.

Уговор гласи:

А.

I

Друштво се обавезује да подигне заједничку модерну кланицу по америчком систему, а по плановима, који су састављени део овога уговора, за клање, пурење и уређивање свиња и за хлађење и одржавање у добром стању свежег меса.

Кланица ова биће савсим модерна, и биће у непосредној вези са општинским кланицама за клање крупне и ситне стоке.

Главна заједничка кланична зграда биће свршена са машинском зградом, у којој ће бити смештене машине, које ће Друштво набавити по приложеном уговору у оверском препису, који је такође саставни део овог уговора. Машине биће увек потпуно спремне.

1-но Да у свако доба дају довољно воде потребне превентивно, за подмирење општинске потребе.

2-го Да потпуно осветљавају све просторе и општинске и друштвене електричном светлошћу.

3-ће Да увек греју довољно потребне воде за пурење свиња, прање и испирање зидове стоке, прање свију алата у цели одржавања добре чистоће. За одржавање чистоће у свима кланицама и о свом трошку одговорно је друштво.

У овој заједничкој кланици сваког дана Друштво мора превентивно покрити и уредити све свиње потребне за свакодневну потрошњу града Београда.

II

Друштво се обавезује да по приложеним плановима и предрачунима сагради особену кланицу за клање волова, крава, бикова и бивола, и да је снабде са потребним прибором за клање крупне стоке, са водоводом, и неке канализа за одвод прљаве воде, крви и нечистоће;

III

Друштво се обавезује да по приложеним плановима и предрачунима сагради кланицу за клање ситне стоке.

Све три кланице по простору толике су да се у њима може клати крупне и ситне стоке толико, колико је нужно за подмирење дуплог броја становника београдских према садашњем стању.

IV

Друштво се обавезује да по приложеним плановима и предрачунима подигне потребне штале и оборе за смештај крупне и ситне стоке.

V

Друштво се обавезује да подигне потребну зграду (кутарај) за чишћење, испирање и пеглање прева, бурага и осталих сточних одпадака; и

VI

Друштво се обавезује да о свом трошку и са својим људима, који морају бити потпуно вешти, коже сву крупну и ситну стоку потребну за подмирење потрошње вароши Београда за време од 50 година. Но чишћење прева и бурага неће вршити Друштво о свом трошку. Друштво ће бити дужно да у згради за чишћење сточних ситних делова и отпадака спроведе допољно друге и хладне воде, и довољно паре за зграду греје и осветљава, а чишћење отпадака вршиће о свом трошку или закупац кубока, или сопственик стоке, што ће Општина имати да регулише.

VII

Друштво се обавезује да за време трајања овог уговора, одржана и заједничка и општинске кланице с машинеријама у добром стању и да општина после 50 година преда у својину све општинске зграде у добром и потпуно употребљивом стању.

Поште су машине и главна зграда заједничке, после 50 година примаће исте или Општина или Друштво по процени вештака.

VIII

Друштво ће о свом трошку водити администрацију и спосити све трошкове за особље административно и машинско, као и што ће спосити и све трошкове за гориво, зејтин и сав остали материјал потребан за машинерије при раду.

Најзад општина има право службености на воју, путеницу и осталим просторима.

Општина се обавезује.

B.

I

Да на име интереса и отплате (интерес је 5% а отплата 1/2%) за грађевине које ће по плановима и предрачунима коштати 480.000 динара; на име исплате своју трошкова; као: плате свима касапима машинисти, оборицама и свој послузи; на име угља, зејтина и осталог потребног материјала, и у опште на име наканде за целокупну инсталацију овог посла, — плаћа паушално 65.000 и словима *шесет пет хиљада динара у сребру* годишње за свих 50 година.

Интерес је 5% на 480.000 динара	24.000
Отплата 1/2%	2.400
а сви трошкови за угаљ, зејтин, амонијак, одржавање машина у добром стању, плате машинском и службеном особљу . . .	18.000
Плата касапским мајсторима и свима кланичка стоке, чуварима и оборицама	20.600
Свега .	65.000

динара у сребру годишње.

Ову накнаду Општина има да плаћа Друштву у суми 20.600 динара, док се буде клао садашњи број стоке. Овај број стоке, по званичним општинским подацима износи данас у округлим цифрама и то:

I-но. Волова, крава, бивола и бикова	10.000	ком.
II-го. Свиња средњих и дебелих	17.000	„
III-ће. Оваца и Коноза .	8.000	„
IV то. Јагњадија . . .	36.000	„
V-то. Коза	3.000	„
VI-то. Телади	2.000	„
VII-мо. Прасади . . .	2.000	„

Ако се потрошња меса повећа, то ће повећати и број стоке за клање, а услед тога ће и трошкови за клање бити већи, то ће сви трошкови имају покрити из кинка кланичке таксе, које ће кинак Општина добити од већег броја стоке, која се буде клала, него што се данас коље.

За покриће ових трошкова, које ће друштво у току од 50 година имати, за клање већег броја стоке од данашње потрошње Општина ће Друштву плаћати и то:

1. За сваког закланог вола преко 10.000 комада у једној години . . . . . 1·00
2. За сваког средњег или тешког краву (свињу) преко 17.000 годишње . . . . . 0·40
3. За сваког оца или овцу преко 8.000 комада годишње . 0.10
4. За свако јагње пр. 36.000 комада годишње . . . . . 0·25
5. За свако прасе преко 2.000 комада годишње . . . . . 0·20
6. За свако теле преко 2.000 комада годишње . . . . . 0·25
7. За сваку козу преко 3.000 комада годишње . . . . . 0·10

II

За покриће 65.000 динара, колико ће Општина годишње плаћати Друштву на име интереса, отплате и свију трошкова, усвојио је Општински одбор кланичну таксу, која се има наплаћивати 50 година и која је саставни део овог уговора.

Утврђена кланична такса коју ће Општина наплаћивати гласи:

1. За клање вола, краве, бика и за употребу кланице од комада	2·50
2. За клање средња и дебелих свиња од комада	1·50
3. За клање оваца од комада	0·50
4. „ „ коза . . .	0·50
5. „ „ јагњадија . . .	0·50
6. „ „ телади . . .	0·50
7. „ „ прасади . . .	0·50

Ако ова кланична такса за једну годину дана изнесе више од 65000 динара, део више припада Општини, и овај вишак биће Друштво дужно да преда Општини сваке године најдаље до 10 Јануара.

Ако од кланичке таксе буде прикод мања од 65000 динара, разлику биће дужна Општина да плати Друштву из прихода касапске аренде.

Ова клаонична такса, може се и смањивати, о чему ће се, кад то Општина за нужно нађе, споразумети са Друштвом.

III

Општина се обавезује да клаонице и имање друштвено веже са Општинским водоводом и даје потребну воду само за пиће, и да настане да се трамвајска линија продужи до сточног трга.

IV

За сигурност Општинску и њених права, која јој припадају по овом уговору, Друштво ће Општину обезбедити стављањем интабулације на првом месту, на имање које по овом уговору после 50 година прелази у својину Општине Београдске.

V

Општина се обавезује да за време трајања овог уговора, дакле за 50 година, рачунајући од дана кад се клаонице отворе не може ни сама, нити другом дати дозволу за клање стоке за подмирење потребне меса у варошн Београду. Исто тако Општина се обавезује да ће забранити клање ван ових клаоница, које Друштво за Општину подигне свима касапима, кафеџијама, механџијама и осталим продавцима. Само приватника за личну потребу Општина може одобрити клање јагњаца и прасади код својих кућа.

VI

Правилник за наплату клаоничке таксе и функционисање особља општинског, као и правилник за клање стоке прописаће Општина споразумно са Друштвом.

VII

Главна клаоница са машинском зградом и независном машинском инсталацијом биће готова 1. Новембра, а клаонице за волове, за свињу стоку са шталама и оборима до краја ове године.

VIII

Овај уговор биће написан у два примерка, и исти ће се код надлежне власти потврдити.

IX

Такву за потврду уговора и стављање обезбеде плаћа Друштво.

X

Измене или додатци у овом уговору према потреби могу се чинити по пристанку обе уговорене стране на предлог ма које стране.

ОБЈАШЊЕЊЕ

Грађевине заједничке коштају:

Динара	352.000

Ово коштање утврђено је оферталном лицитацијом по плановима и предрачунима, које су прегледали и утврдили технички стручњаци г. г. Андра Стевановић, професор велике школе, Михаи Антоновић, архитект и Јован Смедеревац, инжињер. На оферталној лицитацији постигнут је попуст од предрачунски цена 8%.

I. Заједничка канализација и водовод, главна клаоница и машинска зграда и штагија за пумпу по предрачунима и плановима са погодбом 8% кошта 352.000, од чега пада на општину поља, што износи 176.000

II. Заједничке машине које ће бити подолнна својина друштвена, а подолнна својина општинска набављене су и по уговору коштају 210.000 динара у злату, од које уме спада на општину поља, што с акцијом износи 115.000

III. Воловска клаоница . . .	70.700
IV. Клаоница за свињу стоку	29.360
V. Штале за волове . . .	18.970
VI. Штале за свињу стоку .	10.500
VII. Препарница с казанима	12.400
VIII. Канали за општинско одвођење	6.200
IX. Водовод за општинска одвођења	6.800
X. Нужници и писоари . . .	1.000
XI. Казорма 4000 m² à 3·20	12.800
XII. Стражаре	3.000
XIII. Шупе	2.000
XIV. Рампа и ограде . . .	2.000
XV. Два стана за радничке	4.500
XVI. Грађа за све зграде .	9.000
XVII. Електрична инсталација	2.000
Свега	481.030

или округло 480.000 динара у сребру.

Ако која зграда буде мање коштала, што ће се утврдити при коначном обрачуну при пријему готове зграде, у толико ће се вредност исте и за општину смањити.

Исто тако ако потреба вахте да се што више од предрачуна и планова за општину набави, нипаи ће се општини урачунати.

У опште колико друштво ефактички да новаца за заједничку зграду и општинске клонице, на толику ће суму општина плаћати 5% интереса $^1/_{12}$% отплате годишње за 50 година. По ова сума не сме прећи цифру од 500,000 динара за све општинске инсталације.

Ово је објашњење састални део уговора.

ОБЈАШЊЕЊЕ

ТАКСЕ И УГОВОРА ЗА ТРАЖЕЊА ЈЕДИНСТВЕНОГ ВЛАШЊА И КЛАЊА СТОКЕ.

I

Машинско особље и материјал коштаће Општину 18.000 динара годишње. Ових 18.000 динара покривају ове трошкове:

1. Плата машинисти на годину	2000 д.
2. Плата помоћнику машинисте	1500 „
3. Плата ложачима . . .	1000 „
4. Коштање кантијана . .	1000 „
5. Со, која се троши за јављење	500 „
6. Зејтни за машине и остали материјал	1000 „
7. Оправка машина . . .	500 „
8. Одржавање и оправ. зграда	1500 „
9. Осигурање машина и зграда	800 „
10. Потрошна утља за годину дана	8200 „

Света за машинско особље и сам материјал за горњо, мазање, стварање задног ваздуха, осигуране и одржавање у добром стању машина и свију зграда, годишње, динара у сребру **18.000**

ОБЈАШЊЕЊЕ

ТАКСЕ И УГОВОРА О ТРАЖЕЊУ ЈЕДИНСТВЕНОГ ВЛАШЊА И КЛАЊА СТОКЕ.

Друштво се обавезује да сву стоку, коју данас Београд годишње троши поколе за 20.000 динара, а то долази и то:

1. за клање	вола	1·00 д.	10.000 ком.	10.000 д.
2. „ „	свиња	0·40 „	17.000 „	6.800 „
3. „ „	телета	0·25 „	2.000 „	500 „
4. „ „	прасади	0·20 „	2.000 „	400 „
5. „ „	овца	0·10 „	8.000 „	800 „
6. „ „	коза	0·10 „	3.000 „	300 „
7. „ „	јагњаца	0·05 „	36.000 „	1.800 „
			од комада (—) „	78.000 ком. 20.600 д.

динара у сребру годишње.

Пошто ће се несумњиво људство у Београду кроз 50 година увећати, то ће се и стоке више клати. За данашњу потрошњу у 78.000 комада утврђена је уговором паушалиа цифра у 20.600 динара, коју општина плаћа. Преко 78.000 комада годишње по горњој таблици Друштво ће наплаћивати такву за клање и покриће свију трошкова.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. НЕДЕЉА 5. АПРИЛА 1898. Број 14.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију за годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За стране земље за годину . . . . . 9 „

ПРИЈАВЉАЊЕ РАЂА СВАКИ ЗАИНТЕРЕСОВАН НА ОПШТИНСКО СУД А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИШТВО.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

П О З И В

По наређењу команданта VII пуков. округа од 22. тек. месеца „№ 3066 имају се сви регрути за пешадију из године 1897. упутити на одслужење свог прописног рока у сталан кадар, тако како ће 15. Априла т. г. бити у својим командама.

На основу предњег наређења, суд општине града Београда позива све регруте одређене за пешадију а који су регрутовани у 1897. години, да непоставно 14. априла 1898. године у 7 сати пре подне представу суду општине београдске (Војно одељење) одакле ће се упутити у штаб VII пуковског округа ради упута у стални кадар.

Регрутима се објашњава, да они од дана позива за ступање у кадар, подлеже под војну дисциплину, и ко не буде слепано онако позиву, биће кажњен дисциплински.

Сваки регрут има собом понети 6—8 динара за набавку потребних ситница и до два пара чарапа.

Од суда општине града Београда 23. Марта 1898. године ОВБр. 704 у Београду.

О Б Ј А В А

По закону о општинској мерини и по правилима т. Министра народне привреде о извршивању тога закона, ова продавци кућују робе предати и уверење ове општине, у којој је купопина и продаја рин њут извршена, да је таво роба мерена и мерина наплаћена. Кад та роба прође у Београд и то се уверење покаже, мерина се неће у Београду наплатити на ћу. У противном, мерина ће се наплатити.

Како се многи грађани не управљају до тим правилима и на захтев кантарџије општинског нити ће да покажу уверење нити ће да плате мерину, напоследи, да је плаћена мерина тамо, где је и купљена роба, то суд општински објављује, да ће се само она роба пропустити без плаћате мерине, за коју се поднесе уверење да је већ мерена и мерина плаћена. На сваку другу робу, мерина ће се без икакна обзира наплаћивати.

Од суда Општине београдске, 13 Марта 1898. АВр. 1705.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

САСТАНАК
ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

држан 4. марта 1898. год.

(по стенографским белешкама).

Председнико председник општине г. Ник. Д. Стевановић, присутовао члан суда г. Ђ. Ј. Рајић, од одборника биле: г.г. Стојан Михајлић, Трифко Стојковић, Сто. Ј. А-рејо, Ђ. Пантелић, Свет. Ј. Гвозић, Ђ. Р. Одавић, Р. Драгићић, Н. Н. Стевановић, Васа Николић, Стеван Живковић, Ц. Димитријевић, Коста Ј. Галовић, Ж. Савић, Коста Др. Ранић, Гаврп С. Јовић, Танаско Стојановић, Тод. Ј. Младеновић, Јов. Живковић, Др. Јеко, Стев. Новаковић, Коста М. Ђорђић, Др. Лазаревић, Дим. Гавриловић, М. О. Петровић, Милутин Ј. Марковић, М. Кавалџијевић, Марко С. Петровић, Вељ. Чарлаковић, Мајкић Е. Пајић, Д. М. Ђорђевић, Д. Харковић.

недостају одборници г. г. Урош Кумановић

Почетак у 10½ час. пе подне

Председник. — Отварам седницу. Изволите чути протоколе прошле седнице.

Секретар прочита.

Председник. — Има ли ко шта да примети на протокол? (Нема). Констатујем да је прочитани протокол примљен.

Изволите чути 2 молбе за умировљ.

Одбор изађе тражена уверења.

Изволите саслушати један реферат, који се тиче обособљења општинског имања од повереног. Општинско је имање било обособљено до сад под Друштва „North British Mercantile.“ Пре неколико дана ово обособљење од тога друштва биће је протезно и њихов агенат ове је донео за нову упазту, да сам му казао да ваше исељено од њих да остављено, пошто имаше више друштво Сад ћу да вам прочитам мој реферат о овој ствари из тога ћете видети шта као је комитало остварити под извиљеним друштва, а шта ће да нас кошта као се остварио под вашег друштва за осигурање од пожара (чита).

Хоће ли ко о овоме шта да говори? Неће нико. Прима ли се овај реферат? (Прима).

Сад је на реду предлог конвенције који су поднели г.г. Коч у и Марковића.

Пошто сећање решили сте, да се конвенција зајми са мишљењем нејако и жељне неке конвенције које је ову конвенцију проучавали и претресали, као и са мишљењем њихових стручњака општини ће ће радна одборницима на студирање. То је све учињено и сад остаром доботу по том предлогу.

Љ. Живковић. — Публиковано је да одо пред општином стоји још једна покуда, ма да то није писатао у Општинским новинама. Да би се одбор при решењу ове покуде, која неће ма дан почела да се решит, примљен или одбијен, да би неко са ово ваше рашлога да се одлучи, да своју одлуку донесе, да тражим од г. председника, да се и с тог другом покудом учини све ово, што је учињено и с прво, и то у року од 3—4 дана. Њему да кажем да је потребно да се још то друге покуде састанак направити комисија ради проучавања, јер ми о тој покуди немамо директно ово дошло ништа. Ако смо се већ с природом сами ствари упознали, него да се сви лица, која су као стручњаци о покуди Мариновићевој чинили замоле, да своје мишљење и о овој покуди дају, па кад се то извиљено буде добило, онда можемо приступити решењу: хоћемо ли и нимали смисла правити једну од тих двеју покуда, и ако има смисла, онда коју од њих двеју.

Председник. — Господо одборници, ја сте, као што сам у раније изјавио, изабрали једну комисију, имали да је то биће у седници од 17. јануара о.г. да прочи покуду т.г. Коч у и Марковића. Комисија је тај дражала неколико седница и 18. фебруара била је последња седница њена. На тој последњој седници донешен је сад рад односно претходника са г. Марковићем. *18. Фебруара* држана је једна господски са једним Немцем и са изјавом: да и они нису једну покуду да дају. — Таких покуда је имао скоро сваки дан. Само кад бих хтео са свима да се у те послове упуштим. Разуме се, да сам и њему као и свакоме казао: „доносите ваше изјаве, ако имате, подносите написмено“ и они су подноси исто дали своју покуду написмено, пошто је биће као сам већ казао, пошто се комисија одређена за кречавање покуде т.г. Коч у и Марковића разишла, а која при том није ни биша одазвана ни одређена да и ову покуду опкуђује. Тај предлог да бих ком и без одзва питања т. Живковића казао, али је он сам рекао реч, и предлагатрпо са свим питањем. Покуда дошта ми написана је на свом картету пртаје. При предлаји нисте дозволили пси тако ни је да за вам стеже то и те бапто које су и у покуди поносуте. Тражио сам данас, о томе и ја ја реко да ће их подпети, вам их да сада ниде дам.

Данас ово вам објашњава и о тој покуди. Сад хоћете ли да вам прочитам нету вам да ствар о тој одложимо, вама је право.

Љ. Живковић. — Про свега, ка ће постеци још једна покуда, не би биле логично, да се решава и говори о покуди Мариновићевој, јер ова се сад говори изутрпа и решење. На случај да је та друга покуда неправилно бела од покуде т. Мариновића, зар не би имало разлога, да се покуда Мариновићева одбаци, — нам образно.

Г. председник каже да је њему поднето једно парче хартије. То парче хартије потписао је један човек, који је опредељен као председник једне друштвене у Ћурји, а чији се сиани и седиднште т. председник могао да извести преко министарства иностранах дела, јер нема сумње, да и г. председник као и ми сви, жели, да се ово питање по изтерсе општинске срећно реши. Ако он то каже учинио, ја ћу ништа да учини. Не обавештавима, која сам ја добио, а чији ми се да је и сам веспавио у Берлину писао извесни личностима у Београду, и потврђује, да је то неома склапа овима и да нијед велике капитале на расположењу и у руках, који би Немцима ту своју отсутна сва своје инвестиције од разних страних друштава. Сад се склонио једно друштво, које је учинило покуду општини и ово има довољно капитала да би могло ући у општинско посдово.

Сматрајући да је та покуда озбиља, ја трамим, да се и та покуда да на стручну оцену овог господи, којима је биша дата и покуда Мариновићева, на кад те крез 2—3 дана буде готово, донесемо своју одлуку: хоћемо ли и коју од тих двеју покуда да прихватимо.

Председник. — Ја ће сиеса хоћу да видим има ли ко примедбе, што је вам поспанин писао вређањем израза на рачуна, што ниде писао мени или општини значајно.

Јесте ли за то да се отворе, који су дали своје стручне оцене о понуди Мариновићевој ди и понуда онога Немца на оцену, па кад сви дају тиој суд о овој понуди, онда да се и једна друга понуда стави на дневни ред и да се о обема говоре? То је понуда немпа Пецуса: он је подносио исте понуде и 1896 год.

Вл. Терзиновић. — Ја бих само предложио да тај човек да изјави, да се не бавимо том понудом бадава.

Председник. — Ако би се нашао да тражи отушити у преговоре с њим, онда се може тражити изјаве, јер нико неће у кавез да дође.

Љ. Живковић. — Ми кажемо да се једном одговорност, ако претходно не спремимо и са овом понудом. Ова понуда може да буде забавна или необавезна. Али ипак ће бити да господин, кад буднем расправљали понуду Мариновићеву као со довако, да је ова понуда била озбиљна? То може у престоничком трабанству и у јавном мишљењу да изазове сумњу противу нас. (Вичу: Да се прочита нова понуда.).

Председник. — Хоћете ли да се прочита? (хоћемо; Онда чујте!

Секретар прочита: Ова је понуда раније одштампана у спиц. новинама).

Председник. — Другче Мајтл дошао ми је ово писмо од г. Бозе Живановића.

Секретар чита. И ово је писмо већ одштампано у овим новинама.).

Председник. — То је све што сам добио по тој другој понуди, ваше жалити нема. Изволите решити: јесте ли за то да се призна предлог г. Љубе Живановића?

Ђ. Гавриловић. — Пошто нисам да ова понуда има и озбиљна страна, потребно је да је г.г. стручњаци оцене и с економичне стране. Ја мислим да би завела ово грех, кад би приступили разлазу понуде Боже — Мариновићеве, по раздвајању о овој понуди. У складу ми предлог г. Љубе Живановића, да господин г. председник да позиву сутра тачуи ову понуду на одсеку стручњацима и да што пре поткажи телеграмом министарству спољних дела и пресе нашег посланика у Берлину, јер кад се њиме изјаснуји, ја мислим да се можемо и ми као обавештени да ни ступимо у преговоре с њима.

Сека. Гавриловић. — Ако хоћете да прибавите тачна објашњења о овим банкама, мислим да је најсигурнији пут, да их прибавите преко наше Народне Банке, јер је она у неки са свима главним банкама.

Председник. — Како видим нећемо је у одбору за предлог г. Љубе Живановића. Ја ћу учинити како ете ви решили. Ву, сад има још једно питање, шоиле ово понуде појавиле се жеиде још неја, на исмоје поеле да кажете: хоћемо и то да се оиспитамо, јер ће нам онда бити крив.

Љ. Живковић. — Нека се хектографише.

Председник. — Ова понуда може да се хектографише јер је мала, хоћете ли да је дамо одмах да је оиспитамо? (хоћемо).

Љ. Живковић. — Зар се може да се оиспитама са збориште? Ми ћемо да се оиспитамо појединачно? То би било најбоље.

Председник. — Можи и тако.

Дакле опете прво да се учини питање преко Народне Банке, какве су ове Банке: што се у овој понуди помиње; друго, да ли је овај понуђач предузимање њихов и има ли овлашћење да у њих њиково говори и да ли му се оеоје ти питања на расирављању; треће да се умоле г.г. економи да дају своја мишљења и о овој понуди и по поеледу да се све то оиспитама у оиштинским новинама. (Тако је).

Ђ. Марко Јеић. — Мени изгледа да се ова ствар сад без потребе одлаже. После ово другче поднеси нове и нове предлоге, па ће нам ствар остати на једној је понуди г. Мариновића, с каквом се основом ја никако не слажем, пристући нацрисање великих општинских послова, онда би најпрановеднје било на такоој или сличној основи расписати стечај.

Чим се општинеком пружају у општини уједу у ред, а ни томе се нао што сам данас сад рекао нежно ради, уверен сам, да ћемо добити далеко повољнију понуду од понуде г. Мариновића. Материјала сам дакле, да се ова ствар даље не одлаже, већ да се одмах пристуни радовима за расписивање стечаја. —

Дим. Ђорђевић. — Ја се са свим слажем са г. Марком Јеком. Дакле сутра преко сутра и трећа и четврта понуда и иикад краја неће бити. Најбоље је да расписмоо конкурс, па кад се дође сви понуђачи, да узмемо ово што је најбоље.

Председник. — Изнита нам то ни смета, ако што сви кажу ако нам се свиђа, а то је већ сигурноа ствар, да усвојимо предлог г. Љубе Живановића, па ако се ипак да треба успоставити предлог г. Марка Јека, ништа нам не смета да онда кажемо: пошто да успоставимо ни једну ни другу понуду и онда можемо да расписмоо конкурс. (Тако је).

Љ. Живковић. — То је врло добро. Ништа нам не смета да иосле расписмоо конкурс.

Председник. — Имали још ко о овоме да говори? (Нема).

Дакле, остаје тако да ће поступи по предлогу г. Љубе Живановића. (Тако је).

Пошто је седница за сада завршена, то данашњу седницу закључујем.

Седница је ова трајала до 6½ часа по подне.

САСТАНАК

дрвом 9. марта 1896. год.

(Из стенографских белешака)

Председник председник г. Н. Д. Степановић, председник министарског савета и министар спољних дела г. г. Ђ. Пашталић, Н. Н. Стаиковић, Др. Јовановић, Ђ. у. Одовић, Стеван Мавковић, Коста Др. Рашић, Гроуб. Стојановић, Дамјан Стојковић, М. Ст. Петровић, Стеван Мавсимовић, Вељк. Чиричковић, Коста Д. Гагановић, Јеф. Живковић, Ђ. Димитријевић, Р. Јовчић, М. Пантелић, Васил. Јовић, Марко С. Петровић, Ж. Ст. Ковачевић, Кос. М. Чолић, Ј. Н. Јанковић, Мих. Ђ. Нић, Тод. Ј. Михаиловић, Илија Арсенијевић, Др. Јеф. Стев. Ивковић, Милош Милојевић, Ђ. Тодоровић, Тих. Трифић Стојковић К. Н. Јанарски, Инџутин Ј. Нарковић, Д. Хаџић, Јев. Јова Пачу, Др. Стеван Ст. Јовановић, Д. М. Ђорђевић, Ст. Савковић, П. Пурић и К. П. Михаиловић.

Одсутни господин г. Урош Кумановић

Почетак, у 9½ часова по подне

Председник. — Господо. Пошто је предмет, који је за дневни ред стављен, предмет старога дневнога реда, а довољно одборника има за решавање тавих предмета, то отварам седницу. Изволте чути протокол прошле седнице.

Секретар прочита.

Председник. — Има ли ко шта да примети на прочитани протокол? (Нема). Сматраћемо да је протокол примљен.

Имамо саопштење трговачке власти и молбе појединаца за уверења.

Секретар чита и одбор изађе трговачке уверења.

Председник. — Господо одборници. У предпрошлој седници, која је била одређена, за дневни ред је стављена била погодба о великим општинским радовима г.г. Коцу и Мариновића, па пошто нарочити општински суд за сте друге понуда, која се јавила од стране г. К. Бајса, општина у општинским новинама и да се за неде седмице, који су дали своја мишља о њима с новинама општинају и да се разладу одборницима и да се дакле дроги седмих одборника, на којој ће се о тим понудама решавати: осим тога нарочити сте да и само предложитио прибави позитиве о тој двопсти. Вајсу — и другим понудама преко Народне Банке и општинет нисмоо посљедиле. Према свему томе предсједништво је поступило.

Сад изволте саслушати ти извештаја, која смо добили преко Народне Банке и од општинет мичког посланства и конзулата. Ви, вре тога имате да чујете само о Брамса Бошковића, директора Нар. Банке, о Вајсовој понуди. То ни је нисмо добили стигло од г. Брамса и за то ниje могло бити и ово питање са осталим која су добијена од друге господе.

Секретар чита писмо г. Бошковића, у којем се г. Бошковић извиња, да због многи посања у Народној Банци не може да прочита ону понуду и да о њој даје своје мисље.

Затим су прочитани извештаји о Вајсу и његовој страни, која су добијена преко Народне Банке, и која су писмена непосредна. Прочитала су и извештаји, такође добијена преко Народне Банке о овим трима банкарским кућама, на које се је Вајс у понуди својој позвао, а која такође позвано по те банкарске куће.

Председник. — То је добијено преко Народне Банке.

Сад изволте чути извештаје, које смо прибавили преко немачког посланства и конзулата.

Секретар чита свој извештај, у којем наводи да ни у Шесвицигу ни у Конзулату нису никаква нека пиканља подигла о солидности саме понуђачке руке нити се исто ишо чуло о овој понуди.

Председник. — То су, господо, извештаји, који су добијени и у којима су се могли добити ако ово кратко време преко Народне Банке и преко немачког конзулата. Сад према томе, изволите приступити добити о понуди г. Коцу и Мариновића, а после можете ући у претрес и понуду г. Вајса, али у праон реду стављао се на претрес понуда г.г. Коцу и Мариновића, онда је ред и понуда.

Имамо да се требало најпре говорити о изнетоју ономе, и изнетоју каквоме, на коме и о самој понуди.

Милош Арсенијевић. — На дневном је реду претрес извештаја комисије, која је прочитала понуду г. г. Коцу и Мариновића. Ну, пре но што бих о томе питању говорио нешо, ја бих молио г. председника да ми одговори: да ли г. г. Коцу и Мариновић дају такову изјаву за своју понуду?

Председник. — Нишаву.

М. Арсенијевић. — Ја мислим да пре но што покушамо нешто тој ствари, ми не можемо говорити о њеној понуди, као изнетоју трговачке за нешо нарочиту нешо. То је за нас ново и као такво, које се односи на општине трошкова једна општина за дуги низ година, и сами новчаки од своје стране не дају никакво обезбеђење. (Тако је), ми да сам уверен да ова понуда има своја добра страна као и свака друга.

Председник — Ви г. Арсенијевићу, чешће не долазите редовно у скупштинске седнице због својих послова и о тога јамачно стекаоте на предсједништво жалбе, које не би имали потребе да чините кад би редовно долазили. Ја сам у једној од прошлих седница казао: да је г. Мариновић добро страна ова понуда, јер понуда од тога не могу да одступи, хоћете ли је примити или не, то је ваша ствар. О понуди се, дакле, може говорити само онако какво је подноси. Твоје жалење сам саопштио, понуђаче: ово је последње на што ћете пристати, а дакле не.

Ђ. Гавриловић. — На сами тај начин видим да ће ове предлагања, тако рећи, никакве друштва. Ја бих молио г. председника да нам изјасни: који су представници и које економске струке Коцу и Мариновић представљају?

Председник. — Представници учествује у преговору и тим трима, за сам тако да сам добио још ово писмо од њиове пословине у Берлину у којем се каже, да се општине може упустити у преговоре са Мариновићем, али са особитим повољима.

К. Стојковић. — Да ли је решено: који ће се систем канализације усвојити: да ли ће бити издани канали или други који систем: каква ће систем која да буде да ли од тесаног или од земљаних цеви.

Љ. Живковић. — Ја сам хтео да изложим г. председника, да ми не знамо ни предлоге ни понуде, које је ову понуду пратила и опширна, и пошто је једно ни и предсказали изнесене њиове, која је сад изнетај дала ову понуду, да нам у неколико речи, кратко опише шта је у изнетају казано, јаке добре стране понуде, у којој је она добра: да ли нам ова понуда потребна нашим или не одговара: у општина г. председник сматра да треба да каже. Питање је сад разумите, јер нисмо изнетаја помиљено пеоиие треба изнети усмено прочитање.

Ја ју те објашњење потребно, нарочи ради да изнесемо ово: г. г. Коцу и Мариновић у чл. 8 предвиђа предпимарне концесије казати су да мосу прекити своје понуђаче на пашионалсно друштво, и да би у том случају општина имала да буде умешан у њине акционарско друштву. За бих молио г. председника да буде добар да нам објасни: каво он разуме то умешање и шта ми, у опште, имамо под тим да разумемо.

Милан Кумановић. — На погледна питања да сад нећу да одговарам, него хоћу у неколико реци да кажем шта ме је жаповало да сам у неким комисије: да у прагним изгледа каквих, нити ме је напало да потпишем изнетај њиков. Мислим да бих било згодније да сами од господе и из њеове и из њихове изнесемо каже јоп и умемо из њихових је разлога потим-

сво, једни кад другим напевају. Али нако господа још дајеше у једнину, а те се ствари не могу ни 5—6 пута понављати јв бих волио г. председника да с овим родом пређемо још неколико минута.

Јеђа Живковић. Господа одборници, осем оних који су били у комисији, нису имали прилике да се детаљније обавештно о тој ношуди. С тога ми сада да је прилично и потребно да их ближе упознамо с стварн. Ја ћу, дакле, стварно у овој ношуди, која изгледа да је од свеју најважнија, изнети оно што мислим, и ја ћу, по потреби, о њој говорити доцније.

Кад општина београдска има да прими од акционарског друштва, ако се оно обрадује, онај део добити у 50% — 50% другачије одређена сеоби — онда треба да знамо који су то акције које ће општина да прими у замену и које ће продавати 50% акција од своју приходу.

Онако питање не сме да буде препарирано нарочито од стране ове комисије, којој је било сасвимсло у дужност да своје мишљење о овој ношуди изнесе. Ја у осетим да је Влада, која је ношуду израдила нама реч и тек: ја бар имам тако мишљења. Ја молим г. председника да нам каже шта г. Марковић рачуне под тим напијама.

Председник. Ја мислим да нема у начелу. Треба да се говори о овој ношуди, па кад у појединој добити буде на ред, онда ћемо говорити о томе што сте рекли, па Бете га добити.

Ђ. Живковић. — Ја мислим да је бако ово гонор у начелу. Ми не можемо ову ношуду прихватити у начелу док нисмо сагласни са главним стварима у њој, па да после решавамо засебно ли је прихватити и у појединостима или не. Ја ћу, дакле, говорити о главним стварима питање о стварању акционарског друштва, о томе да ли општина у облику акција. Ако се није мислило о тој ствари ја сам слободан да изнесем да се није довољно обратило пажњу у опште о ношуди нити се довољно у тој ствари упао.

Милан Јовановић. — Господо Одборници и ја ћу да говорим у начелу, јер мислим да ако ћемо говорити и улазити сад нашколо да се ношуда г. г. Косу-а и Марковића могла прихватити.

Ја знам да је ово предлагање компанције, није још ништа решено. Ја сам говорио и онако да утврдимо тачно још много питања која се односе у начелу само неважу. Ако се сложимо да је ова *ношуда решена и да се о њој може говорити*, ако нађемо да ова није предлог као онај Вогучев, који даје привилеја о којим ћемо ми дуготрајно да говоримо, па онда ћемо ми о њему говорити, дакле да имо добро ако ће ова ношуда прихватити, или ако ће ова ношуда бајовати, која није под нас довољно изнет и ја сам стварно дакле да је ова ношуда у свако погледу недовољна да се општина упусти у овако велике послове са Француском, па ако се ово и може с ношуди Косу и Марковићи, ако о сабиндој и остварљивој разговарати, дакле да имо добре основе у њој, ел нијех ће општина и ми и наша дица имати користи, онда се можемо у двоје у упуштати. Ја ћу да напомињем јелато сам се прије и сада чуо, да је ова ношуда прихватљива, ако се ношуда прихвати, онда да се ова ношуда прихвати, онда да нашом да је онда у предлогу компанције компанције, којој је било сасвимсло у дужности да своје мишљење о овој ношуди изнесе. Ја у осетим да је Влада, која је ношуду израдила нама реч и тек: ја бар имам тако мишљења. Ја молим г. председника да нам каже шта г. Марковић рачуне под тим напијама.

Председник. —

Београд, узели су сав што им треба, направили су нам и предрачун шта ће коштати грађење и експлоатација. И ја сам онда нашао за сам по тој системи *нисам рачунавао то се тиче комуникације у Београду*, а ако ви хоћете други систем, ја ћу то не могу да приставам, ја се морам уклонити". Дакле, господо одборници хтео сам овим да вам кажем зашто у почуди стоји Шошонов систем а уједно да вам напоменем да се и у горњем свету тако, да се мале и средње вароши — у које долази и Београд — задрже на свом сегашњем систему а велике вароши, као Париз, Лондон, итд. да праве канализацију по системи великих канала, који би се водили и исечетчу ка вука и лишњу уредне. На последку, то је и право, кад о томе размислимо. Кад израчунате колико ће нам у Београду на 100 m² а колике ствакоњима ће истом простору има у Паризу или Лондону, онда ћете видети да је грдна разлика, и да је разлог, у тим варошима, немогућност и нашавање с истог простора много и много мања но у Београду за то Гертнер и сам остала господа која су била на конгресу веле: да би мале и средње вароши требало да праве т. зв. сепаративни систем.

Међу тим, господо, ако нам та уверена о доброти Шошонове системе нису довољна ја ћу у овој приликом да се позовем на једног нашег сведока који је гледао овај систем у праксе. То је наш уважени доктор Пачу. И мени је мило што је он онде вечерас до неке мере и да потврди реч се је он рекао веће у комисији о овоме предмету. О самом систему, Шошонов почело се у опште да говори тек од пре 10 година, и онда је тај систем имао пуно јаких противника. Међу тим, о канализацији у Београду почело је да се говори пре 14 година. Ја онда се нисрстало говорише, кано ни треба да ништа говорим, ја сам г. Керабрије колеге, да пре 12 година и у Немачкој нико се није овако усудити да устане против система великих канала; према томе нико чудо ште је у нашој општини пре 9 година доцнење онако решење о канализацији Београда.

На нашој општи, господо одборници увијаће да је се систем Шошон спутао где је употребљавао, поклоно сам добар, а то знам да је и она страна поуздо добра.

Сада да вођено дало и сада долази, господо, ово питање: да ли ће нам Шошонов систем предузимати зоће да нам реде ово велико посао, да нашо је и да зарадо; ако питање је, да нас ово тем нашком не одеру. Јер то је занста, господо, мало несгодна ствар, ако ће нам ово да нагодимо шта нашта ће; ја да не буде нешто ово ако ће нам ово да нагодимо

Ја нашини да је овде врло много добијено одређујући тарифу, ни можемо да одредимо, колики ће приход бити од ових уставова.

И тако београдска општина добија редом регулатор пијаце може да регулише приходе поједностава. Да умањи пијацкијем да ће умет сегдати на гаденину: да канализација месне нивад бити једна установа од које ће општина од својих грађана да бира! Ми смо напетили: тропарење, неповодом и т. д. тако зато опте речени, да нас може нам који рано осећаю те чорите: дакле, умпрод каком, да та тарифа ће сва да буде велика. Ја бих пре пристао да се ова стварно повиари, ако бн тарифа била велика. Кад нашо ту тарифу у руками — а г. Марковић пристаје да је ми имамо — онда ће се моје сагледати и ова спецификација добит, па тек тек пређа сумњати да ће, ове ноја месо ако буду одбориши, радити на штету општине! Ја мислим да и ова тачка одељну добити ниде тако рђава, ако једним у питање: хоће ли се ова поиуда примити или ће се одбити.

Ја се опет пријем на ово што сам у почетку рекао: често пута добри идеји заложе со за добру ствар, зли она ће нешалне за рупом само зато, што неко хоће да каже да и преко тога ни нешто што је још боље! За со чувају та тако сакаем ја и ја ћу бити ако ће сам са мном сагласан. Ја ћу вербаг бити ако ће ми неко, ко ће у Београд, — нослао 10,000.000 дин. па да ми сами са њима расподелимо како ми хоћемо! Дошао је ћеје са својом поиудом и ће ће ће

над хоћемо нарон да модернизирамо, није довољно донети само закон, јер ту још није рад отишао. Може се рећи да је рад отишао упрво од онда, од кад је тровршена законска, а само онда ште је дође рачуна, рађено је у том правцу, да се прочи сама стварь, да се припреми материјал за ов обавештена грађаштво и томе подобно.

Ви сам, господо, који сте пратили радњу ове стварь, сећате се да је у почешку — у добр, вад је ова ствар дошла реч о томе да ли треба изнаразу Београда — заито прилаза напреда шесшиз Народној Странци — да је тада било људи, који су били са сами одлучно противни на свако повиши, да се уводи у нашу пресшошницу, јер су то били људи, од са свим старога кова, који су говорили: нашо су прилике такве, да ми нашша није школико, и ми ћемо шако живешш! Међу шим били је једна мања шапредњака генерација, која је повремуа ту мишљу, о уводењу ових радова у Београду; али ше сшоја да је рад шомсо пре 14 год., већ је било за шако нама ближе прошс. А кад се узме да је ов шо нова ствар, ми онда можемо бити поштиво задовољни са успехом, који је постигнут, а шај је посшигао, а шај је посшиже, а шај је, да су у почешку ови радови имали шешке шешкоће, а данас је ушкам да кажем и једносша, који ће бити у кашеду представни увађењу ових усавршења.

Господо, ја је данас усмех, што је задобивена симпашија шолог нашег грађансшва за ше посшаше. Сад ћу могао да се говори о томе, што се ја сам радовао чувшвао? Дуго ће бало, господо, кад биосо сшали да се питамо и објашњавамо, да што се ш. шај радимо шаквим шешкоћама, јер су узроци били врло различни, и ја сам се о свему томе расшеварао, ни биомо морали исшећи још на ракаја времена, на опет ше биомо разрешили шо питање. С шога ја нећу ни да говорим о шоме, али могу да уштврдим једно свако, да ми смо у грађансшву свему са свакашњим очевидје да се они радови једном опловају.

Ина још једна ствар, која је довршио да се уверим ша мисао о нарави ших послова у нашој престоници, а то је дуговремена изложба биоскоп дворца, која је владала овде у Београду, и коју су сви скоро доходили, па и ви сами ше сшварно, свеку се са задовољсшвом могао скоро изгледа као да се ша бодеси нарочито и исшицала, ша да је ова публика била врло расположена према овој покуди за концесију.

Ја ћу сада, господо, да пређем на сшу сшу предимензију концесију. Ја ћу гледаши да у свом говору будем што краћи, а ви ћете, ако будемо говорили, као што је г. Капешановић, сада већ

на жене. И све постоји и нисмо нашетају и са мојим петковом а систему канализације, сматрам за дужност ја и усмено презентирам комисији усек о систему.

Кад сам јесенас био у Паризу, позвао ме је један мој познаник да одемо у једно место близу Париза, те да видимо један систем канализације по систему специјална. И нисам, господо, ако сам одговорио да ме врло интересовало ме је та ствар, баш је врло мило, што ми се указала згод прилика, да се удостојим и са једним таквим системом. Ја сам једног дана отишао с тим мојим пријатељем у ту корпу и отишли смо у бари, и ја сам се, господо, јако изненадио кад сам у том бирту видео једног нашег великог канализације за време Београд и учитао сам директора: од куде ви тај план? Онда ми је он рекао, да су се они интересовали за наше прилике, а лично су да ће да се изради канализација у којој пристанци, па ако су изабрали своје људе за мислење, који су изабрали своје људе у Београду, пријатељи наши канализације, а о теме у Београду шпекулисано нико није ништа. Сем тога, г. директор ако је тако љубазан, те је њима сва знања у тај систем нису нуђе, које су тек баш опширно, ако ми је поклоне сам, да ће сва знања имати, а ја тако сам отишао и видели и него стаје нуђе. Ја сам баш хтео задовољан сваки пријатељским тих назад, али сам директору одмах учинио примедбу, да стварали да ће тај систем канализације бити прилагођен за Београд. Ја је систем сеперациони сам за ме теорија нуђе не свиђа у канале, а поделен је изучите за исто, која су равна. Ја сам био потпуно задовољан тим системом, једно, што је сам систем добар и, друго, што су ми казали да је тај систем најтачно уређен од других, па систем. Ја сам тада рекао, да ћу тај систем исхода баш погодан за Београд, једно, што је јефтинији, те би Београд лепше него пре да канализације, и друго, што Београд има добар пад за одличне материјале нуђе. Ја сам, господо, мислим, господа сам Мариновићем, господином, ја сам и он ми је казао, да овај систем нуђе сам тако пишем нуђе Шошеов систем али да му је сличан. Ја сам му тада напоменуо, да не би можде бити због изучитих пажња у Београду пре мало времена, где сад напишеш, као г. Мариновић ми је казао, да су сви они планови, који су израђени Шошеовим системом отпаднете. Господо, те је што сам за њега да кажем о Шошеовом систему и могу рећи да је врло неповољне нуђе. Ја сам, господо, мислим, господа сам Мариновићем, господином, ја сам и он ми је казао, да овај систем нуђе сам тако пишем нуђе Шошеов систем али да му је сличан. Ја сам му тада напоменуо, да не би можде бити због изучитих пажња у Београду пре мало времена, где сад напишеш, као г. Мариновић ми је казао, да су сви они планови, који су израђени Шошеовим системом отпаднете. Господо, те је што сам за њега да кажем о Шошеовом систему и могу рећи да је врло неповољне нуђе. Ја сам, господо, мислим, господа сам Мариновићем, господином, ја сам и он ми је казао, да овај систем нуђе сам тако пишем нуђе Шошеов систем али да му је сличан. Ја сам му тада напоменуо, да не би можде бити због изучитих пажња у Београду пре мало времена, где сад напишеш, као г. Мариновић ми је казао, да су сви они планови, који су израђени Шошеовим системом отпаднете. Господо, те је што сам за њега да кажем о Шошеовом систему и могу рећи да је врло неповољне нуђе.

Ја сам, господо, ако сам одговорио да ме врло интересовало ме је та ствар, баш је врло мило, што ми се указала згод прилика, да се удостојим и са једним таквим системом. Ја сам једног дана отишао с тим мојим пријатељем у ту корпу и отишли смо у бари, и ја сам се, господо, јако изненадио кад сам у том бирту видео једног нашег великог канализације за време Београд и учитао сам директора: од куде ви тај план? Онда ми је он рекао, да су се они интересовали за наше прилике, а лично су да ће да се изради канализација у којој пристанци, па ако су изабрали своје људе за мислење, који су изабрали своје људе у Београду, пријатељи наши канализације, а о теме у Београду шпекулисано нико није ништа. Сем тога, г. директор ако је тако љубазан, те је њима сва знања у тај систем нису нуђе, које су тек баш опширно, ако ми је поклоне сам, да ће сва знања имати, а ја тако сам отишао и видели и него стаје нуђе. Ја сам баш хтео задовољан сваки пријатељским тих назад, али сам директору одмах учинио примедбу, да стварали да ће тај систем канализације бити прилагођен за Београд. Ја је систем сеперациони сам за ме теорија нуђе не свиђа у канале, а поделен је изучите за исто, која су равна. Ја сам био потпуно задовољан тим системом, једно, што је сам систем добар и, друго, што су ми казали да је тај систем најтачно уређен од других, па систем. Ја сам тада рекао, да ћу тај систем исхода баш погодан за Београд, једно, што је јефтинији, те би Београд лепше него пре да канализације, и друго, што Београд има добар пад за одличне материјале нуђе. Ја сам, господо, мислим, господа сам Мариновићем, господином, ја сам и он ми је казао, да овај систем нуђе сам тако пишем нуђе Шошеов систем али да му је сличан. Ја сам му тада напоменуо, да не би можде бити због изучитих пажња у Београду пре мало времена, где сад напишеш, као г. Мариновић ми је казао, да су сви они планови, који су израђени Шошеовим системом отпаднете. Господо, те је што сам за њега да кажем о Шошеовом систему и могу рећи да је врло неповољне нуђе.

Ја сам, господо, ако сам одговорио да ме врло интересовало ме је та ствар, баш је врло мило, што ми се указала згод прилика, да се удостојим и са једним таквим системом. Ја сам једног дана отишао с тим мојим пријатељем у ту корпу и отишли смо у бари, и ја сам се, господо, јако изненадио кад сам у том бирту видео једног нашег великог канализације за време Београд и учитао сам директора: од куде ви тај план? Онда ми је он рекао, да су се они интересовали за наше прилике, а лично су да ће да се изради канализација у којој пристанци, па ако су изабрали своје људе за мислење, који су изабрали своје људе у Београду, пријатељи наши канализације, а о теме у Београду шпекулисано нико није ништа. Сем тога, г. директор ако је тако љубазан, те је њима сва знања у тај систем нису нуђе, које су тек баш опширно, ако ми је поклоне сам, да ће сва знања имати, а ја тако сам отишао и видели и него стаје нуђе. Ја сам баш хтео задовољан сваки пријатељским тих назад, али сам директору одмах учинио примедбу, да стварали да ће тај систем канализације бити прилагођен за Београд. Ја је систем сеперациони сам за ме теорија нуђе не свиђа у канале, а поделен је изучите за исто, која су равна. Ја сам био потпуно задовољан тим системом, једно, што је сам систем добар и, друго, што су ми казали да је тај систем најтачно уређен од других, па систем. Ја сам тада рекао, да ћу тај систем исхода баш погодан за Београд, једно, што је јефтинији, те би Београд лепше него пре да канализације, и друго, што Београд има добар пад за одличне материјале нуђе. Ја сам, господо, мислим, господа сам Мариновићем, господином, ја сам и он ми је казао, да овај систем нуђе сам тако пишем нуђе Шошеов систем али да му је сличан. Ја сам му тада напоменуо, да не би можде бити због изучитих пажња у Београду пре мало времена, где сад напишеш, као г. Мариновић ми је казао, да су сви они планови, који су израђени Шошеовим системом отпаднете. Господо, те је што сам за њега да кажем о Шошеовом систему и могу рећи да је врло неповољне нуђе.

Ја сам, господо, ако сам одговорио да ме врло интересовало ме је та ствар, баш је врло мило, што ми се указала згод прилика, да се удостојим и са једним таквим системом. Ја сам једног дана отишао с тим мојим пријатељем у ту корпу и отишли смо у бари, и ја сам се, господо, јако изненадио кад сам у том бирту видео једног нашег великог канализације за време Београд и учитао сам директора: од куде ви тај план? Онда ми је он рекао, да су се они интересовали за наше прилике, а лично су да ће да се изради канализација у којој пристанци, па ако су изабрали своје људе за мислење, који су изабрали своје људе у Београду, пријатељи наши канализације, а о теме у Београду шпекулисано нико није ништа. Сем тога, г. директор ако је тако љубазан, те је њима сва знања у тај систем нису нуђе, које су тек баш опширно, ако ми је поклоне сам, да ће сва знања имати, а ја тако сам отишао и видели и него стаје нуђе. Ја сам баш хтео задовољан сваки пријатељским тих назад, али сам директору одмах учинио примедбу, да стварали да ће тај систем канализације бити прилагођен за Београд. Ја је систем сеперациони сам за ме теорија нуђе не свиђа у канале, а поделен је изучите за исто, која су равна. Ја сам био потпуно задовољан тим системом, једно, што је сам систем добар и, друго, што су ми казали да је тај систем најтачно уређен од других, па систем. Ја сам тада рекао, да ћу тај систем исхода баш погодан за Београд, једно, што је јефтинији, те би Београд лепше него пре да канализације, и друго, што Београд има добар пад за одличне материјале нуђе. Ја сам, господо, мислим, господа сам Мариновићем, господином, ја сам и он ми је казао, да овај систем нуђе сам тако пишем нуђе Шошеов систем али да му је сличан. Ја сам му тада напоменуо, да не би можде бити због изучитих пажња у Београду пре мало времена, где сад напишеш, као г. Мариновић ми је казао, да су сви они планови, који су израђени Шошеовим системом отпаднете. Господо, те је што сам за њега да кажем о Шошеовом систему и могу рећи да је врло неповољне нуђе.

Ја сам, господо, ако сам одговорио да ме врло интересовало ме је та ствар, баш је врло мило, што ми се указала згод прилика, да се удостојим и са једним таквим системом. Ја сам једног дана отишао с тим мојим пријатељем у ту корпу и отишли смо у бари, и ја сам се, господо, јако изненадио кад сам у том бирту видео једног нашег великог канализације за време Београд и учитао сам директора: од куде ви тај план? Онда ми је он рекао, да су се они интересовали за наше прилике, а лично су да ће да се изради канализација у којој пристанци, па ако су изабрали своје људе за мислење, који су изабрали своје људе у Београду, пријатељи наши канализације, а о теме у Београду шпекулисано нико није ништа. Сем тога, г. директор ако је тако љубазан, те је њима сва знања у тај систем нису нуђе, које су тек баш опширно, ако ми је поклоне сам, да ће сва знања имати, а ја тако сам отишао и видели и него стаје нуђе. Ја сам баш хтео задовољан сваки пријатељским тих назад, али сам директору одмах учинио примедбу, да стварали да ће тај систем канализације бити прилагођен за Београд. Ја је систем сеперациони сам за ме теорија нуђе не свиђа у канале, а поделен је изучите за исто, која су равна. Ја сам био потпуно задовољан тим системом, једно, што је сам систем добар и, друго, што су ми казали да је тај систем најтачно уређен од других, па систем. Ја сам тада рекао, да ћу тај систем исхода баш погодан за Београд, једно, што је јефтинији, те би Београд лепше него пре да канализације, и друго, што Београд има добар пад за одличне материјале нуђе. Ја сам, господо, мислим, господа сам Мариновићем, господином, ја сам и он ми је казао, да овај систем нуђе сам тако пишем нуђе Шошеов систем али да му је сличан. Ја сам му тада напоменуо, да не би можде бити због изучитих пажња у Београду пре мало времена, где сад напишеш, као г. Мариновић ми је казао, да су сви они планови, који су израђени Шошеовим системом отпаднете. Господо, те је што сам за њега да кажем о Шошеовом систему и могу рећи да је врло неповољне нуђе.

Ја сам, господо, ако сам одговорио да ме врло интересовало ме је та ствар, баш је врло мило, што ми се указала згод прилика, да се удостојим и са једним таквим системом. Ја сам једног дана отишао с тим мојим пријатељем у ту корпу и отишли смо у бари, и ја сам се, господо, јако изненадио кад сам у том бирту видео једног нашег великог канализације за време Београд и учитао сам директора: од куде ви тај план? Онда ми је он рекао, да су се они интересовали за наше прилике, а лично су да ће да се изради канализација у којој пристанци, па ако су изабрали своје људе за мислење, који су изабрали своје људе у Београду, пријатељи наши канализације, а о теме у Београду шпекулисано нико није ништа. Сем тога, г. директор ако је тако љубазан, те је њима сва знања у тај систем нису нуђе, које су тек баш опширно, ако ми је поклоне сам, да ће сва знања имати, а ја тако сам отишао и видели и него стаје нуђе. Ја сам баш хтео задовољан сваки пријатељским тих назад, али сам директору одмах учинио примедбу, да стварали да ће тај систем канализације бити прилагођен за Београд. Ја је систем сеперациони сам за ме теорија нуђе не свиђа у канале, а поделен је изучите за исто, која су равна. Ја сам био потпуно задовољан тим системом, једно, што је сам систем добар и, друго, што су ми казали да је тај систем најтачно уређен од других, па систем. Ја сам тада рекао, да ћу тај систем исхода баш погодан за Београд, једно, што је јефтинији, те би Београд лепше него пре да канализације, и друго, што Београд има добар пад за одличне материјале нуђе. Ја сам, господо, мислим, господа сам Мариновићем, господином, ја сам и он ми је казао, да овај систем нуђе сам тако пишем нуђе Шошеов систем али да му је сличан. Ја сам му тада напоменуо, да не би можде бити због изучитих пажња у Београду пре мало времена, где сад напишеш, као г. Мариновић ми је казао, да су сви они планови, који су израђени Шошеовим системом отпаднете. Господо, те је што сам за њега да кажем о Шошеовом систему и могу рећи да је врло неповољне нуђе.

Ја сам, господо, ако сам одговорио да ме врло интересовало ме је та ствар, баш је врло мило, што ми се указала згод прилика, да се удостојим и са једним таквим системом. Ја сам једног дана отишао с тим мојим пријатељем у ту корпу и отишли смо у бари, и ја сам се, господо, јако изненадио кад сам у том бирту видео једног нашег великог канализације за време Београд и учитао сам директора: од куде ви тај план? Онда ми је он рекао, да су се они интересовали за наше прилике, а лично су да ће да се изради канализација у којој пристанци, па ако су изабрали своје људе за мислење, који су изабрали своје људе у Београду, пријатељи наши канализације, а о теме у Београду шпекулисано нико није ништа. Сем тога, г. директор ако је тако љубазан, те је њима сва знања у тај систем нису нуђе, које су тек баш опширно, ако ми је поклоне сам, да ће сва знања имати, а ја тако сам отишао и видели и него стаје нуђе. Ја сам баш хтео задовољан сваки пријатељским тих назад, али сам директору одмах учинио примедбу, да стварали да ће тај систем канализације бити прилагођен за Београд. Ја је систем сеперациони сам за ме теорија нуђе не свиђа у канале, а поделен је изучите за исто, која су равна. Ја сам био потпуно задовољан тим системом, једно, што је сам систем добар и, друго, што су ми казали да је тај систем најтачно уређен од других, па систем. Ја сам тада рекао, да ћу тај систем исхода баш погодан за Београд, једно, што је јефтинији, те би Београд лепше него пре да канализације, и друго, што Београд има добар пад за одличне материјале нуђе. Ја сам, господо, мислим, господа сам Мариновићем, господином, ја сам и он ми је казао, да овај систем нуђе сам тако пишем нуђе Шошеов систем али да му је сличан. Ја сам му тада напоменуо, да не би можде бити због изучитих пажња у Београду пре мало времена, где сад напишеш, као г. Мариновић ми је казао, да су сви они планови, који су израђени Шошеовим системом отпаднете. Господо, те је што сам за њега да кажем о Шошеовом систему и могу рећи да је врло неповољне нуђе.

Ја сам, господо, ако сам одговорио да ме врло интересовало ме је та ствар, баш је врло мило, што ми се указала згод прилика, да се удостојим и са једним таквим системом. Ја сам једног дана отишао с тим мојим пријатељем у ту корпу и отишли смо у бари, и ја сам се, господо, јако изненадио кад сам у том бирту видео једног нашег великог канализације за време Београд и учитао сам директора: од куде ви тај план? Онда ми је он рекао, да су се они интересовали за наше прилике, а лично су да ће да се изради канализација у којој пристанци, па ако су изабрали своје људе за мислење, који су изабрали своје људе у Београду, пријатељи наши канализације, а о теме у Београду шпекулисано нико није ништа. Сем тога, г. директор ако је тако љубазан, те је њима сва знања у тај систем нису нуђе, које су тек баш опширно, ако ми је поклоне сам, да ће сва знања имати, а ја тако сам отишао и видели и него стаје нуђе. Ја сам баш хтео задовољан сваки пријатељским тих назад, али сам директору одмах учинио примедбу, да стварали да ће тај систем канализације бити прилагођен за Београд. Ја је систем сеперациони сам за ме теорија нуђе не свиђа у канале, а поделен је изучите за исто, која су равна. Ја сам био потпуно задовољан тим системом, једно, што је сам систем добар и, друго, што су ми казали да је тај систем најтачно уређен од других, па систем. Ја сам тада рекао, да ћу тај систем исхода баш погодан за Београд, једно, што је јефтинији, те би Београд лепше него пре да канализације, и друго, што Београд има добар пад за одличне материјале нуђе. Ја сам, господо, мислим, господа сам Мариновићем, господином, ја сам и он ми је казао, да овај систем нуђе сам тако пишем нуђе Шошеов систем али да му је сличан. Ја сам му тада напоменуо, да не би можде бити због изучитих пажња у Београду пре мало времена, где сад напишеш, као г. Мариновић ми је казао, да су сви они планови, који су израђени Шошеовим системом отпаднете. Господо, те је што сам за њега да кажем о Шошеовом систему и могу рећи да је врло неповољне нуђе.

Ја сам, господо, ако сам одговорио да ме врло интересовало ме је та ствар, баш је врло мило, што ми се указала згод прилика, да се удостојим и са једним таквим системом. Ја сам једног дана отишао с тим мојим пријатељем у ту корпу и отишли смо у бари, и ја сам се, господо, јако изненадио кад сам у том бирту видео једног нашег великог канализације за време Београд и учитао сам директора: од куде ви тај план? Онда ми је он рекао, да су се они интересовали за наше прилике, а лично су да ће да се изради канализација у којој пристанци, па ако су изабрали своје људе за мислење, који су изабрали своје људе у Београду, пријатељи наши канализације, а о теме у Београду шпекулисано нико није ништа. Сем тога, г. директор ако је тако љубазан, те је њима сва знања у тај систем нису нуђе, које су тек баш опширно, ако ми је поклоне сам, да ће сва знања имати, а ја тако сам отишао и видели и него стаје нуђе. Ја сам баш хтео задовољан сваки пријатељским тих назад, али сам директору одмах учинио примедбу, да стварали да ће тај систем канализације бити прилагођен за Београд. Ја је систем сеперациони сам за ме теорија нуђе не свиђа у канале, а поделен је изучите за исто, која су равна. Ја сам био потпуно задовољан тим системом, једно, што је сам систем добар и, друго, што су ми казали да је тај систем најтачно уређен од других, па систем. Ја сам тада рекао, да ћу тај систем исхода баш погодан за Београд, једно, што је јефтинији, те би Београд лепше него пре да канализације, и друго, што Београд има добар пад за одличне материјале нуђе. Ја сам, господо, мислим, господа сам Мариновићем, господином, ја сам и он ми је казао, да овај систем нуђе сам тако пишем нуђе Шошеов систем али да му је сличан. Ја сам му тада напоменуо, да не би можде бити због изучитих пажња у Београду пре мало времена, где сад напишеш, као г. Мариновић ми је казао, да су сви они планови, који су израђени Шошеовим системом отпаднете. Господо, те је што сам за њега да кажем о Шошеовом систему и могу рећи да је врло неповољне нуђе.

Ја сам, господо, ако сам одговорио да ме врло интересовало ме је та ствар, баш је врло мило, што ми се указала згод прилика, да се удостојим и са једним таквим системом. Ја сам једног дана отишао с тим мојим пријатељем у ту корпу и отишли смо у бари, и ја сам се, господо, јако изненадио кад сам у том бирту видео једног нашег великог канализације за време Београд и учитао сам директора: од куде ви тај план? Онда ми је он рекао, да су се они интересовали за наше прилике, а лично су да ће да се изради канализација у којој пристанци, па ако су изабрали своје људе за мислење, који су изабрали своје људе у Београду, пријатељи наши канализације, а о теме у Београду шпекулисано нико није ништа. Сем тога, г. директор ако је тако љубазан, те је њима сва знања у тај систем нису нуђе, које су тек баш опширно, ако ми је поклоне сам, да ће сва знања имати, а ја тако сам отишао и видели и него стаје нуђе. Ја сам баш хтео задовољан сваки пријатељским тих назад, али сам директору одмах учинио примедбу, да стварали да ће тај систем канализације бити прилагођен за Београд. Ја је систем сеперациони сам за ме теорија нуђе не свиђа у канале, а поделен је изучите за исто, која су равна. Ја сам био потпуно задовољан тим системом, једно, што је сам систем добар и, друго, што су ми казали да је тај систем најтачно уређен од других, па систем. Ја сам тада рекао, да ћу тај систем исхода баш погодан за Београд, једно, што је јефтинији, те би Београд лепше него пре да канализације, и друго, што Београд има добар пад за одличне материјале нуђе. Ја сам, господо, мислим, господа сам Мариновићем, господином, ја сам и он ми је казао, да овај систем нуђе сам тако пишем нуђе Шошеов систем али да му је сличан. Ја сам му тада напоменуо, да не би можде бити због изучитих пажња у Београду пре мало времена, где сад напишеш, као г. Мариновић ми је казао, да су сви они планови, који су израђени Шошеовим системом отпаднете. Господо, те је што сам за њега да кажем о Шошеовом систему и могу рећи да је врло неповољне нуђе.

Ја сам, господо, ако сам одговорио да ме врло интересовало ме је та ствар, баш је врло мило, што ми се указала згод прилика, да се удостојим и са једним таквим системом. Ја сам једног дана отишао с тим мојим пријатељем у ту корпу и отишли смо у бари, и ја сам се, господо, јако изненадио кад сам у том бирту видео једног нашег великог канализације за време Београд и учитао сам директора: од куде ви тај план? Онда ми је он рекао, да су се они интересовали за наше прилике, а лично су да ће да се изради канализација у којој пристанци, па ако су изабрали своје људе за мислење, који су изабрали своје људе у Београду, пријатељи наши канализације, а о теме у Београду шпекулисано нико није ништа. Сем тога, г. директор ако је тако љубазан, те је њима сва знања у тај систем нису нуђе, које су тек баш опширно, ако ми је поклоне сам, да ће сва знања имати, а ја тако сам отишао и видели и него стаје нуђе. Ја сам баш хтео задовољан сваки пријатељским тих назад, али сам директору одмах учинио примедбу, да стварали да ће тај систем канализације бити прилагођен за Београд. Ја је систем сеперациони сам за ме теорија нуђе не свиђа у канале, а поделен је изучите за исто, која су равна. Ја сам био потпуно задовољан тим системом, једно, што је сам систем добар и, друго, што су ми казали да је тај систем најтачно уређен од других, па систем. Ја сам тада рекао, да ћу тај систем исхода баш погодан за Београд, једно, што је јефтинији, те би Београд лепше него пре да канализације, и друго, што Београд има добар пад за одличне материјале нуђе. Ја сам, господо, мислим, господа сам Мариновићем, господином, ја сам и он ми је казао, да овај систем нуђе сам тако пишем нуђе Шошеов систем али да му је сличан. Ја сам му тада напоменуо, да не би можде бити због изучитих пажња у Београду пре мало времена, где сад напишеш, као г. Мариновић ми је казао, да су сви они планови, који су израђени Шошеовим системом отпаднете. Господо, те је што сам за њега да кажем о Шошеовом систему и могу рећи да је врло неповољне нуђе.

Ја сам, господо, ако сам одговорио да ме врло интересовало ме је та ствар, баш је врло мило, што ми се указала згод прилика, да се удостојим и са једним таквим системом. Ја сам једног дана отишао с тим мојим пријатељем у ту корпу и отишли смо у бари, и ја сам се, господо, јако изненадио кад сам у том бирту видео једног нашег великог канализације за време Београд и учитао сам директора: од куде ви тај план? Онда ми је он рекао, да су се они интересовали за наше прилике, а лично су да ће да се изради канализација у којој пристанци, па ако су изабрали своје људе за мислење, који су изабрали своје људе у Београду, пријатељи наши канализације, а о теме у Београду шпекулисано нико није ништа. Сем тога, г. директор ако је тако љубазан, те је њима сва знања у тај систем нису нуђе, које су тек баш опширно, ако ми је поклоне сам, да ће сва знања имати, а ја тако сам отишао и видели и него стаје нуђе. Ја сам баш хтео задовољан сваки пријатељским тих назад, али сам директору одмах учинио примедбу, да стварали да ће тај систем канализације бити прилагођен за Београд. Ја је систем сеперациони сам за ме теорија нуђе не свиђа у канале, а поделен је изучите за исто, која су равна. Ја сам био потпуно задовољан тим системом, једно, што је сам систем добар и, друго, што су ми казали да је тај систем најтачно уређен од других, па систем. Ја сам тада рекао, да ћу тај систем исхода баш погодан за Београд, једно, што је јефтинији, те би Београд лепше него пре да канализације, и друго, што Београд има добар пад за одличне материјале нуђе. Ја сам, господо, мислим, господа сам Мариновићем, господином, ја сам и он ми је казао, да овај систем нуђе сам тако пишем нуђе Шошеов систем али да му је сличан. Ја сам му тада напоменуо, да не би можде бити због изучитих пажња у Београду пре мало времена, где сад напишеш, као г. Мариновић ми је казао, да су сви они планови, који су израђени Шошеовим системом отпаднете. Господо, те је што сам за њега да кажем о Шошеовом систему и могу рећи да је врло неповољне нуђе.

Ја сам, господо, ако сам одговорио да ме врло интересовало ме је та ствар, баш је врло мило, што ми се указала згод прилика, да се удостојим и са једним таквим системом. Ја сам једног дана отишао с тим мојим пријатељем у ту корпу и отишли смо у бари, и ја сам се, господо, јако изненадио кад сам у том бирту видео једног нашег великог канализације за време Београд и учитао сам директора: од куде ви тај план? Онда ми је он рекао, да су се они интересовали за наше прилике, а лично су да ће да се изради канализација у којој пристанци, па ако су изабрали своје људе за мислење, који су изабрали своје људе у Београду, пријатељи наши канализације, а о теме у Београду шпекулисано нико није ништа. Сем тога, г. директор ако је тако љубазан, те је њима сва знања у тај систем нису нуђе, које су тек баш опширно, ако ми је поклоне сам, да ће сва знања имати, а ја тако сам отишао и видели и него стаје нуђе. Ја сам баш хтео задовољан сваки пријатељским тих назад, али сам директору одмах учинио примедбу, да стварали да ће тај систем канализације бити прилагођен за Београд. Ја је систем сеперациони сам за ме теорија нуђе не свиђа у канале, а поделен је изучите за исто, која су равна. Ја сам био потпуно задовољан тим системом, једно, што је сам систем добар и, друго, што су ми казали да је тај систем најтачно уређен од других, па систем. Ја сам тада рекао, да ћу тај систем исхода баш погодан за Београд, једно, што је јефтинији, те би Београд лепше него пре да канализације, и друго, што Београд има добар пад за одличне материјале нуђе. Ја сам, господо, мислим, господа сам Мариновићем, господином, ја сам и он ми је казао, да овај систем нуђе сам тако пишем нуђе Шошеов систем али да му је сличан. Ја сам му тада напоменуо, да не би можде бити због изучитих пажња у Београду пре мало времена, где сад напишеш, као г. Мариновић ми је казао, да су сви они планови, који су израђени Шошеовим системом отпаднете. Господо, те је што сам за њега да кажем о Шошеовом систему и могу рећи да је врло неповољне нуђе.

довала гаранције сама трошарине, и по томе имала би се исто тако другитаг реће је извршило трговце уступити и сиделоставаја у гаранцију за дуговање општине. Изразне да је овај трећи начин несразмерно и теже и скупље за општину од онога другога. Но то је истина, да би се по том трећем начину трошкови сиделоставаја за неку гаранцију знатно, а са сим и новцу другу, кад се то тражи, као што је у овој молби, да се нутем сиделоставаје стави новчаница у пријед написан бар и добит и на томе послу. То би, видите ви, био четврти и несразмерно штетан за општину начин. Сада да пређемо.

Лепо је то, господо, да Општина добаце што пре новце уплаћене и ми се морамо за то задужити. Задуживање се, господо, и неотпено ако до плаћање наше дугове, а за онгурност тога плаћања служиће наших повећавања приходи од трошарине. Ја бих пристао господо, као и ви усле, који траже и они поуљани, а то је да дазо и такве од оних устазова у залогу. Али знамо сваштара, да они сами и сиделоставаје све ово уступове не могу никада одобрити — а ово за што: јаке се, како ми кисео добри управљали, и како је страшно много боље управљали него ми.

Моли је, господо, ужасно тешко, кад у Одбору Београдске Општине, у Одбору престоница Краљевине Србије може да се каже, како ми Срби не умемо да управљамо. Није није умео, господо, ако није научио, на можда ће и ове ће научи скупо стати, ми и дуже време тражити; али, у ово сриске жеели, треба да поскажемо да смо дорасли за самосталан живот и да смо задри научити и уредити све ово што су и други народи уредили. Чујте сс: тако је. И ја тих разлога, господо, ја апсолутно никада не могу дати овој таке за ову предложену новчаницу. И кад сам баш у ономенцу, ја сам умолио бих г. председника да тако, да ја сам г. сиделоставаја водо преговоре на другим основима а не на овој основи.

Сем тога, ја бих молио дуго од закона, наше правиле, да нам кажу, како ова молуда стоји према закону о акционарним друштвима, а ја ми нарочито обраћам пажњу на спекулацију члана 9. ове молуде.

Господо, ми смо имали неке уговорне, које су биле у страначним рукама, за су оне прешле сада у наше руке, па кажите ми, јесу ли то уступиле правао? Кажите ми, такође, да ли би неко пало на памет, због тога што наше Београдско Друштво не покаже среће усиле, да каже, да ја уступило страшницу у спекулоставаљу? Наиме то неће пасти на ум. Моје је дакле мишљење, да оваку молуду никада не здемо живите, на макар се ми и жучили, на макар нас и ух школа скупо стала, јер ако не учимо, никад нећемо ништа ни научити. То је моје мишљење. (Одобравање).

Председник. — Досљетите ми г. Пачу, да вам нашем неколико речи. Ви кажете дали изабрани за члана те комисије, која је проучавала ову молуду, па с тога и ниште знати ако члан комисије: али ја сам ње лично умолио, да са остадни саспитрима над је ње комисија спрема да сиђ рад доведете на систематски конец, тај да се чује и наше мишљење о тој молуди. И ни сте се одазвали томе позиву, само сте изјавили да вам је немогуће у понедељак да дођете. Јоси сам вас умолио, из поштетву, комисијског рада да дате наше мишљење и напомене; али ни сте ни одговорили, да то не можете јер немате када.

Др. Л. Пачу. — Може бити, ја сам сигурно заборавио.

Милан Колонтировић. — Ја хоћу само двеје речи да кажем. Г. Пачу хоће да ова рентабилитет онога система напалиновање. Ја ћу на то питање да му одговорим другим питањем а то је: зашто ми рентабилитет ако, кад би у Београд увели систем водених завода? Тај систем не би ни ви рентирао у Београду и над биспе са ми увели, ни би остало дубоко траговг у нашој води.

Даље г. Пачу каже, да ми треба да се трудимо да сами тај рад извршимо и да после то и експлоатишемо. Ви знате господо, колико смо муке имали са нашим водоводом, ка и данас, пеод свег тога што имате и управника водовода г. К. Јовановића и одборнике г. Пачу, Стојковића, Гашинића, може и остале техничаре, пред свог тога господо, ја сам чуо са собашне страше да смо ми са нашом експлоатацијом причинје пробаље да исмешно без воде у Београду; ван дале неће у томе да говорим.

Дра. Тодоровић. — Ја бих молио претходно да ми председник одговори на питање: да ли је остало на Скупштини то право, да ова одредује такву и такву, кад они разлози буду готови? Да ли су они поуљани на то пристали, јер и то је требало да уђе у овај нацрт.

Председник. — Господо, г. Марковић је у почетку дао реч једну молуду, али ова је молуда до петрпи неке измене и допуне. Та је молуда била од 10. јануара, а ова друга је од 10. фебруара и кад смо прегледали сву другу документацију молуду, онда смо пречли и на то питање о тарифи и ја могу да вам кажем, да је он пристао да општина задржи то право.

(Свршиће се)

НАБАВКА

Управа општинске трошарине дражаће лицитацију за израду 56 буџа и 56 пантолона чојаних, за одело својих финанса.

Како бузје, тако и пантаоне морају бити од чоје домаће индустрије и то: бузје од чоје боје браун а пантаоне од чоје боје плаве.

Понуде, у затвореном писму са мустрама чоје, треба поднети главној управи општини, трошарине до 2 сати пре подне 12. Априла т. г.; кога ће се дана у 11 сати пре подне у присуству одређене комисије и присутних понуђача отворити.

Понуда мора бити снабдевена прописном таксеном марком, иначе неће се узимати у оцену.

Остале погодбе моју се сваког дана, а за време пашеларовско, видети у канцеларији управе трошаринске.

Ко жели примити се израде ове одела, нека до означеног времена поднесе понуду.

После означеног времена, неће се накадне понуде примати.

Од главне управе општине трошарине 21. Марта 1898. год. Бр. 452. — Београд.

ОБЈАВА

Поводом тим, што се често дешава, да се гробиште и гробови на новоме гробљу а ни заштеку приватних отварају, и што тај посао кошта гробљанску касу паплаћује надничаре и зидаре, то је суд општине београдске решио,

да се од 1. Јануара 1898. године за отварање гробова и гробишта на новоме гробљу наплаћује ова такса:

I. За отварање и затварање
мале гробнице . . . . . 4·— дин.
II. За отварање и затварање
велике гробнице . . . . . 5·— дин.
III. За отварање и затварање
гробнице са прелазом тела
на простог гроба у зидани 8·— дин.
IV. За отковавање простог
гроба ради преноса тела на
гробља . . . . . 5·— дин.

Таксу ову наплаћиваће благајница новог гробља у корист гробљанске касе, и издаваће допусте за опај рад.

О овоме се напоминама грађанство ради знања и управљања.

Од суда општине београдске 20. Децембра 1897. год. АБр. 7239.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Дамаџилучество:

а) За чишћење димњака (шиљидера) без разлике на спратове — — — 0·20 д.
б) За исецани шиварцерт — — — 0·40 д.
в) За узидан — — — — — 0·20 д.
г) За велики узидан шиварцерт у гостионици — — — — — 0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака — 0·10 д.
е) За чишћење чумкова од 2 и по метра уједно са шибњи — — 0·24 д.
ж) За чишћење чумкова од 2 и по метра уједно са шипе пећи — — 0·30 д.
з) За пазење димњака (шиљидера) без разлике на спратово — — — 0·75 д.

II. Гробарина:

а) Гроб за дечу — — — — — — 7— д.
б) Гроб за одраслс — — — — 12— д.
в) Мала гробница — — — — 555·52 д.
г) Велика гробница III реда — — 998·93 д.
д) Велика гробница II реда — — 1099·93 д.
ђ) Велика гробница I реда — — 1684·37 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварглове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од себе и кућице или мање дућана са собом — — — — — — 0·25 д.
2. Од ако или три себе са кућицом или већег дућана са магазом — — — 0·70 д.
3. Од четири или више себе са кућицом, од кавање са кућицом, од гостионице са кућицом без шталс — 1·50 д.

За кварглове: Дорћолски и Палилулски

1. Од себе и кућице или мање дућана са собом — — — — — — 0·20 д.
2. Од ако или три себе са кућицом или већег дућана са магазом — — — 0·60 д.
3. Од четири или више себа са кућицом, од кавање са кућицом од гостионице са кућицом без шталс — 1·— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АБр. 9449.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а) Преста кола са 2 коња — — — — 10 дин.
б) Кола са ајдовима са 2 коња — — — 18 „
в) Стаклена кола са 2 коња — — — 24 „
г) Стаклена кола са 4 коња — — — 60 „

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Издавачи регистра опште и уговорних каранских тарифа, позвани, да сваком који са царинарницама посла има, даду у руке књигу, која ће их сачувати од неприлика и могућих казни, јављају да *од данас на за три месеца* дају свој регистар *у ново чене*, а то је *по шесте динарске комад*.

Књига се може добити у књижарама Велимира Валожића и Дим. М. Борића и код господе благајника београдске царинарнице на железници и Сави.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 214—98. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 12. АПРИЛА 1898. | Број 15.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију за годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За остале земље за годину . . . . . 9 „

ПРОПУЋАЊА ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ ИЛИ ОПШТИНСКОМ СУДУ А ОНЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ОБЈАВА

Суд општине београдске издаје под закуп плац у Ратарској улици, до касапе „Општинске касапе“, која је држао г. Живан Бутирић за дрварју.

Ко је вољан узети овај плац, нека се јаволи јавити економном одељењу Суда општине београдске.

ОБЈАВА

Суд општине београдске издаје одмах под закуп подрум под школом код Саборне цркве.

Ко је вољан узети под закуп исти подрум, нека се јаволи јавити економном одељењу Суда општине београдске.

ОБЈАВА

На дан 16-ог овог месеца од 3—5 сати по подне, продаваће се путем јавне усмене лицитације стари грађевински материјал — дрвенарија и друге грађе — од разних рушевина, као прозорска крила и капци, разгастини разне величине, прага, а уз то старих неупотребљивих буради, кола, даскара итд.

Сав овај материјал налази се у општинској шупи у „Темиру“, где ће се и лицитација држати.

Ово се даје јавности и познаћу се лицитанти да дођу да лицитирају.

АБр. 5950. Од Суда општине београдске, 1. Априла 1898. год. Београд.

ОГЛАС

Општина београдска намаљује по један пар одела од сукна и по један пар од војничког платна за 27 службеника и 20 пожарника по утврђеној мустри и постојећем процесу.

Ко је вољан примити се израде овог одела нека поднесе понуду суду општине београдске најдаље до 14-ог овог месеца до 12 сати пре подне.

Отворп ће се отворити истог дана у 4 сата по подне.

Ово се даје јавности и познаћу продавци да поднесу понуде.

АБр. 1368. Од суда општине београдске 10. Априла 1898. год. Београд.

ОГЛАС

Општина београдска продаваће путем јавне усмене лицпје стару гвожђарију и отпатке — већим делом теške — до 3.000 кила теške, која се налази у механичкој радионици општинској (зидаој пробарани) на крагујевачком друму.

Лицитација ће се држати на дан 15-ог овог месеца у 3 сата по подне у истој радионици.

Ово се даје јавности и познаћу лицитанти да дођу да лицитирају.

АБр. 1732. Од Суда општине београдске. 10. Априла 1898. год. Београд.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

САСТАНАК

држан 9. марта 1898. год.

(по стенографским белешкама)

Председник председник г. Ш. Д. Стевановић, присуствовао чак суда г. Бр. J. Palak, од одборника тада г. г. В. Павловић, И. Н. Станковић, Др. Аничковић, Ф. Р. Одавић, Стеван Мишковић, Коста Др. Рачић, Гедеф С. Јовић, Данил Стојковић, М. О. Петровић, Стеван Милошевић, Илија Чоротовић, Коста Д. Сарић, Дуб. Живковић, Ђ. Димитријевић, Р. Дрвеш, М. Капетановић, Коса Николић, Милан С. Петровић, Н. С. Кајровић, Хаџ М. Чокић, Ј. Н. Јанковић, Мих. Т. Илић, Тод. Ј. Михаиловић, Илија Арсенијевић, Др. Ј. Ђ. Стев. Николић, Милан Илијашевић, М. П. Тодоровић, Трифо Стојковић, К. Н. Јовановић, Младутин Ј. Марковић, Д. Карапанић, Др. Лаза Пачу, Др. Стеван Марковић, Д. Н. Зорбовић, М. Савчић, Г. Брзић и К. Н. Михаиловић.

Записник саставља г. Урош Кумановић.

Почетак у 5½ часова по подне

(записник)

Дим. Хаџијовић. Ја, господо, мислим да ми треба о овој ношуди да решавамо само у том случају, ако добе још један члан о томе, иначе апсолутно не. У осталом ја као је сада и прошлогодине рекао, а на то је и г. Марковић приметио и усвојио као је предано у једној седници комисији, да Општина одређује таксу. И ми смо, господо, само на томе основу и приступали да потпишемо ону преднпмарну конвенцију, а тако исто, ми смо овде казали, да одлучно и овај додатак за 5% да се решавати неће. Што се тиче, господо, опог чистог прихода, који ће изаћи да се буде исплаћивао онај иншпект из новца, који је узакоп у тарпф, да се исто исплаћује, или ће само бити паплаћен, и ни један, господо, у уговору доминпгавао ставити и одредити изричну таксу, већ је исто напалатити, те да се буде исплаћивао онај инспект из новца, који је узакоп у тарпф, а у односима, колико ће надостајало да се тај инспект исплати, ни би смо ту суму доплатили из прихода трошарине, само не даље, да ту буде какво кара-Дакле, и та планица и неђака остала. Ту не треба ипше да се буде, то је чиста и јасна ствар. Што се тиче трошкова ово експлоатације, ја сам баш приликпо г. Марковићу, да исће они да отварају ових Одбора, и ту једно у Нарду, а други овде у Београду, па за ваш они праве рачун, какво они хоће, те сву добит да они дају, и рекао сам му, да ако они мислс на тај начин да раде, да ми под тим условима апсолутно нпшта нисмо пристали. Он ми је на то одговорио: „Је пристаћеш, господо, да нам и даље јестпнске експлоатацпом недозпоп пеге што ште копити. Тако исто и за канале, шпоаните питати нпти они поштају другце пароше и нпти их хоште експлоатпрати, па упоредите са ових цепама, колико ће поштајући, па ћете видети прпма томе да ли ни ко нарамо“.

Кад то стоји, господо, ја мислим да можемо чекати да се плашимо. Ми ћемо, господо, ћета уговором тачно ограничити, да по може ппшне нападпвати на експлоатацију, него колпко ова у стпнари и пошти, и ако бпп и буде, какве мало добпти, то ће се добпт делити — пола њему и пола нама. Даље, господо, немате се чега бојати, да ће инптерес овде бити 20%.

Што се тиче напомене: да ако радове по треба давати у експлоатацију пшоше, ја нпсу да пам пеког да је и Бог дао свој водопад другима у експлоатацију. К. Гавановић: то не стоји! Бог је дао само један дпо од свог водопада у експлоатацију, а не ово пашпоје. Је сам тако чуо у осталом, колпко наше пеке толпко воље јести.

Г. Пачу примећује на ово: требало би да он да 100.000 дпн. хиљаде на тпе овде да ступпшо у преговоре с њима. Ала бп му ово пшло! Ми бп под ове такве уговоре тражили какве жпвеле до ове пресгпжено на уговор, па да му онда пропадне ствар. То пије истина! Жалпо! Жалпо! Председник ускпчује. Је лакше господе, да опај, који пшшше пошао на ове ствари, он пора и на то да помпшља.

Нека господа примећују, нпје овде пије утврђено, колпко ће бити капитал? Из то се, господо, и не може да утврди пи упрпо пптпо се не зна, колпко ће бити ти радови. Кад се буду радови свршили, онда ће да се одреди и број капца, а ми ћемо онда у те капце утпснути наше уверење, да је он пзвеп с нама закључке уговор. Што пак нека господа кажу, како ће они закупити да продају жалпоп конпенцпју другпм вепом апшеварном друштву, које ће да изда ове капце на, жарапп ствар, господо, сам хоће те капце да продају другоме, па да ради друге послове, а не само ове. Нсћутпм Општина Београдска, због тога нема апсолутно ништа капце да пзда, него само ово пашпе пословпце и на пих је дала своју обавезу. Не бојте се да ће ту бити, као што је било са ових наших електричних Друштвом и Цвпсеом. Ми овде тоше новом акцпонарском друштву вепсмо пшпта више дали, пего што смо дали овој дворпи, па пека они ову конвенцију прпмеду па за ове акцпонарско друштво. Да ли ће он своје капце, па, продати пеко другом или задржати из за себе — то је чисто његова ствар. То се Општине пшпта пе тпче.

Сад пам је одговорпо на ово пампоре, пије ге чпше попредао данпма у експлоатацпју ових радова овпм пеодељпцпма. Ја, господо, идем траже гаранције, или хоће свпгурност, које ппсо боље да осигурају свој новац. Немојте да заборавите, господо, да је пеко годпше пмсапо у једпим пашим београдским новпнама, па пето је Општина утрошила 4 милијуна дпн. од прпхода трошарпнских, а Општина прпко свега тога путе; а,

сем тога, Општина има још Народне Баште зеленог југа преко два милијуна динара; за кад ми сами одемо у Србију онако спојимо и ко зеленјуше једни другоме, од куд можемо тролити да нам отраниш верују?? Ми сада треба да чекамо све довде, док не пошлатимо све наше дугове, на онда да сами о своме трошку почнемо да радимо за нужне и корисне и кадре и ја ћу вам онда, као Општина не ће дошла до тих радова за 40 година.

Ја мислим, господо, да нашто су нам преко потребне ове установе, као што су: канали, пут, водовод. јер сваки зна је пошато, како је ова жалосна болест повезала нашу земљу и како она никако не престаје; дакле, нашто је, кад ће престати, ако не сваки пошлати прилаз године дана, да су нам и чаши наши Малом Пијацом а Београђани су дошлили тако да се возају, као по Венецији. Ја заиштајте само ове дуже са Саве, чија су нам пошла бесплатна, да нам они кажу како је њима, јер су ми имала скоро прошла. Из овог тих радиста ја сам гледао за миналеће земљорадње већине, а гледаћу и сад за ову годину. Могу да кажем и ја, нека кошташу они радови нова милијарда динара више, ја нека кошташу и милијуна динара више, само једном да прегурамо и да отпочнемо радове на нову и напалиница ште је преко потребно за Београд, на мајор онај варијатај, који доласи за нама, плаћено и мало више.

Радовић Драгомир. — После говора г. др. Пачу, не ће се готово ништа нашло рећи о овој ствари. Међутим, господо, ја ћу ипак да потпишем извештај већине, мислећи да, на овим нашим да брано ове, што су потписали. Г. Капетановић, бранећи ову концуду, каже је, као је њему овај покушао казао то и то. Ја желим у опште једно мишљење чуја се да ће нашто ово или оно учинити, а ја мислим да ће нашто да ће нашто ово или оно учинити, а ја мислим да ће нашто да ће нашто ово или оно учинити, а ја мислим да ће нашто

неће, кажи и реч, што не може ни страно капитал, који тим ми хемо да у нашој отаџбини имамо и индустријских предузећа, која сваким израдују неке предмете и такавих се са страни конкуришемо, као што је индустријско *предузеће у Аранђеловцу* за подизање домаће индустрије, које може велики добро нам за хлебодавство да изради. За сам трговац за ће за другу ствар у интересу своме само тако и у интересу уједа наше земље учинити повољну поруџбу у тоне артикл. Али кад се концесионирају даје право да произвољне наше или стране продукте трошни, он ће радити онако како је његовом интересу угодније. С тога сам кашњења за тако рећи сваки предлог предмета да буде и да се изречено изношење да општина као општина, као једну крстушу реч кад г. министар грађевина: да ли нама предуки донета моу или не могу да послуже за ове радове и да то буде обавезно да концесионар, а не само за се то тек онда кад нико ништа а да за нега не буде обавезно. То исто треба да кажа и за радну снагу, јер ми добро знамо да је при грађеву државне железничке предузимач право неке са своју радњу, па сте могли да наказано да су те неке у пута наше пословне ствари што је у стварно потребно, да је изнело да наша државна железница много пута више стаје него стране железнице. За сам ниво приказано да ћемо ће предузимач стаћи у случај по 6 хиљада у злату на сваке километар. Ово је сасвим разлике, јер ако ће железницу ломљу за 1.20 дин., и кад је тај предузимач прошао и за њим дошао други, он је поред огромне штете од 44,000.000 дин. неће је нам предузимач нашао дуг железнице претрпео ни бесланичне изкључивања, нити каквих рачуна да прави ову ту шкету за неке железницу дорини не нешто прост предузимач са свима обавезама као што је онај који нам био уговорио. Прича тоне наказни да ако ће се концесионару остакао одређеног руке то је не буде обавезан да сам нити као концесионар, него да ће моглу да дошли материјал и радиле са страно и да их каква и награду ни одређује како он хоће а на штету општинских интереса.

То исто примедбе имао да учиним ваше са трговинског гледишта и практичног искуства. У *господину телеграфу, хитрошкоси и економичном гледишту* и т. д. Каменовићу, Ђ. Ђ. Ђ.

траже, а ми ништа не улажемо док они улажу капитал и за инсталацију електричне осветљења и за транвај. Што је најгласније, као ови улазу добро израђени ове радове или ако не буду одговарали њему и свођарађај као што траже они буду грађане питали ни се ништа нису, тек сада ће знати; или ако буду дизали подносиле осветљење и преносиће ми нећемо ни узимати од њих осветљење и најзад неће с правом приступити расцишћу уговора са њима због за једно или друго њихо за обоје.

Међутим, господо, видимо како је то даље. У осталом те су концесије са свим друге врсте, где општина ништа није утрошила, па какве тегобе имамо с тим концесионарима. Електрична-ција је она као предузећа на непрекидну пругу Београда. Ништа да због осветљења наши грађани неће неколико стотина паромина већ сваког са другим. Већина грађана плаћа да другиме својим непогодним радом доведе наше грађане до интере. А што је најгласније то другиме има 180—200,000 дин. Јасно је да грађани пре-плаћивања друштвених, и ово се не може сложи без интереса и не зрачи грађане на-пире а ово је за штету грађана. Ми никако помоћи у борби против друштва од дужине власти нисмо добили. Уговор по коме да се рачуна? Уговор бим није добро за нас, јер су уговори добри они се не могу извршити јер сами то не можемо а никако помоћи од стране државе немамо, јер нисмо сви знати о нашим и домаћим предузећима, ја мислим да се ће можемо онда ни на што основати да ће они друштва бити само од осталих друштава. Сви ти страшни спаторје Србије као оријент и што радо у Азији и Африци то они и само рађо. Сматрам да они који доцније само за свој велику корист а не ни других таквих обзира. Томе су вероваи доказ других која нећу поспоје.

О овој покуди зовем ће се још говорити, али после знате што је о њој говорио т. Др. Пачу, и онога што је казао у изношају мањине немам шта више да говорим него молим да се сва изложена опаска нама је одвојн чим пре, што је т. председнике у почетку ове дебате у нас Кости и Марковића изјаве да они хоће да се вађена покуда прими само нако је написана и да никакво измене у њој не може бити.

Председник. — Господо, ја ћу само што ћу дао реч даљим говорницима, имам да вам кажем само, да Министар Марковић у почетку своје ре-пера изјавио је јако је се Бајс обратио нашем министарству иностраних дела с понудом за гра-ђење таковске железнице. Дужност ми је изла-гала да одем у свето министарство да видим шта је од тога у стварн. И кад сам пошао, дужан сам ме ово писмо т. Бошковић, које је баш тако дубоки да ми га поклоне. То је писмо ове садржине. (Чита).

Поштовани Госп. Председниче,

Кад сам Вас данас умолио, да би имали доброту посредством нашег Народне Банке ис-тражити продајним путем за ову железницу, ја сам се повукао поклоно, што сте имали доброту прихватити, ја сам Вам каговестио и то:

а) да је нити група пажења да предузме и неће послове, као трајност жељезница, и

б) о истој постоји пажетној од наше Но-славетна и Министарства у Берлину.

Што се тиче трајења жељезница, о овоме сам говорили са г. Председником Министарства, и но вести, који сам из Немачке примио, и по-нуда ће ово дана пријети, а односно пите-жаја, које је краљеко наше Министр. сваких послова из Берлина, жели је ово саопштио Њеселин г. Бајс.

Кад сам данас у једне посетио г. Ману, да бих и сам прочитао информације, које су из Берлина пријете, хајдем сам, да ове не говоре о „детаљ" већ о нашој другој опрви, данас о овој опрви и не постоје никакве информације, нити их је знао Министр. сваких послова ра-ставља, и т. Бајс је је сматрао, да Вам у име којега обраћала јавим, да ме је ни ово поверење обавезало, што је сад чинио, нити јући се, да ми ову жељу оманну неће за-мерити.

У једно Вам и то јављам, да сам рекао моје и опит, интересе данас доцнином можно поступати, да нарали, да Немачко Посланство буде одмах од стране Њеиче Влади изјављено о свему-дању и моја понуђењу.

Примите и овом приликом уверење моје

искреноме

В. С. Живковић.

Дакле, сте, видите да од тога у министар-ству иностраних дела нема ништа.

Јосиф Рашић. — У вези ове питања на-пред ћу предложити: да ли је решено већ ће се систем канализације усвојити и какав ће систем вода да буде, да нисам добио одговора. Али одмах за њим т. председник је дао реч т. Кавгаџићу и ја је био тако добар да се у свом го-вору пређи да то није решено.

Моја намера да пре но што се упустимо у решавање овако важног питања по општину и наше грађано требали су стручњаци да кажу који је систем за ове радове бољи. Ниje овде који је систем за низином или да мидовска скупља или ређавајући него само је питање који је систем бољи, сталнији. Чини ми се да би то требало пре да решимо, и да будемо с тим на чисто, да тек ће онда моћи говорити о овој покуди г. г. Косу и Марковићу. Ја, господо, неман никаквог претпису покуду с финансијске стране јер је један покуђен са 92 до 93-00 дин. интереса на амортизације. Али ако што реших пре треба да се утврди који ће систем вода и канализације, па тек онда можемо да утврдимо јесмо ли за сад у ст. 4 поменуће предлажени Шонеов систем. Тако је по мом мишљењу а ово ваше обавезе и за друге.

Из говора г. Кавгаџићева чуо сам да неће у њој варошн бити искључено Шонеова си-стема, пак ће за горња део варошн бити задати канали по граничавоју системи, а за доња део варошн ће сте можда употребити Шонеов систем. Дакле, и из тога се види да и те ове предлажене. Нема се од г.г. одборника у дебати нешто и на утврђ с другиме да спотрачно осветљење. У том говору стоји да ће гвоздене струје бити подземне и каблиране, где ће бити, а где ће бити надземне, нису пре-висимсом. То је, не може бити јасније. Ну и поред те јасне одредбе ни дање видимо само гвоздене дирове по Београду. А те је за то што ни у том говору није стајало предузеће које ће систем спровођења бити. Пре но што би ово ја рекао да ће ово предузеће бити, треба да знамо које је систем бољи и који ће се упо-требити, да кас не би после једна опака ком-пенсија, као што је она, али ако што је она за транвај и осветљење, не би изводљива.

Онде је у ч. 9 предложено да се на ново бележење другачије може да пренесе и она пре-лиминарна компензација без знања и одобрења општине београдске. То је један опасан члан. Г.г. предговорника изнели су рђаве стране безимених друштава и напомињући су како државне власти не пристају у новој општини кад су у питању извршења њених уговора са страшна безимених друштава. И ако бих пристао на покуду Косу и Марковића, опет не смем предложене због оног члана 9. Дакле, не бих је прихво ни због члана 11. Молим г.г. одборнике, прочитајте га! По том члану општина прикладну сме уступити пре-ма висини од 5 до 6 процената, а у случају отказа пре рока плаћа га плаћене. У почетку и ја сам био једно од оних, који је рекао да је њихо овој покуди: када Београд и ми имамо једнаки до-ноја и канализације и мислио сам да тако је. Али ме среће г. Љуба Живковић предложи да се све ово питања. Сад што више ову покуду читам, све више ми изгледа да је со треба бе-јати као што су се бојали наши народни представници од опог пожешког Бентуровог уговора од кога још страдамо. Ја бих само због 2 члана од 9 и 11 самог протии ове покуде која дели на Бентуров уговор.

Иако бих и о другим члановима ове конвенције још нешто што нта да кажем, али су већ г.г. предговорници о томе говорили а нарочито о овој тачки што понуђач накнадно тражи да је општина сама одређује.

Нерад много што сам напоменуо да ме опредељује да такође против ове покуде, то чиним још из разлога што ове што предложено далеко по овој конвенцији у залогу г.г. Косу и Марковићу, као ово вели: „ја вам ниме не верујем" и ако ми дајете да ја сте то правни вод нашом повтрудом и ако сте ми уступили и тромјачну и све предлоге спецификације оних уплашења, ја вам ниме не верујем. То значи, ја ћу тебе Оп-штино београдска, пустити да дођеш да видиш, али од тога немаш ништа, тек сама ја знам. Да општина у управном одбору има само ⅓ чла-нова, то је један број на који она не може ни-какво пристати са чашку. То је познанске. Ја желим да нисмо сами, који ће да пристане да поднеси своју општину с своје грађанство. То је, што се тиче административног страже. Тако је то регулисано у чл. 5. § 4 ове кон-венције.

Из свију ових разлога је ме могу и желу да прихвати ову предложену конвенцију или што ће ми ликовати приређени уговор за 6 година, већу да пристанем ни за то што је можда за један систем канализације а нарочито још и с разлога што га је и г. Пачу напоменуо: не-ћемо избалансот покуде. Ово постоји нека безимена друштва која ми не видимо онда ће они ова своја капитала и не видимо избалансот покуде што гарантује општина београдска да ће концесионари после 6 посиши отишети рад. Дакле, ако што ресо требало би да постоји нека ка-уција рада чврстоће да је сва општина обвезала и да се обвезано виши приступити нарочиту тих радова. Ја не дозвољавам у мишљењу ако што је један т. одборник синоћ казао да ако Косу и Марковић дозове једнаку 100.000 да би онда покуду прими ли али би ово прве такве гледали да се с њима разиђемо и да му синоћу отвемо. Ја мислим да убеђен је сваки одборник који вароши треба да буде и пре ње, канала и одвода-рама, али ја не дозим ни ово мишљење, што ће је нимо једни господи из мањине изнесене, говорећи ми нема то постепено у њиној ре-шења изнрошити.

Господо, ја сам дакле, за то, да Општина београдска по свом уговору са Косом и Марко-вићем у свему, да тим шта ће та радови ју поштати, па нећо после дане ми наше зајам. Ми господо, не стојимо тако плане и зар се ће-пристано говори нако сам ја у растројеном ан-имењем стању. Ми смо онемад решавали бе-рет Општине београдске и ако ће нам зајам да сам ово тај, који сам изнашао с предлогом да строго поштрадине да тромјачни приходи служе искључиво на ово, на што су законом на-мењени и г. председник био је тако добар и ка-што је: „Ја вам те т. Ристићу обећавам[1]" Ако се ни зајам, приход да тромјачне у 1897. го-дини био је 750.000 дин. и ја мислим да ће на таки један приход Општина београдска увек моћи да нађе зајам. А ови за то ће моћи сад да дода и ово нешто, већу траже г.г. Косу и Мар-ковићу, а то је, да сума од 650.000 дин. го-дишње, поврха интереса и отплату зајма од 10.000.000 дин.

На свају ових разлога господо, ја ћу са ни-вим сасвим да такви нрошло ово конвенције, те да ово наше гроб свеју дана. Вичу: тачно!)

(свршиће се)

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Дивљачтарске:

а) За кишићење дивљака (кишидера) без разлике на спратове — — — 0·20 д.

б) За ношење шпарцерт — — — 0·40 д.

в) За уједи — — — — — 0·20 д.

г) За ношни уједни шпарцерт у гости-онице — — — — — 0·50 д.

д) За чишћење дивљака од два спрата 0·20 д.

ђ) За чишћење крстог дивљака — 0·14 д.

е) За чишћење чушина од 2 и по ме-тра уједно са пећнио — — — 0·24 д.

ж) За чишћење чушина од 2 и по ме-тра уједно са ваше пећи — — 0·20 д.

з) За ношење дивљака (кишидера) без разлике на спратове — — — 0·75 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 222—98. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 19. АПРИЛА 1898. | Број 16.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЈЕ:

За Србију за годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За страно земље за годину . . . . . 8 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВО НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ ПОПРОСПОЉЕНИЦЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ

Његово Величанство Краљ Србије Александар I, на предлог Министра унутрашњих дела и по саслушању Министарског Савета, на основу чл. 3. и 76. изборног закона, благоволео је указом од 17. овог месеца решити:

Да се на дан двадесет трећег Маја ове године предузме и изврши по целој земљи избор народних посланика за трогодишњу скупштинску периоду 1897., 1898. и 1899 године.

По пропису члана 44 устава, варош Београд има да изабере два посланика.

Суд општине београдске, објављује овај превисоки указ, грађанима ради знања.

Од суда Општине београдске 18. Априла 1898. г. АБр. 2603.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Стенографске белешке одборских састанака, у којима је решавано о покупи Косуа и Мариновића за зајам и радове општинске и које су почеле да се објављују, известиће од данашњег броја један ток, што је одборник г. Луб. Живковић спречен да свој говор поправи и за штампу спреми за овај број. Надамо се, да ће се штампање ових бележака моћи продужити у првом броју, који је на ред.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
31. Марта 1898.

Председавао председник општине г. Инж. Д. Стошковић, присутовали чланови суда г.г. Б. Ј. Рајић, и Ант. Антонијевић, од одборника сви: г.г. Гаврс С. Јовић, Стева Николић, Р. Драгићић, Сима. Ј. Гођевац, Ђ. Шантић, Урош Стојковић, Стева Максимовић, М. О. Петровић, Др. Јован, Марко С. Петровићевић, Глиша Стојановић, Н. Бајчетановић, Гаврило Букић, Коста Д. Ристић, Вас. М. Чајкић, Н. Спасић, Коста Д. Тапошић, Др. Лазаревић, Д. М. Ђорђевић, Н. Арсенијевић, М. Ј. Марковић, Ђ. Р. Одавић, Илија Николић, Стев. Николић, Коста М. Брајић, Вељк. Чоргановић, Ј. М. Јовановић, Љубомир Живковић, Ђ. Димитријевић, Дим. Гавриловић, Данијел Стојковић, Милорад Ђ. Нешић, Др. Л. Пачу, Ц. И. Стојковић, М. Ђ. Тадоровић, Д. Ковачевић, Марко Миленковић, Ђ. Ц. Михајловић, Др. Стеван Марковић, Тод. Ј. Михајловић, К. И. Лазаревић.

I

Прочитан је записник одборских седница седмице држане 10. Марта и примљен је без измена.

II

Председник извести одбор по мишљење жалбе којима се тражи уверења о породичном односу.

По прочитању тих жалби Сп.бр. 763 и 755, одбор је изјавио мишљење,

да се молитељицама Драги Н. Стојковић удовој и Персиди П. Вошкониђ удовој може дати тражено уверење о њихном породичном односу.

III

Продужен је претрес покуде Косу-а и Марковића за зајам и извршење великих радова општинских.

Поштто су сви пријављени говорници исказали своје погледе о овој покуди, председник је објавио, да би требало приступити решавању о

IV

Као сваке године, тако и минуле 1897. Управни и Надзорни одбор држали су своје заједничке седнице, у циљу што бољега успеха у друштвеном раду.

О раду, како у овим, тако и заједничким седницама, тако и иначе чает је Управном одбору поднети поштованом збору о овоме свој извештај.

V

Као што ће збор изаћи пријатне да чује из извештаја благајника, за засађивање и одржавање дрвећа, утрошено је у прошлој години 177·67 динара, и засађено је дрвећа у једном делу улице „Краља Милутина“ и то између пресека улица „Краља Милана“ и „Немањине“, пошто је то место непосредно и покалдрмисано при крају 1896. године. Остало пак, на овим местима у улицама, где је поједино дрвеће већ засађено угинуло. И то томе купљено је и засађено 118 комада дрвећа.

Ове је године мање утрошено на одржавање дрвећа, једно за то, што ново-изведене и калдрмисане улице, по грађевинском закону немају довољно ширине, да би се у њима могло засађивати дрвеће, а друго за то што је Управа овога друштва сазнавши да је друштво „Краљ Декански“ зидати зграду на своме плацу на

ИЗВЕШТАЈ

Управног Одбора, Друштва за улепшавање Врачара, о његовом раду за прошлу годину 1897. поднесен 22. Фебруара 1898. године XIV редовном годишњем збору.

Поштовани збор,

I

Управни Одбор има част, поднети му извештај о своме раду за прошлу 1897. годину.

Према правилима друштвеним одмах у почетку 1897. године, одбори су се конституисали овако:

У надзорном одбору:

За председника изабран је г. Себастијан Роп грађевинар;

За потпредседника изабран је г. Фер. Розелт грађен.

У управном одбору

За председника изабран је г. Светозар Живојевић начелн. Мин. Финансија;

За председника изабран је г. В. Бадер директор фабрике мозаик. дувана у пенсији;

За благајника изабран је г. Јован Петровић књиговођа Мин. Финансија;

За деловођу изабрат је г. Станисав Поповић чиновн. Државног Савета;

За надзорника зграда изабрат је г. Коста Вуковић месар.

II

Господо,

Управни одбор пре но што пређе на изнешталј ближе о своме раду, сматра за дужност да вас извести о укупном материјалном стању друштвеном а о приходима и расходима поднеће вам благајник изворити извештај. Друштвена главница била је на дан 31. Децембра 1897. године 40.699·95 динара. Према овоме друштвена ималовина увећала се у прошлој години са 12.121·59 динара.

III

И ако је Управни одбор чинио све на умножавању броја чланова овога друштва, опет за то он се није поносио, него се увиђало. Што је смањен број чланова, узрок је што су неколицина одказали чланство; а друго то, што су неки изостали са подужом чланом годишњега улога и што су неки најпаши, да ће улог положити на самоме збору. Управа се нада, да ће се застали чланови боље показати у овој години.

него. Но како низ на окупу нема чланова суда и поред доводног броја одборника (27 одборника) још и 14 замењика, снега 41 лице и како у овом случају з према одредбама чланова 54 и 71 зак. о устројству општина и општинских власти, не би требало да и присутни замењици решавају одлучно гласају, нарано је, да ће се при поименичном гласању крозпати само одборници са одређеног броја.

Одборници пак после поименичне гласнице са 20 гласова против 9 одлучили су, да и присутни замењици гласају о овој молби и да се у записник унесе поименице како је који гласао.

Пошто је ово одлучено, председник је ставио на гласање молбу К. Н. Јовић Косу и В. Ј. Марковића АБр. 1532 заједно са делатном тој молби о пару, о накнади великих општинских радова и о овлашћењу жупских установа.

За ову молбу гласали су: г.г. Јов. Антонијевић као суд. одборник: Свет. Гвоздић, М. Кнежевић, М. Савић, Др. Р. Лазаревић, Ј. М. Ђорђевић, Васа Николић, Данил. М. Јанковић, Ђ. Димитријевић, Дим. Гавриловић, Д. Кирковић, Тодор Ј. Михајловић и К. Н. Лазаревић, и замењици Гојко С. Јанић, Влад. Чортановић и Данијл Стојковић.

Против ове молбе ове гласали су: г.г. Вране Ј. Рајић као суд. одборници Р. Драгојић, Ђ. Пантелић, М. О. Петровић, Др. Лекс, Глиша Стојановић, Коста Др. Рашић, Коста Глишинић, Мијушка Ј. Марковић, Стев. Николић, Љубомир Живковић, Мих. Ђ. Илић, Др. Л. Нису, И. Н. Стаменковић Милош, Младеновић, и Др. Стеван Марковић и замењици Стеван Михајловић, Трајко Стојановић, Стеван Милошевић, Марко С. Петровићевић, Гавриле Брнић, Екс. М. Чолошић, Ђ. Р. Одавић, Коста М. Ђурић, М. П. Тодоровић и К. Н. Михајловић.

Замењик г. Милан Арсенијевић осташе је на седнице пред почетак гласања и није ово своје гласо.

Пошто ово, одбор је са 26 гласова против 16 (1 није гласао) решио,

да се ова понуда К. Н. Лесна Косу из Брнсва и Велизара Ј. Марковићев из Пазара за зајам и извршење великих општинских радова и експлатацију истих, одбаци.

IV

Председник објављује да је сада на дневном реду решавање о понуди К. Вајса из Београда за зајам.

Одбор је одлучио,

да се о овој понуди донесе решење у првој наредној седници.

РЂЕВИЋИ САСТАНАК

12. Марта 1898.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић, присутовао као члан суда г. Др. Ј. Рајић, од одборника беше: г. г. Свет. Гвоздић, Ђ. Пантелић, Гојко С. Јанић, Глиша Стојановић, Стеван Милојевић, Никшлав Ђ. Илић, М. С. Петровићевић, Данијл Стојковић, Стеван Милошевић, Др. Стеван Марковић, Коста Д. Рашић, Дим. Гавриловић, М. О. Петровић, К. С. Бирчић, Гавр Брнић, Др. Лекс, Коста Д. Глишинић, Васа Чортановић, К. Н. Михајловић, И. Кнежевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 11. Марта 1898. год. и у одлуци КЊБр. 164, учињена је измена,

да се реч „не би требало да и присутни замењици гласају", замене са „да по закону присутна замењика не могу гласати".

II

Приступљено је решавању о понуди К. Вајса из Београдсдена за зајам општински.

Пошто је председник саопштио одбору још напомена написана о овоме поступку, из којих се видело, да ову понуди није одбацан, одбор је решио,

да се ова понуда одбаци.

III

По прочитаној акта кн. варошког АБр. 1814, одбор је нзјавио,

да је Хајим А. Демајо трг. доброг владања и доброг имовног стања, да је Јован Б. Младна правник доброг владања и сиротног имовног стања.

IV

На предлог пристојностинтара београдског АБр. 1419, одбор је решио,

да на место Илије Марића и Мише Поливешића, који не хоту да се приме дужности тутурске, буду тутори Саборне црквс опш. који су и до сада били.

V

На предлог председника општине одбор је решио,

одобрава се у свему решење суда општинског од 7. Марта 1898. год. АБр. 1612 односно кредитирања друштва Црвеног крста за унос минералне воде.

VI

По прочитаној молбе Марка М. Марковића столара сод. АБр. 1638, одбор је решио,

„одобрава се да молилац може на својих семљиштима сам износити воду, која се из земљишта цеди но то само под строгим надзором општине, и под погодбама, да му буран буду по пропису херметично затворена и да ту своју буран не сме ником давати на послугу.

VII

По прочитаку акта управе лојене академије и извештаја трговачнског одсека ГБр. 496 одбор је решио,

одобрава се, да се по предлогу трговачког одсека нода из чесама и кишница из њене академије може спровести у улични општински канал но тако, да се канали за одвод ове воде, одвоје од кућишних јама.

VIII

По прочитаку молбе Стевана Николића кафеџије АБр. 1466, да му се дозволи закуп права напајања њихове такозваног „Зеленог венца" и по прочитаку мишљења надзорника на истоме акту о предмету са ње изјаве, одбор је решио,

да се за давање под закуп права напајања њихове таксе са Зеленог венца и дуњава на њему држи лицитација с тим, да се понуђач задржава у обнеси према његовој понуди, док одбор не донесе решење по овој лицитацији. Да суд општински прошне погодбе за овај закуп и да се лицитира на једногодишњи и за трогодишњи закуп.

IX

По прочитаку мишљења општинског правозаступника поднетог усвед решења одбора од 9. Фебр. 1898. АБр. 5098 по тражењу Мирковића и Лушића, одбор је решио,

усваја се у свему мишљење општинског правозаступника и према томе да се

Врачару, која је засађен украсним дрвећем, — молила Управу поменутог друштва да му уступи то дрвеће, чему се Управа друштва „Краљ Дечански" одазвала, нашта јој велика хвала, те је тако уништено 38 комада дрвећа, а тиме умањен и трошак предвиђен у буџету расхода овога друштва за прошлу годину.

За ову 1898. годину, Управни одбор предвидео је у буџету расхода 300 динара за ново засађивање и поно досађивање дрвећа.

VI

О рибљаку

Као што је познато поштованом збору од прошле две године, биза је велика тешкоћа да се набаве продавци риба на Цветном тргу. Постигнути резултати у прошлој години, да на њима буду две рибаре и тиме створена конкуренција у продаји. Управа овога друштва са задовољством може да изнесте поштованом збор да је у прошлој 1897. години била конкуренција у продаји рибе, не само између ятикућа рибљака на Цветном тргу, него су шта више, они конкурисали у цени рибарима на Дунаву и Сави. С тога је више њих тражило, да им се уступе дућани, нудећи већу месечну кирају, међу којима су биле понуђачи и данашње закупци, но Управа је уступила закуп поново досадашним закупцима с условом да одржавају конкуренцију као и до сада.

VII

Леденица.

Управа овога друштва за 1896. годину, одлучила је, што је имала част на прошло-годишњем збору саопштити то решење и збору, — да се леденица на Цветном тргу неће о друштвеном трошку пунити ледом за 1837. годину но да се станка на расположење месарима, да ако хоће они то учине и употребљују лед преко лета, на начин какав је њима најугодније. Сазвана управа саопштила им је то решење и позвала месаре, да ладу своју реч, нашта су они одговорили да им није потребна, сем закупца дућана бр. 1. који је изјавио, да ће је о своме трошку за потребу његовог дућана напунити, а за то пуди друштву 60 динара. Управа је према решењу своје претходнице, приняла ону понуду и тиме увећала приход, са Цветног трга са 60 динара за 1898. годину.

VIII

О друштвеној нијачној згради.

Поред осталог управни одбор старао се, да нијачне зграде одржава у добром стању, те је кад год је била потреба ма за каквом оправку, исту одмах и извршила, као:

1. Прекрабано је све што је било за то;
2. Обновљена је хартија на настрешницама зграде у дворишту Цветног трга и иста терисана;
3. Постављени су бласкани олуци на тим настрешницама;
4. Извршене су све поправке које се тичу столарске посла;
5. Обложена су зидови око месарских дућана у згради, ради одржавања чистоће шиферованим бетоном: и
6. Пошто су два базена у рибљаку а и два закупца, то је и он преграђен, то тако створена два дућана.

IX

Кајсије и стубови.

Познато је поштованом збору, да су у прошлој години друштвени кајсије дати под закуп трговцима и према томе нема већа извештаја. Но како је збор у прошлој години решио: да се поред кајсија поставе још и табле, на којима ће се ставити објаве, Управа је част известити збор, да се ова већина одлука није могла извршити из разлога: што друштво сем

тражење Мирковића и Лучића изложено у њиховој жалби АБр. 6898·97 одбаци.

X

Не прочитавши жалбе Београдске пројектне банке, АБр. 1019 због неправилног разреза камате, која је неиздавањем уписана одбор и која је непријатељем томом написана, одбор је решио,

да се преко оне може прећи на дневни ред.

XI

Не прочитавши изјештаја одборника т. К. Д. Гавановића ГБр. 434 и по саслушању усменог изјештаја одборника г. Милана Капетановића о радовима на привременом осигурању сапске обале,

ПАНЂЕВИН САСТАНАК

IV. Марта 1898.

Председник председник г. Н. Д. Стевановић, присутно по чин суда г. Бран. Ј. Рајић од одборних бири г.г. Свет. Д. Тавелић, И. Н. Стојановић, М. О. Петровић, Стојан Милојковић, Ранг. С. Јовић, Јаков Стојковић, Глиша Стојковић, Коста Чупић, Пера Николић, Аврозије, Р. Драговић, Дь. Стојан Марковић, Недић. Милојковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 12. Марта 1898. год. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта Управе пар. Београда и њених одсеока АБр. 1970, 1793, 1792, 1742, 1740, 1726 — којима се тражи уверење о закупу и имовном стању нижених лица, одбор је одлучио,

да су Живко Петровић земљ. и Коста Симоновић златар доброг владања и добре имовног стања; да су доброг владања и сиротног имовног стања Александар Г. Костић трговац, Сава Иванович бив. дирурговац, Дина Јанковић шнекуцант, Лубомир М. Савић бив. чиновник; да су му непознати: Милосав Живановић портир, Лазар Николић келнер, Жарко Рапић — Пуникчанић кондар и Драгомир Милетић подкарадник пограничне жандармерије.

III

Председник изнеси одбору на знање молбе, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СТБр. 806, 805 и 832 одбор је њихно знањење,

да се молиоцима Александру Голдештагу, Марији Исаковић и Благоју Илићу може дати тражено уверење о њиховом породичном односу.

IV

По прочитању претхода заклатарије, АБр. 1971, дражке за давање под закуп мекарских плацева на Краљевом тргу, одбор је решио,

да се месарским плацеви на Краљевом тргу падају под једногодишњи закуп од 1. Маја ове, до 1. Маја 1899. год. и то:

С горње стране: први Антонију С. Јовановићу за 1318·05 дин. годишње кирије; други Сими Адућковићу за 1410·10 дин.; трећи Николи Михајловићу за 1805·80 дин.; четврти Николи Тасићу за 1612 дин. пети Мики Константиновићу за 1834·10 дин.; шести К. Пањели за 1705·10 дин.; седми Јанку Стевановићу за 1800·95 дин.; осми К. Пањели за 1321·— дин.; девети Тири Алимовићу за 2207·10 дин.; десети К. Пањели за 1480·10 дин.; једанаести Богољу Грујићу за 1600 дин.; дванаести Мики Константиновићу за 1210·10 дин. годишње кирије;

С доње стране: први Богољубу Росулеку за 1053·— дин. годишње кирије; други Лудвику Рису за 1050·— дин.; трећи Ђури Лазаревићу за 1201·— дин.; четврти Стевану Поповићу за 766 дин.; пети Лудвику Рису за 940 дин.; шести Драгутину Петровићу за 801 дин.; седми Богољу Грујићу за 1520 дин. и осми Стевану Поповићу за 561 дин. годишње кирије.

Да се са сима оним закупцима закључи уговор о овоме закупу сходно прописаним погодбама.

V

Председник изнеси одбору на решење жалбу осмих дебитора, једнога господина министра унутрашњих дела којом моли, да се донесе нечело решење о одређивању цене дебу.

По прочитању те жалбе АБр. 1741, одбор је одлучио,

да иста она одборска комисија која је проучавала стварно одређивању таксе дебу у 1892. и у 1897. год. прочи и ову жалбу и да поднесе одбору своје мишљење на решење.

VI

Председник позвани одбору цене житу и брашну дали одређивала цене дебу.

По саслушању тих цена и по прочитању изјештаја њихових варошких опатина о тамошњој цени брашна и дебу, одбор је после поимешичног гласања са 7 гласова против 5, који се били за 34 паре и 1 пои је био за 32 паре (1 пои) једно решио,

да се цена дебу пониси на тридесет и три паре по килограму а да се продаје хлеб по 30 пара у односној тежини.

Ова цена да важи од осамнаестог Марта о. г. закључно на до краја овог месеца.

VII

Председник изнеставши одбор да су стенограси у прошлој 1897. год. за стенографисање у одборским седницама плаваи из непредвиђених потреба, према одобреној господина министра да им оне године у будуће буду предлагана награда за стенограса, на предлаже да одбор одобри, да се ова награда исплаћује из непредвиђених потреба.

По саслушању овога и по прочитању акта АБр. 1350, одбор је решио,

да се награда стенографисања за стенографисање у одборским седницама исплаћује из буџетске позиције за непредвиђене потребе.

VIII

Пошто у данашњој седници нема оваквих одборних, којима је потребно за куповине решавање њихових предмета, то је одбор одлучио,

да се сви ови предмети, стављени на дневни ред за данашњу седницу одложе

пијачне зграде, нема никаквог другог имања, на коме би препоручене табле камењало, а приватни сопственици не дозвољавају, да се постављају, на њиховим имањима. Управа је настојавала и настојава, да се на најсеснима и стубовима јеоп јепе објаве, међутим публика се томе не одзива и ако још се ово јепљење дозвољава бесплатно.

Сем тога, Управа има част известити одбор, да јеонин сопственик кавање „Охрид“ на „Сапиницу“, пред којом је постављен стуб за јепљење објава, захтевао од квартта врачарског, да се овај стуб уклони испред његове куће, наводећи за разлог томе, да канапа због њега не може да рали пита је може издати под кирију. Кварт је по овоме тражио одговора од друштва, и Управа је убедила кварт, да не треба разлози тужитеља и умолила кварт да стуб не дира. После овога одговора, није на од једне стране ништа више рађено.

X

О подизању парка на Врачару.

У задатку подизања парковна на Врачару, Управа је радила и на томе, да се засуше подигне и одржава нек. шумски парк на правој поляни, између „Кружеке“ и „Шегушеве“ улице. На основу утврђеног регулационог плана за град Београд, она полаза одређења је раније да буде парк, па је Управа упутила акт општинској управи, да се посмара за откуп посенутог земљишта, на којем би оно друштво о своме трошку, подигло и одржавало шумски парк. Којино је Управа сазвала одбор општински предао је на проучавање нарочитој комисији, општинских одборника, да о овоме питању реферишу. Комисија је извршила и предала свој реферат, али она стварно још није дошла на ред решавања у општинском одбору. Управа се нада, да ће и општински одбор прихватити поиуду овога друштва, да се по регулационом плану градском, она празна полаза поимуи у непосредну државна становишта свега града Београда.

Сем овога, Управа је молила суд општине града Београда за доиолу, да може овај део праше утрже, између улица: „Крагујевачке“, „Катићеве“ и „Бирчанинове“ засадити украсним дрвећем и створити један мали парк, али на ову молбу општински суд, није ни до данас одговорио.

Мали паркић, који постоји пред сто-гимназијом „Славијом“ друштво је и ове године одржавало.

XI

О калдрмисању Врачарских улица.

Управа је дејствовала, да се бар одпочето калдрмисање извесних улица изврши, али Управа је примећена да ниже одбору, да се општина не само није одазвала молакалу управе, него је чак и донесено камење за довршење одпочетих радова однеса, те је калдрмисања улице у другим крајевима престонице.

Што се општина не одазива молбама и намерењу врачарских потреба, долази од туда, што у општинском одбору има неколико заиадњака, који запиадњаци очима гледају на напретке врачарске, на просто гласове са сими несетинте, као да Врачар управљања општину мислећи, све што је за Врачару, да је подигнуто о општинским средствима, а не знају да напредак Врачара има да се прииише само жртвама Врачара.

XII

Питомица.

Осим цвла који је одређен правилима Друштва за улепшавање Врачара, Управном одбору част је известити поштовани одбор, да је у прошлој 1897. години Управа на предлог свога члана г. Вилема Бадера и на молбу учитеља IV разреда основне

за пруг седницу за овом и то: понуда за откуп сираце за пресоласе сена; пресјека инвалг „Параносов хан“; одобрење кредита за вепзату дрвљанног приреза на општинско имање; ослобођење хемијске лабораторије од плаћања воде; о награди месечом рачуноиспитачу; молба Влад. Мандреновића због квадрене; молба столар. брачар задруге због плаћања воде.

РЕДОВНИ САСТАНАК

10. Марта 1898. год.

Председава председник г. Н. Д. Стевановић, присутна сва чланови суда г.г. К. Ј. Рајић и Јов. Антонијевић од изборених бира: г.г. Марко С. Петровићевић, Др. Стеван Марковић, Сувв. Новаковић, Михаило Т. Ивић, Београде С. Корчић, Алексиј, Трајко Стојковић, К. Н. Лазаревић, Радуф С. Јовић, Димије Стојковић, Н. Н. Стаменковић, Р. Драговић, М. О. Петровић, Коста Н. Вујић, Ј. М. Јанковић, Д. Јеф. Коста Д. Главинић, Ест. М. Чадановић, Б. Димитријевић, Д. Ђорђевић, Инџут. Ј. Марковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 10. Марта 1898. год. и у одлуци Кбр. 182 учињена је допуна.

да се ова цеза има разумети за дебаџ од шпеничног просејаног дебиог брашна.

II

По прочитаку акта Управе вар. Београда и њених одсека Абр. 1934, 1921 и 2004, којима се тражи уверења о плаћању и имовном стању извесних лица, одбор је нађено,

да је Берехарт Рапопорт трг. агент доброг плаћања и доброг имовног стања; да је Коста Марковић бакалин доброг плаћања и средње имовне стања; да му је Ђура Живановић радећи занатлија непознат.

III

Председник извеси одбору да мишљење моле својим се тражи уверења о пређашњем одпосу.

По прочитаку тих молби СПбр. 849—850, одбор је нађено мишљење,

да са молитељици Катарини Рајковић удовој и Велимиру Тодоровићу за Зујицу Трајковић може дати тражено уверење о породичном одпосу.

IV

По прочитаку понуде М. С. Начића овл. трг. агента Абр. 403, да му општинска огњиша сирадну за пресоласе сена и по прочитаку мишљења комисије о тој ствари, на истоме акту одбор је решио,

да се ова понуда одбаци.

V

Председник извештава одбор, да грађани неки наказују, да се изврши пресецање тајне преко имања инвалг „Параносов хан“, која је улица предвиђена утврђеним регулационим планом и која би несиласа Малу пијацу са зеленим трговима; саопштава одбору, да о томе проучавају посебне ситуационе планн и прошао извиђ шта се за ту улицу мисли експроприсати, или да од 1894. год. на су ове процене напрасне, није на овоме предмету никаква радња нити је одбор ако своју реч о овим процепама.

По саслушању овога одбор је одлучио,

да одборници г.г. К. Д. Главинић, Дим. Ђорђевић и Др. Стеван Марковић проуче овај предмет и поднесу одбору извештај, да ли је потреба да се сада она улица отвори и ако јесте на који начин да се ова експропријација изврши с обзиром на економско стање регулационог фонда.

VI

По прочитаку акта београдског пореског одељења Абр. 1757, одбор је решио,

да се из буџетске партије на плаћање порезе држапе на општинску имовину исплати државпи седам стотина шездесет и девет динара и 34 паре, на име 22% прираза за набавку кола за војску, колико на општинску порезу овог прираза долази.

VII

По прочитаку молбе држапе хемијске лабораторије Абр. 1545 да се ослободи плаћања таксе за утрошену воду за по прочитаку мишљења водоводног одељења о томе тражењу, на истоме акту одбор је решио,

да се државна хемијска лабораторија ослободи плаћања таксе за утрошену воду за 189седму и 189осму годину.

(Свршиће се)

О Г Л А С

Општина београдска даваће под закуп путем јавне усмене лицитације кошење траве:

у новом општинском сеоклу
у старом гробљу, и
код резервоара водоводних
и кошење и попашу траве код „Крвне Ћуприје“.

Лицитација ће се држати на дан 22. овог месеца пред кафаном код „Шумадија“ у палилули.

Ово се даје јавности и позивају се лицитанти да дођу да лицитирају.

Од суда општине београдске 15. Априла 1898. год. Београд.

О Г Л А С

На дан 25. ов. мес. у 3 сата по подне држаће се друга лицитација за продају старог гвожђа и месинга који се налази у механичкој радионици општинској (пробијачица) на топчидерском другу.

Лицитација ће се држати у истој радионици, где се може и материјал видети.

Позивају се лицитанти да дођу да лицитирају.

Од суда општине београдске 18. Априла 1898. год. Београд.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварторе: Саиаклијски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од себе и кућне или мање дућане са собом — — — — — — — 0·25 д.
2. Од две или три себе са кухињом или већег дућана са магазом — — — 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од навише са кухињом, од осталих са кухињом без пијаце — 1·00 д.

женске школе на Западном Врачару, примила је да школује једну девојчицу, која је показала најсјајнији успех између својих другарица а која је тако сиромашног стања, да би морала прекинути даље школовање. И доиста, Управа се није преварила у своју питомицу, чему је најбоља доказ, уверење оглашење женске школе г. ће Маријо Марковићеве о одличном пеном успеху из предмета I гимназијског разреда. Она је кћи Лазара Стаиојевића шездесето-годишњег старца, по занату обућара, а име јој је Вукосава Стаиојевић.

Примивши ову девојчицу, Управни одбор у споразуму са надзорним одбором, одредио је да се на име помоћи у њеном школовању, као и на име набавке хаљиница и школског прибора утроши до краја 1897. године 132·45 дин., што је и утрошено.

Имајући у виду, да је Управа оним учинила једно бого-угодно дело, а тако исто и сјајан успех своје питомице, учвршћују Управу у пуној вади, да ни потпован збор неће имати никпа противу њеног поступка, него да ће га једногласно и одобрити.

XIII

Што се тиче одлука донесених на прошли-годишњем збору овога друштва:

1. Да Управни и Надзорни одбор раде на куповини плаца или куће на друштвени рачун, и тек тек онда, ако не буде споразума са општином о потпори задужењу за подизање храма „св. Саве“; и

2. Да Управа може радити на остварењу књиске по целој претсници.

Управа је част известити поштовани збор, да ни по једној од оне две одлуке, није могла ништа предузимати, из разлога што се односно одлуке под 1., још није могло доћи до споразума између општине и поменутог удружења и односно одлуке под 2, што се општина није одазвала нарелби Управе града Београда, односно исплаћа плаката по улицама.

XIV

На завршетку управа има част замолити збор, да стани у задатак будућој Управи да се постара:

а. Да друштво добије продужење концесије о прикупљању прихода са Цветног трга;

б. Да друштво добије место, о коме је било говора у овоме извештају и на њему подигне један велики шумски парк;

в. Да се нивелишу и попаздаришу све улице на Врачару, које до сада нису; и

г. Да подсетивши код општине, да се улице врачар. чисте.

Са овим исцрпели смо нашу радњу у минулој години. На нама остаје да оцепите јесмо ли одговорали нашој дужности, а ми вам на досадањем поверењу благодаримо.

Председник управног одбора:
Светозар Мијловић с. р.

Председник:
В. Балер с. р.

Деловођа
Стан. Н. Поповић с. р.

Чланови:
Јов. Петровић с. р., *К. П. Вуковић* с. р.

Заменици:
Богоје Јовановић с. р., *Сп. Мијаковић* с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Издаваоц ОПШТИНА БЕОГРАДСКА — Штампарија Д. Димитријевића Бр. 245—98. — Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 26. АПРИЛА 1898. | Број 17.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ЈЕ:

За Србију за годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За страно земље за годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ РЕДОВНИМ ИЗ ОПШТИНСКОГ РЕДА А ОНЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ ЗА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ.

На основу превисоког указа Његовог Величанства Краља Србије, Александра I од 17. Априла 1898. год. и претписа г. Министра унутрашњих дела од тога дана ПБр. 8709 а ради избора два посланика за вар. Београд за трогодишњу скуп. периоду 1897., 1898., 1899 год., који ће се избор извршити 23. Маја 1898. године, Суд Општине Београдске саставио је азбучни списак свију бирача и изложио га грађанству на углед према прописима чланова 7 и 8 изборног закона скупштинског.

Списак овај налази се у згради општинског суда, у одељењу статистичком.

Према члану 11. поменутог закона, сваки може овај списак прегледати и уверити се, да ли је у исти заведен и примедбе своје противу неуредности списка, било да је он или који други изостављен, било да је ко уписан у списак а не би требало да буде, — чинити у року од осам дана од дана објаве, да је списак готов, и тражити да се списак поправи.

Уз примедбе, које ће се подносити Општинском Суду или писмено или усмено, имају се приложити и исправе, којима се доказује шта се тражи.

Суд општине београдске позива грађане, да се, ако ће, овим правом користе, јер ће се на дан избора само од оних примити глас, који су у списак уведени (чл. 31. изборног закона скупштинског).

Ко може бити бирач посланика и према томе, ко може бити заведен у азбучни списак бирача опредељено је у члановима 17, 18 и 19 изборног закона скупштинског.

Да би се при гласању брже могло наћи у списку име бирача, препоручује се истима, да пре избора виде, под којим су бројем у списку заведени.

Од суда општине београдске, 26. Априла 1898. год. у Београду. АБр. 2781.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

19. Марта 1898. год.

Председник председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовали чланови суда г. г. В. Ј. Рајић и Јов. Антоновић, од одборника биће: г.г. Марко С. Петровићевић, Др. Стева Марковић, Стев. Новковић, Михаило Т. Илић, Недеља С. Карапић, Аврамије, Трајко Стојковић, К. Н. Јовировић, Глигорије С. Јанић, Димитрије Стојковић, Н. Н. Стојковић, Р. Драгосављ, М. О. Петровић, Коста М. Ђурић, Ј. М. Јанковић, Др. Јеша, Коста Д. Гавановић, Емс. М. Чолковић, Б. Димитријевић, Д. Кнежевић, Милут. Ј. Марковић.

(свршетак)

VIII

По прочитаној молби Илије С. Минића помоћника Главне Контроле за напредни преглед општинских рачуна, који по остављању Главне Контроле прими при Општини београдској и дужност месног рачуноиспитача АБр. 1356 и 1574 и по прочитаној молби Дим. Константиновића помоћника Главне Контроле за напредни преглед општинских рачуна АБр. 1616, да им општина одреди награду за овај напредни посао у Општини београдској, одбор је решио,

да се г. Илији С. Минићу помоћнику месног рачуноиспитача изда за ову 1898. год. награда од једне иладе динара, а г. Дим. Константиновићу помоћнику за 1898. год. награда од пет стотине динара из буџетске партије одређене на плату помоћника Главне Контроле. Ова им се награда има издавати у месечним ратама рачунајући од 1. Јануара ове године.

IX

По прочитаној молби Вилд. Мадарашке, помоћника АБр. 1448, којом моли, да се ослободи вођења извесних суђа, за гарантност кауцију пред његовим пријем, за које је плаћање осуђен земаљским судиштем, одбор је решио,

да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

X

По прочитаној молби столарско-браварске помоћничке задруге АБр. 1761, да плати таксу за воду по подозору и ве по протоколу и по прочитаној мишљења водопредног одељења о овој тражењу на којеме акту, одбор је у виду да ово изађо индустријско предузеће неповољне, после повећавања таксиних ст. 15 таксеног броја 7 једам пут таксо) решио,

одобрава се, да столарско-браварска помоћ. задруга у Београду за ову 1898. год. плаћа воду из новог водовода београдског колико буде утрошила по подозору, ослобођавајући је плаћања осталих такси по протоколима.

XI

По прочитаној молби спасовског одељења АБр. 1967, да се није могла држати лицитација за давање под закуп општинских дућана у доњовашој улици, што није било лицитација и по прочитаној накнадно поднуде Косте С. Милојковића, пекарског браварја АБр. 1746, одбор је решио,

да се дућани општински у доњовашој улици, у којима је до сада био Д. Н. Фачо, издаду под трогодишњи закуп од 1 Маја 1898. год. а под прописаним погодбама Кости С. Милојковићу пекарском браварју за девет стотина и двадајсет динара годишње кирије. Да се о овоме закупу закључи уговор.

XII

По прочитаној молби Драгутина Михајловића и Николе Малићевића учитеља из Бољевачког среза АБр. 2091, којом молбом моле, да им се у Ужицу са 250-300 бака основних школа из тога среза дође у Београд, да са разговоре и говоримо, да моле, да их општина у овоме погледу помогне —одбор је решио,

да се из партије за непредвиђене потребе изда две стотине и педесет динара као помоћ за доћи сваки бака. Новац да се изда молиоцима Драгутину Михајловићу и Николи Малићевићу учитељима кад са бакама дођу у Београд.

XIII

Председник извештава одбор, да Дирекција Срп. дрм. железница затима општина АБр. 283, 790 и 1982 тражи, да се дрвеће уклоно са свог места општинског, пошто због ње пруга кланичне железничке крака, као и, да је суд општински саопштио Браћи Ђорђевићима закупцима оних општинских места, да своје дрвеће у остављеном року уклоне, о чему ће се и дирекција известити.

Одбор је примио к знању,

како ово тражење дирекције срп. дрм. железница, тако и саопштење председника општине, да је утиљено саопштење закупцима Браћи Ђорђевићима да уклоне своје дрвеће са дотичног земљишта.

XIV

По прочитаној акта Управе вар. Београда АБр. 1993, којим се моли одбор општински да одреди четири грађанина да кланице одбора за експропријацију земљишта потребног за грађење кланичног железничког крака, одбор је решио,

да чланови овог одбора за експропријацију земљишта за грађење кланичког железничког крака буду сва грађана и одборници општинска: Милутин Ј. Марковић, Голуб С. Јаћић, Јанаћ М. Јаковић и Степан Ивковић.

XV

Председник извештава одбор, да је суд општински послао господину министру Финанција на одобрење решење одборно од 31 Јануара 1898 год. АБр. 908 односно прекорачених кредита у 1897. год. да господин Министар актом својим АБр. 1796 тражи, да одбор општински то своје решење опшири и да у одборском решењу буде назначено поимење, које су партије и са колико прекорачење, и односно би се те суме имале исплатити; да је суд општински ове молбе господина Министра горњег општинском књиговодству и ово је поднео накладни општи рад извештај о свему овоме.

По прочитаку тога извештаја књиговодства АБр 1966 одбор је решио,

одобрава се накладни кредит од тринаест илада седам стотина двадесет динара и 83 паре колико је на крају 1897. год. прекорачено по изводу књиговодства под овим буџетским партија: На плату председника 299·95 дин.; на седам лекара квартовских 833·23 дин.; на два мајрена лекара 137·38 дин.; на лабораната у хем. лабораторији 11·65 дин.; на 20 пореника стражарне 884·16 дин.; на два пијачара 80·— дин.; на лекове за сиротињу 1267·75 дин.; на општинске зграде и школе 7838·73 дин.; на електрично осветљење канцеларија 261·02 дин.; на огрев. канцел. и школа 310·30 дин.; на порез за општинска имања 203·86 дин.; на кирију дветорице болнице 500·— дин.; на кирију врачарских школа 500·— дин.; на спектаколне и завеститне 124·— дин., на утамањивање паса 468·60 дин. Свега 13.720·83 динара. Она сума да се исплати из уштеде по буџету са 1897. год. у 143.842·38 дин. колико показује извод књиговодства, а рачија одобрена одборска од 13. Окт. 1897. АБр. 5785 и 31. Јануара 1898. год. АБр. 908 да се сматрају као и да не постоје.

РЕДОВНИ САСТАНАК

26. Марта 1898. год.

Председник председник г. Н. Д. Стевановић, присутно чла ова суда г. Ђ. Ј. Рајић, од одборника биће г.г. Милан О. Петровић, Трајко Стојковић, Глигор Стојковић, Голуб С. Јаћић, Димитрије Стојковић, Марко С. Петровићевић, Павл Чарапановић, Стеван Максимовић, Коста Д. Гавановић, Радивоје Јанаћевић, Миодраг Б. Илић, Марко Т. Јеша, Н. Н. Стојковић, Др. Стојан Марковић, Стеван Новковић, Коста М. Ђурић, Стеван Милковић, Дим. Гавриловић, Милутин Ј. Марковић, М. Савчић, Р. Драгосављ, Емс. М. Чолковић, Д. Кнежевић, М. Капетановић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седмичке држане 19. Марта 1898 год. и у одлуци КЊиБр. 191 учињена је допуска,

да се она одлакиња чини државној хем. лабораторији због тога, што она чини услуге општини и што само ради о општинска хемичар.

II

Одборник г. К. Д. Гавановић примећује, да се при писмене преписа у општ. комисија обрађивани извештаји општинског комисара о извршеним радовима ради и других питчуљица на трави, да се то и сада ради.

Председник је одазно,

да му је општ. хемичар пре неколико дана поднео извештај о своме раду и да ће се исти објавити у општ. новинама.

III

Одборник г. М. С. Петровићевић пита, зашто се још не оспособља вајновији и остала места за воја је одбор решио и потпоб. кред. буџет. одобрио; даље примећује, да би требало, да се ул. лиди дрвеће стубови крај тротоарних ћуприја, чатвовима и одборнои крпом. јер руке пређи а да нема нема вида.

Председник је одазно,

да је нарочито надзорној комисији, да спреми предлагу за осветљавање казимедана и других места и кад то буде готово поднеће се одбору на одобрење.

Односно стубова издаће потребну наредбу, да се они уклоне.

IV

Одборник г. К. Д. Гавановић пита, зашто се земљиште, где је била гвоз јаница, не очисти и отвори.

Председник је одговорио,

да и државна власт тражи, да се овај плац откопа и да ће то општина учинити чим се прилка, да је тај плац својина регулационог фонда о чему се сада води спор.

V

По прочитаној пита Управе касарни Београда, и њених одељака АБр. 2032, 2050, 2142, 2141, 2257, којима се тражи уверења о владању и имовном стању женских лица, одбор је одазно,

да су Соњија жена Косте Сарајевинића и Димитрије Маленковић свештеник, доброг владања и доброг имовног стања; да је Никола Недељковић — Кечкић, питомац војске академије, доброг владања и средњег имовног стања; да су му непознати Марко Марковић таљигаш, Јаблан Јаваревић, наф фесија и Милош Атанасијевић живописац.

VI

Председник износи одбору на знање молбе којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитаку тих молби Стеф. 850, 909, 914 и 878, одбор је одазно знању,

да се молитељцама Персиди Марковић, Антонији Лукићу, Милици Ш. Добри и Драги Струс може дати тражено уверење о њиховом породичном односу.

VII

По прочитаву извештаја одборног повереништва одређеног решењем одборским од 9. фебр. 1898. Абр. 6904/97, да прочи понуде за откуп имања Ђорђе Кретића, одбор је решио:

да се овај извештај у свему прими и понуда за откуп овог имања одбази са разлога у извештају наведених.

VIII

Председник изнеси одбору на решење молбу трговкиње седло ноле, да се смани тромесечна такса на седму годину.

По прочитаву те молбе Абр. 1391, одбор је решио,

да одборници г.г. Е. Чолошић, К. Чупић, Голуб С. Јањић, М. П. Тодоровић и Др. М. Т. Лека прочуе давашњу трговачку тарифу и поднесу одбору предлог о потребним и оправданим изменама исте.

Док одбор не донесе решење по предлогу овог повереништва, да се тромесечна такса на седму годину и даље наплаћује по садашњој трговачкој тарифи.

IX

Председник изнеси одбору на решење извештај одборске повереништва, одређеног решењем одборским од 18. Децембра 1897. г. Абр. 7396 да прочи досадашњи рад на канализацији и кор.

По прочитаву извештаја нејаног повереништва и пошто је одборник г. Н. И. Станковић, члан повереништва прочитао своје одвојено мњење одбор је после помешаног гласања са 16 гласова против 7 (2 нису гласала) решио,

да се у свему поступи по извештају нејаног повереништва пошто се претходно модификира уговор закључен са Линдлејем и Чонсом. Потребне измене и модификације у овом уговору да предложе одбору одборници г.г. Др. М. Т. Лека. К. Д. Гланинић, М. Ј. Марковић, В. Чорђановић и М. Савчић.

Да се овај извештај са одвојеним мњењем објави у општинским новинама.

X

По саслушању усменог извештаја одборног повереништва, одређеног решењем одборским од 26. Фебруара 1898. год. Абр. 820, да одреде које ће се општинско земљиште моће уступити под закуп другима за оснивање ма подизање зграде за акумулаторе и под каквим погодбама, одбор је решио.

Да се другима за оснивање варошки уступи под десетогодишњи закуп општинско земљиште означено у плану у пространу од две стотине и педесет квадрат. метара да на њему подигне праву за акумулаторе за три стотине динара годишње кирије с тим, да друштво буде дужно са овог места зграду уклонити без икакве накнаде, кад то земљиште буде општини затребало.

Да се о овоме закуну закључи уговор.

XI

По прочитаву молбе Уроша Јовановића Абр 1754, да му се допусти, да пред својим кућом на Теразијама изгради дрвета на тротоару, одбор је решио,

да се молилац одбије од овог тражења и да се и даље одржи у сили решење одбора од 1. Априла 1896. год. АБр. 2205.

XII

По прочитаву молбе Илије Протића, протојереја Абр. 353 да се ослободи опредељих такса подоцнијих кућа Сретења Пилиповића, и по прочитаву извештаја, поднесеног одлелења Абр. 1042, о овој молби, одбор је решио.

да се молилац одбије од овог тражења.

XIII

Председник поднса одборнике, да о народном празнику на Цвети присуствују благодарову, што ће се држати у Саборној цркви у горњем граду.

Одбор је примио к знању.

овај позиви председника.

XIV

Председник објављује да је за данашње реду претрес пацрта уговора о грађењу модерних клапница. Одбор је решио,

да се претрес и решење о овоме угвору одложи за прву седницу и да се овај нацрт уговора умножи и сваком одборнику један примерак преда на проучавање пре решавања о истоме.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

21. Марта 1898.

Председништво председника г. П. Д. Стојановића, присутних чла суда. г. В. Ј. Рајић, од одборника сиде: г. г. Коста Др. Ристић, Р. Дамјанић, Стеван Михаилов Трајко Стефанов, Стеван Милојковић, Гаврил Стојанов ић, Д. Ж. Ђорђевић, Стеван Николић, Васа Павлић, С. Ј. Аврамов, Н. И. Станковић, Жарко Јелић, Др. Стеван Марковић, Милутин Ј. Марковић, Ђ. Димитријевић Др. Рад Лазаревић, Милив. Милићевић, Михаило Ђ. Илић, М. Савчић, Јосиф М. Јанковић, Голуб С. Јанић, Данило Стојковић, Дим. Гаврилопић, Коста Д. Гавановић, В. Р. Одавић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 26. Марта 1898. год. и учињене су ове измене и допуне:

у решењу КНБр. 209. да величина овог земљишта не сме прећи 250 квадратних метара;

у решењу КНБр. 208 да се речи „у свему“ изостане и да се уништај Линдлеј и Чонс, да ин пристаје на модификације уговора. У место речи: „прочитао је своје одвојено мњење“, да стоји: „извештај мњење“.

II

Одборни г. К. Д. Гланинић противећује, да је кадрова на пропустила на расписници Ућу-Марићке и Дубровачке улице поскарена, а то треба другите трамајској да оправи; исто тако друштво за осветљење варошки, настављајући осветљење по зградама кварт тротоаре и разбија плочс и земљуљци дрвеће дерсто не види их са свих ни земље, него их лоши, и кадрови на томе месту не отрава.

Председник је одговорио,

да је по предмету грађења пропуста најављена жалба Управи варошн Београда, јер пропусти нису направљени по одобреним плановима: односно тротоарских плоча направљено је грађев. одељењу, да поправе сва места где су нескладни тротоари, па ће се према томе издати друштву потребна наредба.

III

По прочитаву акта Управе нар. Београда и њених одељења Абр. 2215 и 2221, одбор се трајно уверена о власшу и имовном стању извесних лица, одбор је нађено,

да је Јопан Мицковић бив. касација доброг владања и скромног имовног стања; да је Јосиф Паја овд. трг., доброг владања и средњег имовног стања.

IV

По прочитаву молбе СТБр. 942 одбор је нађено мишљење,

да се Евгенији Кузмановић може дати тражено уверење о породичном односу пок. Владе Пајевића.

V

По прочитаву извештаја окпит. правоступника Абр. 2198 по ставри примања регулаторног фонда од мисе пок. Гиниће Ђорђевића, одбор је решио,

да се општина не уступта у лицитирање при продаји непокретног мисеног имања, које служи као залога за примање регулат. фонда.

VI

По прочитаву протокола лицитације, Абр. 2249 држане за данашње под закуп права наплате такое пијаче са Зеленог венца, уступи под тројодишњи закуп од 1. Маја ове 1898. год. по прописаним погодбама Стевану Николићу кафецији овд. за годишњу цену од хиљаду осам стотина и педесет и девет динара. Да се о овоме закуну закључи уговор.

Да се решавање о даљој лицитацији за давање под закуп права наплате кирије од дућана на Зеленом венцу, — одложи док се не расправи питање о сопјини тих дућана.

VII

По прочитаву извештаја управе општинске трошарине, Абр. 2212 одбор је решио,

да се на овом предлогу управе општинске трошарине може издавати награда железничким, народредским, једном пољанском чиновнику и једном жандарму на марвеном трг свега до хиљаду и пет стотина динара годишње на партије буџетом одређене на награду марвеним чиновницима.

VIII

По прочитаву молбе Божидара Ђорђевића Абр. 2242 и извештаја књиговодства, исо и прилога, одбор је решио,

да се Божидару Ђорђевићу изда једна стотина динара из партије за непредвиђене потребе на ове плате, која му је за месец Децембар 1896. год. задржата и да сада исплата.

IX

Председник изнеси одбору на решење нацрт уговора, исто се има закључити са клаоничким друштвом за грађење општинских модерних клапница.

По прочитаву нацрта друштвеног и нацрта уговора са прилозима одбор је одлучио,

да се решавање о овоме нацрту уговора одложи, док одборско повереништво не прегледа планове за клапице и уговор о набавци машина и не поднесе одбору извештај.

Чланови повереништва да буду г. г. Н. И. Станковић К. Д. Гланинић, М. О. Петровић и Др. Стеван Марковић одборници и Свет. Зорић проф. Вел. Школе.

X

Председник саопштава одбору решење управе варошн Београда од 23. марта 1898. год. Бр. 6040, којим је поништено решење одбора општинског од 11. марта 1898 год. донето односно покупе Косуа и Марковића за пијам и нејине општинске радове.

По прочитаву тога решења управника Абр. 2130, одбор је решио,

да се против овог решења управе варошн Београда изјави од стране одбора општинског жалба господину министру унутрашњих дела.

XI

Председник извештаја одбор, да је по жалби одбора општинског против решења управе варошки односно господарицајне Вл. Тајсића господин министар унутрашних дела одлучио те решење управе одобрио жалбу одбора.

По прочитању тога решења г. Мин. унутрашних дела и затим управе варошки Београд Абр. 1573, одбор је решио,

да се против овог решења господина Министра унутрашних дела изјави од стране одбора општинског жалба Државноме савету.

XII

Председник извештаја одбор, да је према оказаћењу одбора од 5. марта о. г. Абр. 1938, ступио у преговоре са Брајом Крижановић односно продаје општинског плаца у Мајданској улици, и да Брајо Крижановић не иду више за то новаце од 45 дин. но за метру заједно са сградама.

По прочитању изјављења о тој погодби Абр. 2089, одбор је решио,

да се она понуда као неповољна одбаци.

Да грађевинско одељење што пре изради предрачун за основну оправку оне куће и поднесе га одбору на усвајај и решење.

XIII

Председник извештаја одбор, да је суд општински еделано пакет уговора, који би се имао закључити са Б. Вуковићем и К. Нешићем о пресеку умрлих, а поднеси га одбору на решење.

Одбор је одлучио,

да овај пакет уговора прегледају одборници г.г. Дим. Гавриловић и К. Д. Ристић, и поднесу одбору извештај.

XIV

По прочитању молбе Петка Стојковића бив. лебара сад., Абр. 1985, одбор је решио,

да се Петку Стојковићу налаже по тридесет динара месечно на име издржавања од прног аирала о. г. из партије одређене на издржавање сиротиње.

XV

Председник извештаја одбор, да су рачуни општински за прво тромесеције ове године сложени и поднеси одбору извештај одборници г.г. Стев. Поковић, Соломон Азријел и К. Др. Ристић.

ИЗВЕШТАЈ

Надзорног одбора, Друштва за уљепшавање Врачара за 1897. годину.

Надзорни одбор пратио је брижљиво кретање нашега друштва у прошлој години. Он је присуствовао свима седницама Управнога Одбора. Прегледао је у току године у засебним седницама, неколико пута све књиге друштва и нашао је исте свуда пуу у потпуном реду. При за кључку године, подвргао је надзорни одбор но нова све књиге и рачуне строгој ревизији нашао је исте потпуно исправне.

Чуди сте господо, из прочитанога извештаја, господина благајника сјајан успех друштвенога рада у прошлој години. Дозволите нама господо, да вам предочимо из овога извештаја најмарканније податке, који су меродавни за правилну оцену рада Управнога одбора:

1. Бруто приходи нашега друштва, дижу се по степену сваке године, те су достигли у прошлој год. суму од дин. 19.290·10
У истоме правцу крећале се и чисти приходи, који износе у прошлој години дин. . . . 12.121·59
2. Друштвена готовина износи д. 40.699.95
3. У буџету за прошлу годину беше су предвиђени приходи у суми од дин. . . . . 17.310·—
а фактички приходи износе д. 19.290·10
има дакле више прихода у д. 1.980·10

Расходи беше су предвиђени износом од дин. . . . . 8.430·—
а фактично износе дин. . . 7.168·51
има дакле мање расхода за д. 1.261·49

4. Друштво нема никаквог дуговања — на једна кирија није пропала.
5. Друштвено непокретно имање — зграде, кијоски и т. д. — налазе се у добром стању.
6. Друштво нема никаквог дуга.

Надзорном одбору пријатна је дужност, да према наведеном изјави:

Управа нашега друштва била је повереним предмет, пеитим и чистим рукама. Рад Управног одбора беше у сваком погледу одличан. Зато нас молимо Господо, да изјавите разрешницу Управном одбору — па и нама, ако то за сходно нађете

22. Фебруара 1898. год. Београд.

Председник Надзорног одбора
Себ. Рош с. р.

Чланови надз. одбора
А. Анселитијевић с. р.
Ђ. Милијашевић с. р.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Дисквичаретство:

а) За чишћење дисквча (цилиндера) без разлике на спратове — — — 0·20 д.
б) За нешкдан инваренг — — — 0·40 д.
в) За увидан — — — — — 0·20 д.
г) За велики увидан инваренг у увеличини — — — — — — 0·50 д.
д) За чишћење дисквча од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог дисквча — 0·10 д.
е) За чишћење чуцкова од 2 и по метра уједно са кожама — — 0·24 д.
ж) За чишћење чуцкова од 2 и по метра уједно са шиме пеки — — 0·20 д.
з) За пасење дисквча (цилиндера) без разлике на спратове — — 0·75 д.

II. Трговина:

а) Гроб за децу — — — — — 7— д.
б) Гроб за одрасле — — — — 12— д.
в) Мала гробница — — — — 555·52 д.
г) Велика гробница III реда — — 998·93 д.
д) Велика гробница II реда — — 1099·93 д.
ђ) Велика гробница I реда — — 1684·57 д.

III. Пражњење пенџара и нужника:

а) Од зубног жетра — — — — 10— д.
б) Од зима — — — — — — 0·50 д.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а) Прста кола са 2 коња — — — — 10 дин.
б) Кола са хаљинама са 2 коња — — 18 „
в) Стаклена кола са 2 коња — — — 24 „
г) Стаклена кола са 4 коња — — — 60 „

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварторе: Саинџијски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — 0·25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — — 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од зданије са кухињом, од трговачке са кухињом без штале — 1·50 д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — — 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — — 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од зданије са кухињом, од трговачке са кухињом без штале — 1·— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. Абр. 9449.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

„ДЕЛО"

ЛИСТ ЗА НАУКУ, КЊИЖЕВНОСТ И ДРУШТВЕНИ ЖИВОТ

Сиеска за кириј излазак је с овим садржајем:

У сварном напору, песма Змајева.
Приморска обличја Др. Павла. Од Саве Матавуља.
Задовно песме од Имете.
Машијавезини стратегиски принципи од В. Н. (свршетак).
Тражење државних тајитина, роман без душе, написао Вилем Мекпис Текери (шветњак)...
Берза од М. Вебера, у преводу Др. Л. Пачуа.
„Клопеовање" (писано само за оженене људе) од Н. М.
Живот сеоски у Лепчу, написао Јован Срећковић учитељ.
Научна хроника: Српско господичко друштво LXI збор држи 30 марта.
Општи резултати руске научне експедиције у жарманском мору од Н. Аидрусова, преко В. К. Петковић.
Друштвена Хроника: „Живот на другом свету" од проф. Јеленка Маријановића.
Културна и библиографија: Финансије и устројство обновљене Србије до 1842. год. Књига I Београд 1897. Написао М. Петровић. Реферат С. М. П.
Pobédonostzeff C. P. Questions religieuses, sociales et politiques. Pensees d'un homme d'Etat. Traduit du russe. Paris 1897. Реферат Др. М. Р. Ђ.
Статистички Годишњак Краљевине Србије, II, 1894-5 Београд: 1898 цена је 8 дин. Реферат С. М. П.
Грчки и латински писци у преводу. 1. Корнилије Непот. Живот славних војсковођа. Превео и објасиио Спира Калоп професор Београд. 1897. реферат Н. Вулића.
Neber die Grundthatsachen des socialen Lebens, von Dr. F. Tönnies, Professr an der Universität in Kiel. Bern 1897. уво В. М.
Критички прегледи досадањих теорија о атмосферској електрици, написао Стојан Пивешић, професор реалне гимназије в Земуну; Загреб 1897. реферат Јеленка Михајловића.
Белешке; Друштва Књижевност-Новинарство, Уметност, Просвета, Ја, чки гласови.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА — Штампарија Д. Димитријевића Бр. 220—98. — Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 3. МАЈА 1898. | Број 18.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
за пол године . . . . . 3 „
За остале земље на годину . . . . . 8 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ ПОШТАНСКОМ НА ОПШТИНСКИ СУД А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА.

На основу указа Његовог Величанства Краља Србије, Александра I. од 17. Априла 1898. год. и на основу члана 25. изборног закона скупштинског, суд општине београдске извештава грађане београдске, да ће се

НА ДАН 23. МАЈА 1898. ГОДИНЕ

ОДРЖАТИ У ОПШТИНСКОМ СУДУ

ИЗБОРНА СКУПШТИНА

РАДИ ИЗБОРА

ДВА ПОСЛАНИКА ЗА ВАРОШ БЕОГРАД

ЗА ТРОГОДИШЊУ СКУПШТИНСКУ ПЕРИОДУ 1897., 1898. и 1899. ГОД.

На изборној скупштини за избор народних посланика, према чл. 17. изборног закона скупштинског може бирати посланика за Народну Скупштину сваки српски грађанин, био рођен или природњен, који је пунолетан и који плаћа државни грађански данак. А грађански данак сматра се да плаћа онај, који по закону о непосредном порезу плаћа преко 15 динара годишње у име непосредне порезе. У састав непосредне порезе улазе пореза на земљиште, зграде, капитал (имање) рад (приход) и личност (чл. 46. устава. чл. 123. зак. о непосредном порезу и раснше господина Министра унутрашњих дела од 30. Децембра 1896. год. ПБр. 21937.)

По члану 18. изборног закона скупштинског, не могу бирати посланике:

1. Свештењи се Цигани;

2. Они који стоје под другим у служби, под платом или издржањем, као слуге, кћери и који плаћају испод 15 динара годишње непосредне порезе;

3. Који су осуђени због злочинства, за време док се не поврате у права;

4. Који су осуђени због преступа, који доноси губитак грађанске части, за време док траје губитак права;

5. Који се налазе у затвору или притвору судском због злочинства или преступа, споменутог у тач. 3. и 4;

6. Они, који су судском пресудом осуђени да су злоупотребом своје власти, претњом, поклоном или обећањем поклона за себе или за другога радили, да за посланика или поверенике изабран буде, или о којима се докаже, да су свој глас продали, за време докле је пресуда одредила;

7. Они, над којима је стечајне отворено, до свршетка;

8. Они, који су под старатељством;

9. Они, којима устав (последња тачка 48. члана) забрањује бирати.

Сваки пак бирач може бити изабран за народног посланика, живео у овој варошн или на где у Србији ако има још и ових погодаба (чл. 22. зак. изборног):

1. Да је навршио 30 година;

2. Да плаћа годишње преко 30 дин. у име непосредне порезе; и

3. Да не спада у изузете чл. 48 устава немањског.

Сваки бирач може дати глас лично, и само једанпут и то онај, који је у азбучном списку записат (чл. 20. и 31. зак. изборног).

Бирачи, чим се изборна скупштина састане, ако их има двадесет, ако нема, а оно чим их се толико накупи, изабраће четири лица, за бирачки одбор, који ће водити бригу о целој радњи скупштине. (чл. 28. зак. изборног).

Гласање ће отпочети у 8 часова пре подне и трајати непрекидно до заласка сунца (чл. 27. и 33. изб. зак.); и тада ће бирачки одбор, ма да сви бирачи нису дошли и гласали, решити и огласити, да је изборна скупштина свршена.

Од суда општине београдеске 2. Маја 1898. год. у Београду, АБр. 2896.

Деловођ,
Урош Кузмановић с. р.

Председник суда општине београдске,
Н. Д. Стевановић с. р.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

3. Априла 1898. год.

Председнико председник г. Н. Д. Стевановић, од изборних бира: гг. Ђорђе С. Јакић, Данило Стојковић, Глиша Стојановић, Кирилов С. Карапић, К. Н. Јовановић, Стеван Николић, Стеван Миловановић, Др. Марко Лека, Ђ. Живојиновић Марко С. Петровић, Младен В. Вилић, В. Н. Стаменковић, Др. Стево Мандић, М. Савић, М. О. Петровић, Кир. М. Чекаповић, Ј. М. Јовановић, Д. И. Ђорђевић, К. П. Николајевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 31. Марта о. г. и у решењу КЊБр. 219 ученом је допуна,

да се на крају решења додају речи: ово да се одмах учини:

II

По прочитаној акти Управе вар. Београда и њених околина, Абр. 2366, 2367, 2365, 2947, 2364, 2368, којима се тражи уверење о плаћању и имовном стању изнесених лица, одбор је изјавио,

да је Чеда Петковић чиновн. мин. војног, доброг владања и средњег имовног стања; да је Стеван Јорић берберин доброг владања и доброг имовног стања; да је Јања Димовић касапин доброг владања и сиротног имовног стања; да су му непознати: Данила жена Јована Гаузићевића, Милан Смиљ, Јован Јовановић, Матеја Стојковић и Танаско — Душан Јовановић цагани, Петар Јевтић и Љубомир Сарић служители војне академије.

III

Председник изнеси одбору на знање молбе којима се траже уверења о пореднчком односу и о сиротном стању.

По прочитаној тој молби СПБр. 1010, 1081 и АБр. 3539, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцима Александру Петровићу практиканту, Еисенији С. Јовановић и Милорагу Стевановићу техничару, може дати тражено уверење о њиховом породичном односу и имовном стању.

IV

По прочитаној молби Мих. Арсенијевића АБр. 1203, водитељ уседе решења одбора од 8. Дец. 1897. АБр. 245396, којом моли, да се његово земљиште не пронцују новим него да се усвоји раније већ учињена процена, и по прочитају те процене од 1896. год. АБр. 245396 из које се види да од стране општине ниво није овом процењивању присуствовао, одбор је одлучио,

да се суд општински извести, зашто није нико од стране општине присуствовао процењивању овог имања, па да поднесе одбору извештај.

V

По прочитаној молби Николе Јорганџића ван. опш. тргонца АБр. 2328, одбор је решио,

да се Никола Јорганџић изађе из општинске касе а из партије за издржавање сиротиње на ње издржавања по тридесет динара месечно од 16. Априла о. г.

VI

По прочитаној молби, Милене Николајевић удове и њене кћери Танкосине, које обе деце тешко болесне без икаде живине новчи и без икаких средстава, одбор је решио,

да се овим дама сиротицама Милени Николајевић и њеној кћери Танкосини издаје на касе општинске а из партије за издржавање сиротиње за ме издржавања снега четрдесет динара сваког месеца од пр ног Априла 1898. год. Кад једна од њих двеју умре, онда другој да се издаје по тридесет динара месечно.

VI

По прочитаној молби Петра Стојковића ош. хвалинца АБр. 1928, којом молиоц доиаш, да је дошла изнесе част за страну, па иоје тражи повољнај уреде и да је та част добијена од стиие изнајмљује које подистан домином решио,

да се Петру Стојковићу ова. месару врати две књиге пет стотина деведесет и седам динара и 45 пара наплаћене аренде на част, коју је изнесао на страну у 1893. год. Ова сума да се исплати из овогодишње прихода од свињске аренде, пошто претходно надзежна власт одобри.

VIII

По прочитаној извештају школског одбора из Западног врачар АБр. 518 и 2981, да се Јован Богојевић пензионар не прима за школског одборника, одбор је решио,

да Јован Богојевић пензионар има и даље вршити дужност школског одборника за Западна врачар.

IX

По прочитаној молби Филипа Стојановића баталина АБр. 2967 одбор је решио,

да се Филип Стојановић баталин ослободи дужности врлненог тутора на новоме гробљу изабрати на његово место за тутора те црне Драгутина Марјановића бравара.

X

По прочитаној молби Владимира Д. Губеревца одбор је решио,

да се Владимир Д. Губеревац одбије од тражења, да се ослободи дужности поротничке.

XI

По прочитаној молби Ђорђа Н. Петровића трговца, АБр. 610 да се ослободи дужности пристутиче, пошто је већ један пороски одбор, одбор је решио,

да Ђорђе Н. Петровић трговац остане и даље присутни а да се ослободи дужности пороског одборника. Да на место његово буде члан пороског одбора Милорад Јанковић трговац.

XII

По прочитаној молби Вујице Обрадиновића АБр. 720 одбор је решио,

да се молиоцу Вујици Обрадиновић ослободи дужности поротничке са разлога у овој молби наведених. Овлашћује се суд општински да на његово место одреди другог лице за поротника, које има законе потребе за ову дужност.

XIII

По прочитаној акти г. Мин. просвете АБр. 2289 којим пита општину, који би хтели свој могла општина уступити држави за грађење зграде са средњу школу, према решењу одбора општинске од 5. Марта 1893. АБр. 867, одбор је одлучио,

да о овоме размисле и подиесу одбору предлог одборници г.г. К. Д. Гламинић, Н. И. Стаменковић и Голуб С. Јанић. Да се умоли г. Мин. просвете, да у овој комисији одреди и једног чиновника министарства.

XIV

Пошто истеже редовно стањење на општини рок за давање годишњу и тек Мелов К. Н. Вучо, да сам чисти своје помиране, молби Милића Мајхаџошића да му се опрости кирија за општинске дућане, молби Јов. Драгићевића за ванкду штете, молбе Јов. Панића за регулисање његовог пиљо, предлог прочарског друштва за грађење кладаре у нашеним улицама, комисији комисије о прегледу кадиона калиника, решење главног општинског одбора о стипендији београдских учитеља, — одбор је одлучио,

да се одложе за идућу седницу.

РЕДОВНИ САСТАНАК

10. Априла 1898. год.

Председнико председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовао чла суда г. г. Ђ. Ј. Рајић, од изборника бира: гг. М. О. Петровић, Др. Стеван Мандић, Стеван Миловић, М. Савић, Илија Чоротовић, Стеван Миловановић, Коста Д. Гламинић, Данило Стојковић, Голуб С. Јанић, Кеста М. Дуда, Р. Драгићић, Ј. М. Јовановић, Мих. Ђ. Илић, М. Кантировић, Пана Николић, Др. Лека, К. Н. Јовановић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 8. Априла 1898. год. и ученоме се оне имене и допуне,

у решењу КЊБр. 232, да се изиши да ли је знала општина да присуствује процењивању имања Мих. Арсеновића и зашто није присутновала.

У решењу КЊБр. 285, да се ова сума има вратити Петру Стојковићу из прихода аренде свињске ако би се на крају године показало према буџетом предвиђеној суми.

II

Одборник г. Јакић М. Јанковић пита да ли ће се и над стопочетак трамвајске пруге крој улицу Дан бити голубу, јер грађани тога краја желе да имају трамвај.

Председник је одговорио:

да је друштво вољно да ову пругу сагради, али би желело да се претходно

расправља питање о напајати такође трошарињске на трамвајска кола, а ово се питање налази пред комисијом, која ће се поднати, да поднесе извештај.

III

Одборник г. Радивоје Драгићић пита шшто и по чијој наредби трошарници органи не вршају у запрси сеоске са спровиз дрвима, те сеоски морају та своја дрва у бесцарње да продају свемирима као трошарињске лишје.

Председник је изјавио,

да се сеоским са спровиз дрвима не пропуштају у варош по наредби државне власти, а да ће суд општински обратити пажњу власти на то, да би требало да и месне полиц. и општинске власти, спречавају сеоске, да секу и тамане шуму.

(свршиће се)

ГРАЂЕЊЕ КЕЈА И КАНАЛИЗАЦИЈЕ У БЕОГРАДУ

Поводом предлога одборника г. Милана Арсенијевића, да се одмах предузме грађење кеја на савској обали, одбор је општински у седници својој од 18. Децембра 1897. г. АБр. 7396 наложио изрочито стручно повереништво, да прочуи како овај предлог г. Арсенијевића тако и сву досадашњу радњу на грађењу кеја и канализације у Београду са општинске, правне и техничке стране и да поднесе одбору исправан извештај.

Повереништво то, које су састављали господа И. И. Станојковић, одборник и проф. Вел. Школе, Мина Марковић, архитектор државних железница, Милош Јанјановић, инжењер Мин. грађевина, Т. Селесковић одборник и проф. Велике Школе, Милан Капетановић, одборник и професор В. Школе, Милутин Ј. Марковић одборник, бив. касиј. судија, Милош Савић одборник и инжењер, Др. Радмило Лазаревић одборник и начелник санитета у пенсији, Светозар Гвоздић, одборник и комесар Народне Банке и Тодор Ј. Михајловић одборник и трговац, — поднело је одбору два извештаја, већине и мањине чланова овог повереништва, који ће извештаји објављују према наредби одбора од 26. Марта 1898. год. АБр. 2382:

I

Извештај већине чланова одборског повереништва:

Суду општине варошн Београда,

На основу одборског решења општински чланови комисије разгледали су све, што је рађено по пројектима за ће и канализацију вароши Београда; а тако исто и уговор, који је закључен са г.г. Линдлејом и Чоксом и част нам је поднети одбору следећи извештај:

1. Предлог одборника господ. Арсенијевића не може служити као основа за даљи рад на кеју и канализацији.

2. Пошто је пројект кеја, који је израђен од грађевинског одсека а одобрен од министра грађевина, оцењен од стране поменутих експерата г.г. Линдлеја и Чокса као несигуран за сад објекат, а исто је и техничким пима канализације измењен од ових господа експерата, то изјављује да се према горњим пројектима не може ни отпочинати грађење кеја и канализације.

3. Међутим пако је донекле закључен и извршити уговор са г.г. Линдлејом и Чоксом рада сматрала потребним планова за ће и канализацију ако и за надзор и управљање оних грађевина, то налажемо, да је са овим истар стрпнем и да само треба израђи исправљену уговора.

Према свему овоме потписани чланови комисије предлажу одбору:

„Да се приступи изради овога уговора и да се г.г. Линдлеј и Чокс позову одмах да раду приступе".

12-ог Јануара 1898. год.
у Београду

Чланови комисије
одборници
Др. Лазаревић
Сост. Ј. Гвоздић
М. Капетановић
инж. М. Савић
М. Марковић
Милош Јанјановић

Изложи да већина комисије није испунила задатак, који је одбор општински свакако у дужност комисије; а исто тако изложи, да је уговор начињен са г.г. Линдлејом и Чоксом но све питати по општину београдску, с тога ће у одбору изнети своје одвојено мишљење.

12. Јануара 1898. год.
у Београду

И. И. Станојковић.

Био сам спречен својим пословима, те нисам могао присуствовати овој комисији, за то нисам ни потписао овај извештај.

Тодор Ј. Михајловић.

II

Извештај мањине чланова одборског повереништва:

Одбору општине београдске,

Пошто је могао саслушати сва питања већине ове комисије, коју је одбор одредио да прочи и да одбору поврено реферише о предлогу одборника г. *Арсенијевића*, као и о томе, шта је до сада рађено на питању о обезбеђењу обале Савске и о канализацији Београда, на ми је о том част поднети одбору ово одвојено мишљење.

Изложи да већина комисије, која обратила дозволу изнети одлуке одборској и да изнеси мишљење које је у томе погледу заузела.

Тај став њен је одбор изабрао комисију из свог лица, састављену из техничара, лекара, економиста, трговаца и правника, као и самога одлуке одборске да со донадлежни рад на поменутим питањем прочи како са техничке, тако и са економске, санитетске и са правно страже, ови тај њен избор, да одбор с врлом оскрбе довести исправан извештај о донадлежном раду на тим питањима.

Већина ове комисије заступала само на уговор, који је начињен између општине београдске и г.г. *Линдлеја и Чокса*, па и о томе питању подноси одбору засебни једногласан извештај.

Ово исто већина комисије није урадила, сматрам за своју дужност, да упознам ја, бар у главним потезима: а то у толико пре, што је моје мишљење сасвим противно већиневу и предлогу већине.

Прво, *о обезбеђењу обале савске.*

Одма по доласку нашег жељезнице, поднете је питање у министарству грађевина о обезбеђењу обале савске пак о грађењу кеја. Тадања дирекшор наше жељезнице, инжињер *Рејтлер*, у друштву со стручни инжињерима, прешао је министарству грађевина један пројект за грађење кеја од жељезничког моста до града. — Извршење ово по томе пројекту поштало би до 12 мил. дин.

За ли једва тако велико дело, или ли каки други разлог, Министарство Грађевина није усвојило тај пројект, већ је, 1888 године, поднело нацрт пројекта за кеј ове и нек, инжињерима Министарства Грађевина *А. Кенеговићу, М. Марковићу и Ф. Јустру.* — Пре но што су дешавања поднели свој пројект, ту су инжињери посјети у иностранству неки врлоуважени свечани грађевина. Они су у осам варошн у Угарској, Аустрији и Немачкој, разгледали вас изграђена обезбеђења речних обала и мапаџина, и на основу стручног програма, израдиле је Иван Марковић, детаљан пројект са предрачуном за обезбеђење обале свесе од жељезничког моста до моста у бари, а на дужини ово 1000 метара.

По томе пројекту поштало би обезбеђење обале свесе на поменутој дужини до 450.000 динара.

Недовољно финансијеки стање државе спречило је остварење тога пројекта и држава је пропуста од општине београдске да ова тоне поседу приступи.

Тога ради, одбор општински је 1890 године наложио једну комисију ради руковођења израде пројекта за обезбеђење обале свесе од места у бари до града, као и за извршење тога обезбеђења. Од стране државне нам нек заступник, одређено је биле нарочито лице, које ће са тим комисијом радити.

За израду пројекта ово и за сам надзор при извршењу заповедила је општина инжињера *Мерима* и са њиме закључила уговор.

Програм и услове за израду пројекта утврдила је поменута комисија и инжињер *Мерим*, према томе је израђио детаљан пројект за обезбеђење поменуте дела обале свесе, на дужини преко 1500 метара.

Тај је пројект усвојио одбор општински и послао је на одобрење г. Министру Грађевина.

По прегледу техничке ревизије у министарству и по прегледу Грађевинског Савета, известио је г. Министар Грађевина, Суд општински решењем својим од 20. јануара 1895 године, да је Грађевински Савет, са извесним измнама, усвојио нодпет пројекта и да га он одобрава с тим, да се, пошто се учине измене које је Савет учинио, може посао приступити.

По томе пројекту израђено је обезбеђење свесе обале до 2 и по километра дужине.

Како је у исто доба Грађевинско одељење општинско израђивало и пројект за канализацију Београда те је тадања општинска управа, изнад за потребно да трсни сваку тих пројеката од страних стручних лица, то је ради су за ту сврху позвани инжињери — предузимач г. *Линдлеј* из Франкфурта и г. *Чокс* из Драч-а, инж и хигијеничар доктор *Слоан*

Они су 5. априла 1895. године поднели заједнички извештај, у коме су за грађење кеја предложили ово начело.

У јуну, исто 1895. године расписао је суд општински јавни стечај, за израду пројекта за кеј и хитрице. Али, како су путем стечајем тражили не само пројекти за кеј и хитрице, већ је тражено и финансирање и израђивање целог предузећа, а тако исто и пројекти и финансирање и израђивање канала, то је тај стечај остао без резултата.

Крајем 1895. године ступио је суд општински у преговоре са предузимачима *Линдлејом и Чоксом*, ради израде детаљних пројеката и рада падова под поменутим. 14. Мај 1896 године је тадања председник општине уговор да поменути посао, а г.г. *Линдлеј и Чокс* потписали су исти уговор у Цариду Октобра исте године.

До данас по томе уговору није никаки рађено и питање о обезбеђи обале свесе зебља између два већ досадње израђена и одобрена пројекта, и једног пројекта који треба тек да се израђује.

Пројекти који су над нас израђени, удешени су према финансијској снази Београда, а с обзиром на познавату употребу домаћег материјала и, да се приступило одма раду по томе пројекту ми би до сада имали нарване 1000 метара обезбеђене обале свесе, а ово би могао израдити са једним делом тропшарињске приходе, без нарочитог зајма. Имали би данас и обалу обезбеђену и свемирани би се од поплаве, чамкоз тропшарина био би правилно употребљен.

На месту тешког зида, по пројекту је без оправдане разлике шипчаре грађене предузимача, који су предложили такво грађење кеја, које не само да не одговара финансијској снази Београда него које захтева већи део употребу страног материјала и страних предузимача.

По предлогу г.г. *Линдлеја, Чокса и Слоана*, комисија би имала да изради и нека мишљења да нам, једне године два пне пута скупе не по обе одобрена пројекта.

Онако скупо обезбеђење обале свесе нешто је. Ми данас богатије варошн, са знатно већом трговином не што је у Београду.

Међ је мишљење да треба остати при одобреним пројектима и приступити одма обезбеђењу обале свесе, према финансијској могућности онда шње.

Ако би нас одбор изазове да треба израђивати нов пројект, онда ми бодо у потпуној ауг да се дође до пројекта и то оваког који ће одговорити и финансијској снази свемирне и потреби нашо трговине, а с употребом домаћег материјала.

Тај други пут је јевки стечај само за израду пројекта и то врло скупог, који ни мораво израдити, јер ни треба да знамо шта ћемо, а не да нам странци то кажу.

За што време, за које ће г. г. *Лиздеј* и *Чокс* израдити детаљан пројект, за што време ће општина моћи добити јавним стечајем повољно разних пројеката и то по јефтинијој цени, но што је то уговорено са поменутом господом.

Али ако што сам поменуо, које је лишење да ће се израдом новог пројекта само отезати приступање раду.

Толико о обезбеђењу обдао сапсе.

По другом питању о *комисионом Београда*, рађено је овако:

У Августу 1890. године, решио је одбор општински, да се приступи изради генералног пројекта за канализање Београда и у исто доба одлучено је да се израда тога пројекта повери господ. *Хобрехту* из Берлина, и тадашњем руководиоцу грађевне нашег вилозона г. *Сарајскоју*.

Ова пројектанта позвала су своим заслугама, своје пројекте у Августу 1891. године и одбор општински увучно је те пројекте на оцену госпођа, састављену из наших инжењера и лекара.

У Септембру 1892. године, комисије је поднело општинском одбору, своје пројектиса и пред ложила је, да се према поднетим генералним пројектима и према назначеним, које је комисија учинила, израде детаљне пројекта новери грађевинском одељењу општинском.

Тај извештај и предлози дати су усвојио је одбор општински у Јулу 1893. године и грађевинско одељење је предузело израду детаљног пројекта.

У Августу 1894. године, поднео је тадашњи управник грађевинског одељења, сопирав извештај о доцле израђеном дешинтинском пројекту за канализање и тражио је, да се тај пројект увуди на преглед и одобрење санитетском и грађевинском савету, па чим се та одобрења добију, да се рачуиске стечаји за израду главних канала свршаће, а до тим и за остале уличне канале.

Суд општински није радио по предлогу грађевинског одељења, него је позвао г.г. *Лиздеја*, *Чокса* и *Сланса*, да цене сад до тадање пројекте.

Та су господа у једном са сама допуном извештају дала своју оцену о детаљном пројектима и *дали су основу за израду новог пројекта за канализацију грађевинског одељења*, предложивши су нека израђивања тога пројекта.

Није место, да у овом извештају удаиим у критику тих предложених начина, али морам истаћи да се већина чланова општинског одбора, поводећи оцени својих стручних људи, а не погрешних појатака. Имаоне имене, које су они предложили, штетно су, а нарочито знатно по сачуваљу воде предузеће.

После тога извештаја, следовао је у Јулу 1895. године, овај зоиште поиш суд општински, који је тражио мишљење другог да ли је радње и то само за израду пројекта, тако и за канализање и за изградње.

Кад се позиву тоне није ништа одлучио, онда је сазвалом уговор са г.г. *Лиздејом* и *Чоксом* за израду пројекта и ауторске изградње.

Из изложеног лако се, да и из изказалаће Београда постоји већ готово израђен пројект, да се могао одма приступити изградњи. Да је рађено по предлогу грађевинског одељења општинског, ми би до сада имали 1/4 дио Београда канализан и не би имали потребе да сада о томе говоримо. Очигледно се показали сада од стварања, а новац, намењен за то радње, требао је за друге знане и неизбане потребе.

Поводом предлога г. *Арсенијевића*, сазвао је одбор тражио да му се реферише о стању начелника о канализању Београда, а већина комисије на супрот тоне предлогу, да се одма приступи грађеву канала и обезбеђењу обдаке, правећи неправедне предлоге и према овлашћењу мотивисати општинској, већина комисије вештака је уговор са г.г. *Лиздејом* и *Чоксом*, ако једну свеству, која не дозволава никакав рад у другом правцу.

Ја ниће тражење, да комисија изказе своје мишљење бар у томе, да ли је тај уговор штетан или је корисан по општину београдску, већина комисије избегла је одговор на то питање.

Тако рад онако приморана ме је да ућем у изложено и у оцену тога уговора, који је по мене изазвало изказе по општину и са техничко страиче, и са страиче правне и са финанцијске.

Кад се уговор пажљиво прочита, нађа ућеш несређености у погледу обавеза за појединце радове.

Тај уговор обухвата израду пројекта и све послове ове врсповезане при изградњи мех и канала.

Извиност и сигурна тих радова, вихтевала је да се изаберу услови и програм за израду пројекта, од услова за надзор при градњу.

Требало је утврдити одређену награду за израду пројекта, а нарочито за случај ако општина не буде у стању да уговор приступи извршењу.

Требало је утврдити рок до кога морају бити израђени детаљни пројекти, као и накнаду општини ако уговорени г.г. *Лиздеј* и *Чокс* не одговоре своји обавезама.

По томе уговору има као основа за израду пројекта да послужи извештај од 5. Априла 1895. године. Како тај извештај садржи погрешних, штетних и врло скупих предлога, то је несхутно да тај извештај служи као основа, то према томе не би требало да је уиет у уговор. Требало је најпре поднети тај извештај на оцену санитетском и грађевинском савету, да тек онда говорити о томе извештају као основи за израду детаљног пројекта.

Набрајајме дужности у чл. III уговора, није потпуно, већ се, по тој главници послови иному предвиђамати под изд. уговор даље није прописи.

У члану V вели се само ко ми имати користа изступања, кога ће сам и плаћати, а одма у члану VI одређује се додатак од 10.000 динара годишње, на име плате изступања.

За горња питања уговорено је, да ће бити меродавни суд грађевинског савета београдског. Таква одредба не само да онемогућава иване суђење, већ је и штетна по општину, која се свеобзиром одрече каиих права. Као што је свеобзиром одрече каиих права. Као што је државно високо меродавни иним судом и наш санитетски и грађевински савет, онда се ничим не може правдати друкчији рад општине београдске.

По члану V сам се обавезује да ће радове изводити, ако је ако дужан, да најмање десет пута годишње дође у Београд, а те пута ако буде сваком знано те потребе захтева, а и дужан ће пута о своме трошку долазити.

Према уговору са г. *Сарајскоју* за градење водовода, он је ако дужан, да најмање десет пута годишње дође у Београд и да се тога ако буде сваком знано те потребе захтева, а и ако буде сваком знано те потребе захтева дужан је ако такође о своме трошку долазити у Београд ни путовати онамо, где радиа подводиза буду то захтевали.

Ако се г.г. *Лиздеј* и *Чокс* сматрају као неопходне потребни, да једаи пут годишње дођу у Београд, а ако је сам руководе радове ако пројекта и приписа имала и ми, онда је потребно уредити да они чешће у Београд о свом трошку долазе и да се тј дуже време баве. А то у толико ће, што ће они обојица имати само једног заступника, који ће моћи бити начелник пројекта и у грађеву канала и у грађеву воз.

Овако, како је уговорено сада, боле би и јефтиније било, да ми г.г. *Лиздеј* и *Чокс* пре поручио виконог заступника, да га општина награкује и плаћа, а они да долазе као потребе буде и да ми се за сваки долазак плаћа. — Ако г.г. *Лиздеј* и *Чокс* не би пристали, да се одлучају поиику општинског, то ће општина увек имала друга стручна лица, која ће се по пиику одазвати.

Уговором није предвиђено кад они треба да отпочну радове.

Време трајања уговора ограничено је на пет година, а одма се за тим вели, да ако изиоду дака израде детаљног пројекта, који ваше одређен и дака предузимања радова, изступи један члетеј од три месеца, они ће престати имаиу изградњи, али уговор остаје и даље у снази и општина плаћа заступника и друге трошкове, које они буду имали. У тој такви не каже се чијом кривицом може тај шестеј изступити, јер ниде исказано да члетеј може изказати и г. г. *Лиздеј* и *Чокс*. Овим тоне, усвоји те одредбе о члетеју, уговор тај може да траје више од 10 година, јер ако ће једно годиие ако дани, како је уговор потписан, а господа не раде уговорно посло.

При оцењивању уговора пажљиво се на задом и шеда је било, да се са једом ито пре одлучило. Али ако што знамо, ниги су онда били повољни изгледи за ући, ниги су то дане. А економичко стање општинско не дозволава, да се поиеиути послови иному у једом обиму извршити за тоје године.

С тога ваше требали утврдити онако растегиути рок уговора. Требало је прошиво назначити код уговор престаје важити, ако ван се може рачунати.

Са економиче страиче ако сам лишио, тај уговор ими недостатака у томе, што обе уговорне стране имаи врло детаљно калкулу и у исто време изражене своје принципе, који је једва потврда прихва у Београду, а друга у Пиреју.

Уговор са толиким недостатима, немогуће је назвати корисним уговор. На против, бако и кад би било потребно склопиле уговоре за израду пројекта и надзор над извршењем, онаки уговор ако ито је сазнало са г. г. *Лиздејом* и *Чоксом*, доиеле општини већу штету иего користи.

Ако се уговор сматра за важећ и ако иеда задржаване или друге какве основане правне подлеетаке, да раскидање уговора, то сам закључа да треба ступити у преговоре са г. г. *Лиздејом* и *Чоксом*, да раскидаве уговора.

Кориеиће је сад изаћити и изаеку каиаду, да уговор раскинути, него их позвати да раде и одржати уговор у снази за дути ин годиик, јер је сваки сам познато, да финанеиске општинске ивку тешке, да се поиеиути послови могу извршити за тог годиик у овом обиму, како је то уговором предвиђено. А ито тако врло су једне изгледи, да ће општина моћи скоро доћи до зајма за то поелове.

Ако је само стало до пројекта, онда пресега ја тврдим да општина иха већ *добре* израђене пројекте и за обезбеђење обдаке одмах и за канализање Београда, а за тим ако се буде хтело нови пројекти може да општина добити и до иику иеку и у једом броју.

Што се тиче само изказане ини би се могла изказ дити г.г. *Лиздеју* и *Чоксу*, те та изказа ве може бити велика, јер ови иису радии отпеснии — Бојим да ће ова тражити изказу за неке своје изде, поиарадиве је. Једно и ина каких особених изда у вихови предлозима, они су за то већ плаћени, још у Априлу 1895. године, поито по уговору за основу полоза рад треба да поелуже вихов извештај од 5. Априла 1895. године.

Крајиком тога уговора, не само да би се приниа да општину штетна одлука, него бих ја одложио и приступање самом раду, јер уговор усвојава рад са спремањем поиеи, а тек општина неће.

12. Јануара 1898. године.
у Београду

Одборник
Н. И. Спасојевић.

Као члан комисије и ја тврдим у главноме ово мишљење г. Спасојевића.

Мисајловић Ј. Мирковић.

Оба су она извештаја прочитана у одборској седници од 26. Марта о. г. и одбор је решио, да се ио извештају већине чланова повереништва поступи поито се претходно модификира уговор закључен са г.г. Лиздејом и Чоксом. Потребне измене и модификације у овом уговору да предложе одбору одборници, г. г. Др. М. Т. Лека, К. Д. Главинић, М. Ј. Марковић, Вл. Чортановић и М. Савчић, као и да се упитају г.г. Лиздеј и Чокс, да ли пристају на модификације уговора.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 875—98. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 10. МАЈА 1898. | Број 19.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА ЈЕ ЈЕ:

За Србију за годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За страно земље за годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ НА ОПШТИНСКОМ СУД А ОНО ПОСТУПАЊЕ НА ОГЛАШЕЊА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА.

На основу указа Његовог Величанства Краља Србије, Александра I., од 17. Априла 1898. год. и на основу члана 25. изборног закона скупштинског, суд општине београдске извештава грађане београдске, да ће се

НА ДАН 23. МАЈА 1898. ГОДИНЕ

ОДРЖАТИ У ОПШТИНСКОМ СУДУ

ИЗБОРНА СКУПШТИНА

РАДИ ИЗБОРА

ДВА ПОСЛАНИКА ЗА ВАРОШ БЕОГРАД

ЗА ТРОГОДИШЊУ СКУПШТИНСКУ ПЕРИОДУ 1897., 1898. и 1899. ГОД.

На изборној скупштини за избор народних посланика, према чл. 17. изборног закона скупштинског може бирати посланика за Народну Скупштину сваки српски грађанин, био рођен или природњен, који је пунолетан и који плаћа држави грађански данак. А грађански данак сматра се да плаћа онај, који по закону о непосредном порезу плаћа преко 15 динара годишње у име непосредне порезе. У сватан непосредне порезе улазе пореза на земљиште, зграде, капитал (имање) рад (приход) и личност (чл. 46. устава, чл. 123. зак. о непосредном порезу и расне господина Министра унутрашњих дела од 30. Децембра 1896. год. ПБр. 21937.)

По члану 18. изборног закона скупштинског, не могу бирати посланике:

1. Свештењи се Цигани;

2. Они који стоје под других у служби, под платом или надржањем, као слуге, кћери и који плаћају испод 15 динара годишње непосредне порезе;

3. Који су осуђени због злочинства, за време док се не поврате у права;

4. Који су осуђени због преступа, који доноси губитак грађанске части, за време док траје губитак права;

5. Који се налазе у затвору или притвору судском због злочинства или преступа, споменутог у тач. 3. и 4;

6. Они, који су судском пресудом осуђени да су злоупотребом своје власти, претњом, поклоном или обећањем поклона за себе или за другога радили, да за посланика или поверенике изабрани буде, или о којима се докаже, да су свој глас продали, за време докле је пресуда одредила;

7. Они, над којима је стечајште отворено, до свршетка;

8. Они, који су под старатељством;

9. Они, којима устав (последња тачка 48. члана) забрањује бирати.

Сваки пак бирач може бити изабран за народног посланика, живео у оној вароши или на ма где у Србији, ако има још и ових погодаба (чл. 22. зак. изборног):

1. Да је навршио 30 година;

2. Да плаћа годишње преко 30 дин. у име непосредне порезе; и

3. Да не спада у изузете чл. 48. устава земаљског.

Сваки бирач може дати глас лично, и само једнајут и то онај, који је у азбучном списку записат (чл. 20. и 31. зак. изборног).

Бирачи, чим се изборна скупштина састане, ако их има двадесет, ако нема, а оно чим их се толико накупи изабраће четири лица, за бирачки одбор, који ће водити бригу о целој радњи скупштине. (чл. 28. зак. изборног.)

Гласање ће отпочети у 8 часова пре подне и трајати непрекидно до заласка сунца (чл. 27. и 33. заб. зак.), и тада ће бирачки одбор, ма да сви бирачи нису дошли и гласали, решити и огласити, да је изборна скупштина свршена.

Од суда општине београдске 2. Маја 1898. год. у Београду. АБр. 2896.

Деловођ,
Урош Кузмановић с. р.

Председник суда
општине београдске.
Н. Д. Стевановић с. р.

ВОДОВОД ВАРОШИ БЕОГРАДА

Од 16. Априла ове године па до данас горњи делови варошки а нарочито Источни Врачар и Савинац остајали су чешће преко дана без воде, осим неколико дана, када је потрошња воде у вароши била мања, а најутра имали су је увек. Усљед овога у грађанству вароши Београда као и у извесном делу наше штампе, коментарисан је на разне начине овај недостатак у води.

Ради правог стања ствари Суд Општине београдске овим јавља прави узрок овој оскудици у води:

1., Бунари на Белим Водама, из којих се црпи вода за водовод београдски давали су прошлих година за 23 сата рада 3,000.000 до 3,200.0000 литара воде, па и ова количина у прошлим годинама због велике потрошње воде у вароши показала се у месецима Јулу и Августу недовољна и ако би та толика количина воде, према броју становника морала бити довољна. Данас пак ови бувари не дају више од 2,300.000 литара за исто време рада, што значи 700—900.000 литара воде мање за сваки 23 сата рада.

2., Бунари функционишу иначе добро и сасвим правилно и налазе се у исправном стању а тако исто и у раду машинске инсталације на Белим Водама није било ове године никакова прекида, но су машине радиле дан и ноћ. На овога види се да узрок лежи у томе што бувари, данас не могу да дају толико воде, колико су прошлих година давали и колико се у Београду потроши данас.

3., Управа општинска и водовода још је у Фебруару ов. год. предузела предходне радове за повећање водовода београдског и на основу резултата, који се из тих радова добију отпочеће идуће недеље и само грађење нових бунара, те да се што више осигура воде Београду у овој години.

Док се ово најпотребније увећање водовода не изврши, што ће трајати до два месеца — Управа општинска овом приликом напомиње овим свима становницима београдским, да у трошењу воде буду штедљиви, јер да се дневно потроши воде 2,500.000 литара, па и више доприноси, што многи становници београдски раскошно троше воду заливањем својих башта, дворишта на чак и заливањем кровова својих кућа, а све на штету оних грађана београдских, који у горњим варошким деловима станују. Исто тако код многих зграда приликом последњег читања водомера у Априлу месецу нађене су усљед рђавог обдржавања и руковања кућне инсталације покварене, на којима вода пстиче узалуд што је такође штетно за експлоатацију водовода, као и за саме сопственике, који поред опасности за своје грађевине, морају и ову воду као вишу потрошњу да плаћају. На ово треба сопственици највећу пажњу да обрате, јер је наређено, да се свуда вода одмах затвори, где су кућне инсталације неисправне.

4., Из свега овога увиђеће се, колико су неоправдани сви они прекори, како данашња општинска управа није у стању ни да одржава водовод у исправном стању, а камоли да неће тражити од ње да створи од једном оно, што до сада нико није урадио а што је требало још прошлих година урадити.

Од Суда општине београдске (водоводно одељење) 6. Маја 1898. год.

НАРЕДБА

Чланом 38. другом алинејом грађевинског закона за варош Београд, од 11. Децембра 1896. године наређено је: „да се постојеће зграде са стране улица морају у року од једне године дати тако препарити, да одговарају прописима овога закона".

Пошто има врло многих случајева, да сопственици имања у којима има ограда са лица улица исте не уклоне, то суд општине вароши Београда овим позива све сопственике дотичних имања, да у року од месец дана, од дана када овај оглас изађе, буду дужни уклонити постојеће ограде и друге поставити које ће одговарати прописима грађевинског закона и правилника за варош Београд.

Који сопственик не изврши ово судско наређење, искуснће законске последице.

Од Суда општине вароши Београда, 1. Маја 1898. Гбр. 952.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

16. Априла 1898. год.

Председавао председник г. Ш. Д. Стевановић, присуствовали чини суд: г. Б. Ј. Рајић, од одборника беше: г.г. М. О. Петровић, Др. Стеван Марковић, Стојан Живанић, М. Савић, Вид. Чертановић, Стојан Максимовић, Коста Д. Гавановић, Димја Стојковић, Гојко С. Јовић, Коста М. Турић, Р. Дрословић, М. Живковић, Жив. Ђ. Ђић, М. Кантаковић, Васа Николић, Др. Лем, К. Н. Живковић.

(свршетак)

IV

Одборник г. Милан Кантаковић примећује, да је у општинским новинама штампан из стенографских белешака говор г. Мидутина Ј. Марковића односно покупе Косуа и Марковића и да у томе говору има ставова, којима се увреда да је он — г. Кантаковић нешто рекао, што није казао и чега нема у цитатом говору објављеном по стенографским белешкама, — па тражи да се то исправи.

Одбор је одлучио,

да се у општинским новинама објави изјава од стране г. Кантаковића, којом ће се оно исправити.

V

По прочитаној акти Управе вар. Београда и њених одсека Бр. 2452, 2460, 2464, 2485, 2549, 2550, 2551, 2483, којима се тражи упућење о владању и виђењ стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Боривоје Анђелковић адм. окд. доброг владања и доброг имовног стања; да су му непознати Илија Ј. Поповић бив. чиновник, Димитрије Живковић кафеција, Љубомир Вујовић земљорадник, Ђура Живановић зидар, Панта Секулић, мајстор, Сава Ковачевић мајстор месарски, Јулка Васиљевић овд. и Мијајло Грујић бивши кав., који је скоро дошао из Шапца.

VI

Председник изнеси одбору на никшићке молбе, којима се тражи уверења о породичном одношају и имовном стању.

По прочитаној тих молби СТБр. 1083 и 1092 и ЈБр. 2017, одбор је изјавио никшићке,

да се молитељици Анки Симић може дати тражено уверење о њеном породичном односу; да се Анки Тришић не може дати тражено уверење и да се Аранђелу Јовановићу гимназисти може дати уверење о лошем имовном стању.

VII

По прочитаној молби Ђорђа Н. Вучо ЈБр. 2695 и Ђра Јована Ђурића ЈБр. 2535, да им се допусти да сами своје познаре вршно, одбор је решио,

да се ова тражења не могу уважити, а молиоцима ништа не стоји на путу, да се с компесионарем погоде, да им помиње праши испод прописане таксе.

Ставила се у дужност суду општинском, да размисли, како би се у овоме погледу могло помоћи грађанима, па да што пре поднесе одбору извештај.

VIII

По прочитаној молби Мијића Михајловића, сдужитеља и бив. старешине ЈБр. 1910, којом моли, да му се опрости хирија коју дугује општини за општински дуван, одбор је одлучио,

да суд општински нареди што и са чије приноше она хирија није у своје време наплаћена, па да се поднесе одбору извештај, а дотле да се од дужника не тражи наплата.

IX

По прочитаној молби Јована Драгашевића, ГБр. 60496 решена одбора ГБр. 2878/96 другу молбу Драгашевића ГБр. 37698 и извештају градског начелника одељења на другу молбу истог, којом тражи да му се плаћа накнада штете наиште летошњу кишу услед неисправна улице Милоша Поварца, одбор је решио,

да се молилац одбије од овог тражења. Да суд општински нареди, да се оправи ограда баште ако је где покварена и да се осигура тротоар поред баште, да се не сурвана.

X

Председник изнеси одбору на решење, неколике молбе грађана, да се кроцири поречно одвлачење и да се и њихове улице осветле.

Одбор је одлучио,

да суд општински поднесе опширан извештај о свима овим молбама, у којем да буде назначено, за које се улице тражи осветљење, да ли су те улице у или ван рејона варошког, да ли су и како насељене и шта би коштало осветљавање истих.

XI

По прочитаној молби Јована Н. Илића кожара ЈБр. 919/96 и 586/97, да му општина скорачење оними на дунавском крају, јер се преко потребна улица ним просеци, одбор је одлучио,

да се ова стварн одложи за доцније, пошто за сада нема потребе, да отварање ове улице.

XII

Председник изнеси одбору на решење предлог Друштва за уређивање крчмара, да се каздрмању извесне улице на крчмару, а да потребан новац за то стави друштво општини на расположење под извесним погодбама.

По прочитану тога предлога ЈБр. 2200, одбор је решио,

прима се овај предлог Друштва за уређивање крчмара, под овим погодбама:

Да општина извади каздрмисање оних улица, које општина одреди, а да то каздрмисање не прекашњ е суму од двадесет и пет хиљада динара; да друштво за ово каздрмисање, стави општини на расположење потребну суму новаца; да општина утрошену суму исплати друштву после пет година без икакна интереса. Рок од пет година има се рачунати од дана, кад се последња исплата учини за саграђену каздрму.

XIII

Председник извештава одбор, да је решењем одборским од 19. Јан. 1898. год. ЈБр. 4 одређена комисија, да прочи питање о допуњају тротоарске такс, вилајетске да уводење стубове за сировод електричног струја, да се та комисија састајала неколике пута, али како је члан комисије г. Љуб. Живковић отрешен да члан комисије, то моли одбор да ову комисију или закуни новим члановима или да оснажи остала три члана комисије, да задатак изврше.

По саслушању овога одбор је решио,

да остала три члана ове комисије г.г. М. Ј. Марковић. Б. Ј. Рајић и Јов. Л. Симић, прочуне овај предмет и поднесу одбору извештај.

XIV

Председник извештава одбор, да се је одборска комисија за прочуване питања о одређивању боје лебу састајала и да је поднела претходни извештај, у којем изјаве да би требало да се овог од 1897. год. хлебови вилајнуће, тј да на основу тих вилајета одреди стала пројавнијенат, а док то не буде готово, да се усвој може осмака лебарског ЈБр. 2385 поиши цена лебу на 35 пара дин.

По прочитану те молбе осмака ЈБр. 2385 и извештаја комисије ЈБр. 2563, одбор је решио,

да се цена лебу повиси на тридесет и пет пара дин. и да се по то леб продаје у тежини од 1900 грама. Ова цена да важи од осамнаестог Априла ов. год. закључно.

Проба са житом од 1897. год. да се изврши практичним путем, пошто хемијска анализа неће моћи дати потребне податке комисији.

XV

По прочитану извештају економног одељења ЈБр 2563, одбор је решио,

да се плаћ регулационог фонда у Ратарској улици устуни под закуп од првог Маја ове, до првог Маја идућ деветстотине године Емилу Вајману овд. брадару под прошеканим погодбама и за укупну цену од шест стотина и четири динара и 20 пара за све време закупа.

XVI

Пошто нема довољно одборника на окупу за решавање нових предмета, то је одбор одлучио,

да се одложе за прву седницу за ову сва остала предмети стављена на дневни ред за ову седницу и то: молба задруге за подизање грађана за железничке шине; акт Мин. њиног за земљиште за подизање касарне; извештај водоводног одељења о утлу; предлог суда, да се да под закуп чишћење пијаца; четири молбе за помоћ и милостињу; молба Сергија Стаиковића, да му се исплати одређена накнада штете; набор одборника за школу текстилерску; одобрење кредита за набавку алата за ручне радове у основним школама; избор комисије за предтред рачуна за 1897. год.

ВАНРЕДНА СЕДНИЦА

22. Априла 1898 год.

Председник председник г. Н. Х. Стевановић, од одборника биле: г.г. Илија Ј. Марковић, Сима Стојковић, Јаков Стојковић, Трајко Стојковић, Младен Младеновић, С. Ј. Аврић, Васа Николић, Стеф. Николић, Марко С. Петровић, Р. Дуковић, Т. Димитријевић, Дим. Гавровић, Д. М. Ђорђевић, М. Калетановић, Е. Н. Мандалинић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 16. Априла 1898. год. и учињене су оне измене и допуне,

у решењу КЊБр. 251, да се ограда Јов. Драгашевића оправи о општинском трошку јако је покварена услед нивелације улице.

Одборник г. Милутин Ј. Марковић најавио је, да задржава право, да на приморедбу г. М. Капетановића учињену у прошлој одборској седници односно штампарских стенографских бележака, — одговори кад и г. Капетановић дође у седницу.

II

По прочитану акта Управе нар. Београда и њених одељака ЈБр. 2659, 2680, 2671 и 2673, којима се тражи уверења о владању и имовном стању њихових лица, одбор је изјавио,

да је Цветко Селаковић апотекар доброг владања и доброг имовног стања; да је Милан Цветковић бив. овд. трговац доброг владања а сиротног имовног стања; да су му непознати Стана жена Алексе Грађошића продавца новина и Александар Мићић слуга овд.

III

Председник изнеси одбору на никшићке молбе, којима се тражи уверења о породичном односу.

По прочитану тих молби СТБр. 1106, 1127, 1150, одбор је изјавио никшићки,

да се молиоцима Леки Т. Николић, Јелени Ђ. Атанасијевић, Петру Јовановићу рабаџији и Марку С. Петровићевић може дати тражено уверење о њиховом породичном односу.

IV

По прочитану молбе Задруге за подизање зграда, да јој општина дође на сусрет потребну количину железничких шина, одбор је решио,

да се Задрузи за подизање зграда даду на послугу железничких шина општинских колико јој буде потребно, с тим, да их буде дужна вратити у исправном стању и да за употребу истих плати општини колико буде председник општине одредио.

V

По прочитаној протоколи лицитације, ЈБр. 2719, држане за давање под закуп, земљиште између бр. 9 е доње стране, који је сада није издани под закуп, одбор је решио,

да се месарски плац број 9, е доње стране устуни под једногодишњи закуп од првог Маја ове године под прописаним погодбама за остале месарске плацеве Гаврилу Брићу за годишњу кирију од девет стотина динара. Да се о овоме закупу закључи уговор.

VI

По прочитаној извештају економног одељења ЈБр. 2717, одбор је решио,

да се ова кијосска на Калимегдану устуне под закуп за ову годину по прописа-

ним погодбама Александру Путнику опд. послаштичару за укупну цену од шездесет динара.

VII

Председник износи одбору на решење извештај економског одељења, да Стевке Николић, коме је решењем одборским од 31. Марта о. г. АБр. 2249 уступљено под закуп право пашпате такве врсте са „Зеленог венца", пристаје да и даље на „Зеленом венцу" узме под закуп исплаћивањем тих, па њена права да траже никакве накнаде ни од општине, ни од кога другог, као би у току свог закупа општина престала бити сопственик ових дућана. Даље је изјавио, да ће пијачну таксу приступа од 1. Априле о. г. то исто да се утврди износи одборско решење од 31. Марта 1898. АБр. 2249.

По прочитаву тога извештаја, АБр. 2721, одбор је решио,

да се закуп права пашпате пијачне такве се са Зеленог венца дат Стевану Николићу, решењем одборским од 31. Марта о. г. АБр. 2249 има рачунати од 1. Априла ов. год.

Да се право пашпате кирије од дућана на Зеленом венцу, када под трогодишњи закуп од 1. Маја о. г. Стевану Николићу као. опд. по цени од исклу осам стотина и педесет и девет динара годишње кирије, под погодбама прописаним и његовом приставку, да не тражи никакве накнаде ни од општине ни од кога другог, ако би за време свог закупа општина престала бити сопственик ових дућана.

Да се и о овом закупу закључи уговор.

VIII

По прочитаву протокола лицитације и износећа економског одељења АБр. 2722 донео је набавку одела за пожарнике и служитеље општине, одбор је решио,

да се по прошеканим погодбама и по утврђеној мустри устуни Јовану Димитријевићу опд. кројачу, израда двадесет и седам пари одела од чоје за служитеље по четрдесет девет динара од једног пара; а Сави Деспотовићу опд. кројачу израда двадесет и седам пари одела од платна за служитеље по шеснаест динара од једног пара, двадесет и два пара одела од чоје за пожарнике по тридесет и седам динара и четрдесет пара од једног пара и двадесет и два пара одела од платна за пожарнике по четрнаест динара и осамдесет пара од једног пара.

IX

Председник износи одбору на решење министарства унутрашњих послова, нађи трећи да општина уступи држави за зидање касарни своја земљишта између „прачарског вељег" и „топчидерског брда".

По прочитаву тога акта АБр. 358897 и изнађених акта по истоме предмету АБр. 2131 и 2482 одбор је решио,

да су она земљишта општини потребна и да их не може уступити држава за подизање касарни.

X

Председник извештава одбор, да још није готов извештај подводног одељења о набавци угља, јер још нису стигли извени подаци, услед чега је одбор одлучио,

да се овај предмет одложи за прву седницу за овом.

XI

Одборник г. Трајко Стојановић пита, шта ће бити с воћем у варошкој води.

Председник је одговорио,

да пре неколико дана довста није било воде у свима деловима варошн, нарочито они, који су највише, чему су ово узроци били: што је настунила нека потрошња услед врућине, што се појавио мањи воде у бунарима, што су позорит у бунарима били запушени песком и оксидисањем и што се морао неједан оклтар прати и на то утрошити преко пђаду и две стотине кубик метара воде. Да би се ова оскудица у води отклонила суд је општински предузео поједине још два бунара а поред тога обустављено је или ограничено давање воде индустријским предузећима и кућама, и наредио, да се на старом подводу отвори још двадесет јавних чесама. Према томе свака је опасност за немање воде отклоњена.

XII

Председник износи одбору на решење министру Гаје Јовановића, да му општина уступи чишћење шљака и животних ђубрета.

По прочитаву тог молбе АБр. 1992 и 2202 и извештаја суда АБр. 2454, одбор је решио,

да се она молба одбаци. Да се и од сада нико и до сада често оне пијаце, јавне шириие и оне улице: Цара Душана, Краља Милана, Краља Александра, Кнеза Милоша Немањића (од железничке станице до војене академије) и сваско проветавање.

XIII

По прочитаву молбе Јованке Крунићевић, АБр. 2578 да јој се и од 1. Маја о. г. даје из општинске воде изравнање, као што јој је до сада давано по решењу одбора од 11. Дец. 97, АБр. 6802, одбор је решио,

да се молитељица одбаје од овог тражења.

XIV

По прочитаву молбе општинских и тутора браће Марковић у Вишњичком округу АБр. 2760, да јој се из ове општинске касе даде помоћ да се обнови и окрени, одбор је решио,

да се овој молби не може одбор одазвати, јер нема буџетске могућности и за овакве издатке.

XV

По прочитаву молбе Душана Ђ. Остојића и Бошка М. Петровића, којима моле, да им се да помоћ ради лечења у банји, одбор је одлучио,

да се обе молбе упуте лекарској комисији, да молионе прегледа и дадо мишљење да ли треба да иду у банју и колико би им требало дати помоћи.

XVI

По прочитаву молбе Сергија Станковића опд. пензионера Ар. 2936 и жалбена општ. већа на исту молбе којом моли, да суд општински одмах рашу пред његовом кућом у Кнез Милошевој улици и да му кућу подиида одрчућн се у томе сдучају права на новчану накнаду, која му је одређена решењем одбора од 11. Нов. 1896. АБр. 10211, одбор је решио,

да суд општински отклоп рашу пред кућом Сергија Станковића и да му кућу и плац подиида и за становање осигура и омогући. Опом се накнадом има Сергије Станковић задовољити и одређи се сваке друге накнаде на и оне, која му је одређена решењем одборским од 11. Новембра 1896. год. АБр. 10211.

XVII

Председник извештава одбор, да су Браћа Пурића поднели молбу, да им се даде под закуп дућан и магазе у кући општинској, куклењој од В. Кнежевића из 1900 дин. годишње кирије.

По саслушаву овога, по протоколу те по пуде и са разлога, што је у тој згради и општина шпиа, одбор је решио,

да се она понуда Браће Пурића одбаци. Да се само дућани у тој згради могу дати под кирију за какву канцеларију или нирну радњу, нкако ако се такви кирајџија не нађе, да остану и дућани празни.

О Б Ј А В А

Општина београдска издаје под закуп подрум под шиолом под „Саборне цркве" на једну или три године дана одмах.

Обратити се економском одељењу општине београдске.

Два дућана, у улици Краља Александра, преко Фишеклија, у којима су биле до скора старинарске радње, — издају се под закуп одмах.

Ко жели узети један или оба ова дућана нека се обрати Суду општине београдске.

Од Суда општине београдске, 8. Маја 1898. год. Београд.

О Б Ј А В А

Општина београдска држаће на дан 12-ог ове месеца у 3 сата по подне и другу лицитацију, за продају старе гвоздарије и месинга, који се налази у механичкој радионици (пробијачици) подводног одељења општ. и стару дрвенарију од рашких грађевина, која се налази у општ. шупи у „Текији."

Лицитација ће се држати у канцеларији економског одељења општ.

Позивају се лицитанти да дођу да лицитирају.

Од Суда општ. београдске 8. Маја 1898 год. у Београду.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Саливојски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од собе и кухиње или њиног дућана са собом — — — — — — 0·25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или њеног дућана са магазом — — — 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, са њеним са кухињом, са гостионице са кухињом без штала — 1·50 д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски

1. Од собе и кухиње или њеног дућана са собом — — — — — — 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или њеног дућана са магазом — — 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од гостионице са кухињом без штала — 1·— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АБр. 9449.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА — Штампарија Д. Димитријевића Бр. 201—98. — Уредник УРОШ ЕУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 17. МАЈА 1898. | Број 20.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 4 динара
за пола године . . . . . 3 „
За страно земље на годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ ГОТОВИНОМ НА ОПШТИНСКИ СЕД А СВЕ ДОПИСЕ ПОШИЉЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ ВАРОШИ БЕОГРАДА.

На основу указа Његовог Величанства Краља Србије, Александра I., од 17. Априла 1898. год. и на основу члана 25. изборног закона скупштинског, суд општине београдске извештава грађане београдске, да ће се

НА ДАН 23. МАЈА 1898. ГОДИНЕ

ОДРЖАТИ У ОПШТИНСКОМ СУДУ

ИЗБОРНА СКУПШТИНА

РАДИ ИЗБОРА

ДВА ПОСЛАНИКА ЗА ВАРОШ БЕОГРАД

ЗА ТРОГОДИШЊУ СКУПШТИНСКУ ПЕРИОДУ 1897., 1898. и 1899. ГОД.

На изборној скупштини за избор народних посланика, према чл. 17. изборног закона скупштинског може бирати посланика за Народну Скупштину сваки српски грађанин, био рођен или природњен, који је пунолетан и који плаћа државни грађански данак. А грађански данак сматра се да плаћа онај, који по закону о непосредном порезу плаћа преко 15 динара годишње у име непосредне порезе. У састав непосредне порезе улазе порези на земљиште, зграде, капитал (земље) рад (приход) и личност (чл. 46. устава, чл. 123. зак. о непосредном порезу и расписе господина Министра унутрашњих дела од 30. Децембра 1896. год. ПБр. 21937.)

По члану 18. изборног закона скупштинског, не могу бирати посланике:

1. Свештаји се Црквени;

2. Они који стоје код других у служби, под платом или надницом, као слуге, калеге, шегрти и који плаћају испод 15 динара годишње непосредне порезе;

3. Који су осуђени због злочинства, за време док се не поправе у права;

4. Који су осуђени због преступа, који доноси губитка грађанске части, за време док траје губитак права;

5. Који се налазе у затвору или притвору судском због злочинства или преступа, споменутог у тач. 3. и 4;

6. Они, који су судском пресудом осуђени да су злоупотребом своје власти, претњом, поклоном или обећањем поклона за себе или за другога радили, да ва посланика или поверенике изабран буде, или о којима се докаже, да су свој глас продали, за време докле је пресуда одредила;

7. Они, над којима је стечајште отворено, до свршетка;

8. Они, који су под старатељством;

9. Они, којима устан (последња тачка 48. члана) забрањује бирати.

Сваки пак бирач може бити изабран за народног посланика, живео у овој варошн или ма где у Србији, ако има још и ових погодаба (чл. 22. зак. изборног):

1. Да је навршио 30 година;

2. Да плаћа годишње преко 30 дин. у име непосредне порезе; и

3. Да не спада у изузете чл. 48. устава земаљског.

Сваки бирач може дати глас лично, и само једанпут и то овај, који је у азбучном списку записат (чл. 20. и 31. зак. изборног).

Бирачи, чим се изборна скупштина састане, ако их има двадесет, ако нема, а оно чим их се толико накупи изабраће четири лица, за бирачки одбор, који ће водити бригу о целој радњи скупштине. (чл. 28. зак. изборног.)

Гласање ће отпочети у 8 часова пре подне и трајати непрекидно до заласка сунца (чл. 27. и 33. наб. зак.); и тада ће бирачки одбор, ма да сви бирачи нису дошли и гласали, решити и огласити, да је изборна скупштина свршена.

Од суда општине београдске 2. Маја 1898. год. у Београду. АБр. 2896.

Деловођ,
Урош Кузмановић с. р.

Председник суда
општине београдске,
Н. Д. Стевановић с. р.

НАРЕДБА

Чланом 38. другом алинејом грађевинског закона за варош Београд, од 11. Децембра 1896. године наређено је: „да се постојеће зграде са стране улица морају у року од једне године дана тако преправити, да одговарају прописима овога закона“.

Пошто има врло многих случајева, да сопственици имања у којима има зграда са лица улица није хте уклонили, то суд општине вароши Београда овим позива све сопственике дотичних имања, да у року од месец дана, од дана када овај оглас изађе, буду дужни уклонити постојеће ограде и друге постанити које не одговарати прописима грађевинског закона и правилника за варош Београд.

Који сопственик не изврши ово судско наређење, искуснће законске последице.

Од Суда општине вароши Београда, 1. Маја 1898. ГБр. 932.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

24. Априла 1898.

Председавао председник г. И. Д. Стојановић, од одборних били: г.г. Марко С. Петровићевић, Гаврп С. Јовић, Глиша Стојановић, К. Н. Јанковић, Коридон С. Бараћић, Стеван Милојевић, Стеван Маџаревић, М. Кнежевић, И. Н. Секулановић, Кпста Д. Главинић, Др. М. Јелп, Димитрије Стојковић, М. Савчић, Стев. Ивковић, Вакп. Чортановић, Др. Стевап Марковић, Милутин Ј. Марковић, Р. Драговић, Д. М. Теофиловић, Михаило Ђ. Илић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 21. Априла 1898. год. и примљен је без измене.

II

По прочитаној акта Управе града Београда и њених одељака АБр. 2756, 2774, 2704, 2745, 2751, 2750, којима се тражи уверење о плаћању а имовном стању имених лица, одбор је изјавио,

да су доброг владања и доброг имовног стања Јован Стојановић адвокат, Стеван Добрнојевић адвокат, Јован Ђуковић трговац; да је Ђорђе Богдановић кафеџија доброг владања и средњег имовног стања; да су му непознати Стојан Ристић и Јордан Ристић лобарски момци и Лазар Милановић звани „Чивут-Лаза“, кочијаш.

III

Председник изнеси одбору на мишљење молбе којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитану тих молби СПбр. 1187 и 1291, одбор је изјавио мишљење,

да се Катарини Јеремић, може дати тражено уверење о породичном односу пок. Ф. Нешама и његове пок. жене; да се сва уверења маса пок. Анг. Пајенића, Катарини Пајенић и Н. Коралићу може дати тражено уверење о породичном односу.

IV

Одборник г. Коста Д. Главинић, приказује да је у записнику одборских решења, сувише кратко написано решење одборско донето у седници одборској од 12. Марта о. г. поводом изјашњења вагона о радовима на припремеии осигурању обале саиске.

По саслушању овога одбор је одобрио,

да се изјашњај г. К. Д. Главинића ГБр. 434 о радовима на припремеиом осигурању обале саиске објави у општинским новинама, као допуна пзвештају решењу одборском.

V

Одборник г. Коста Д. Главинић тражи, да се поднесе одбору извештај о теме, какво су радови биле, да се пре 2—3 године ископа бунар код зграде општинског суда, какав је резултат постигнут и шта је то чишћење канцеларије.

Председник је изјавио,

да ће прибавити извештај о опоме и саопштити га одбору.

VI

По прочитаку протокола лицитације, државе за данаке под закуп пошене траве са општинских земљишта одбор је решио,

да се под прописаним погодбама за пову годину пада под закуп право косења траве у новом сеоњаку Стевану Чушићу за седамдесет и пет динара; у старом гробљу Андри Чушићу за сто педесет динара и пет пара; на резервару старог водовода Јови Петковићу за сто осамдесет и шест динара и педесет пара, а право косења и пошање траве код Крпше купује Ђура Петровић за три стотине педесет динара и десет пара.

VII

По прочитаку извештаја економног одсека да Јован Димитријевић продаје ош. не пристаје да пирази одело за служитеље, то решењу одбора од 21. Апр. 1898. АБр. 2722, исто тражи, да му се уступи на пиразу и оно одело, које је тим истим решењем дато Сави Десиотовићу, пријављује, да пристаје у свему на дело Саве Десиотовића, — одбор је решио,

да се Јовану Димитријевићу одбије од овог тражења; да се и пирада двадесет и седам пара одела од чеје за служитеље, уступи Сави Десиотовићу пројаву по прописаним погодбама и утврђеној мустри по цени од педесет и један динар и педесет пара од једног пара.

VIII

По прочитаку извештаја економног одсека односно издавања дућана у кући општинској ош. Карапанићевој, одбор је решио,

оплашћује се председник општине, да дућан и магазе у овој кући нада онако и ономе, и по цени како и коме и по којој цени за добро нађе. Овим се обуставља од извршења решење одборско од 21. Априла 1898. АБр. 2627.

IX

По прочитаку акта одбора школе топчидерске, бр. 2469. одбор је решио,

да на место Вељс Бошковића као. који се је пресељо у Београд, буде члан од одбора топчидерске школе. Вучко Богдановић управник топчидерске економије.

X

По прочитаку акта господина Министра просвете АБр. 735/97 којим се молпа општина да одреди 1000 дин. за набавку алата за ручне радове у основним школама и по прочитаку акта учитеља ручног рада АБр. 1709, какве алате треба набавити, одбор је после новембарног гласања са 11 гласова против 7, (1 није гласао) решио,

да се из партије будетом одређене на потребу и привођу стварп у основним школама стали на расположење учитељу ручних радова за набавку алата једна хиљада динара свега.

XI

По прочитаку извештаја гл. књиговодства АБр. 2397, да су рачуни за 1897. год. свршени, одбор је решио,

да опе рачуне прегледају и подпесу одбору извештај, одборници г.г. Степ Инковић, С. Аврпјел, Коста Др. Радпић, Др. Стев. Марковић, Мих. Ђ. Илић и Голор Ј. Михајловић, или ако пи пе може онда Дим. Теофепић, с тим, да трошка могу пупонажно радити.

Ако опо повереништво нађе, да је потребно и даје у интересу општине, да се за преглед оних рачуна, ангажује једно стручно лице пан одбора општинског, ради свестпања, оно може то учинити и на граду му одредити за шта се оним оплашћује.

XII

Приликом одређивања повереништва за преглед рачуна за 1897. год. и пошто су ти рачуни сада већ готови, председник пријављује, да је готов за извести одбор о акту Управе пар. Београда односно избора благајника општине, због чега ће је у једној од пресгојећ седница интересовапог одборника г. Арх. Живковић. Како г. Живковић сада није у седници, одбор је одлучио,

да се ова ствар одложи за ову седницу, кад буде присутан и одборник г. Живковић.

XIII

Председник извештава одбор, да према решењу одбора од 1895. год. АБр. 6262 и одборској г. Мин. «пишеном АБр. 6752 ова општина да позпвп плаћеним другпму на ше III умапте за 3000 дрпжавних акција 15.000 дин.; да је врсмспо на молбу општине пристало, да му општина ову суму исплати до 15. Јуна г. три рате по 5000 дин., па пкпи одбор да одреди, шпјава да се набави новац за ову уплату.

По прочитаку друштвеног акта АБр. 2054 и извештаја благајнпке, одбор је после повеиичпе гласпва са 10 гласова против 8 (2 нису гласали) решио,

да се ова исплата, која пада на терет главпиие општинске, исплати из одобрене позајмице од једног милијона динара а да се новац набави под ових повчаних завода на начин, како ће заводи дају новац под интерес.

XIV

По прочитаку акта господина Министра народне привреде АБр. 2698, одбор је решио,

да се господину Министру народне привреде предложе као кандидати за члапове контролног одбора Управе Фондова г.г. Милутин Ј. Марковић бан. касапиони судија, Стеван Инковић, индустријалац и Настас Крстић трговац и за замепике г.г. Стеван Максимовић трговац, Коста Н. Лазаревић трг. и Михајло Ђ. Илић трговац.

XV

Председник извештава одбор, да је од одборног кастата у 1887. год. за одвајање старог од новог водовода и за умножавање јавних чесама утрошено у прошлој години врло мало дсо јер се посао није могао у тој години свршити и што је потребно, да се ово тешко посао у овој години реши, предлаже одбору, да одбори, да се тај одбором предвиђ може у овој години утрошити.

По прочитаку извештаја књиговодства Ббр. 528 и подповпог одељака Ббр. 1100 о овоме предмету, одбор је решио,

да се у 1897. год. одбором општинским АБр. 4219 и господина Министра Финанспја АБр. 5985 одобрепа кредит од двадесет и пет хиљада шест стотина и пет динара за одвајање старог од новог водовода

и за умножавање јавних теслама може за исту потребу у овој години трошити у колико више у прошлој години утрошено.

XVI

Председник извештаја одбор, да је хистолошки помоћник г. Спаса Илића, због оставке на своју дужност и да му је оставку уважила Управа вар. Београда тек задњима решењем АБр. 3519.

Одбор је примио к знању

оно саопштење о оставци г. Спасе Илића.

XVII

Је прочитаљу молбе Јеврема Милетића поштанског нумеранта, шиљања подоносне оделења и записнике дакара АБр. 2987, одбор је решио,

одобрава се молиоцу Јеврему Милетићу једномесечно осуство од дужности ради лечења стиа, да му се оно има рачунати од дана кад га стане употребљавати.

РЕДОВНИ САСТАНАК

20. Априла 1898. год.

Председано председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовали сви чан суда г. В. Ј. Рајић, од одборника биле: г. г. Др. Стеван Марковић, Михаило Ђ. Илић, Гаврил Стојковић, Радуј С. Јанић, Димитрије Стојковић, Стеван Милосављевић, Др. Јеко, М. Сакчић, Коста Д. Гавриловић, Стеван Николић, Милош Милошевић, Михаило Ј. Живковић, Р. Христић, Д. М. Борбовић, Коста М. Ђурић, Ј. Ж. Јаковљевић, Ест. М. Чолошић, Н. Н. Стаменковић, К. Н. Лазаревић.

I

Поштан је записник одборних одлука седнице држане 24. Априла 1868. год. и у решењу КБр. 2530, уписано је исправно,

да се пород извештаја г. К. Д. Гавриновића о радовима на привременим оспуравку сланске обале, објави у општинским новинама и извештај г. М. Капетановића, о тим радовима по стенографским бележкама или да се умоли, да он сам напише извештај.

II

Одборник г. Н. Н. Стаменковић, подноси писмен предлог, потписан од још 17 одборника, да се у циљу извођења свих могућа потребних за унапређење Београда, како у погледу здравственог, тако и у погледу трговинском и у погледу културном, обрнуће једна засебна стална управа или повереништ, која ће бити састављена на начин, како је то одбор општински решио још у Мају 1896. год.

Но прочитању тога писменог предлога АБр. 2938, одбор је одлучио,

да се ради решавања о овоме предлогу сазове нарочита напредна седница одборска за 5. Мај ове године.

III

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељења АБр. 2830, 2804, 2861 и 2845, којима се траже уверења о владању и имовини стања нижих лица, одбор је нашао,

да је Никола Недељковић — Бечкић, доброг владања и средњег имовног стања; да су му непознати Никола Јовановић радносач поњача, Драгутин Јовановић окд., Иван Грбић наплатија и Вејин Радојевић бив. келнер.

IV

Председник извести одбор на мишљење молбе којима се траже уверења о породичном односу.

Је прочитању тих молби СБр. 1219, 1208, 1268 и 1199, одбор је нашао мишљење,

да се Светозару Зарићу, Алексеи Богдановићу, Николи Радојковићу и Пери И. Јовановићу може дати тражено уверење о означеном породичном односу.

V

По прочитању жалбе Гиге Кнежевића потпорника општинског АБр. 2810, да му се даде повећана новчана помоћ дали лечења жестоке болесне сина, одбор је одлучио,

да се ова молба упути лекарској комисији да прегледа болесника и да даде мишљење, да ли треба и колико дати молиоцу помоћи.

VI

Одборник г. Милутин Ј. Марковић предлаже да је његов говор прилком претреса о покупи Косуа и Марковића тако објављен у општинским новинама и да ову основане накнаде одборника г. Милоја Капетановића, јер је г. Капетановић довета у одборској седници тада решено онако да ерпске стручњаке, како је у говору г. Марковића изведено, па моли одбор, да одобри да ова његова жалба уђе у записник.

Одбор је одобрио,

да се ова жалба г. Марковића унесе у записник одборских одлука.

VII

По прочитању протокола лекарске дужине да давање под закуп куће општинске у Абаџијској улици, одбор је решио,

да се куће општинска у Абаџијској улици изда под шестомесечни закуп од 1. Маја ове године према прописаним погодбама Фелипу Бравкоповићу чиновнику железничке дирекције за цену од четири стотине и осам динара за сних шест месеци.

VIII

Председник изнеси одбору на решење извештај одборског повереништва о дефекту резидиа одборских од 19. Фебр. 1898. АБр. 1230, да прочи предлог Ва. Тајсића за експропријацију његовог имања.

По прочитању тога извештаја, одбор је решио,

усваја се у свему овај извештај одборског повереништва и да се експропријација имања Ва. Тајсића и његовог брата према истоме изврши.

IX

По прочитању извештаја одборског повереништва, односећег решења одборских од 19. Јан. и 16. Апр. о. г. АБр. 4, да прочи питање о поправљу тротоарске такое, напављене на гвоздене стубине за електричне осветљење, одбор је решио;

усваја се у свему овај извештај повереништва. Да се према истоме, прати дружину за осветљење Београда три стотине четрдесет дин. и 24 паре напљавање тротоарнике таксе, на гвоздене стубине, употребљене за спроводнике електричне струје у место дрвених и да се од сада на таке стубине тротоарнике такса не напљавује, према чему и решење одборски од 29. Окт. 1896. год. АБр. 9855 остаје уважности. Упоз оних стубова има бити под надзором суда општинског.

X

Одборник г. Коста Д. Гавриновић примећује, да су телеграфски стубови у варошн, нахом прни и рушни те ако такови но случе лном нагоду нарони и да би требало да се замену другима.

Председник је одговорио,

да ће обратити пажњу надлежне државне власти на ову околност.

XI

Председник изнеси одбор, да је у 1897. год. одобрено да се општина приверемене задуги са милион динара на рачун трошар. прихода и да тих новцем исплати извесне рачуне, признате и остала дуговања из прошлих година. Да тај привремени зајам још није реализован и да су у прошлој години знатно исплате неких оних дуговања из прихода трошаринских, али их има много још неисплаћених. Како је одбор у почетку ове године решењем одређено на ште се имају употребљавати приходи трошарински те је немогућно да се и у овој години ти стари рачуни наплаћују из трошаринских прихода, према оном ранијем решењу одборском, које је одобрио и г. Мин. Финансија, па моли одбор да реши: ако ли се и даље исплата оних рачуна врши из трошаринских прихода по оном решењу одборском или да се на други начин нађи начин за ову потребу и како.

По саслушању овога одбор је решио,

да се за сада на рачун ове одобрене позајмице од милион динара, а ради исплате тих старих рачуна задужи општинска београдска до две стотине њада динара у сребру код Народне Банке или код Београдске Задруге. Ако се код Народне Банке задужи да се месечна отплата ове позајмице и овај зајам од 2,000.000 дин. поднеси и даје до 40.000 дин., а ако то буде код Београдске Задруге, да се њој даје месечно до 20.000 д. на ште отплате из прихода трошаринских.

XII

Председник извештаја одбор, да је при прегледу књге и књиговодства ваљено новчаног рачуна из 1897. год. и исплати из ранијих година у предности од 77.99919 дин. који суман нису улази у свиске оних, што се имају из минулих извештаја, а код ће се исплати оних рачуна вршила из овогодишњих буџетских позиција и прихода, морало би се на крају године тражити накнадних кредита за овогодишње потребе, што би било неправилно. С тога предлаже, да се ти они исправљени рачуни бацо на терет зајма од милијон динара.

По прочитању списка тих рачуна неисплаћених, одбор је решио,

да се и рачуни у овоме списку означени у укупном износу од седамдесет и седам њада девет стотина шездесет динара и 19 пара, исплаћују из одобрене позајмице од једног милиона динара. Ова сума да се дода овој разлици, за исплату које је и тражена она позајмица.

XIII

Председник објављује, да је на дневни ред изнеспућ одборског повереништва за прегледа књиговођа и напута управа за коришћење модерних камина.

Пошто је овај предмет од јавнаног предности, одбор је одлучио,

да се о њему решена у напредној седници, која ће се сазвати 5. Маја о. г.

XIV

Председник извештаја одбор, да општинска хемичар још нађо израчуне практичну вредност за жито и да према томе одборско повереништво није могло до сада поднети извештај о стављеној начину за одређивање цене хлебу.

Да су добари подноси молбу, да се цена хлебу пониси, јер је цена и жита и брашну знатно спочила.

По прочитању те молбе АБр. 2882 и по саслушању цена житу и брашну, одбор је после поновљеног гласања, са 14 гласова против 8 решио,

да се цена хлебу пониси на тридесет и седам пара по килограму, а да се леб продаје по 35 пара у тежини од 946 грама. Ова цена да важи од другог Маја о. г. закључно.

XV

Председник извештаја одбор, да је и другим чистовски помоћник г. Влада Б. Вемковић дао оставку на чистовску дужност и да му је исту

Управа варошке Београда као надлежна уважила решењем својим АБр. 2809.

Одбор је прихвио и закључ.

ово саопштење и уважење остање кметовске помоћнина г. Владе Б. Вељковића.

XVI

Пошто нема ни једну довољно одборника за решавање ових ствари, то је одбор одлучио,

да се сви остали предмети стављени на дневни ред за данашњу седницу, и то: Извештај водоводног одељења о згуби, о каплати интереса за кадрмљу од Браће Кремановића, решење школског одбора да се сталарину београдских учитеља, акт Управе варошке о купурузном фонду, одобрење пет процена имања која се имају експроприсати и тек: Михајла Благојевића Косте Б. Михајловића, Илије Неранџића, Велка Николић, и Косте Дреновца; Молба грађевинског одбора за помоћ, молба Вида. Лапковића да му се плати одузето земљиште, извештај комисије, о накнаду уговора за пренос мртваца, о исплати одобрене помоћи одбору за поплављене, молба ботаничке баште да се одобрени изванна воде, три молбе за поправај трошаринске таксе на наведено пиво као трошаринског рејона и о експропријацији имања Вх. Каленића економа. — одлуче за прву редовну седницу.

РЕДОВНИ САСТАНАК

7. Маја 1898. год.

Председавао председник г. Вас. Д. Стевановић, ад. су присутни били: гг. М. Ђ. Петровић, Г. С. Јовић, Д. Стојковић, Тодор Стојановић, М. Савић, В. Н. Стевановић, М. Ј. Марковић, Васа Павловић, Милан Арсенијевић, Д. М. Ковачевић, Др. Јовичевић, Др. Лаза, Р. Дреновић, Коста Д. Гавриловић, Стеван Максимовић, Марко С. Петровић, М. Миловановић, Трајко Стојчевић, К. Н. Јовановић, Сп. Николић, Ј. Н. Михајловић, М. Ђ. Илић, М. Јанковић, Др. Стеван Максимовић, Вукд. Чарталовић, Ђ. Димитријевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 30. Априла о. г. и у реферату решења КЊеЗр. 314 учињена је измена,

да се у место речи „предлаже одбору" стави „пита одбор".

II

Одборник г. М. Савић изјављује: да је доиао, да једна варош машина на белом водовод већ 6 месеци не ради на њега, да за је суд предузимао што, да се та машина доведе у ред.

Председник је одговорио,

да је истина, да једна машина не ради већ 6 месеци и да је пре неки дан наређено, да се прегледа од једне стручне комисије.

III

Одборник г. Милан О. Петровић примећује да на Врачару грађани већ од дужег времена немају воде, а жељезни се пред све ово осуђење уопште полицији.

Председник је изјавио,

да се улице махом поливају водом из старог водовода, где има довољно воде. Односно немања воде у новом водоводу одговорио је, да то долази отуда, што буварија дају сада много мање воде него што су пре давали и да је од управника водовода тражио извештај о узроку немања воде у буварима. Кад тај извештај добије спомињуће га одбору. Међутим изјављује, да је обустављено давање воде из новог водовода свима индустријским предузећима и онима ван варошког рејона а учиниће се и апел на грађане, да буду штедљиви у трошењу воде.

IV

Одборник г. Милан Арсенијевић предлаже, да се спомени Киоск Михајла оспетим стубчем светлошћу.

Одбор је одлучио,

да се овај предлог стави на дневни ред за решавање.

V

По прочитаву акта Управе варошн Београда и њених одељења АБр. 9065, и 2940, којима се траже уверења о каћењу и имању стаљу њених лица, одбор је нађено,

да су одборског кандида и доброг имеиог стања Васа Вучковић чиновник државних монопола, Михајло Михајловић, чиновник палилуд. Задруге и Михајло Д. Илић чиновник Народне Банке; да му је Тоша Петровић калоа ковачки неповиат.

VI

Председник износи одбору на знање молбе, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитаву тих молби СТБр. 1310, 1318, 1346 и 1292, одбор је њихово знање.

Молбе молитељкама Анки Тришић удовој, Марији Ивановић удовој, Марку С. Петровићевићу пројачу и Марку Алексићу служитељу може дати тражено уверење о породичним односима.

VII

Председник објављује, да је на дневном реду решавање о извештају одборске поверенице за преглед планова и нацрта уговора за грађење модерних клозета.

Пошто је члан поверенштва одборник г. Коста Д. Гавановић прочитао тај извештај одбор је решио,

оплашћује се исто ово поверенштво да на основу свог извештаја ступи у преговоре са другитвом за плаће и прераду стене и постигнути споразум подвеже одбор на решење.

VIII

По прочитаву молбе сопаца механичко-хемијског Абр. 2557 да се у уговору, што се има закључити са клозетским друштвом за подизање модерних клозета стави, да и механичке и хемијске жоту за своју потребу тим модерне клозете под својих дућа клати стоку, — одбор је одлучио,

да се ова молба упути на оцену и мишљење одборском поверенштву, за преглед планова и нацрта уговора за подизање модерних клозета.

IX

По прочитаву акта Главне Контроле АБр. 2884, одбор је решио,

оплашћује се суд општински, да за преглед општинских рачуна из ранијих година а према овоме акту Главне Контроле, изабере два способна лица и одреди им награду, која има пасти на терет буџетске партије одређене на плату рачуноиспитачу Главне Контроле.

О Б Ј А В А

Општина београдска издаје под закуп подрум под школом код „Саборне цркве" за једну или три године одмах.

Обратити се економском одељењу општине београдске.

Два дућана, у улици Краља Александра, (преће Фишекција) у којима су биле до скора стариварске радње, — издају се под закуп одмах.

Ко жели узети један или оба ова дућана нека се обрати Суду општине београдске.

Од Суда општине београдске, 8. Маја 1898. год. Београд.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Домаћинства:

а) За чишћење димњака (димњиара) без радње на спратове — — — 0·20 д.
б) За исправку шпорерт — — — 0·40 д.
в) За уградн — — — — — 0·20 д.
г) За исправ уградн шпорерт у гостионици — — — — — — 0·50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог димњака — 0·10 д.
е) За чишћење чунова од 2 и по метра уједно са вешма — — 0·24 д.
ж) За чишћење чунова од 2 и по метра уједно са пећи вешм — 0·20 д.
з) За палење димњака (димњиара) без радње на спратове — — 0·75 д.

II. Гробарина:

а) Гроб за децу — — — — — 7— д.
б) Гроб за одрасле — — — — 12— д.
в) Мала гробница — — — — 555·62 д.
г) Велика гробница III реда — — 998·93 д.
д) Велика гробница II реда — — 1009·93 д.
ђ) Велика гробница I реда — — 1684·57 д.

III. Пражњење комора и нужника:

а) Од кубне метра — — — — 10— д.
б) Од вагон — — — — — 0·50 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За спратове: Сиромашки, Чаршијски, Варошки и Вучарски

1. Од собе и кухње или њиног дућана са собом — — — — — 0·25 д.
2. Од две или три собе са кухњом или једног дућана са магазом — — 0·74 д.
3. Од четири или више соба са кухњом, од којих од једне са кухњом, од гостионице са кухњом без магаз — 1·50 д.

За спартове: Дорћолски и Палилулски

1. Од собе и кухње или њиног дућана са собом — — — — — 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухњом или једног дућана са магазом — — 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухњом, од којих од једне са кухњом, од гостионице са кухњом без магаз — 1— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. Абр. 9449.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а) Прста кола са 2 коња — — — — 10 дин.
б) Кола са завесама са 2 коња — — 18 „
в) Отаљена кола са 2 коња — — — 24 „
г) Отаљена кола са 4 коња — — — 32 „

УРЕЂИВАЊЕ И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 203—98. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. НЕДЕЉА 24. МАЈА 1898. Број 21.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

На Србију за годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
На страни земље за годину . . . . . 8 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ ЗА ОПШТИНСКИ СУД А ОНО КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

НАРЕДБА

Чланом 38. другом алинеом грађевинског закона за варош Београд, од 11. Децембра 1896. године наређено је: „да се постојеће ограде са стране улица морају у року од једне године дати тако препарити, да одговарају прописима овога закона".

Пошто има врло многих случајева, да сопственици имања у којима има ограда са лица улица нису нити уклонили, то суд општине вароши Београда опет позива све сопственике дотичних имања, да у року од месец дана, од дана када овај оглас буде, буду дужни уклонити постојеће ограде и друге поставити које ће одговарати прописима грађевинског закона и правилника за варош Београд.

Који сопственик не изврши ово судско наређење, искуснће законске последице.

Од Суда општине вароши Београда, 1. Маја 1898. Гр. 932.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

10. Маја 1898. год.

Председник председник г. Н. Д. Стаменковић, од одборника биће: г.г. Н. Н. Стаменковић, Стеван Мокрањац, Коста Д. Главинић, М. С. Петровић-Шиља, Дим. Гавриловић, Димитрије Стојковић, Глиша Стојковић, Д. Ж. Ђорђевић, Др. Лаза, Ристић, Сол. Јеврејд, Р. Арсенић, Васа Николић, Кос. М. Чалић, Милан Арсенијевић, Ј. М. Јанковић, М. Ј. Живковић, М. Ђ. Петровић, Стеван Мишковић, К. П. Михајловић, Мат. Б. Ивић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 7. Маја о. г. и примљен је без измена.

II

По прочитаку акта Управе пар. Београда Абр. 3083, 3125, 3147, којима се тражи уверења о власништву и имовном стању извесних лица, одбор је одлучио,

да су му неизвесни Марија жена Петра Решића забављене, Стеван Обрић, надничар и њезина жена Фема, Мирко Јовановић кадета берберски и Стојан Мијушковић келнер.

III

По прочитаку молбе Пере Петровића, директора Кредитног Завода Абр. 3168, да и општина прими на себе извесан део трошкова око прављења куће код Главе Борђевића, која је кућа била залога и општини и њему, одбор је решио,

да се ова молба одбаци и пређе на дневни ред.

IV

Председник изнеси одбору на решење извештај одборског повереништва о нацрту уговора за пренос мртваца.

По прочитаку тог извештаја и нацрта уговора од повереништва поднетог, одбор је решио,

да се пренос мртваца усуши Бањалу Вуковићу и Кости Нешићу сходно решењу одборском од 22. Јануара 1898. год. Абр. 751 а под погодбама изложеним у овом нацрту уговора, у који да се унесу и ове одлуке:

а. За кола за пренос умрле деце, у којима да буде места и за свештеника, да буде такса осам динара.

Умрла деца до три године, могу се са обичним оњакерима сарањалати;

б. За парадна кола са 4 коња да буде такса шездесет динара;

в. Ако послуга буде у нередном одегу, да се уговорени калие са десет до двадесет динара.

Сложивши ово решење и погодбе Вуковићу и Нешићу.

V

Председник изнеси одбор, да су Брака Крсмановићи платили за сагрђбину кадрву пред кућом изнешен на рачуну, али одрекли да кнеге и интересе са разлога, што су дужну суму позвани одмах, чим су позвати.

По прочитаку изнетаја суда о овоме, СБр. 14776/97. одбор је решио,

да се напусти тражење овог интереса, пошто су браћа Крсмановићи на први позив суда платили дужну суму.

VI

Председник изнеси одбору на решење предлог одборника г. Н. Н. Стаменковића и осталих да се изабере стална комисија за руковођење свима исправи општинским радом ових.

По напоменом прочитаку тога предлога Абр. 2938 одбор је решио,

прима се у начелу овај предлог г. Н. Н. Стаменковића и осталих потписаних одборника. —

За чланове овог сталног повереништва изабрати су, после поименичног гласања са 18 гласова против 2 (1 није гласао).

а., из грађанства: Михајло Павловић трг., Милан А. Павловић трг., Алекса Јовановић члан касационог суда. Дим. Стојановић, директор железница у пензији, Дим. Стаменковић трг., Петар И. Јовановић трговац, Др. Л. Начу, управник државних монопола, Милош. Р. Марковић управник Управе Фондова, Митутин Ј. Марковић бив. касац. судија;

б., из одбора општинског: Дим. Гавриловић начелник инж. одељења, Васа Николић трг. и Тодор Ј. Михајловић трг.

И председник општине, по положају својем, да буде члан ове комисије.

VII

На предлог суда општинског, а услед молбе кожаке Краљеве Гарде Абр. 3961, одбор је решио,

да се није и дело, побројано у овим молбама, набављено за прославу шездесетогодишњице Краљеве гарде, ослобађа плаћања општинске трошарине.

VIII

По прочитаку акта Управе општинске трошарине о примеку артија од вредности у палату, одбор је одлучио,

да се овај предмет одложи за прву седницу за овом.

ВАНРЕДНА СЕДНИЦА

10. Маја 1898. год.

Председник председник г. Н. Д. Стаменковић, од одборника биће: г.г. Н. Н. Стаменковић, К. С. Кириаџић, М. Ђ. Ивић, Гогуљ С. Јакић, Димјан Стојковић, Дим. Гавриловић, Марко С. Петровић-Шиља, Стеван Мишковић, Вилд Чортановић, Д. Кириаџић, Милан Арсенијевић, Милан Илитчевић, Стев. Шошкић, Ђ. Јовановић-Рамиз, Коста Чумић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 13. Маја о. г. и у одлуци КЊБр. 831, учињене су ове измене и допуне,

да се деца до три године могу сарањавати на приватним оњакерима; ако не буде било места за свештеника на дечијим мртвачким колима, онда да буде такса 10 дин., и да се закупци казне одређеном казном, ако послуга не буде у прописном и уредном одегу.

II

Одборници г. Милан Арсенијевић предлаже да се повоља улице у претрес и решење молбе Петра Петровића директора кредитног завода Абр. 3168, која је у прошлој седници одбачена.

Одбор је после поновљеног гласања са 10 гласова према 4 (1 није гласао) решио,

да се овај предлог г. Арсенијевића одбаци.

III

Одборник г. Стеван Мишковић пита кад ће се поставити стална комисија кадрви у Кнез Михајловој улици на месту садашње привремене и кад ће се извршити поља тротоара са кадрвом у уликама где то још није извршено.

Председник је одговорио,

да ће се привремена кадрва у кнез Михајловој улици заменити сталном, кад општина буде у могућности да то учини, а односно тротоара издати наредбу, да се нежу са кадрвом где то још није учињено.

IV

Председник изнесе одбор на решење акт Управе варошке тротоарине, којим тражи, да се одреди које појединим артиклима од вредности, које се имају плаћати у залогу за таксу тротоарину.

По прочитаву тога акта Абр. 3315, одбор је решио,

да се у залогу за неплаћену тротоарску таксу примају само оне артиље од вредности, које су означене у решењу одборском од 26. фебр. 1898 г. Абр. 1190. А оним артиљама од предмоти одређивање курс сваког пројог месеца за идући месец према берзанском курсу у прошлом месецу председник општине са одборницима г.г. Вл. Чортановићем, К. Д. Рашићем и Ђорђем Р. Одаџићем с тим, да тројица могу пуноважно решавати. Онако одређени курс појединим артиљама саопштаваће се одбору општинском.

V

По прочитаву решења главног школског одбора Абр. 2672, којим је решено, да се београдска васпитавница основних школа даје на ине квартирине по 80 дин. месечно, одбор је решио,

да се ово решење главног школског одбора не може успоштити, пошто нема буџетске могућности за извршење истог.

VI

Одборник г. Милан Капетановић предложи, да се скинуду прописи станови за наставнике основних школа, јер држи, да ће то општину јевтиније коштати, него да даје квартирину у новцу.

Одбор је одлучио,

да се овај предлог стави на дневни ред.

VII

Председник изнесе одбору на решење акт Управе зар. Београда, којим се по пропонењ г. Мин. ун. дела новина општина, да до 15. Маја о. г. новчестално преда на пријемо једном од сад. новчаних завода главницу кукурузног фонда.

По прочитаву тога акта Абр. 2941, одбор је решио,

да се умоли надзежна државна власт, да даде општини рока од пет година за извршење ове наредбе, јер је општина сада од једном инсано не може извршити. Ако се овај рок одобри, да се сваке године стакла у буџет општински нетина дужне суме са интересом 5% на неисплаћене суме и да се на овај начин исплати овај дуг кукурузном фонду.

VIII

По прочитаву пропене инока Каге Арсеновићке и Вељка Николића, који се инока имају експропријати за пројекат Таковске улице до Душанове према плану „Дас буде“ одбор је после поновљене гласања са 10 гласова против 4 (два нису гласали) решио,

да се експропријација инока Каге Арсеновићке описаног у овој процени, изврши према процени већине процењача и да јој се за исто плати свега тринаест ђуката пет стотина педесет и четири динара и осамнаест пара у сребру.

да се експропријација инока Вељка Николића, описаног у овој процени, изврши према процени већине процењача, и да му се за исто плати свега пет ђуката двадесет осам динара и осам пара у сребру.

Обе ове суме да падну на терет фонда регулационог и да се исплате напоре, кад буде могућно, пошто се тапија на општину пренесе без икаквих терета.

IX

По прочитаву пропене инока Илије Нерезића инаке „Економска школа“ Абр., 7168/97, одбор је решио,

да се решавање о овој процени одложи до новопазарских прилика пошто иначе нема потребе за сада, да се оно инаке експроприше и улица на томе месту регулише.

X

По прочитаву пропене инока Михајла Благојевића инжинера, на којој је једна од пропењача изјавио, да претпоза пропене инаке инаке само кад су пропењени гласили, и да према томе у самој ствари пропену и нема, одбор је решио,

да се овај предмет скине с дневног реда.

XI

По прочитаву пропене инока Косте Б. Михајловића Абр. 658/98, одбор је решио,

да се решавање о овој процени одложи до новопазарских прилика пошто за сада нема потребе да се оно инаке експроприше и улица на томе месту регулише.

XII

По прочитаву молбе Вук. Сталаћанина трговачког сражара и жишњака, тротоарине управе Абр. 3170 одбор је решио,

одобрава се молиоцу Вук. Сталаћанину тридесет дана осуства ради лечења с тим, да му се исто има рачунати од дана кад га стане употребљавати.

САСТАНАК
дрвни 10. Марта 1899. год.
(по стенографским белешкама)

Председнико председник г. Ђ. Стојановић, председник главног суда г.г. Вуја, Ј. Рајић и Јов. Антоновић, од одборника Бран. Ст. Сим. Ђ. Гавазић, Пан. Пикић, Стеван Вонић, Сим. Стев. Живић, Р. Дакић, Марко С. Петровић, Трајко Стојовић, Иљут. Ј. Марковић, Коста Др. Рашић, Стеван Михаиловић, Еис. Ив. Чанић, Танко Обрадовић, Гаврил С. Симић, Дим. Гиздавчић, Ђ. Јанарковић, М. О. Петровић, М. Спасић, Др. Дамјанац, Мадам. Милановић, Младен Ђ. Пилт, Др. Јов. Жујо Арсенијевић, Јеф. Живановић, Ђ. Димитријевић, Д. Н. Богдановић, Др. Ђ. Шају, Коста М. Зорић, Д. Карловић, Милан Константиновић, Тод. Ј. Михајловић, Вид. Чортановић, Ст. Павловић, М. Ђ. Чолаковић, Ђ. И. Стојковић, Јеремија Ирић, Др. Стеван Марковић, Б. Р. Одаџић, Димитрије Стојковић, К. Н. Матајевић, Ј. М. Јанковић.

Белешке водиште г. **Урош Крупинковић.**

(продужење)

Зувдо Живојевић. — Господо одборници!

Господа Коту и Мариновић, који заузимају општини београдској за пројекат водовода, за израду која и израду канализације: ако нуде тај задатак под извесним условима: да они сами буду и конструктери свију тих предузећа: и вода и канализације и у колико се ова пројекти по-дозволе: да ова сама узму она та предузећа у своје руке: да буду дуже од експлоатацију њихових 50 година. Поред тога, они траже да се за израду канализације приме варошки систем Шенов.

Узимајући рет господо, да говорим о овој покуди, ја вам одмах изјављујем да ћу се ограничити у овоме говору само на ону страну покуде, коју онако у моју струку, јер ћу само тако вечерас моћи бити вама користан. Узимајући рет господо, да сам у тим границама говорим, ја вам одмах могу казати, да ово покуда г.г. Косуа и Мариновића, одмах од свога почетка код Општине београдске узела у том, који је за свим противан целом раду Општине београдске на овим пословима — целоме раду, који је трајао неколико година.

Она стара господо, није нова. Било је једном доба у Општини београдској, било је једна господина врло паметна у пројектима о модернизирању Београда, а то је било год. 1890., кад се узело у пројект свиу година, који су потребни да се израде у Општини београдској и кад је између осталог, било и изабрата једна варошка техничка комисија, која је имала да испита који ће систем канализације да се уводи у Београду.

Ја нијам господо, изнеиатај то техничке комисије пред собом, који је датиран под 19. Мајем 1890., године и у којој су поменути учествовали као председник и чланови: Ђ. Рајић, Ђ. Јов. Антоновић, од одборника Бран. Ст. Сим. Ђ. Гавазић, Пан. Пикић, Стеван Вонић Стаменковић, Др. Шају и Коста Д. Главинић, који су сви стрино поштали питање о систему канализације и подвели о том свој извештај Општини београдској. Они су казали своје мишљење о томе, изложили сва систему, а онај којима је био за ову систем Шенов, и они су дали своје мишљење да у Београду треба изнести систем сваранја. Ја нећу да се задржавам на свима моментима рада на тој ствари, већ ћу само да вам кажем још то, да је имало о свима овима питањима сваранја свака два члана комитета и мишљење стручњака, која су 5. Априла 1890. год. поднели и свој извештај о томе. Ти су специјалисти г.г. Чоне и Линдлеј, као признати стручњаци у овом питању и као што је њихов сви су признали једни оснивари инжинтаја, који је штампан под насловом „Вод и канализација у Општини београдској“. Ја ћу вам прочитати из тога извештаја неколико реча на којих ћете видети како је стајало са овим питањем.

На страни 6-ој тога извештаја стоји:

За канализацију постоје три пројекта.

1. Један пројекат пројект од тесе дана Хобрехта, грађевинског саветника у Берлину, од Августа 1892., са уцртаним пројектима свих потребних мрежа, са подељи појединих за одвођавање, пречишћење појединих вода, који треба одвести као и са означењем дименсије свих канала. Овај пројект поступа под 1.

2. У општим потезима израђен пројект од господина Сиверса, инжинера у Малхајму од Августа 1891. под 2.

3. Општи пројект господина Марсела инжењера у Граду без дазуза, који обухвата опште основе каналске мреже у целом обиму предлаганом за извршење и уз то уједно даје разрађени на основу, који пројекту по већ наведеним деловима напони или таковим, који ће се у даљој будућности изводити.

Овај пројект под три, има и предрачуи потпаја*.

А на страни 19 овога извештаја г.г. Линдлеј и Чоне кажу ово:

„Пре но што се упустимо у стварне предлоге у том погледу, морамо напоменути да смо претресали разне системе по којима би се могла извршити канализација Београда, па смо дошли до уверења, да систем каналисања по пројекту 3, ако се прелиани и допуни, као што ће ми даље развијемо, може да одговори и са техничког и хигијеничког гледишта у потпуној мери за одводњење Београда а са тромном сразмерном ономе, што се имали истакнути“.

Прочитао, господо, ми видите да је со ова ствари врло озбиљно радило и да је ита више у главноме успеха систем канализације по пројекту под 3.

Сад нама да ми обратни кажу на то, да је год. 1895. закључен варошки уговор са г.г. Линдлејом и Чоном, и со на основу решења одборске седнице од 30. Децембра 1895. год. И у том уговору а у чл. II стоји ово:

„Извештај техничких инспектора од 5/17 Априла 1895. године служиће као основна за израду свих грађевина односно објеа и ворко ако изради, у колико дођиља истражавања на самој мести са би имсту тих основних идеја садржаних“.

Члан VI тога уговора каже:

„За ову свој радобијаће Линдлеј и Чоне укупно награду од 30.000 динара у злату за сваку годину. Дакле ће добијати годишње од 15.000 динара у злату, а ако се пројекат не изведе у року од 3 године, онда ће добијати само 10.000 динара у злату годишње. На ово плаће заступник овлашћеног инжењера који ће радинима руководити“.

И члан X. уговора каже:

„Трајање овог уговора је пет година од дана закључења. На случај, да од дана пуне истекле пројекта на за дана продужења рада наступи један састој више од три месеца, утрпљује се да се оно време не рачуна у уговорни рок и г.г. Линдлеј и Чоне неће имати никаква потраживања на време тога застоја, ито би од тре имсеца више било. Но општина ће на против обавезује да плаћа г.г. Линдлеју и Чоне-у оне суме, које би она и за време тога застоја своме заступнику плаћали. По истеку тога застоја, ступају опет у живот одредбе чл. 6. одионо плаћања хонорара.

Трошкове ово уговора сноси општина.

Устоор је замишен у три примерка, од којих један има Давидеј, други Чоко, трећи општина*.

После свега овога, господо, ипак сам нам у повољно речи и изложио, једноста дана појединце ће т. Марковић са својом покудом, у којој хоред осталих услова стајала и тај услов, да Општина београдска усвоји Шпицов систем заштићивања. И ми ће сматрамо господо, за потребно, да се задржимо мало на одбор Општине београдске, без икакве претходне сагласе, да стуна у преговоре са г. Марковићем и за усвоја његову покуду? Ми но можемо тако да решимо и радимо, јер нам ће то пред нашим суспресентима нећи за то да оправдамо, најмање можемо вред општи, који за нама долазе: кога ће ли нам дати, нашо ће радим нашим пре ка у овом послу, необјашњиво и неразумљиво.

Ви знате господе, сада да решите о овој покуди г. Косу и Марковића. Ја нас питам и молим нас да ми одговорите: но је расправне питање о тек систему Шпицов и но нас је увери, да је тај систем у опште добар? Ви знате само да чинити, који су ми о том систему говорили, и то су г. Марковић, који није стручан у том погледу јер је он електротехничар, г. Милан Калетинић, професор Индустиче Геометарије за нашој Великој Школи, који тако је но може бити стручан у овом питању. Што г. Калетинић похвали на Грчарској, то је само о тек, што је ктто је ктто да брани овој систем, или то но нами да је се и Одбор уверио и дашо за закључак да је тај систем заиста добар и да нео овој год, који су у томе правцу проучаво синчиниу уарадо радиле, у тоју целе нема ништа, што ће ништаки. Треба господе, прво то нигде нисмо да расправљамо, на тек онда да стунамо у дискусију о овој покуди. Дакле нође је вишеле, да ми у опште о овој покуди не можемо говорити док стручни људи не би, на шаучном основу, дали мишљење, да треба да усвојимо Шпицов систем. — Да нодемо даље.

У чл. 3. покуде стоји ово:

„Као обавезнике да чачну комисију задужите с којима је реч у претходном члану, Општина београдска обавезује се да ће т. г. Н. В. Леон Косу и В. Ј. Марковићу пруж хинтеланду тражећу на крајеве, које ће они сами одредити експлоатација експеких у врем чаку радних као и за друге приход трошарине за нарон Београд“.

Господе, хоћу само да нас опазимо на извесне ствари, које може бити знати но нас не, а које ће докуктаћу да се она покуда прими. Ви дакле знаните у опште ману одлуку о овој покуди Марковића, с тим што ће ништо пре но што ће се Општина београдска моће задужити са 10 милијуна динара. Зато тај који говори о задужењу, то је зајам о варошкој трошарини у Београду, од 13. јуна 1884. године и у тоје покуди о трошарини, и у тој покуди ово:

„Као решење за редовни ненаплаћење интереса и амортизације овога дуга плаћа ће општина ће да споразуму с Општином београдском путем краљевског указа и на основу овог законо уствовни у Београду нар. трошарину (акциз) или плаћање извесне такве из извесне предмете за потребу у нашој држави уношене“.

А изнаше решење, које је донето за време председног министарства, од 14. јуна 1890. год. гласи овако:

„Одобрава се Општини нарони Београда да се на граћеве зграда за основне покуде, на граћеве земљиште, на хлапиће и накладнице, за суделовање у граћеву интрова и за граћење модерне кадрове, које задужити са 10,000,000 динара општинских“.

На дакле господо, да се на основу чл. 3. ове покуде даје гаранција за зајам, који нам се нирни, заштотакве гаранције на ове приходе, које буде дала експлоатација описаних предмета. То нам, да се нао гаранција залажу и приходи од водовода, канализације и нија, је нам сирочко, да Општина београдска неки мисљиоти, нити ове ако хоће да се креће у границама закона о трошарини од 1884. год. да даје те приходе у залогу, јер у закону стоји изрично да нема ништо тога дотицања од 10 милијуна дин. који дакле само трошарине, које ће се за ту чуе установити.

Општина београдска моно дакле, да набави зајам само по закону о трошарини од 1884. год. нинте не, то но тако и не може и не смо дозволити да она да зајам штогод више у залогу него што је по закон дозволено.

Треће је питање, господо, ако може ли Општина Београдска онако у овом правном положају, у коме се у овом тренутку налази, дати концесију и на експлоатацију предузећа која нодоја и канализације? Ви сте чули мало час из изнешене решења, да је ваше одобрење одлуке, која је донесена на збору грађана београдских 1890 год. и којим је одобрено Одбору општинском да може задужити општину са 10 милијуна дин. ради извршења помоћутих предмета. Ту је одлуку најпре дошао Одбор општински, да је по овлашћеном закону, поднео збору грађана на одобрење; али, сем тога, требала је та одлука да се одобри и највишим решењем. Шта је учинио одбор у овом тренутку Одбор општински да донесе ту одлуку да се зајам закључи, то бисте видели из онога што ће вам сада прочитати и што сам нашао штампано у броју Општинских Новина од 21. Маја 1890 год.

Градоначелник вар. Београда

У седници својој 18 тек. месеца одбор општине вар. Београда донео је ове одлуке:

1. Да со општина београдска за граћење зграда за основне школе, за граћење водовода, канализације и канализације, за суделовање у граћеву интрова и за граћење модерне кадрове задуги са 10 милиона динара општинских, и да у најкраћем року живесе збору грађана ово решење на одобреће.

2. Услови зајма да буду ови:

а. Интерес и отплата на општински капитал по овоју биги нећи но што је то одобрено заношо о варошкој трошарини у Београду од 13 јун. 1884 год. који у свима 3-ем члану каже „да услови овога зајма но моу бити тежи него што су код Уприне Фондова“.

б. да зајам отплате но све биги краћи од 23½ нити дужи од 50 година.

3. Да би се осигурала средства плаћање интереса и отплате на свај зајам и за време граћења и после, одбор решава, да се за ту сврху законо о на општој трошарини у Београду, од 13. јуна 1884 године, у споразуму са владом Њег. Величанства увеле у најкраћем року трошарина на ове предмете, који је могу бити предмет плаћања акцизнијих. Предмете на које ће се ова трошарина ударити, одредиће одбор општински.

4. Остављене одлуке Београда да се у комесију.

5. Чим збор грађана одобри предложено задужење, одбор општински изабраће контролни одбор, који ће контролисати употребе и трошења ових зајма, и то из средина својих изабраће за тај одбор из своје средине 3 члана, из најутицајнијих грађана ван одбора 6 чланова, а умолиће владу Њег. Величанства и Управу Народне Банке да и они од своје стране одреде по једно лице ко ће за то време ово ново контролни одбор састојти из 11 чланова.

Да би се изнашоло, у чему ће одлуке побројених нелних резолуција, могло бо одлазака приступати, а граћење водовода одних општина, одбор општински у својој седници, на основу тоне и у 13. чл. закона о општинама решило је: да се ова интересантна изборе и не уобзирају; али, и то ће решење важно сазове збор општинских на дан 29 ов. мес. према трећем ставу чл. 18-ог закона о општинама.

Предлазећи одлуке одборне јасности, суд Општине вар. Београда позива грађане београдске да 29 ових ово године дођу на *Општинске збор*, и гласају да ли одобравају или не предлоге.

1. Да се општина београдска за граћење зграда за основне школе, за граћење водовода, канализације и канализације, за суделовање у граћеву интрова и за граћење модерне кадрове задуги са 10 милиона динара општинских.

2. Услови зајма да буду ови:

а. Интерес и отплата на општински капитал но смеју бити нећи но што је то одобрено заношо о варошкој трошарини у Београду од 13. јуна 1884 год. који у свима 3-ем члану каже „но услови овога зајма не моу бити тежи него што су код Уприне Фондова“.

б. Да зајам отплате се сме бити краћи од 23½ нити дужи од 50 година.

Та одлука изгледа је из збору од 3. јуна нашто на прави збору није биле довољно гласача.

На том је збору решено и питање да се осетљене да у концесију.

Та одлука но збор је решено да се да у концесију само осигласе господо, кажи и за дакнадни Одбор општински, је је дошао с законским путем, и до дакле ни ако можемо друге каже збор грађана, но што би требало да буде на основу члана 13. закона о општинама.

Члан 13. закона 7. ч. 4 гласи овако:

„Што се један пут реши на збору а тиче се интереса општинскога, но може се мењати док не протекну две године пак дотле но сме грађани потребу имене надзора хлает не одбри. Но томе одобрењу збор може детичино решење и пре рока из ново решавати“.

Господо, ако ште видите, збор треба то питање да реши. Не можете ни ново само, пре-ласели преко нас да питање одлуку збора и да хајте сва ова предузећа у експлоатацију страћења једи кам те но да и онај чл. 13. закона о општинама.

Пород тих разлога, које сам изнео, и на се ову одлуку но може Одбор општински да решава о овакоју покуди г. Марковића, ја хоћу да се изложи још на један закон, а то је закон о напоравним друштвима од 1896. год. У члану 5. покуде г.г. Косу и Марковића стоји ово:

„Општина београдска као интересована у експлоатацији ових предузећа може једно лице да буде представника у управном одбору са бројем од ⅓ (три седмине) чланова који буду састављали тај савет. Савет ће ову главеље бирати свога председника“.

Сад да се обазрете господо, на закон о акционарским друштвима, од 10. децембра 1896. године.

Члан 7. тога закона гласи овако:

„У оснивачком друштву могу учествовати и страни држављани али само да их може бити више од једне четвртине.“

А члан 37. гласи овако:

„Управни одбор акционарске друштва иступа друштво према суду.“

Он се састоји из најмање три или више лица, који се бирају по прописима друштвеним; у управном одбору но може бити више од ⅓ страних држављана“.

Ја, мислим нас господо, нако сада са овом покудом стојимо? Зар да се дамо пред Одбор општински нинош покуда Косу и Марковића на решење, а ми стоји у сукоб са законитим законом! Зар не би успело дечецани да нас се скаче чоек од закона друга и овеје? Ако господа одлучи комисије одређена за студију ове ствари шту сами знате нако ова покуда стоји са законске стране, онда ће ми моћи да ову ствар ступцији решавају о њој требало је да су прилитали кога који се ту разуме да нам да објашњења.

Али, господо, претпостављено, на да се то по дашу но може противставити, да сте ово тако не шестоји ни да у једно дубље у покуди Косу и Марковића. Ја ку ту бити слободан да вам изложи неколико ствари, из којих ће бити, мислим, закључити да не само да ова покуда не вала него да је она нооша рђава, покуда, која, ако не би општину довела до пропасти, а она би довела општину у такво стање да ће ништа преостајати опћуду да она апсолутно нође ништа имала у својим рукама.

Господо, у самом почетку, у закључку ове покуде стоји: (чита): „Покуда за зајам и изнашење јавних радова општине београдске“.

Ми нопоретаво говоримо о једном и другом господину ако о једноме, који нуде зајам. Ну, чоју тиме, они не сами да не нуде зајам, већ они хоће да преузме за изношења предузећа сами израћују, да буду изнутрашти, и да их експлоатишу. Из садржине ове покуде видимо да сви покудачи покуду ни трима за ове послове, на да нисте интересално овоју биги приликно добро ситуирани; дакле, видимо да они нису покудачи него посредници. Кад то не би биле, зашто би онда узимала и они одредбе у чл. 9. Ја нас молим да се сећујемо ми да нам је можда мој говор дуг, а ја мислим да је биле сведујати и

једна дуг говор него учинити једну конференцију која би праве дуге последице повукла.

У чл. 9 вели се ово: (чита): „У случају кад би г.г. Н. В. Леон Косу и В. Ј. Марковић образовали у виду акционарска општа утопрва безимено друштво за грађење и експлоатацију, општина београдска се обавезује да удари своју печат на облигације тога друштва...“ и т.д.

Господо, да би праве посљедице, које би ви дали, наступиле, то је зато, што је сама Косу и Марковић пријавили и који се подали довољно обавештени и да одбор буде предсједником на равно доноше по обе утопрве страна. Но, што је г. Марковић изјавио да он за ово, у име своје друштва, не би хтио никако прихватити, то је од њега потпуно да се изјави, шта ће у томе спречава и ни је никако сведене разлоге:

1. Друштво, које би извршило ово радње имаде би да извади и потребан новац ако ће хоће исплате у којој би се цели створили новчано друштво за зајмове. Аднице своја друштва не би биле примљене од стране заштитника, ако му на чему не би стајао предсједник којег би ово било странои свету показати и тај сам зајмодавац би хтео знати, чему да страни капитал мезо поклонити и са гледишта економијске и са гледишта личног свиде врло поверљиве.“

Господо, Ја нисам потребе да вам сад казујем да је изјављени као ово што сам рекао. То су сами Косу и Марковић признали одме, те је сама изјава из чега Карковић доше. Ако хоће да створе овде једно акционарско друштво. Ја ћу сад да вам кажем опасности, којима се општина изложе ако у овоме одлучу доцусти реализовање овога зајма.

Пре неколико година општина београдска дала је дре концесије г. Карковићу. Које је ово тако лепо научао и које је њих ово продужавало ово прилично познат. И једну и другу концесију он је врло сасгавио конвенцијом, који је врлине тумачењем концесију. Изузетно није само с њиме стекли не треба да ово виде не нисам ја ја то скрио пред овим друштвом. Кад се створи акционарско друштво и кад се створи акционарски капитал, онда треба да нађе да створи онако теку.

Аднице могу да буду уплаћене у новцу, узмите 1000 акција по 100 динара, што је један 1,000.000 дин. Али те акције могу да буду уплаћене и на други начин: може један акционар дати место новца своју способност, други какав свој имовинат, трећи непокретно земље и т.д. дакле акције не морају да буду уплаћене у готову новцу, већ оне могу бити уплаћене и у разним стварима које могу бити предмет обавезе. Мислите ли на кад би Косу и Марковић пренијали концесију на акције, друштво да се за ово неби добро наплатили? Они тек друштву кажу: ми у друштво уносимо нашу концесију и тражимо на ове концесије толико акција. Друштво је при преношењу оних својих концесија на друштво добио 980 акција за тај умет концесије који се зове аррет ех лапто ои је добио 980 акција од 2.400 акција које су биле предвиђено створене.

Г. Карковић је казао јучс да је то за нас потпуно свеједеречна ствар, ако ћоће Косу и Марковић да зараде. Нека зараде ако хоћта милион и два (милиона) више ми треба да прекупимо њихови дела продужења. Ја сам, господо, да вам кажем да је у овом случају г. Карковић у супротности са самим собом, пошто је он раније тражио да се ово уметне и од 50 динара. А кад је реч о милионима ја сматрам, да општина београдска нема материјалне могућности да чини такве жртве.

Да ли стоје то да општина београдска већ претрпела извесну штету ако дозволи да се образује акционарско друштво? Не стоји. Претрпела би, и још какву штету, јер каквог овај чл. 11 ове повуде гласи овако: „Дезинтиментом ће се утопрвом на свим начин признати општини београдској право да отпуни све радове и део инвентивног у чистом добитку који у року од 25 (двадесет пет) година рачунајући од дана кад се сви радови буду довршили.“ и т.д. на онда „У случају безимене друштва општина ће имати да плати за отпуп овоме друштву:

1. позитивношки тога дана део номиналне капитала друштвене у обвезницама“ и т.д.

2. Позитивну друштвене имовине у акцијама чија ће се предност рачунати по капитализацији од 5% и т.д.“ и т.д.

И ако, г. Карковићу, изтраже Косу и Марковић од свога конкурирања, који ће бити опасности да изврши ове радове, 2 милиона.....

(Карковић: не зато се то опитнине, Општина београдска ово велелепу друштвене капитала да плати на основу свога чл. 11 тачке 2. што ако се неома, г. Карковићу, мора спасити. Карковић: Општина плаћа само ово на што се обвезала: председник: молим Вас не прекидајте говорника. Дабу вам реч на неке говорите).

У осталом, ово не жели ни предузе да нисам да кад је реч о акционарским друштвима имам права да тражим да ваше корујете неки него г. Карковићу — ја ћу се позвати на стручне њиове најновије научне из њих сам и сам право материјала да образлажи сво своје мишљење за што ово предузе не ваља и зашто одбор не треба да је прима. У члану 9. вопуде стоји:

„У случају кад би г.г. Н. В. Леон Косу и В. Ј. Марковић образовали у виду широкога опог утопрва безимено друштво за грађење и експлоатацију железничке пруге београдска са задужење, пруга ово друштво да општинске тога друштва у акцијама интерес и хипотекарна тих облигација ће претиче ову суму коју је општина гарантовала.“ —

Господо, ово сваки ово. Општина београдска нема дакле. Кад се држава, округ, сре или општина задужује, онда се задужење врши у облику облигација. Тај облик задуживања истеји и примењује се од 50 година и то с великим успехом. Косу и Марковић кажу да ће општина београдска ударити на друштвене акције свој печат, до шесше ваше задужења. Кад је то тако, шта ће онда акционарско друштво, шта ће онда акционарски капитал, јер ван ствене сувише тај капитал треба да буде нечиме уплаћен.

Даље ово. У чл. 9. се каже: У случају кад би се образовало безимено друштво за грађење и експлоатацију железничке пруге београдске са да ударе свој печат на облигације тога друштва и какво интерес и хипотекарна тих облигација ће претиче ову суму, коју је општина гарантовала. У овом случају општина ће добијати либералне акције и т.д.

Ја ћу, господо, да вам мислим отварати ден облигација и ван ове суме и ван граница капитала задужења. То не каже само ја него је то казао и г. Бранко Бошковић који је може бити и врло мишљење дао о овој потуди: то каже јасно сам текст цитираног члана закона.

Даље је г. Карковић са ним потпуно тврдо да нема никакве опасности да ће то акционарско друштво, које би било за ово радове по овој концесији створено имати чисте добите 5% од резерви конд и 10% на име преосше управном одбору, јер се то тако, вели он, је са ревне природе.

Пре свега, ја ћу рећи о рачуницу, будите уверени да ми на заиду као што изјављују изјављују то нисмо било од нас, они су јем с жилом изтворили потпуни практичност и неће се они изаћи у рачуну прошнуте. Шта су они то стварали, то ваја без икаква ишчиће. Не може г. Марковић да се брани разлогом да је та добит предвиђена само зато, што што и овде изјавили господа, међу којима г. Карковић на прво месту, каже, да ће се само зато мезо добити могућности да друштво састанак, да треба да акционари — иесле да ће од свога предузећа имати користи. Ти људи са заиду бољи су и способнији од нас у рачуницу. Као што рекох они су ово потребно им финансисто знање посвећени с мајчином материјом, а ми то знање морамо сами и муке за добијамо у дицијски годишта.

Ово се заиод неће прекратити бар према нама а да је се г. Карковић изјавио сво, је ћу сад да вам нисмо ово:

Интерал § 2 вопуде:

„У експлоатацији водопада уреће се у рачун сваком чист приход истог водопада, који се неки на 130.000 дин. Кад се од брутс приходи буду одузели трошкови експлоатације и једна сума разна закупнину сапствених с електрични водопада, сваке ће принадати општини београдској, док то сваке придружено друштву не буде нашло суму разну 130.000 дин“.

Тако је господо речено у § 3. о брутто приходу експлоатације, тако је речено у § 6. о брутто приходу реја. Ви видите, да ту изразе од 10% управном одбору и 5% за резервни конд изда да се узме из тих прихода из тога сваке. Али, молим, ни ово сваке? То се господо умем, нисте од нас предузећа? Умем се од великога, нисте сами јасно да нас напишете у § одлиције § 2.

То су тих 15%. Онда ће се тек општини дозусти ова добит (од 15%) да је с друштвом дели по 50%. Зашто покушали уживају то продужења? За то нисте изаћи готов подвезе, за то што имају осуда сигурне приход и што ће тако бити у могућности да реализују ових 15%. Ја се чудим, како могу изуи као г. Карковић говорити о једној ствари кад ниеу довољно проучили. Шта је за одговорнику, који нисаје ни у пресе своје сопствене ноше, кад ствар стоји дручије него што они, не познајући је, жеље? Јоште човеке, који се радиле у акционарским стварима. Ето г. Пашу-а на неки он каже да ја је ово неке инвалсне или г. Карковићеве тачније. Није ми јасно да ће управа друштва на седа подвезда уживати 5% за резервни конд и 10% на осе. А ако је једна година, која ће општину београдску да мора у том облику правити зајам, да се нашле опасности да ће створи безброј акција и облигација. Онаена је стварно у том облику правити зајам. Кад сам ту своју чисте једно чуснног професора каријског Конта, жалио сам да се општина чиниле радило задуживања у акционарским друштвима с акцијама и облигацијама.

(продужиће се.)

О Б Ј А В А

Општина београдска изјаде под закуп подруп под школом код „Саборне цркве“ за једну или три године даља одмах.

Обратити се економском одељењу општине београдске.

Два дућана, у улици Краља Александра, (преће Фишекција) у којима су биле до скора старинарске радње, — издају се под закуп одмах.

Ко жели узети један или оба ова дућана нека се обрати Суду општине београдске.

Од Суда општине београдске, 8. Маја 1898. год. Београд.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Дипломатарије:

а) За чишћење дипломе (писмарије) без разлике на странице — — — 0·20 д.
б) За венчани шпарцерт — — — 0·40 д.
в) За увидак — — — — — 0·20 д.
г) За велики увидак шпарцерт у тестименти — — — — — — — 0·50 д.
д) За чишћење дипломе од два странице 0·20 д.
ђ) За чишћење простог дипломе — 0·10 д.
е) За чишћење чишћења од 2 и по метра уредно са печата — — 0·24 д.
ж) За чишћење чишћења од 2 и по метра уредно са нише печ — — 0·20 д.
з) За важење дипломе (шпарцерт) без разлике на странице — — 0·75 д.

II. Гробарина:

а) Гроб за доду — — — — — 7 — д.
б) Гроб за одраслу — — — — 12 — д.
в) Мала гробница — — — — 555·52 д.
г) Велика гробница III реда — — 998·93 д.
д) Велика гробница II реда — — 1699·93 д.
ђ) Велика гробница I реда — — 1684·57 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА — Штампарија Д. Димитријевића Бр. 315—98. — Уредник УРОШ ЕУМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI | НЕДЕЉА 31. МАЈА 1898. | Број 22.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДНАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За остале земље на годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВИШТВУ НА ОПШТИНСКОМ СУД А СВЕ ПОТРЕБНО ДОЂИЊЕ НА ЂУРЂИНА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

Рађено у здању суда општине београдске 23. Маја 1898. године у Београду.

ЗАПИСНИК

бирачког одбора изборне скупштине, сазване за избор два посланика за Народну Скупштину, за вар. Београд, за тогодишњу скупштинску периоду 1897., 1898. и 1899. год.

На основу указа Његовог Величанства Краља Србије Александра I. од 17. Априла 1898. год. сазвата је на данашњи дан изборна скупштина за избор два посланика за варош Београд, за народну скупштину, а за тогодишњу скупштинску периоду 1897., 1898. и 1899. год.

Тачно у осам часова у дутру, председник Општине београдске, као председник изборне скупштине (чл. 27.) објавио је да је изборна скупштина отворена и позвао присутне бираче, којих је било више од двадесет на окупу, да према чл. 28. изборног закона изаберу четири лица, која ће под председништвом председника општине, као бирачки одбор водити бригу о целој даљој изборне скупштине.

Присутни бирачи су споразумно изабрали она лица за чланове бирачког одбора: Љубомира Остојића пензионера, Митутина Ј. Марковића б. касаџ. судију, Бранимира Ј. Рајића кмета београдског и Гавру Стојановића кафеџију, што је одмах и објављено.

За деловођу изборне скупштине бирачки одбор изабрао је Уроша Кузмановића секретара општине београдске и придао му је у помоћ потребан број општинских писара, ради бржег отправљања пописаних послова.

За овим је приступљено примању гласова онако, како прописују чланови 20, 29, 30, 31, 32. и 33. закона изборног.

За све време трајања изборне скупштине рад је текао по закону и без икаквих сметња и препрека.

Тачно у 7 часова и 39 минута по подне, када је према државном календару данашњег дана сунце зашло, затворени су улазни на биралиште и нико више нађе на исто пуштен, па је приступљено примању гласова од оних лица, што су се за време затварања биралишта на истом затекли.

Примање ових гласова трајало је до 9 часова и 20 минута, када је бирачки одбор решио и огласио, да је изборна скупштина свршена (чл. 33. изборног закона).

За овим су сабирани сви таблаји, на којима су бележена имена бираних и бирача, са додатком једног празног таблаја, свега на броју 54 таблаја (чл. 34. изборног закона).

На последњем празном таблају забележено је, колико је према азбучном списку свега бирача дошло и гласало, што је цео бирачки одбор потписима утврдио и скупу објавио (чл. 35. изборног закона).

Пошто је све ово урађено, бирачки је одбор на основу чл. 36. изборног закона приступио скупљању и упоређивању гласова, колико је који бирани добио, па је нашао:

Да је према азбучном списку имало право гласа 7525 грађ.
Да је према азбучном списку дошло и гласало . 2069 глас.
Да је према овоме свршена већина 1035 (чл. 37. изборног закона.)

Да су на овој изборној скупштини истакнути као кандидати за народне посланике ова лица:

Драгомир В. Радуловић трговац, Голуб С. Јањић трговац, Никола П. Пашић б. председник општине, Коста С. Таушановић управник београдске задруге, Дим. Бирковић трговац, Михајло Павловић трговац, Тома Михајловић трговац, Пера Павловић кафеџопесац, Д. Стаменковић трговац, Стојан Рибарац адвокат и Димитрије Живановић берберин.

Да су од истакнутих кандидата, добили по онолико гласова и то:

Драгомир В. Радуловић	1673
Голуб С. Јањић	1679
Никола П. Пашић	389
Коста С. Таушановић	390
Димитрије Бирковић	1
Михајло Павловић	2
Тома Михајловић	1
Пера Павловић	1
Димитрије Стаменковић	1
Стојан Рибарац	1
Димитрије Живановић	1

Да у току рада бирачког одбора и за време трајања изборне скупштине, није против рада ни против овог избора поднета ни усмена ни писмена жалба.

На основу овог резултата и чл. 37. и осталих чланова изборног закона, бирачки одбор оглашава,

Да су за народне посланике за вар. Београд за тогодишњу скупштинску периоду 1897, 1898 и 1899 годину свршеном већином гласова изабрата ова лица: г.г. Голуб С. Јањић и Драгомир В. Радуловић трговци овд.

На основу овог записника одбор је написао, потписао и у руке предао пуномоћство изабраним посланицима, сваком засебно, на реверс.

Овом записнику додаје се списка уписаних 54 таблаја, на којима су бележена гласови и имена бираних.

Записник је овај пред збором прочитао председник бирачког одбора

Сва ова акта повераваају се председнику бирачког одбора да их према чл. 51. изборног закона пошаље надлежним путем народној скупштини.

Председник бирачког одбора изборне скупштине града Београда, Председник београдске општине,

Деловођа, *Урош Кузмановић* с. р. — *Н. Д. Стевановић* с. р.

Чланови одбора,

Милут. Ј. Марковић с. р., *Љуб. Остојић* пук. у пенз. с. р., *Гаврило Стојановић* с. р., *Бран. Ј. Рајић* с. р.

НАРЕДБА

Чланом 38. другом алинејом грађевинског закона за варош Београд, од 11. децембра 1896. године наређено је: „да се постојеће ограде са стране улица морају у року од једне године дана тако преправити, да одговарају прописима овога закона“.

Пошто има врло многих случајева, да сопственици имања у којима има ограда са лица улица више него условљени, то суд општине варошн Београда овим позива све сопственике дотичних имања, да у року од месец дана, од дана када овај оглас изађе, буду дужни уклонити постојеће ограде и друге постанити које ће одговарати прописима грађевинског закона и правилника за варош Београд.

Који сопственик не изврши ово судско наређење, искусиће законске последице.

Од Суда општине варошн Београда. 1. Маја 1898. ГВр. 932.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

10. Маја 1898. год.

Председавао председник г. И. Д. Стевановић, присутни: чланови суда г. г. Вас. Ј. Радој, од одборника бивш: г.г. М. Константиновић, Д. М. Зорбовић, Стојан Живковић, Васа Николић, Марко С. Петровићевић, Коста М. Ђорђе, Глиша Стојановић, Јеврем Стојковић, Мих. Б. Илић, Др. Јово, Р. Драговић, Илија Чутуриловић, Милош Миловановић, Јован М. Јанковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 15. Маја 1898. год. и примљен је без измена.

II

Одборник г. Милан Капетановић приказује, да се је одборник г. Милутин Ј. Марковић отрешио о дату рок, над је одговорне на примедбу кастову односно питањима стеновитих беспаћа у седници, у којој није био г. Капетановић, па моли да она прикедба уђе у записник.

Одбор је одлучио,

да се она примедба г. Капетановића забележи у записник одборских одлука.

III

По прочитаној акта пп. сакамашког, Абр. 3040, одбор је нађено,

да је Драгутин Нешић од коларски радећи рђавог младања и неповољног имовинског стања.

IV

По прочитаку молбе шанџиског одбора Абр. 2200, упућене општини од председништва Министарског Савета, да општино дају потребног земљишта за подизање хлеа пред џамије, одбор је решио,

да се општина београдска за сада опој молби не може одазвати.

V

По прочитаку молбе Вл. Јанковића судије Абр. 7168, да му општина плати помоћнице у улици Стари Толстоја, које је он наџидући кућу према регулационом плану напустио, — Одбор је одлучио,

да се она молба упути грађевинском одбору на мишљење, да ли треба да се приступи регулацији исте улице, у којој је оно земљиште.

VI

По прочитану акта одбора за попављање Абр. 3682, којим се тражи од општине, да положи ону суму, коју је у седници одборској од 7. Нов. 1896. Абр. 9704 одредила за поново попављење, одбор је одлучио,

да се умоли одбор за попављење, да се за исплату оне суме стрпи, пошто иначе сада нема потребе за ону поноћ.

VII

По прочитаку молбе управника богаљачке банке „Јевремовића“, Абр. 2579. да се банци ослободи плаћања на утрошену воду из новог водовода, одбор је после пространијег гласања са 12 гласова против 2 (и више гласно) решио,

да се она молба не може задовољити, него да се тражи наплата за њен утрошену воду и да се у будуће редовно наплаћује за утрошену воду.

VIII

По прочитану молбе Ђорђа Видошевића трг. пиварског Абр. 2849. Косте Бранковића пиварџ. трговца Абр. 2848. Милића Јанковића трг. Абр. 2847 и Радошевића и Михајловића трг. Абр. 3026 којима моле, да им се врати трошаринска такса за вино, изложено под трошаринске рејоне, а по прочитаку шпекулара трошаринске управе на сваку молбу, одбор је решио,

да се за наведено вино нам београдске трошарињске линије према подцетим доказима врати из касе трошарињске Ђорђу Видошевићу три стотине седамдесет и осам динара и осамдесет пара; Кости Бранковићу три стотине седамдесет и два динара и осамдесет осам пара; Милану Јанковићу четрдесет денет динара и четири паре и Радошевићу и Михајловићу двадесет и седам динара и четири паре.

IX

Прилком решавања о попављу трошарињског такође на наведено вино не изложени молбама, одбор је одлучио,

да управа општинске трошарине у најкраћем року поднесе одбору напетиај.

а. Колико је у 1896. и 1897. год. било прихода трошарињског на вино, колико је прављено на наведено вино, те према томе, колико је у каси трошарињској остало као чист приход од таксе трошарињске на вино.

б. Да поднесе извештај са мишљењем, како да се од сада боље и тачније контролише рекескедација вина и поврашај трошарињске таксе на изнесено вино.

в. Да управа општинске трошарине од сада контролише при изласу јавину вина истим оним апаратом, којим се прегледа вино при улазу у трошарињски рејон и да оглашује за изнесено само оно вино, које је приближно исте јачине као вино, што је увезено.

X

По прочитаку молбе Ђорђа Калинића економа опд. Абр. 681, да му општина скокорпште сокај дво иконо, што должи под рејонски бразар и по прочитаку шпекулара трошарињске одељења о опој молби Гбр. 180, одбор је решио,

да се експропријација опог имања одложи, док не буде потребно, да се изводи регулациони план на овоме месту.

XI

На предлог нетолишње одборнике, одбор је решио,

да буде члан комисије за проучавање питања о одређивању цене зебу и одборник г. Др. Марко Т. Лека.

XII

На предлог нетолишње одборнике, и пошто је цена брашну и жижу спала, одбор је решио,

да се цена хлебу спусти на тридесет и пет пара по килограму, и да се леб продаје по толико у тежини од 1000 грама. Ова цена да важи од двадесет прог маја ове године, закључно.

САСТАНАК

држан 15. Марта 1898. год.

(По стенографским белешкама)

Председава председник г. И. Д. Стевановић, присутни: чланови суда г.г. Вас. Ј. Радој и Јов Антонијевић, од одборника бивш: г.г. Свет. Ј. Гавазић, Паја Николић, Стеван Живковић, Стев. Николић, Р. Драговић, Марко С. Петровићевић, Трајко Стојковић, Младен Ј. Марковић, Коста Др. Стојић, Стеван Николић, Бог. М. Чанчић, Глиша Стојановић, Голуб С. Јакић, Дим. Гавазановић, Ц. Н. Лазаревић, В. Ст. Петровић, М. Спичић, Др. Јеврем, Милош Миловановић, Младен Б. Илић, Др. Јово, Милош Арсенијевић, Лука Живковић, Б. Димитријевић, Д. М. Зорбовић, Др. Л. Пацу, Константин Ђурић, Д. Карапетић, Милан Константиновић, Тод. Ј. Младеновић, Вас. Чортановић, Б. Пантелић, М. Н. Тадијевић, Н. В. Симоновић, Гаврило Бретић, Др. Ст. пан Живић, В. Р. Обрадић, Димитрије Стојановић, К. Н. Николајевић, Ј. М. Јанковић.

Записник секретар г. Урош Кузмановић.

Почетак у 3½ часова по подне.

(продужење)

Лука Живковић — (присутан). Нијсам тенденцију да се занимам, за што нама ти људи да не дају зајам у новцу, ради остварења потребних радова, већ нам тај зајам дају у облику рада? Је ли општина исправила ма другим средством то не може ни из кога другог извући да жаће повољнију понуду, већ мора да пристане на ову? Онако, као што се овде предлаже, не знам ни ниже ни више, него да је Општини лакша сиоре да исмогућавста да остварн зајам. Међутим, ја сам стајао такође на стаоишту Илије Јовановића да је пре две године била пред општином Двобојска понуда и то по курсу од 87% и то само за зајам у новцу, а не и за извршење оних радова и експлоатацију, као што ова тражи. Од тога ће нам се зајам, према садашњим приликама стаће материјално у општини више промишљен.

Господин председник у ч. 4. закуп. је Општина београдска у рашчеку за право пољо добила ко ти годишњи износ одуже, прилазе г. г. Кису и Марковићу исказ ово износа за последњих пет година.

А зар нисте Општини ви би имала право да се одужује у годишњим ратама?!

Кажу то господо, да се Београдска општина не одужује у годишњим ратама, већ она прави зајам у облигацијама, а он вам да се амортизира у току година, као што је природни ред? Потребно је баш господи напоменути, да исто толико потпуно право оталожавања, као је мотивација ирао исправна. Ова нам опште тражи на ове вештаке имутета и имовинарије 6,50% да 50 година, а сем тога траже још да им се и они радови изведу у сопственој режији. Ја држим со, тражи још зарад других великих разлога добити и горити.

Још једна важна ствар. Мислим на нашу одређивања цене предмете у покуди. И ту исто да изразим да тај начин одбија одавде говора који тако њиног потеза на избрани суд. Општина не сме нашим трећем давати право одређивања цене, јер нигде ја не бих смео да гарантујем, да ће Општина Београдска неки пехлеб у стању да одређује цене.

Дали дакле, нама предузећа у експлоатацији, а под једно тешким условима, а поред тога још ситна и трајске тих предузећа мислим, нама неђу новац, него су посредници и који ће на овом конценирам тражити по свету да траже новац — је то не разумем, и ни сами тих разлога, који сам давао као правна лица, да ју да гласам против ове понуде.

И матерсја и чист општини београдске, зато тиу, да со она вопуда одиже! Жиле одговарају.

Доц. Тирковић. — Луба Живковић је радикално онако по одношајима, и ја не могу тако лако да говорим.

Односни господо, најзвиљу неку ствар могу да прозборим у најкраћим. Он вам спомиње у свом говору и Пиноте, с којим је Општина имала сгор: али господо, друге је Цинои и друге је ово. Ово предузеће — трамваји и осталоме — није је Пиноте рађено, оно је со ново. Општина није обезбеда ничим. Нашалне гаранције,

кати на нега, које њему Општина дала, а овде онима општинц дође ово нто ма и онда ствари је стар природна, што је Цинои продао своју кошницеју другима. Дакле ово што кажите, шмоју ове две кошнице, биће је радинац. Дакле ваша је ваша одавно ова добита, о којој сам ја и ћу у своме говору напоменуо. Ја сам прва тражио од г. председника реч и волио га да ми објасни, за што ваше ушо у ову кошницеју и ово што је ваша у кошници осећао, за ће ентиха да одређује ове такве. Ја и као је г. Љубо мало пре чуо од председника да је прошитао писмо Мариновићево да је право оно писмо да одређује те такве, ваки ни ниje сматрао за потребно да ту ствар тако и објасни; сигурно је стрмено био сиу говор да ући да говори. Тако исто мало сам ући и ја ову добит, да никакве добити другиме не може нкати док нико у одбору Општине боследнеко, буду чесни Срби, ако само ако буде седео пакав владини, он ће дотворити да странци од оних утемељених нису као. То је моје мишљење, и ја мислим, да тога ни сви не могу бити.

Ово што г. Љубо каже, како ће ту бити грађи пиш Јар и добит, то је ово тек да се разговорило и нашим и нашинарском другиме, ја ја сам и ући реко: Општина боследнеко, буду чесни Срби, ако само ако буде седео пакав владини, он ће дотворити да странци од оних утемељених нису као. То је моје мишљење, и ја мислим, да тога ни сви не могу бити. Ово што г. Љубо каже, како ће ту бити грађи пиш Јар и добит, то је ово тек да се разговорило и нашим и нашинарском другиме, ја ја сам и ући реко: Општина боследнеко, буду чесни Срби, ако само ако буде седео пакав владини, он ће дотворити да странци од оних утемељених нису као. То је моје мишљење, и ја мислим, да тога ни сви не могу бити.

жаво питање: да ли да се народним преговори ова или она система канализања. То је питање и на том скупу решено у главноме онако исто што је решавано пре 11 година на интернационалном скупу хигијеничара и домородаца у Бечу.

Решење и једног и другог скупа може се у главном овако парафрзе: „Потребно је знати се за једну систему, шта се у решавању тога питања каже руководити женски праћизам, па спецификује и комбинован разне системе".

Ја имам неке изванредне појмове о Хавантовцу који при себи, Резонујући о њему је јасно да том скупу у Карлсруе Хавана је, не да се ни ће знати како се изучари ниу могли решити да овај или онај систем у опште прекрту дазу. На том скупу био је и наш такође познати Лиман и он је један од оних, који је устао и казао Герцеру да и ако је г. Герцер рад дозбру ова моја казивања као последње мојљуби за систем дизајна. Он је нарочито ударио гласом на то, како је описао да се један такав скуп, упусти у препоруке ове или оне системе, него је за то, да се остане слобода избора. Осем Лимана тога су и њемачки били и проф. Бауинжстор и други.

Сад да ван казем што је изнашао Герцеров да он узме заставу у руке и да потегне то питање за одређено систему, као за непотпуно канализацију, ако што сам га ја назвао, Господо, небина немачких народа, тако су жељезнице за канализацију, да во подсећам које сам Герцер изнеси, од 546 народа у Немачкој нису канализације 455, а свега је 18 народа потпуно канализовано.

Шта је узрок томе, запитао се Герцер? Узрок су темни хигијенски захтеви, који се стављају од стране хигијеничара приликом канализација. Народи у Немачкој имају ту навику и навикли су на ту навику, да воде њихових река, где би могли да набављају неквасноту из канала, а да не загазе и не окуже воду у реци. Такви је случај и са њемачком главних народа пругом Београд. Шабац и Смедерево, које се налазе поред ове реке. С тога њемачки народи захтевају да пречисти отпадну воду и да сатре све клице које се њоме у набачивој неквасноти налазе. Замислите, господо, шта то све значи, кад се сва немачка маса пројављивати и разним хемијским средствима учинити, да заранких клица у тој неквасноћи не остане. А ако се узме у разум још и то да у њиховој је околини канализација воде њена, да су темпо и то неразмерно њени и пропасти ово издавка и пречишћавања, онда се може разумети за што је што то чинимеђа се канализација не спрчује и не изгуби, да пора пошто је канала неквасни жабацишти заједно са почетвором из нужника и помијара. Герцер, као што сам помено, налази да узрок неизврпеку канализаији јесте у претерании захтевима хигијене, која не води рачуна о новчаку, него сама тражи да се њени сви захтеви испуне. Ја мислим да није потребно да указам у даље објашњења шта је побудило Герцера да узме заставу у руке — да се бори за систем одвојеног канализања.

Ја ћу да додирнем још једно питање. Тврди се да је систем одвојеног канализања јевтинији од система потпуног канализања. Ја казаћи да то не стоји и да се то не може никако у општи тврдити. Тога сам увидела не само ја, него и многи други. На интернационалном хигијеничара једе је један такав од стручних лица шго су Герцер и Херцберг, на су они доказали, да је одвојена система не само скупља, него да је и скупља. Као пример навео је један Арад. Кад се као пример узме Арад, онда се без сваке сумње мора доћи до закључка, да би потпуно канализовање Арада било несравнено скупље него што је система Шонова. А зашто би баш скупље ла? Ево зашто. Но општу Герцера, Арад се налази у једној нишки народ реке Марише. Сама народ стоји нижи, неиоп нижо-а реке. Да би могла вода и нечистоћа из народи излазити, сагрођен је један канал, који се на 80 километара мањ 16 сати испод народи, у реку нлазиа. У таквим приликама није чудо што се прибегава Шоновој или у опште одвојеној системи, која их не спасава од шишњо, али их спасава од нечистоће. Пређимо Београд на Арадом систем је неуспешно. Полазај је Београда такав, да кад би се и нишиње уполила у канале, не би се добили такво велики канали као што се оне предвиђа. Дакле је тоне пројекат за канализање Београда, који је за неки део Београда израђен. Према пројекту грађевинске одељења нашеи дужина канала 51 километар, а од те дужине баш нреко 40 километара у земљи. Зиачи да не готово цела врсна бити у земљи, а зиданих канала баће само у доњим градским народи. Према пројекту Хобрехтовом нису обухваћа и нео немачкими дућаневи и свиски крај, рачуна дужина канала неши износи 115 километ. а дужина канала од цеви износи 94 километра.

Као што видите с показним огромним канализација одо не може бити ни говора. Према томе, моје је жељење да би било са свим потребно успоставити нешотпуки систем и примењити га водљивно и за године и доне године.

Ја сам сврбежи пажњу, господо, да Београд нио, као што сам је сазнао, познате, у свом ширем појасу, нешиком околи, које су у много вишем него што је писана улица, и ако под успомено систем да се нишиње не води у канале, онда ће и даље остати да у тим канадама нишиња сиљаи у земљу и тиме ће и даље плазити стаиовиу а ми ће моћи ако ће ми ће моћи ако ће ми ће народи канализне. Дакле, господо, сиина сам је позвати да ина појединих места у варошн, где се слегне телно воде од кише, да се врсида не само свебрајај, него се и кваре и читаве кадаре. Дакле, ако би само успорили оканом систем канализације, знатно ће, да кажем, да оканае неке крајине штету и даље. Ма ако, господо, и до сада нашином канале градили само за одвод кишнице, и онда, кажи би разлози могли да нас утешеде да их даиде не градимо. Ако дакле успојите овај систем одвојених канала ни ће но пређе каквла за нужнику неквасноту и то ваварадо, морали да градимо и једну воду крезу канала за одвођење кишнице, а то ће нас даљеко скупље коштати него кад бисмо те радили сада уједно. Као разлог да се пристуне увођењу Шоновог система канализације истиче се и — новчаки. Ако се, господо, оцени онај разлог, у сад ћу, прикази нешедно, онда ћу ћу прва бити тај, који ће обрушити тај принцип приказатиге; јер сам ја један од оних, који жалим што ми сувише пристурајем са жељама за скупим модернизацијама.

Једна народ, као што је Београд, сувише се бави у неким прилозима, следећи у томе за другим већим народи на њихова држава посматрања. Овде, господо, у Београду, где има неколико десетина хиљада становника, и где су знатне трговачки удрени на то ствлошење, онда је на свим нама принци нтезање со свим увоштак, само та нешала треба да буде разумна и да не иде за тим да немогуће граница. Као што рекох, господо, у свом питању, о трећем нашем, ни бисмо, ако би усвојили овај систем, народ нашла за одвођење нечистоће из нужника и помијара, морали да градимо још једну воду крезу канала, а то је немогуће са новчаког гледишта. Дакле, ако се нечиме овог принцип штедње, онда ја држим да је неуспешно да се неуспешно само за овај један систем Шонов, који је од свију тих нешотпуних система најскупљи.

Вех, ако се каже, да бе се тим учинила жена штедња, онда, држим, да бе најбоље било да Општина, док се не нађе неки нарочити начин за израду разних система канала, на који буде могућ јединици за Општину, нека тај систем и узме, а не онако вешкати се у напред само за један систем.

На погледу да назначим и ово. Нетачне се Арад, који трсба да нам служи за пример те да по њему узимо и ми тај систем канализања. Ја ћу вам доказати да ни ће Арад канализација по овом систему само у једном делу народи, и не помиње се то да је у Араду канализација по овом систему само у једном делу народи, већ се помиње се то да је у Араду канализација по овом систему само у једном делу народи, и то само за оне улице које су у новоизеђу, а још више да је дала и у сеоланлаштведу. Дакле, један Арад у свакој је то сам у свој народи народи, а један Београд није у стању нете треба то да за странцима! Дакле, видеди се за радодградње и у другим великим народи, као што су Париз, Беч, Берлин и т.д. дају сасвим поједини за самог радове

Мени је то, господо, познато, али питање је вод казани се условима дају те конценције? У казано сам да уносиат е тиме, да сам појашње нидео да се такве концеције дају самсме онај концесиони што је општина Београдска дала за сасвим одређено осветљење и тромеђ, а то је да сам концесионар са својим капиталом и с свом тромеђ изради те радове, па да их после за извесни број година експлоатише, а не као што је овде случај да он нас и задуши и да му ми гарантујемо извесни доходак.

На завршетку, да напомем и ово, што нигледа као питање, али нијелом од предговорних није казано ни бар није поменуто.

У чл. 4 понуде стоји ово:

„У разлику за право које Београдска Општина добија да се подземним водама и свеиопотезину одмах по завршеи г.г. Н. В. Јеси Богу-у и В. Ј. Марковићу пољуиио право да експлоатишу од њихових дебежанинске дозволе на за време од 50 година, рачунајући од дана када се сви радови сврше, сва продужена о горњем је реч у правом смислу".

Шта ово значи?

Значи, да ће они, чим се овај уговор потпише, да узму у своје руке и да експлоатишу одмах водовод и све остале радове.

Питање је сада када ће они радови почети да се раде и када ће бити свршени. Може бити и после 10 година! Међу тим, они ће одмах, чим потпишу овај уговор, да узму водовод у своје руке.

Ја питам, господо, да ли у овој понуди нашего скрајених начера, које ни сама не могу да разумем, ни да образложи. Про него што бисте је усвојили, требало би да је добро сви страже проучавате.

Ја ћу од моје стране назаклучи да сам предложи овакој закључак.

Председник — Ваше се мишљење дало за реч с тим, да ћете предложи реферат.

Милан Калимановић — Ја бих имао да изнесем неколико речи рада објашњења: али хоћу да причекам сву остаду г.г. говорнике док своја мишљења, па ћу онда и ја да говорим.

Милан Арсенијевић — Ја сам тражио да ми се одговори на питање: зато говорење ову конференцију, како онда стоји са овим уговором, који је закључен између Општине и Лиидаија и Чомпа?

Председник — Ја ћу вам на то питање одговорити кад буде дошао ред на мене да говорим.

Јустин Поповић — И ја се, господо, плашим да сад дањао за реч, јер сам чешао да чујем сву остаду господу, која жеде о овоме да говоре. Међутим, као члан конференције желим, нама овако да и ја дам своје разлоге, поред свих, који сам у своме писменоме поменуо, и који су остала господа на њихове дала. С тога ћу и ја да говорим после ове господе, која су тражила реч.

Председник — По што је већ доцкан, господо, то вечерас не може бити више говора. С тога закључу седницу закључком а идућу закључим да буде сутра у 5 сати по подне.

Састанак је свршен тако у 8½ часова у ноћ.

ОБЈАВА

Општина београдска назаје под закуп подруи под шалом код „Саборне пријеа на једну или три године дана одмах.

Обратити се економном одељењу општине београдске.

Два дућана, у улици Краља Александра, (преко Француског) у којима су биле до скоро старинарске радње, — издају се под закуп одмах.

Ко жели имети један или оба ова дућана нека се обрати Суду општине београдске.

Од Суда општине београдске, 8. Маја 1898. год. Београд.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА — Штампарија Д. Димитријевића Бр. 324—98. — Уредник УРОШ КРЈАКОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. НЕДЕЉА 7. ЈУНА 1908. Број 23.

ИЗЛАЗИ ПЕТНАЕСТ ЈЕДНАК-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За страно земље на годину . . . . . 8 „

ПРЕТПЛАТУ ЉУДИ ПЛАЋАЈУ НА ОПШТИНСКОЈ СЕД А СИМ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИШТВО.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
држан 13. Марта 1908. год.
(по стенографским белешкама)

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовали чланови суда г.г. Бран. Ј. Рудић и Јов. Антонијевић, од одборника Јован Ст. Гарић С. Јовић, Стеван Михајловић, Р. Драговић, Свет. Ј. Гвозден, Ђ. Пантелић, Трајко Стојковић, Стеван Анђелковић, М. Ст. Петровић, Др. Лазо, Марко С. Петровић, Танаско Стојановић, Никола Константиновић, Гаврило Бојић, Коста Др. Радић, Вас. Н. Чубриловић, М. Савић, Коста Д. Танасић, Др. Јовановић, Д. М. Борбировић, Михаи Арсенијевић, Милут. Ј. Живковић, Б. Илић, Васа Николић, Стев. Николић, Коста М. Дунђерски, Вас. Чортановић, Ј. М. Јанковић, Дрг. Живановић, К. Димитријевић, Дим. Танасијевић, Лазар Стојковић, Милутин Б. Илић, Др. Л. Пачу, Н. И. Станојевић Милета Н. Гагровић, Д. Вирјевић, Милош Милетић, Коста Н. Младеновић, Др. Стеван Марковић, Тод. Ј. Младеновић, К. И. Јанарелис.

Записник водио г. Урош Кумановић.

Почетак у 10½ часова пре подне.

Председник. — Пошто нам данашњи број одборника, отварам седницу.

Изволите саслушати протокол прошле седнице.

Секретар — прочита.

Председник. — Има ли по шта да примети на прочитани протокол? (Нема). Сматрићу да је прочитани протокол примљен.

Изволите чути 2 молбе на уверења.

Секретар — прочита и одбор изводе тражена уверења.

Председник. — Сад је на реду да говори г. Видоја Савић.

Видоје Савић. — Господо, као члану комисије, која је прегледа ону молбу, дужност ми је да и ја прегледам неколике речи и да изјавим, за што сам потписао извештај већине. Зајам, уписано конуза Кокуа и Марковића није чист зајам у новцу, већ се задаје њиме у виду извршених радова а поред тога траже неколицином експлоатацију за извршене радове. Чланови већине а нашом слажу се у томе, да се могу сви радови извршене групи уступити, која би имала да изврши те радове и да тако извршене радове општина преда на експлоатацију, али то господо не мислио ја слажу у томе, да треба одма почињачки дати и поклонити то експлоатацију тих радова. Дакле мишљење већине и мислио у томе се изјаснити разилазе. Ја ћу сада у неколике речи да изнесем, како сам се ја ја већине сложили, и да кажи места бојазни која нам може од експлоатације овом другиту, јер према обласи, које ово дође општини у тр- буде се, да такву за напасти, која неизучене право општине одређивати и да дође обавезује преузети уговоре утврдити наименује и важност годишњих експлоатационих трошкова, према овоме ако неће имати експлоатација шта што је имају другима за осветљење и грамад. Ја мислим да нема места бојази, да ће општина бити експлоатисана, пошто има право на одређивање такса. Ове такое може у право време одредити доста пиће, а време предвиђених максималних експлоатационих трошкова, или такође остатак приходи од извршених радова, по одбитку експлоатационих трошкова увек не досиша за исплату одређених акуната и да се тај недостатак исплаћује из других општинских прихода. На тај начин ви се општина нетиква одређивања нових експлоатација, али би тиме онемогућила групи изабране либералних вођа, пошто ће би било никакве зараде у виду дивиденде.

Пред осталих био би још и један разлог зашто треба ону молбу усвојити. Ми знамо да код нас сами те уступање експлоатација, да би нас скупље стало, него ако би експлоатацију примили други који ће то већ радили. Ја мислим да је та сама уступање боље, али их сами експлоатисамо и да тако не би требало радити, а још мање овакве радове дати људима без искуства, који ниси до сада сличне радове радили — да се тако, већ треба да експлоатације послове набавити стручњаци, који се искључиво тим послом баве.

Мишљења сам даље да у интересу саме стварн треба уступити концесију са експлоатацијом конуљанима, за те ито би могли од њих научити како ваљо те уступање експлоатисати. А ја се треба да се спасимо ито нешкоде за то спремну сигу, јер и друге државе, нашто пресељење тога се даље не стиче, већ зову за рад радове експлоатисање других народности. Најбоље нам ако зовудам за пример Русија, која и даље нарез своје техничке снаге зове и трошк сопке и радове од других народа. А и сви ми знамо, како је Русија постала једно снажна и велика држава, и знамо да даље нам све снаге на свима њеним пољу, које се може са свима једнокисим хиљадитстве. Те је ја то што ће Русија није стварала и није ишла овим путем него Србија, већ је она страна у свему ономе доцела пошкарете који су у земља образовали своје дуже, а ниси као на свим овим снаге спасе за страну, на су нам се отуда често враћали без нашла знања и праксе. За многе ствари, а не ради нашла за да скупље спаде и рђаво испадне. Ако нађали начала где народ једно за своју народност, мора поново ова да одрзи и да своје недостатке во прима, али у нам случају то није потребно нити умесно.

Из ових разлога с мирном савешћу бих ја то да се овом другиту експлоатација може уступити.

Сад ћу у неколике речи да пређем на поједини материјал, прикљком изнесе свих радова.

Нека господа, нападајући ону концесију речите, да се ново иде на то, да се сви потребни материјал за све радове изузме камен, песак и шљаке, довезе са стране. То ће стоји сто на ког разлога: Ја сам извршио ово рачуна за све радове, који ће потребни и по систем експлоатационој, колико би материјала требало за један и за другу систему, показаће само не стоји да ће се сво материјал — цена — довозити са стране. По систему Шиповини паипољу врсту 80 кил. мет. потребно је 15.000 мет. металних коли- ја) и око 65.000 мет. земљи, који ће спроводеће вештаће на куће у каваје и око 100.000 мет. земљаних цени за воду приватних кућа са канализа. Ако би даље узели тај спецификација систем онда је потребно узети још каваје за канализацију.

По рачуну за те каваје нашао сам, да би требале за спроводење ишлиње око 5000 мет. земљаних каваја. 50.000 мет. земља за спроводење ишлиње са улица и из кућа у каваје. Другим речима сваки изађи овако: 15.000 мет. тврдог земљаних цени, земљаних цени за каваје 50.000 мет. и цени за приватне куће 165.000 мет. Међутим потребни материјала за експлоатацију, по систему Свирачка овај је:

Цени ого	62.000 м.
Зидани канал	68.000 м.
За приватне цени	100.000 м.

Према овоме, ја сматрам ито г. М. Марковић рече, да усвајањем ово конуле, ако се на то да се део потребан материјал донесе са стране и да ће тако наши произвођачи бити онтећени, већ према назначеним цифрама готово сво једно је за произвођаче цени, која ће се систем усвојити ошта су потребне земљане цени било по једном или другом систему, као по систему експлоатације потребно ће бити исто.

Односно тога, до ће нашти преузету рез при избору материјала и одлуке у тако је конуле предњено, јер на пример општина трава да се вези материјал употреби. Ако се у земља нарађује, а другима на те не пристаје, онда у том случају има предузету рез нам министар грађевина.

На питање неке господе, како ћемо да примимо овај предложени уговор, ја мислим још нашли су плаћене, нашто ће бити зајам и нити ћемо радити за ово време, док не прођу тих пет месеци.

Ошта питања су опредељена у спасем другом случају, али не у овом случају, а ако ја то, за то, што да би знали какве ћемо планове имати зораду се без сумње сви планови прегледно нарадити. За израдење тих, потребно је доста времена и рада и материјалне зорате, која може изнети до 50.000 дин. Па питам ко би се нашао да Општини подноси зајам са ког израђења планова, док не буде сигуран, да ће Општина његову понуду у обир и решење узети. Ако ми буде бар нешто знано од страно општине осигурао да може на основу тога израду планова и предрачуна отпочети радити.

Кад би ми овај предложени уговор прихватили, добила би група гарантију да може нешто ово израде планова утрошити. Какви ће ти планови бити и шта ће она предузећа конитати, то би нашли да видимо, ако нашто би нам г. Кокуа и Марковић планове и предрачуне као и нашу уговора поднели и о чему ми тек нашто говорити и решавати.

Ја ли ће група бити солидна у ценама и то је рад која би нашли тек нашто нам се предрачуни колнеку ценити, за мене је нам је свеједно, и ја не бих нашао друкчије нашминити него да ће нам бити солидне, јер ако покушали буду у ценама претерани и на захтев општине по буду их нашили, без сваке сумње у том случају би се општина и покушала разматрати и поступати би са њима по нормали прописуту. У овакви случају би група изгубила материјалне жртве ове израде планова, предратни и зарата уговора, а Општина би изгубила време од 6 месеци.

Да би група тиме планова нашла на нашу сигурност да може трошити ја то мислим да би требало у нашему, а по изјављеној већине прихвати овај предложени уговор за време трајања 6 месеци од дана пријема.

Општина је изгубила до данас нешкима нити по толико дана нашло се овом конуле тражи, па мислим да може још и то жртвовати, јер у противном случају, ако се ово стварно не сврши тврдим, да ће уназад проћи безбројне године.

Водовима задња половина ове одредбе, која је по овој молби то захтева. Пошто се за сада предвиђа до осам инсталација, а код сеоских радова више, онда ће се имати задржати до одређене висине.

Осим тога, нама су критикујући овај предлог изјављивани усмени, па чак и писмени захтеви, да се за сеоске радове не одређује висина, већ да се они радови могу извршити према потреби. Ово је, по нашем мишљењу, неоправдано. Ако се нама изјављују захтеви за извршење оних сеоских радова, може бити просто погодбом све под један ценат да трошак. Извршење оних радова може бити или путем конкурса или установљењем изборног суда, или простом погодбом или ако ни то не пођемо за њима извршење у рекије.

Ако ми господе, не пређемо ни једном од ових 4 начина, онда Општина не сме ништа ни почињати. Осим тога, ипак се до може одоко бити и злоупотребе. На злоупотребе може бити и код оних радова за које нарочите оних радова и путем конкурса, или на један од ових 4 начина. Када је сигурно познато шта се доиста злоупотребе и при извршењу за мале радове, а за веће радове могу бити још и веће. Критикујући овај начин уступања оних радова, нама од господе, нарочито да је по Општинском Закону, да се ти радови поверавају најнижи, а не слободним погодбом. На ово нама одговор да одговорни да специјално за овај случај може исказати много опасније до сигурне интересе појединих оних рад. конкурс, нити слободном погодбом изборним судом, а сам један, који ће се сам у Општини нашао конкурента, који опасне радове могу предузимати и да ће у том случају пресли до свој пријатни повереним са страно за дипломацију и да ће помоћу да се неке конкуренте ипе дипломације да спорazуму између себе и тиме општини штету нанесе. У том случају биће ли једна страна, јер жели бити уступила. Дакле ово што се нама, да и овај начин није сигурнији него да може чак бити и опасније.

По нашем, ни би се са поуздањем нама изгледати, да ако се не изгледно, онда би тек нама да нам набављен од прегледа. Ово је још начин опасан, али ако бисмо по се сматрали нарочити и ако нама нисмо, да ако би се могли одлучити, да изјашње оних радова онда немамо никакву гаранцију, ни за њих начин уступања радова изабрали и ако на послетку тако испадне да је уступљено једном, који није биће да нашта не исплаћено, нити шта радове.

Сад ћу нама да нашем поводом речи и о систему изкалишања варошн Београда. Сазвано овде предлога, да је изкалишање варошн Београда врло врста ствар; али то у ствари не стоји. Напротив, изкалишање Београда је врло лака ствар, за то што се на подвојају сваке и дубавске високе плаше равнице, које у исто времене треба изкалисати, а у толико још више доказа ово нешање, што је стваљен захтев да се сва ова земљетеса са свакога дворишта стану у Сави поред Топчидерског Карабурме. Морали да прибави, да бивши се студирањем техничких наука а после тога у пракси на страни, нисам се специјално бавио изградом канала за варошн: али код тога сам путовао у поједине варошн, за сам упознавао и упоредио с варошу Београд и нашао. И у толико, колико сам умео, видио и радио, могу о томе говорити као и остала господа, нешто под нас на пољу те грано немамо ни једног нашег човека, који је специјално те радове радио, да би могао потом аутеритет у томе питању од предсудног значаја бити.

Кад сам слушао технику у Немачкој, онда је био уверен готово само систем спирала, а сви други системи нису вонли проспекрати. И према томе није ни чудовато, што је комисија пре је 1890. год. подиела свој извештај о изкалисању Београда, предложила тај систем. Али господо, од овог доба до сада, прошло је већ више од седам година, и кад је она комула показала Шонеовим системом подесена, ја сам се баш прибављен податак о овоме систему и дошао сам до ја сам други убеђења, и ја сам сигурно добио, него што ми је то комун показало.

По овом систему спирала, која је комисија предложила за варош Београд, поштаће би изкалисања износило 6,400.000 динара за 80 километара дужине. Међутим по систему Шонеов, коштала би 3,000.000 дин. такође 80 километара дужине. Горњој суми над додамо још 1,400.000 динара за канале за изливање, онда би нама тамо инсталација, сепаратног система, коштала 5,000.000 динара. Дакле јевтиније од система сепарацног за 1,500.000 дин. На то нарочито. По систему спирала требала би да се кабли једна јака машина, која би имала да пумпа неколику воду из добре колекторе у горњи а одатле у Дунав крајњим колектором. Дакле за машине треба да има око 250 коњ. снага. Међутим, машина по Шонеов систем, имала би да 60 дана 2½—30 коњских снага. Дакле ово што се види, не само да је нарочите оних радова под новог система много јевтиније, него и снага машине много мања, него што је код сепарата спирало.

Поред тога, што је сама изкалисација и потребна машина јевтинија од предложеног система, јевтиније су још и експлоатационни трошкови код Шонеовог система, него код система спирала. Кад се тоне дода још и то, да је за систем спирала потребна већа количина воде за испирање канала, — коју воду би морали узети на водопада или порчити пумпу и пустити за крајње дунавске воде, онда је лако увидети, да Шонеов систем, ел поседнута има бољу страну.

До ће нашо господо експлоатационе трошкове једног система упоредити с другим, онда нарочито ће нашо, да не експлоатационни трошкови за систем Шонеов — сепарати систем коштали годишње до 18,000 дин. за коју суму могу тарантовати: а да ће нам за систем спирала експлоатационни трошкови износити за једну годину 45,000 дин. Према овоме разлика није тако мала нити безначајна. Што другим речима нама да је овај систем за варош Београд са техничког и са економичног гледишта повољнија.

Сад да видимо како поједини системи своје напоре изгледносних захтева и да ли један систем, који је предложила комисија, Г. Тонсенд, је јуче у своме говору споменуто: да је систем спирала тако мало потребно извести у немачким варошима, находећи ваше је г. Горгезер сам казао, да је то с тога што су хигијенски захтеви сувише велики. То значи, да за тамо изкалисање треба много мање новаца, но ће нам да имамо потпуно изкалисање варошн те да одговара свима хигијенским условима. Као што се види, да се потпуно изкалисање Београда да изкалисација одговара овоју захтева, треба утрошити доста новаца као со ће при сепарацном систему изнети.

Међутим, господо, код овог Шонеовог система ни по систему сепарације, изгледносни захтеви потпуно задовољени, а и са техничке страно овај је систем изкалисације врло упрошћен, а и при напорному раду изгледни, пошто неће бити никаке терешки техничке.

Према овоме, које је изкалисање да Београд не би требао изкалисати често по једном систему, већ комбиновати и то: систем у данашњу насипу Београда изкалисати по систему спирала, а за нове насипе, који ће се тек изградити у сврху што веће површине, а међутим и захтеви хигијенски би потпуно задовољени.

Господо, ја сам изнео појединости, које сматрао у своме говорима сматрао за потребно, да ја сам изнео своје напоре по овом питању и напомена неке ствари, које сматрао за потребно да нам напоменем: да сам ја мање или више био као одборник, било као члан Београдског, односно у радовима на водопривредну Београда од пре 12 година. При чему сам имао прилику да сагледам на тим пословима 18-ој г. пад ме је тадашњи орган: избор као водопривредна изабрао за члана у једној комисији састављеној од 15 чланова са задатком, да прочуни поводе, које су стицао оказати те године за изградње водопривредних радова. Те је било као ће ме нарам за време председника г. Симеонова Николајевића. Та велика комисија у којој су били најбољи чланови одбора, најбољи грађани и стручњаци, нама је до прочуни неколико поводе моје године је била и чувена поводња Мала-ога Париза. И поред дуге расправљања то је комисија довела мисли једногласну одлуку: да се ни један поводњ не може прекрити, већ да се све одбаце.

Тадања Мала-ога поводња била је врло слична овој данашњој, јер је и он трајао, да нам скрене у водовод и осветљење и ко је канале, и ако је та поводња била знатно већа, ипак је била је шишљена: да се то не може усвојити, да један Београд још дуго на изградње тих радова морао чекати.

Ја сам и онда то оставља ако да те ја у опште нисам ни говорио ни једне речи. Општина Београдска не треба никако да ради, јер је природно, да је и данас тако исто мишљи, јер радови који су ме у овој одлуци онда руководили, ти исти радови руководе ме и данас приликом решавања о овој поводњи. Ја не одступам од својих принципа ни данас радова. Ово што сам вам напомињу, доказује сваколе да ту жели само хоће, дан тако сам хтео да кажем да ја сам добро познате све ово, што може је ово питање до сада проказано и да сам потпуно свесна одговорности, коју ми себе узимам, кад сам се усудио да ту говорим. Једино што ја тврдим одбору да не прави ову поводњу, него да претходно другу бољу. После онога, шта сам овде напомену — а ја као можда да ми то не замерате — прећи ће нарочите на извесне тачке на дневном реду, које ми дуго времена и тражени дан кошћења од концесионара пре но што се дефинитивно реши усвајање ове до нуде, јесте ту нашу потпуно, а ја сам ту не сматрао за неопходно дуго поводње, неће се у то улупатати него ће да се одлони, на стручна мишљења г. Вујића и г. Вешчовића, који ову поводњу с те стране преспотрују. Ако сам добро разумео г. Капетановића, он је окако рекао као ствар сам изнео, да ако сматрао за неко сигурно мишљење, да ће ова ствар на овај начин, онда је са свим прогодне ако ја и на овај део поводње дружије гледам и што се тиче сламе с г. Капетановићем.

За привлаштење и на ономе месту, да указавам и нашим г. Вешчовићем, да ја нисам ни једним изјавом њихов стручни аутеритет. Али, у њиној природи дебли, да ни најстрије стварне не прима *за истину*, да сваку и најмању ствар прет-ходно добро прочуни, па тек поштро је и сам добре прочуни, решава се, кад ја је прешо ручно и прочуни.

А кад је питање хоће ли се бесрадена општина, хоће ли се престонице Краљевине Србије да стоји под тутерством странца наше од 50 год., онда мора наше више да водим рачуна о свом што треба да решим и да одлучим. Да ли ће нарочито неће трајати само 50 год. 50 до 54 године најмање, трајао ли 24. 4. година, општинске једи тако: питање:

„У разлеку за право, које бесрадена општина добија да се годишњих непатама одузи ова привилеја г.г. В. В. Јовну Кеку и В. Ј. Марјановићу искључиво право да изкалисању, од питања девантинове уговора на *50 година*, *ресторуђа* од кои ће се *сва радови орене*, сва предузећа о којима је рет у врлоно члану".

Господо, овим чланом принаде се искључиво право експлоатације од дана питања девантинове уговора, и од тога дана г.г. Кеку и Марјановић експлоатисаће водовод који је већ готов и који има своје приходе, дакле ће експлоатацију водовода рок је изнимке 53 год. јер су они дужни за у року од 3 године сврше све своје радове. Један део канала, који већ сад има године и

ни сами начин, тај ће се ово питање одмах појавити с зубима, не остављи довршене неке подразумеване, то ће врло лако тешке компликације окончивши и нашег доживљаја, за нашу 50 годину.

Да ће заиста овако бити, може нам послужити за доказ то, што се и у другим варошима овакви поступци предају употребу — ним један ће бити.

По својој жалости да ће о свакој стварн добро обавештени, пре но што дан своју оцену о њој да сам покушао да се обавестим о стварном интересу ни зајам, и према изнетој оцени чини у чл. 2. прем. конвенције. У поњуде је овакви стоно да је изнетог 6'50% а међу тим жалити се поклаза дуга у року од 50 год. без бшке-ћарезбе о томе: хоће ли се знутрет кашлати потраживано или на крају саме године, у годишњи ратаке. Г. Величковић, као експерт, објашњо је да се изнутрет ова плаћати на крају сваке године; дакле то значи да се плаћа на 100 година. То међа захатну стопу а доцкси — ни се они утврди — и знутрет. Г. Вујић зна у свом извештају, да еквивалентни пени од 9'38% одговара захати од 5'75% а 6'50% захатној стопи, а сте то да одговара еквивалентне курсу од 92'55%. Г. Величковић, пак, у свом извештају вели да знутрет 6'50% за зајам који се на отплатити у полугодишњим ратама у року од 50 год. одговара захати 5% и курс 92'56%, а годишњи зајам одговара захатна стопа од 5%%. Г. Величковић у свом извештају, удаје сличан на то, да је ово рескртаст чистог рачуна, који се не за ничим човића.

Господо, истражета можете дати знатета, да се г. Вујић и Величковић не слажу, упрао да се њихови резултати не слажу. Јер док г. Вујић налази да је 6'50% пени понуди еквивалентно 92'55% са годишњом захатом 5'75%, дотле г. Величковић налази да је еквивалентни курс 92'56%, са годишњом захатом од 5%. Кад, господо, пређујете потпно то нашеи годишње, видећете да та разлика у захати нашеи годишњи прелз 60.000 дин. и то није мала сума.

Да би се о овој стварн потпно тачно обавестили, ми друг г. Стаменковић и ја, гледали смо да најбољ у прилагодити делима која се баш сада питања, мало обавештења, а ни сам се обратили г. Шпицмајеру, професору високе школе, прад-о Шпицер, професор високе политехнике, и професор рачунице на трговачком институту у Бечу.

Изнашите што ме и такве зорим, али ја мислим да је потребно, да се, колико је могућно обавести, те ком ће сам ја сазнао бити јасније. На результатима на страни 329 тих таблица, изнаш сам ако је годишња захата 5'50%, а ако се знутрет плаћа на крају сваке године, онда за 50 година треба плаћати на име знутрета 5,50%, а не 6'50%. А ако би се на крају сваке године на име знутрета плаћало 6'50%, ја рок не износите нпак више 38-6 и 39-ге год. а не тек после 50 година.

Дакле, разлика је у овоме случају за 11 год. Ако је овај начин рачуна погрешан, да бих желео господу да ме слажу боже ако ме ја ту не исправе, да нам ту разлику растумаче, ни зато ме нетде погрешали, ја бу у с драге воље пристао да сво погрешали. Да нас ми нисмо да плаћамо 9'38% на ануитетско утрошени новац, те ни једи ни ча. 2. опше предлагнарног говора.

Међутим г. Марковић, у једном писму, које је 17 пр. мца упутио уредништву Трговинског Гласника, тврди, да знутрет од 6,50% у годишње не одговара захатни стопи од 5,75%, као што је рекао г. Вујић, него 5,76%, и ту је разлика само 0,25%.

Ја, господо, нећу и ко нису да се упуштам у ближу оцену осталог финансијског дела ове понуде, али, пак су ми помогле радиво у израчунавој захатној стопи, нашо у ово, сматрао сам за потребно да из и нами предложим и нашем, да се у оним оцрци резултатима ни ја ни ту ка т.т. стручни експерта. У осталом г. Љуба Живковић жашео је дуго у свом говору, ако што се могло нашети против оспљнијег дела. За само зорам рекн још и то да што год сам нашо читао ову понуду ове сам је нашо жалило заплотењу. Чини ми се, да овоме нашем ће чаки зора још и пречитати актом да се објашњава.

Међу тим г. Марковић, кад је био у последњој седници комисије, и кад смо га питали зоке ли поступити још нетога од ове понуде, он је рекао одговорио: ово нису сва од понуде, но је

нашлазе или одвојене, а сасе не могу да доделя и потпуна. Међу тим, г. Кајетановић у предпрошлој седници, казао је да г. Марковић пристаје још и на то, и на то. Ја молим господу, која су била с нама у последњој седници у комисији, да кажу: да ли је г. Марковић рекао, да је ово последња понуда, од које он неће нашта више попустити, или да је крајно или одбацио оцену, наша је.

Сад, моја овога, драшените ми, господо, да протоворим још неју реч о самој систем каналнзације, јер је она састави и нераздвојни део саме понуде.

Да нове ју, господо, три тачке важне у овој понуди.

Прва је, да предузимач, одмах они почетка, тражи да они изврше све радове, и да нам предају то готове радове, у место нама.

Друга је тачка, да мора да буде Шонова систем канализације, јер је он и сам у овој понуди везао нрштп за ту систему.

Трећа је тачка: о експлоатацији. И нама г. Марковић каже: „Ако не прнпто ово три тачке, ја ни могу с нама да преговарам". И сад је он сасе тако утврдити. нарако стоји, да ми не жнашемо никако нашети да преговарамо на таке услове, нашо Београд не може још за ову годину ово радити, а да је и нама стало, да ову Београду што пре отпочну они радови, нисмим да то не треба доказивати. И ми сам, господо, имамо овоме доне, на у интересу нашоше здравља и нашег имања, да што пре отпочну они радови, те да пристану једном све поредне доцкси, али, пред свим тога, нашо могли нашаше да пристанемо на оваше услове. За сад не могу и нећу много да се бавим око тога система Шонова; јер је нашем, једнодушно објашњено да ће Београд нашо ће ако за ту систему, а у осталом саветни сам са г. Станковићем, изнашем да то не треба доказивати. И ми сам, господо, имамо овоме доне, на у интересу ж

дебате прође два дана. Да то није истина и да су такви протоји неумесни, најбољи нам је доказ: Један страни стручњак напоменуо нам је пројекат за водовод и с њиме је било потребно, да врши надзор при извршењу и да по свршеном раду буде у стању уништити експлоатацијом водовода, те да за време уживе наше људе само треба ту нову установу експлоатисати. Осим тога, била је одређена једна надзорна комисија од наших стручњака, која је конструисала извршење водовода и после је овај после извршио времена свршен, доведен је вода у варош. Ако после неког времена дође до грађа и у јавности и напе: „отровали сте нас, доведи сте сам Мањи да то ми кажеш“. Сремски стручњаци пишу и објављују грађане да је вода добра, да жеље они да чују, наша добра вода, отров је то: сто двотерације, пирлаза, ни нас водите у процес!“ Ви сами као се написало и говорило против водовода и шта је све томе противно доказивало. На крају прилика је тако, да је доведене једног страног стручњака да он реши то питање. Приликом решавања о томе, је сам решио да ни мирне свиести оставимо суд тога стручњака, али да сам тврдо уверен и у то да ако он каже, да је вода добра и као најбољи мишљење о водоводу да, да ће многи грађани и противници водовода рећи: ни овај нашао мишљење добро.

И шта је било? Кад је Др. Гертнер почео вођу да испитује и кад је ако добро мишљење о нашој води, одмах се у новосним листовима чуло: сад ћемо ако нам је вода добра, ако нам је као сад ако каже, да је вода добра и као најбоље мишљење о водоводу да, да ће многи грађани и противници водовода рећи: ни овај нашао мишљење добро.

И шта је било? Кад је Др. Гертнер почео вођу да испитује и кад је ако добро мишљење о нашој води, одмах се у новосним листовима чуло: сад ћемо ако нам је вода добра, ако нам је као сад ако каже — да је вода добра. А кад је проф. Гертнер као аутентичног доказао, да је неисправно да мањина воду пије у бунаре водовода и кад је слојевима земљишта врло које бунари пролазе антворно те своје доказе, онда је стварно ово време дошло.

Дакле, страсни стручњаци се не верују, они не знају те стварн и морао је да дође т. Гертнер, да докаже ово исто, што су и наши стручњаци доказивали.

Да ли је нас таки поступак оправдан и умесан, оставићемо нама за пошто.

Г. Каштелановић, да би доказао, да Србе не умеју да рукују на водоводом, рекао је у своме говору: како смо при нама дан хтели да остановце без воде пред свих страсних техничара, додавши томе још: „ето ти једног експлоатирања“.

Сваких скоро 10—15 дана, остаје по неки број кварова без електричног осветљења или по 2 сата морамо чекати на електрични трамвај због прекида струје исд. А ту установу експлоатишу страни, па шта их може и интерес да нам тако своју посао?

Осветљење и трамвај експлоатишу страни а не Срби, и са њима је закључен уговор, па тешко кварове ако они са њима и под очигледних наших права не можемо да их натерамо, да се исте дуже уговора, а ако дан више тек изађемо на врај са онаким једним концесионаром, као што су т.г. Кесу и Марковић, којима хоћете да уступите у експлоатацију за 50 година онако исте важне установе?

Кад је решавано питање о томе, какву нову воду да употребимо за наше водовод, онда је то питање, обично и свестрано проучавано. (Чеју се шта ће нам сад водовод?)

То је у нема једно с другим и ја хоћу само сада да вам напоменем рада доказа, да су страни стручњаци тада и одобрили и сагласно пројекат говорили на седнице, да га нису на измет решавали и да ће и у будуће тако радити, кад год буду позвани, да о коме питању сво суд дају.

И пре доношења водовода, а нарочито после је овај докрнио, причало се: како за Београд треба донести изворску воду.

Ми смо нашли да је изворска вода бољи од подземне, али ми нисмо могли ни на 100 година да донесемо изворску воду. Поште је наша водовод докрнио, једни од разлога одбора био је решио, да се истражује изворска вода за Београд и одређено је било комисија за то, па после скоро године дана, подаци неопходни за пројекат у своје руке је нашла, како би само донесено воде у Београд стало најмање до 0—10,000.000 дин. а нее државна водовод са спајањем зуја стао нас је 2½ милиона динара.

На ових примера види се, да је у опште лако сарчене погодне приликама него на вама обавезали радити и да ће стеци: да су Срби несвесобни за такве послове. Најзаиме је, нам, неопходне свеци стручњацима, на каки страсно се свази посао.

Међу тим, ништа нам не смета да и за убрзање ових послова позовемо стране, али да ни оставимо господара и по ним. Покушите само стварима 15.000 дин. клетог годишње ми да вам неће ни дати.

Неку још много да нас мучам. Да верујем г. Марковићу као стручном и часном човеку, као Србину и Београђанину по рођењу, али ипак једне питање о т. Марковићу, које је питање: зове ли Општина београдска овлашћено да се стави под туторство страсца за 50 година? — И ако по што закрпим, допустите ми, да вам изнесем само податке и о томе, какво је мишљење о онаким питањима страних људи, која су тамо питања пре као решавали. Г. Др. Владан Ђорђевић, садашњи председник општине у Дашину. И ево што је он Др. Владан тада одговорио, тај чистом Србину и Београђанину и Немчићу дакле су исправа концесије за водовод, али су сам ти уговора са тешким жртвама општинским равницама. *Ја хоћу да бих приказао не ни да усвојени уговор крнаво, од којег многа права и медаље правног становништва, усвојена концесионалу у питању.* Другим својим речима, ја предузимачима најбоља сетовина новчем“.

Дакле, Др. Владан Ђорђевић није со задовољао само са изнесеним, већ је добио од г. фон Вингера, што се обрати Вс-у Владану у Фрањеврату да му пошље Ју-у Владану у свом називу 14. септембра 1884 г. ово:

„Не чудим се што ви кнате понуда. Али да ја се у ово за прилике, то је друга стваг. Од првога трентута, интерес сваког концесионара као и предузимача је, да предузеће буде по пратиман интересима општине. Свако концесионарско друштво иначе би, бан и над би се то и уговором нехвалило политички напоше, јер би му се конкуренција тек нашто годишње и под отежаним околностима могла створити и стаповништво би дакле, ако не и дакле имет. Ја сам уверен да ће народ Београд, ако сама потражи зајам, дати далеко јевтиније до потребних суда, него ако ви добијо преко предузећа. Нарочито ако се тиче воде, тога прво услова за живот једне народе, је *дрвота да је можеће.* водовод и на ако можно не треба дати у концесију ни ни једноме.

Ми смо у Фрањеврату дали дали воду у концесију, ни смо морали да је ја од друштва отказало са једном жртвама. И друге народе рале то исто. Које су успеле да уговору *морале су сва горење туже за опште*, да *имају* ове јевтина *воде* становнике. Ове општинам приходи нису биле у стању да откупе воду, морали су сами грађани да се драговољно порезу само да куртишану народ воде.

Ја нисам је моје мишљење дакле да дозвоо народе нисам ни усвојио да дати у концесију воду, већ је моје мишљење, да *ако* је *општина* у стању да сама изведе водовод и да не ако одговорности“.

Ово ако што видите ово не говори чак немачко мишљење, ово не говори Београђанин, ово говори Др. Мирус из Фрањеврата човек умнеен и писмен у тим питањима.

Да би се уверили, како не мора бити сте ово добро и корисно за Београд, општину нто је страни препоручују, било би добро да прочитате стручно мишљење г. А. Гиктера бан. директора наших железница, које је дао т. Др. Владану 1884. годино о неким пројектима за бедоградски зуј, које су израдили страсни и по којима би нам зуј био и за Пожун. То је мишљење питанцо у 1-вој књиги Београдски општински послови од 1884. г. а на стр. 100. до 107. У томе мишљењу вам се између осталога ово:

„Треба само поменути да су велико трговачке варошн као Берлин, Дандиг Кенигсберг, Хамбург, Бремен, Антверпен и Амстердам напре и то више година одлучне со једновољ пројекат и тек, у изванредно доба, замишљу их намењена“.

Ово није напомињао стручњак Србин, већ стручњак, страни немац по народности.

Пре израде пројекта за зе, које је у Београду израђен, већег је рашун о економској страни београдске општине, и страни експерти одбацују ову пројекат и предлажу много скупљи зе — који се неће моћи реализовати.

Господо, тражи се од београд. општине да што пре изврши самоадминју, ко и затворе и довикује јој се: да ће Београд пропасти ако се то изучини одмах и да ће њено доживоти да Београд престане Београд и т. подобно. У нашем ако се пустом на Пешту и хтело би се да и Београд буде бар мала Пешта. Али, сви ти, који тако пишу и говоре, они не знају да је Пешту водила нека Мађарска и да овај Словак, који нема ни довољно хлеба да једе, и онај сиромашан из Банита нога вода скоро године плаши, а не сама величанствена општина.

Истина, Београд треба и сам да ради да се трговина у њему концентрише и подиже, али на пром жету душност је дакле да на томе ради, да подиже литрете, на шта више, да ако и у граћењу нек помогне. А надзорни органи треба да воде рачуна о томе да је земљиштарења трговину у престоници, већ која много пруди и да она претставља сиву и мој лице јекаке ни не треба да товаре рали тога на Београд, општине могуће терете, да нек гледа нек њима. Непристано нам се да пример истих Земуна и нели се како ће је и та мађарска пијаница претекла. Ако треба нашалити, да је као Мађарица надзе и у њу нашу палинку и дрвача сриска пића ни сиву престоницу довољно да поносе у њеном модернизацију већ траши и ово мало општине, све утроше да уз ни бесплатно уступи за комадне капарице, а општина само Бог да! Земуница је је сигурнем, и каква је ја је, ни чини Земуну врло добро услуге. И ми смо нисти такав не да напредује, јест ако треба да дођу страни да нас они уреде; а зар то чекало остаће још дуго и дуго само зао ито је.

Међу тим нашли за поштеновање дала је дрвача ти без хвалте, а ни су нитеди да се тај новац жеље ни прати. Ко ни поверује да је тако неправито, за ће се уверити, да земуница општина није на 10 нарн на не потрошила, него је потребна сума дата из нарочитих фондова.

(продужиће се.)

О Г Л А С

У варошн Крушевцу, нао скоро тако и оне године, држаће се трговински пазар о **„Видову-дне“** 15. 16. и 17. Јуна оне године, на коме ће се продавати стока и сви оно земаљски производи.

Јавља се ово трговачком свету, ради знања.

Из канцеларије Среске општине среза Крушевца, 1. Јуна 1898. год. Р.М. 633 у Крушевцу.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ БУЂРЕТА

За кварторе: Сапаџилеја, Терзијеја, Варошна и Врачарски

1. Од собе и кухиње или мање дућана са собом — — — — — 0·25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — — — 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од великог дућана са кухињом, од гостионице са кухињом 6ез ишлаз — 1·50 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Београд ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 342—98. Уредник УРОШ КРУШАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 14. ЈУНА 1898. | Број 24.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ПРЕТПЛАТА БАЉА СЛАТИ ПРЕТПЛАТНИЦИ НА ОПШТИНСКИ СУД А ОНЕ НЕПРЕТПЛАТНИЦЕ НА УРЕДНИКА.

ЦЕНА ЈЕ:

За Србију на годину . . . . . 4 динара
за пола године . . . . . 2 „
За стране земље на годину . . . . . 8 „

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

Његово Величанство Краљ, на предлог Министра унутрашњих дела, а по саслушању Министарског Савета, на основу члана 75 и 76 Устава и члана 80 изборног закона скупштинског, благоволео је Указом од 8. Јуна о. г. решити:

Редовна Народна Скупштина за 1897. годину сазива се у Нишу на дан седамнаест Јуна 1898. год.

О овоме се извештава грађанство ради знања.

Од суда општине београдске, 9. Јуна 1898. год. АБр. 3860 у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
држан 11. Маја 1898. год.
(По стенографским белешкама)

Председник председник г. Н. Д. Стојановић, председник чланова суда г.г. Бран. Ј. Рајић и Дим. Антонијевић, од чланова њих г.г. Георг С. Ранић, Стеван Мапсимовић, Р. Драговић, Свет. Ј. Гавазић, Ц. Николић, Тирке Стефановић, Стеван Максимовић, М. О. Петровић, Др. Јован Жарко С. Петровићевић, Гаврил Стефановић, Никола Константиновић, Гаврило Брзић, Коста Др. Радовић, Кир. Н. Чанковић, М. Сарић, Коста Л. Гавазић, Др. Јанарелић, Ј. М. Бобрљевић, Милош Арсенијевић, Никиф. Д. Марковић, Ч. Р. Одавић, Васа Пашалић, Стев. Поповић, Коста М. Трифуновић, Вукд. Чортановић, Ј. Н. Јанковић, Луб. Жалајевић, В. Димитријевић, Дим. Гавазановић, Јеврем Стојковић, Младен Н. Илић, Др. Ј. Нешу, Н. Н. Стаменковић, Младен Н. Тодоровић, Д. Кирковић, Живко Миленковић, Коста Н. Живадиновић, Др. Ст. пов. Марковић, Тих. Ј. Живадиновић, К. Н. Јовановић.

Записник оверовљен г. Урош Кумановић.

Почетак у 10½ часова по подне.

К. Гавриловић (председавајући). — Да би и овом приликом показао како су примени разни одбори при решавању питања о градској изградњи, капиталије и остали велики општ. установи, водили рачуна о реду и мишљењима великих претплатника, сматрао за дужност да вам изнесем само још два примера.

У времену кад је председник београдске општине био Др. Вацлик, тадашњи одбор општински изабрао је једну комисију из г.г. Др. Вацлика, пок. Антуле и Ј. пок. Крсмановића и ставио јој је у задатак да проучује по целим европским варошима те да ми дође места проучи-дирају колодвоје, канализације итд. И та комисија поште је провела извесно време у Лондону, Паризу, Берлину, Франкфурту, Дањигу и другим европским градовима и добиру општинском о свему овоме, што је тако видела и чула општини извештај. Сем осталих ствари, она у томе извештају говорећи о водоводима, каже и ово:

„Ни историје разних колонија у Европи које смо имали прилику да видимо, нигде нас за је у овим упрошава детаљних парони владала противетника да полажена пада више тако добра за ње као приврема то с тога су жели, можда још довољно добре изнуре воде у близини, нипе строгоните далеко. само да узмете изворску воду, сатирући нашове и милове, само да у ту воду дођу до изворишта ..... Јасно опажамо да се жеље варошн које су тако далеко нипе да добију изворску воду, у велико кају што су из то страшне тешко напоре, а у Француској нам стари Фекретпан са свим оправдано рече: „Када би Француска имала доста да среће своје водовоје, дошло би до нашо чудо, једно од дубо чудеса".

А говорећи о канализацији, а нарочито по системи сирала, вели ово:

„Ми је систем најразборитији. Ми смо са њиме нашли да нам може што и у Енгленду и у Француској и у Белгији и у Немачкој.

А говорећи о канализацији Дањига, наводи поменуто да је цела канализ. мрежа дугачка има 40 километара и 615 метара, и како је ово по-сао спрано за 2½ године, а стаје је 2,510.000 динара.

И на послетку, ја једнове нећу у своме извештају то поменуо нешо и ово:

„.....Међутим с друге стране док ми је ја-вљао сапет, да нарад пројекта не поверавамо само предузимачима, јер и најбоља међу њима не мисле да пројекте, који нам обзира на ширине за које мисле конкуришу".

Ако сад упоредите рад ове наше општинске управе, који је одмало приступио и најобичнијим општ. пословима, упоредите се да је сва њихов рачуна и о свима, што је поменуто извештају у своме извештају навела и о свему овоме о чему се мора водити рачун код тих великих послова, и хоће тако упоредите се, да је најобичније тих великих општ. послова упућено бољи своји прикажним тешко.

Ја сам мислио да ћемо данас говорити, са свим би се напустили и једном већ утврдили правац у изградњу великих општ. послова и систему канализације.

Господо, држао да ово што сам у моме говору изнео, неће у главноме бити довољно да вам објасним, да нити је за остали другостепни и мањине саветујем одбор да не прими овоју поруку. Ја не видим господо, никакву оправдану потребу да се општина стиска под тутором-ство са 50 год. и да у једној приходима ова оргаиз. Сем тога, у овој овој поруци нам тешке за-прошене и неоправдане захтеве да треба овоју ми ја се не нарочито објашњавати. С моје пак стране имам на уздрженту да пријавим: да евентуално никада нећу пристати на овакву поруку и можда г.г. одборнике, да је ни они не приме, гледајући једнако против нас.

То је што сам имао да кажем.

Протојереј Рајић, члан општ. суда. — Господо, имена бих у седници одборској држаној 17. Јануара ове године, над је била одређена комисија из самог одбора, да проучи ову поруку г.г. Бошуа и Марјановића. Да сам онда био, ја бих био тако слободан, да сарем нашу г. г. члановима комисије, да буду добри те да поврате ове податке и радове о свему овоме што је до сада општина покушавала да ради на изградњи тих водова.

Господо, мојим је било стављено у дужност да проучи ову поруку, морао је бити познато да постоји утвор између београдске општине и г. г. Јанадија и Чонка. Даље, морам ја је бити познато одакле збори београдских грађана којеје је решено, на који начин ова да се изврше ови велики радови. За тим, морао ми је бити познат и закон о изградњи трошарине у Београду.

За сам господо, читајући сваш поруке Косуа и Марјановића, тако и изнесена ономе и мишљење поменутих, осетио да се претходно ова питања расчисте. У осталом, г. Љуба Живковић је дуге у своме говору, зрао лепо ова питања третирао и доказао до са свим правилно поклучак, да је требало напре са свим питања бити на чисто, па тек онда решавати о овој поруци. Јер господо, претпостављено да г.г. Јанадија и Чонк нису да траже напрезање уговора, претпостављено даље, да је равнозначна градска београдских прилагања и претпостављено на послетку, зари нама о трошарини не ваше тако своју опоне, изгледе сада једно најважније питање — питање о самом систему канализације. —

Господо одборници; — није одне у питању само трошак, који би Општина београдска утрошила зато би се утврдила поруда Косуа и Марјановића; питање је одне: да ли би тај т. зв. „Шонов" систем тако функционисао да би могао да задовољи потребе грађана београдских? Лепо је поможго г. Ивчу, да ту стварпотребо нацети на решење пред нама: пријатне установе, стручне за решавање тих питања, а то је пред Грађевски и Санитетски Савет, где ће се чути мишљење наших стручњака, техничара и хигијеничара, па тек зад би они казали да ће тај Шонов систем задовољити потребе наших грађана, онда бисмо могли решавати о самој поруци.

Господо, нека је с моје стране само напоменуће г. Марјановићу, да ја мислим сад и једап пријатан човек рада каже предузеће, он зато да ће ако с њиме ће да ради? Дакле и ја сам за то, да се претходно ова техничка способност г. г. Косу и Марјановића, на основу да нису, ће ова најкомпетентнија група? Јер то не може бити довољно за мене, што ће казе да је он Србин и да не може бити бољака да би он штетна градио против Општине, ако што би то могао имати страхи да уради.

Господо, г. Марјановић истиче је Србин: ја ни ја Србе сматрајмо. Ја и сам ако могу нама потомка словенских рудаља, који су за ову земљу врло своју земљу, па ипак не можемо да верујемо тако на тоју реч. Тако и овде: треба прво добро да се уверимо о финансијској и техничкој способности г.г. Косу и Марјановића, па тек онда да решавамо о њиховој поруци. У колико се сећам, у седници одборској држаној 9. Марта о. г. одборник г. Капетановић је рекао, да ова Шонова система неће бити употребљен у целој варопи; међутим ја из ове поруке, а тако и из изјављене мишљење и мишљење комисијске видим, да ће бити употребљен тај систем. О финансијској страни ове поруде, довољно су објаснили господа, која су спрчуна у тим питањима. За сам питања слушао инжењер из Велике Шпоји,

али сам слушао само говорје, а господа која су дала лепшење о овој покуди с економиске стране, стручњаци су, само у теорији, таке и са практичног пајкутка. И ја господо, поштујем мишљење г. Вујића, који је оненио с економиске стране ову покуду као добру; зато вели: „Под нарочитим претпостављем да ће ове регионалне погодбе в радиом склопо и на уговорено време израђене биле, као и ја ће се сигурно ствари сасвим и економиске прилте".

Господо Косу и Марковић у чл. 5 своје покуде кажу: „Општина београдска као интересована у експлоатацији свију оних предузећа имаће право да буде представљена у управи одбора (пројек. 5) кановца, који буду састављали тај одбор".

А г. г. из већине комисије изјављају ово кажу да је то о томе, шта „кнеже општа друштва не би биле примљене од страних капиталиста, ако ну на чему не би стајао предлог, којег би ове биле странке свету познате и т. д.".

На господо, за то ће конуљачи пису сазвати у својој покуди да ће од ове трејне Срба бити једна предлежна. Поито за себе ће ја увијек бекнеу у експлоатацију свету? Ја ћу бити једна од оних који, које ће бити познато страноне аунанцијском свету? То не доводи до једног сумљиног закључка. И ја господо, узимајући у обзир све ове разлоге, који сам навео, и сам зато да ово покуљачи траже да им се уступи и једно место у управи одбора, да буду у стању у управљању свих ствари имати 2½ гл. дивара, а то је један водевод, да и то сазнајатињу; а сам тога, узимајући да ће претходно требале решити питање о Шпонном систему — ја ћу дати свој глас против ове покуље.

Председник Општине Николе Д. Симоновић. — Господе одборници, ја знам да сте већ имерени, слушајући све говорнике који су са разних гледишта говорили, како ћеје мисли о овој покуди; зато дозволите мени и мени, да кажем и ја нешиљо реча.

Ја сматрам, после онога што је изнесено у изношењу већине комисијске, који сам и ја потписао, не казним да је требало још неких да се говори о овоме што је тако написано; али пошто ће се вечерас решавати ова ствар, пошто ће се вечерас и гласати, ја сматрам за дужност, да и ја изнесем своје говорање ученима.

Тако прво г. Пачу, удаље је три пута јаким гласом на то, како ове покуљачи нису да пропесу ову концесију на некога трећег; али ипак ако ће ово да пропали у своме говору да то прилагање: може бити само са господом Општине. Друго, ви кажо: На ме зна се колико ће бити лиција и колико ће бити акционарски капитал! Господо, то се зе да не може ни знати. И то зна г. Пачу много боље и од мене и од многих од нас, који седимо овде. У члану 8. и 9., ту се говори о томе приносу концесије на акционарско друштво, тако је казано, да ће се изнатак акционарски утврдити онда, кад се буде обрасловало то акционарско друштво и да ће се то изнатак од доминтинског уговора, од ка буде Општина с њима закључила.

Трећа је замерка г. Пачуа и других господе, што кажу да се треба да се ово израђивање, какви су те луди, на тек онда да претоварне с њима. Г. Пачу учинио је ову замерку сигурно што је једно доказе у седници, кад сам ја већ ово прочитао нисмо нашег посланика у Паризу пос. Гарашанина, који је препоручио ову струју, као врло солидну и који нам је једино сигурне извеље ну за то, што је рекао: „да сваки који рада какво предузеће, хоће и да зарађа, ни тако исто и г.г. Косу и Марковић, ако кажете да вас не прећем". Ја ту господо ово кажем, који ме је побудио да претоварем с њима. Ја ћу дати ако кажете ни нешиљо. Даље г. Пачу говорио је, како треба Општина да задржи право да одређује тарифу, јер то у покуди није казато. И то је питање расправљено јуче, кад сам прочитао ову покуду ове господе г. Марковића; јер је ово питање остало отворено за расправљање. Аронајући, каже, да би он у газином могао да прими ову покуду, али не може да се помири са оним, што ће ово мало материјала, које ће концесионар забавити у земљи, бити изнатако према овоме, што ће са стране да доносе. Ни господо и ја би био рад, да се сав материјал набави овде у земљи, али кад се нема онда се и не може. Ја сам био о томе разговарао са г. Марковићем; и он ме је одговорио, да ове ствари нису, али ако нађа да доносе са стране; јер вели зато доказује не би нешто казало, „да неће казати да су ту тако врло мали земљиште кеши, који само од нас узели, него да смо им показали". Дакле, ако ми радо жертвујам ту пастазалину". Дакле, ако ито реоко, ни ће да нађемо овде у Србији ово, што се може без штете за сама ова предузећа да употребе, или ако нешто, но врсте, нешто мало у земљи, или јеш нису опробане за ове послове, те с тога условљава да може избавити од њих, које су неопходно дугом употребом у праксе и које треба са стране да доносе. То исто каже и за остали, материјал који нисмо ни спомињали.

Даље ће господо, каже и каже ни једна од најзначајнијих замерки, како ће во ни комиспонирана да дано 4, а нама остаје само 3 члана у управном одбору. Г. Љуба Живановић, био је тако добар да нас увезора на закон о акционарским друштвима, он је то врло добро учинио, али је заборавио да и други читају законе. Да га питам да кажо, да ће стоји у концесији да та четворица, које концесионара траже да управни одбор, имају да буду страних? — Ово питање не смо ни питало, да то није учинио г. Љ. Живановић и то је оно, што ја не могу да разумем. Са ових коју да поклоним, да смо и ми, који нам предлажемо да примите ову покуду мислили на то — на закон о акционарским друштвима — Поштење г. Љ. Живановић на тај закон нејасно је. — Ако концесионари имају право да бирају четворицу у управни одбор, то онда не знам и за сва четворица морају да буду страних, већ и од њих бар двојица морају да буду наша грађани. Ако ће до доминтинског уговора и ако концесионари буду тражили да сва четворица буду страних, онда ће Општина тражити захтевајући: „Недам"! Ја је противно закону — и спрнем посло.

Даље је г. Аронајући казо, и мислим да је и г. Ресавић то додајуто, на неке: онда се предлаже неки изборни суд, а како ће се он састављати? Ја ћу ту да дам свој савет. Ти изнесеноци могле у нашу земљу и изборни суд биће изабрани и састављен по нашем закону. Како онда ако нашто да ће изабрани суд бити по познатим или зрелијским законима и онда се рекуме да ће суд суд састављен по нашим законима? Изабрајуће може бити да би ни један у доминтинском уговору да се спорази мисли и одлучило од изнеи и њиово да изабрани суд буде основа и основа.

Још се неки господа питали и ово на кажу: бар да је концесија 100.000 дин. каушије: то да ако неће 6 месеци нашта не би радио, онда бар да изиме 100.000 дин., или уопште да он услед тога да неслове које ове да предузме буде дано јамстверанам, јер тада неће ово допустити, да му приходне каушија од 100.000 дин. пропадне. Ја ћу ту да дам свој савет.

И ако су детаљи, ви сте нарочито ударили на то. И како сам видио ово расположење у врној седници, поменуо сам да ће се ова покуда одложити и онда ће разумем нашто то нисмо ова учинили и што смо оставили на нашем одбору. Ако се ово, дакле, нејина одбора већ је дала и неповерљом оном роду и приступили. Кад се неће с те тиче да једна страна другој не верује, онда није требало ништа ни говорити, већ одмах рећи „хајд, одлазе сте дакле!" Г. Марковић је у једном свом говору казао: ово што сам поклонио, поштујте сам, више не могу. Ако хоћете примите, ако не, примем посло. Ја сам нам то одмах у почетку изложио и о томе треба при добити водити рачуна. Дакле о тој каушији могао бих сад да кажем. На добро, нека нозоли сигурно, али ако ће ова каушија бити мала, онда нема бојазни по Општину. Ако ће ова каушија бити велика, онда ће Општина тражити да буде

зне сва лица да јој се та сума што почетка радова преда".

Те лисни, као што је већ од сва 2 милиона од оних у почетку плата, ни се више одака ни да прави експлоатацију подземља, него тек над се сви радови сруше. Дакле г. Љуба Живковић каже сме дали концесију за трамвај и електрично осветљење, на какво ће рачуно да нестане прошли. Ја то исто ја му опорим али тако да сирочеи нажну да је се могао и ту да добе бољим путем као што је већ и радило на пример да хлоротребе стрели онда, као ни је требало спречити.

Дакле се говори и изложили од појединих севорито, јако је онда биги веле туристе, и како ће ипак губимо од ништ углед и повест народног. Што се тиче туриста, господо, то је стварно разумевања. Туристе соде нема али ако би га имало много зависи од онога, који га трпи. Нашло се ни у нас изложили ће може са нашим ни још нестрпљи туристом, јер онда сте знаног од нас сами. Што ни ни узимало страшно да нам раде све радове, и уступано их да их и експлоатишу, за изнесто време не треба ништа да ме је стиз и сразета, јер као што је рекао г. Сигнац у Сурдји и Француској у ранијо су туге исто страшно, да им раде велике предузећа, ал они нте да је да нас те сразета, за дуговрату тако рекли рају турисц, који је тек почела да ини сопјан живогом. Ја не видим да је у нашим економским новом и узаод. Вар који је тако жеље.

Говори се даље, као није истина да се на сеих половина у нашој општини пали већ 14 година, ја сам ништа немаше.

Тешко само још 3 мес. и 3 дана зато је дуан 14 год. од тако је дошао нашо на поводу ове посиле. Истина само се да се може рећи, да се на сам уклонима рали тог од дана кад је потписан закон о трошарки, а то је од 1891 год. Моје је ни нисколе, ја је већ 14. год. рад електрични док имао је само да добе, да корисно ће нам сво требало за ту струју у времену од 1884.–1890 год. а моју тим нисо урадили. Да је тако биле Бете ни општа нито ће добе рећи. Ви сте при врају прошле године у једној седници жалбали комисију да прочи закон о трошарки за виноградаре. Ја у комисија подиза ову инвенцију, и ја ју да нам прочитам један део тога елаената који гласи: (чита).

То сам је, господо, одмпор на ово, што неки говоре, да нам нашо урађено, по тим последним Тај се елемената потписала господа Гвозден, Калетинић, Јовић, Мишо Марковић и Ђура Живковић. Једни пак од господа, који је такође ово као те комисије, а то је г. Стаменковић, вели овако: (чита).

И овај устоп нашу општину беогрдине и г.г. Јакова и Чиче-а узео је г. Љуба Живковић сада као један доказ више за нашо ће неуредно, а то је зато нарочито неколико чланова тога устопа, који су ишли у прилог истоног говору, а остало је, моју тим сећате се као је он у свима другим приликама гордио, као тај устоп као нашо.

Ипако бих још много што што да кажем, али неће јер сматрам да је довољно говорено, само ћу још ово да напомене.

Пошато вам је свима да су од нас општине све укупне последњих година трошле по неколико месеци, или годину дана, по вероватно је господо, да ће и нестаници трошити по општина не може да добије повољније поруке. Ви сте господа учинила напомену, како треба увести мало бољи ред у администрацији општинској, како треба пазити и контролисати да се приходи правилно троше само на ово на што су назначени, на ће вам неки општи добе на ноказ. Ја ћу вам признати ужасном ову напомене нама, доказите ви господо да постоји да може општина бар за сад да добије повољнију руку, а после напомене нама господа, да ли ће добити ни не, о томе неће ни да говорим. Сад би као могла општина да добије општу руку, каову је подноо Вајс, Чиче ес и Мариновић, али бољу неће добити. Љуба Живковић сад Орбија неће у редовне прилике добиће. Одде је реч о општини беогрдској а не о Србији.

Дакле ја сам казао, као ће комисијама и ако су гувалони експерти казали да је она пољу са финансијске стране добра, — ја и сам г. Бошњаковић, казао је да жета није незнопала са финансијске стране, већ чиме другог замене, које су а одаје у одбору као — нама да нас опалчвају и одобре ли другој страни, а то ја радовима и материјалу, и онда ћемо у место 5,50% интереса, плаћати 15.50%. Ја мислим, господо, да то апсолутно не може бити, јер је у почупи казано, нама се одређује дена радовима и материјалу. У почупи се каже да кад се о нечима не могнемо споразумети — погодити — онда они бирају једнину, а општина двојину, а сва четворица одређују коју, по ако се ових четворо не би одлучили о новима радова нма да реши нам министар грађевина, дакле он има преузадну реч. На, господо, ако дрките да ће и нам министар грађевина да иде на руку Мариновићу, онда не треба више о томе ни говорити.

Да закрајим говор.

Ја, господо, останак свакоме да гласа онако ни онојој сапести о овој почупи. Тако исто ме свима, да и ова господа, која су говорила против ове почупе, нису говорила ни из каквог бесо, или нама, или да су су на своме другим обларом уклонили и свако говоре, ако је о свима потпуно прелиминарну конференцију да подиваље свих основних школа, свуда са становима за учитеље и послугу. За поједну тих зграда у којеном року година, казао је општина употребити око 1.000.000 динара, а ја сам казао да ћемо ја ако нарију за школе и становиву за учитеље. Почупом обвезали су се саградити општини сво потребне грађевине за сваку од једне школске дворе Према свему што је дао почупом нагледа је мислим да је потребно школа, а нарочито је за казао мени, тадашњи мени лекара општине беогрдске, који сам ниво нечиту глановбољу, ако трахома која да свештај основних школа. Ја сам био одо у положају као и много који грађани једно, који не зна нечиту питање, па рука чак и каже. али који је вероз Сале за редно чека ред, да га не бе вода плавила. У осталом са свим је ирано да се сви брани од нехоље које нити а и дужност је нас свију грађана општине беогрдске да сваком помогнемо да се од нехоље спасе. Ја су казао у томе погу нетоли у којој сам а ја бих као сад сам трожио ирдеје од општина) нисам: те соба казао, те ниje сума, то неко довољно свеснеста, те нроговри се чеетите но затварају нгд., сво то бало ми је дошло и бно сам неома задовољан што се надоше почупом да се почне питање о школама, јер ако сину са двоиче реда. Ја сам са задовољством гледао за поменицу почупама. Тада је била поома жестока борба у општинском одбору ово те поједе. Нарочито се замерало, што нису услови и цено детаљисани, а мољутим ако се поставиће прелиминарна конференција. У овој конвенцији бено речено да ће о дечинитивним ценама нити да донесе одлуку нам министар грађевина нгд. Моју тим у овој конвенцији бене и једна одредба инпарсиске важна. Наиме су утопорали за себе онаију да б-ци, а то значи задржали су за себе ово да ако ће после неси мени дају колику реч, хоће ли женуити прилоне обнее нам неће. За што ми је требала та онаија? просто с тога што нису имали свој капитал него су се надали тек на основу те прелиминарне конференције капитала. Наравно ако ни мало чуда не почупали нису, јер месеци нису нишао дошли — просто нису усвели ни капитал и Општина ниje дошла до школских зграда ни да је имала потпасану прелиминарну конференцију. Мислим да сам у праву као одборник Општине беогрдске и као председник дискује о овој прелиминарној конференцији која је на дневном реду реби: Капитал за школске општине беогрдске још ниje нађен, он тек има да се трази, на основу свих садашњих прелиминарне конференције, а под питањем је, да ли ће се још и у општ нађи и трем тоне не стоји у нетани да је осигурао почетак општинских радова, ако се ова прелиминарна конференција прими.

Кад сам већ нечо да говорим, нађо ми да учиним још једну напомену поводом говора г. председника, а то је ово што сам нарочито напоменио, да је потребно имати у виду ову потребу о преносу ове конференције, чиниo сам за то, што је у том преносу у стварн, скривено право општине за поједнке, а то је скривено по томе, што су поједу не иде и пропаде. Ја сам још раније напоменуо, да вероз сваг конферена

и општинама, које сам имало прока једном општинску кога познајете с. Марковићу, шиме потребно било да је г. председник потражио бласкарске резервације о појављању, којим би се резервисала утврдила висина финансиона и предлога способност.

Познат нам је пут како се долази до таквих резервација. Само за то, да се општинска она наведе спомињута сервисна општина ја сам начелство потребе, да се од појављања затражи изјаша. У верен сам да је само од мене тако и од самог одбораша далеко и помислио, да би општина била кадра учинити какву мерокитност, да би само могла доћи до изјаше на своју корист. Боже сачувај та каквих била би само сигурна гаранција, да појављени имају одјета сигурни изглед доћи до капитала, кад буде потписана она преднаправа општинска између њих и општине. За случај да би изјашњења пропали, могли би још сада решити да ово иде дому спротно дело или може ми драго само не у општинску касу. Има ли у опште чега неправилна у овоме тражењу изјаше? Нема. У собилним пословима пред нас поступити по опште убичајеној праксе. Да нас подсећам г.г. одборнике на један случај од пре две—три године. Тада је Општини вољно за једне ствари сасвим бласкар, и стиме се раздала ово тесто што је он тражио. Једва две године после, а Општина опет од њега тражила изјашњење. Међу тим пропао онога после била је са стане друштва него општа, све чега се сада води претрес. Овде не само да нас свезда тражити изјашњење но она се мора тражити.

Морам ге сад дотаћи једног питања које у вишовно удаљи у дотаћи, но које нам неза и са напоменати г. председника и са овим ште сам напред говорио. Мисли се за све послове законати акционарског друштва. Г. председник рекао је да бар мени треба да је познато, да се не може у пошто одредити висина акционарског капитала, а нарочито да се не може у напред одредити свота капитала акционарског друштва. То питање о акционарском капиталу, о висини његовој, имао је важно и битно питање са општинског гледишта у овој концесији. Према овој молби која је пред нама, појављени изјаше на уму две врсте капитала.

1). Капитал за радњу акционарског друштва, које би се образовале за експлоатацију општинских установа предвиђених овом концесијом; и

2). Капитал потребан за градњу ових установа. Јасно је да би друштво дошло до једног и другог капитала на овај начин: за градњене набавиле би капитал емисијом обвезница, које би после општинског посла и за њу би исплату такву и сигурну сарантовала општина приходима предвиђеним у концесији, а до капитала за експлоатацију општинских установа, друштво би дошло на начин који, да би друштво до тога капитала за експлоатацију јасно дошло, ово обећава своје акционарима кориснту добит послазља остак са општином у чистој добити. Нема од г. г. одборника никоје да те добити неће имати бити поштен је чинити ово друштво, а дакако право тврдо, али нисмо ни смо се смеситути с ума, да Општина крема овој предлогом корисној концесији као сада стоји нема никаква права то јест сигурна права на одређивање експлоатационих трошкова.

Право на одређивање тарифни такса, уиво је накладно у појаду, али никако није и накладно уиво о експлоатационим трошковима. Дали је ово добит спознавать у концесији тих форме ради? Никако не. Вала питати да се разуми о засебним предузећима засебно и неће и према томе предузеће које се добро рентира нема одмах да даје другштву половину чисте добити и то у готовом новцу, док би друштво општина цкоплашкако великну новчаку добити у добровољним закидама. Стоји ли шта то да какво које месуће још сада утврдити капитал потребан за експлоатацију општинских установа? Никако то не стоји. Зар стручњаци, који су ови појављени за општинске радове да не могу у напред знати колики ни је капитал потребан, за експлоатацију? Не — никако то није замишљена ствар, него је сада у питању нешто друго, нешто за ону мало ште спознавају сировину сиднут. То је оно. Питам да ли има и један одборник у општини београдској који би желео да ова концесија остане у овако пуни 50 година? Са свим извесно земи ни један одборник, који би то желео, јер нико не би се од појављена тражило да представу, да општина остаје без прихода одузла свих општинских установа после 25 година. То је право добровољно тек онако та је општина тражила. Међутим од величине акционарског капитала зависи, да ли би општина могла употребити то своје право откупа после 25 година или би оно било илузорно. Кад се рад оно друштва и њихов поглед који своди на изласком обавезама по приходу свих општинских установа после 25 година. То је врло добрило

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 21. ЈУНА 1898. | Број 25.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА ЈЕ:

За Србију за годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За страно земље за годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ НА ОПШТИНСКОМ СУД А ОНЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ.

Члану суда Општине београдске г. Јов. Антонијевићу и кметовском помоћнику г. Михаилу Ерковићу, истиче двогодишњи рок службовања крајем овог месеца (чл. 24. закона о устр. општина и општ. власти).

Како су пак раније дали оставке на дужност члана суда г. Ђорђе Карајовановић и на дужност кметовског помоћника г. г. Спаса Илић и Влад. Б. Вељковић, то се сада имају изабрати два члана суда и два кметовска помоћника, на место ових.

Према овоме, а на основу решења одбора општинског од 11. Јуна 1898. год. АБр. 3616 и прописа чл. 13. тач. 1. и члана 21. закона о устројству општина и општинских власти, Суд београдске општине објављује, да ће се

НА ДАН 28. ЈУНА 1898. ГОДИНЕ

ДРЖАТИ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

ЗА ИЗБОР

ДВА ЧЛАНА СУДА И ДВА КМЕТОВСКА ПОМОЋНИКА

ЗА ОПШТИНУ БЕОГРАДСКУ.

Ко може бити биран за члана суда и за кметовског помоћника прописују чланови 29, 30, 58 и 59 закона о устројству општина и општ. власти.

Сваки гласач на збору може само лично дати свој глас (чл. 20 зак. општ.).

На општинском збору имају право гласа сви пунолетни чланови општине који плаћају најмање потпуни грађ. данак, који нису под туторством или старатељством, који нису под платом код другога у службби или којима по прописима члана 16 овога закона право гласања не би било одузето (члан 14 зак. општ.).

Немају право гласа на општинском збору:

1. Они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или кад су лишена грађанске части, за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа или иступа, које чопека бешчасте и јавни морал вређају, док не прође година од дана извршене казне;
2. Који се налазе под кривичним истрагом за дела под 1 наведена;
3. Који су пали под стециште за време док стециште траје, и док се не прогласе за неспе;
4. Који су под полицијским надзором;
5. Који дугују државни порезе више од оног полугођа у коме се збор држи (Члан 16 закона).

Официри и војници стајаће појске не учествују у саветовању општинског збора (Члан 15 закона).

Збор ће се држати у згради општинског суда. Збор за бирање почиње у 8 сати изјутра а бирачи могу долазити на збор до 5 сати по подне у које ће време престати пуштање бирача на биралиште, али ће се примити глас од свију оних који на збор до 5 сати буду дошли. Од 12 часова до 2 по подне гласање ће бити прекинуто.

Чим председник збора каже да је збор отворен, бирачи ће (њих двадесет најмање) изабрати из своје средине два лица за чланове бирачког одбора.

Од одбора предлагати су председнику збора г.г. Дим. Живадиновић и Коста Н. Лазаревић одборници, а онима за заменика одређен је г. Васа Николић, одборник.

АБр. 4084.

17. Јуна 1898 г.
Београд

ПРЕДСЕДНИК БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ,

Ник. Д. Стевановић с. р.

СЕКРЕТАР,

Урош Кузмановић с. р.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

Његово Величанство Краљ, благоволео је указом од 18. Јуна о. г. поставити редовној Народној Скупштини, сазваној за 1897. годину у Нишу за председника г. Симу Несторовића, а за потпредседника г. Драг Рајовића.

Овај превисоки Указ Његовог Величанства Краља, објављује се грађанству београдском ради знања.

Од Суда општине београдске, 19. Јуна 1898. год. АБр. 4172, у Београду.

Његово Величанство Краљ благоволео је данас у 11 час. пре подне, престоном беседом отворити седнице редовне Народне Скупштине, сазване за 1897. год. у Нишу.

Овај превисоки указ Његовог Величанства Краља, објављује се грађанству београдском ради знања.

Од Суда општине београдске, 19. Јуна 1898. год. АБр. 4178. у Београду.

ВОДОВОД ВАРОШИ БЕОГРАДА

Од 13-ог овог месеца почиња остајућ горња варошки делови — Источни и Западни Врачар — преко дана без воде. И ако се радови на новим бунарима на Белим Водама са добрим изгледима приближују своме крају и у кратком времену биће спојени, ипак садања бунари, који су прошлих година давали преко 3,000.000 литара воде, а у Априлу месецу ове године смањили излатак воде на 2.300.000 литара, данас дају још мање и према њиховом данашњем функционисању не могу дати више од 1,900.000 литара воде за 24 сата рада, која је количина за ово сушно доба недовољна.

Према томе, количина воде, коју данас бунари дају, скоро је у нола мања од оне, коју су прошлих година исти бунари давали.

Узрок што бунара с дана на дан све мање воде дају, не може се још тачно констатовати и ако се је на све ово преме од месец дана, како је овај мањак воде у бунарима примећен, испитивање непрестано вршило и даље прти.

Обавлаштавају ово грађанству, суд Општине варошн Београда позива га, да у трошењу воде што је могуће више буде штедљив и да воду троши за намирење у јелу и пићу, никако и за поливање авлија, башта и других предмета, за које водовод није ни сграђен.

Од стране Општине варошн Београда (Водоводно одељење).

О Б Ј А В А

Суд општине београдске, нма да сачини списак резервиста који знају јашити на велосипеду, и исти списак послаће команди VII пуковске округа на њен захтев.

Позивају се сва она резервисти, који знају јашити на велосипеду да предстану суду овоме (новом одељењу) до новца тек. месеца, да се у списак уведу.

Од суда општине градске Београда ОВБр. 1453. 13. Јуна 1898 г. Београд.

О Б Ј А В А

Под-официри I батаљона VII пешачког пука Краља Александра I-ог позивају се да до новца тек. м-ца предстану новом одељењу суда Општине београдске, ради попуњења списка личних издатака за 1898. годину, који је списак командант VII пука суду послао.

Од суда Општине београдске ОВБр. 1536. 13. Јуна 1898. год. Београд.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

28 Маја 1898. год.

Председава председник г. М. Д. Стојановић, присуствују чла. суда г. Др. Ј. Рафаи, ал. одборници чла. г. г. Др. Јовановић, Р. Дражић, Вас. Николић, Милош Арсенијевић, Марко С. Петровић, Димитрије Стојковић, Д. М. Тодрић, Стојан Максимовић, Јакић М. Јакшић, Милутин Ј. Марковић, Трифун Стојковић, Др. М. Т. Лека, М. Ф. Петровић, Михаило Ђ. Илић, Ђ. Пантелић, К. С. Карапић, Кметa В. Бурић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 19. маја 1898. год. и примљен је без измена.

II

Одборник г. Марко С. Петровићевић пита по чијем се одобрењу предузе претрага калдрме у хиландарској улици, до које требало одмах калдрмисати она места на бив. Вароши капији, која још нису калдрмисана.

Председник је одговорио.

да је кредит за претрес калдрме у хиландарској улици буџетом одобрен, а што се тиче калдрмисања на бив. Вароши капији, учиниће се још овог лета ако се досне.

III

По прочитаву акта управе пор. Београда и њених одељака АБр. 3445, 3319, 3426, 3410, и 3691, којима се траже уверења о плаћању и пиком стању инсених лица, одбор је изразио,

да су доброг владања и сиротног имовног стања Николе Јовановић — Американац, Танасије Савић бив. екзекутор општински; да су му неопходни: Светозар Куручић шнеидтер овд., Сава Суботић бакалин из Топчидера, Бока Јалић бивши контролор пића, његова жена Лепка и Јулка Илић пешачица.

IV

Председник износи одбору на пишљење молбе, којима се траже уверења о породичном одношају.

По прочитаву тих молби СБр. 1475 и 1471 одбор је једнако жељезо.

да се Михаилу Симићу за Стеву Радојковића и Радомиру Цветковићу касец. овд. може дати тражено уверење о означеним породичним односима.

V

Председник износи одбору на решење акт жандармеријске команде, да се ослободе тромесечно такође они предмети, што су набављени за сталу жандармеријску.

По прочитаву тога акта АБр. 3488, одбор је решио,

да се ослободе такође трошарињске сви они предмети, што су набављени за сталу жандармеријску ове године.

VI

Председник објављује да је на дневни ред изнесе о градњи нових трамвајских пруга.

Пошто је одбор саслушао усмена извештаја председника о раду ове струке и поште је прочитао све друштва трамвајска, под којим би погодбама друштво преузело, да гради нове пруге трамвајске, АБр. 2869, одбор је одлучио,

да о свему овоме размисли и подвесу одбору извештај са мишљењем председника општине и одборнци г.г. Милут. Ј. Марковић, Н. И. Стамекковић, К. Д. Главинић, Дим. Гавриловић и Васа Николић с тим, да трајна могу најновије радити.

VII

По прочитаву молбе Др. Михаила Хаџи Лазића бив. општинског лекара АБр. 3310, који већ скоро годину дана болује и који жели да напредовање, одбор је нашао поимчиште таксама од 17 такова против 4, који су били за 120 дин. и 2 који су били за 80 дин. решио,

да се Др. Михаилу Хаџи-Лазићу бив. општинском лекару издаје на општинске касе на име надокнађивања по једна стотина динара месечно од прног маја ове године.

VIII

По прочитаву извештаја старешине водоводне одељења АБр. 2911, да би требало скратити десет малих бунара од 70 м. пречника, који би приликом дизања довољно воде дали но буду готови велики бунари, који се већ граде, трошкове за ово предит од 30.000 динара, одбор је решио,

одобрава се кредит од тридесет хиљада динара за грађење десет приремених малих бунара од 70 м.м. пречника с тим да она сума има пасти на терет прихода тромарничких поште се односи на проширење водовода.

Но пре но што се приступи извршењу оиога решења, да се узме О. Стрекер за инжењера, да ли би добро било, да се они приремени бунари граде.

IX

Председник износи одбору на решење: молбу Српско-јерејске црквене општине сеоске општине обреда у Београду, да јој се допусти да из свијех средстава куни земљиште за гробље, те да на тај начин одвоји свеје гробље од гробља Јеврејз изнесе сеоврдијског обреда.

По прочитаву те молбе АБр. 3316, одбор је решио,

одобрава се у начелу оно тражење. Кад и надорна државна власт буде одобрила оно одвајање гробља, да се изнесе по нова одбору општинском ради одређивања замљишта за гробље.

X

По прочитаву извештаја нова општинског саветника АБр. 975, одбор је решио,

одобрава се кредит од једне хиљаде динара из партије за издржавање сиротиње за помоћ сиротиња неполицима, да се могу у банама српским сечити. Ова помоћ да се подели комисијски, како је у овом извештају означено.

XI

По прочитаву жалбе пекарских трговаца овд. АБр. 2977, којим се жале на поступак Управе

општинско тропарење при реконституцији вина, одбор је решио,

да поступак при реконституцији вина остане и даље исти, који је и до сада био према раније решеној одбора с тим додатком, да управник тропарења, за преглед вина, што се наноси, може у место себе одредити и своја помоћника.

XII

Председник изнесе одбор, да је својим решењу одборском од 21. Априла 1898. године XBr. 9936 донела дозволу за подизавање и осигурање куће Сергија Станковића у Краљ Милановој улици.

По прочитаној протоколи дозволи и извештају грађевинског одељења ГБр. 1958, одбор је решио,

да се отклањање рампе пред кућом Сергија Станковића у Краљ Милановој улици, подизбивање и осигурање куће Сергијене уступи према прописаним погодбама предрачуну и изјављена Антонију Лапчевићу за укупну суму од једаџ пет стотина деветнајест динара и четрдесет и пет пара. Ова сума да падне на терет буџетске партије за надзиру и друмове.

XIII

По следујућој цени житу и брашну, одбор је решио,

да цена хлебу буде традесет и шест пара по низограму, пошто ће се и хлеб продавати у тежини од 1000 грама. Ова цена да важи од тридесетог маја о. г. закључно.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Цена хлебу. — Цена хлебу одређена је од 17. о. м. на 30 пара динарских по килограму, а по то се и хлеб продаје у тежини од 1000 грама. Ова је цена одређена према средњој цени жита за прошлих петнаест дана, која је била 18 дин. сто килограма.

Београдски музеј. — Академијски Савет Велике Школе расписао је тему из Српске Историје, за овогодишње подизбанске награде, које општина београдска даје, под насловом: *Трговачки центри и путеви по српској земљи у мањем средњем веку и у турско доба.*

Овај задатак радило је више лица Велике Школе и од поднетих радова одлучена су два рада као најбоља и потпуно добро израђена тако, да би оба требало подједнако наградити. Али пошто то не може бити према решењу одбора општинског, који је установљено ово награђивање, то је по предлогу Академијског Савета израђен пиом наградом од 400 дин. рад г.г. *Јована Ердељановића* и *Ристе Т. Николића* ђаконоса, а рад г. *Косте Н. Костића* ђак. награђен је другом наградом од 200 дин. Осим тога Академијски је Савет предложио а одбор општински усвојио, да се и трећи рад г. г. *Петра Косовића* и *Милутина Миладиновића* ђаконоса наградн особеном наградом од 100 дин.

Прва два рада објавиће се у општинским новинама у своје време.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
држан 11. Марта 1898. год.
(по стенографским белешкама)

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовали чланови суда г.г. Ђура. Ј. Рајић и Јов. Антонијевић, од одборника биле: г.г. Гогуић С. Јакић, Стеван Живановић, Ф. Драговић, Свет. Ђ. Гавазић, Љ. Настасић, Трајко Стојковић, Стеван Милићевић, М. О. Петровић, Др. Јелен. Марко С. Петровићевић, Глиша Стефановић, Милош Кнежевић, Гаврило Ерић, Коста Др. Радић, Кат. Н. Чанић, М. Спасић, Коста Д. Гавановић, Др. Лазаревић, Ђ. Н. Бобуџић, Илија Арсенијевић, Недељ. Ј. Марковић, Ђ. Р. Одавић, Васа Николић, Стев. Николић, Коста Ж. Крстић, Васа Чоротановић, Ј. М. Јанковић, Дуле Живковић, Ђ. Димитријевић, Дим. Гавриловић, Димитр Стојановић, Милош Ђ. Ђаић, Др. Ј. Пачу, Н. И. Станковић, Младен Н. Тодоровић, Д. Ђорђевић, Милов. Милетићевић, Коста Ш. Миладиновић, Др. Ст. Сем Марковић, Гад. Ј. Миладиновић, К. П. Јовановић.

Велики напредак г. Уроша Кумановића.

Поштом у 50¼ часова по подне.

(стенографија)

Др. Лаза Пачу (стенографише). С тога што сам ја изнео једно питање, ја сам ипак у дужности да своју понуди ја и њему да се упустим у питање детаље, на да ако се сви уверимо из разних рачуна који су изнесени пред општински одбор, да се сва господа не слажу ни у једном у каквом обрачунању. Весма је карактеристично, што и то није ништа у томе одлучило, што ја нисам ставио на разно рачунање. Међу тим ја нијо оних других тешких погодаба које не би задржавала разлика од три или четири пројеката на курсу да ствар не пропаст.

Ваше путе је овде напоменуто, да је добит на конкесионаре увесена у ову компензацију само принципе, да би се ја данас нашао казнити, као то ни ја нисам. Према овој компензацији сама општина не би била у стању себе одкупити после 21 године и њене уступне спомоћи до даље би у то доба много већи приход него данас, а стара би страна још далеко дуже времене после 50 год., када ће Београд бити без сумње тринут осмоструко, годин је данас. Кад с тога ито градови становништвом расту градевине општинске сваке природе и по ђу се мерле у свету у концесију на сваку начин када траже попуљани. Незнајући господо, каква би огромна жалост настала у обрачунима између општинске дружине и Општине после 90 година, а тешкој потребност пропирања појединих општинских грађевина на пр: водовода и канала. Сви ми сазнано да ће становништво београдско бројно овако напредовати у једно Београд постаје све више средиште народ и више подесно седиште за трговину.

Неки од г.г. одборника казали су, како ће рад општине на изведеним грађевинама стати, ако ње и они понуђени наћусте. Ја не делим то мишљење. Било би весма радно на нас, ако би изгледало, да ово једно дечицкали да нам добе нешо страшо другачо, да казнимо радове бриге свако и прича у нашо само се брине и нас. Било би крајне грешно када би наша курсе била таке жалена а наше поједине у сваке себе таке општинно. Баш за то што се чуда и таква виде, ја сам особито благодарен г. председнику општинско што је изложио да Београдска водопиреме трсне иде с тога, што Београдска општина вема нарочито уређене а према својим крупним задатка одиста Београд и ако велики град и као престоница Србије одвојо је своја задатка од свих осталих општина и према тоне мора со одвојити нарочито уређење, како би могао корисне принети своје дадо. Потрудите се сви ми да изедно са председником општине створимо на све стране уређење о потреби таког уређења бесрадске општине и привикне сви с једно према у себе саме на ред ово општинских послова и будемо увереки сви да ће нам обилно и богато бити исплаћено, што смо можда данаја у пожоваји, да решимо једи редину пан дао дана морамо чекати на велике општинско градевине таке је. Живео.

Милош Кнежевић. — Господа на мањине једнако пребацују нама ни нешто, као ми нисмо за то, да се велики послови општински са зајмом вршо. Сви ми знамо да би свако општина и сви би смо се ми исто радо слагали у томе да је боље над би општина имала свога новца на њено да изради све потребе; а да је понекад његови начин да се дође до великих општинских послова. Али ако имамо на уму, да нема ништа у свету што не би изискивало ових радова на друга лакши начин. Те је једно што као неки да пријемо овај начину изкршења наших радова.

Председник. — Јели одбор за то, да се више не говори и да се ова ствар реши? (Јесте).

Пошто је одбор решио, да се више не говори, онда ја приступимо гласању.

Милош Арсенијевић. — Молим, да нашем великом реду ради обратимо пажњу.... Дајте је бадо... Да се реши... (Велика жагор).

Председник. — Пре но што приступимо гласању, пошо ће бити поменуто, хоћу да вам скренем пажњу на чл. 54. зак. о општ. на о томе право да одлучите. У чл. 54. тога закона изнасилено је ово: (чита)

Одборница смеју онако једи ин 27. једак је умро дакле недостаје свега 4, јер одборских места има 32. Пре но што приступимо гласању, хоћу да доведете одлуку: хоће ли и замењена да гласају или не, а ја сам нам прочитао ова закон ваше о томе кад сам моју изјаснио. Стварје од општег интереса, за то ми треба ваше решење о томе.

Милутин Марковић. — Да кажем ја: ту ствар ја овде решавао и једној врлини новини ствари. 1896. год. био је председник г. Богићевић. Била је на размишљу покуда једног Белгијанца да Београд снабдева водом из Саве. Дебата је трајала врло дуго. На седници кад се нисам одлучи да дошао, дошо је 32 одборника и 16 замењених, свега дакле 48. И тада је потрпуте питање, да ли и замењени да гласају и решење је било, да и они гласају. Резултат гласања био је овакав: Председник и још један одборник гласали су за ту понуду, а сви остали 47 гласали су против.

Тако је дакле правса била, а у закону стоји исто т. председник каже. Али кад су само друге ствари на решавају, ја мислим да нећемо потрошити ако сви будемо гласали и одборници и замењени.

Председник. — Кад сам вам нетакао ово питање, ја нам нисам казао, шпо је прашњавно, нет како у закону пише, а ни изложио ствари како хоћете. Ја сам вам само скренуо пажњу на гласа.

Гаврило Ерић. — Г. Милутин Марковић је казао ово што сам ја хтео да кажем. Али у ствари остаја предлога хоћу и ја изнешно реси да изјем Право решавања буџета је једна од најважнијих ствари, а има већ 6 година како сам ја у одбору и ни ене то прече уђе су у замењени учествовали у решавању, ни дани сви ни ја. Ако ни мислите да замењени не треба да гласају, што нас онда позвате? Ми не дазнамо без позива? — Не треба ни да нас зовете, кад нам таке не ваде.

Коста Гавановић. — Овај чл.54. зак. о општ., ре моје мишљење, нема никаква смисла за општину београдску; он може бити, ако сиисао је сеоске општине, али тај је члан једна од оних законских погода, које се јављају у раду општине београдске. Кад ми имамо замењене, који су равноправни и тачније приши одборнике дужности него многи одборници, то би било вређање да искључите те људе из решавања овако важне ствари. Ја сам за то да и они гласају.

Председник. — Ви сте чули шта сам ја казао, а чули сте шта су рекли г.г. Милутин Марковић, Ерић и К. Гавановић. Изволите решити сад ту ствар.

Младен Тадровић. — Овде ме може бити питање о томе, да ли изменици треба да се искључе из решавања ове ствари или не треба. Нека њину правницн да ли не казнону замењени треба да се искључе или не. Питање је: да ли закон каже да треба да се искључе? То је чиста и јасна ствар. Ми овде можемо да решавање и да гласамо како хоћемо, али ако је та наша радња противна закону, дриказа ће је пазит општинте.

Председник. — Треба да се одлучимо на једне или на друго. Сказали на гласање: но је за то да и замењени гласају, нека дигне руку, а но

је против тога, нека сади мирно. (Вику: Ћелина дању рупу..... ноћна сеја.)

Нисмо ово ни ја ни ћелина гласачког помоћника.

Благоје Тодоровић. — Ја сматрам да дужност само ово да кажем. Ако су по закону пажња сва ова решења, у којима су учествовали заинтересовани кланови и ако — а ако та разлог решења нису ажурна, неће затворити ни око.

Председник. — Хоћете ли поименично да гласате? (Хоћемо). Онда ћемо гласати поименично, а право гласа имају само одборници.

Ко је за то да и именици гласају, гласаће „за", — а ко је за то да они не гласају, гласаће „против".

Настаје гласање. Гласали су „за": г.г. Радивоје Драгошић, Бура Павловић, Милан О. Петровић, Др. Марко Т. Лесо, Глиша Стојановић, Милан Калеповић, Коста Др. Рашић, Мишић Свети, Коста Д. Гавановић, Младутин Ј. Марковић, Васа Николић, Стеван Николић, Јанић Јанковић, Љуба Живковић, Теса Димитријевић, Михаило Илић, Никола Стаменковић, Живојин Миленковић, Тодор Ј. Михаиловић и К. Н. Лазаревић.

А гласали су „против": Бранимир Рајић, Јонка Антонијевић, Светозар Гвозденовић, Др. Радивоје Лазаревић, Димитр. Ђорђевић, Димитрије Гавриловић, Др. Лаза Пачу, Димитр. Тирковић и Др. Стеван Марковић.

После гласања:

Председник. — Чујте резултат гласања. Гласало је 20 одборника да и именици гласају, а против је гласало још 9; решено је да и именици гласају; дакле онда ће и именици гласати. Сад ћемо приступити гласању да ли се прима ова концесија као ни одбацује. Ко је за то да се ова концесија прими, гласаће „за". — а ко је да се она одбаци гласаће „против".

Настаје гласање.

Гласали су „за": Јован Антонијевић, Гаврило Јанић, Светозар Гвозденовић, Милан Калеповић, Младутин Ј. Марковић, Др. Радивоје Лазаревић, Ђорђе Ђурић Ђорђевић, Васа Николић, Младутин Чортановић, Јанић Јанковић, Ђорђе Димитријевић, Димитрије Гавриловић, Драгиша Стојковић, Димитрије Ђорђевић, Тоша Ј. Михаиловић и Коста В. Лазаревић.

А гласали су „против": Бранимир Рајић, Стеван Милошић, Радивоје Драгошић, Бура Павловић, Трајко Стојковић, Стеван Максимовић, Милан О. Петровић, Др. Марко Т. Лесо, Марко С. Петровићанин, Глиша Стојановић, Глиша Ђорђе, Коста Др. Рашић, Ђапковић Чедомић, Коста Д. Гавановић, Младутин Ј. Марковић, Ђорђе Одавић, Стеван Николић, Коста Ђурић, Љуба Живковић, Михаило Ђ. Илић, Др. Лазар Пачу, Никола Н Стаменковић, Младен П. Тодоровић, Живојин Миленковић, Коста П. Михаиловић и Др. Стеван Марковић.

Са одлуке пред гласање отпало: Милан Арсенијевић.

После гласања:

Председник. — Чујте резултат гласања. За повуду је гласало 16, а против повуде 28. Према томе, ова је повуда одбачена.

На данашњи ред, који је био за повеђивање састанак, ја сам био мишљења да се ставља и ова друга повуда К. Вајса. Ја сам с тиме повуду прибавио нека обавештења и прочитао сам вам их. Још нека детаљнија обавештења добио сам накнадно.

Ако хоћете, можемо ову повуду да ставимо за данашњи ред за једну од идућих седница или ако нећете можете и о њој сад да решите.

Љуба Живковић. — Према оним раније обавештењима, која сам добили, ја повуда није одбила. Али пошто г. Председник каже, да је још нека детаљна обавештења накнадно добио, то она треба да нам се саопште, те да видимо хоћемо ли ту повуду да примимо или нећемо да је одбацимо. Ну пошто је већ 8 час., доцније је, ја предлажем да се решавање о тој повуди остави за једну од идућих седница. (Вику: врло добро).

Председник. — Јесте ли за то, да се решавање о тој повуди остави за једну од идућих седница? (Јесте). Дакле решено је, да се решавање о повуди К. Вајса остави за једну од идућих седница.

Имајте на уму да је сутра редовна седница. За њом пуно важних и хитних ствари за решавање, па то све морам да у сутрашњу седницу добијете.

Седница је закључена.

Седница је била трајала до 8½ час. по подне.

ГРАЂАНИМА
ДУНАВСКО-ВАРОШКОГ КРАЈА

II. II.

На један крај наше народе, не изискује већих жртава у погледу свога уживања, него ли наш. На један варошки крај није у техним теренским околностима да извршене овога задатка од нашега, ни један нас крај народи с погледом на близину најбољега и најсигнисијега средства као што је то велика река која пред нашега краја протиче, као и с погледом на лепоту и здравственост, коју та река нашему крају треба да пружа, не изискује већега напора својих грађана у цељи уљепшавања од нашега краја.

На њих и ако је то сушта истина и ако нам крај требао би да је најважнији, најконцентрисанији и најбогатији, он са незнузимљивости својих грађана из дана у дан губи ону важност коју му је и природа и традиција намењавала. Слободно се реће може да нигде незнузимљивијих грађана од нашега краја нема.

Друштво које је себи ставило у задатак уљепшавање Дунавско-Варошког краја и које већ пуних 10 година постоји, дало свим силама, да и онако малобројном без никаких новчаних средстава, што више уради, како за уљепшавање овога краја, тако и да нас заинтересује за једно исто заједничко дело.

Равнодушност многобројних грађана овога краја према овоме друштву, нема се ничим правдати.

Многобројна и важна разлагања, које је ово друштво у погледу уљепшавања поставило, не правда ничим ту равнодушност грађана.

Зар би се без овога друштва а са оваком равнодушношћу грађана изведо модерно калдрмисање и уређење Дунавске, донеса дела Дубровачке, Јованове, Јевремове, Дубињске, Кнежанињске, Скендер-Бегове, Цара Уроша и Васине једног дела Винчићевог улице. Зар би постепено осигуравање дунавске обале, која, подизање пруге железничке, постепено уређење доњега Калемегдана, откопавање Краз Михаиловог венца, подигнуће жекатиче фабрика и радионица било без уморнога рада овога друштва, а са овако малим бројем чланова.

Друштво је радило и морално и материјално, да се његов задатак што потпуније изведе и остварн, али само удружење многе силе могу много и да створе.

Данас над главни радови пролазом железничке пруге поред Дунавске обале настају, нашкуље се и нека заузимљивост нас свију.

Радова ове врсте пружиће овоме крају још бољу комуникацију, поред тога што од поплаве штити имања ваших суграђана, али у исто доба, ако се сви не заинтересујемо, ови радови створиће нештачку пропасту стањају воде и нечистоће из варошки у реку, те ће се од лепога краја створити кужно место. О свима овим стварима ово друштво интересује се, али ово тражи помоћ од нас свију, јер ће тек тада све своје лепе идеје знаће и остварити.

Ето, то је матвало управу овога друштва, које и у нашим интересу ради, да нас позове да се што више за њега заинтересујете. Жртве које се од нас траже при стуљању у ово друштво тако су занитанне према користима, које ово друштво целом крају пружа. Радити за ово друштво значи исто што и радити за самога себе а и за своје потомство у овоме крају, а нелики је трех који индиферентан према самоме себи.

Ја имате леших примера код грађана других крајева, шта је заузимљивост влхова ученика, те да се од забаченога дела варошкога направи најлепши крај. Нетреба ће заправати, да општина може све ако се грађани појединих крајева не заузимају. Но, она је и сувише интересена заједничким интересима целе варошн. Друштво за уљепшавање дунавско-варошког краја не сумња да су нам неопходни моти ни петоног рада, који су идентични са нашим, али сматра за своју дужност да напомене нас као члана овога краја и предложити да ће се ова дужности одазвати, ако друштву пружите материјалних средстава која ће његово дело потенцирати.

Те материјалне жртве су: да постанете члан овога друштва уплаћујући месечно једна динар, а за ону ништавну жртву друштво вам пружа користи као ваша имања тако и за здравље ваше и ваших породица.

Упис се прима у канцеларији Београдске Дунавске Задруге, Дуга Душана улица бр. 15.

Председник надзорног одбора	Председник управног одбора
Др. Сољачић Пеко	*Мар. Јовановић*
Деловођа	Благајник
Милорад Ј. Јанковић	*Теса М. Живковић*

Управник Кланске Дружине Београдска Окна. београд.

Чланови Управног одбора:

Др. Марко Т. Лесо држ. земљор, Ђорђе Димитријевић апот., Димитрије М. Ђорђевић, трг., Радоје Ђирковић банкар., Исак Аврајеа трг., Мијаило Благојевић шив., Синеже Васовић трг.

Чланови Надзорног одбора:

Јанић Костанћановић банкар., Тодор Младеновић банкар., Јосиф Јовановић трг., Младен Ф. Лубинковић трг., Аврам М. Нахман индустријалац, Иван К. Трипковић књежар и Стеван Гргуровић пајмодавац.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Дивоварство:

а) За чишћење дивљака (шљивара) без разлике на спратове — — — 0·20 д.
б) За исецдан пекарет — — — 0·40 д.
в) За уплаз — — — — 0·20 д.
г) За велики уплаз шпајзере у гостионици — — — — 0·50 д.
д) За чишћење дивљака од два спрата 0·27 д.
ђ) За чишћење простог дивљака — 0·20 д.
е) За чишћење чушпа од 2 и по хвата уједно са пењи — — — 0·24 д.
ж) За чишћење чушпа од 2 и по хвата уједно са пењи пења — — 0·20 д.
з) За пилење дивљака (шљивара) без разлике на спратове — — 0·75 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 374—98. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 28. ЈУНА 1898. | Број 26.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију за годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За стране земље за годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ НЕПОСРЕДНО НА ОПШТИНСКИ СУД А СВЕ ВОГОВОДИЋИМА ЈЕ ЗАБРАЊЕНО.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ.

Члану суда Општине београдске г. Јов. Антонијевићу и кметовском помоћнику г. Михаилу Ерковићу, истиче двогодишњи рок службовања крајем овог месеца (чл. 24. закона о устр. општина и општ. власти).

Како су пак раније дали оставке на дужност члана суда г. Ђорђе Карајовановић и на дужност кметовског помоћника г. г. Спаса Илић и Влад. Б. Вељковић, то се сада имају изабрати два члана суда и два кметовска помоћника, на место ових.

Према овоме, а на основу решења одбора општинског од 11. Јуна 1898. год. АБр. 3616 и прописа чл. 13. тач. 1. и члана 21. закона о устројству општина и општинских власти, Суд београдске општине објављује, да ће се

НА ДАН 28. ЈУНА 1898. ГОДИНЕ

ДРЖАТИ

ОПШТИНСКИ ЗБОР

ЗА ИЗБОР

ДВА ЧЛАНА СУДА И ДВА КМЕТОВСКА ПОМОЋНИКА

ЗА ОПШТИНУ БЕОГРАДСКУ.

Ко може бити бираи за члана суда и за кметовског помоћника прописују чланови 29, 30, 58 и 59 закона о устројству општина и општ. власти.

Сваки гласач на збору може само лично дати свој глас (чл. 20 зак. општ.).

На општинском збору имају право гласа сви пуноletни чланови општине који плаћају најмање потпуни грађ. данак, који нису под туторством или старатељством, који нису под платом код другога у служби или којима по прописима члана 16 овога закона право гласања не би било одузето (члан 14 зак. општ.).

Немају право гласа на општинском збору:

1. Они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или кад су лишени грађанске части, за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа или испада, које човека бешчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана извршене казне;
2. Који се налазе под привичним истеђењем за дела под 1 наведена;
3. Који су пали под стечајште траје, и док се не прогласе за неспне;
4. Који су под полицијским надзором;
5. Које дугују државни порезе какве од ког подгоја у коме се збор држи (Члан 16 закона).

Официри и војници стајаће војске не учествују у саветовању општинског збора (Члан 15 закона).

Збор ће се држати у згради општинског суда. Збор за бирање почиње у 8 сати изјутра а бирачи могу долазити на збор до 5 сати по подне у које ће време престати пуштање бирача на биралиште, али ће се примити глас од свију оних који на збор до 5 сати буду дошли. Од 12 часова до 2 по подне гласање ће бити прекинуто.

Чим председник збора каже да је збор отворен, бирачи ће (њих двадесет најмање) изабрати из своје средине два лица за чланове бирачког одбора.

Од одбора придодата су председнику збора г.г. Дим. Живадиновић и Коста Н. Лазаревић одборници, а онима за замеником одређен је г. Васа Николић, одборник.

АБр. 4084.

17. Јуна 1898 г.
Београд

ПРЕДСЕДНИК БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ,

Ник. Д. Стевановић с. р.

СЕКРЕТАР,

Урош Кузмановић с. р.

ПРЕСТОНА БЕСЕДА

КОЈОМ ЈЕ ЊЕГОВО ВЕЛИЧАНСТВО КРАЉ СРБИЈЕ

АЛЕКСАНДАР I

отворио седмице редовне народне скупштине, сазвану за 1897. годину у Нишу

НА ДАН 17. ЈУНА 1898 ГОДИНЕ.

Поштовани посланици.

У љубави, верности и одности Српског Народа према Народној Династији лежала је ова велика снага, која је тешњу Обреновића помогла да из рушевина средњовековне српске државе створи нову српску Краљевину.

Моја су славни претци увек с радошћу саветовали се с Народом о сваком важнијем државном послу.

И ја данас радосно ступам у дом Народног Представништва и поздрављам вас срдачном добродошлицом.

Моја прва реч нека буде искрена хвала драгоме и верноме Ми Народу што је на Мој Краљевски позив од 11. октобра 1897. год. одговорио тако једнодушним родољубљем.

То родољубље подсећа на велико доба Краља Милоша Великога, на славне доба Краља Михаила Неумрлога, и на свете дане у ослобођењу узвишеног Родитеља Краљевства Ми, Краља Милана.

Као што се увек једнодушно одазивао сваком Њиховом родољубном позиву, тако се исто Народ српски једнодушно одазвао и Моме позиву да прекине бесплодну партизанску политичку борбу.

Својим изборима од 23. маја ове године народ је громогласно дао на знање свима и сваком да чврсто и верно стоји уз Краља Србије.

Народ је тога дана послао у Народно Представништво само најодличније синове своје, којима је Србија прека од снега.

Србија прека од снега, то је начело и на државној застави, коју ће Краљ Србије увек високо држати.

Једнодушни глас народа прихватио је свесрдно државни програм који сам Ја одредио и на извршење предао Мојој Влади.

Тај је државни програм: мир с поља, мир и ред унутра, уређење државних финансија, унапређење снаге привредних сила наше државе, јачање наше војне снаге.

Пре него што би могла и приступити извршењу поменутог јој државног програма, Моја Влада морала је да поди озбиљног рачуна о стању, у коме је затекла државне послове, када сам ја поверио управу.

С тога је Моја Влада била принуђена да Ми предложи употребу од one$_{1}$ милиона, које нам даје чл. 56 Устава, те смо добили закон од 22. марта ове године, који ће нам се донети на одобрење.

Тако исто и Народна Скупштина има дужност озбиљно водити рачуна о свему што је претходно ванредном стању земље, на појављења са те тачке, приступити дотоворно са Мојом Владом извршењу новога државнога програма.

Једна од првих брига мора вам бити да из државног буџета уклоните дефицит, јер се Србија не сме више задуживати само да покрива те годишње мањке.

Сталан зек наших државних финансија може се наћи само у стварној рашћетској штедњи прихода и расхода државних.

Ово се може постићи најбољом штедњом по свима granama државнога живота, преустројством целокупне финансијске управе и на тај начин ојачаним и осигураним државним приходима.

Моја ће нам Влада поднети потребне законске предлоге о томе. Успешнијим ће ви бити ма сваки закључити и председници бесплодно задужићете државе, ни ће државно газдинство постајати на здравој основи.

Тим самим подаћи ће кредит Србије, који јој је толико потребан за веће привредне циљеве, за грађење потпуне железничке мреже, за развијање рударства и шумарства, за унапређење заната, за подизање индустрије, за унапређење земљорадње и сточарства као и свију грана народне привреде.

Једновремено са тим, Моја ће вам Влада поднети и предлоге за преображај основне и средње наставе, јер после горких искустава, која је Моја Држава имала са досадашњим правцем. Ја желим да се та настава увуче привредним циљевима, спремању за практичан живот.

Обраћам нарочиту важну Народноја Представништва на ове железничке и друмове, јер ће та мрежа, када се направи, дати нелики полет нашој привреди, а само њено извршење знатно ће помоћи Србији да исплати своје дугове, који јој нису конверзионални.

Од тих нових железница ми морамо што скорије градити нелику пругу Кладово — Ниш, за коју смо већ осигурали везу преко Дунава са железницама суседне и братске нам Краљевине Румуније, са којом смо потписали нарочити уговор, који ће нам се поднети на одобрење.

Једновремено треба да поправимо уређење наших општина, да осигурамо бољу унутрашњу управу, да убрзамо извршење судских решења; да дамо земљи стварну имовну безбедност, и да спасавамо душу народу од даљег тровања злоупотребом јавне речи.

О свему томе поднеће вам се законски предлози.

Поштовани посланици,

Ви сви знате колику љубав гајим према уздањима српског народа, Мојој драгој и верној војсци. Народно Представништво увек ће ући у пошлашо своју пажњу.

Ја очекујем да ће се одушевљењем прихватити све оно, што се тиче њене организације и администрације, и што вам буде Моја Влада предложила.

Командовање њеном Ја сам поверио у руке, које и Ја и народ имамо право сматрати као чврсте и поуздане, одане Мени и Српској Државној Мисли.

С овиком унутрашњом политиком Србије. Ја сам уверен да ћемо водити и најбољу њену спољашњу политику, јер радећи онако на свом унутрашњем јачању. Ми ћемо од Србије начинити јак и поуздан елемент мира, реда и цивилизације на Балканском Полуострву. Ми ћемо развијати пријатељство свију суседних нам Држава, Ми ћемо оправдати благонаклоне свију Великих Сила, које нам је тако драгоцено.

Србија, свесна својих међународних дужности, али свесна и својих права и јака том свешћу, нема потребе ни да помишља на агресије, него поспешује све своје снаге културноме раду.

За извршење онако огромног државног програма требаће наше скупштинских сесија, требаће много рада, много истрајности много времена. Али чега највише треба, то је усмереност сталност за овај систем владавине.

Ја сам у више прилика јавно изјавио да ће Моја садашња Влада имати све потребно време за овај огромни рад.

То исто понављам и у овој свечаној прилици пред Народним Представништвом и очекујем да ће Народна Скупштина, састављена из правих људи и најугледнијих родољуба Моје Државе, изаћи на сусрет Мојој Влади с оваким поверењем, са каквим сам ја поверио овај тешки задатак.

Мојој Влади нарочито сам наредио да ниже пред нас са пуно поверења у наше родољубље, да нас упозна са свима државним прилikама, пословима и потребама. Од узајамног договора између нас и Моје Владе, Ја очекујем користан и плодан рад за Србију.

А сад, верни Моји, нека Свемогући Бог благослови наш рад за срећу драге нам Отаџбине.

Проглашујем да је Народна Скупштина сазвана за 1897. годину отворена.

19. јуна 1898. год.

У Нишу

АЛЕКСАНДАР с. р.

АДРЕСА

којом је седница народне скупштине за 1897. годину, сазвана у Нишу на дан 17. јуна 1898. године, одговорила Његовом Величанству Краљу Србије

АЛЕКСАНДРУ I

НА ЊЕГОВУ ПРЕСТОНУ БЕСЕДУ

којом су отворене седнице исте скупштине 19. Јуна 1898. године

Ваше Величанство,

Преузвишени Господару,

Јака веза дубоког поверења, безграничне одности, непоколебљиве верности, неспокојене и срдачне љубави, везивала је увек, милим и нерасидним везама, срце и душу Народа Српског за Дом славних Обреновића.

Руковођено тим осећајима, а са живом и неизгладивом успоменом на њихову величину Славнога Милоша, незаборављено родољубље и дубоку државничку мудрост Неумрлога Михаила, витешку одважност и велика дела Славнога ова Краљевстава Ти, са тврдом вером у сјајну српску звезду великих Обреновића, Народно Представништво радосно поздравила корак којим Ти, ради саветовања и договарања са народом Својим, а по примеру неуморних Ти предака, дошави у дом Народобуха Представништва, са срдачним српским поздравом, са очишсно-владалачким поверењем, које високо одликује представнике нервога Ти народа.

Прихватајући свесрдно државни програм, који је Ваше Величанство са високо сјајношћу престола одредило Србији. Народно Представништво извршиће само једну своју свету и родољубиву дужност, на коју га законодно упућују животни интереси и битне потребе Отаџбине.

И радећи тако, Народно Представништво доказаће и делима, да веза, која је спајала Српски Народ и славне претке Вашега Величанства и данас везује Народ Српски за Обреновића Петог.

Радећи по примерима Својих предака, Ваше Величанство изашло је 11. Октобра

прошле године пред Свој верни Народ, с високо узвишеним заставом државном, на којој су јасно и разговетно стајале исписане ове речи: **Мени је Србија преча од свега.**

У име тога узвишеног начела, Ваше Величанство показало је своје верне Србе, да наборима од 23. Маја ове године, пошљу у Народну Скупштину такве људе, којима је Србија у истини била преча од свега и код којих ће то велико начело бити уресано у срдима њиховим.

Као и сваги, Величанство, Твој Српски Народ и овде се једнодушно одазвао узвишеном позиву свога родољубивога Владаоца и тиме је громогласно засведочио своју готовост да се једном прежине штетна партијанска политичка борба и да чврсто верно и непоколебљиво стоји уз свога Краља и Његову Династију.

Једнодушни глас Народа, сведочио је пристајање државним програм, који је Ваше Величанство одредило и Својој Влади на извршење предало, а који се састоји у овоме: мир е пољз, мир и ред унутра, уређење државних финанеија, ушарређење пелокупне природне снаге народне и јачање наше војне снаге.

Примајући то и као свој програм. Народ Српски, бирајући нас за посланике, обележио је, да то има бити и програм нашега рада скупштинског. Али пре но што би смо могли приступити извршењу тога програма, Народно Представништво изобилне ове мере, које је Влада примљена била предузела на основу 56 члана Устава земаљског. С тога ће и народно Представништво водити озбиљна рачуна и своју што је претходило, о овитичкоп ситуи стварн, када је данашња Влада примила земаљску управу у своје руке, на полазећи с те тачке, приступиће у дотопору с Владом Вашега Величанства, извршењу многа државнога програма.

Државним финансијама поклониће На родно Представништво своју нарочиту пажњу и стараће се најозбиљније, да се постигне истинска равнотежа у државном буџету, те да Србија у будуће не мора узаити у нова задужињала, да би покрила једнпо своје годишње дефиците.

Једна од прних и главних брига Народне Скупштине биће да једном на сваза узони дефицит на државном буџета; те да у буџет увеле истинску равнотежу између прихода и расхода државних. Тога ради морају се, највећим штедљом по свима граиама државнога живота, пресећи сва непотребна трошења и задуживања, а пре тустројством целокупне финансиске управе и ојачањем привредних извора тежити томе, да се расходи изједначе с приходима и да се оно, што држава има примати обезбеди тако, да донета и прима.

За извршење онога великог задатка, Народно Представништво вољно је примити све законске предлоге, које му Влада Вашега Величанства у томе пољу буде поднела, те да се тако државно газдинство постани на здраву и чврсту основу.

Правилним уређењем државних финанеија, знатно ће се подићи и појачати јавни и приватни кредит Србије, охрабрити страни капитали да с поверењем дођу у нашу Отаџбину и да нам помогну створити услове за ушарређење снаге привредних грана наших, као што су: систематско развијање и јачање наших саобраћајних средстава, развијање наше шумарске и рударске индустрије, ушарређење земљорадње и сточарства.

Основна и средња настава у Србији до сад су биле упуђене правцем, који је стварао само читаве генерације писмених људи, али који нам способних за ма какав практичан рад у животу.

Са особитим задовољством прелазио је Народно Представништво и жељу утвор о постигнутој железничкој вези између ваше Отаџбине и суседне и братске нам Краљевине Румуније, јер у њему гледа драгоцену залогу за ирширење узајамних суседних одношаја и при корак ка увећењу економских интереса обе братска народа.

Налазећи да је добро уређена општина једини природни и здрави темељ за целокупну државну администрацију, решење општинског питања наћи ће у Народно Представништво ону добру вољу која је потребна да се ово срећно приведе крају на корист земље и престола.

Гарантовањем судске праве учврстиће се нормални одношаји у друштву, а убрзани извршењем судских решења иновина држављана биће стварно осигурована. Сими законским пројектима који ће Влада Вашега Величанства у том пољу изнела пред Народно Представништво, оно ће приступити свом збиљом, коју сама важност тих предмета захтева.

У последу штампе морамо се поставати да спасемо душу народну од трована, које се врши злоупотребом јавне речи, да сузбијемо злоупотребу, али у исти мах пазе да не оштетимо здраву и правичну употребу јавне речи.

Ваше Величанство.

Узвишен, а у светској историји готово и јединствен пример жарког родољубља, који је дао први Српски Краљ после Косова, узвишени Отац Краљевства Ти примајући у своје руке команду над активном војском, јеагром целокупне народне војне снаге, том уздањном и новосом Отаџбине, испуњала душу целога српскога народа оправданом надом: да ће једнистно у војничкој настави и командовању свакако допринети извршењу тих светлих и узвишених задатака, које је Промисао одредио Србији; он је у исти мах и поука како се и са колико личнога пожртвовања, слави интересима Отаџбине и Престола.

Тиме, што је Његово Величанство Краљ Милан, свишавши са престола, имао величину душе да стане у редове војске, које је сам створио, учинио је дело тако високог родољубља, да се Народно Представништво осећа побуђено одушевљено усклинути:

Живео Узвишени Командант Активне војске!

Живео Краљ Милан!

Дедеки симпатије, које је Ваше Величанство унек гајило према уздањци нашој, српској војсци, Народно Представништво сматраће за своју родољубиву дужност, да приказати сне оне мере, којима се иде на поиешање угледа војног, на појачање снаге земаљске, пружајући Влади Вашег Величанства, од свег срца и до граница могућности сва средства, која су потребна ради извршења њених великих, историјских задатака.

Водећи онако нашу унутрашњу политику, Србија ће најбоље обезбедити успехе и своје спољне политике, јер ће пред светом доказати, да није земља политичких авантура, већ земља реда и правилнога развитка.

И Народно Представништво уверено је да онако јака својом унутрашњом снагом и снојим исправним држањем и међународним односајима Србија снажна спотљу и о својим дужностима и о својим правима, неза потребе да помииала на политичке сконове већ све своје снаге посвећује културном раду и напретку, чврсто уверена да ће тако најбоље сачувати пријатељство суседних држава и драгоцено симпатије снпју великих сила.

Ваше Величанство.

За извршење онако огромних задатака, Влади је потребно и нужно преме у коме се онако крупни задаци једино и могу извршити. Тога ради потребна је стабност у земаљској управи, која се у нашим данашњим прилнкама јавља, као један крупан, значајан и непостаиан услов на све остало наше напредовање.

Народно Представништво с највећом радошћу и захвалношћу прима изјаву Вашег Величанства, у којој му спечаво саопштина, да ће задањој влади дати свеколико потребно јој време на извршење сних побројаних задатака. Народно Представништво поклоиће пуно поверење Влади Вашега Величанства, и родољубиво узети у процењу свако њено саопштење и предлог о привилама земаљским, које му она буде учинила, јер је убеђено, да од искреног договора и споразумевања Народног Представништва са Владом о свим тим питањима зависи правилиан ток државних послова.

У то име Народно Представништво на дубине душе кличе:

Живео наш дични Господар Његово Величанство Краљ Александар I.

22. јуна 1898. г.
у Нишу.

(Даљне потпнсе послаиства)

П О З И В

Ниже именовани младићи 20-то годишњаци, рођени 1878. године, имају се у овој години регрутовати за стални кадар, познају се да одмах предстану суду општине београдске којеном одељку ради упућења у регрутни списак.

1. Антонеје син Антона Шпазера земљоделца, 2. Андрија син Јулијане Тота приватиљерке, 3. Алекса син Марије Најдеркоја девојке, 4. Александар син Саме Мишутиновића капетана, 5. Антон син Јована Мартиновића подуетника, 6. Александар син Стојана Саншћа каптарџије, 7. Аринон син Терезије Антоновића, 8. Божидар син Ђорђа Стојановића бив. поштара, 9. Бранко син Димитрија Лазаревића учитеља, 10. Божидар син Луке Пејчиновића седлара, 11. Богосав Марвиновић кеинер, 12. Божидар син Стојка Јанковића таљигаша, 13. Благоје син Ристе Недељковића пекара, 14. Бенјамин Бенарој помоћник фотографски, 15. Владимир, оца и матере непознатих, 16. Виктор син Карла Кокелина фабриканта папира, 17. Видхелм син Руделса Тири агента, 18. Владимир Стојановић кројача, 19. Владислав син Алексе Милосављевића терзије, 20. Велимир син Животе Петковића пекеионера, 21. Вићентије син Марије Руд служанке, 22. Ва-

лезтни син Магдалене Стругачевац служавке, 23. Великар син Јеле Јованковић девојке, 24. Веселин син Јеките Јованковића надничара, 25 Густав син Ђуре Фаркана еликара, 26. Густав син Фрање Хомолке кројача, 27. Драгомир син Милиноја Петровића чиноп., 28. Драгомир син Младена Живковића служитеља, 29. Димитрије син Николе Лазаревића пиштоља, 30. Драгомир син Мише Поповића виноград., 31. Душан син Панте Томића памукпланџија, 32. Душан син Васе Димитријевића служитеља, 33. Душан син Лазара Стаиковића земљодела, 34. Душан син Розалије Вундалић опанчше, 35 Душан син Катарине А. Симића пензионер., 36. Драгољуб син Христине Д. Михајловића, 37. Драгољуб Александровић столар, 38. Душан Стевановић калеа столарски, 39. Драгољуб Јовановић калеа столарски, 40. Драгољуб Трнавчевић бак, 41. Ђорђе син Милутина Николића мотера, 42. Ђурица син Лазара Крајанца земљодел. 43. Ђорђе син Стеве Јовановића чиноника. 44. Ђорђе син Косте Тодоровића трговца, 45. Ђорђе син Косте Илића зидара, 46. Ђорђе син Мијаила Радивојевића, служит., 47. Ђорђе пријатељ г. Николе Вујанића званичника. 48. Ђорђе син пок. Магдића Бозовића чиноп., 49. Ђука—Ђока Тодорић слуга, 50. Едуард син Терезије Шуци прималје, 51. Емерих син Француске Гут служавке, 52. Живко син Димитрија Буквића обућара, 53. Живоја син Томе Крстића зидара, 54. Живко син Мише Јарковића лимара, 55. Живко Ристић радника обућарског, 56. Илија син Антонија Пешића кафеције, 57. Илија пасторак Димитрија Вујутића надничара, 58. Илија Димитријевић келнер, 59. Јосиф син Терезије Каин служавке, 60. Јаков син Нахмана Б. Јакова тегала, 61. Јоца брат Сапе Драгомировића надничара, 62. Јован син Јосифа Костолани кројача, 63. Јован син Димитрија Стојановића халваџија, 64. Јосиф син Стевана Бешоје кројача. 65. Јован син Настасије Ђорђевића удоне, 66. Јован син Ђуре Губе калеа шустеревци. 67. Јован син Анте Сабољевића козара, 68. Јован син Косте Струса лимара, 69. Јован син Ђорђа Митровића надничар, 70. Јован син Јосифа Милошевића кројач, 71. Коста син Андрије Ораха пиљара, 72. Коста син Васе Тодоровића надничара, 73. Карло син Ане Шол служавке, 74. Крета Глиторијевић калеа кројачки, 75. Коста син Владимира Костандиновића стозара, 76. Карло—Емил син Карла Едуарда столара, 77. Коста син Петра Бембића чиноника, 78. Љубомир син Наичке Сеиз пиит, 79. Љубомир син Димитрија Велића бакалина, 80. Лудиш син Јосифа Фриса обућара, 81. Лука син Јапца Марковића зидара, 82. Лазар син Танасија Лазаревића ћ а ш т о в а ц а, 83. Лазар Јовановић бак, 84. Михајло син Андрије Наумовића пиљара, 85. Мијаило син Луке Крагујевића стражара, 86. Михаи син Николе Богдановића чиновника, 87. Михаило син Гаише Румуновића тестераш, 88. Милорад син Ристе Костића посача, 89. Мијаило син Сапе Јанковића обућара, 90. Мијаило син Стева Сабљара столара, 91. Милан син Николе Димитријевића зидара, 92. Миливој Марковић типограф, 93. Миша Ковачевић кочијаш, 94. Мизош син пок. Лазара Јанковића трговца, 95. Милош син пок. Аксентија Арсенијевића надничара, 96. Милутин син Војина Јанића послара, 97. Милан син Ђорђа Ђорђевића чиновара, 98. Марко Сарајлића радник обућарски, 99. Милош син Јована Драгутиновића берберина, 100. Мијаило син Остоје Јајчанина тараџије, 101. Милорад син Мите Аџукоиића касапина, 102. Миливој син Великара Милошевића обућара, 103. Милутин син пок. Димитрија Лазаревића бурч., 104. Милош син Илије Николића кафеције, 105. Никола Бранковић, 106. Ниеим син Исака Хајима Давича из Земуна, 107. Офрен Солдатовић кујански момак, 108. Петар син Аврама Стевановића просјака, 109. Петар син Ђорђа Петровића зидара, 110. Павле син Јована Аћау столара, 111. Рудоље син Јосифа Хитмана мајстар. инструмен., 112. Радивоја Митровића јата. 113. Ристо син Стојана Радовановића бурекције, 114. Риста син Јована Грендића чиновника, 115. Сима син Аксентија Томића виноградије, 116. Стеван Крнаи радник столарски, 117. Светозар син Младена Кустурчалића виноград., 118. Светозар Бекић бак, 119. Светислав син Милоја Тодоровића подиаденика, 120. Танасије син Петра Васиљковића таљигаша, 121. Фердинант син Мије Тота кројача, 122. Цветан Николић слуга.

Ко од напред именованих не престане суду, ради увођења у ресртина списак, ушеиће се у списак избеганлаца — непријављених и искусиће последице чл. 14. закона о устројству војске.

Из Суда општине града Београда. 23. Јуна 1898. год. ОВЂр. 1621. Београд.

О Б Ј А В А

На основу одобрења г. Министра народне привреде од 13. Јуна тек. године ПБр. 3075 у варошици Гроцкој, на дан 20, 21. и 22. Јуна тек. год. држаће се трговински панаџур, на коме ће се поред стоке продавати и сви законом дозволени земаљски производи.

Ово се јавља привредном и трговачко-занатлиском сталежу на знање.

Од суда општине гроцанске, 20. Јуна 1898. год. Бр. 1239. Гроцка.

О Б Ј А В А

На дан 3. Јуна т. г. Управа општинске трошарине продаваће у крцуњачреиу ухваћеиу 20 литара ракије у једном балону, јачине од 18 града.

Продаја ће отпочети у 8 сати ире подне на марпеиој пијаци.

Позивају се купци да на продају дођу.

Бр. 687. Из главне управе општ. трошарине, 16. Јуна 1898. год. Београд.

На дан 3. Јуна т. год., Управа општинске трошарине продаваће у крцуњачреиу ухваћеиу 15 литара ракије у 2 балона; јачине од 17 града.

Продаја ће отпочети у 8 сати пре подне на марпеиој пијаци.

Позивају се купци да на продају дођу.

Бр. 681. Из главне управе општинске трошарине 16. Јуна 1898. год. Београд.

На дан 3. Јуна тек. год., Управа општинске трошарине продаваће у крцуњачреиу ухваћеиу ракију и то: 1 буренце од 20 литара, јачине од 15 града и једно стакло од 10 литара, јачине од 10 града.

Продаја ће отпочети у 8 сати пре подне на Марпеиој пијаци.

Позивају се купци да на продају дођу.

Број 680. Из главне управе општинске трошарине, 16. Јуна 1898. год. Београд.

О Б Ј А В А

Као и прошле године тако и ове, општина јагодинска држаће трговински панаџур у овој варопи о Пантелејеву-дану 27, 28. и 29. Јуна ове године.

Ово се објављује свакоме ради знања.

Од суда општине јагодинске, 16. Јуна 1898. год. Бр. 4777.

О Б Ј А В А

Суд општине Стојничке у срезу Јасеиичком, округа Крагујевачког, објављује ће се ове године држати

Трговински марпеви панаџур

у пркпшама, код крчке Стојиичке, у близини железиичке станице, а по обједу Господина министра народне привреде, од 13. Јуна 1898. године ПБр. 4008., на дан 20., 21. и 22. Јуна ове године, на коме ће се продавати сви ово-земаљски законом дозвољени производи.

Суд општине Стојиичке објављујући опај панаџур, позива узајамно тај суд да ово изволе објавити грађанству своје општине.

Од суда општине Стојиичке 19. Јуна 1898. год. № 350.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Дућанчарстве:

а) За чишење дућапа (дућанџра) без разлике на спратове	— — —	0·20 д.
б) За пекарски шпорхерт	— — —	0·40 д.
в) За ушдан	— — —	0·20 д.
г) За једпим увилам шпорхерт у гостионици	— — —	0·60 д.
д) За чишење дућапа од два спрата		0·20 д.
ђ) За чишење простог дућапа	— — —	0·10 д.
е) За чишење чушова од 2 и по метра уједно са шпиц	— — —	0·20 д.
ж) За чишење чушова од 2 и по метра уједно са шпиц	— — —	0·24 д.
з) За шкљење дућапа (дућанџра) без разлике на спратове	— — —	0·75 д.

II. Гробарина:

а) Гроб за дете	— — — —	7— д.
б) Гроб за одрасле	— — — —	12— д.
в) Мала гробница	— — —	555·52 д.
г) Велика гробница III реда	— — —	926·93 д.
д) Велика гробница II реда	— — —	1389·93 д.
ђ) Велика гробница I реда	— — —	1684·57 д.

III. Пралкање помијара и кужина:

а) Од дубоког мотра	— — — —	10— д.
б) Од апиш	— — — — — —	0·50 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Штампарија Д. Димитријевића Бр. 191—98. Уредник УРОШ ЂУЗМАНОВИЋ.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 5. ЈУЛА 1898. | Број 27.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију по годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За стране земље за годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ ПЕРТИЦИОМ НА ОПШТИНСКИ СУД А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИШТВО.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

На збору грађана београдских, држаном 28. Јуна 1898. године, за избор два члана суда и два кметовска помоћника, имало је према гласачком списку право гласа 3364 грађана; од ових дошло је и гласало свега 216 гласача и изабрати су савршеном већином гласова

ЗА ЧЛАНОВЕ СУДА:

Г. г. СТЕВАН ИВКОВИЋ индустријалац, и
КОСТА СИМИЋ шпедитер;

И ЗА КМЕТОВСКЕ ПОМОЋНИКЕ:

Г. г. ЈОВАН АНТОНИЈЕВИЋ досадањи члан суда, и
МИХАИЛО ЕРКОВИЋ досадањи кметовски помоћник.

Против овог избора није дата у законом року ни усмена ни писмена жалба, те је према томе овај избор пуноважан.

О овоме се извештава грађанство ради знања.

Од суда општине београдске, 4. Јула 1898. год. у Београду АБр. 4398.

НАРЕДБА

Господин Министар народне привреде, прописао је 21. Јуна ове год. ШВр. 4154, правила о прегледу хране на општинским транзитима.

У храну спадају: пшеница, јечам, овас и раж.

Правила ступају у живот данас.

Како се по чл. 11. истих правила има храна продавати и куповати искључиво на једном општинском тржишту и како према чл. 3. правила преглед хране има да прати тржишни одбор, одређени за преглед сувих шљива, — то и управа напређује: да се догод хране ради продаје и куповине, има у будуће принити искључиво на „Свето-Николском тргу", на коме се тргу доносе и продају и суве шљиве. Ни на једној другој београдској пијаци, несме се храна ни логонити ни продавати.

Обзнањујући ово свима продавцима и купцима хране, управа ми ставља до знања, да ће се свака непослушност према овој наредби казнити по § 326 кривичног закона.

Из канцеларије Управе нар. Београда 1. Јула 1898. год. Бр. 15271 у Београду.

НАРЕДБА

По наредби г. Министра унутрашњих дела С.№ 3945, морају се ове године назначити сва деца, која до сада нису никако калемљена и сва она лица, која су калемљена пре седам и више година.

Суд општине београдске, позива све грађане без разлике, да донесу своју децу на калемљење, која до сада нису никако калемљена и да сви они (мушки и женске) дођу на калемљење, "који су пре седам или више година калемљени.

Калемљење ће општински лекари бесплатно сваке недеље од 3—5 часова по подне у згради „Цвијеног Крста" и у сали „Мира" на Врачару.

Који не дође на калемљење или своје дете не донесе да се калеми, биће кажњен са 100 динара по члану 20. тачки 8. санитетског закона.

Из суда општине београдске, ЈБр. 1409 2. Јула 1898. године.

ОБЈАВА

По решењу господина Министра војног АС.№ 5435 од ове године имају се покупити све сабље са прибором од старешина I и II позива, народне војске, које су им дате на руковање и одмах предати команди VII пуковског округа.

Према овом решењу г. министра војног, суд општине београдске позива све старешине I и II позива народне војске из Београда да ове сабље са прибором одмах предаду команди VII пуков. округа.

Који се не буде одазвао овоме позиву биће кажњен по прописима војених закона.

Од суда општине београдске, 3. Јула 1898. год. ОВБр. 1709 у Београду.

ОБЗНАНА

По решењу г. Министра војног ЕП.№ 3110 ове год. и распису командата дунавске дивиз. области од 30. Јуна 1898. г. Е.№ 6118, почеће ове године кабанска сеча и сламе у војном сењаку у Београду куповином од народа на дан 15. Јуна о. г.

Комисија ће сено и сламу примати сваки дан од 7—12 часова пре и од 2—7 часова по подне и то само код су ући дани.

Цена сену одређена је 4 а слама 2 динара сто килограма.

Примљено сено и слама плаћаће комисија у сењаку одмах по предаји.

• Сено и слама примаће се и за старе дужне порезе, а и од оних лица или општина, којима је учињена дужишна у разним годинама.

С тога се позивају сва дужници, да ове године непоштено прате све што су узели и држави дугују, како сено, тако и сламу и пшеницу.

Пшеница ће се примати у граду београдском код пробавантског слагалишта.

Ово се обзањује грађанству, ради знања.

Од суда општине београдске, 3. јуна 1898. год. АБр. 4462, у Београду.

ОБЈАВА

Министарству народне привреде, потребна су подаци о гајењу свило-буба у овд. варошн.

Како су суду општинском непозната имена таквих одгајивача, — то се сви познаваји сви одгајивачи свило-буба, да се пријаве општинској статистици најдаље до 10 овог месеца и дају потребан одговор на сва питања стављена у бланкету.

Од суда општине београдске, 3. Јула 1898. године АБр. 4478 у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

с. Јуна 1898. год.

Председнико председник г. Н. Д. Стевановић, од одборника беше: г.г. Илија Арсенијевић, Стеван Максимовић, Марко С. Петровић, Милут. Ј. Марковић, Дим. Гарашанин, Гаврило Стефановић, С. Ј. Аврамо, Никол. Живановић, Др. Марко Т. Леко, Др. Ст.-ван Марковић, Коста Д. Главинић, М. О. Петровић, Д М. Вербунац, Трифун Стојковић, Михаи Кајтезовић, Драгиа Стојковић, Др. Лазаревић, Стеван Милојковић, С. Шикошић, Коста Др. Ранковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 28. Маја 1898. год. и ушвојен су ове изјене и допуне,

у решењу КЊБр. 366, да се одржавање д-ру М. Хаџи-Лазићу даје до његовог одступљења.

Да се у записник унесе и питање одборника г. М. Арсенијевића о томе, зашто се не пристули регулисању Кнез Лазарева и Трговачке улице са одговором председника општине, да ће се и ове две улице регулисати, кад регулациони фонд буде у стању исплаћивати потребна земљишта за регулисање тих улица.

II

Одборник г. Марко С. Петровићевић саопштава да је један стенен на једном басамачима пресушио и да се је створили проказа опасна по пешаке; даље пита, шаљу општина београдска не жуче поправити са крајног плаца, зидног „Српско-Косгинг" кад су прикази фонду регулационом, него то чини држава.

Председник је изјавио,

да ће наредити да се стенен на једним басамацима оправи, а што се тиче прихода са плаца Српско-Косгинског, одговорио је, да и овај плац спада међу оне плацеве регулационог фонда, на које држава полаже право и над се буде то питање расчистило за све, расчистиће се и за овај.

III

Одборник г. Д. М. Вербунац моли, да се што пре попише одборско повереништво, за одређење плаца за подизање зграде за гвозду школу.

Председник је изјавио,

да ће наредити, да се ово повереништво одмах попише ради одређења посла.

IV

По прочитаној молби Управе нар. Београда и њених одељака АБр. 3027, 3045, 3029, 3028, 3029,3032, 3586, 3587, којима се тражи уверења о владању и имовном стању ниже наведених лица, одбор је изјавио,

да су доброг владања и доброг имовног стања Ђорђе Игњатовић дрварски трговац, Коста Панђела трговац и Врана Д. Халеон трг. овд.; да је Мориц Адлер трг. агент доброг владања и сиротног имовног стања; да су му неповнати: Тилор Николић—Шаренгрђа, пожар, Максим Савић агент овд., Вељко Марићић бивши чувар топчидерске економије, Ђорђе Милић трг. помоћника, и Светозар Ђурчић шпедитер.

V

По прочитаној молби Др. Светозара Медицинића СТБр. 1476, одбор је изјавио,

да се молиоцу може дати тражено уверење о његовом породичном односу.

VI

Одборник г. К. Д. Главинић примећује, да би требало и општина да своје кланице прописно загради, код поина грађане да то учине са својим плацевима.

Председник је одговорио,

да ће наредити, да се спреме предрачуни за прописно ограђивање општинских плацева и поднеће их одбору на одобрење.

VII

Одборник г. М. О. Петровић пита, зашто се земља из Зорице и Дворске улице одвози чак под војног сењака, код има ближих места у изворпи, која треба насипати.

Председник је одговорио,

да ће ову ствар изиаћети и наредити шта треба.

VIII

По прочитаној молби АБр. 3523 и 3688, одбор је решио,

одобрава се молиоцима Јеврему Дробњаковићу стражару трошаринском и Пантн Малутиновићу пожарнику тридесето лично осуство од дужности ради дочека с тим, да им се исто има рачунати од дана, кад га стану употребљавати.

IX

Одборник г. Милов. Миленковић подноси писмен предлог, да се канал у Љубићевој улици сврши, како не би нечистоће пред радницима се по улици и штетиле оваме праде.

По прочитаку тога предлога, одбор је одлучио,

да се изиште од грађевинског одељења извештај по овој ствари и поднесе одбору на решење.

X

По прочитању молбе Анђелије Марковића од. пешијонера ОВВр. 1111, да се ослободи дажбина којег коморе, одбор је одлучио,

да се ова молба упути на прописе и решење одбору, који ће се на јесен одредити за решидју разреза коморе појене.

XI

По прочитању извештаја суда општинског полицог уследи решења одбора општинског од 9. Априла 1898. год. Абр. 1254, односно прошење земљодел. Мих. Арсеновића, одбор је решио,

да се овај предмет упути грађевинском одбору, да ово земљиште процени по прописима грађевинских закона и подвесе је одбору на одобрење.

XII

По прочитању молбе произвођача соде воде и шишећа управе општинске тропарнице о цени Абр. 3485, одбор је после поименичног гласања са 12 гласова против 8 решио,

да се на седну воду, произведену у Београду и извезену ван тропарнићког реџона не наплаћује такса тропарнића. Ово решење вредиће од 15. Јуна ове године па ове доцде, док се не донесе решење о изменама и допунама у садашњој тарифи тропарићској.

XIII

По прочитању молбе пуномоћника Косте Светојеронића Абр. 3097, којом моли да разлоге одлуке изнесене за шиљке, што је општина дркала под закуп и по прочитању мишљења општинског правобранилаштва о истој ствари, одбор је решио,

да се преко ове молбе пређе на дневни ред.

XIV

По прочитању молбе Д. Шиљковог од. продужења Абр. 3302, да му општина прода њиову пошину подземних шкиља, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

XV

Председник извештава одбор, да је предит од 10.000 дин. за одржавање чистоће у варошн утрошен и да би требале одобрити накнадни предит од 12.000 дин. за ову потребу, пошто одбор није одобрио, да се чишћење улица изда под закуп.

По саслушању овога и по прочитању акта АБр. 3499, одбор је решио,

одобрава се предит од двапаест хиљада динара за одржавање чистоће у варошн до краја ове године. Ова сума има се исплатити из неутрошених уштеда буџетских.

XVI

Председник скупштина одбору, да је одборско поверенштво одређено да прегледа катане о качину за одређивање цене леба, довршило свој посао и поднело одбору извештај.

По прочитању тога извештаја АБр. 3740, одбор је решио,

да према оном извештају, који се у свему усваја, суд општинских сваких петнаест дана одређује цену лебу, додајући средњој цени жита за прошлих петнаест дана број двапаест и да збир тај буде цена лебу по килограмау у парама. Разломак мањи од полушне, неће се узимати у обзир, а већи од полушне рачунаће се као једно цело. О одређеној цени леба да се одбор општински извештава и и да се у општинским новинама објављује, као што је извештајем овим предложено.

Овај број двапаест додаваће се цени жита све до краја ове 1898. год., а за даље да се комисионо утврди број, који ће одговарати купљеној жита и таданњој цени других потреба.

XVII

Одборници г.г. Соломон Ј. Алкалај и Коста Д. Таванкић предложе, да се и кволама и земичкама одређује тежина и цена.

Одбор је одлучио,

да се овај предлог стави на дневни ред за решавање.

XVIII

Председник извештава одбор, да је господин министар унутрашњих дела решењем својим од 13. Априла 18.8. Д.№ 8248 одбацио жалбу одбора општине београдске, изјављену на решењу одбора од 31. Марта 1898. год. Абр. 2130 на решење Управе варошн Београда од 23. Марта 1898. год. Бр. 6280 којим је одржано од изврш. власт решење одбора општинског од 14. Марта 1898. год. Абр. 2080, односно повуде Косуа и Марковића за изградње и експлоатисање кеја и канализације у Београду и да се према томе а услед поништења решења управнног има о овој повуди поново гласати сходно закону о устројству општина и општинских власти.

По саслушању овога и пошто је по прочитаву приказа и знаку решење министерно Абр. 2858, одбор је после поименичног гласања одборника са 10 гласова против није било ни једног гласа, али су се 4 одборника уздржала од гласања, решио,

да се одбаци повуда Косуа и Марковића, за изградње и експлоатисање кеја и канализације и за проширење и побољшање и експлоатисање данашње подвода подноета општини београдској 10. Фебруара 1898. год. Абр. 1532.

XIX

Председник износи молбу Петра Петровића директора Кредитног завода, да му општина прошта извесно трошење које утрошио куће Глише Ђорђевића, која је била задужена казна.

По прочитању те поменуте молбе Абр. 3505, одбор је решио,

да се од суме дужне порезе на продатој кући Глише Ђорђевића до дана продаје, од суме накнадне таксе и неплаћене поде приказа Пери Петровићу сразмерно део према тражбини општинској и тражбини Петровићевој, до суме која је на лицитацији испала и да се тај део приватних тропкова одбије од 5.000 дин. колико има општина да на продајне цене прими.

РЕДОВНИ САСТАНАК

17. Јуна 1898. год.

Председнику председник г. Вук Д. Стошићевић, присуствоване чдан суда г. Б. Ј. Рајић, од одборника биће г.г. Свет. Ј. Гвоздић, Дарије Стефановић, Стеван Живковић, Михаило С. Кашић, Р. Драговић, Вава Николић, Илкутин Ј. Марковић, Мијаило М-ејовић, Др. Стеван Хаџић, Ђ. Димитријевић, Јован Живковић, И. Н. Стаменковић, Ђ. Пантелић, Др. Јеша, Стојан Миљковић, Коста Др. Рашић, К. Н. Јовановић, Гаврил Стојановић, Гаврило С. Јанић, М. Кавстанковић, М. С. Протић, Стев. Живковић, Коча Чворшковић, Васа Д. Таванкић, Милан Арсенијевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 4. Јуна 1898. год. и примљен је без измена.

II

Одборник г. Марко С. Петровићевић саопштио, да у Седунској улици има бунар без ограде те се може лако десити несрећа.

Председник је одговорио,

да ће наредити да се свака опасност од овог бунара отклони.

III

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр.: 3804, 3776, 3783, 3814, 3869 и 3970, којима се тражи уверење о надзиду и изношењу стаклу изнесених лица, одбор је нашао,

да је Миленко Ц. Тодоровић магазионёа, доброг владања и доброг имовног стања; да су му поменути: Никола Марић, Сава Вуковић и Младен Бабић сиктиране опд., Јован Кубини калеа тканки, Михаило Петровић пилар, Вељко Анђелковић надничар. Настасија Остојић удова и Милева жена Саве Радојковића.

IV

Председник износи одбору на мишљење молбе којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молба СТБр. 1617. 1592 и 1573, одбор је нашао мишљење,

да се Мити Антоновићу, Христина Драгутиновић удовој и Јовану Б. Миљковићу трг. опд. може дати тражено уверење о њиховом породичном од осу.

V

По прочитању молбе Петке Шиљковића стражара тропарићког АБр. 3968 и мишљења управе тропарићке, одбор је решио,

одобрава се молиову Петку Шиљковићу једномесечно осуство од дужности, ради лечења с тим, да му се исто има рачунати од дана кад та стане употребљавати.

VI

По прочитању молбе Милене удове покојног Ђорђа Николића бив. опд. мерача АБр. 2808, којом тражи издржавање, одбор је решио,

да се Милени удовој пок. Ђорђа Николића издаје из општинске касе на име издржавања по тридесет динара месечно од првог Јуна ове године.

VII

По прочитању молбе Јованке удове пок. Илије Вучковића АБр. 3745 и Теохара Поповића бив. кондуктера поште АБр. 3896, којима траже издржавање од општине, одбор је решио,

да се обе ове молбе одбаце.

VIII

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 5. Јуна 1898. год. Абр. 3741 одредио њену лебу на 82 паре дин. по килограму, а да се исб продаје по 80 пара у тежини од 957 грама, сходно решењу одбора од 4. Јуна о. г. Абр. 3740.

Одбор је примио к знању,

ово саопштење председника.

IX

Председник извештава одбор, да члану суда Јов. Антонијевићу и имеиов. помоћнику Михаилу Ерцновићу, крајем ове месеца истиче двогодишња рок одсуствовања да ове године према буџету треба да буде три члана и два имеиовца помоћника, па како су ранице два имеиовца помоћника и једна члан суда одсутно, то треба сада изабрати два члана суда и два имеиовца помоћника.

По саслушању овога и по прочитању извештаја суда о томе АБр. 3616, одбор је решио,

да се за избор два члана суда и два имеиовца помоћника, салове општинском збор на дан двадесет осмог јуна ове године.

За чланове бирачког одбора придају се председнику збора одборници г.г. Дим. Живадиновић и Коста Н. Лазаревић, а за заменика одређен је одборник г. Васа Николић.

Да суд општински учини све што треба по закону за извршење овог решења.

X

По прочитању предлога суда општинског АБр. 2831, да се шљемберже радње интересе ипсеног такси, одбор је решио,

да се овај предлог суда одбаци.

XI

Председник објављује, да је на дневни ред изнесшој недовршене одељења о плаћби угља, што је општина до сада набављала за потребу водовода.

Но пошо је општина поручила извесну количину угља од Браће Минха, то је одбор одлучио,

да се решавање о овом изнесшају одложи, док се не види какве ће резултате дати проба са угљем Браће Минха.

XII

Услед писменог предлога одборника г. Мих. Милосављева ГБр. 2876, да се остали део на Љубићеве улице, председник изнесшао одбор, да је још раније решио, да се у тој улици за одвод ове воде сагради сталан канал и да се за извршење овога рада сада плаћени, који ће бити готови до 1. Јула о. г. када ће се отпочети радове копати.

По саслушању овога изнесшаја, одбор је решио,

да се грађање сталног канала у Љубићској улици према већ раније решеној одборском изврши, но како ово не може одмах бити, да суд општински привремено учини све што треба, да се она вода отклони и овакве зграде спасу од штете и кварa, само да ово привремено отклањање воде не кошта скупо.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Купалишта на Дунаву. — Општина београдска обележила је на Дунаву два места за бесплатно купање спротиње, једно за мушкиње а друго за женскиње. Места су та обележена колем и жицом, а налазе се: за женске одмах наше код дунавског, а за мушке до пумпе Пере Петровића.

ПОЗИВ

Ниже именовани младићи 20-то годишњаци, рођени 1878. године, имају се у овој години регрутовати за сталан кадар, позивају се да одмах представе суду општине београдске ибјеном одељењу ради уписења у регрутни списак.

1. Антоније син Антона Шпилера земљоделца, 2 Андрија син Јулијане Тота приватеркиње, 3. Адолф син Марије Индерхоја девојке, 4. Александар син Симе Милутиновића кафетаља, 5. Антон син Јованка Мартиновића подузетника, 6. Александар син Стојана Савића кантарџије, 7. Аранов син Терезије Антоновића, 8. Божидар син Борђа Стојановића бив. пошгара, 9. Бранко син Димитрија Лазаревића учитеља, 10. Божидар син Луке Пејчиновића седлара, 11. Богосав Маринковић келнер, 12. Божидар син Стојка Јанковића таљигаша, 13. Благоје син Ристе Недељковића пекара, 14. Бенамин Бехарој помоћник фотографски, 15. Владимир, син а матере непознатих, 16. Виктор син Карла Кобелина фабриканта папира, 17. Вацхезлав син Рудолса Тирк агента, 18. Владимир Стојановић бурџија, 19. Владислав син Алексе Милосављевића терзије, 20. Велимир син Животе Петковића пензионера, 21. Вићентије син Марије Рус служавке, 22. Валентин син Магдалене Стругачевац служавке, 23. Велимир син Јеле Јовановић девојке, 24. Весеља син Јевте Јовановића надничара, 25 Густав син Ђуре Фаркаша еклиџара, 26. Густав син Фрање Хомоше кројача, 27. Драгомир син Милоја Петровића чиновн., 28. Драгомир син Младена Живковића служитеља, 29. Дамитрије син Николе Лазаревића шпекулаша. 30. Драгомир син Мише Поповића виноградо., 31. Душан син Панте Томића памучњавца, 32. Душан син Васе Димитријевића служитеља, 33. Душан син Лазара Стаменића земљоделца. 34. Душан син Розалие Вундалић свдлаше, 35. Душан син Катарине А. Симића пензионер., 36. Драгољуб син Христине Д. Михајловић, 37. Драгољуб Александровић столар, 38. Душан Стевановић казеџ столарски, 39. Драгољуб Јовановић казеџ столарски, 40. Драгољуб Трнуњошић бав. 41. Борђе син Милутина Николића молера, 42. Борђе син Лазара Крцалића земљодел. 43. Борђе син Стеве Јовановића чиновника. 44. Борђе син Косте Тодоровића трговца, 45. Борђе син Косте Илића адвоа. 46. Борђе син Мијаила Радивојевића, служит., 47. Борђе приватен. г. Николе Вујанића Бозовића чиновн., 49. Бука—Бока Тодоровић слуга, 50. Едуард син Терезије Шуиц прамаље, 51. Емерих син Француске Гут служавке. 52. Живко син Дамитрија Букања обућара, 53. Живоин син Томе Кретића зидара, 54. Живко син Мике Јарковића лимара, 55. Живко Ристић сарач. обућарски, 56. Илија син Антонија Пешића каеџије, 57. Илија пастерар Димитрија Булугића надничара, 58. Илија Дамитријевић келнер, 59. Јосиф син Терезије Каин служавке, 60. Јаков син Нахмана Б. Јанова тезала. 61. Јоца брат Саве Драгомировића надничара, 62. Јован син Јосиов Костолани кројача, 63. Јован син Дамитрија Стојановића таљигаша, 64. Јосиф син Стевана Бешоје кројача. 65. Јован син Настасије Ђорђевића удове, 66. Јован син Ђуре Ђуре кажеа шустеровн. 67. Јован син Анте Јаковљевића козара. 68. Јован син Косте Стругов лимара, 69. Јован син Борђа Митровића надничар, 70. Јован син Јосиов Мазоњевића кројач, 71. Коста син Андрије Ораха циглара, 72. Коста син Васе Тодоровића надничара. 73. Карло син Аме Шол служавке, 74. Крета Гаврилјевић казеџ пројачки, 75. Коста син Владимира Костандиновића столара. 76. Карло — Емил син Карла Едуарда столара, 77. Коста син Петра Бомбића чиновника. 78. Љубомир син Панчине Сеја шнит. 79. Љубомир син Димитрија Вељића бакалина, 80. Људмил син Јосиов Фрасса обућара, 81. Лука син Јанка Марковића зидара. 82. Лазар син Танасија Лазаревића бравтовара, 83. Лазар Јовановић бав. 84. Младенн син Андрије Наумовића пилара, 85. Мијаило син Луке Крагуљевића стражара, 86. Мијаило син Николе Богдановића чиновника, 87. Михаило син Гаише Румуновића тестераш, 88. Милорад син Ристе Костића посача, 89. Мијаило син Саве Јанковића обућара, 90. Мијаило син Стева Сабљара столара, 91. Милан син Николе Димитријевића зидара, 92. Миливој Марковић типограф. 93. Мина Ковачевић кочијаш, 94. Милош син пок. Лазара Јанковића трговца. 95. Милош син пок. Аксентија Арсеновића надничара, 96. Милутин син Војина Јанића посара, 97. Милан син Вучка Ђорђевића чизмара, 98. Марко Сарајлија радник обућарски, 99. Милош син Јована Драгутиновића берберина, 100. Мијаило син Остоје Јајчанина торзије, 101. Мидорад син Мите Аџукоовића касапина, 102. Миливој син Велимира Милосављевића обућара, 103. Милутин син пок. Димитрија Лазаревића кујеџ., 104. Милош син Илије Николића каеџије, 105. Никола Бранковић, 106. Нисим син Исака Хајима Данчо из Земуна, 107. Обреп Солдатовић кујински момак, 108. Петар син Аврама Стевановића просијака, 109. Петар син Ђорђа Петровића зидара, 110. Павле син Јована Ашу столара, 111. Рудоле син Јосиов Хилмана мајстор. инструмен., 112. Радивоје Митровића бава, 113. Ристо син Стојана Радовановића бурџије, 114. Риста син Јована Грешића чиновника, 115. Сима син Аксентија Томића виноградије, 116. Стевап Крнаи радник столарски, 117. Светозар син Младена Кустурановића виноград., 118. Светозар Бекић бав, 119. Спетислав син Мидоја Тодоровића подинаредника, 120. Танасије син Петра Васиљковића таљигаша, 121. Фердинанат син Мије Тота кројача, 122. Цветан Николић слуга.

Ко од напред именованих не пристане суду, ради уношења у регрутни списак, уношће се у списак избеглица — непрањених и искусне последње чл. 14. закона о устројству војске.

Из Суда општине града Београда. 23. Јуна 1898. год. ОВБр. 1621. Београд.

О Б Ј А В А

На основу одобрења г. Министра народне привреде, од 13. Јуна тек. године ИБр. 3075 у варошици Гроцки, на дан 20., 21. и 22. Јула тек. год. држаће се трговински панаџур, на коме ће се поред стоке продавати и сви законом дозвољени земаљски производи.

Ово се јавља привредном, трговачкозанатичком сталежу на знање.

Од суда општине гроцанске, 20. Јуна 1898. год. Бр. 1239. Гроцка.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Саинчански, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од себе и кућице или мање дућана са собом — — — — — — 0·25 д.
2. Од две или три собе са кућицом или већег дућана са магазом — — — 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кућицом, од каквог са кућицом без штале — 1·50 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА — Штампарија Д. Димитријевића Бр. 413—98. — Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 12. ЈУЛА 1898. | Број 28.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА:

За Србију за годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За стране земље за годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ ПОШТОМ НА ОПШТИНСКИ ОДБОР А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

О Б Ј А В А

Суд општине београдске добио је 10. т. м-ца под Бр. 15881 од Управе варошке Београда претпис, с налогом да га у своме кругу објавим, а којим се суду саопштава, да је управа добила следећи телеграм од господина Министра унутрашњих дела од 3. тек. м-ца Бр 14346:

Народна скупштина решила је, а Његово Величанство Краљ благоволео је дати: потврдити закон о изменама и допунама у закону о штампи.

Од суда општине београдске 10. Јула 1898 год. АБр. 4732 у Београду.

РАСПИС

Господина Министра народне привреде од 23. Јуна. 1898. год. Бр 4758 односно извоза сирових кожа.

Наши извозни производи, који су до сада уживали највећи глас на страним тржиштима, нарочито су изгубили од своје негдашње вредности. На тржиштима као што су Лондон, Марсељ, Беч и Хамбург, наша се сирова кожа даље већ с извозницима предузеће и није ретког, да се понуде наших извозника и сасвим одбијају. Овоме је, као што смо изнели, један узрок од самих наших произвођача, а то како оних, који се сушењем кожа баве, тако и оних, који њима тргују.

Вредност коже њима се не само не вештачке шкодљиву, већ и по количини несавесне, који она у себи садржи, а по узвису, који је 'утврђен у трговачком смислу, сирове коже ни у ком случају не могу имати више од 4 до 5 од сто вештине. С тога се у трговачком свету вели, да је руно често и да су расходи дрвља што тања и лакша, а кожа праволи њима да се за равнавање коже узот ребалаз трска или тањо суво врбје, и то најпише на три места: код предњих и задњих ногу и код главе. Међутим се у нас на све ово обраћа врло мала пажња, па се сви терају да по могућстве шкоцкашње. Не вели од оних што се сушењем и продајом коже баве, а нарочито трговци, купују од народа разљеване коже само, то их у њима запажањем продају изношењем, служећи се при томе по ово недопустивим средствима.

Тако они оњиху цело руно глином или блатом, па затим њиху извану, осуше је и у довше спакују, или у место тога, разлажу коже дебљим и сировим дреновим облицима обично из 6 – 10 жеста, усади чета која буде са 20, 30, 50, па и више процеката тежа.

Овако родбен они извозе не само велике штете и напши извозницима и странии трговцима, већ убијају кредит једноме крају извозне артикал наше извозне трговине. Осем тога, овакав радњи противна је и јасним законским прописима, по којима је она апалиповљана као преварно, и један се по §. §. 292 и 391. Казнп. Зак.

Да сам и пропше године предузео ово нужно мере, да овој несавесној шпекулацији станем на пут, па нако бан сада наступа сезона, када се коже суше и припремају за извоз, то сам сматрао за дужност да Управи по овом предмету, да обрати најозбиљнију пажњу на сво оне шпекуланте, који се при сушењу коже служе недопустивим средствима, и да свима онима, који би се у несавесној шпекулацији ухватио, на одговор узима и по закону казни.

Но да бп радња Управе изнела у овом погледу што већег успеха, то ће она при извођењу овог свог расписа овако поступати. Најпре ће овај решење објавити у свима подручју и тим начином преноручити свима онима, који се сушењем и продајом коже баве, и нарочито конференцијама трговаца, да рука зарадп бити часта и развпјета трговина или такови сувим врбјем, најмање на три места, но тако да укупна тежина тих дрвања ни у ком случају не износи тежину коже више од 5%. Свобрано овом распису Управа ће за тим водити у свом подручју строг и сталан надзор, а с преседпика на преше изложене у радње ових природних и трговаца по једног свог више органа, да се на лицу месту увери о стању суше них коже. За зло ће се утврдило, да се који од датичних при сушењу коже служи каквим недопуштеним средством, Управа ће свакој такој узети на одговор и казпољу казнити.

Али осим је потребно да Управа обрати пажњу на сушење коже, јер је потребније да се спрда. да се рђаве и нечисте коже не шпусе из земље. Тога ради да сам предузео што је потребно, да ларицирање свих трговпоја коже достаје месној полицијској власти, која ће одмах изаслати једног свог више органа, да коже за инспекцији прегледа; па ако се нађе да су коже шкутом омазане глином или блатом, или да су развпјети дрвљем, која коже повећавају тежину више од 5%, ће ће их пратити полицајцу, а о напрвеном прегледу саставиће протокол и исти послати надлежној полицајској власти, да датичног узме на одговор и по закону казни.

О извршењу овога ће и о свему што се по овоме распису буде предузимало моја мо Управа извести."

У вези расписа ово Управе од 11. Децембра пр. год. № 26738 којпм је достављен извод из прописа Господина Министра унутрашњих дела, тпшљиве се ове ствари, указа му законом пзређује, да сво полицајности, које Господин Министар Народне Привреде овим својим расписом тражи од полицајских власти, испуни; да нарочиту пажњу обрати својпм органима на продаје и купе коже, како не би ни једна примјена случај несавесне трговине овог артикла остао без својих заслужених законских последица. Деси ли се пак таво што, онда ће употребити најстрожије законске мере противу свпх трговаца и пиједине несве проказити казни.

Суд општине обавпља све самаја комерсне трговпоја овај расне и писма их, да се по њему управљају.

Од суда општине београдске, 10. Јула 1898. год. АБр. 4733 у Београду.

РАД ОДБОРА ОНШТИНСКОГ

СВЕЧАНА СЕДНИЦА

ОД ВИДОВ-ДАН

15. Јуна 1898. године.

Председнпко председатељ г. Н. Д. Спвковпћ, пресуствовали чланови суда г. г. Б. Ј. Рајић и Јов Анђелковић, од одборника пали: г.г. Стев. Вакпћ, Ђорђе С. Петровпћ, Др. Стеван Марковић, С. Ј. Аврамов, К. С. Кадијевић, Милош Младеновић, Коста Д. Таназевић, Н. О. Петровић, Стевап Павловић, Дп. Јелп, Коста М. Бурић, Ђ. Пантић, Димитрије Стојковић.

1

Председнпк општине, отворпо је данашњу свечану седницу краткпм говором, у којем је изложпо значај данашњег дана и прочитао је решење владе којпм одређује од 15. Јуна 1898. год. који је установљено награђивање изврсних радатака из српске историје.

За тим је прочитан извештај академијског савета Велике Школе из којег се види, да је Академијски Савет расписао овај задатак из Српске Историје: „Трговачки центри и путеви по српској земљи у нашем средњем веку и у турско доба"; да су Савету поднета на оцену 4 рада Јана Велике Школе о овоме задатку: да је по пресуди тих радова Академијски Савет нашао, да рад под мотом: „Дрчмоки ће позволет" Турчин ал' Турчин ништа бити неће", који су израдили Јован Ердељановић и Риста Т. Николић једногласно, — заслужује прву награду; да рад под мотом: „Трговина је један од најважнијих момената у свестрапом развитку народа", који је израдио Коста Н. Костић једнако — заслужује другу награду а од рада и да се интимпју за и трећи рад под мотом: „Незапно—пенапно, знако вољено" заслужује награду, па како нема три награде, Академијски Савет је предложио, да се и овај рад похвали наградом награди.

По саслушању свога овога, одбор је решио,

да се Јовану Ердељановић и Риста Т. Николић једногласно награде прпом видовданском наградом од четпри стотине динара за њихов рад: Трговачка центри и путови по српској земљи у нашем средњем веку и у турско доба; да се Коста Н. Костић једногласно награди другом видовданском наградом од две стотине динара за његов рад под истим насловом. Да се оба ова рада штампају у општинским новпнама а за тим одштампају у засебној књизи. Да се Петар Косовић и Михаило Михаиловић једногласно за њихов рад под истим насловом награде по препоруци Академијског Савета са једном стотином динара.

која сума да падне на терет партије за свечаности и забаве.

РЕДОВНИ САСТАНАК
18. Јуна 1898. год.

Председава председник г. Н. Д. Стевановић, присутних има чак седа г. г. Ђ. Ј. Рајић, од одборника бива г.г. М. Ј. Марковић, Глиша Стојановић, Љ.Шапчић, Јов. Гавриловић, Урош Стојковић, Коста Др. Рајић, Др. Јован, С. Аврамо, Др. Стеван Марковић, М. Константиновић, Стеван Мићаловић, Јаков Николић, Јованче Стојковић, Р. Драговић, Др. Живорад, М. Спичић, Н. В. Стојановић, Јордан Живковић, Коста Д. Глишовић, Марко С. Петровићевић, Ј. М. Јовановић, К. Н. Јовић, Стеван Михаиловић, Милош Младеновић, Михаило Ђ. Илић, Илија Чекотановић, М. О. Петровић и Кос. М. Чолић.

I

Прочитани су записници одборских одлука седнице држане 11. и 15. Јуна оне године и усвојени су оне исте и закључе.

у решењу КЊБр. 402, да није поручен угаљ Браће Мишка, него су га они сами поседали општини као пробу.

у решењу КЊБр. 404 да је академијски савет одлучио оба права рада Ћачка као потпуно једнака по доброти и да би их требало једнако и наградити.

II

Одборник г. Стев. Милошевић завера. што се не одазове на Водицу трећа земља где је наша орашчанин него смета свеборавку.

Председник је изјавио.

да ће наредити да се та земља одмах уклони.

III

Председник извештаја одбор, да су одборници г. г. Јев. Живојиновић и Васа Николић, који су одређени да приликом избору кметова на дан 28. о. м., — изјавили, да тога дана неће бити у Београду и молили су, да се ослободе ове дужности.

По саслушању овога одбор је решио,

да на дан 28. Јуна ове године присуствују избору кметова на место г. Живојиновића г. Косте Др. Рајић одборник и на место г. Васе Николића г. Јакшића М. Јанковић одборник.

IV

Поводом осуђене у води у новом београдском подроду председник извештава одбор, да је одређена једна стручна комисија, да види, както бунари сад не дају воденво воде колико су пре дакле; да су радови ако копања новог бунара већ при крају и да ће успео бити свршени са водоводом, што ће по свој прилици свршени отклонити ову осуђену у води и док то све не буде готово, сеоска ће се ограничава на распоређивати редједавај на све крајеве варошке.

Одбор је примио к знању,

ово саопштење председника општине.

V

По прочитању акта Управе пор. Београда и њених одељака Бр. 3862 и 4070, којима се тражи уверења о владању и моралном стању извесних лица, одбор је изјавио.

да му је Тодор Вукосављевић помоћник обућарски непознат; да су доброг владања и доброг имовног стања: Драгољуб Михајловић Трнчко, бакалин, Светозар и Младен Богојевић кафеције, Владимир Станковић тргован, Васа Данковић сотиграф, Станоје и Рајта Обрадовића тргован. Лесковац Шпицингер сајџија; да је Јован Бутковић месар доброг владања и средњег имовног стања и да је Божа Скочић кафеџ. доброг владања и сиромашног имовног стања.

VI

По прочитању молбе Светозара Грујића слушитеља општинског Бр. 4225 и лекарског уверења одбор је решио,

одобрава се молишу Грујићу једномесечно оцутство од дужности рада лечења с тим, да му се исто има рачунати од дана кад га стане употребљавати.

VII

Председник извештава одбор, да је суд општински решењем својим од 10. о. м. Број 4062 одредио за другу полазишу месеца Јуна ову годину од 30 кирп по килограму, поштo је средња цена хлеву за претних 15 дана била 18 дин. од 100 кгр.

Одбор је примио к знању,

ово решење суда општинског.

VIII

На предлог председника општине о закладбе својем решењу од 13. Маја о. г. Број 3532, одбор је решио,

да се ослободе таксе трошарињске и 55 (педесет и пет) кграма јаја увезених и употребљених за прославу шездесетогодишњице Краљеве гарде.

IX

По прочитању извештаја гл. књиговодства, Број 3792 да се одборска неопходнитава одређена решењима одборским Број 2397 и 2794 за преглед рачуна и књиге општинских за 1897. год. и за прво тромесечје ове 1898. год. на полазно година нису могли свршити, одбор је решио,

да рачуне општинске и књиге за 1897. год. и за прво тромесечје 1898. год. прегледају и поднесу одбору извештај одборници г. г. Соломон Ј. Азријел, Мих. Ђ. Илић, Стеф. Миљковић, Ђ. Р. Озаковић и Енг. М. Чолковић, с тим, да тројица могу пуноважно радити.

X

По прочитању предлога одборника г. М. Арсенијевића Број 3567, да се општине Косте Михаила електричном системију осветли, одбор је одлучио,

да члан суда Ђ. Ј. Рајић и одборници г.г. Др. Стевап Марковић и М. О. Петровић изиђе да ли није споменик довољно осветљен околним електричним лампама и ако би та требало још осветљавати, то како и на који начин.

XI

По прочитању акта г. Министра војног Број 3812, којим тражи од општине, да му уступи цело војничко (прачарско) поље за подизање касарне, јер је исто неопа потребно општини. Да се умоли господин Министар војени, да касарне подиже на Бањичком брду где су и логори и које је цело брдо општина уступила војсци за логор и касарне.

XII

По прочитању акта господина Министра војног Број 4087, којим тражи од општине да му уступи општинске земљиште на тенишерском другу иначе „стари сокак“ за подизање завода за спасавање напивање лица и болестовољење пијаноског института, одбор је решио,

да се ово тражено земљиште не може уступити држави јер је оно општини потребно. Да се умоли господин министар да овај завод подигне поред модерне кланице на Дунаву где се обично таки заводи и подижу и где држава има довољно свога земљишта.

XIII

По прочитању акта господина министра војног Број 4112, којим тражи, да на земљишту звапом Богаз-равнја уступи општине војсци добровољно тарчишна бараковања, одбор је решио,

да се одговори господину министру војном да је ово земљиште општина уступила држави па подизање зграде за народну скупштину и да општина тим земљиштем више не располаже.

XIV

Председник објављује да је на јучерашњој ноћи повукао Коста и Марковића да жандарске и свеноћашњу велики радови општинских, који је већ розлата свима одборницима на прочитање.

Како су овој повукли предлог председнике општине још неки одборници изјавили, да ће одбор после пописивања гласова са 21 гласом против 3 (5 њих гласали) решио,

да се решавање о овој повуди одложи до 1. Августа ове године и да се до тог времена одштампа повуда са закладним изјавама и радва одборницима.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК
20. Јуна 1898. год.

Председава председник г. Н. Д. Стевановић, присутних чак седа г. Ђ. Ј. Рајић, од одборника бива г.г. Љ. С. Карајић, Стеван Мићаловић, Јаков Николић, Глиша Стојановић, С. Ј. Аврамо, Дамјан Стојковић, М. О. Петровић, Дим. Гавриловић, Љ. Др. Рајић, Др. Стеван Марковић, Р. Драговић, М. Константиновић, Др. Јева, Кос. М. Чолковић, Коста Д. Глишовић, Коста М. Бучић, Младен Спичић, К. Н. Михајловић, М. Ј. Марковић, К. Н. Јовић.

I

Прочитани је записник одборске одлуке седнице држане 18. Јуна о. г. и у одлуци КЊБр. 435, учињена је допуна,

да би требало градити касарне на Бањичком брду, јер је подесније од прачарског поља.

II

Пошто је и одборник г. Коста Др. Рајић изјавио да му је немогућно да 28. о. м. присуствује избору кметова због својих тровачких послова, одбор је решио,

да на место г. Рајића буде члан бирачког одбора на ономе избору одборник г. Глиша Стојановић.

III

Председник извештава одбор, да је у ноћи општине београдске а на позиву одбора за пепљање општинских пристављене свечаности отклањају споменика Великоме Кнезу Михајлу у Кошаркој на дан 24. Јуна 1898. год. и да је у ноћи општине ово одлучено на споменик сребри пенаи.

Одбор је примио к знању,

овај извештај председника с одобрењем да се трошак ово набавке сребрног пенаа исплати из партије буџетске за свечаности и забаве.

IV

Одборник г. Стева Милошевић предлаже, да се решењем одборским од 4. Јуна о. г. утврђени коефицијент од 12 за одређивање пене зобу скида.

Одбор је одлучио,

да за сада остане оно решење одборско и одређени коефицијент у скаи и да се о овоме решава доцније, кад се летина среди и кад се буде могло видети какав је квалитет озогодишњег жита.

V

По прочитању акта Управе пор. Београда и њених одељака Бр. 4162 и 4295, којима се

трошке упућена о имовном и имовном стању њихових лица, одбор је мишљења,

да је Михаило Штајделекнер окр. предузимач доброг владања и сиромашног имовног стања; да су му непознати Јован Петровић, Драгутин Павловић и Михаило Петровић надничари.

V

По прочитању молбе члана суда т. Б. Ј. Рајића Абр. 4341 и приложеног уверења лекарског одбор је решио,

одобрава се молбу г. Рајићу једномесечно одсуство од дужности ради лечења с тим, да му се исто има рачунати од дана, кад та стане употребљавати.

VII

По прочитању пета књига евиденцијског Абр. 4281, одбор је решио,

да чланови уређивачког одбора за град Београд буду од стране одбора општинског одборника г. г. Раденко Драговић и Васа Николић трговци.

VIII

По прочитању молбе г. Косте Д. Гашинског професора Вел. Школе Абр. 3844 и писмена грађана одељења Гвр. 2122 одбор је решио,

да се са разлога у молби наведених не наплати од молиоца никаква такса за употребу општинског уличног канала за одвод кишнице из његовог имања.

IX

Одборник г. Соломон Аршијев примећује да су решетке канала у Синселовој улици до куће Лазе Рајковића лоше, те кад је јача киша, во воду да прокопује воду него се пода разлива по улици.

Председник је њиавио,

да ће наредити, да се на ономе месту замсте нове решетке.

(Свршиће се)

О Б Ј А В А

По решењу господина Министра војног АС.№ 5435 од ове године имају се допунити све сабље са прибором од старешина I и II позива, народне војске, које су им дате за руковање и одмах предати команди VII пуковског округа.

Према овом решењу т. министра војног, суд општине београдске позива све старешине I и II позива народне војске из Београда да све сабље са прибором одмах предаду команди VII пуков. округа.

Који се не буде одазвао овоме позиву биће кажњен по прописима војених закона.

Од суда општине београдске, 3. Јула 1898. год. ОВБр. 1709 у Београду.

О Б Ј А В А

У Варошкој Крчмљу држаће се трговачки марвени пазарџи у дане 27, 28 и 29 Јула тек. год. на коме ће се поред стоке продавати и сви ово немањски производи законом дозвољени.

Ово се саопштава грађанству ради знања.

Од суда општине Крупањске 4 Јула 1898 год. № 666 у Крчмљу.

ИЗВЕШТАЈИ ОПШТИНСКОГ ХЕМИЧАРА

Месец Јануар

У месецу Јануару имао сам 73 предмета на преглед и част ми је оним доставити Суду резултате тих анализа.

I. Вода.

Контролу водовода вршио сам овог месеца само у варошки, пробе из појединих бунара у Макиште нисам узимао.

а. Бактериолошке анализе.

Проба од 5/I. Нов водовод узета у држ. лаборат. 10 сати пре подне. Усев избачен у10 сати 1. мин. број бактерија у 1 cm³ . . . . . 39 бројано 5 дана

Проба од 10/I. Нов водовод узета у држ. лаборат. 3 сата по подне. Усев избачен у 3 сата 1 мин. број бактерија у 1 cm³ . . . . . 10 бројано 4 дана

Проба од 20/I. Нов водовод узета у држ. лаборат. 5 сати по подне. Усев избачен у 5 с. 2 м. број бактерија 1 cm³ . . . . . 22 бројано 4 дана

Проба од 20/I. Варошки водовод. Узета на Цветном тргу 5 с. 40 м. по под. Усев 5 с. 45 м. број бактерије у 1 cm³ . . . . . 85 бројано 4 дана

Проба од 23/I. Нов водовод. Узета у држ. лаборат. 11 с. 3 м. пре под. Усев избачен 11 с. 4 м. број бактерија у cm³ . . . . . 13 бројано 5 дана

Проба од 23/I. Бањбаљдерски водовод. Узета на пашпулској пијаци 2 с. 40 м. Усев 3 с. 15 м. по подне број бактерија 1 cm³ 100

Проба од 29/I. Нов водовод. Узета у држ. лаборат. 10 с. 15 м. пре подне. Усев избачен 10 сах. 16. мин. број бактерије у 1 cm³ . . . 59 6 дана

Проба од 29/I. Варошки водовод. Узета Студеничка улица 9 с. 30 м. пре под. Усев избачен 9 с. 45 м. број бактерије у 1 cm³ . . . . . 186 6 дана

Проба од 29/I. Бањбаљдерски водовод. Узета на пашпулској пијаци 11 с. 10 м. Усев 11 с. 35 м. број бактерије у 1 cm³ . . . . . 240 6 дана

б. хемијске анализе

Која је вода	Кад је узета проба	Усе-дена	ЈЕДАН ЛИТАР ВОДЕ ИМА ГРАМА:											тек. у мил. стол.	НАПОМЕНА
			чврсте тек. ма-терије	губитак жарењем	хлора	сувог остатка	сув. остатка кипљ.	Азотне киселине	укупне киселине	сагор. и губ.	кречи	кал-ције			
Нов водовод Лабор.	12/I	9.3	3.500	0.088	0.021	.001	0	S. tr	0.017	0.005	0.134	0.078	23.7		гвожђа
Нар. Цветни трг	19/I	1.4	0.017	0.0012	0.045	0.007	0	трт	0.0012	0.0015	0.042	0.014	15.9		0 0000
Вељбаљ. Верон	13/I	6.6	0.330	0.0025	0.013	0.013	0		0.013	0.002	0.193	0.057	17.6		
„ „ „	19/I	6.4	0.100	0 002	0.016	0.0145	0	0							
Нар. Цв. трг	„	6.4	0.288	0.0024	0.014	0.008	0	0							
Нов. Лабор.	„	9.3	0.158	0.0015	0.022	0.005	0	0							
„ „ „	23/I	10	0.428	0.0028	0.024	0.005	0	0							
Нар. студ. ул.	„	7.8	0.290	0.002	0.0045	0.008	0	0							
Бањбаљ. Верх.	„	6.1	0.2100	0.002	0.015	0.025	0	0							
Бунар Лазаревића	15/I	11.5	1.760	—	0 270	0.090	трат	трат							

Вино.

Проба од 31/I алкохола 1070% киселине укупно 1.54% сирћетне киселине 0.678.

Проба од 29/I. Киселине укупно 1.005% алкохола 14.4%.

Проба од 29/I. Алкохола 19.6% еуула 0.5% киселине 0.165%.

Зачини.

а. Туцана паприка.

Проба од 29/I под знаком 4 пепео 6.30% микроскопски преглед садржава кукурузног брашна до 5%.

Проба од 29/I под знаком 3 пепео 18.70% и то 12% соли кујске под микроскопом: мало кукурузног брашна.

Проба од 29/I под знаком 5 пепео 9.6% микроскопски преглед испод 5% прође

„ „ „ „ „ 6 „ 8.6% „ „ „ 5% „

„ „ „ „ „ 7 „ 7.28% „ „ „ „ „

„ „ „ „ „ 8 „ 6.6% „ „ „ „ „

„ турска 8 „ 10.0% „ „ преко „ „

„ 2 „ 9.1% „ „ испод 5% „

„ 9 „ 9.7% „ „ „ „

б. Туцан бибер.

Проба од 29/I под знаком 9 пепео 4.42% микроскопски преглед: чист

„ „ 2 „ 3.98% „ „ „

„ „ 8 „ 4.48% „ „ „

„ „ 7 „ 5.00% „ „ „

„ „ 5 „ 4.20% „ „ „

„ „ 1 „ 5.10% „ „ „

„ „ 4 „ 4.56% „ „ „

в. Грах.

Проба од 29/I под знаком 4 пепео 0.64% микроскопски преглед: чист

„ „ 1 „ 0.31 „ „ „

„ „ 3 „ 0.22 „ „ „

„ „ 5 „ 0.44 „ „ „

„ „ 6 „ 0.40 „ „ „

„ „ 7 „ 0.60 „ „ „

„ „ 8 „ 0.68 „ „ „

„ „ 2 „ 0.40 „ „ „

„ „ 9 „ 0.34 „ „ „

г.) Пилет.

Проба од 29/I	под знаком	9	пепео	5.00%	микроскоп.	преглед:	чист.	
„	„	„	2	„ 3.12%	„	„	садржи сув. леба тур.	
„	„	„	8	„ 2.90%	„	„	чист.	
„	„	„	7	„ 3.41%	„	„	чист.	
„	„	„	6	„ 3.52%	„	„	садрж. тур. сув. леба.	
„	„	„	5	„ 4.76%	„	„	чист.	
„	„	„	3	„ 3.86%	„	„	чист.	
„	„	„	1	„ 3.16%	„	„	чист.	

д) Тучан шећер

Проба од 29/I	под знаком	4	нечисто:	0.22%	спец. теж.	5%	раств.	1.0175 шећ. 88%
„	„	„	1	„ 0.12%	„	„		1.0192 „ 96%
„	„	„	3	„ 0.204%	„	„		1.0186 „ 92%
„	„	„	5	„ 0.25%	„	„		1.0175 „ 88%
„	„	„	6	„ 0.18%	„	„		1.0195 „ 98%
„	„	„	7	„ 0.09%	„	„		1.0195 „ 98%
„	„	„	2	„ 0.202	„	„		1.0186 „ 92%
„	„	„	9	„ 0.19%	„	„		1.0195 „ 98%

Тучана каша.

Проба од 29/I под знаком 1 фалшификована са пржењем јечмом.

„ „ „ „ „ 6 „ „ „ „

Разни предмети.

Водовод.

У радњи код „Ерс“ на тргу Краља Александра, смрзнула се дезинфиц. водовода у бурету, те је се тако, природним процесом отворио експлант водовође. Ту сам прилику употребио да код означених лакших околностима поједине састојке те водоваже изолишем, како би и о овом пићу дознали шта у стварн пијемо. Анализа је показала оне резултате:

специфична тежина код 15°C	1. 0037.	
алкохола	0. 83%.	
екстракта	0. 98%.	
пепела	0.188%.	
шећера	0.051%.	
угљене киселине	0.308%.	
сирћетне киселине	0.399 „	
јабучне киселине	0.087%.	
винске киселине	0.099%.	
глицер. и бел. смолатих материја	0. 34%.	
у пепелу: фосфорне киселине	0. 0179	прокуван одвар се на сиву подлогу а не на платно.
хлора	0.010%.	
креча	0.036%.	
магнезије	0.017%.	
калијумоксида	0.054%.	
натријумоксида	0.012%.	

Ова водњика је само од вења, са мало рена и сланине справљена. Друга проба, коју сам купио у радњи преко пута терасинске кварта показала је ове бројеве:

специфична тежина код 15°C	1. 0284.	
алкохола	0. 45%.	
екстракта	3. 38%.	
шећера	2. 81%.	
угљене киселине	0.012%.	
сирћетне киселине	0.030%.	
пепео	0.188%.	

Ова водњика је од вења и крушака справљена, пу како сам прло мало материјала за рад имао, то нисам могао анализу даље да проширим.

Овај рад продужићу и потрудићу се да што више разних водњика за анализу прибавим.

Лековита шећерност.

Анализом жапао сам: воде. шпиритуса, камфора, алое и куркуме.

Бео камен, који је нађен у леду

Анализом констатово сам да је тај камен: стипса.

Леб.

Садржава 32% натрон-хидрата.

Пиринч.

Гвожђа оксид и хидрат. 3.20%.

Вино.

Да ли има слободне сумпорне киселине и шподијума? Слободне сумпорне киселине нема, шподијума има.

Сапун.

Воде: 34%; слобод. алкалије: 0.; неизмене масти: 0.

У Београду, 2. фебруара 1898. г.

Д-р А. Зега
хемичар Опит. београдске.

НАРЕДБА

Господин Министар народне привреде, прописао је 21. Јуља ове год. НВр. 4154. правила о прегледу хране на општинским тржиштима.

У храну спадају: пшеница, јечам, овас и раж.

Правила ступају у живот данас.

Како се по чл. 11. истих правила има храна продавати и куповати искључиво на једном општинском тржишту и како према чл. 3. правила преглед хране има да врши тржишни одбор, одређен и за преглед сувих шљива, — то и управа наређује: да се догон хране ради продаје и куповине, има у будуће вршити искључиво на „Свето-Николском тргу“, на коме се тргу доносе и продају и суве шљиве. Ни на једној другој београдској пијаци, весне се храна ни догонити ни продавати.

Обзнањујући ово свима продавцима и купцима хране, управа им ставља до знања, да ће се свака непослушност према овој наредби казнити по § 326 крив. зак.

Из канцеларије Управе нар. Београда 1. Јуља 1898. год. Бр. 15271 у Београду.

НАРЕДБА

По наредби г. Министра унутрашњих дела Ц.№ 3945, морају се ове године калемити сва деца, која до сада нису никако калемљена и сва она лица, која су калемљена пре седам и више година.

Суд општине београдске, позива све грађане без разлике, да доносу своју децу на калемљење, која до сада нису никако калемљена и да сви они (мушки и женске) дођу на калемљење, који су пре седам или више година калемљени.

Калемљење врше општински лекари бесплатно сваке недеље од 3—5 часова по подне у згради „Призног Крста“ и у сали „Мира“ на Врачару.

Који не дође на калемљење или своје дете не донесе да се калеми, биће кажњен са 100 динара по члану 20. тачки 8. санитетског закона.

Из суда општине београдске, ЈБр. 1409 2. Јуља 1898. годиие.

ОБЗНАНА

По реписку г. Министра војног ЕП.№ 6110 ове год. и распису команданта дунавске дивиз. области од 30. Јуна 1898. г. Е.№ 6118, почеће ове године набавка сена и сламе у војном сењаку у Београду купоиином од народа на дан 15. Јуља о. г.

Комисија ће сено и сламу примати сваки дан од 7—12 часова пре и од 2—7 часова по подне и то само кад су лепи дани.

Цена сену одређена је 4 а слами 2 динара сто килограма.

Приношење сена и сламе плаћаће комисија у сењаку одмах по предаји.

Сено и слама примаће се и за старе дужне порезе, а и од оних лица или општина, којима је учињена повраћаја у ранијим годинама.

С тога се позивају сви дужници, да ове године неизостављено врате све што су узели и држали дугују, како сено, тако и сламу и пшеницу.

Пшеница ће се примати у граду београдском код провијантског сандзлишта.

Ово се обзнањује грађанству, ради знања.

Од суда општине београдске, 3. јуља 1898. год. АБр. 4462, у Београду.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 420—98. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 19. ЈУЛА 1898. | Број 29.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију за годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За страно земље за годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВИШТВУ НА ОПШТИНСКОМ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНСТВУ БЕОГРАДСКОМ

Господин Министар унутрашњих дела телеграмом од данашњег Пм. 14.482 доставља следеће:

„Његово Величанство Краљ, на предлог мој а по саслушању Министарског Савета, на основу прописа Устава земаљског, закона о пословном реду у Народној Скупштини и изборног закона скупштинског; благоволео је Указом од 15. т. м. решити: да се закључе седнице редовне Народне Скупштине сазване у Нишу на дан 17. Јуна т. г., а другим Указом од 15. т. м. благоволео је решити: да се редовна Народна Скупштина за 1898. годину сазива у Нишу на дан 16. Јула 1898. год."

Суд општине београдске објављује ове превисоке Указе грађанству ради знања.

Од суда општине београдске 16. Јула 1898. год. АБр. 4962 у Београду.

Господин Министар унутрашњих дела телеграмом од јуче Пм. 14503 и 14495 доставља следеће:

I „Његово Величанство Краљ благоволео је данас на предлог Председника Министарског Савета а по саслушању Министарског Савета а на основу члана 76. Устава овластити Председника Министарског Савета да у име Његовог Величанства као Његов нарочити пуномоћник читањем Указа отвори седнице редовне Народне Скупштине сазване у Нишу Указом од 15. Јула о. г."

II „Његово Величанство Краљ благоволео је од предложених Народном Скупштином 6 кандидата Указом својим од данашњег по саслушању Министарског Савета а на основу члана 53 Устава поставити редовној Народној Скупштини, за 1898. год. сазваној у Нишу за 16. т. месец за председника г. Симу Несторовића а за потпредседника г. Драгомира Рајовића."

Суд општине београдске објављује ове превисоке Указе грађанству ради знања.

Од суда општине београдске 17. Јула 1898. год. АБр. 4961 у Београду.

ОБЈАВА

Управа вар. Београда актом својим од 16. Јула 1898. год. ЈБр. 1466 известила је суд општине београдске, да је био весма слаб одзив београдских становника, да на позив санитетске власти донесу своју неваљалу децу на калмљење; да је услед тога даље калмљење престало, али да је наређено полицијским властима, да до краја овог месеца Јула изврше најстрожија напише неваљалске деце како би се иста у првој половини месеца августа калмисала. Исто је такође наређено да се сви они родитељи, који до сада нису своју децу донели ради калмљења, узму на одговор и казне.

Ово се објављује грађанству ради знања.

Од суда општине београдске 18. Јула 1898. год. ЈБр. 1579, у Београду.

НАРЕДБА

Господин Министар народне привреде, прописао је 21. Јуна ове год. ПБр. 4154, правила о прегледу хране на општинским тржиштима.

У храну спадају: пшеница, јечам, овас и раж.

Правила ступају у живот данас.

Како се по чл. 11. истих правила има храна продавати и куповати искључиво на једном општинском тржишту и како према чл. 3. правила преглед хране има да врши тржишни одбор, одређен и за преглед суших шљива, — то и управа наређује: да се догод храна ради продаје и куповине, има у будуће вршити искључиво на „Свето-Николском тргу", па коме се тргу довозе и продају и суве шљиве. Па на једној другој београдској пијаци, весме се храна ни догонити ни продавати.

Обавезујући ово сваки продавцима и купцима хране, управа ми сматра до знања, да ће се свака непослушност према овој наредби казнити по § 526 крив. зак.

Из канцеларије Управе вар. Београда 1. Јуна 1898. год. Бр. 15271 у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

20. Јуна 1898. год.

Председава председник г. М. Ј. Стојковић, присутно чланова одбора г. В. Ј. Рајић, од одборника биле: г г. К. С. Карапић, Стојан Илинчевић, Јосиф Пачарић, Ранко Стојановић, С. А. Јаћимић, Данко Стојковић, М. О. Петровић, Дим. Радовановић, Б. Ђо. Ранић, Др. Стојан Чорђевић, Р. Драгојевић, Ж. Никитовић, Др. Јова, Кат. М. Чанчић, Коста Х. Такановић, Коста М. Бугарчић, Мајор Савић, К. П. Михајловић, М. Ј. Живковић, К. Н. Јовановић.

(настављак)

X

По прочитању молбе Божидара Лазаревића оделенчара и изјављења кланичног одељења АБр. 2199, одбор је решио,

да се Божидару Лазаревићу отп. оделенчару прати сто тринаест динара напа-кене касачене аренде на 1130 игр. шунке, што је извешно на страну.

Ова се сума има исплатити на ванпа прихода од аренде ако је буде било и ако надлежна државна власт ово решење одобри.

XI

Одборник г. Коста Др. Ранић предлаже, да би пасаже јаду попречне улице односно жирови места и свињског меса и поправљају средо.

Председник је изјавио,

да ће учинити све што може, да контрола у овоме послу буде што јача и потпунија.

XII

Председник објављује, да је на дневном реду предлог одборника г. Милоша Капетановића АБр. 3568, за грађење стазова учитељских.

Одбор је одлучио,

да се умоли г. Капетановић, да овај свој предлог писмено и опширно разложи одбору.

XIII

По прочитању молбе болнице за душевне болести Аџр. 3868, одбор је решио

да се ослободе плаћања трошаринске таксе она кола, на којима ће се уносити у рејон трошаринска пилана за потребу ове болнице.

XIV

Председник изнеси одбору на решење акт друштва за ученичке дувашене и харонског краја, који се тражи, да се укине дневница сваштанита из харона и сиротс на једно одређено место на обали дунавској и свезе.

По прочитању тога акта Аџр. 3130, одбор је решио,

да овај предмет, у свези са раније радом по истоме, проуче и поднесу одбору извештај одборници г.г. М. О. Петровић, Соломон Ј. Аврамја, Др. Стеван Марковић, Стеван Максимовић и Раденко Драговић с тим да трајица могу пуноважно радити.

XV

Одборник г. Коста Др. Ристић изнеси, да би требало проспитуване радње изместити као хитне.

Одбор је одлучио,

да се учини предлог Управи нар. Београда, да се проспитуване радње изместе а да се предходно уништа грађевински одбор. на коме би их место требало сместити према закону грађевинском за варош Београд. —

XVI

Одборник г. Коста Др. Ристић пита, да ли је комисија одређена да прегледа стање водовода, радиа што, и да ли је поднела извештај.

Председник је одговорио,

да је ова комисија отпочела свој рад, и кад поднесе извештај, онда ће се сазвати одбору.

РЕДОВНИ САСТАНАК

2. Југа 1898. год.

Председало председник г. Н. Д. Стевановић, присуствовао овоме суду г. Н. Ј. Рајић, од одборника били: г. г. Стев Николић, Коста М. Хорват, Р. Драговић, Глиша Стојановић, Димјан Стојковић, Јаса Николић, М. Ј. Марковић, Стеван Максимовић, Ђ. Цветковић, С. Аврамја, Кас. Н. Чедомић, Н. Н. Стаменковић, Коста Д. Гашовић, Гавр. Јеремић, М. О. Петровић, К. Н. Михајловић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 26. Јуна 1898. год. и учињене су оне допуне,

у решењу КЊБр. 422, да садани исељавајући се одређивање цене лебу остане до 1. Августа о. г.; у решењу КЊБр. 427 да се поменуте мање решетке малаше у садању Грачаничку улицу.

II

По прочитању акта Управе нар. Београда и њених одсека Аџр. 4471, 4482, 4483, 4382, 4382, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Светозар Стојадиновић бакалин доброг владања и доброг имовног стања; да је Мила жена Алексе Николића као доброг владања и средњег имовног стања; да је Марко Иванишевић, фото-лито-цинкограф доброг владања и сиротног имовног стања; да су му непознати Никола Ђурић крижач и Софија жена Мате Петровића гајдаша.

III

По прочитању молбе Јелисавке Јованковић удове, СТБр. 1751, одбор је изјавио женској,

да се молитељци може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

IV

Председник износи одбор, да је суд општински решењем својим од 30. Јуна о. г. Аџр. 4408 одредио за пут подизању месних Луда с. г. њиву леб од 27. пара дин. по хиперперу а леб да се продаје по 25 пара у тежини од 925 грама, поште је средња цена жита за протекших 15 дана била 15 дин. 100 пара.

Одбор је прихво к знању,

оно решење суда општинског.

V

По прочитању извештаја економног одсека Аџр. 4494 и на предлог суда општинског, одбор је решио,

да кућарина на Сави за употребу обале плаће општинској каси у овој години и то оно кућарина што је ближе напоми шест стотина динара а оно друго, које је више пронг четири стотине динара.

VI

Председник износи одбор, да је из збору трајања, државом 28. Јуна о. г. било прикупљено таксе 3364 грађана, да је дошло и таксе снега 216 таксена и да су сакупљеном већином таксона изабрани за чланове суда г.г. Стеван Вукић индустријалац и Коста Симић посредитер и за заменике помоћнике г.г. Јован Антонијевић досадањи члан суда и Михаило Ерковић досадањи кметовски помоћник и да ће се изабрати изгледи у своје време свести у дужност.

Одбор је прихво к знању.

овај избор и саопштење председника општине.

(Свршиће се)

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Цена хлебу. Решењем суда општине београдске од 15. Јуна о. г. Аџр. 4380, одређена је цена хлебу 26 пара по килограму а да се леб продаје по 25. пара у тежини од 362 грама. Ова је цена одређена на основу решења одбора општинског од 4. Јуна о. г. Аџр. 3740 и на основу средње цене жита за прошлих петнаест дана, која је по извештајима са овд. трга била 14·38 динара.

П О З И В

Командант VII пуковског округа актом својим №. 6130 достављено је суду претпис г. министра војног ФВ.№ 5605, којим се наређује:

Да се сви до сад непрнаћени регрути од прошлих година регрутовани и то: 1893, 1894, 1895, 1896. и 1897. пронађу, па да им се тачно прибележи место становања како би се могли свакад брзо наћи и на позив команди упутити.

На основу предњег наређења, суд општине београдске позива све ниже именоване регруте, да се одмах а најдаље до 15. Августа т. г. пријаве суду општине београдске, да им се прибележи место становања.

СПИСАК

Непронађених регрута 1893. год. VII пуков. округа из општине београдске, који се имају тицати ради тицања у казар.

1. Милан Максима Блажића, 2. Светозар Ст. Милићковић, 3. Спасоје Н. 4. Никола Милене Цветковића, 5. Милан Петра Грујића, 6. Илија Мати Јелена Н. 7. Коста Бачковић, 8. Љубомир Н. 9. Вонслав Јов. Димитријевић, 10. Ђорђе Мите Гавриловића, 11. Риста К. Благојевић, 12. Вонслав Јовановић, 13. Мих. Ђорђа Стојановића, 14. Лука Јак. Поповића, 15. Драгољуб К. Михаиловић, 16. Мих. Васе Кретића, 17. Светислав мати Марија Н., 18. Ник. Атанас Ђуковића, 19. Боривоје мати Јулијана, 20. Милан Љуб. Димитријевић, 21. Милан Лаз. Лазаревића, 22. Светолик Марије Јовановић, 23. Сима Живк. Васића, 24. Стевап Дирмапд Константиновић, 25. Андреја Тих. Теодановић, 26. Дим. Алексе Ивановића, 27. Марко мати Персида Н. 28. Стев. Томе Милошевића, 29. Светозар Н., 30. Ђорђе син Павла Н., 31. Тодор Конст. Јовановића, 32. Матеја Конст. Јовановића, 33. Живко Јовсима Благојевића, 34. Мијаило Ј. Поповића, 35. Милан Ј. Поповић, 36. Ђорђе Мил. Бандића, 37. Јован Мише Миће, 38. Милутин Вас. Јоковића, 39. Милорад Ристе Бошковића, 40. Конст. Саве Јаловића, 41. Стев. Вас. Стевановић, 42. Тихомир Јов. Радосављевић, 43. Бојислав Б. Прпаторце, 44. Милан Панте Сапића, 45. Симеуа Саве Ковачевић, 46. Костадина Дим. Јовановића, 47. Милан Наума Далмацовића, 48. Душан М. Милосављевић, 49. Драгутин. Д. Пајић, 50. Милорад Ђ. Поповић, 51. Вонслав Ђ. Мариновић, 52. Ник. Јак. Николића, 53. Ник. Зах. Јовановића, 54. Марко Јов. Јовановића, 55. Душан Ст. Марковића, 56. Љуб. Илије Костића, 57. Дим. Лаз. Крстића, 58. Душан Андр. Михаиловић, 59. Радивој Мих. Спасеновића, 60. Филип Лаз. Стојковић, 61. Драгомир Н. Стевановић, 62. Никола Т. Ристић, 63. Александар мати Марија, 64. Костадина К. М. Јовановића, 65. Ђорђе М. Кнежевић, 66. Марко А. Димитријевић, 67. Драгутин К. Цветковић, 68. Светозар Р. Анастасијевић, 69. Сергије Јов. Димитријевић, 70. Вонслав Илнов. Гавриловић, 71. Станимир Н. Терзијски, 72. Дим. Атанацковић, 73. Божидар М. Пурић, 74. Милан М. Марковић, 75. Богољуб кум Дим. Ђорђевић, 76. Светислав Н. Ђорђевић, 77. Милојсе Д. Цветковић, 78. Милан Ник. Ђорђевић, 79. Никола М. 80. Чедомир С. Стаиковић, 81. Чедомир Дим. Симић, 82. Стевап Саве Ђуковића, 83. Мијаило Јов. Сујића, 84. Ђорђе Ст. Сабановића, 85. Јаков Саве Стојановића, 86. Константина Жив. Алексић, 87. Милан Вор. Костића, 88. Боривоје М. Росић, 89. Вонслав. Пап. Јованковић, 90. Ник. Христ. Јованковића, 91. Живко Јакше Којевића, 92. Милорад Ј. Ристић, 93. Богољуб Уроша Кнежевића, 94. Божидар М. Ђурић, 95. Драгутин В. Костадиновић, 96. Петар Јов. Сердијана, 97. Милутин Ср. Јовановић, 98. Милојкоје Јелте Петровића, 99. Стев. Ст. Марковића, 100. Јов. Андреје Спиридоновића, 101. Дим. Ђ. Костић, 102. Зорап К. Јовановић, 103. Љубивоје Ј. Костић, 104. Тома Ст. Лукић, 105. Јов. С. Јовановић, 106. Ђорђе Ј. Стаковјевић, 107. Драгутин Ц. Недељковић, 108. Михаило мати Персида, 109. Живко Дим. Стевановић, 110. Ђорђе Ил. Стаковић, 111. Светозар Дим. Радовановић, 112. Божидар Ст. Терзић, 113. Љуб. Јов. Ђорђевића, 114. Милорад Тод. Милутиновић, 115. Живко Ристе Рашка, 116. Михаило Сим. Јовановића, 117. Јаков Мих. Милића, 118. Костадина Ст. Дамчевић, 119. Јован Косте Благојевића, 120. Милан Ант.

Јовановић. 121. Илија Јов. Вераџинска. 122. Костандин Ђ. Милошевић, 123. Чед. Јеар. Алдовановић, 124. Сава Мих. Мазовић, 125. Цветко Пет. Васиљевић, 126. Костандин М. Аранђеловић, 127. Јосиф Моше Маџе, редови ни Београда.

СПИСАК

Непрослужених рекрута 1894. год. VII пуковског округа из општине београдске' који се имају упутити ради упута у касар.

1. Ђорђе Матеје Павловића, 2. Петар Стев. Степановић, 3. Деспот Милана Вукадиновића, 4. Стев. Живојина Арсенијевића, 5. Ђорђе Младена Бајића, 6. Божидар Тодора Тимановића, 7. Јована Илије Марковића, 8. Мијаило Н. Перенде, 9. Мијаило Радов. Михаиловић, 10. Ђорђе Атан. Алексића, 11. Милан Младена Комбуљановић, 12. Драгутин Вид. Костадиновић, 13. Стеван Ник. Јовановић, 14. Милан Саве Вељковића, 15. Јеврем Ивк. Чолића, 16. Вељмир Јакова Павловића, 17. Илија Милос Петровића, 18. Мијаило Мих. Јовановић, 19. Милан Петра Срећковића, 20. Илија Стев. Тодоровића, 21. Драгутин Вел. Ракоњца, 22. Вид. Косте Станковића, 23. Душан Н. наибрачно, 24. Милан Станче Илића, 25. Михаило Васе Стевановића, 26. Иван Стев. Милованови. 27. Миливоје Јов. Бојановића, 28. Мијаило мати Данила, 29. Петар Јелене Лазаревић, 30. Милан Младена Перића, 31. Петар Велка Николића, 32. Петар Ђорђа Суваџића, 33. Стев. Панте Остојановића, 34. Душан Јов. Ђорђевића, 35. Драгомир Милоје Стојковић, 36. Никола Антонија Цветковић, 37. Светислав Мих. Милошевића, 38. Бранко Стев. Јовановића, 39. Срећен Велька Петровића, 40. Милош Тод. 41. Радосав Јов. Токић, 42. Сава Ник. Стојковића, 43. Јован Мих. Сашић, 44. Душан Млад. Јовановића, 45. Веселин Јов. Митровић, 46. Васиљије Анд. Младеновић, 47. Милан Јов. Стевановић, 48. Војислав Дим. Петровић, 49. Казимир Дим. Начевић, 50. Душан Цан. Ђорђевића, 51. Дим. Мишка Михаиловић, 52. Милорад Симе Валовића, 53. Михаило Ђуре Рајса, 54. Вонслав Н. наибрачно, 55. Сава Катарине наибрачно, 56. Душан Мих. Павловић, 57. Вонслав Јелосаве Максимовић, 58. Милош Дим. Трнавчевића, 59. Бориводе Стеф. Јовановић, 60. Ђорђе Јаз. Орнатовића, 61. Мијаило Косте Ђорђевића, 62. Драгољуб Лазара Сегашна, 63. Иван Катарине Н. наибрачно, 64. Никола Атанас Илић, 65. Радован Јов. Стевановић, 66. Коста Ђорђ. Цвенковић, 67. Илија Драгут. Несторовић, 68. Бранислав Марка Вучетић, 69. Вељко Н. наибрачно. 70. Владимир Мијов. Радојковић, 71. Драгутин Јосифа Лепенца, 72. Срећен Мих. Наумовић, 73. Љубомир мати Ана наибрачно, 74. Јован Н. наибрачно, 75. Љубомир Бранка Цвенковић, 76. Јован Перес Стаменковић, 77. Вонслав Ник. Јокановић, 78. Јован Ник. Николића, 79. Душан Петра Стојановића, 80. Мијаило Алек. Исаиловића, 81. Коста Дим. Богдановића, 82. Лазар Михаила Ђорића, 83. Лазар Никоде Стојковића, 84. Васиљије Драгут. Бујића, 85. Ђорђе Ник. Рајића, 86. Аранђел Ж. Петровић, 87. Живојин Ил. Алексића, 88. Драгољуб Ж. Стојановић, 89. Живко Томе Наумовића, 90. Светозар Марка Марковић, 91. Никола Стев. Марић, 92. Сава Недељка Гавриловић, 93. Милорад Ивана Протића, 94. Милан Гавриле Николића, 95. Драгиљ Јеар. Матића, 96. Иван Алексе. Милошевића, 97. Андреја Н. наибрачно, 98. Душан Илије Гашинића, 99, Мијаило Стаменке Лазаревић, 100. Коста Илије Јовановић, 101. Петар Новака Петровића, 102. Добросав Михаз. Јовановића, 103. Александар Косте Јановића, 104. Борисав Мих. Драгановића, 105. Драгутин Вучка Јулошића, редови ни Београда.

СПИСАК

Непрослужених рекрута 1895. год. VII. пуковског округа из општине београдске, који се имају упутити ради упута у касар.

1. Василије Ђорђа Николић, 2. Франц Марије Оспала, 3. Јован Стевана Хироха, 4. Тома Матеје Казаса, 5. Лука Младена Хрната, 6. Јосиф Валентина Терека, 7. Вилхелм Карла Тимота, 8. Матија Јелисавете Малнар, 9. Франц Стевана Сегрида, 10. Јован Јосифа Бадера, 11. Срећен Рамна Гардина, 12. Милорад Јована Ристића, 13. Никола Ђорђ. Николић, 14. Лазар Ђорђа А. Текача, 15. Петар Петра Живановића, 16. Јован Илије Јовановића, 17. Димитрије Луке Митровића, 18. Драгутин Саве Јановића, 19. Антоније Јос. Кирића, 20. Франц Јов. Фалкано, 21. Костандин Пет. Кирића, 22. Лука Рада Хаџића, 23. Мих. Јов. Јовановића, 24. Светислав Мил. Зечевића, 25. Михаи Стојана Мих. Јовановића, 26. Димитрије Срет. Илинчића, 27. Вонслав Ристе Витороваћа, 28. Миливоје Јов. Тодоровића, 29. Васиљије Алексеј. Мијатовића, 30. Богдан Драг. Поповића, 31. Стеван Николића Илијића, 32. Душан Никоје Николића, 33. Душан Пет. Живковића, 34. Јован Младена Милошановића, 35. Стеван Млад. Милошановића, 36. Светозар Јована Ђирића, 37. Драгутин Мих. Јовановића, 38. Борисав Косте Радосављевића, 39. Мијаило Симе Николића, 40. Драгутин Арс. Стојадиновића, 41. Ђорђе Симе Радовића, 42. Стеван Саве Јовановића, 43. Живојин Младића Николића, 44. Душан Јов. Михаиловића, 45. Драгутин Алексе Ристића, 46. Милан Никоје Николића, 47. Драгутин Проке Тодоровића, 48. Стеван Јакова Терића, 49. Вонслав Мих. Димитријевића, 50. Никола Фердин Хаџера, 51. Милан Тод. Срећковића, 52. Јован Ивана Секицког, 53. Драгољуб Пет. Николића, 54. Светозар Косте Живковића, 55. Милан Томе Јовановића, 56. Спасоје Тод. Филиповића, 57. Тихомић Мих. Николића, 58. Добривоје Стев. Николића-Јанкковића, 59. Хуго Андреје Куна, 60. Јован Симе Мартића, 61. Дамјан Младена Батића, 62. Драгољуб Дим. Батановића, 63. Еуген Роде Касановића, 64. Владислав Јов. Ресника, 65. Радивоје Мил. Дасотовића, 66. Ђорђе Ђорђа Милошевића, 67. Драгољуб Љубе Матејића, 68. Војислав Стев. Дамјановића, 69. Лазар Совеје Трекајске, 70. Ђорђе Павла Крстића, 71. Радивоје Дим. Вујковића, 72. Митар Јов. Драгића, 73. Аксентије Мијаје девојке, 74. Љубомир Мијата Миловановића, 75. Душан Косте Живковића, 76. Андреја Илије Стевановића, 77. Лука Вуковића Гашинића, 78. Марино Биле Марковића, 79. Франц Франца Самона, 80. Франц Јосифа Валешког, 81. Јован Јована Анадо, 82. Виктор Симе Клејића, 83. Коста Јов. Данченића, 84. Драгомир Живка Зисића, 85. Васиљије Стев. Поповић, 86. Ђорђе Дим. Спиалског, 87. Драгутин Стевана Ђорђевића, 88. Душан Милана Милојевића, 89. Никола Илије Огњановића, 90. Душан Стојка Петровића, 91. Коста Алексе Ристића, 92. Мијаи Петра Јовановића, 93. Недељко Дим. Стојковића, 94. Јован Ант. Јосифа Лимпијера, 95. Мартин Фалина Гајиро, 96. Тома Дим. Арсића, 97. Марјохеј Челебона Андреје, 98. Исак Сабитаја Исака, 99. Јанко Лабара Јан. Којена, 100. Исак Исака Антерије, 101. Милорад (родитеља непознати), 102. Божидар Кристине девојке, 103. Стеван Дим. Стакановића, 104. Љубисав Јелене Јачимовића, 105. Петар Јов. Јованновића, 106. Петар Ђорђа Секазановића, 107. Јован Стојана Ђорђевића, 108. Глиша Јов. Салајевића, 109. Срећен Лаз. Милетића, 110. Милош Ташка Лазаревића, 111. Драгољуб Мијата Сапуџића, 112. Стеван Мих. Дамитријевића, 113. Мијодраг Симе Богдановића, 114. Срећен Спасоја Радовановића, 115. Ђорђе Љубомира Баковића, 116. Срећен Јелисавете девојке, 117. Јован Дим. Ристића, 118. Иван Драге Вујића, 119. Велимир Јелисавете Матејића, 120. Петар Дим. Томића, 121. Љубомир Јов. Протановића, 122. Љубомир Лазара Милошављевића, 123. Карло Франциске Хола девојке, 124. Едмунд Јосифа Шпајера, 125. Јован Симе Јовановића, 126. Миливоје Стев. Ђорђевића, 127. Јован Ђорђ. Пантелића, 128. Милутин Светића. Илића, 129. Милорад Мих. Јовановића, 130. Петар Станоја Јовановића, 131. Светислав Христов. Вакановића, 132. Петар Никоје Барбуловића, 133. Илија Ђуре Бурмића, 134. Светислав Трајка Стевановића, 135. Јован Вукашина Петровића, 136. Владислав Дим. Димитријевића, 137. Фердинанд Анд. Васковића, 138. Никола Франца Тилингера, 139. Богољуб Франја Колчека, 140. Игњат Игњата Мајера, 141. Карло Јос. Ириноде, 142. Ђорђе (родитеља непознати), 143 Ђорђе Милоје девојке, 144. Светозар (родитеља непознати), 145. Петар Алексе Милосављевића, 146. Александар Ђорђа Мишковића, 147. Давид Мешка А Медине, 148. Мома Самуела Д. Арнеја, 149. Израило Моше Д. Алкалаја, 150. Ванзе Млад. Цветковића, 151. Димитрије Драгоја Вулетића, 152. Давид Анђеле Тајтаковића, 153. Димитрије Јована Фотића, 154. Јоназ Јенте Тодоровића, 155. Самуел Хесхија Цадих Пијаје, 156. Данило Давида Ј. Азријева, 157. Самуел Мордехаја Пијаз, 158. Мориц Јосева М. Калдерона, 159. Израил Адама Б. Хаима Вра., 160. Душан Дим. Новошића, 161. Милан Никоје Тешића, 162. Мих. Нет. Миловановића, 163. Васиљије Јелосаве Максимовић, 164. Алексије Ане девојке, 165. Коста Алексе Писаровића, 166. Милан (родитеља непознати), 167. Челомир Настаса Аврамовић, 168. Мијаило (родитеља непознати), 169. Владимир Драге Гајиновићене, 170. Светозар Милене Урчић, 171. Стеван Марије Девојке, 172. Светислав Стевана Шпијачког, 173. Благоје Јов. Костића, 174. Сава Петра Божића, 175. Милан Радисава Димитријевића, 176. Божидар Дим. Ђорђевића, 177. Јован Јована Грујића, 178. Драгутин Спасоја Велковића, 179. Симеун Благ. Марковића, 180. Милорад Саве Баројевића, 181. Благоје Јов. Васиљевића, 182. Благоје Косте Јованновића, 183. Лазар Младена Ружића, 184. Младен Косе Стаиковића, 185. Вонслав Стојана Ђорђевића, 186. Милан Рајка Стојановића, 187. Добросав Мих. Стаиковић, 188. Љубомир Јевр. Јованновића, 189. Никола Павла Стојковића, 190. Милан Илије Соколовића, 191. Драгутин. Пант.

Ристића. 192. Милорад Мих. Дивића, 193. Стеван Мих Дамјановића, 194. Димитрије Мизића Богдановића, редови из Београда.

СПИСАК

Непрешених регрута 1896. год. VII пуковског округа из општине београдске који се имају упутити ради упута у ладер.

1. Димитрије Б. Михаиловић, 2. Милорад Ј. Стојановић, 3. Драгутин Пијаде Стојановић, 4. Ђорђе Ј. Стојановић, 5. Милорад Н. Арадског, 6. Младен Ник. Јовановића, 7. Благоје Ристе Костадиновића, 8. Богољуб Обрена Ђурића, 9. Војислав Дим. Ристића, 10. Милан Ђорђа Недељковића, 11. Јован Стев Раниновића, 12. Вукомир Вучка Мијаиловића. 13. Петар Стевре Димитријевића, 14. Милош Живка и Роке, 15. Душан Евгенија Јовановића, 16. Димитрије Ђорђа Прпеновића, 17. Никола Марјана Мишајковића, 18. Јован Тим. Константиновић, 19. Танасије Ђорђа Наумовића, 20. Душан Косте Пиића, 21. Ђорђе Дим. Живојновића, 22. Момчило Исака Видановића, 23. Јован Ђорђа Костића, 24. Драгољуб Ристе Јовановића, 25. Живоин Јов. Јелића, 26. Радивоје Пет. Балажића. 27. Јосиф Стев. Шпајзера, 28. Емануило Јулијуса Пијанора, 29. Антон Јов. Милера, 30. Виктор Банавентура Полети, 31. Франц Франца Алоисхамера, 32. Милан Панта Јовановића, 33. Данило Стаписава Великовић, 34. Јован Ђорђа Јовановића, 35. Андреја Дим. Јовановића, 36. Љубомир Алексе Убановића, 37. Ђорђе Марте служавког, 38. Ђорђе Јоване лепоје, 39. Војислав Марије Малешковић, 40. Милан Васиљева Кулучића, 41. Стојан Ане Пикет, 42. Лазар Катарине Вучковић, 43. Димитрије Јов. Вашевић, 44. Богдан Наидина Јохаса, 45. Љубомир Пет. Ђорђевића, 46. Петар Дим. Симића, 47. Стеван Јов. Стевановић, 48. Милутин Ђ. Мирковића, 49. Петар Јанка Гордића, 50. Петар Јонсима Николића, 51. Душан Јов. Грујића, 52. Лазар Велка Вожића, 53. Петар Гавр. Умјановића, 54. Воислав Љуб. Мијатовића, 55. Коста Пан. Павловића, 56. Љубомир Косте Атанасијевић, 57. Коста (родитеља непознати), 58. Мијаило Симе Вишњића. 59. Арсеније Љубиане Марковић, 60. Божидар Јелисавете Радивојевић, 61. Хајрвах Емилије Калиан девојке, 62. Антоније Паулине Пранзинџер, 63. Јован Филип Јов. Љубеновића, 64. Паја Катарине Берхолу удове, 65. Антон Томе Вучетић грч., 66. Антон Људмила Фершгела. 67. Радисав Јосива Унгерре, 68. Тома Густава Вебера, 69. Јован Гримеов пивбрачно, 70. Јуда Авраша Ј. Пијаде, 71. Аврам Исака Левија, 72. Амер Сефитаје и Каласа, 73. Јован Катарине Коланића, 74. Драгутин Симе Милутиновића, 75. Давид Самуела Јакова Демаје, 76. Љубомир Симе Јовановића, 77. Ниһоза Н. Анђелика, 78. Ђорђе Дамитрија Наумовића, 79. Драгомир Стапка Илијића, 80. Милутин Д. Стојковић, редови из Београда.

СПИСАК

Непрешених регрута 1897. год. VII пуковског округа из општине београдске, који се имају упутити ради упута у ладер.

1. Ђорђе Ђирић редов из Београда, 2. Јован Алексић редов из Аустро-Угарске, 3. Ивап Вујић, 4. Мита Станисављевић редови из Београда, 5. Никола Томић из Нопог Сада, 6. Љубомир Т. Стојановић, 7. Никола С. Стошић, 8. Иван Балага Ј. Антонић, 9. Светозар Јов. Јовановић, 10. Стевап И. Грујић, 11. Милутин С. Мијаиловић, 12. Јон Р. Куковић, 13. Андреја Ђорђа Недељковића, 14. Љубомир К. Николић, регрути из Београда, 15. Самуило Пијаде из (Влашке) Београда. 16. Илија Петровић редов из Босне, 17. Пантелија Милосављевић редов из Аустрије, 18. Владимир Петровић редов из Босне, 19. Стевап Ђурковић редов из Хрватске, 20. Милан Милосављевић редов из Кеже, 21. Живко Недељковић из Крстова Београд. 22. Светозар П. Вучковић редов из Београда, 23. Иван Стаљевовић редов из Госпића, Београд, 24. Живан Љ. Стаиковић редов из Варадина Београд, 25. Милан Р. Величковић редов из Карадина Срем Београ. 27. Кумаи Р. Сакуљић редов из Белегнина Београд, 27. Бранислав Ј. Стојадиновић редов из Београда, 28. Вивко А. Куи редов из Београда, 21. Дурчић А. Вељковић редов из Крушевца, 30. Александар И. Николић, 31. Милош Д. Кујсић, редови из Београда, 32. Тодор М. Николић редов из Лесковца, 33. Милан Миленка Балажића, 34. Алексеје П. Николић, 35. Анђреја И. 36. Антоније К. Стевановић, 37. Адолф Анг. Карла Кнапде, 38. Богољуб М. П. Марковић, 39. Благоје Раје Гроса, 40. Боривоје Јов. Калића, 41. Боривоје М. Пеетића, 42. Брузео, Ј. Фелдарин, 43. Воислав Т. Живковић, 44. Владислав С. Симанић, 45. Воислав Д. Клајић, 46. Владимир А. Орловић, 47. Велизар Кас. Грујић, 48. Војислав Р. Рашетић, 49. Вивко Јујзе Наумав, 50. Вепца Суч. Моркан, 51. Виктор Б. Хајнс, 52. Дим. Ј. Николовић, 53. Димитрије К. Петровић, 54. Ђорђе Н. Петровић, 55. Ђорђе М. Јовановић, 56. Едуард А. Арвеи, 57. Ерик Ј. Гојлдера, 58. Живоин И. 58. Живко А. Поповић, 60. Милорад И. Дивић, 61. Илија М. Петровић, 62. Илија М. Видовић, 63. Јован Н. Бухора, 64. Јован Д. Кумановић, 65. Јосиф Јосева Пасиће, 66. Јосиф Вик Шедил, 67. Јосиф Јована Фишер, 68. Јулиус Ад. Кудре, 69. Коста Елиа Екн, 70. Креста Драг. Грујића, 71. Коста Никоје И. 72. Косга С. Тодоровића, 73. Карло Јујзе Науман, 74. Карло Рид. Конан, 75. Љубомир Парадинац, 76. Љубомир Замор. Димитријевић, 77. Лудиг Кајс, 78. Леополд Сквелз Гоолоне. 79. Мијаило Стан. Богдановића, 80. Милутин Стев. Симића, 81. Марко Н. 82. Мијаило Т. Танасковић, 83. Милош Стаие Симић, 84. Милан Васе Н. 85. Милан Нет. Вошетића, 86. Мијаило Симе, 87. Милан Ј. Мартиновић, 88. Милан Љ. Николић, 89. Мијаило Јов. Перића, 90. Петар М. Русијеса, 91. Предраг Т. Конаћевић, 92. Петар Стев. Бурића, 93. Ратомир Ст. Обреновић, 94. Роберт Гре Наусе, 95 Сава Феме Балаковић, 96. Светозин Кат. Илић, 97. Стевап Мит. Мијаиловић, 98. Стевап Стев. Берић, 99. Стевап Март. Копач, 100. Скендер Б. Визиана, 101. Танасије Н., 102. Тимотије С. Петровић, 103. Фрапе Јов. Фраохеда, 104. Фрапе Јов. Серчеса, 105. Фрапе Вен. Венча, 106. Анто Фр. Шуберт, 107. Виктомир Марије Балића, 108. Милан В. Михаиловић, 109. Стевап Ант. Гапна, 110. Јосиф Ане Гладех, 111. Јосиф Моше Ашкалај, 112. Хаим Сан Хескија Леви, 113. Душан В. Петровић, 114. Димитрије Лује Чамперић, 115. Димитрије Вел. Пантелић, 116. Душан Муј. Арбанашковић, 117. Прерадраг Мај. Исаковић, 118. Хајерих Б. Брач, регрути из Београда.

Ко од именованих регрута до означене дана не предстане суду, сматраће се као војна бегунац и изкуспће последице чл. 14. закона о устројству војске.

Од суда општине београдске, 4. Јула 1898. год. ОПВр. 1743, у Београду.

О Г Л А С

На дан 25-ог овог месеца у 3 сата по подне, држаће се у економском одељењу општине, јавна усмена лицитација за набавку 40.000 кила овса, за храну коња општинских возова.

Познаду се лицитанти да означене дана дођу да лицитирају.

Ближа извештаја и услови могу се видети сваког дана у економском одељењу општине.

АБр. 4724. Од суда општине београдске 18. Јула 1898. год. Београд.

О Г Л А С

Општина београдска за огрев својих одељења и основних школа набавиће путем отворапе лицитације 2400 пубних метара дрва и то пола буковпх пола церових.

Ко је волан примити се ове набавке, нека изволи поднети понуду у затвореном отворену економском одељењу суда, најдаље до 24-ог овог месеца пре подне, кога ће се дана у 3 сата по подне отворити и присутну комисије.

Ближа извештаја и услови могу се видети у економском одељењу општинском, сваког дана.

АБр. 4833. Од суда општине београдске 18. Јула 1898. год. Београд.

О Г Л А С

Комисија духанске дирекције, актом своји од 11. Јула о. г. Е.№ 6572 известила је суд општине београдске, да је господин Министар који претписом својим од 6. т. м. ЕП.№ 3886 наредио, да се и набавка зоба за београдски гарнизон врши куповином од народа по појачној цени.

Комисија набавка зоб у доиоси граду под Управе дувап. прод. слагалишта а почела га је примати већ од 15. о. м.

Од суда општине београдске 16. Јула 1898. год. АБр. 4803 у Београду.

О Г Л А С

Као и пропше, тако и ове године, држаће се у варошп Пироту о „Великој Госпођи“ шесто дански пазарџр и то: 15. 16. 17. 18. 19 и 20. Августа тек. године, на коме ће се продавати и куповати поред стоке и сви земаљски и страни производи законом дозвољени.

Ово се саопштава приредницима и трговцима ради знања.

Од суда општине пиротске 12. Јула 1898. год. Број 5732. у Пироту.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Издаиле ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 434—98. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. НЕДЕЉА 2. АВГУСТА 1898. Број 30

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА

За Србију на годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За страни земље на годину . . . . . 8 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ НА ОПШТИНСКИ СЕД А СВЕ ПОВЕРЕНИЧКЕ ПО УРЕДИНА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ.

Српски Народ, у својој слободној Отаџбини данас прославља и велича у пуној радости и с најлепшим надама за своју народну будућност, дан, на који се родио витешки КРАЉ СРБИЈЕ.

Рођендан владаочев заиста је најзнаменитији и најзначајнији дан за народ, јер је по самом провиђењу божијем Владалац творац народне историје, среће, славе и величине. За то ће се и Београђани, у чијој се је средини родио наш мили и млади Краљ, на данашњи дан помолити Свевишњем за дуг и срећан живот свога љубљеног ГОСПОДАРА и КРАЉА АЛЕКСАНДРА I.

Кићењем пак домова заставама и осветљењем, засведочиће своју љубав и поданичку верност према своме ГОСПОДАРУ.

Благодарење ће бити у Саборној цркви у 10 часова пре подне.

Од суда општине београдске, 2. Августа 1898. год. у Београду.

ми

АЛЕКСАНДАР I

по милости Божјој и вољи народној
КРАЉ СРБИЈЕ

проглашавамо и објављујемо свима и сваковима, да је народна скупштина рекла и ми тако ме потврђујемо и потврђујемо

ЗАКОН

о

ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА

У ЗАКОНУ

О ОПШТИНАМА

од 24. марта 1866. год., са касније измењама и допунама:

1. Од 8. Октобра 1875. године.
2. „ 14. Јуна 1878. „
3. „ 28. Децембра 1879. „
4. „ 11. Јуна 1884. „
5. „ 24. Априла 1885. „

У члану 12., у последњем одељку реч „помоћника“ замењује се речју „кметова“.

У члану 13. тач. 1. мења се и гласи:

1. Бира кметове, одборнике и одборничке заменике. Но у општинама, које су састављене из више села, свако село, па и оно из кога би било председника, бира за себе кмета.

У члану 17. на крају додаје се:

За рок о сазивању онога збора преди наређене тачке 1. члана 21. овог закона.

Члан 18. мења се и гласи:

На општинском збору пуноважно може посао, ради кога је збор сазван, онај број гласача који буде дошао на збор.

Узима се да је пуноважан закључак збора оно, на што пристане половина гласача, присутних на збору, и један више; а ако би гласови подједнако подељени били, онда решена она страна на којој је председник.

Збор почиње свој рад у 8 сахати пре а свршава по сезима до 3, а по варошима и варошицама до 5 сахата после подне.

У члану 19. у другом одељку реч „збор“ замењује се речима „председник збора“.

У члану 20. изоставаља се последња одељак.

Члан 20. а. мења се и гласи:

Ако општински збор не би изабрао кмета онда ће надлежна полициска власт изабрати једно лице од одборника, или ако одборника нема, друго лице које ће вршити дужност кмета и плату кметову примати, све док се не би путем другог избора кмет изабрао.

У члану 21. први став мења се и гласи:

Избор кметова, одборника и заменика врши се овако.

У члану 21. трећи и четврти одељак тач. 1. мењају се и гласе:

Кметови, одборници и заменици бирају се једнога истог дана.

У члану 21. став четврти тачке 3. мења се и гласи:

Председник општине председава на општинском збору а и на скупштинама појединих села у општини, када се бирају кметови. Он одржава ред на збору. Ако је председник спречен, заступа га по годинама најстарији кмет исте општине, ако кмета нема, — по годинама најстарији одборник.

У члану 22. у трећем одељку реч „кмета, чланова и помоћника,“ замењују се речима „председника и кметова“.

У члану 23. мењају се тачка 1. и 2. и гласе:

Општински суд састављају председник и два кмета. Ако би председник био спречен замениће га један од најстаријих кметова по годинама.

Ако би који кмет био спречен, а не би било другога кмета да га замени, онда ће га заступати најстарији по годинама одборник.

У варошима, варошицама или већим селима, која сама за себе сачињавају општину изабраће се поред председника, која се постанља по члану 23. а. и 24. још и два кмета, а по потреби и одборници надзорне власти може се изабрати и више кметова.

У општинама које су из више села састављене, кметови појединих села познају се редом по двојима на суђење од стране председника, но тако да једна села остају по два месеца као чланови суда, па се онда по реду са другим замењују.

У члану 23. последњем одељку, речи „кметовски помоћници“ замењују се речју „кмет“.

Члан 23. а. мења се и гласи:

Председник и два члана суда општине варошн Београда постављају се Краљевским указом на предлог министра унутрашњих дела. Председник општине београдске не може бити млађи од 35. година и мора имати свеучилиште, да је свршио који факултет у Србији или на страни, а чланови суда морају бити свршени правници и не могу бити млађи од 25 година.

Члан 24. мења се и гласи.

У снима окружним варошима, као и у Лозници, Гор. Милановцу, Јагодини, Алексинцу, Лесковцу, Пирадину, Свилајнцу, Врањедолину, Градишту, Кладову, Обреновцу, Ваљевотињима, Краљеву, Соко-Бањи, Палањци, (смедеревској) и општинама добрањској и таковској, председници се постављају Краљевским указом на предлог Министра унутрашњих дела, а у свима осталим општинама председнике поставља Министар унутрашњих дела.

Председници ће се узимати из средине грађана оне општине, за коју се постављају. Председници морају имати тридесет година и све услове, прописане овим законом за општинске чланове.

Члан 25. мења се и гласи:

Ако се за председника општине и чланове општинског суда у Београду, као и за председнике општина у окружним варошима и осталим местима, где се председник према члану 24. поставља Указом, постани чиновник дужанин из активне службе, он задржава сва права чиновничка, и године службе проведене у томе положају рачунају му се као и године проведене у државној служби.

Кад се са тога звања смени, враћа се у положај са кога је узет, или на равно звање или ужива пуну плату места са кога је узет, док му не би следовало ново постављење у службу.

Ако би пензионар био постављен на које од горњих звања он добија плату, која је одређена за то звање, а пензија му престаје тећи, док буде у општинској служби на поменутом звању. Но ако би та плата била мања од плате овога звања, са кога је био стављен у пензију, онда ће разлику добијати из своје пензије. Кад пак престане бити у општинској служби, враћа се на пензију из које је узет.

Члан 26. мења се и гласи:

Председници суду општина и чланови општинског суда у варошн Београду указују се са својих положаја на исти начин, на који су и постављени, или

а. Кад својевољно дају оставку;

б. Кад буду извршном пресудом првостепеног суда осуђени на лишење слободе више од месец дана или на колико за већим делом.

Члан 27. укида се, а место њега дођаи нов. члан 27. који гласи:

Ако је варошка општина подељена на више одељења, опет општински збор, састављен из свију одељења бира потребан број кметова.

Члан 28 мења се и гласи:

Сваки, који је за кмета изабран, мора две године служити. Но ако би жељутин и пре истека овога времена наступили услови, због којих се изабрани не мора по члану 58. примати избора, може дати оставку на звање, која се подноси на уважење надзорној власти.

Прекашњи кметови могу бити изново изабрани, али се не морају избора примати док не истеку четири године од како је дотично звање одлежало.

У члану 29. мења се пр ви став и гласи:

За кметове могу бити изабрани они чланови општине, који имају 25. година и плаћају најмање 30 динара годишње на име непосредне порезе.

У члану 29. четврти одељак мења се и гласи:

Ко не може примити се да буде одборник (чл. 58), тај се не мора примити ни да буде кмет.

У члану 30. тачка 2. изостављају се речи: „држани чиновници у службом налазећи се као и пензионери“.

У члану 30. у претпоследњем одељку изостављају се речи: „или помоћник кметовски.“

У чл. 30. у последњем одељку речи „по чл. 27.“ замењују се речима: „по чл. 20. а.“

У члану 31. у првом одељку, изостављају се речи: „и кметовски помоћника“.

У члану 32. први одељак мења се и гласи:

Председник и кметови, односно чланови општинског суда, полажу пред општинским одбором ову заклетву;

У члану 35. тачка 1. изоставаља се и редни бројеви осталих тачака мењају се.

У члану 35. тачка 14. укида се.

У члану 41. први одељак мења се и гласи:

У месту где је председник он је прва месна власт, а у другим местима (сезима) кмет.

У члану 41. други и трећи одељак мењају се и гласе:

Кмет спаки у своме селу са два поштена сељака, који су куће старешине а које варничари изаберу између потрице које не износе више од 20 динара и одређује наказану питете и казну за крвиде, ако томе има места. Пресуда је њезина извршна.

Потрице пак преко 20 па до 200 динара извиђа и суди општински суд.

У члану 41. у одељку 5. изостављају се речи: „и помоћник или помоћници кметовски.“

У члану 41. последњи одељак мења се и гласи:

О свима својим пресудама кмет у одређено време извештава општински суд, који има право надзора и коме је он одговоран ако учини какву противзаконитост; а председник општинског суда и кметови одговорни су непосредно надзорној државној власти за противзаконитости, ако би какве учинили.

У члану 46. после прог одељка тач. 5. додаје други одељак који гласи:

Кметове (чланове) општинског суда може председник казнити упорним или губитком плате до 15 дана.

У члану 46. после другог одељка тач. 5. додаје се нова тачка 6., која гласи:

6. Прима и отпушта ниже општинско особље и служитеље, а служитеље у осталим селима прима и отпушта по договору са месним кметом.

У члану 46. последњи одељак тачке 5. постаје тачка 7. и гласи:

7. Дисциплинску казну укора или губитка плате до 15 дана, а за немарно вршење службе и непослушност, над општинским лекаром и нижењером пирче општинским с.ђа.

Веће дисциплинарне казне над општинским лекарем по служби општинског суда пирче Министар унутрашних дела, а над општинским нижењером Министар грађевина, по одредбама закона о чиновницима грађанског реда. Тако исто по предлогу суда и одбора они се могу и уклонити са места по решењу надлежног министра.

Члан 48. мења се и гласи:

Свака општина има једнога или више писара према величини посла у општинском Суду. Њих предлаже председник суда, а утврђује општински суд.

Писар општинског суда мора имати ове услове:

1. Да има својства означена у тачци 1. 2. и 7. члана 8. овога закона;

2. Да није у изузећу члана 16. овога закона;

3. Да је испунио војну обавезу или од исте ослобођен по војном закону;

4. Привешено за општинске писаре узимаће се добро писмена лица из исте општине, а варошки исљужени подофицири који имају остале услове.

Општинске писаре отпушта власт, која их и поставља, по предлогу председника суда или по својој оцени и нахођењу.

Стара члан 48. постаје члан 48. а.

На крају члана 48. *а* додаје се:

Писар општинског суда одговара за сваку своју неправилну радњу, учињену у вршењу своје дужности.

У члану 53. после другог одељка тачке 3. додаје нова тачка 4., која гласи:

4. Учитеља и спеситеница.

У члану 58. тачке 4. изостављају се речи: „спеситеница и учитеља".

После члана 67. додаје нов члан 68., који гласи:

Плате председника општинским одређене су указом Краљевим, којим се и постављају, овако:

I

1. У Београду од 8—10.000 динара годишње;

2. У Нишу од 5—6.000 динара годишње;

3. У Крагујевцу, Шапцу, Пожаревцу, од 3—5000 динара годишње;

4. У осталим местима, где се председници указом постављају од 1200 до 3500 динара годишње.

За општину добровољску и таковску вреде наређења под II прописана за сеоске општине.

II

У свима осталим општинама где се председници постављају претписом Министра унутрашњих дела одређене су плате овако:

1. у општинама до 500 пореских глава закључно, од 5—800 динара годишње;

2. у општинама преко 500 до 1000 пореских глава, од 800 до 1.200 дин. год.;

3. у општинама преко 1.000 глава пореских од 1.200 до 2,000 динара годишње.

Чланови општинског Суда у Београду, који се указом постављају, имаће од 2.500 до 4.000 динара годишње како се буде у указу одредило.

После члана 68. додаје нов члан 68. *а*, који гласи:

Плату кметовима, делиоцима — писарима, осталим општинским званичницима и служитељима одређује општинска одбор.

Потребне суме за све плате уносиће се у буџет и одређивати по сразмери непосредног пореза, као и остали прирези.

Признном одређивања плате не мору бити у одбору они, којима се плата одређује.

Плату писару (делиоцу) по сеоским општинама не може бити мања од 500 динара годишње.

У члану 69. у првом одељку реч: „Збор" замењује се речју „надзорна државна власт".

Други одељак члана 69. мења се и гласи:

Против решења надзорне власти има места жалби вишој државној власти, чија је одлука извршна.

Жалба се даје према наређењу члана 76. овога закона.

У члану 85. последњи одељак мења се и гласи:

Зграде општинске морају бити подигнуте у селима по могућству на средокрађи свију села која једну општину састављају а и на другу (путу) како где буде згодније.

Место где ће бити општинска судница и остале зграде одређење околина мишљењу по саслушању општинског суда и одбора и прибављеном мишљењу среског начелника.

Против решења окружног начелника има места жалби Министру унутрашњих дела, чија је одлука извршна.

За жалбу у овом случају вреди наређење члана 76. овога закона.

Прелазно наређење

Одредбе члана 23. *а* и 24. овога закона односно постављања председника општинских судова извршиће се поступно, а најдаље до 1. Јануара 1899. године.

Кметови појединих села и осталих варошки и варошица остају на своме местима док не одслуже рок законом одређени (члан 28. овог закона); а ако ће где наступно случај по коме по Закону не би могао остати на тој дужности, или би са неуредности у дужности био уклоњен по одредбама овога Закона, избор ће се нови извршити према одредбама овога Закона.

Закон овај ступа у живот кад га Краљ потврди.

Препоручујемо нашим Министрима: унутрашњих дела, финансија и правде, да овај Закон обнародују и о извршењу се лепу старају; пластима пак заповедамо да по њему поступају и свима и сваком да му се покоравају.

21. јула 1898. год.
у Нишу.

АЛЕКСАНДАР с. р.

(М. П.)

Једно и сагласно грађанско веће,
Чувар грађанских слобода,
Министар правде,
К. Н. Христић с. р.

Министар унутрашњих дела,
Јевр. А. Андоновић с. р.

Министар финансија,
Стев. Д. Поповић с. р.

Министар просвете,
К. Н. Христић с. р.

О Б Ј А В А

По наређењу команданта VII пуковског округа од 25. тек. месеца „№ 6833 има се на дан 15, 16, 17, 18 и 19 августа т. г. извршити лекарско-комисијски преглед над свима регрутима приврмено неспособним из прошлих година до 30-те године старости. Тако исто и над резервистима и обезнањима I и II позива народне војске, који би се осећали да су за војну службу неспособни.

Лекарско-комисијски преглед овај, пришће се сваког горе означеног дана, од 7. сати пре подне, у штабу VII пуков. окр., „Вишеградска" улица бр. 14.

Овој комисији имају да представе:

а, Сви привремено неспособни регрути из раних година до 30-те године старости.

б, Сви резервисти и обезнањи I и II позива народне војска, који би се осећали да су за војну службу неспособни.

в, Сви привремени нападнди.

Комисији овој представиће се овим редом:

На дан 15 августа сви они којима се име почиње са почетним писмом: А. и Б.

На дан 16. августа сви они, са почетним писмом: В. и Г.

На дан 17. августа сви они, са почетним писмом: Д. Ђ. Е. Ж. З. и И.

На дан 18. августа сви они, са почетним писмом: Ј. К. Л. Љ. М. и

На дан 19. августа сви они, са почетним писмом: Н. Њ. О. П. Р. С. Т. У. Ф. Х. Ц. Ч. Ш. и Ђ.

Сви привремено неспособни регрути имају собом донети уверења о неспособности добивена од раних регрутних комисија.

Привремено неспособни регрути, који означеног дана неби дошли да се лекарски прегледају, сматраће се да избегавају војну обавезу, па ће се и казнити по чл. 14. закона о устројству војске.

Суд општине београдске, позива све регруте привремено неспособне, да се горе означених дана а по изложеном распореду јаве VII пуковском округу ради лекарског прегледа.

Од суда општине београдске ОВБр. 1960. 31. Јула 1898 године. Београд.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Прошле недеље општинске новине нису могле изаћи због извесних сметњи.

НА ЗНАЊЕ

Чланом 24 под 5., закона о лову стављено је у дужност и општинским властима, да се старају о извршењу истог закона.

С тога сва општине београдске, на основу поменутог закона о лову наређује свима, који лове или лов продају:

1. Сваки ко лови или лов продаје, мора имати за то допуст од Управе нар. Београда: Чланови закона о лову, који о овоме говоре, гласе:

Чл. 9.

Допуштење за ловљење горњене дивљачи издаје: у Београду Управа народне Београда, у окружним варошима окружна начелства, а у срезовима срески начелници.

Чланъ 10.

Допуштење за ловљење не могу добити:

а) који нису навршили 18 година, или су под туторством, а не законску дозволу од родитеља или тутора;

б) који су под стратежењем или стеџиштем;

в) који су судом осуђивани на злочинства и преступе учињене на користољубља;

г) који су осуђени на преступе на губитак грађанске части док она опет не врате;

д) који се налазе под полицијом због нарастављања и у околностима нечистих дела;

ѓ) који су у тешкој несвести или голиње дана полицијски казњени, за преступе противу морала, кућу и покоју туђих ствари, пронаје, уједе и опим подобна бешчасна дела;

ж) малоумни и они, који су одвек ћудљиве нарави;

з) који нису платили порез за последњу годину док нису на пакте;

и) који су једанпут кажњени за крађицу, која се по овом закону зове, па за три година; и

ј) чуваре државних, општинских, сеоских, манастирских шума и шикара, кулари и лозари, пограничне стражари, ошињивци и монополски контролори и стражари, органи потрошње и сеоски шумски редитељи.

Чл. 11.

Онај, који по чл. 10. овог закона може добити допуштење за ловљење дужан је имати ловачку исправу — карту — коју може само онако добити.

У ловачку карту може бити такође означено име и презиме, годиште старости, занимање, место живљења, подзиште, знаци сваке с особеним знацима лица, које се ловачка карта изда.

2., сваки који лови или продаје лов а нема потребног допуста за то, поступиће се по чл. 25. и 41. зак. о лову, који гласе:

Чл. 25.

Окружни шумари, подшумари, чувари државних и општинских шума, као и сви остали званичним органа на надзор лова (чл. 24. овог закона) имају право да од сваког лица, које у лову затекну или које дивљач продаје, траже на увиђај ловачку карту, питају за име и презиме занимање и из које је места. Ако детичко лице не би имало ловачку карту или се примити да је карта лажна или туђа, дужни су да од истога лица ловачку карту с ловачким прибором сви заједно скупе, а лице исто и дивљач, ако би се код њих нашла. О свему овоме органи за надзор лова морају саставити на лицу места протокол и исти предати у року од 48 сахата предати надлежној полицијској власти, а одузети ловачки прибор и убијену дивљач предаће најближем општинском суду на депозит.

Овако на лицу места састављен и од органа за надзор лова потписан протокол, потпун је доказ за кривицу, које се по овом закону каже, ако противну истинитости таквог протокола не би било основане сумње.

Одузету дивљач полицијске власти одмах ће продавати јавним усменим надметањем у присуству понуђача, а новац ће положити у најближу штедионицу на име депозита по чланку 15. овог закона.

Чл. 41.

Да се казни са 40—60 динара:

1. Онај, који ловљену дивљач, робу или неку другу ствар не положу у депозит по чл. 14. овог закона;

2. Председник општинског суда или његов заменик, који на захтев власти у одређено време не одреди тражени број лица за лов (чл. 22. овога закона);

3. Председник општинског суда или његов заступник, који поступа противно чл. 25. овога закона и од органа за надзор лова одузети ловачки прибор и дивљач не пошље или реверс не узме;

4. Онај, за кога се докаже да је са учињеном казнењем дела по овом закону стајао у споразуму, или да је за учињено дело знао, па исто није ништа власти доставити;

5. Онај, који се ухвати да дивљач лови а није умо ловачку карту.

3., која се одређена и у које време сме ловити, одређено је у чл. 5. и 16. зак. о лову; који наређују:

Чл. 5.

Ловљење горњене дивљачи забрањено је тач. 1- чл. 4. овог закона и то: јелена, платана пољута, дивљих јарица, дивљих коза, срна, тетреба (живих) и козлића, забрањено је са свим.

Само у изузетним у којима би се ова дивљач умножила, министар народне привреде може допустити ловљење и ове дивљачи по одредбама чл. 16. овог закона.

Чл. 16.

За време парења, леглења и храњења малих забрањено је ловити горњену дивљач, и то:

Јелене, платане и срндаће од 1. Октобра до 15. Јуна;

Дивље јарце од 1. Децембра до 1. Августа;

Козуце, платане — женке — срне и дивокозе забрањено је са свим ловите.

Јелење и јаребице од 1. Фебруара до 25. Јуна;

Тетребе од 1. Фебруара до конца Марта;

Дивље женке од 1. Јануара до 25. Јуна;

Јеленџаде и јаребиће од 1. Јануара до 25. Јуна.

Препелице и прдаке од 1. Априла до 25. Јуна;

Дивље патке од 1. Марта до 1. Јуна

Шљуке, дропље, жедрање, дабудике, дивље гуске и све барске птице слободно је свуда ловити.

4., Ловљење дивљачи може бити само оним средствима и на оним местима која је закон за то одредио. О овоме вели:

Чл. 7.

Коришћа дивљач не сме се ловити никаквим другим средствима осим пушке и ловачких паса, изузимајући хрта, а једак лопаз не сме никако од јуна до 1. авг. новембра.

Сем овога забрањено је:

а) хватање птица лепком, замкама, врежама и свима осталим средствима;

б) хватање и тераље дивљачи и птица за време полних сноша и снотова; и

в) пуцање по пушницама лежишта и гњезда, забрањено и тиранисање раја и младих пилића.

Чл. 8.

Ловљење дивљачи забрањено је:

а) по плавинутим усевима и ливадама, док се не оре;

б) по винограда од пад се орежу, па док се не обере;

в) по воћњацима, баштованицима и ботанима, докле се усеви не обере;

г) по дунавштима, баштованицима и ботанима, докле се усеви не обере;

д) по шеталиштима сеоским;

е) по шумским и осталим расадницима у којима се садиње производи; и

ж) по подизнутим шумским подмладинама и шестиях стакљеним у кабрају до 5. година.

Чл. 43.

Да се казни са 100—150 дин. онај, који лови дивљач тровањем, противно чл. 6. овог закона.

5., Онима, који буду помагали држаоце и општинске власти у тачном извршивању овога закона, закон је одређено и награду, јер члан 26 пом. закона каже:

Чл. 26.

Онај, који ухвати, пронађе или отвраје напоменуто опредаља овог закона, добија у име подизнимане награде половину новчане казне, на коју ухваћено или пронађено лице буде осуђено.

Од овог изузимају се: окружни шумари, подшумари и чувари шума и поља, као и чланови ловачких удружења, који су дужни да ово врше по своме позиву.

Позивају се сва, који воде или дон продају, да се по овим прописима законским управљају, како не би исцрпени последице, истим законским прописима опредељене.

Од суда општине београдске, 31. Јуља 1898. год. у Београду. АВр. 5379.

НАРЕДБА

Господин Министар народне привреде, прошлог је 21. Јуна ове год. ПБр. 4154, правила о прегледу хране на општинским тржиштима.

У храну спадају: пшеница, јечам, овас и раж.

Правила ступају у живот данас.

Како се по чл. 11. истих правила има храна продавати и куповати искључиво на једном општинском тржишту и како према чл. 3. правила преглед храна има да врши тржишни одбор, одређен и за преглед сувих шљива, — то и управа наређује да се дотле храна ради продаје и куповине, има у будуће вршити искључиво на „Свето-Николском тргу", на коме се тргу доносе и продају и супе шљиве. На на једној другој београдској пијаци, месне се храна ни догонити ни продавати.

Обавезујући ово свима продавцима и куцима хране, управа им ставља до знања, да ће се свака непоступност према овој наредби казнити по § 326 крив. зак.

Из канцеларије Управе нар. Београда 1. Јуља 1898. год. Бр. 15271 у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Дивљачарство:

а)	За чишћење дивљача (дивљдера) без разлике на спратове — — —	0·20 д.
б)	За печење шпархерт — — —	0·40 д.
в)	За увијање — — — — —	0·20 д.
г)	За велики увијан шпархерт у госпођи — — — — —	0·60 д.
д)	За чишћење дивљача од два спрата	0·20 д.
ђ)	За чишћење простог дивљача —	0·10 д.
е)	За чишћење чушка од 2 и по метра уједно са пенима — — —	0·24 д.
ж)	За чишћење чушка од 2 и по метра уједно са њиме пеља — —	0·20 д.
з)	За кољење дивљача (дивљдера) без разлике на спратове — —	0·75 д.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА — Штампарија Д. Димитријевића Бр. 461—98. — Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 9. АВГУСТА 1898. | Број 31.

ПОЗИВ ПРЕТПЛАТНИЦИМА

ЦЕНА ЈЕ:

За Србију на годину . . . . . 4 динара
на пола године . . . . . 3 „
За страно земље на годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТА ИДЕ САМО УПРАВНИШТВУ НА ОПШТИНСКИ СУД, А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ ОД ЗНАЧЕЊА.

РУКОПИСИ НЕ ПРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ.

Његово Величанство Краљ, указом од 3. Авг. 1898 год, на предлог господина Министра унутрашњих дела а по саслушању Министарског Савета благоволео је одложити седнице редовне Народне Скупштине за 12. Новембар тек. год., кога се дана има скупштина састати у Нишу и продужити рад.

Овај преписки Указ објављује се грађанству ради знања.

Од суда општине београдске 4. Авг. 1898. год. у Београду АБр. 5440.

Његово Величанство Краљ, отпутовао је јутрос у 5 часова у иностранство. За време одсуства Његовог Величанства заступање Га у вршењу Краљевске власти Министарски Савет, који је проклампцијом Његовог Величанства овлашћен, да у име Њег. Величанства врши све послове осим давања помиловања, наименовања Министара, чланова државног савета и у војсци.

О овоме се извештава грађанство ради знања.

Од суда општине београдске 5. Августа 1898. год. у Београду АБр. 5461.

Београд, 3. Авг. 1898. год.

Његово Величанство Краљ благоизволео је одговорити на честитку председника општине београдске о Његовом рођен дану, овим телеграмом:

„Председнику општине
Београд.

Ниш, 3. Авг. 1898. год.

Изјавите мојим драгим и верним Београђанима Моју Краљевску благодарност на изјављеним добрим жељама.

Александар"

Честитка председника општине гласи:

„Његовом Величанству Краљу Србије
Александру I
Ниш.

Београд 2. Авг. 1898.

Престоница у најдубљој преданости моли Ваше Величанство, да на данашњи дан благоизволите примити њена одана честитања и топле жеље, еда би Ваше Величанство славу и заслуге увишене народне Династије умножило и раширило срећном, дугом и за народно благостање плодном владавином.

У име грађана престоничких,
председник општине,
Никола Д. Стевановић"

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Пијаце. — Данас пре подне, после службе божије, држаће се у Саборној цркви пијаце нов. генералу Черњајеву. О овоме се извештавају београђана.

Концерат на Калемегдану. Данас у Недељу 9. о. м. приређује целокупна војна музика дунавске дивизије концерат на калемегдану са одабраним програмом. Улазак за одрасле од особе 30 а за децу 20 п. л. Почетак концерта у 4 часа по подне.

НАРЕДБА

Суд општине београдске наређује, да је сваки онај, који има да откопава земљу у авлији или да руши какву зграду дужан откопану земљу и отпадке од рушевине да одвезе и насипе и то: на дунавском краја код дунавског Ка-а, из палилулског краја у „Таш-Мајдан" а сви остали крајеви Београда у „Бару Венецији" код житног трга; а ђубре мора да одвози на караџурму и сипа на место, које је за то одређено.

Свако насипање земље и ђубрета на другом ком месту забрањује се и кажњаће се по закону.

Од суда општине београдске 5. Августа 1898. г. ГБр. 2542 у Београду.

СТЕЧАЈ

Суд општине београдске расписује овим стечај, за израду плана, како би требало уредити доњи (мали) калемегдан.

У плану треба да буде поред осталога означено:

а., два места за забавишта дечија, једно за одрасле а друго за малу децу;

б., место за панораму или другу какву забаву те врсте;

в., место за „ергелишта" или томе подобно;

г., да буде означен распоред стаза и путева; и

д., распоред дрвета, како и која и какав би се требала да засади.

Ситуациони план овог дела Калемегдана, може се добити у грађевинском одељењу општине београдске.

Рок за подношај израђеног плана утврђује се 15. Септембар о. г.

Награде за најбоље израђена три плана јесу: за први 120 дин., за други 80 дин. и за трећи 50 дин.

Преглед поднетих планова и досуђивање награде извршиће стручна комисија, коју ће суд општински одредити. Награђени планови прелазе општини у својину.

Од суда општине београдске, 7. Авг. 1898. год. у Београду. АБр. 5515.

ОБЈАВА

По наређењу команданта VII пуковског округа од 25. тек. месеца „№ 6833 има се на дан 15, 16, 17, 18 и 19 августа т. г. извршити лекарско-комисијски преглед над свима регрутима привремено неспособним на прошлих година до 30-те године старости. Тако исто и над резервистима и обвезницима I и II позива народне војске, који би се осећали да су за војну службу неспособни.

Лекарско-комисијски преглед овај, почиње се сваког горе означеног дана, од 7.

сата пре подне, у штабу VII пука. окр., „Вишеградска“ улица бр. 14.

Овој комисији имају да представу:

а, Сви приврeмено неспособни регрути из ранијих година до 30-те године старости.

б, Сви резервисти и обвезници I и II позива народне војске, који би се особили да су за војну службу неспособни.

в, Сви привремени ванпалди.

Комисији овој представиће се оним редом:

На дан 15 августа сви они којима се име почиње од почетних писмом: А. и Б.

На дан 16. августа сви они, са почетним писмом: В. и Г.

На дан 17. августа сви они, са почетним писмом: Д. Ђ. Е. Ж. З. и И.

На дан 18. августа сви они, са почетним писмом: Ј. К. Л. Љ. М. и

На дан 19. августа сви они, са почетним писмом: Н. Њ. О. П. Р. С. Т. У. Ф. Х. Ц. Ч. Ш. и Ђ.

Сви привремено неспособни регрути имају собом донети уверења о неспособности добивена од ранијих регрутних комисија.

Привремено неспособни регрути, који означеног дана неби дошли да се лекарски прегледају, сматраће се да избегавају војну обавезу, па ће се и казнити по чл. 14. закона о устројству војске.

Суд општине београдске, нашла све регруте привремено неспособне, да се горе означених дана и по изложеном распореду јаве VII пуковском округу ради лекарског прегледа.

Од суда општине београдске ОВБр. 1960. 31. Јула 1898 године. Београд.

НАБАВКА

Управа општинске трошарине дражбеч осерталну лицитацију за израду 16 шињела за своје чиновнике.

Израда шињела мора бити од чоје домаће индустрије а боје сиве.

Ко је послао ове израде примити се неће подносе понуду у затвореном коверту управи трошарине најдаље до 19. Августа т. г. пре подне, кога ће се два после подне у 4 сата отворити отворити у присуству комисије.

После означене времена неће се примати накнадне понуде.

Остале погодбе могу се свакога дана, пре и после подне видети у канцеларији управе трошарине.

Бр. 1136. Од главне управе општинске трошарине 31. Јула 1898. г. Београд.

О Б Ј А В А

Управа општинске трошарине, према одобрењу Суда општ. града Београда АБр. 5020 од 23. Јула тек. год., продаваће путем јавне лицитације на дан 18. Августа т. год. 11 кана руских; 19 мешинетина; 49 шињела; 80 блуза; 4 пара одела; 98 пантолона и 60 пари белог одела од џајса, све старо расходовано.

Продаја ће се примити од 2—4 сата по подне, у згради управе општин. трошарине.

Познаваљ се купци за означеног дана доју на лицитацију.

Бр. 1121. — Од главне управе општинске трошарине 30. Јула 1898. г. у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

2. Јуна 1898. год.

Председнико председник г. Н. Д. Стевановић, присутно чла суд г. Б. Ј. Радић, од одборника бил.: г. г. Стев. Павловић, Коста М. Цуруић, Р. Драгићевић, Глиша Стојановић, Димитрије Стефановић, Вића Николић, М. Ј. Марковић, Стеван Максимовић, Ђ. Павловић, С. Аврамов, Кос. М. Чолошић, Н. П. Стојановић, Коста Д. Главинић, Гавр. Брошић, И. О. Петровић, К. П. Михајловић.

(настављено)

VII

Председник износи одбору на решење извештај стручне комисије о количини угља, који су до сада употребљавали за потребу водовода београдског.

По прочитаву тога извештај Вбр. 213, одбор је решио,

да се за потребу водовода у овој години набави половина потребне количине угља од Анеза на Алексинца, а друга половина дреновачког угља од Хубера на Пањчева, по ценама, које су у извештају означене.

VIII

По прочитаву акта из. вршитеље АБр. 4427, којим се пита општина, да ли остаје и сада при оној одлуци, које је раније изабрала за изборни суд, који би имао да пресуди спор између општине и трговачке друштва односно накнаде такве трошарине на трамвајска кола над у нар. рејон улице, и по прочитаву извештаја општинске правозаступнике о овоме предмету, одбор је решио,

да спор између општине београдске и трамвајског друштва, да ли општина има права да наплаћује такву трошарину на трамвајска кола над у нар. рејон улице, — пресуди изборни суд, као што је и *уговором предвиђено*.

За чланове овог изборног суда одбор од стране општине бира г.г. Алексу С. Јовановића члана Касације и Ђорђа С. Попашкоића члана Касације у пензији, а за заменике Николу Ђ. Нинића председника прпост. суда окр. подунавског и Јована Николића члана Апелације. За председника овоме суду одбор од своје стране кандидује г.г. А. Чумића министра у пензији, Јована Мишковића, генерала у пензији и Дим. Стојановића, директора железница у пензији.

Општину да заступају пред овим судом г.г. Милутин Ј. Марковић одборник и Јов. Л. Симић општински правозаступник.

IX

По прочитаву молбе Симе И. Стевановић ова. АБр. 4304, којом моли за ваздвакано, одбор је решио,

да се ова молба одбија.

X

Председник износи одбору на решење извештај стручне комисије о прегледу локомотива, које је М. Карамарковић покупио општини на отпуш.

По прочитаву тога извештаја ГБр. 2171 одбор је после економичног гласила са 10 гласова против 5 (2 нису гласали) решио,

да се упита М. Карамарковић, пристаје ли да се о његовом трошку отпоре казани тих локомотива и да се, према изјави стручњака, тако прегледају па да одбор по примљеној извештаја таког прегледа решава о откупу истих локомотива. Ако не пристане да своси овај трошак општина ове локомотиве неће откупити ни по којој цени.

XI

Пошто у данашњој седници нема довољно одборника за решавање ових ствари, које су за данашњу седницу стављене на дневни ред, то је одбор одлучио,

да се одложе за идућу седницу сви ови предмети данашњег дневног реда и то: Извештај г. Ђ. М. Станојевића о његовом раду као председника комисије за трамвај и осветљење; саопштење решења г. Мин. грађевина о регулацији Грантована и о проширењу улице од терасија ка 2 јабланя; убацивање друштва Станковић на земљ. регулационог фонда и предлог суда о налаћивању тасе пестаринске.

РЕДОВНИ САСТАНАК

16. Јуна 1898. год.

Председнико председник г. Н. Д. Стевановић, присутно чла суд г. Ст. Живковић, од одборника бил.: г. г. И. О. Петровић, Глиша Стојановић, Димитрије Стефановић, Милутин Ј. Марковић, С. Ј. Аврамов, Кос. М. Чолошић, Стеван Максимовић, Марко С. Петровићевић, Милан Петковић, Вића Николић, М. Спасић, Дим. Гавриловић, Др. Јован, Р. Драгићевић, К. П. Михајловић, Ј. М. Јовановић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седмице јучерње 2. Јуна о. г. и примљен је без измена.

II

Одборник г. Ст. Максимовић приказује, да на расправним вод којеке академије кишобране решетке стоје увек отворене, што је опасно по пролазнике.

Председник је њима,

да ће издати наредбу, да се решетке затварају и само кад је киша отварају.

III

Одборник г. М. Капетановић пита хоће ли се канал градити у Војводичој улици, да ли нелази на одвод кишнице и нечистоће или зади за одвод саме кишнице.

Председник је одговорио,

да су планови за овај канал послати на одобрење грађевинском савету и кад се врате натраг, извеће се одбору на преглед.

IV

Одборник г. Глиша Стојановић приказује да је неколико, да се рана продаје само на једном тргу у Београду из кола, да се то прецизно, како би се могао рано видети и предузети и на варошком тргу на тржишту.

Председник је одговорио,

да је г. Министар народне привреде прописао правила о прегледу раке и да је тим правилима одређено, да се рана може продавати само на једном месту.

V

Одборник г. М. С. Петровићевић напомиње, да би требало већ приступити набавци дрва за огрев.

Председник је одговорио,

да је лицитација за набавку дрва већ расписана и објављена.

VI

Председник извештава одбор, да су њима изабрати г.г. чиновни вопити, да пред данашњим одбором поднесе своменн прошлогодишњу, да су дошли да се захвале г.г. Ст. Живковић, Јован Антонијевић и Мих. Крсмић, а г. К. Симић изјавио се, да не може даље у седницу доћи због извесних својих послова.

Допошта г. чиновни поднели су пред одбором своме прошлогодишњу заклетву.

Одбор је примио к знању,

ово полагање заклетве.

VII

По прочитању акта Управе кар. Београда и њених одељака АБр. 4541, 4776, 4835, 4934, 4542, 4574, 4730, и 4925, којима се траже увећања о накнади и износом стаклу изложених лица, одбор је одлучио,

да су доброг владања и доброг имовног стања Васа Канчов трговац, Јаврија Угричић пензионар, Рада Михајловић трговац; да је Лука Милинић доброг владања и средњег имовног стања; да су му непознати Живан Пилошић кочијаш, Моша Лемић трг. момак, Јосиф Бенкенштета и Карло Леви дечаци скитнице.

VIII

По прочитању молби Гбр. 2405, АБр. 4817, 4648, 4643, 4685, 4699, и 4584, којима службена општинска трже отсутак дана лечења, одбор је решио,

одобрава се молиоцима Раки Мутавџићу инжењеру, Здравку Живковићу и Андрији Карагонићу пољим стражарима, Чедомиру Паунковићу брзавру водовода, Шанти Милутиновићу пожарнику, Жанту Т. Јовановићу апаратнодуу и Гавини Стаићу тротоарском стражару једно месечно осуство од дужности рали лечења с тим да ни се исто има рачунати од дана, кад га стану употребљавати.

X

Председник извештаја одбор, да је суд општински решењем својим од 15. Јуља о. г. АБр. 4899 решио, да неће добр за другу половину месеца Јуља буде 26 пара по килограму, а да се леб продаје по 25 пара у тежини од 962 грама поито је средња цена житу за пређашњи летњи рок дана била 14 динара.

Одбор је примио к знању,

ово решење суда општинског.

X

Председник извештаја одбор, да је према решењу одборском од 28. Маја 1868 год. Гбр. 1058 извршена оправка куће Сергија Станковића и да је ова оправка коштала 74 15 дин. према чему што је поменутих решењем одборног, што је и исказано у утврдама.

По саслушању овога и по прочитању извештаја грађевинског одељака Гбр. 2348, одбор ој решио,

одобрава се овај накнадни кредит од седамдесет и четири динара и 15 пара за исплату нашка радова око поправке куће Сергија Станковића. И ова сума има се исплатити из партије за наздрм и друмове.

XI

Председник скоштаног одбор, да је суд општински решењем својим АБр. 4652 одредио одборнике г.г. Михаила Ђ. Пашћа и Косту И. Дапчевића, да попишу општинске женица у место раније одређених одборника, који су на осуству суда.

Одбор је решио,

одобрава се ово решење суда општинског.

XII

Председник извести одбору на решење зит српског кланичног друштва, којим се сарашта израт уговора, скитањем од одборно комисије и друштва.

По прочитању тога акта АБр. 4822, одбор је одлучио,

да се решавање о овоме нашту уговора одложи док и одборска комисија не поднесе свој извештај о овоме, и умоливши је, да то што пре учини.

XIII

Председник извештаја одбор, да је г. Ђорђе М. Стаковићев прос. Вод. Шпеде поднео извештај о раду надзорне комисије за општинске и трговачке ствари је комисији ово био је скоро председник.

По прочитању тога извештаја АБр. 4695, одбор је решио:

прима се к знању са захвалношћу овај извештај. Да се исти дениље објави у општинским новинама.

XIV

По прочитању акта господина Министра грађевина Бр. 2173 о пресељењу ове улице од Теразија ка улици два Јабланка одбор је одлучио,

да одређују г. г. Н. И. Стаменковић, К. Д. Главинић, М. Капетановић, М. Савић и Раденко Драговић као одборски повереници прочуе ову ствар како са техничке тако и финансијске стране и поднеу одбору извештај. Тројица могу пуноважно радити. У исто време а ради израде потребних планова, премера и предрачуна по овоме предмету, овлашћује се суд, да може ангажовати једно техничко лице и одредити му награду по своме нахођењу.

XV

Пошто у дашњој седници нема довољно одборника за решавање нових ствари то је одбор одлучио,

да се сви остали предмети и то: Саопштење решења г. Мин. грађевина о регулацији Грантовца, предлог суда о напајивању такође пестарнске, о утопору за пренос мртваца, о напајти утрошене суме за шахтоне, напрт правила за напајату пијаће такође, одобрење да се исплати дијурка инжињерима за преглед локомотива, мозба Д. Константиновића за награду, мозба Аталасија Милошевића због наплате обавезне, — одложе за прву седницу за овом.

РЕДОВНА СЕДНИЦА

20. Јуља 1870

Председник председник г. Пеш. Д. Стојковић, председник чланови суда г. Коста Одавић, од одборника били: г. Н. И. Стаменковић, Коста Ст. Главинић, Милан Арсенијевић, Стеван Живковић, Ивдро С. Петровићевић, К. Н. Јовановић, Кедрин С. Карајић, Вељ Николић, Глиша Стојковић, Данила Стојковић, Милутин Ј. Марковић, Кир. М. Чалић, С. Ј. Аврић, К. М. Тодић, Р. Драговић, Др. Јеко, Михајло Ђ. Пајк, И. Савић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седмице дуване 16. Јуља о. г. и примљен је без измена.

II

Одборник г. Коста Д. Главинић пита зашто се не разгради плац кулом од А. Ђ. Кузмановића и не употреби за продужење трговачке улице, кад је већ за то експроприсан.

Председник је изјавио,

да је предузето експроприсање и осталих земљишта, потребних за израду ове улице, а ово до сада није могло бити готово због извесних сметњи.

III

Одборник г. Стеф. Максимовић пита, зашто се не насипа шљунком путања на довол калемегдану који је почела да се руши.

Председник је одговорио,

да ће се то учинити чим се набави шљунак, којег сада нема нигде на продају.

IV

По прочитању акта Управе кар. Београда и њених одељака АБр. 5312, 4966, 4950, 5072, којима се траже увећања о накнади и износом стаклу изложених лица, одбор је изјавио,

да је Петко Трајановић ов. рибар доброг владања и доброг имовног стања; да је Саломон С. Алшу арендатор, доброг владања и средњег имовног стања; да су му непознати Драгутин Костић келнер и Драга Жежа Тодора Ђорђевића тежака из Кнежевца.

V

По прочитању молбе Илије Н. Дашковића пештерара општ. тротоарне АБр. 5081 и приложеног декларног уверења, одбор је решио,

одобрава се молиоцу једномесечно осуство од дужности рали лечења с тим, да му се исто има рачунати од дана кад га стане употребљавати.

VI

По прочитању молбе уредништва „Трговинског Гласника" АБр. 5109 да му се уступи да у своме листу објави сноголишњу пиконданску награђену расправу из српске историје, поито говори о српским трговачким центрима и путевима у средњем веку и у турско доба, тако, да свој садржај рали оштампавања у засебну књигу, одбор је решио,

одобрава се у смену ова мозба уредништва Трговинског Гласника.

VII

Председник извештаја одбор, да је сходно решењу одборском од 16. Јуља о. г. умоле чланове комисије за састав утопора за градске поморске кланице, да поднесу извештај како би се могло приступити решавању; да су г. г. Н. И. Стаменковић и К. Д. Главинић, одборници и чланови те комисије пријали, да ће успело у одборној седници реферисати и приложити тројсх утопора данати потребна објашњења.

Пошто је одбор одлучио, да у исто извештају лишком седуљом успели реферах поменуте комисије, и пошто су они дали своју реч, одбор је поднети напрт утопору у начелу усвојење.

За овим се прешло на појединачно решавање о подноштом напрту утопора, и по прочитању сваке тачке по посб. одбор је решио,

да уговор, који се има закључити са Српском акционарском друштном за клање и прераду стоке о подизању модерних општинских кланица, онако гласи:

УГОВОР

ЗАКЉУЧЕН ИЗМЕЂУ

ОПШТИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА И СРПСКОГ АКЦИОНАРСКОГ ДРУШТВА ЗА КЛАЊЕ И ПРЕРАДУ СТОКЕ

(Ради краткоће у овом уговору биће суд стављено место „Општина града Београда само реч „Општина", а место, „Српско акционарско друштво за клање и прераду стоке" само реч „Друштво").

Предмет уговора:

Грађење општинских кланица и клање стоке потребне за варош Београд.

Уговор је закључен између доле потписаних:

1. Господина председника општине Београдске у име и за рачун исте општине, на основу овлашћења и решења одбора општинског, којим се усваја овај уговор с једне стране, — и

2. Српског акционарског друштва за клање и прераду стоке, које заступа председник и управник, на шта су решењем управног одбора од 11. Јуља ове године овлашћени, с друге стране.

Уговор гласи:

ОДЕЉАК А.

Друштво се обавезује:

1-но. Да подигне најмодерну кланицу за клање, шурење и уређивање свиња; и хлађење и одржавање у добром стању свеже говеђе и свеже месо; свињско,

гонедже и од ситне стоке а по планинама, који су састанци део овог уговора.

Кланица ова биће скопчана са машинском зградом, у којој ће бити сметлене машине, које ће друштво набавити по предложеном уговору у овереном препису који је састанци део овог уговора, и находиће се у непосредној близини општинске кланице за клање крупне и ситне стоке.

Машине унек биће потпуно сврсене да прве пословне побројаће у прво алинеји овог члана а посланите машине ће:

1-во. У свако доба имати да дају довољно воде потребне за подизање свију општинских послова;

2 го. Осветљавати све просторије и општинске и друштвене електричном светлошћу.

3-ће. Довољно грејати потребну воду за шпурење свиња, прање и испирање кланице стоке, прање свију клања и цели одржавања добре чистоће. За одржавање добре чистоће у свима кланицама и просторијама с овом тројицу, одговорно је друштво.

II-го. Да по планинама и предрачунима, које општински одбор усвоји и одобри, сагради за општинску потребу особену кланицу за клање крупне и ситне стоке, али тако, да се она кланица, што је више могуће приближи главној згради и да се тако постави, да се по потреби може повећати и да остане резервисано место подесно за кланицу, за клање ситне стоке, која ће се појити на терет општине овда, кад се за то јави потреба услед клања већег броја крупне и ситне стоке.

Кланица за клање крупне и ситне стоке мора бити снабдевена с потребним прибором за клање, с водоводом и плавалима за одвођење прљаве воде, крви и нечистоће.

III-ће. Да по планинама и предрачунима, које општински одбор усвоји и одобри, подигне за општинску потребу стаје за крупну и ситну стоку; особену стају за бодежну односно сумарну стоку (за 6 грла крупне стоке) са одељењем кланични за клање сумарне стоке (1—2 места).

IV-то. Да по планинама и предрачунима, које општински одбор усвоји и одобри подигне за општинску потребу:

1. Кутелај — зграду за чишћење, испирање, прање дроба и осталих отпадака, који мора имати довољно пруће воде и јаване;

2. Једну шупу за сметлај касапских кола и коња;

3. Буброште;

4. Да задњачу, намењену за општинску потребу водели на одељења за касапе.

ОДЕЉАК Б.

Друштво се обавезује:

1-во. Да о свом трошку и са својим људима, који морају бити потпуно нешти, које сне свиње и сву ситну и крупну стоку потребну за Београд за време од 20 година. Оно ће бити дужно да у згради за чишћење дробова и отпадака, спроведе довољно пруће и хладне воде и паре, да зграду греје и осветљава. Сточне дробове и отпадке чистиће о свом трошку или сопственим закласе стоке, или закупац дубока, што ће општина регулисати.

Сву стоку пре клања и сво месо прегледа општ. лекар, кога општина плаћа.

II. (Да се решавање о овоме члану одложи, док се не прибаве обавештење, како друштво разуме овај члан односно снојине зграда општинских кланица).

III. Друштво ће о свом трошку водити администрацију и вносити све трошкове за особље административно и машинско, као што ће сносити и све трошкове за горино, зејтна и сва остали материјал за машинерије потребан при раду.

IV. Општина има право службености само за своју потребу за вељу и путевима за терање стоке у општинске кланице, стаје и оборе.

Даље је решавање прекинуто с тим, да се у првој седници настави.

VIII

Новоизабрани члан суда г. Коста Симић позвано је дасле пред одбором положи прописану заклетву и тиме је у дужност ушели.

Одбор је примио к знању,

ово полагање заклетве.

РЕДОВНИ САСТАНАК

30 Јуна 1888. год.

Председава председник г. Н. Д. Стојановић, присутни су чл. суда г. Коста Симић, од одборника били: г.г. Стеван Младовић, Трифко Стојковић, Кос. М. Чалић, Марко С. Петровићевић, Стеван Максимовић, Коста Д. Таназић, Мих. К. Ивић, Живко, Спасоја Стојановић, Данило Стојановић, Младен Ј. Марковић, Др. Марко Т. Јова, Р. Драгојић, Милан Аранђелковић, Иван Николић, М. Сапчић, Ј. М. Јанковић, К. П. Матајевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 23. Јуда о. г. и усвојен су ове изјене и допуне:

у решењу БНБр. 467. да се у почетку друге тачке члана II одељка А дода реч „она“, у члану III одељка Б, да се у место речи: „и сносити све трошкове за особље административно и машинско“ стане ове речи: „и сносити све трошкове за особље административно, кланично, машинско и све остало, сем марвеног лекара“.

II

Одборник г. Милан Арсенијевић предлаже, да се у уговор за грађење модерних кланица унесе одредба, да је друштво дужно да сагради засебну кланицу за крупну и засебну за ситну стоку.

Одбор је решио,

да се овај предлог одбаци.

III

Одборник г. М. С. Петровићевић примећује, да се ово исходиште дана ужичке електр. лампе поче пале и да је велика нецетовља у улици Мајор-Мишкиној.

Председник је одговорио,

да се ужичке електр. лампе пале према у напред утврђеном распореду и да је наређено већ, да се улица Мајор-Мишкина очисти.

IV

Одборник г. К. Д. Главинић мисли, да би боље било, да се распоред палења ужичких електр. лампи утврђује за 15 дана у напред него да за 30 дана; да би требало, да суд општинским приносом опеди ону уситњену воду у бари Венецији, што се излази с лово стране моснка, идући од железн. станице.

Председник је одговорио,

да ће размислити о напомени односно утврђивања распореда за палење лампи а односно уклањања воде из баре неће ништа учинити све што треба да се та вода отели.

V

Одборник г. Сим. Максимовић примећује, да су дирки на дужину телеграфску мрежу пре кући и да руже пароп: да се одма сазна ко тренирање страшне јаке ноћи, и да би је требало за тоне месту осигурати.

Председник је одговорио,

да ће односно дирека телеграфских скренути пажњу државне управе и умолити је, да све криве и ружне дирске замени лепим и правилним. Односно осигурања обаве издаће потребну наредбу.

VI

Одборник г. Р. Драгојић примећује, да се рушевине и љубре бацају по разним местима по вароши и да би требало одредити нарочито место за то.

Председник је одговорио,

да је наређено, да се рушевине појединих грађевина и земља свуда у бару неће у житне њиве, и да ће се за бацање љубрета одредити нарочито место.

VII

По прочитаној вести управе вар. Београда и њених одељака Абр. 3262, 5300, 5299, 5212, поднео се траже уверења о кладењу и имовном стању њихових лица, одбор је најшао,

да је Новица Калезић кројач доброг кладања и сиротног имовног стања; да су му неповинати Мара жена Михаила Трифуновића кројача, Катица жена Петра Бубалозића трг. помоћника, Панта Костић и Лазар Марковић продавци кавца и имања.

VIII

Председник износи одбор на молбене молбе, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитаној тих молби СТБр. 2180, 2105 и Абр. 5351 и 5352, одбор је најшао наиљење,

да се Олги Д. Железковић удовој, Јулијани С. Илић и Хеленју Пајдаг може дати тражено уверење о њиховим породичним односима.

IX

По прочитаној протоколи лицитације држане за набавку дрва за огрев за зиму, која долази, одбор је решио,

да се набавка хиљаду и две стотине кубних метара буковог и хиљаду и две стотине кубних метара пороват и граничених дрва за огрев за зиму, која долази, уступи према прописаним погодбама Миркопићу и Лучићу, као најнижим лицитантима по цени од седам динара и двапаест и по паре од кубног метра за сне три врсте дрва.

X

Председник известива одбор, да према закону о штампи мора општина да извести на јавним местима у варопи табле за земљске званичних и приватних објава.

По саслушању овога и по прочитаној вати Абр. 5348, одбор је решио,

одобрава се кредит од шест стотина динара за набавку и намештање табли за земљске званичних и приватних објава. Овај кредит да падне на терет буџетске партије за општинске зграде и школе. 91.

(Свршиће се)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА — Штампарија Д. Димитријевића Бр. 462—91. — Уредник УРОШ КРЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 23. АВГУСТА 1898. | Број 32.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију за годину . . . . . 5 динара
за пола године . . . . . 3 „
За страно земље за годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТЕ ВАЉА СЛАТИ ДИРЕКЦИЈИ НА ОПШТИНСКОМ СУДУ А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

НАРЕДБА

Суд општине београдске наређује, да је сваки онај, који има да откопава земљу у авлији или да руши какву зграду дужан откопану земљу и остатке од рушевине да однесе и насипе и то: из дунавског краја код дунавске Бе-ђ, из калнудског краја у „Там-Мајдан“ а сви остали крајеви Београда у „Бару Венецију“ код житног тргa; а бубре мора да односи на карабурму и сипа на место, које је за то одређено.

Свако насипање земље и бубрета на другомком месту забрањује се и кажњиће се по закону.

Од суда општине београдске 5. Августа 1898. г. ГБр. 2542 у Београду.

СТЕЧАЈ

Суд општине београдске расписује овим стечај, за израду плана, како би требало уредити дању (мали) пазаредак.

У плану треба да буде поред осталога означено:

а., два места за забавишта дечија, једно за одрасле а друго за малу децу;

б., место за јаворину или другу какву забаву те врсте;

в., место за „ринтлишпил“ или томе подобно;

г., да буде означен распоред стаза и путева; и

д., распоред дрвета, као и која и каква ће се требала да засади.

Ситуациони план овог дела Казамеђана, може се добити у грађевинском одељењу општине београдске.

Рок за подношај израђеног плана утврђује се 15. Септембар о. г.

Награде за најбоље израђена три плана јесу: за први 120 дин., за други 80 дин. и за трећи 50 дин.

Преглед поднетих планова и досуђивање награде извршиће стручна комисија, коју ће суд општински одредити. Награђени планови прелазе општини у својину.

Од суда општине београдске, 7. Авг. 1898. год. у Београду. АБр. 5515.

ОБЈАВА

Г. Министар просвете и црквених послова актом од 10. Децембра 1897. ПБр. 10065 нађао је овакву наредбу:

„Често занатлије узимају на занат или трговци у трговину ученике основних школа, који пуну још нису свршили, те на тај начин одводе ђаке из школе. Како пак свако дете, које живи у Србији, мора да походи школу основну за све време законом прописано, то сам одлучио, да се овакна радња занатлија и трговаца забрани. Ко би и преко ове забране узимао ђаке на занат или трговину пре свршена основне школе, тога ће казнити школски одбори по чл. 39. закона о основним школама“.

О овоме се извештавају грађани ради знања и управљања.

Од суда општине београдске, 22. Авг. 1898. год. АБр. 7429.97.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВИТ САСТАНАК

20 Јуна 1898. год.

Председник председник г. Иша Д. Стојановић, присутношћу члан суда г. Коста Симић, од одборника: г. г. Стеван Николић, Трифо Стојковић, Кос. М. Чолошић, Марко С. Петровићевић, Стеван Малешевић, Коста Д. Гавановић, Мих. Ђ. Ивић, Аврамо, Танаил Стојановић, Јеврем Стојковић, Младутин Ј. Жарковић, Др. Марко Т. Лазо, Драгомир, Милан Арсенијевић, Вељо Николић, М. Симић, Ј. М. Јовановић, К. Н. Митајловић,

(записник)

XI

Предузеће је појединачно решавање о нарту угоњара за подизање модерних клавиза општинских.

По прочитању овоме тачке по особ, и по прочитању објашњења друштва АБр. 5057 о смислу члана II одељка Б. одбор је решио,

да даље одредбе овог угонора овако гласе:

члан II одељак Б:

II-то друштво се обавезује да за време трајања овог угонора одржава и заједничку и општинску клавицу с машинеријама и све остале заједничке и општинске стаје у добром стању, и да општина после 50 год. пред све општинске зграде, машинерију и остали прибор у употребљином стању.

Друштво је дужно да све заједничке и општинске зграде осигура против пожара код која домаћег завода за осигурање.

Заједничку клавицу — свињску и остале заједничке грађевине приноше после 50 год. или општина или друштво, по процени одговарајућег дела, по средством вештака.

ОДЕЉАК В.

ОПШТИНА СЕ ОБВЕЗУЈЕ

I-во. Да на име интереса и отплате, за цео део заједничких грађевина и машина и оних грађевина, које се подигну само за општинску потребу плаћа на одговарајућу суму 5 1/2% (сет и по од сто) годишње у сребру. Овај интерес и отплата имаду тећи од дотичитиног довршења и пријема свију општинских и заједничких грађевина, које су предњиће овим уговором. Општински део заједничких грађевина и грађевине подигнуте само за општинску потребу не смеју стати више од 480.000 дин. у сребру. Дотичитина и пређена сума контрлана, утврдиће се, при коначном обрачуну и пријему свих грађевина.

Заједничке су грађевине ово:

а. главна клавична зграда; б. машинска зграда; в. све машинерије са шахтом на Дунаву; г. главна рампа; д. главни канал; ђ. водовод, каларма и макадам један део, а колики је овај део утврђено је плановима и предрачунима.

II-го. На име накнаде свију трошкова око плаћа и целе манипулације у клавицама и осталим зградама; одржавање чистоће, одржавање и осигуравање свију грађевина и машина против пожара, и у опште свију осталих трошкова, као: плате свима класанима, машинистама, оборијама, и свој осталој послуги; издатка за: угаљ, зејтни и остали потребан материјал; и у опште сви издатци, који су потребни код овако модерно уређене установе; —

Општина се обвезује да плаћа друштву за прва 20 (двадесет) година ове таксе:

1.	за једно грло крупне стоке: (вола, бика, краву, бивола, до 11000 комада годишње по комаду	дин. 1·70
2.	за једну свињу од 17.000 комада годишње по комаду .	„ 0·65
3.	за једну овцу, овна или козу и јарца до 11.000 комада годишње по комаду . . .	„ 0·20
4.	за једно јагње или јаре до 38.000 ком. годишње по ком.	„ 0·15
5.	за једно теле до 2.000 ком. годишње по комаду . . .	„ 0·25
6.	за једно прасе до 2000 ком. годишње по комаду . . .	„ 0·25

Ако се за време трајања овог угонора буде годишње клало крупне и ситне стоке и мање од горе утврђеног броја, општина је дужна да плаћа друштву годишње 38.600 динара. А ако се са напређењем београдске становништва повећа потрошња меса, услед чега се буде клало крупне и ситне стоке више од горе утврђеног броја, општина ће плаћати друштву у име накнаде са повећање трошкова услед уве-

ћане количине горе именоване поједине врсте стоке ове таксе:

1, За свако грло крупне стоке (вола, бика, краву, бивола) преко 11.000 комада но . . дин. 1·50
2, За сваку свињу више преко 17.000 ком. по . . . . „ 0·65
3, За сваког овна, овцу, козу или јарца преко 11.000 комада . . . . . „ 0·20
4, За сваког јагње или јаре преко 38.000 комада . . . . . „ 0·15
5, За сваког теле преко 2.000 комада. . . . . „ 0·25
6, За сваког праса преко 2.000 комада . . . . . „ 0·25

III-ће. На случај да друштво или општина хтедне да раскине овај уговор и пре рока, то ће се моћи учинити, ако обе стране на то пристану.

Ако ово се деси, да општина или друштво неће да испуњава уговорене обавезе, тада ће се образовати изборни суд, који има решити појављени спор.

Изборни суд састављају обе стране по прописима закона. Али у случају да друштво обустави рад у кланици пре истека уговореног рока од 20 година или на ма кот узрока, ма буде у стању да клање уредно обавља, општина има право да на рачун друштва врши клање и остале послове повјерене у I и II члану одељка Б. овог уговора а за ове време док изборни суд не реши спор. Друштво није одговорно ако услед више силе (force majeur) буде принуђено да обустави рад.

IV-то. За покриће ове суме, коју ће општина плаћати друштву годишње (а у полугодишњим ратама), на име кирије, отплате и свих трошкова; општинска је одбор усвојио клаичну таксу, која ће наплати за 20 година и која је саставни део овог уговора.

Утврђена клаична такса коју ће друштво за рачун општине наплаћивати од касапа за клање и употребу клаичних зграда, у сребру, она је:

1.	За клање једног говечета и употребу клаине од комада	дин. 2·50
2.	За клање једног дебелог бравена (свиње)	„ 1·50
3.	За клање једне овце, козе, овна и јарца	„ 0·50
4.	За клање једног јагњета и јарета до године дана	„ 0·50
5.	За клање једног телета	„ 0·50
6.	За клање једног праседа од петнаест кгрма	„ 0·50

Ако ова клаична такса за једну годину изнесе више од суме коју општина има плаћати другоју по члану II одељка Б. овог уговора, пиљак припада општини, а ако приход од те таксе буде мањи од ове суме, општина је дужна разлику плаћати другоју из прихода касапске зграде.

Обрачун између друштва и општине вршиће се полугодишње.

Овде утврђену таксу, која ће се од касапа на општину наплаћивати, општина може и спутати у споразуму са друштвом.

Напомена. Одборници г.г. Др М. Т. Лека и Гавила Стојановић били су противни овом члану и жељели су, да сама општина ову таксу наплаћује.

V-то. У случају ако се део овог уговора, који се односи на клање стоке и остале радње побољшане у II тачци одељка Б. не продужи или обнови после 20 година, општина се обавезује да ће сузу на име интереса и отплате на капитал уложен у грађевине и машинерије (који прау аличеју I тачке овог одељка уредно плаћати друштву у полугодишњим ратама на приходе своје касапске аренде.

За накнаду трошкова: за гориво, зејтин, машинско особље и друге трошкове за осталих 30 година, општина ће са друштвом после 20 година утврдити годишњу цену, коју ће општина плаћати такође из прихода касапске аренде. На годину дана пре истека ових 20 година, имаће раније обе стране да уздаг спорazум о клаку стоке за осталих 30 година. Ако ни једна страна то не учини, друштво ће вршити клање по овом уговору и даље.

VI-то. Општина се обавезује да до имена клаичног спроведе воду на подземна искључиво за пиће онако, како је то и за приватне прописано.

Напомена. Услед примедбе одборника г. М. С. Петронијевића одбор је препоручио суду, да се у оригиналном уговору сва бројеви нашему речима.

Даље је решавање прекинуто с тим, да се у првој седници настави.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

31. Јуна 1899. год.

Председништво председник г. ц. Х. Стевановић, присутно: чани суда г. Е. Спасић, од одборника биле: г. г. Мајдан Б. Пиић, Ц. И. Спасојевић, Марко С. Петронијевић, Коста Николић, Р. Драгосав, Ј. М. Јовановић, Коста М. Јурић, Стеван Милојковић, Клета Д. Гавановић, Милан Арсенијевић, М. Спасић, С. Аврић, Јос. М. Чадовић, Глиша Стојановић, Јованка Стојановић, Младутин Ј. Мајдановић, Коста П. Милојковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 30. Јуда о. г. и усвојен са ове измене и допуне,

у решењу КЊБр. 4710. да је предлог-гач жељео, да се *одлог* сграде клаинца за крупну и клаинца за ситну стоку;

да је одборник г. Спасоман Ј. Аврића у прошлој седници предложио, да се у седници одборској не чине напомене, него да се исте бележе у за то одређеној књизи, јер те напомене задржавају решавање предмета стављених на дневни ред.

II

Одборник г. М. Арсенијевић пита зашто се не позове комисија за осветљење сокачића.

Пред седнице је одговорио,

да одређени повереници нису у Београду и чим се врате, комисија ће се позвати да извршни поверени јој посао.

III

Сходно решењу одборском од 26. Јуна о. г. Абр. 4774 и услед предлога одборних г. Стев. Младеновића, председника извора одбор за решење питање о одређивању броја, који ће се додавати средњој цени жита ради одређивања цене леду за жито овог, који је одређена решењем одбора од 4. Јуна о. г. Абр. 3740.

По саслушању овога и по прочитању предлога Абр. 4774, одбор је после поменутог гласања са 11 гласова против 6 решио,

да број, који ће се додавати средњој цени жита ради одређивања цене леду буде од сада девет.

IV

По прочитању молбе друштва Краљ Декани и замољена управе општинске трошарине Абр. 5358, одбор је решио,

да се ослободе плаћања трошаринске таксе шест јагњића, што ће се утрошити приликом свечаности освећења темеља друштвене зграде.

V

Председник извештава одбор, да ће другог Августа ове године бити ако Бог да сам, свечано прослављен дан рођења Његовог Величанства Краља Србије Александра I и позива одборнике да дођу на благодарење, што ће се држати тога дана у Саборној цркви у 10 часова пре подне.

Одбор је примио к знању,

ову извештај и позив.

VI

Предузет је изјављивачки претрес уговора за подизање модерних кланица, и по прочитању свако тачке на осиб, одбор је решио,

да се у уговор за грађење модерних кланица, стане још и ове одредбе:

VII-мо. За сигурност општинску и њених права, која ће припадају по овом уговору, друштво ће општину обезбедити за предмет општинског дела заједничког имаља стављањем хипотекарне I степена на ову део заједничког имања које после 50 година узаза у својину општине београдске.

VIII-мо. Општина се обавезује да ће после од 20 година рачунајући од дана пад ее у кланицу отпочне клање за општинску потребу, не може ни сама клати, нити другоме дати дозволу за клање стоке за подмирење потребе меса у варошн Београду.

Исто тако општина се обавезује да ће забранити клање ван кланице свима касапима, кавеџијама, механицијама и осталим продавцима, само приватима за личну потребу општина може одобрити клање јагњића и прасади код својих кућа.

Напомена. Приликом решавања о другој тачци овога члана прочитане је молба свијех механичко-кавеџиске АБр. 2557, да и механиџије и кавеџије могу клати код својих кућа јагњад и прасад за своју потребу, али је та молба одбијена и горња одредба условљена после поменутог гласања са 10 гласова против 7 (1 није гласао).

IX-то. Правилник за наплату клаичне таксе, као и правилник за клање стоке прописаће општина споразумно са друштвом.

X-то. Главна кланица, машинска зграда, целокупна машинска постављања биће готова до 1. Новембра; а кланице за крупну стоку са свима споредним зградама биће готове за општину по могућству крајем ове године а најдаље до 1. Јуда 1899. године.

Клаља стоке за општинску потребу почеће овог дана кад ове зграде буду готове и од општине примљене.

Кад буду грађевине готове, општина ће бити дужна да колаудацију изврши најдаље за 30 дана, од дана кад друштво општину извести, да су грађевине довршене.

XI-то. Општина има право да врши надзор о свом трошку при грађењу грађевина, које се подижу за општинску и заједничку потребу преко својих органа.

XII-то. Друштво је дужно да за сваку грађевину, коју по овом уговору за општину подиже, преда општини план и де-

тални предрачун; а општина је обавезна да планове и предрачуне најзале за 20 дана од дана пријема прегледа и друштву их врати, да по њима дотичну грађевину изради.

XIII-то. Друштво је дужно да планове и предрачуне као и сва потребна документа, који се тичу грађевина било заједничких било општинских, копира, овери и преда општини за њену архиву.

XIV-то. Овај уговор биће написан у два примерка и исти ће се код надлежне власти потврдити.

XV-то. Таксу за потврђење овог уговора плаћа друштво

XVI-то. Измене или додатке овом уговору према потреби могу се чинити по пристанку обе уговорне стране, на предлог ма које стране.

На предлог одборника г. М. С. Петровићевића одбор је решио, да се на крају прог става члана II Б додају речи „као и земљиште, што је општина дала друштву на уживање решењем одбора.

У истом ставу и члану да се после речи „све општинске зграде" дода реч „земљиште".

У трећем ставу члана II Б. да се после речи „заједничке грађевине" дода и „земљиште".

На предлог друштва АВр. 5357 одбор је решио, да се после речи „појављени спор" у другом ставу члана III Б. додају речи „како о стварн тако и о наплади потеге."

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

6. Августа 1899. год.

Председник председник г. Н. Д. Стојановић, председник чини суд г. Коста Симић, од одборника бив. г.г. Гогуљ С. Јовић, Глигор Стојковић, Димитр Стојовић, К. Н. Лазаревић, Стеван Миловановић, Коста М. Трифић, Милош Миловановић, Др. Јова, Р. Драгосавић, Др. Стева Марковић, Вала Николић, Д. Бирковић, М. Арсенијевић, Ј. М. Јовановић, Ст. Анђелић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 31. Јула о. г. и у решењу КВеВр. 485, учињена је допуна,

да се усвојени нацрт уговора достави друштву кланичном, па ако га и ово усвоји да се целокупан уговор прочита пред одбором и за тим потпише.

На крају истог решења, да се у место речи „на предлог друштва", стави: „на тражење друштва".

II

По прочитаку акта Управе вар. Београда и њених одељака АВр. 5456, 5454, 5480, 5404, 5481, којима се тражи уверења о каквоћи и моралном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Рајко Поповић трговац, домаћин доброг владања и средњег имовног стања; да су му непосредни Панта Милић трг. Карло Трегер цвећар, Давидо Месарони кожа обућарски, Вељко Бојковић моман добропоштен.

III

По прочитаку молбе Катарине Ђорђевић СТВр. 2012, одбор је изјавио напријед,

да се молитељка може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

IV

Председник извештаја одбор, да је суд општински решењем својим од 1. Авг. о. г. АВр. 5401, одредио лицу дебу на 24 паре дин. по килограму а деб да се продаје по 25 пара у тезини од 1042 грама, јер је средња цена житу за протекли 15 дана била 15 динара 100 пар.

Одбор је примио к знању

ово решење суда општинског.

V

По прочитаку акта Друштва за узношење Врачара, којим се извештава општина, да то друштво уступа општини без икакве накнаде два стуба за гвоздене објека и то један у улици Краља Александра и други у улици Маленијеви, — одбор је примио к знању,

овај акт са захвалношћу.

VI

По прочитаку извештаја књиговодства АВр. 5233, да су рачуни за врху половину ове године сконцепани одбор је решио,

да рачуне и књиге општинске за прву половину ове године прегледају и подпишу одбору извештај одборници г.г. Коста Др. Рашић, Мил. Арсенијевић и Соломон Ј. Аврије.

VII

По прочитаку акта ив. акроцког АВр. 5048 да је тражењу друштво пристало да буде председник изборном суду г. А. Чумић, министар у пензији, али да се г. Чумић оне дужности не може да прими, сталудући до њима одбору друштвене кандидате за председника оног изборног суду и по прочитаку акта Друштва АВр. 5021 у истоме смислу, одбор је решио,

да се предложе друштву трећајском као кандидати за председника изборног суда она господа: Д. Г. Радовић председник касације у пензији, Ј. Мишковић генерал у пензији и Дим. Стојановић директор државних железница.

VIII

Председник извештаја одбор, да су Бајдан Вукосић и Коста Пешића учинили са своје стране примедбе на нацрт уговора на пречке мртвачке гвоздене крсте, који је усвојен од одбора решењем од 13. Маја 1898. АВр. 3179.

По прочитаку тих њихових примедаба АВр. 3098 и мишљења општинског правозаступника, одбор је решио,

да се усвоје ове примедбе Бајдана Пуковића и Косте Пешића на нацрт уговора за пречке мртвачке гвоздене крсте, тако да број 6 и да према томе буде потпун доказ за њихову несумњиву достава крста општ. службеника и сродника покојникових. Да и концесионари могу одредити једног свога прописаног за процењу општинских мртвачких кола, која они имају да од општине откупе а да процењену предност исплате општини онако: једну четвртину да положе одмах а остале три четвртине да исплате у месечним ратама на једну годину дана.

Да се према овим примедбама и решењу одбора од 13. Маја о. г. АВр. 3179 састави уговор за пречке мртваца са Бајдом Вукоњићем и Костом Пешићем.

IX

Председник износи одбору на решење молбу Косте А. Шумановића. Стоје Николића и осталих потписаних и тражења за врачарско и палилулско гробље, да се дозволи да се и на пијачном тргу може продавати и мерити рамх. ако одбор нађе, да не може ово питање решити без одбора, да се и због општинске околе за решење овог питања.

По прочитану те молбе АВр. 5104, одбор је после пеномичног гласања са 11 гласова против 5 решио,

да се молиоцима не може по молби учинити.

X

Председник извештаја одбор, да господин Министар грађевина није одобрио решење одбора од 19. Фебруара 1898. год. АВр. 1301, да се живље „Трактовић" пирамидом у место да се уметрели са пара, и да се у толико измени регулациони план на том месту.

По прочитаку тога акта г. Министра ГВр. 2260, одбор је решио,

да се понова умоли господин Министар грађевина, да ово своје решење преиначи у смислу решења одборског од 19. Фебр. 1898. АВр. 1301 пошто је општина у немогућности да на овај начин изврши регулацију тога места и да му се дају разлози за ову жељу одбора општинског.

XI

По прочитаку молбе Катарине Радовановић ород. ГВр. 2124 и извештаја грађевинског одељења, којим моли да га одбор ослободи одговорности за нетачно напајавање обавезне у 1893 год. и по прочитаку извештаја рачуноиреседника АВр. 4459, којим се тврди да је Живковић у 1893. год. живе напајано ово такве у 222 динара, што је требало да напаја, одбор је решио,

да се Атанасија Миљковић ослободи одговорности за мање напајавану обавезницу таксу у 1893 години у суми од две стотине и двадесет и два динара пошто нема до сада кривице за ово погрешно напајавање.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Општинске новине нису могле проше недеље изаћи због извесних сметњи у администрацији.

Концерат војне музике. Данас у четири часа по подне државне пештадијска војска музика дувачког дивизије концерат на Калемегдану са оном програмом.

1. Марш „Венерала Вученића" од Чижека, 2. Кадриј на „Бугарских песама" од Шебека, 3. Увертира „Турмуса и Фатима" од Јенка, 4. „Ратни опроштај" (песма) од Бродила, 5. „Руско потпурри" од Свободе, 6. „Факл-танц од Маебера, 7. „Турска мођна стража" од Михаилеса, 8. Увертира из оп. „Крадеп поручник" од Титла, 9. Чесно потпурри „Пошта из унутрашности" од Стањева, 10. Валцер „Ружа са ветока" од Штрауса, 11. Српско потпурри „Народни листови бр. II" од Чижека и 12. Марш из опере „Кармен" од Бизе-а.

Улазна цена од особе 0·30 дин. а за децу 0·20. дин.

Данашња решења одборска. У седници одборској од 12 Марта о. г. поднео је г. Коста Д. Главинчић професор Вез. Школе и одборник писмен, а г. М Кавстановић проф. Вел. Школе и одборник усмен извештај о радовима на осигурању савске обале, што је прошлогос извршено. У записнику те седнице сувише је кратко забележена садржина тих извештаја те је одбор општински у седници својој од 24. Априла о. г. а по жељи г. К. Д. Главинчића нарелно, да се извештаји г.г. Главинчића и Кавстановића као допуна поменутом одборском решењу обзаве у општинским новинама. Извештај тај г. Главинчића гласи:

Одбору општине града Београда

По решењу одбора од 23. Јануара тек. год. Бр. 71. потписати су изашли 6. тек. м-ца после подне на обалу савску код капелар. Браће Кумануђића, где је извршено *преговорно* осигурање обале од далег одрођавања и одношења, па, пређедника извршени посао, нашли су:

1. Да је обала на дужини од 82 м. *преговорно* осигурана прибојом, траверама и просто набијеним шиповима, и

2. Да се на напрешење прибоју у дужини од 82 м. трима траверама, које су испуњене земљаним камењем, и шиповима, набијеним између траверци, испављају све изнађени знаци, по којима би се могло рећи, да је ово *преговорно* утврђење ма у чему попустило.

По напоштају Грађевинског одељења, шипови у прибоју набијени су у земљу до пређеене дубине од 5/4 мет. а шипови у траверама до пређеене дубине од 3.80 мет. С обзиром на ово подписати су минимењем: да ће извршено *преговорно* осигуране обале на поменутоме месту одговорити своме задатку, и да ће од њега бити нарочито те користи, *што ће се осигурани део обале сачувати од надлежнијег даљег одрођења и нагло одношења.* Ово ће осигуравање, по нашем мишљењу, још боље одговорити своме задатку да је се стигао и да је било средстава, да се набаша нешто крупнијег земљеног камења испред и иза прибоја а непосредно поред њега, али, *како је ово осигуране само* **привремено** и *мора да наступе само од коју одлеку*, мишљења смо, да за сада не треба ништа више на томе месту радити.

Београд, 26. Фебруара, 1898. год.

Коста Д. Главинић с. р.

ПРОДАЈА

Управа општинске трошарине, према решењу суда општине града Београда од 4. тек. мес АБр. 5322. ће дан 25. тек. месеца у 9 часова пре подне у кругу трошаринске напарене шијане, продавање јавном лицитацијом 10 буради старог пива у тежини 6836 литара, поч. Димитрија Т. Жељезковића бив. шасеције ондашњег, које је заложено за дугујућу трошаринску таксу.

Позивају се купци да на лицитацију дођу.

Бр. 1160. Од главне управе општин. трошарине 5. Августа 1898. г. Београд.

ОБЈАВА

Командант дивизије решењем својим од 17. Авг. 1898. год Е.№ 7526 повисио је цену за куповину сена од народа за потребу београдског гарнизона од четири *на шест динара од 100 килограма.*

О овоме се извештавају грађани ради знања.

Од суда општине београдске, 18. Авг. 1898. у Београду АБр. 5785.

ОБЈАВА

Као сваке тако и ове године држаће се у општини Кучевској срезу општини округу пожаревачком тродневни чувени панађур о малој госпођи а то је 8., 9. и 10. септембра т. г., на коме ће се поред стоке продавати и сви ово земаљски производи законом дозвољени.

Лађа се свима трговцима, занатлијама и купцима ради знања.

Из канцеларије Суда општине варошице Кучева 1. Авг. 1898. год. Број 1352.

ОБЈАВА

У општини лозовичкој као сваке тако и ове године држаће се тродневни марпени панађур у дане 22, 23 и 24 Августа ове године на коме ће се поред стоке продавати и сви ово-земаљски производи и злати законом дозвољени.

Лађа се трговцима и занатлиском сталежу ради знања.

Бр. 2442. Од суда општине лозовичке 4. Августа 1898. год. у Лозовику.

ОГЛАС

Као и прошле, тако и ове године, држаће се у варошн Пироту о „Великој Госпођи" шесто дневни панађур и то: 15, 16, 17. 18. 19 и 20, Августа тек. године. на коме ће се продавати и куповати поред стоке и сви земаљски и страни производи законом дозвољени.

Ово се саопштава привредницима и трговцима ради знања.

Од суда општине пиротске 12. Јула 1898. год. Број 5732. у Пироту.

НАРЕДБА

Господин Министар народне привреде, прописао је 21. Јула ове год. ШБр. 4154. правила о прегледу хране на општинским тржиштима.

У храну спадају: пшеница, јечам, овас и раж.

Правила ступају у живот данас.

Како се по чл. 11. истих правила нма храна продавати и куповати искључиво на једном општинском тржишту и како према чл. 3. правила преглед хране има да врши тржишни одбор, одређен и за преглед сувих шљива, — то и управа наређује: да се догон хране ради продаје и куповине, има у будуће вршити искључиво на „Свето-Николском тргу", на коме се тргу допосе и продају и суве шљиве. Ни на једној другој београдској пијаци, несме се храна ни догонити ни продавати.

Обавлаўући ово свима продавцима и купцима хране, управа им ставља до знања, да ће се свака непослушност према овој наредби казнити по § 326 крив. зак.

Из канцеларије Управе кар. Београда 1. Јула 1898. год. Бр. 15271 у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Дисциплинарне:

а) За чишћење дивизије (пиваџере) без разлике на спратове — — — — 0·20 д.
б) За исправљање шварцерт — — — — 0·40 д.
в) За увлачење — — — — — — 0·20 д.
г) За исправљање увлачења шварцерт у гостионици — — — — — — — 0·50 д.
д) За чишћење дивизија од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог дивизија — — 0·10 д.
е) За чишћење чувенки од 2 и по метра дужине са подаја — — — — 0·24 д.
ж) За чишћење чувенки од 2 и по метра дужине са зидне ноше — — 0·20 д.
з) За вађење дивизија (пиваџера) без разлике на спратове — — — 0·75 д.

II. Гробарина:

а) Гроб за децу — — — — — — 7— д.
б) Гроб за одрасле — — — — — 12— д.
в) Мала гробница — — — — — 555·52 д.
г) Велика гробница III реда — — 998·93 д.
д) Велика гробница II реда — — 1099·93 д.
ђ) Велика гробница I реда — — 1684·57 д.

III. Пуњење пиштоља и пушака:

а) Од кубике шестра — — — — — 10— д.
б) Од хлопа — — — — — — — 0·50 д.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварторе: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — — — 0·25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — — — 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — 1·50 д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски

1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом — — — — — — — 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — — — 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — 1·— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АБр. 9449.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а) Проста кола са 2 коња — — — — 10 дин.
б) Кола са завесама са 2 коња — — 18 „
в) Стаклена кола са 2 коња — — — 24 „
г) Стаклена кола са 4 коња — — — — 60 „

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Пређедена је књига с француског језика књата Бибеи трговац (Ти всегда сотерсант), коју је написао Joseph Chailby Bert и биће дата у штампу крајем августа месеца.

Књига ће изаћи со 15 штампаних табака, слог на цицеро. хартија фина. Пређајна цена објављене ce доцније.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Издаваи ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 515—98. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. НЕДЕЉА 9. СЕПТЕМБРА 1898. Број 33.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
„ пола године . . . . . 3 „
За стране земље на годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВИШТВУ ИЗ ОПШТИНСКЕ СУД А СВЕ ВОРОСПОДИЦЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

НАРЕДБА

На основу закона санитет. Управа града Београда наредбом својом Мбр. 988 у мају месецу ове године објавила је путем званичних новина а и иначе да је сваки становник Београски дужан донети своје дете, ако је напунило 3 месеца старости, на калемљење са краљем богиљама. Одређени су дани, сати и место где ће се калемљење вршити.

Како се је грађанство врло лоше тој наредби одазвало и како је према статистици рађања остало доста деце некалемљене, то се овим и последњи пут наређује становништву београдском, да своју непелцовану децу без изузетка у недељу 6-ог септембра ове год. донесе на калемљење и то по подне у 3 сата у зграду „Принцеза Христина,“ или „Сину Мира“ преко ул. Спасе.

Који и овог последњег дана пелцована ове године своје дете не донесе да се калеми биће кажњен по чл. 21. тач. 8. зак. санитет. а и опет ће се сваки изложити на калемљење.

Мбр. 1752. Из лекарског одељка Управе града Београда, 1. септембра 1898 год. у Београду.

ОБЈАВА

У интересу српске извозне стоке трговине, у интересу продавца, да би увек на тргу нашли довољно купаца а они да би опет на тргу нашли довољно стоке за куповину, — одбор општине београдске у седници својој од 20. Августа 1898. год. решио је, да се у Београду на марвеном тргу на Трнавштину продаје стока у општине само уторником и петком.

Ово да важи од 15. Септембра 1898. године.

О овоме се извештавају сви грађани а нарочито привредници и трговци, ради знања и управљања.

Од суда општине београдске. 3. Септембра 1898. год. у Београду АБр. 4598.

ОБЈАВА

На основу најнижег наређења од 2. Августа тек. године ФЕ.№ 6202 и предписа команданта VII. пуковског округа № 7958 и 8112, позивају се сви резервисти VII. пешачког активног пука Краља Александра I. и резервисти III. гардиског пешачког активног пука, и то они, који су рођени 1868, 1969, 1870. 1871, 1872 и 1873 године, да 8. Септембра тек. године у 2 сата по подне представу на своме одређеном месту — Балкански логор — и јаше се својим командама, ради 10-то дневне вежбе.

Сви обвезници резервисти имају собом донети, добру и јаку обућу, чисте преобуке, прибор за умивање, кремење и чишћење, покривач, торбу и прибор за јело.

Резервисти који неби следовали позиву и са прописом спремом дошли на вежбу, искуснће последице чл. 113. закона о устројству војске. Изостанак и задоцњење сматраће се као непослушност, на ће се као такво казнити.

Саопштава се свима резервистима, да од дана позива па за 48 сати после распуста, подложе под војену дисциплину и војно судство по чл. 116. закона о устројству војске.

Од суда општине београдске № 2202 и 2220. 1. Септембра 1898. год. Београд.

НАРЕДБА

Суд општине београдске наређује, да је свака онај, који има да откопава земљу у вилији или да руши какву зграду дужан откопану земљу и отпадне од рушевине да одвезе и насипе и то: из дунавског краја код дунавског Ко-а, из палилулског краја у „Таш-Мајдан“ а сви остали крајеви Београда у „Бару Венецији“ код житног трга; а љубре мора да односи на карабурму и спиа на место, које је за то одређено.

Свако насипање земље и љубрета на другом ком месту забрањује се и казниће се по закону.

Од суда општине београдске 5. Августа 1898. г. ГВр. 2542 у Београду.

СТЕЧАЈ

Суд општине београдске расписује овим стечај за израду плана, како би требало уредити доња (мала) калемегдан.

У плану треба да буде поред осталога означено:

а., два места за забавиште дечија, једно за одраслу а друго за мању децу;

б., место за панораму или другу какву забаву те врсте;

в., место за „ренгишпиле“ или томе подобно;

г., да буде означен распоред стаза и путева; и

д., распоред дрвета, као и која и каква би се требала да засаде.

Ситуациони план овог дела Калемегдана, може се добити у грађевинском одељку општине београдске.

Рок за подношај израђеног плана утврђује се 15. Септембар о. г.

Награде за најбоље израђена тра плана јесу: за први 120 дин., за други 80 дин. и за трећи 50 дин.

Преглед поднетих планова и досуђивање награде извршиће стручна комисија, коју ће суд општински одредити. Награђени планови прелазе општини у својину.

Од суда општине београдске. 7. Авг. 1898. год. у Београду. АБр. 5515.

ОБЈАВА

Г. Министар просвете и црквених послова актом од 10. Децембра 1897. ШБр. 19065 издао је овакву наредбу:

„Често занатлије узимају на занат или трговци у трговину ученике основних школа, који нису још навршили, те на тај начин одноше баше из школе. Како пак свако дете, које живи у Србији, мора да походи школу основну за све време законом прописано, то сам одлучио, да се овакна радња занатлија и трговаца забрани. Ко би и преко ове забране узимао баше на занат или трговину пре свршетка основне школе, тога ће казнити школски одбор по чл. 39. закона о основним школама“.

О овоме се извештавају грађани ради знања и управљања.

Од суда општине београдске. 22. Авг. 1898. год. АБр. 7429/97.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

20. Августа 1898. год.

Председавао заступник председника, члан суда г. В. Ј. Рајић, са одборима: гг. Ђ. Стојић, Ђ. Гавић, Глиша Стојановић, Стеван Мандровић, Јаша Николић, Ч. Дрвенковић, Милан Арсенијевић, Коста М. Поповић, Јанко М. Јовановић, Д. М. Зорбулић, С. Ј. Аврамов, Стеван Николајевић, М. Савић, К. С. Ковачић, Мат. Б. Илић, Милета Медаковић, Др. Стеван Марковић, Б. Димитријевић, Др Јован. Милутин Ј. Марковић, М. О. Петровић, Д. Бараћевић, Марко С. Петровић, Данило Стојковић, К. Н. Матајевић.

1

Заступник председника г. В. Ј. Рајић известио одбор, да је председник општине по одласку Управе нар. Београда на одмор од 10. о. м. и да ће га он за време одсуствовања заступити.

Одбор је примио к знању

ово саопштење.

II

Прочитан је записник одборских одлука седнице државе 5. Авг. 1898. год. и примљен је без измена.

III

Заступник председника известитац одбор, да је суд општински решењем својим од 14. Авг. 1898. год. АБр. 5608 одредио пошу добу за другу половину месеца Августа на двадесет и три пара по килограму, а доб да се продаје по 25 пара у тежини од 1087 трава, јер је цена жита за прошлих петнаест дана била 14 зин. 100 кгр.

Одбор је примио к знању,

ово решење суда општинског.

IV

По прочитаку акта Управе кар. Београда и њених одсеока АБр. 5727, 5903, 5901, 5716, 5805, 5662, 5784, 5767, 5759, 5713, 5711, којима се траже уверења о кућању и имовном стању извесних лица, одбор је њихово,

да су доброг владања и доброг имовног стања Петар Мостић потпуковник у пензији, Менахим Д. Русо, мењач, Јован Дивбер апотекар и Владимир Благојевић трг.; да су доброг владања и сиротног имовног стања Мојсијо Барбери трг. агент, Јакоп Вебер бив. трг. агент; да је Љубомир Благојевић свештеник рђаног владања и сиротног имовног стања; да су му ме неповнати: Јеон Кабилио трг. помоћник, Петар Ђурић кућарски калфа, Живка Ђукић удова, Мила Мандукић бив. опанцар; Ђорђе Илић, трг. агент, Марко Марковић таљигаш и жена му Драга, Васиљије Радетић — Танасијевић, слуга, Драгутин Мојсиловић таљигаш, Ана Јохана Ротмајер удова Мита Живковић ковач, Марија Керле служавка, Танасије Јовановић крајар и Христифор — Риста Јовановић цигаиин.

V

Заступник председника известио одбору на молбене молбе, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитаку тих молби АБр. 2210, 2400, 2295, одбор је њихово молбене,

да се молиоцима Стаменирју Секулићу тамбурашу, Јовану Јовановићу, џаку и Стаиојки Нешковић, може дати тражено уверење о њиховом породичном односу.

VI

По прочитаку молбе Љетимија Бисерца, општ. службеника АБр. 5759 и приложене доказне уверења, одбор је решио,

одобрава се молиоцу једномесечно одсуство од дужности ради лечења с тим, да му се исто има рачунати од дана, кад га стане употребљавати.

VII

По прочитаку молбе Љубиње удове пок. Тасе Марковића, бив. општинског чиновника АБр. 5769, одбор је после поменутог одсека од 14 гласова против 10, решио,

да се молитељици Љубици Т. Марковић издаје на општинске касе на име издржавања по двадесет динара месечно. Ово издржавање по двадесет динара месечно. Ово издржавање ће имати да почиње од 1. Авг. јој се има издавати од петнаестог Авг. о. г. на све доле, док овима цени не буду у стању да је издржавају.

VIII

По прочитаку молбе друштва Краљ Дечански АБр. 5797 одбор је решио,

да се сав грађевнички материјал, који ће се употребити за дом друштва Краљ Дечански ослободи плаћања свих општинских и трошаринских дажбина.

IX

Заступник председника изнеси одбору на решење акт г. Министра војног, којим се тражи, да се улица Бирчанинова, између Војске Краљевине и улица пок. Стоше Михајловића затвори и да се земљиште то употреби за проширење дворишта војне академије.

По прочитаку тога акта АБр. 5712. одбор је решио,

да овај предмет проучи и поднесе одбору известитељ са председником одборника Гг. Милутин Ј. Марковић, Дим. Ђирковић, Милан Арсенијевић, М. Савчић и Стеван Миљковић с тим, да трајица могу вуноважно радити.

X

Заступник председника известитељ одбор, да Марко Албахари одд. трг. дутује општини за неплаћену аренду за пијаће песка са обала Савске и Дунавске на 1890 год. приви поњубена сума у шест стотина динара у сребру у готовом новцу и да се исгова каушија у три комада 2% дутурјских лозова продаје и добивена сума употреби такође за измирење овог дуга, с тим, да ће има сматрати, да је овим дијела сумама мало дуг измирен и да се дужник свиме дале одговорности ослободи.

XI

По прочитаку молбе Вида М. Димитријевића оног. шпијара АБр. 5345, којом моли да се ослободи плаћања такве по употребу обала, одбор је с обзиром на околност, што је у многобројном броју пређашњи приход од ове обављрнеке таксе за кућатиња, решио

да се молиоцу ово тражење не може уважити, али да се има на уму при скидању буџета за идућу годину.

XII

Заступник председника известитељ одбор, да је Јосиф Здравковић бив. оки. капетан дошао у 1896. год. под врлом кашлату такве сарајетске и да је остао дужан општини за ту аренду са интересом до данас 2689·88 дин. и да се ова сума од њега не може да наплати због протеске стања дужникова али да има у кауцији четири авлије Београдске Задруге и у депозиту у готовом 250 дин. што по данашњем курсу вреди свега 1110 дин.; да је дужник подао молбу, да му се дут по одбитку ових предности опрости.

По прочитаку те његове молбе АБр. 2982 и известитеља његовог АБр. 4983, одбор је решио,

да се кауција Јосифа Здравковића у четири комада авлија Београдске Задруге прода и добивени новац заједно са његовом депозитном готовином у две стотине и педесет динара увесу у касу општинску као наплата дуга од аренде за таксу фијакерску а да се дужнику Јосифу остатак дуга опрости и сваке обавезе ослободи као сиромах.

XIII

Заступник председника известитељ одбор, да је Управа кар. Београда решењем својим од 17. Јуна о. г. Бр. 14135 (АБр. 4527) обуставила од извршења решење одборно од 13. Маја о. г. АБр. 2058 односно установљења стакше комисије за изрочење лелних општинских разлога.

По прочитаку тога решења Управиног АБр. 4527, одбор је решио,

да се умоли Управа варошки Београда да уступи у извршење поменуто решење одборско АБр. 2938, и да та стална комисија може дејствовати привремено, док се не донесе законодавним путем допуна у закону о општинама, да онака стална комисија за општинске радове може постојати.

XIV

На предлог суда општинског АБр. 4598, одбор је решио,

да у Београду на марвеном тргу на Тркалишту буду недељно два сточна пазарна дана и то уторником и петком. Да се ово објави свима окољним општинама и државним известима као и приврелницима и трговцима.

XV

Заступник председника општине известила одбор, да је газина благајница општине београдске подноси молбу да се њезини извеш одобри у кауцији, коју је исдано општини; да је ту молбу прочитао судија комисија и поднеси известај, да може молба уважити.

По саслушању овога и по прочитаку молбе са жалбеним поменије АБр. 3187, одбор је решио,

да ову ствар суд општински регулише и на себе прими одговорност, пошто је по закону суд и надлежан да узима у службу и отпушта благајника.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

24. Августа 1898. год.

Председништво заступник председника г. В. Ј. Рајић, од одборника биле: г.г. Др. Стеван Марковић, Стеван Михајловић, Ђ. Ј. Аврамић, Трајко Стојковић, Милутин Ј. Марковић, Марко С. Петровић, Стеван Максимовић, Лука Николић, Дим. Ђирковић, Р. Дреновић, Др. Лаза Лазић Стојковић, Милош Живковић, К. Н. Матајевић, Ј. М. Јанковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 20. Авг. 1898. год. и усвојен је ове измене и допуне.

У решењу КВБр. 460, да се умоли Управа, да за ову сталну комисију изврстује и писочајше решење, док се не донесе допуна у закону о општинама, јер је такав предлог и био.

У решењу КВБр. 462, да одбор неће да се упушта у решавање о овој ствари, пошто је ранији осиорено право одбору, да бира и поставља благајника.

II

По прочитаку акта Управе кар. Београда и њених одсеока АБр. 5808 и 5806, којима се траже уверења о кућању и имовном стању извесних лица, одбор је њихово,

да су му непознати Јосиф Поповић слуга кобасичареки и Михаило Ђ. Стојановић оид.

III

По прочитаку молбе Јована Бежића оклоп. СТБр. 2423, одбор је њихово мишљење,

да се молиоцу може дати тражено уверење о породичном односу његовог пок. сина Васе.

IV

На предлог протопрезитера београдског АБр. 5861, одбор је решио,

да на место Станимира Марковића окт. тр., коме је рок службовања протекао, буде помоћни тутор Саборне цркве Живко Паунонић окд. трговац.

V

По прочитању молбе Емс Н. Јоргићић овд. удове Абр. 5115, којом моли за издејствање, одбор је одлучио,

да се ова молба упути на оцену комисији, која је равнје одређена за давање мишљења општинске.

VI

По прочитању молбе Оттс Д. Железничкој удове Абр. 5833, да се одложи продаја њених заложених за неплаћену таксу тротоарницу, а која је продаја одређена за 20. авг. о. г. и по прочитању извештаја тротоарни. управе Абр. 8872, одбор је после пошвеченог гласања са 7 гласова против 6 (3 није гласао) решио,

да се ова молба одбаци.

VII

Заступнике председника извештава одбор, да је г. Министар народне привреде, уважио решења одбора од 15. Маја 1888. г. и Абр. 2641 одобрио да општина у року од 3 године може исплатити главницу конвенције онда са интересом.

По прочитању тога акта Абр. 5783, одбор је решио,

према се к знању по решењу г. Министра народне привреде. Да суд општински стакла у будуст општински потребну суму новаца за исплату овог дуга општинског кошевског фонду.

VIII

Заступнике председника саопштава одбору нет господина Министра војног, да је добио од друштва прелног краја једну трећину земљишта, које је општина уступила прелном друштву за уклањање за војничке потребе грађевске бодиње, да на томе месту подигне благотворителне-хуманитарни институт.

По прочитању тога акта Абр. 5773, одбор је решио,

да се умоли господин министар војени да овај институт подигне поред Дунава где се подижу модерне казнице, једно с тога, што се тако институти увек подижу поред казница, а друго с тога, што земљиште на Врачару није подесно за ову намену. Осим тога требало би и санитетски савет умолити, да о овоме даде своје мишење. Да се друштву Црвеног Крста приметь, да оно не може овим земљиштем располагати на овај начин нарочито још и са тога, што оно није испунило обавезу да у року од две године од дана уступљења на томе земљишту подигне модерну грађанску болницу.

IX

Зачет. предс. општине саопштава одбору, да је грађевн. одбор, приликом разматрања плана о подизању зграде, која на углу улица „Краља Милана и „Студеничке“ подиже г-ђа Сава Павићка, нашао господ. Мин. грађевина своје мишљење, да је неопходно потребно, да се према чл. 32. зак. о грађев. закона за нар. Београд једак део плана г. Јелара Мишића, односно г-ђе Павићке, има експропришти и уступити г-ђи Павићки, само би на тај начин била прошпрена водећа планова и да не би рушило улицу, што исто ће се, према водитном плану г-ђе Павићке видети плански са лица „Краља Милана“ улице, јер је грамада ових двају суседних плацева у носи праћу према фронту „Краља Милановић“ улице и да је госп. Мин. грађевина, одобравајући плана саме зграде нарочито, да му се подесе защт о подзиду плоча и г-ђе Павићке и г. Мишића, с једнакомене, да ће зид плоча г. Мишића трећа експропришти, трамвај од општинског одбора предлог према чл. 32. грађ. зак. за нар. Београд.

Поштo је, према горњем зарећеку пширеси защт о подзидају обојих плаца и грађев. одбор мишљ, да се рада планирате регулације плана г-ђе Павићке има од плаца г. Мишића, који постоји у улици „Краља Милана“ одузета 13, 19, кв. мет. то општин. одбор, имајући у виду ову потребу ове и идућу г-ђе Павићке да ће она, а не општина исплатити г. Мишићу вишак да одузето земљиште по цени за коју се спорazумеју или коју одреде процењени ревизи.

да се успоје мишљење грађев. одбора о овој регулацији и учини предлог госп. Мин. грађевина, да се ради регулације плаца г-ђе Саве Павићке онд. улоге има одузета од плаца г. Лазара Мишића онд. који постоји у Краљ. Милановој улици 13, 19 м. (квадр. метара) а према плано управљени на плану двипјема, сходно чл. 32. грађев. закона за варош Београд алинеја друга, како би изглед зграде са лица главне — Краљ Милановне улице био лепши и на тај начин не би улицу рушило, а услед косине кланања зграде који би се у противном случају видео са лица Краљ. Милановне улице.

X

Заступнике председника извеси одбору на одобрење процене земљишта д-ра Луке Павића и Милутина Ј. Марковића, што су одузета за проширење Најсјајне улице.

По прочитању тих процена, Бр. 2425 и 2426, одбор је решио,

да се из регулационог фонда исплати д-ру Луки Павићу за заузетих му шесдесет и седам квадр. метара и осамнаест кв. сантиметара за проширење Најсјајне улице по четрнаест динара кв. метар снега девет стотина четрдесет динара и педесет и две паре у сребру.

Да се из регулационог фонда исплати Милутину Ј. Марковићу за заузетих му сто кв. метара и тридесет и пет кв. сантиметара за проширење Најсјајне улице по седамнаест динара кв. метар, снега нпљу седам стотина и пет динара и деведесет и пет пара у сребру.

XI

По прочитању процене земљишта Народне Банке, што се има експроприсати за проширење Трговачке улице и земљишта фонда регулационог у погу улиця што се има проценити изнашно Перседе Нишић и Новако Ђурића, одбор је решио,

да се просецање трговачке улице изврши према овој процени која се у свему усваја и да се према истој напрши експропријација потребног земљишта Народне Банке и Перседе Нишић и односно земљиште имањина Перседе Нишић и Новака Ђурића.

XII

По прочитању предлога г.г. К. Д. Гавановића и Соломона Ј. Аврајског одборника Абр. 4182, да се и овогодина и исплаћена одреди цена и техника, одбор је одлучио,

овлашћује се суд општински да одреди стручну комисију да овај предлог прогчи и поднесе одбору извештај са мишљењем.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Општинске новине нису могле прошле недеље изаћи због извесних сметњи у администрацији.

ИЗВЕШТАЈ

О РАДУ НАДЗОРНЕ КОМИСИЈЕ НА ТРАМВАЈ И ОСВЕТЉЕЊЕ.

На закључетку мога вишегодишњег рада као председник надзорне комисије за трамвај и осветљење, сматрам за дужност, да у кратко изнесем рад комисије, којој сам имао част бити председник. То чиним у толико пре, што до сада подиесени извештаји појединим председницима општине, нису долазили до знања одбору нити су изнесени на јавност.

Надз. комис. за трамвај и осветљење, која је по свршеној инсталацији ел. осветљења и по прнјему тога осветљења од стране општине, имала да води надзор о извршењу уговора, образована је 12. Јула 1894. год. актом Абр. 4250. Она се бавила свима питањима, која су се тицала ове две установе и решавала их онако како су уговори то захтевали. Не улазећи у појединa питања секундарне вредности, задржаћу се само на онима, која имају известан општији значај и која су битно утицала на развој и ток посдова тих предузећа.

Ради лакшега прегледа, најпре ће бити изложени предмети који се тичу трамваја а за тим они о осветљењу.

I

При самом почетку експлоатације трамваја, истакле су се озбиљне незгоде око реда у трамвајској вожњи и сувишном нагомилавању путника у појединим колима, које је нагомилавање Друштво бутке потпомагало, јер је нашо у његову корист. Надз. је комис. покушавала да томе стане на пут одређивши тачан број путника, који сваки кола могу повести и препоручивши Друштву да у случају напале надаје публиця редне карте. Исто тако, да не би публика за случај пражоа времена била изложена незгодама, комисија је захтевала да Друштво постави више чекаоница како у варошн тако и ван ње, на пр. у Топчидеру, код царске Ћуприје и т. д.

И ако је надз. комис. одредила број путника за сваки трамвајска кола као и остале појединости потребне да се у случају напале одржи ред, ипак су се неуредностима грамв. лин. и даље продужавале и то како услед нехата саме публике, тако и због неуредности од стране самога трамв. Друштва. Онда је надз. комис. спорazумне са Управом града Београда прописала нарочита правила за вожњу на трамвајима и познала и публику и Друштво да се но њима управља, стављајући у дужност Друштву, да та правила у свима својим колима и чекаоницама на видном месту обесн. Та су правила неко извесно време била обављена као што је то речено; онда, кад је експлоатација трамваја прешла на безимено Друштво, оно је после кратког рада у спорazуму са општинском надзорном комисијом, одредио свака спорazумни рад и уклонило из свију кола помешта правила. На како се нико други није нашао да прошше таква правила о реду приликом вожње на трамвајима, то је тако и остало до данас.

Да би се схватио и разумео опакан самовољан поступак безим. Друштва према општини, која је опластила надз. комисију да је у тим питањима заступа, а коју није могла узети у заштиту према Друштву, треба ово да изнесемо. За време преноса концесије са Срп.-француз. Друштва на безимено Друштво, Г. Министар народне привреде, обратио се општини београдској да изнесе своје примедбе ако би их било, како на пренос тако и на статуте новога Друштва. На позив општине, надз. је комисија наложила у нарочитом акту своје

примедбе, којима доказује, да је преносе концесије неправилан, да се новим статутима друштвеним лице појединог одредбе угворне и да је преносе концесије у предложеном облику штетан по интересе општинске. И ако су примедбе нада. комисије, које је унгред буди речено од речи до речи усвојио и одбор општински, основане на јасним одредбама угворним, и ако су ове стигле на време на надлежно место, иман је преносе угвора и статута нашега Друштва потврђен онако како је поднесен. На тај начин, нада. комис. и ако није успела да убеди надлежну власт о свом правилном схватању појединих одредаба угворних, ова је својим протестом против преноса испунила своју дужност, тражећи. да се ни једно право општинско, загарантовано угвором, не повреди.

Последње овога неправилноса преноса концесије, показале су се одмах. Чим је нова управа трамвајска предузела експлоатацију трамваја, отпочео је читав низ сукоба између те управе и општине. Сматрајући, да је потпуном статута од стране Г. Министра варош. привреде Друштво ослобођено извесних (но њега неповољних) обавеза угворних, управа је противно јасним одредбама угвора, сама мењала раније поређе нове на појединим линијама и ако то није могло чинити без спорazума са општинаним. Нада. је комис. више пута позивала Друштво да постојеће распореде без спорazума са општином не мења, али се Друштво на то није обазирало, већ је те распореде уденавало онако, како су његови интереси захтевали и без обзира на угодност публике и права општинска, загарантована угвором.

На основу јасне одредбе угвора, нада. је комисија тражила да трамв. управа изради правилник за саобраћај, назначивши у њему све појединости које су са тим скопчане па да га поднесе општ. власти на одобрење. Кад је управа друштвена такав један напрт правилника поднела, који је рано неправо било израђен, комисија га није усвојила тражећи измену осталога, да се у њему одреде услови, које Друштво захтева од својих службеника; да такво одреди појединце казне како по величини тако и по природи; да се више не пошалају случајеви да Друштво са дне ни три самовољно изречене казне, лишн чиновника неког дела месечне плате; да одреди број сахати дневног рада за сваку врсту својих чиновника; да председник и одредн напладу оним службеницима својим, који би се вршењем своје дужности онеспособили за рад; да пропише начин набавке и отплате одела (са којим је Друштво прилику недовољну трговину тораго) и т.д. и т.д. ит.д. Онда је управа друштвена поднела предложени правилник натрг не усвајајући правилне примедбе комисијске, — примедбе које су потекле услед ирог честих жалба друштвених службеника код општинске власти, — на је продужила рад без икаквих правила и противно постојећем угвору.

После више пута понављених тражења од стране комисије, управа је друштвена пристала напад. те је са њеним пуномоћником израђен нарочити спорazум о извесним спорним питањима на пр. о бесплатној вожњи и о правилницима за вожњу и саобраћај. Тај су спорazум потписали заступници обеју страна 9. Фебр. 1895. и одбор га је општинска усвојио. Али кад је одмах за тим комисија позвала Друштво, да но том постигнутом спорazуму поступи, и да почне на одобрење правилнике (иошто само није хтело да почне) Друштво се томе позиву није одазвало и тиме и тај спорazум изиграло. Комисија је сматрала за дужност да о томе извести своје надлежне претпостављене власти и да на њих пресече даљу фазу у тој ствари. Могу само рећи, да се цело то питање налази и данас у оном истом стадијуму у ком је било почетком 1895. год. Непосредне пак последње, такође самопаласне радње друштвене јесу ови несрећни пад и смртни случајеви, који су се тако често дешавали за време рада краткога трајања експлоатације наших трамваја.

Приобатну експлоатацију трамв. линија концесионар је отпочео и са недовољни возним материјалом и недовољно сигурним пругама. И заиста је комисија поновљеним тражењима, да се нови материјал повеће успела у неколико да се та оскудица попуни. Испитивањем на лицу места појединих трамв. линија, комисија је с времена на време опомињала концесионара да означене мане и неисправности на пругама уклони и на тај начин допринела у колико је могла и успела појединог пруге у погледу техничку сигурност за саобраћај.

Проучавајући сам распоред садашњих трамвајских линија, нада. је комисија нашла, да је тај распоред недовољан и да су напаљиви, опасни и здрављу врло штетни неки од напори нашија остали велики са центром напори, па је препоручивала Друштву да постави једну трамвајску пругу, која би повезала из околине напаљивше основне школе, улицом дна бела голуба, поред Косарна и гостионице код „Русиога кара“ преко напори наше нашла у околину Саборне цркве. Друштво је обећало да ће ту пругу прочути, али до данас нисмо дочекали испитивање предлог није поднело и ако је то више пута захтевало.

Даље, кад би се трамвајска пруга од „Славије“ београдском улицом везала са трамвајском пругом, која води у Душанову улицу добио би се један затворен ценат трамв. линија. Садашња линија „Славија“ —„Калемегдан“ и нова предложена „Палилула“—„Саборна црква“, везивале би најудаљеније тачке тога венца. Треба пруга наравно електрична, која би са „мале пијаце“ нас са другог ког места саиске улице нашла поред Поворишта у Душанову улицу, дошришла би мрежу трамвајских пруга за нашу варош. То су планови које је комисија напоставпала Друштву и за које би вадало настати да се остваре.

Проучавајући обилазеће угвор о трамвају, нада. је комисија нашла, да је противно одредбама угворним концесионар био у праву доба ослобођен трошаринских такса при уласку трамвајских кола у варош. У угвору јасно стоји написано да се концесионар ослобођава свију општинских „прирези“ а како по правном значају те речи трошарина није прирез, то се онда концесионар не може ослободити трошаринских такса на своја кола. И суд а и одбор општински усвојио је ово гледиште комисијско и захтевао од Друштва, да ово плаћа прописану таксу на своја кола. Друштво је пристало да само даје купоне за сваки кола и тиме се задужује код општине док се питање не реши изборним судом, који је ово тражило. Тај би суд имао да пресуди још и ово спорно питање: по чл. 2. угвора седиште концесионара мора бити у Београду, међутим седиште безимсног друштва није у Београду већ у Бриселу, као што је то Друштво у своје преме и на својим актима обележило и јавно преко новина објавило. Комисија је сматрала, да је преношем седишта из Београда у Брисел погажен угвор и предложила у своје преме одбору општинском, да протки Друштва подигне тужбу. И одбор је, усвојивши разлоге комисијске, одредио судије за оба та питања још пре две године и више пута изјављивао жељу под надлежне власти, да се суд састане и спорна питања реше. Али се до данас ни један ни други суд није састао.

(продужиће се.)

О Б Ј А В А

Као прошле године тако и ове, општина београдска држаће тродневни панађур у опд. варопи на дан 1., 2. и 3. Октобра 1898. године.

Ово се објављује свакоме ради знања. Бр. 6495. Од суда општине београдске 3. Септембра 1898. год. Београдска.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Дућанџинство:

а) За чишћење дућана (дућанџера) без разлике на сиратове	—	—	—	0·20 д.
б) За исцрпљен шпорерт	—	—	—	0·40 д.
в) За ужарен	—	—	—	0·20 д.
г) За велики ужарен шпорерт у гостионици	—	—	—	0·50 д.
д) За чишћење дућана од два сахата				0·20 д.
ђ) За чишћење простог дућана	—	—	—	0·10 д.
е) За чишћење чишења од 2 и по метра уједно са пећима	—	—	—	0·24 д.
ж) За чишћење чишења од 2 и по метра уједно са пећи пећи	—	—	—	0·20 д.
з) За палење дућана (дућанџера) без разлике на сиратове	—	—	—	0·75 д.

II. Трговина:

а) Гроб за дену	—	—	—	7·— д.
б) Гроб за одраслог	—	—	—	12·— д.
в) Мала гробница	—	—	—	555·52 д.
г) Велика гробница III реда	—	—	—	998·93 д.
д) Велика гробница II реда	—	—	—	1099·83 д.
ђ) Велика гробница I реда	—	—	—	1684·57 д.

III. Пражњење помијара и пушница:

а) Од кубне метра	—	—	—	10·— д.
б) Од хлона	—	—	—	0·50 д.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а) Простa кола са 2 коња	—	—	—	10 дин.
б) Кола са вишелима са 2 коња	—	—	—	18 „
в) Стаклена кола са 2 коња	—	—	—	24 „
г) Стаклена кола са 4 коња	—	—	—	60 „

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 142—98. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 20. СЕПТЕМБРА 1898. | Број 34.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
на пола године . . . . . 3 „
За стране земље на годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ ПОШТАНСКОМ НА ОПШТИНСКИ СУД А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

О Б Ј А В А

У интересу српске извозне стоке трговине, у интересу продавања, да би увек на тргу нашли довољно купаца а она да би опет на тргу нашли довољно стоке за куповину, — одбор општине београдске у седници својој од 20. Августа 1898. год. решио је, да се у Београду на марвеном тргу на Тркалишту продају говеда само уторником и петком.

Ово да важи од 15. Септембра 1898. године.

О овоме се извештавају сва грађани ради знања и управљања.

Од суда општине београдске, 3. Септембра 1898. год. у Београду АБр. 4598.

Н А Р Е Д Б А

Суд општине београдске наређује, да је свака овај, који има да откопава земљу у валиџи или да рушни какву зграду дужан откопану земљу и отпадке од рушевине да однесе и насипе и тог на дунавске крајеве код дунавског ке-а, на палилулском крају у „Там-Мајдан“ а сва остала крајеви Београда у „Бару Венецију“ код житног трга; а њубре мора да однеси на карабурму и сипа на место, које је за то одређено.

Свако насипање земље и њубрета на другом ком месту забрањује се и казниће се по закону.

Од суда општине београдске 5. Августа 1898. г. ГБр. 2542 у Београду.

РЕЂОВНИ САСТАНАК

27. Августа 1898. год.

Председава заступник председника члан суда г. Бран. Ј. Рајић; од одборника биће: г.г. Др. Стеван Марковић, Стеван Михаиловић, Еног. М. Чолић, Др. Живојин Живковић, Живко Арсенијевић, Васа Николић, Д. Карамата, Димитрије Стојковић, Милутин Ј. Марковић, Стеван Михаиловић, М. Савић, Р. Драгићевић, К. Н. Михаиловић, М. О. Петровић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 24. Авг. 1898. год. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта Управе кар. Београд и њених одељака АБр. 5972, 5968, 5988, и ОВБр. 1874, којима се траже уверења о ћудљају и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су му непознати: Димитрије Јовановић берберин, Михаило Јовановић слуга, Драгутин Костић келнер, Самуел И. Амар мењач, и Димитрије Јовановић столар и војни обвезник.

III

Заступник председника изнеси одбору на усмено моље, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СБр. 2441, 2434 2440, одбор је изјавио усмено,

да се молиоцима Алекси Мајојловићу, Кости Дунђу абаџији и Благоју Илићу кочијашу могу дати тражена уверења о њиховом породичном односу.

IV

По прочитању акта комаданта VII пуковског округа ОВБр. 2158, одбор је изјавио,

да се Аврам Нахмиа, мајнар овд. према његовом имовном стању може оптеретити комором, која би се састојала у давању једног товарног коња.

V

Заступник председника изнеставља одбор, да се много трпљења мора због ни спајања водовода Ђује за сваранје буџара за смештај водомера да је о овоме питању једном већ одбор решавао и у седници својој од 7. Марта 1896. год. Абр. 4108/95. решио, да се утрошене суме за грађење њих буџара напште, пошто према кровницима о спајању куће са водоводом тај трошак пада на појединце сопственике имања.

По следњаку овога и по прочитању поменутог решења одборског од 1896. год. одбор је решио,

да се наплати утрошена сума за грађење руба за смештај водомера од сваког сопственика, коме је о општинском трошку та рупа сграђена, пошто према правилима о спајању куће са водоводом тај трошак пада на појединце сопственике имања.

VI

Заступник председника изнеставља одбор, да је одбор решењем својим од 20. Децембра 1896. год. ГБр. 2340, уступио за ужинање Задруги за подизање домаће индустрије земљиште иначе Војсртовске механе и ово с једне и с друге стране пута, што велуће пратљавина са тоновредном другом, и да је тим решењем остављено, да се ближе погледе са ове уступљене и грађене земљишта утврде взајамних протоколом и планом. Тај протокол и план водовод се сада одбору на увиђај и одобрење.

По саслушању овога и по прочитању тога протокола о уступљењу и по прегледу плана ГБр. 41097, одбор је решио,

да се земљиште у овоме плану означено уступи на ужинање Задруги за подизање домаће индустрије сходно решењу одбора општинског од 10. Децембра 1896. године ГБр. 2340 а под погодбама, означеним у овом протоколу о уступљењу.

VII

Заступник председника изнеси одбору из решење извештај одборског повереништва одређеног решењем од 20 Авг. 1898. АБр. 5712 да прочуи жалбе и затражају једног дела Цариградске улице.

По прочитању тога извештаја АБр. 6112, одбор је једногласно решио,

да се овај извештај у свему усвоји са разлозима у њему наведеним.

VIII

На предлог суда општинског АБр. 5951, одбор је решио,

да се дућан број седам у Фишекџијској улици, који је до сада био ненајдат, изда под закуп Моши Онајићу старинару, од прног септембра оне до првог Маја хиљаду деветстотинште године, за годишњу цену од три стотине седамдесет динара а под погодбама, прописаним за остале дућане.

IX

Заступник председника изнеси одбору на решење предлог грађевинског одељења, да се одмах изнесе овај део баре Венеције, што је између житног трга и крајњих кућа, да се за то насипање узме земља са приватних имања и да се овај рад изнајми из тротуарских прихода.

По прочитању тога предлога ИГБр. 2697, одбор је решио,

да се овај предлог одмах и у свему изврши, а да се одмах расипше стечај за насипање целе баре Венеције, с тим, да ће се предузимачу дати на послугу општинске железничке шине и точкови за вагонете.

РЕЂОВНИ САСТАНАК

3. Септембра 1898. год.

Председава председник г. И. Д. Стојковић; присутствовали чланови суда г.г. К. Ј. Рајић и К. Савић; од одборника биће: г.г. Др. Стеван Марковић, Стеван Михаиловић, Стеван Михаиловић, Танаско Стојковић, Димитрије Стојковић, Коста Др. Ракић, Васа Николић, Милутин Ј. Марковић, Вељ. Чарлановић, Др. Жика, Гогу С. Јакић, Марко С. Петровићевић, Милош Недељковић, Ј. М. Јанковић, Аћимовић, М. О. Петровић, Живан Арсенијевић, К. Н. Михаиловић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 27. Авг. о. г. и у одлуци КБрБр. 533 учињена је измена,

да се расипше стечај за насипање не целокупне баре Венеције, него само оног дела, што лежи између железничке пруге, насипа и пароница.

II

Одборник г. Стеван Михаиловић пита, зашто нема воде ни на чесмама старог водовода.

Председник је одговорио,

да ма тим чесмама није било воде за извесно кратко време због неке техничке погрешке, која је одмах уклоњена.

III

Одборник г. Коста Др. Ристић питао, зашто се већ једном не приступи грађењу канала у Љубићевој улици.

Председник је одговорио,

да су планови за овај канал већ више од 1 месеца у Мин. грађевина, и још нису отуд пристигли, а за грађење привременог канала, подједе се још вечерас предлог.

IV

По прочитаву акта Управе вар. Београда и њених одељака Абр. 6136, 6114, 6107, 6045, 6062, 6070, којима се тражи уверења о власнику и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су доброг владања и сиротног имовног стања Светозар Матејић пређењак и Јосиф Талић, агент; да су му неповатни: Танасије Јовановић обућар, Милан Будуљић радник, Ђура Димитријевић столар, Марко Кајбашић бив. чувар осуђенички, Светозар Салић кеснер и Јоца Константиновић кеснер.

V

Председник износи одбору на пишалење молбе, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитаву тих молби СТБр. 2529, 2514, 2527 одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцима Димитрију Протићу правнику, Јовану Недељковићу кројачу и Станимиру — Мики Панићу месару могу дати тражена уверења о њиховом породичном односу.

VI

По прочитаву молбе Вујице Обрадовића, баштина Абр. 5892, одбор је решио,

да се молиоцу Вујици ослободи дужности присутничке при среду пречарском а суд општински да на његово место другога одреди за присутника.

VII

Одборник г. Др. Стеван Марковић питао, зашто није поднета одборска исправка одређена да њиме, кад се за осветлење сокаке, неће се осветљење инсталирање без мишљења комисије, које осветљење по потреби мењају по одговора потреба.

Председник је изјавио,

да комисија није салната с тога, што су чланови комисије били одсутни а међутим је предлагач изјавио, да се задовољава и оваким осветљењем, како је учињено.

VIII

Председник изношаја одбор, да је суд општински решењем својим од 31. Авг. 1898. год. Абр. 6065 одредио цену дову за пруг половину месеца Септембра на 28 паре дин. по килограму а да се дов продаје по 25 пара у течини од 3087 грама, пошто је средња цена жита била 14 дин. 100 грама.

Одбор је примио к знању,

ово решење суда општинског.

IX

По прочитаву молбе Велимира Г. Вуловића и осталих потписника Абр. 5295 и мишљења Управе општинске трошарине Абр. 5913, одбор је решио,

да се становницима пазилучког краја, који се баве земљорадном кредитирају за увезену стоку ситну и крупну, која им је потребна за домаћинство. Сви остали, па ма били и из пазилучког краја, имају за увезену стоку плаћати трошаринску таксу у готовом или полагати кауцију у артијама од вредности.

X

По прочитаву молбе Јована Ст. Петровића и осталих потписника из пазилучког краја Абр. 5975, да се ослободе плаћања трошаринске таксе на дрвље, што го су сами вама увезе у варош, одбор је решио,

да се она молба одбаци.

XI

По прочитаву молбе Марка М. Марковића столара Абр. 5404 и изношаја мишљења, одбор је решио,

да се Марко М. Марковић ослободи плаћања интереса у дне стотине десет динара и 66 пара на суму, коју је датовао за сагрђену кадрону, пошто је главни дуг потпуно измирио а није својом кривицом учинио, да овај интерес нарасте.

XII

По прочитаву молбе Јосифа Дитрихштајна Абр. 5540, Задруги железничког особља Абр. 4584 и Светозара Богојића Абр. 5981 и изношаја управе општинске трошарине на сваку молби одбор је решио,

да се из касе општинске трошарине врати Јосифу Дитрихштајну сто динара и 32 паре за извезено вино као трошаринског рејона, Задруги железничког особља сто десет динара и 10 пара за извезену маст као трошаринског рејона и Светозару Богојићу сто тринаест динара и 60 пара за извезено вино као трошаринског рејона.

XIII

По прочитаву молбе Дим. Константиновића рачуноиспитача Главне Контроле Абр. 3084, којим моли, да му се из фонда награда за извесне послове, које је провео на претходу општинских рачуна из ранијих година одбор је решио,

да се молиоцу од онога тражења одбаје.

XIV

Председник износи одбору на одобрење план и предрачун за грађење привременог канала у Љубићевој улици за одвод воде

По прегледу плана и предрачуна и по прочитаву изношаја грађевинског одељења Бр. 2737, одбор је решио,

одобрава се кредит од две хиљаде три стотине осамдесет и четири динара и 64 паре за грађење привременог канала у Љубићевој улици, према поднетом плану, предрачуну и погодбама. Кредит овај да падне на терет партије за одржавање Буприја и канала.

РЕДОВНИ САСТАНАК

од. Септембра 1898.

Председнику председник г. Н. Д. Стевановић, присутни сви чланови суда г.г. К. Д. Рајић и Коста Стевић, од ад борника бив. г.г. Др. Стеван Марковић, Стеван Живковић, Стеван Илијевић, Танаско Стојановић, Димитрије Стојковић, Коста Др. Ристић, Лека Николић, Милутин Ј. Жарковић, Коста Чотковић, Др. Лека, Годиј С. Јовић, Марко С. Петровићевић, Милош Илијевић, Ј. М. Јовановић, адвокат, М. О. Петровић, Милан Арсенијевић, К. Н. Недељковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 3. Септ. 1898. год. и примљен је без примена.

II

По прочитаву акта Управе вар. Београда и њених одељака Абр. 6136, 6292, 6249, 6195, 6317, 6318, 6319, 6015, 6188, 6211, 6285, 6310, којима се тражи уверења о власнику и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да су доброг владања и сиротног имовног стања Јеремија Анђелковић, бив. општ. чиновник и Спаса Вељковић таљигаш; да су му непознати: Добривој Мијаковић радник, Милан Младић надничар, Михаило Поповић занографија, Хајим Калеснић кројач, Стеван Обојевић обућар, Коста Галента пријатељ, Теодор Вукосављевић калфа обућарски, Христијан Хоман ајдар, Јеврем Марковић, Бошко Бобић и Никола Стевановић — Дамљановић, сватиње. Лонац Лукић слуга, Атанасије Јовановић без занимања.

III

Председник износи одбору на пишалење молбе, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитаву тих молби СТБр. 2577, 2603, 2527, одбор је изјавио мишљење,

да се Милки И. Јовановић удовој и Борђу Бузљином трг. помоћнику може дати тражена уверења о њиховом породичном односу. Да се Станимиру — Мики Панићу овд. месару не може дати тражено уверење ни по молби СТБр. 2316 ни по молби СТБр. 2527.

IV

По прочитаву молбе Милке Петровић удове Абр 6247 за милостињу, одбор је одлучио,

да се она молба упути на оцену и решење одборској комисији за давање општинске милостиње.

V

По прочитаву молбе Д-ра Владе А. Ђорђевића општ. лекара Абр. 6020, одбор је решио,

одобрава се молиоцу Д-ру Ђорђевићу шестонедељно одсуство од дужности ради лечења с тим, да му се исто има рачунати од дана кад га стане употребљавати.

VI

Председник износи одбору на решење акт господина Министра просвете и црквених послова, којим се пита општина, да ли жели имати у својој средњој грађанску школу, или ли жели у њу и чаке би са своје стране помогла отварању ове школе.

По прочитаву тога акта Абр. 6050, одбор је решио,

општина београдска жели да у својој средњи има једну грађанску школу са једним и другим разредом, која би се сместила у просторијама дефолске основне школе и снабдевала о општинском трошку, огревом, осветљењем и послугом.

VII

По прочитаву изношаја грађевинске одељења Бр. 2322, одбор је решио,

да се стручним члановима комисије за преглед локомотива понуђених на откуп од М. Карамарковића, исплати награда по 10 дин. сваса тридесет динара на партиде на дијурне чланова грађевинског одбора.

VIII

Сходно решењу одборском од 29. Нов. 1897. год. Абр. 6990, председник износи одбору на решење кашт правила за наплату пијаће такси које је израдила судска комисија.

По прочитаву тога кашта одбор је решио,

да се пијачна такса наплаћује применом по подцетим правилима а суду да буде дужност да у краћем року поднесе предлог, да се пијачарима наплаћује по предности сеновна а не по простору. Да се од продавала, сем сељака, тражи пореска књижица, да су порез платили. Да суд општински води порадн, да се забрани продавање на пијаци измуновна, пиљева, папуча и снега осталог, што не спада у дневне намирнице.

IX

На предлог суда општинског а у вези са решењем главног школског одбора Абр. 2672 од. 6бор је поводе поменутог главног од 13 тавгоан против 3 решио,

да се сниже учитељима и учитељицама, који су у Београду били од 1. Јануара до 1. Септембра о. г. исплати на име квартирске за то време по осамдесет динара месечно, од које се суме има одбити оно, што су већ примили на име квартирање.

X

По прочитаву молбе Николе Д. Кнеи баштина Абр. 3257, да се изврши регулација његовог имања, одбор је одлучио,

да се она молба упути грађевинском одбору на мишљење, па ако одбор нађе, да је потребно на оном месту извршити регулацију, да процени дотична земљишта и поднесе процене одбору на решење.

XI

По прочитаву молбе Петра Р. Косовића и Михаила Миладиновића Јана Вел. Школе, Абр. 6253 који су наградни општински кадидати текст и каграђени народном наградом од 100 дин, којом може, да се рушење тих текста сматра као њихова својина а не општинска, нако би га могли они изнијети, над са већ општина нема објављивати, одбор је решио,

да се она молба Косовића и Миладиновића у свему уважи.

XII

Председник општи одбору на решење питање нако и одлуке да се ненапто она земљишта, нето су експроприсана ради регулације варошн.

Одбор је одлучио,

да се овај предмет одложи за пред седницу за овом.

ИЗВЕШТАЈ

О РАДУ НАДЗОРНЕ КОМИСИЈЕ НА ТРАМВАЈУ И ОСВЕТЉЕЊУ.

(СВРШЕТАК)

И ако је општински суд у прва мах употребио питање о наплати трошарине такође као репресалију против Друштва, које није хтело испунити наређење његове захтеве основане на уговору, нпак сваки увиђа да и немо тога општина има право по уговору да наплаћује ту таксу на је с тога и остала при своме тражењу. У самој ствари, питање о наплати трошаринске таксе на кола није неизвано и може бити од великог користи по општину ако се реши у овом смислу као што га уговор предпиђа. Јер од како је то питање постало т. ј. од почетка 1895 године ово написи

у години 1895 — 15.316·20 дин.
„ „ 1896 — 21.608·40 „
„ „ 1897 — 20.105·40 „

дакле у округло цифри 20.000 дин. годишње. Сваки овај, који се о интересима општинским брине, дужан је да не пропусти ни једно средство, да таква ген годишњи приход не осигура над већ иначе од трамвајске концесије општина није за себе задржала никакву већу корист сем ово неколико бесплатних карата за своје чиновнике, које у осталом мора од концесионара да отима. —

Изгледа, да су сад горе побројане тешкоће наступале услед старе трамвајске управе, која као да је нарочито нпала на то да изазове што више тешкоћа у опхођењу са београдском општином, дакле са оном општином која је бесплатно уступила Друштву тако лукративну концесију. С тога је сваког трезутка оспоравала општини и оно мало права, која су случајно уговором предвиђена и довела стпар до такога запетата као што је то напред изложено. У последње време учињена је нагла промена у друштвеној управи трамвајској; нова управа изгледа, да је прожета жељом да све двосмислене које постоје између Општине и Друштва у корист је могуће мирним путем наранна и уклоии. И ако су интереси и једне и друге стране прилично изукрштани, комисија је одмах приказала такаи поступај и показала готовост за сваки начин споразумевања у колико то интереси општински основани на уговору дозвољени буду. — —

II

Додатком уговора о електричном осветљењу, Српско-Француско Друштво, дужно је било да у изненом року замени дрвене дирске гвозденим стубовима у свима регистрованим улицама обележеног рејона варошког. Надзорна комисија, истражујући на лицу места натруле дрвене дирске, одређивала је концесионару распоред, којим ће ту замену извршити те што ће обезбедити владушну мрежу електр. спровођења. Непрестаним настојавањем комис. је успела те је та тачка додатка уговора на време извршена.

Једна од најважнијих брига надз. комисије биза је, да концесионар у одређеном року изврши замену надземних спроводника подземним а према одређбама утврђеним додатком уговора. У тичући на управу друштвену, комис. је успела да се та замена изврши пре одређеног рока а тиме знатно осигура будућа експлоатација од свакојаких утицаја, којима је стара надземна мрежа, нарочито са овако великим бројем жица, била изложена.

У самом почетку пријава појединих претплатника на електр. осветљење, појавиле су се многе неправилности у поступању Срп.-Фр. Друштва према претплатницима. Тако на пр. и ако је уговором јасно утврђено, да је концес. дужан нпати струју у свако доба дана и ноћи, и ако је утврђено уговором, да концес. може за мерење утрошене струје употребити само оне струјомере које буде одобрила надз. комисија и т.д., нпак је дуго трајала пресиска са Друштвом, док га је комисија натнала да тачно испуњава уговор и да пусти струју у своју мрежу целога дана и целе ноћи. Не мање заплетена је била процедура док се дошло до решења питања о струјомерима. Концесионар је у почетку унео напесце струјомере без споразума са надзкомис. и на тај начин, неправилним ходом њиховим у пнше је пралина општини поједине претплатнике. Најзад је комис. успела да добије право, да се ход струјомера претходно овери, и да струјомери, који би се неправерни постављали код претплатника, нису за њих обавезни. Тако се сада неправилности са струјомерима не могу дешавати и од изненог се времена готово и не дешавају. Сад су претплатници осигурани да им концесионар не може подићи рачуне на исплату које они не разуму, јер на пзло прот начин могу и сами рачуне друштвене испитати и оперзти. Кад се тоне дода да је комисија успела да одузме од Друштва искључиво право продавања сијалица и осталог прибора и кад данас могу претплатници набавити све што им треба по много нижу цену него што им је Друштво продавало, онда је независност претплатника од Друштва сасвим осигурана.

Чим је отпочета јача пријава претплатника за струју, појавила се конкуренција између појединих инсталатера а с њоме се појавиле и неголе друге пресе. Поједини инсталатери, у циљу јефтиније израде покушали су да необавештеној публици продају рђаи материјал и рђаву израду у инсталацијама. Надзорна је комисија одмах стала на пут прошсавања „правилника“ за инсталатере која се они морају при раду придржавати и по коме остају одговорни за сваку штету коју неуредно изведена инсталација буде на кад изазвала. Да би међу тим и публика била обавештена у колико је то потребно, поред усмених обавештења и савета, које је надз. комисија давала свакоме, који јој се за то обратио, она је прописала и штампала наручила „Упутства“ за претплатнике, на којих они могу видети на шта треба обратити пажњу при увођењу електр. струје и тиме се сачувати од несавесних инсталатера. Поседине овакога рода комисијеног виде се у томе, што данас готово нема никог сукоба између претплатника и инсталатера као што их је било у оволиком броју у почетку увођења ел. струје.

И ако је за сваки прекид струје предвиђена казна за општинско осветљење, и ако приватни претплатници могу по нашим законима тражити награду за сваку штету која им се учини прекидом осветљења, нпак је надз. комисија настојавала да Друштво нпа у свако доба резервних машина и да постави једну или више батерија акумулатора које ће давати струје како за осветљење тако и за трамвај, на случај да се машине на из ког узрока заустане. Прва тада батерија, која је нарочито осигурати правилну вожњу на трамвајима, биће наместена кроз врло кратко време.

До сад изложена радови комисијски биди су чисто административно - техничке природе; нима се ипшо на то, да се уведе ред у односима између концесионара, инсталатера и публике, ред који је врло често, нарочито у почетку, био ремећен са разних страна. Само увођење елек. струје, која је за ширу публику била непозната и нова, изазвало је тешкоће и сукобе најразличитијих врста. Надз. комисија ласка себи да је успела да отклони многе и много заплете, који су на сваком нораку чметали правилном развоју саме ствари. Постављени основи могу се сада врло лако допуњавати према стечеком искуству и напретцима саме науке. Остаје ми сада, да у кратко изложим финансијску страну нашега рада, да се види какве је користе тековине надз. комис. принредила општини београдској.

Још у самом почетку рада надз. комисије, изрочито се спор између ње и Друштва односио времена кад и начина примењивања казни за неуредно осветљење варошн'а тако исто и односно накнадног осветљења у години 1894-ој. На основу тога, управа Срп.-Франц. Друштва, тужила је општину београдску изборноме суду према прописима чл. 63. и 64. уговора, тражећи да суд осуди општину да плати Друштву 28,032·25 динара. Одбор општински, примивши парницу одредио је поред

снога адвокати који ће заступати општину са правног гледишта још и потписаоца, да општину на суду заступа у питањима електротехничке природе, јер сума, која се тицала само техничке стране пројекта износила је 16.510·10 дин. На основу комбинованих одбрана Г. опш. адвоката и потписаног усвојено се да је Друштво досуђено од целокупне горе наведене суме (28.032·25 дин.) сума 6.698·10 дин. а остатак од *18.334·15* дин. пресуђен је у корист општине, пошто 3000 дин. друштвене ревизије, која је и даље остала код општине, није ни могла бити предмет спора. —

Уговором је предвиђено, да се концесионар казни за неправилности уличног осветљења, као и за мање у интензитету и нада. је комисија оказатила потписаоца да се о том питању стара и да он изриче казне у име комисије. Потписани, одликован таквим поверењем комисије, старао се и да та заслужи, па је предузимао разне мере да сваку неуредност сазна или сам лично види, и да казнама нагна Друштво да неправилности у осветљењу уклања. Таким радом успео је да је осветљење у опште знатно поправљено а над су се дешавали прекиди или кад су замке слабо гореле, напирао је уговором прописане казне. Неће бити без интереса да се зна, да сума наречених казна за последње три и по године, дакле до 1. Јануара 1898. износи *37.646·75* динара. Цела је та сума годишње наплаћивана и уиесена у општинску касу као непредвиђен приход.

Даље, чланом 41. уговора утврђено је, да са разнијалим потрошње елек. енергије, опада цена годишње уличног осветљења. Ко се сећа дебате, која је вођена у одбору општинском приликом претреса тога члана знаће, како се томе члану придавала врло слаба вредност, јер се држало, да је он уметут само као мамац и да неће од њега општина имати користи ни после 10 и 15 година експлоатације. Потписани желећи дати стварних доказа о противном, прати је на бина и непрестано сваки моменат у равнају београдске инсталације и оплашћен од надзорне комисије да води бригу о том питању успео је да одма за другу половину 1895. године, дакле већ после једне и по године експлоатације, смањи цену уличног осветљења за 2000 динара. Не пропуштајући и даље да води тачна рачуна о потрошњи струје на друштвене централе, потписани своди цену уличног осветљења у 1896-ој год. за нових 8000 динара. На исти начин сведена је цена тога осветљења за прних шест месеца 1897 год. за 5000 а за других шест месеца те исте године за 6.000 дин., свега у 1897 години за 11.000 дин. Назад прорачуном изведеним 1 Јануара ове 1898. г. потписани је утврдио да је редукција цена уличног осветљења достигла свој максимум и да ће то осветљење у 1898-ој години коштати 16.000 динара мање. Према томе, целокупна редукција уличног осветљења или другим речима цео приход за општину износи:

1 Јула 1895 за пола год.	2000 дин.
1 Јан. 1896 за целу год.	3000 дин.
1 Јан. 1897 за пола год.	5000 дин.
1 Јула 1897 за пола год.	6000 дин.
1 Јан. 1898 за целу год.	16.000 дин.
Свега	37.000 дин.

Те су се суме онако како су означене на основу извештаја потписаног увеиене у општинску касу као напредан приход осветљења.

Кад се оној суми од 37.000 динара утврђеном редукцијом цена за осветљење дода она од 37.646·75 капиларна на име казна од Друштва као и она од 18.334·15 одбрањена на суду, онда целокупна сума, готовог новца унесеног у касу општинску радом и поступцима надзорне комисије за последње три и по године износи:

92.980·90 дин.

Пре него што завршим, сматрам за особиту дужност да захвалим г.г. члановима комисије, који су ме у свима питањима својски потпомагали и својим сложним радом допринели, те смо толика важна питања могли решити и уредити. Може се рећи, да нисмо урадили све оно и онако, како смо можда и ми а како су у појединим одбори београдске општине желели да радимо. Онима, који нас буду замеиили, жалиће бољу срећу и више успеха. Ми смо се само старали да радимо онако и онолико колико смо у датим приликама успели и могли да урадимо.

На послетку осећам на себи нарочиту дужност, да овим путем изјавим своју особиту захвалност свима онима одборима београдске општине, који су ме без разлике на свој састав, одликовали крсм више год. својим поверењем. Нека сами суде, према овоме што је овде у кратко изнесено да ли сам ваљано поверење и заслужио.

15. Фебруара 1898. у Београду.

Ђ. М. Станојевић

О Б Ј А В А

У дане 1, 2. и 3. Октобра ове године држаће се у Нишу пазаџар, на коме ће се продавати: стока и сви оно-земаљски законом дозвољени производи.

О овоме се извештавају сви, а нарочито трговци и привредници.

Од суда општине Нишке, 10. Септем. 1898. год. у Нишу Бр. 2415.

О Б Ј А В А

Као прошле године тако и ове, општина јагодинска држаће тродневни пазаџар у окт. варошки на дан 1., 2. и 3. Октобра 1898. године.

Ово се објављује свакоме ради знања. Бр. 6495. Од суда општине јагодинске 3. Септембра 1898. год. Јагодина.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАСИ

ПРАВОСЛАВЉЕ У БОСНИ И ХЕРЦЕГОВИНИ.

НАПИСАО

П. М. ТОМИЋ

ИЗДАЛЕ

КЊИЖАРЕ МИТЕ СТАЈИЋА

БЕОГРАД

Изашла је, из штампе, IV. св. **Забавника Срп. Књ. Задруге** са овим садржајем:

Обломов од И. А. Гончарова, превод М. Гавриића;

Богородичина чркза у Паризу од В. Иго, превод Д. Ђокића;

Жак Гурдон од Е. Золе;

Давид Сиек од Н. Хотерна и

Причар од Х. Судермана.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од собе и кухиње или мање дућана са собом — — — — — — — 0·25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — — — 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавана са кухињом, од гостионице са кухињом без штала — 1·50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски

1. Од собе и кухиње или мање дућана са собом — — — — — — — 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — — — 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од кавана са кухињом, од гостионице са кухињом без штале — 1·— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. Абр. 9449.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Дамџиџарство:

а) За чишћење дућана (шпајзера) без разлике на спратове — — — 0·20 д.
б) За исцрпли шприхорт — — — 0·40 д.
в) За уиидан — — — — — — 0·20 д.
г) За велики уиидан шприхорт у гостионици — — — — — — — 0·50 д.
д) За чишћење дућана од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог дућана — 0·10 д.
е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са нужним — — — 0·24 д.
ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са нужним — — — 0·20 д.
з) За чишћење дућана (шпајзера) без разлике на спратове — — — 0·75 д.

II. Гробарина:

а) Гроб за дету — — — — — 7·— д.
б) Гроб за одраслог — — — — 12·— д.
в) Мала гробница — — — — 555·52 д.
г) Велика гробница III реда — — 998·93 д.
д) Велика гробница II реда — — 1099·36 д.
ђ) Велика гробница I реда — — 1684·57 д.

III. Пражњење помијара и нужника:

а) Од кубног метра — — — — — 10·— д.
б) Од хвата — — — — — — 0·80 д.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а) Простa кола са 2 коња — — — — 10 дин.
б) Кола са лафетних са 2 коња — — 18 „
в) Стаклена кола са 2 коња — — — 24 „
г) Стаклена кола са 4 коња — — — 60 „

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Ј. Димитријевића Бр. 542—98. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 4. ОКТОБРА 1898. | Број 35.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА ЈЕ:

За Србију за годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За странс земље за годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ ОПШТИНСКОГ СУД. А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ ПО УРЕДНИЦА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

НА ЗНАЊЕ

Општина је београдска уступила прено сс мртваца Бициану Вуковићу и Кости Нешићу онд. по погодбама, које су у овом уговору наложене. Према томе, нека се грађани изволе обратити именованима за мртвачка кола, кад им иста затребају.

Рада бољег обавештења грађана излаже се овде у целини:

УГОВОР

између:

ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

и

БИЦАНА ВУКОВИЋА и КОСТЕ НЕШИЋА

О ПРЕНОСУ МРТВАЦА РАДИ САХР. У БЕОГРАДУ.

На основу решења одбора општине Београдске од 22. јануара, 1898. године, АБр. 3179 и 5. августа, АБр. 3988 од 1898. г. — Општина Београдска закључила је овај Уговор о преносу мртваца ради сахране у Београду са Бицаном Вуковићем и Костом Нешићем, онд. на следећа начин:

1. Општина Београдска уступа горе именованим: Вуковићу и Нешићу пренос преноса мртваца у Београду, ради сахране, до гробља за време: од 19. септем. 1898 г. па до 19. септембра 1901. год. под овим погодбама:

1. Да су именовани дужни сваког умрлог, без разлике вере, на својим колима пренети до гробља и за то наплатити таксу предвиђену чл. 17. овог уговора. Сиротиње, као, дужни ће бити пренети без икакве награде — бесплатно — кад се за њих поднесе увера, или акт Суда општинског о томе, при чему уговарачи Вуковић и Нешић неће моћи противно доказивати, но безусловно превоз бесплатно извршити.

Гроб издат за каквог умрлог ни по части, неће значити да је поменуте сиротиње стављ и у том случају уговарачи Вуковић и Нешић имају права користити се наплатом прошене таксе. Но, ако је умрли у истини сиромах и нема ће бесплатно пренети до гробља.

2. Да су дужни без икаква изгонора уредно извршити превоз сваког мртваца до гробља без обзира на то: да ли је исти или исгова овлашћа у стању одмах положити прописану таксу за пренос или не.

3. Уговарачи Вуковић и Нешић морају имати увек: шестора мртвачка кола за сахрану и пренос мртваца; три запо-

рена и један отворен ковчег, — сваки са по четири седишта; довољан број коња и служитеља и запрежни материјал — све у исправном стању.

Сва ова нова материјал има бити још и утврђен и солидно направљен, иначе, Суд општински, наредиће да се све доведе у ред, те да одговора пијетету и опште, заштв је намењен.

По указаној потреби Вуковић и Нешић биће дужни на захтев општине Београдске у року од месец дана овај нови материјал повећати, и, ако то не хтедну учинити, општина ће на њихов трошак то извршити и од њих наплатити из каucије положене без икакког суђења и парнице, а они ће дужни бити у року од 10 дана, после те наплате, каucију у колико треба допунити.

4. Кола за сахрану имају бити пред станом покојникови на 15 минута раније, него што је од надлежног свештеника за сахрану на посмртној лекарској листи назначено. Да им је смртни случај објављен и да им је одређено време сахране стављено до знања, потписаће се на тој листи један од лица дворише или њихов заступник.

Листу ће им подносити на потпис или

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИЧКА РАСПРАВА

> Исте: *...Ново дичанство, ој грчке Јелсе! Једно нерсе грчкога зеа; ново свето огњиште Хелене!...*
>
> Хајнс. Соч. Сп. стр. 1.
>
> *...„Драгутинов је живот био без сумње историја и основа“...*
>
> Ист. Ковач. у Јенаи стр. 102.

написао

К. Н. КОСТИЋ и Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

(Ред штампања са 400 динара, крвном подсвалском штампом од 15 јуната 1897. г.)

А.

ДРАГУТИН КАО ПРЕСТОНАСЛЕДНИК

(до 1276)

I

РОДИТЕЉИ КРАЉА ДРАГУТИНА.

Чији је син Драгутинов отац? — О мајци његовој. — Чија је кћи Драгутинова жена? — О њеној мајци. — Забављен и женидба краљевића Драгутиновим родитељима.

У напоју је данашњој историској литератури одавно утврђено: да је Урош I Великн био син Прворенчаногa Краља и да је, поремстив цео поремећени природни ред наслеђа у династији Немањића, насилно дошао на српски краљевски престо. Али, српски историски споменици у томе, да је Урош I Великн син Прворенчаногa Краља, не слажу се.

Архијепископ Данило II узима, да је Урош трећи син Прворенчаногa Краља[1]). То исто потврђују и старији српски летописи („родослови“), па шта више и Рукарчев Родослов, који и у ортографији и у реланијама показује неке знаке оригиналности и усамљености.[2])

Неки, пак, летописи, особито млађи, не слажу се са старијим летописима. Они краља Уроша називају *грчком* Прворенчаног Краља или *синовцем* сина Прворенчаног Краља „*внучь*“, „*внукъ сынъ*“, = ἀνεψιός[3]).

Изгледа, да је сна поменута два летописа у томе, што они узимају да је Прворенчани Краљ имао сина *Стефана*, који

[1]) Данн. Жив. стр. 4, 7. — Ив. Нави. Жит. 161.

[2]) Љ. Стој. Спом. III стр. 84, 134—168. — Шаф. Рат. Гот. Ст. 87, 89.

[3]) Љуб. Стој. Спом. III стр. 98, 100, 138, 150. — Шаф. Рат. Гот. стр. 88. — Гласн. 36 стр. 36, 45. — Гласн. XL стр. 140. — Star. XIII стр. 177. — Дан. Рјечн. I стр. 1°. — Као пратотип тих историјских споменика, изгледа да Ваткфрешка Летопис (Monbr). Он вели Стевана, Прворенчаног краља, за онога оснивачевнка, којнгде краи Антрја родн Д, тако, ни је имена свуда: отац Радослав, Владислав, Стевап, Предислав... Стевапић, сын Прворенчаговог Краља, ради сила и нарече име свог Вђка Оруша... Са братомъ Оурошь, хрваки краль ...“ Љ. Стој. Спом. III стр. 100. — Гласн. III стр. 16.

[4]) Дан. Жив. стр. 4, 7. — Ив. Нави. Жит. стр. 164. — Љ. Стој. Спом. III стр. 4. — Дан. Акад. Опис. прем. у Ск. Сари, стр. 18, 19, 23, 24.

[5]) Дан. Жив. стр. 7. — Шаф. Жит. стр. 168, 196. — Шаф. Рат. Гот. 51, Тбе. стр. 60, 68. — Љ. Стој. Спом. III стр. 84, 86, 100, 105, 125, 130, 145, 150 — Гласн. LIII стр. 55. — Наши. бок. изд. од 1852. г. стр. III стр. 6, стр. 300—302. — Гласн. XL стр. 453 — Ајкоје краљ имаше је у Врањеваша и Видинаша [„Жили он краљ Јоан“]. Ср. Acker za jez. pov. hrv. III стр. 11—12. — Гласн. LIII стр. 55. — Вестн. Нист. Sect. стр. 197. — Дан. Рјечн. III стр. 146, 170, 184, 378, 379, 428; I стр. 96.

средњак или пријатељ покојников и то, ако је могуће, на три сахата раније.

5. Буковић и Нешић, или њихов заступник, морају увек и непрекидно бити у свом стану за пријем налога, а овлашћеника — заступника — дужни су обавестити суд општине и грађанству као и промену.

6. Ако се у стану не нађе ни један од њих, ни њихов заступник, на се то остави суду општинском на 2 сата пред сарану, општински ће Суд са своји људима, а на колима и коњима Буковића и Нешића, извршити пренос мртваца рани сарване, а над њима изрећи казну ниже потписану и наказати изгонор за сваку неуредност неће се примити.

7. Изгонор Буковића и Нешића да сарану не могу извршити, што су им кола или прибор покварени; коње болесни или их немају довољно, или плаче на због чега другог, неће се ни у ком случају примити и Суд ће над њима изрећи казну и извршити сарану онако, како за најбоље нађе и на трошак њихов.

8. У случајевима, кад буде више сарава, него што Буковић и Нешић имају кола, једна ће сарана другу сачекати. Наредба ће о томе следовати од општинског суда, који ће о томе кога треба известити.

9. Све наредбе дожањена и општинских власти, они су дужни тачно и без изговора извршивати. У противном казниће се, а Суд ће општински о њиховом трошку наредбе извршивати.

10. Такође су ове:

а. За задоцњења дозвана на сарану 20 динара;

б. Кад са неуредним њиним материјалом дође да сарану изврши 30 динара;

в. Ако се због тога у среду вратње догоди ма каква непријатност 100 динара;

г. Ако се због тога сарана обуставља 200 динара;

д. Ако не буде у стану ни Буковића ни Нешића ни заступника њиховог, да ни се сарана обавља, са 50 динара;

ђ. Ако се буду устезали да сарану бесплатно изврше — 50 дин., у случајевима тач. 1. под 1.

е. Ако ништако неће да је бесплатно извриле, те због тога сарана одлажена буде, 100 динара;

ж. Ако због покварености материјала, или немања кола, или немања слугу, не буду могли на време сарану извршити 100—300 динара.

з. За њихово непристојно и опоро понашање и њихових слугу према сродницима за време сарване од 20—100 дин.;

и. Ако послуга буде у неуредном оделу да се уговорачи казне са десет до 20 динара.

11. Све ће ове казне изрицати и уговарачима Буковићу и Нешићу саопштати Суд општински у року од 3 дана. Против изречене казне, она ће се моћи жалити само управи пар. Београда у року од три дана по саопштењу. Решење У правно одмах је извршно и казна ће се наплатити из њихове каућије.

12. Изречене и извршене казне извршене Суд општински из њихове каућије у корист општинске касе а она су одговорни лично за све неуредности било њихове својствене, било њихових слугу и заступника.

13. Достава кмета, општинског декара и службеника и сродника покојникове потпун су доказ за кривицу уговорача Нешића и Буковића и њихове послуге.

14. Возница ће за пренос мртваца, осем сиротних, (чл. 1.) наплаћивати следећу таксу:

а. За проста мртвачка кола са 2 коња 10 динара;

б. За кола са ангелима са 2 коња 14 динара;

в. За стаклена кола са 2 коња 24 дин.;

г. За парадна кола са 4 коња 60 дин.;

д. За дечија кола са 2 коња, у којима да буде и места за свештеника, 8 динара.

Уза сваку мртвачка кола дужни су дати бесплатно ћирилер за свештеника.

Кад се употребе кола под б. в. и г. и послуга мора бити униформисана; број униформе подноше ће Суду општинском на одобреље, а број послуге за сарану одређује се овако: за кола са два коња; један служилац за мртваца и један за кочијера. За кола са четири коња: три служења за мртвачка кола и један за кочијера. Ако ко захте преко онога и неће број служилаца, он ће засебно и платити.

15. У случају, кад би јентинска кола била казната другом приликом и кад би због краткоће времена немогуће било сачекати, да се иста кола врате за времена, ко ће уговорачи Буковић и Нешић бити дужни без изговора дати скупља кола по одређеној такси без икакве доплате, иначе ће бити кажњени са 100 динара.

16. За тачно извршавање овог уговора и за извршавање горе речених казни, поменути су дужни, приликом закључка овог уговора, положити Суду општ. Београдске каућију од 3000 динара у предњим напоменима. Ову ће они попуњавати у готовом новцу, чиме у оволико, у колико се казнама буде умањала у року од 10 дана, иначе ће Суд општински естеститвим путем њихов износ допуњавати.

17. Буковић и Нешић неће се моћи одрећи овог уговора за време његова трајања, нити исти на другога преносити без одобрења општинског суда. Ма и месеци пре истека овога уговора, дужни су да суд општине писмено известе, да ли желе, или не, уговор продужити.

О овоме ће одбор општински донети своје решење и њега саопштити у року од месец дана.

Не откажу ли на време уговор или не пођане на време да га желе продужити, или ако не следује у одређеном року решење одобрено о продужењу овог уговора, сматраће се да је исти продужен још за годину дана.

18. Општина задржава овим уговором право да овај уговор откаже уговорачима Буковићу и Нешићу у свако доба, без икакве накнаде у овим случајевима:

а. Кад државна надзорна власт увиди да уговорачи Буковић и Нешић не испу-

---

латинског цара у Цариграду. Неки, пак, летописи, особито млађи, називају је кћерју мађарског краља. Г. Ковачевић и Јованović веле у својој историји да је Јелена „од француске владалачке куће“. Г. Стојан Новаковић узима Давидов исказ, да је краљица Јелена била: „отъ племя царьская, отъ рода же фрєнчьска“. Dr. Ник. Крстић и К. Мандровић веле да је рођена Балдувина II-ог. Мајков, да је „немачког рода“. У банићи, да је „француског па царског рода и прво образованија“. Младеновић да је кћи Балдувина II-ог. Нејачевић и Бранковић је називају кћерју француског краља („Francuskoi regis filia“) и т.д.[1])

Стпар, пак, о пореклу краљице Јелене овако регулише г. Ђ. С. Срећковић:

Краљица је Јелена по оцу своме од француске породице de domo Chierz. Француском краљу Луденвигу IX. била је сестра од тетке, а Балдувину II. нека рођакиња. Она је најпре, по Балдувиновој настојавању била жиненена јконијском султану у харем, као залога мира и савеза између Балдувина и тог јконијског султана. А када, пак, јапејски император Ватацеје уништи тај савез, Балдуин ступи у преговоре са српским краљем Урошем и да му Јелену, своју рођакињу за жену.[2])

Јелена је носила титулу: „Regina de Vetoc, hoc est Mysiae Inferioris, in partibus Albaniae“. У нашој је историји позната под именом „Бронићка Краљица“. Иначе је она називана: Јелена, Јелина, Јела, Јелача, Јелина, Helena, Helena Francica.[3])

Драгутинови родитељи својој побожности давали су уобичајени средњевековни израз: у грађењу и обдаривању манастира, у наклоности наспрам цркве и свештенства. Краљ је Урош подигао манастир Сопоћане и Данило јако истиче његову побожност, предавост вери, богобојазљивост. Краљица је Јелена била врло жена, побожна, потпомагала сиротиње и немоћнике, „ниште и убоге“, обдаривала цркве и манастире и њихове службенике, (по Трогонцу) подигла неке манастире. Данило о њој с великим одушевљењем говори и упоређује је, шта

---

[1]) Дан. Жив. стр. 8, 58. — Вукд. Жит. стр. 165. — Гласник LIII стр. 85. Arkiv Kyr. вв. III стр. 11. — Гласн. V стр. 43. — Гласн LIII стр. 36—37. — Гласн. IV (XXI стр. 320. — Дерк. Спом. Срем. III стр. 100. — Шаф. Рамај. Ист. стр. 46. — Ковач. и Јован. Ист. стр. 93 изд. 1880—1886. Гр. Вукан. Срби и Турци XIV. и XV в. стр. 67. — Кунт. Нонр. стр. 48. — Е. Мекир. Нутгеу. ист. стр. 92. — Мајк. Ист. стр. 49 — Угљан. Ист. стр. 105. — Новак. Ист. Цркв. Гопут. стр. 91. — Рајић Ист. II стр. 478. — Виндиш. Ист. I стр. 167. — 108—Нејач. Ист. Бесг. стр. 214, 216—217

[2]) Срећк. Ист. II стр. 132.

[3]) Срећк. Ист. II стр. 132. Дан. Рачк. III стр. 317. Нејач. Ист. Бесг. стр. 199.

[4]) По Нејачевићу-Стефановићу (Ист. Бесг. стр. 218) Орбини узима да је Урош I-ког четврти син: Драгутин Дрмбољанац, Милутин и Стефан. То се исто узима и у новијој књизи Каталога Државног Архива Mletačkoga (Дубр. изд. од 1841. год стр. 10—15.

[5]) Дан. Жив. стр. 5, 7, 48, 68, 69, 73, 75, 76, 87, 88. — Ив. Нови. Жит. стр. 164.

[6]) По Нејачевићу-Стефановићу (Ист. Бесг. стр. 218) Орбини узима да је Урош I-ког четврти син: Драгутин Дрмбољанац, Милутин и Стефан. То се исто узима и у новијој књизи Каталога Државног Архива Mletačkoga (Дубр. изд. од 1841. год стр. 10—15.

важају дужност, коју оним уговором на себе примају.

6. Кад ови буду толико кажњавани, да се на њиховог имања паунџија више допунити не може.

19. У случају чл. 21- под а, каунџија ће им пропасти у корист општинске касе без икакве парнице, а њихов материјал општина одузети и њиме се бесплатно служити до год се не снабде са довољним средствима за пресно мртвацо.

Тај возни њихов материјал неће бити општина дужна откупљивати, али ће њиме, док се њиме служила буде, о своме трошку ранити, а таксу у своју корист наплаћивати.

20. Вуковић и Нешић дужни су откупити сва општинска мртвачка кола са прибором, по процени, коју ће извршити одређена комисија решењем одборским од 22. Јануара, 1898. год. АБр. 751. у коју ће увн и један процењивач од стране уговарача г.г. Вуковића и Нешића и исказати општини процењену вредност овако једну четвртину да положе одмах, а остале три четвртине да исплате у месечним ратама за једну годину дана.

21. Општина Београдска задржава право преноса до трошка оних мртваца, који су услед заразних болести умрли, које се сахрана врши изходно особеним санитетским правилима.

Пренос оваквих мртваца они ће моћи вршити само према писменом одобрењу надлежне санитетске власти и општинског суда онако, како наредба гласила буде.

22 Овај уговор неће сметати да и други грађани врше пренос мртваца по одобрењу општине, пита прилати општини право, да и са другим лицима овакав уговор, а под истим условима, закључи.

У том случају бесплатан пренос мртваца вршиће сви уговарачи (сопственици мртвачких кола) подједнако и онако, како суд општински наредио буде, према овоме новом материјал моћи ће се, ако Вуковић и Нешић закључали буду, уманити, — замењивати и поносити дамама уз краља Белу бели ги и Урош и његови синови Драгутин и Милутин.[1]) Ту су Уросеви синови имали прилике да се упознају са западњачким витешким забавама, којих је било и у наше средњевековне властеле.[2]) Ту су се, можда, западне даме чудиле кожуху и простом народном одезу Уроша I-ог; симпатисале мирном и сањалаки Драгутину, а одушевљавале се дрским и поноситим Милутином.

Пре него што бисмо напрали ову главу, мислимо, да је овде најприродније место проговорити нешто о имену краља Драгутина.

Данило Драгутина редовно назива краљем *Стефаном*, а на крштењу, ведя архиепископом Данило, добио је име *Драгутин*. Неки га летописи називају и *Стефаном* и *Драгутином*, а неки или само *Драгутином* или само *Стефаном*.[3])

(Настаиће се)

[1]) Сам истина тог уговора нема изричитог међународно-правног неједнаког односа, који су се врло брижљиво потписивали: *Ista pacta Bandoro, Dodoneve, Cetrone, Kuloe, Servico, Godizoi, Ladomerice, Cuhenice, Bodzirkoque regno ista sita.*

У том се потпису, поред имена појединих свештеника и: *Cvetkone regni Serbiae* и *Bogdankone Illico sino, Gostiteve regni Serbiae*, јављају имена:

Ilda и вр. Theiter Mec. Hung. I. reg. 207. — J. H. Takiliti: Mon. Hist. Sig. reg. etc. Engr. etc. Vol. I. Engr. 1889. reg. 98, 106. Turin. Mon. Hung. I. reg. 244, 295, 300 etc. — Reg. Arc. ca. VII reg. 19—21. — Repar. Hist. Serv. стр. 221—222. — Klaić Pavj. Banac str. 92.

II

Одборник г. Стеван Максимовић примећује, да би добро било, да се овде стоје предложи и у остале дане а не само уторником и петком.

Председник је одјашио.

да је одбор она дана дана одредио за маркиеза трг у Београду, а ако но дотера и у друге дане стоку, — трг му неће бити затворен.

III

По прочитаву акта Управе вар. Београда и неких одељака АБр. 6344, 6412, 6357, 6385, 6515 и 6616, којима се траже уверења о владању и виновом стању извесних лица, одбор је нашао,

да је Светозар Гавриловић бив. чиновник монопола, добар владалац и средњег имовног стања; да су му непознати: Марко — Марко Стевановић — Тикић, кочијар Марко Томајек бив. шпемионац, Василије Нешовић бив. чувар осуђеника, Владимир Алексић пекнер и Стоја жена Спасе Вељковића овд. тапизана.

IV

Председник износи одбору на шкиљење жалбе, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитаву тих жалби СТБр. 2966 2678, и 2751, одбор је нашао напшење,

да се молиоцима Јовану Е. Марковићу баканину, Дру Стевану Марковићу за Ђорђа Папанекса и Дру Славку Ј. Грујићу могу дати тражена уверења о њиховом породичном односу.

V

Председник изнесиа одбор, да је суд општински решењем својим од 15. Сент. о. г. АБр. 6410 одредио року зебу од 23 жара ко изазвану и да се зеб прозује по 23 жара у тежини од 1067 грама, пошто је цена житу за пређих 15 дана била 14 динара.

Одбор је прихво к знању,

оно решење суда општинског.

VI

Председник изнесиа одбор, да се одборска комисија са проценицом, одређеним од Б. Вуковића и Б. Нешића, процењена стварн што се њиме уступити Вуковићу и Нешићу и то: 4 мале

родитељску љубав, своју наду, своје јаке религијозне осећаје.[1])

Према оиданашњи начину васпитавања и савременом духу, Драгутин, о коме су се родитељи тако јако бринули, и није могао друкчије васпитање добити, до чисто религијозно. Поред његове мајке, чију побожност и хуманитарност тако јако истиче архијепископ Данило, учитељи су му били калуђери. Велика родитељска љубав и попустљивост, учинила су Драгутина човеком слабим, несамостаним и врло повољним страним саветима и утицајима; а религијозно васпитање остављо је дубоки траг у његовој души: Он је благ, тих, побожан и, шта више, весео, краин бигота. И то религијозно васпитање, које је на себи носило потпуни песимистични карактер у духу Хришћанске Религије, главни је мотор, као што ће се то доцније видети, у неким његовим одлукама, корацима и раду његову.

Када је Драгутин дорастао, краљ му је Урош дао титулу *Млађи Краљ*; почео га уводити у државне послове; у свечаним приликама давао му место и уважење достојно једног краљевског престонаследника. Да је ово све доиста било, назаимо потврде у потпису уговора мира, који је 25. Јунија 1271. год. угарско-хрватски краљ Стевап V закључио са чешким краљем Отокаром II. У том се писменом уговору мира у потпису спомиње поред имена краља Уроша и име Драгутиново са атрибутом *junior rex Serviae*[2])

Још у једној свечаној прилици на великолико година пре тога, назаивно Драгутина уз раме његова отца.

Угарски краљ Бела IV иаао се, да ће спријатељене са Отокаром II бити назора Пољичког Мира. С тога он испроси за свог млађег сина Белу, хрватског бана, Кунигунду Бранденбуршку, нећакињу Отокара II. Свеченину венчала са турниром, о чему се толико приповедала оба двора и у пред разгалашавало, била је 1261 г. 5 Окт. по нопом на летњи месту, на утоку Фпшаве у Дунав. тра ииље ниже од Веча. Међу сјајно одевеним витезовима и зе-

[1]) Ган. Жив. стр. 11—12. — Нанд. Жет. стр. 165—184.

[2]) Сам истина тог уговора нема изричитог међународно-правног неједнаког односа, који су се врло брижљиво потписивали: *Ista pacta Bandoro, Dodoneve, Cetrone, Kuloe, Servico, Godizoi, Ladomerice, Cuhenice, Bodzirkoque regno ista sita.*

У том се потпису, поред имена појединих свештеника и: *Cvetkone regni Serbiae* и *Bogdankone Illico sino, Gostiteve regni Serbiae*, јављају имена:

[1]) Т. Вић. Рад. Нст. I. стр. 350—358. Свештеник краља даје податке ту тврдњама. — Starine. Изд. Југ Академ. I стр. 237, 284—285. —

[2]) Ст. Новак. Ст. Срп. Војска стр. 97—111.

[3]) Јан. Жив. стр. 11—12 и 13. — Ин. Нанд. Жет. 165—166 и т.д. — Љуб. Стој. Спом. III. стр. 94, 100, 103, 105, 122, 139, 190. — Ник. Павић. Лет. стр. 52.

3 мартинка коза, 5 пари старог одећа да почеђаме, 4 кило са пиринчем за кочијаше; 2 кило прше за кочијаше, 3 порцијаше прших за ране и једнак сторж напут са пиринчем за кочијаша и нашла да све ове ствари прође три хиљаде и три стотине динара у сребру.

По прочитању тс процене, одбор је решио,

да се по истој процени уступе побројане ствари Вукосављу и Нешићу за три хиљаде и три стотине динара у сребру и да се према утопорју исплате.

VII

Председника извештава одбор, да је законом од 23. Јула о. г. укинуте право општине београдске да концесионише месне на пиће, и да је сва механичко-занатска, која је до сада право дрвене неђ закуп, подиже мождру, да му се прати закупља коју је положене за онај закуп.

По саслушању овога и по прочитању те молбе АБр. 6849, одбор је решио,

да се кауција положена за закуп акциза прати сеиаљу механичко-кафанском, пошто се од осиаеа наплати сва закупна цена до дана, када је ово право општинско престало, према закону.

VIII

Председника извештава одбор, да је одборске повереништво довршило преглед рачуна општинских за 1897. год. и да је иедиео извештај.

По прочитаку тога извештаја АБр. 6184, одбор је на предлог одборника т. М. Арсенијевића решио,

да суд општински одиах предузме корак, да се све примедбе, у овом извештају подиесене, изврше и да узме одговор од свију оних општинских органа, који су према оном извештају неправилно радили, па да суд у року од месец дана подиесе одбору извештај о учињеном. Рок овај да се рачуна од 24. Сепг. о. г., а ако се у томе року не може све да изврши, да се од одбора тражи продужење.

IX

Председник извештава одбор, да је општина експропришући имање наследних Хаџи Ристе Поповића за регулацију, остала дужна за ово имање 48.000 дин. и да је једна од обвеза издатих за 10.000 дин. које је рок прошао, поднеть на исплату, има већ више од месец дана и да протекли ове трошк поште по то исплату имаће Ће употребити заиов средства. На ово је регулационом одбору неки новаца, пита одбор одакле да се плати ова сума.

По саслушању овога и по прочитању молбе Аћрама Лемића, овд. земљо., прибраних прва сопственика неприке, АБр. 6206, одбор је решио,

да се ова сума у 10000 дин. исплати из привремене позајмице од 1.000.000 дин. која је раније одобрена за исплату општинских привремених дугова а на терет ре гулационог фонда.

X

На предлог суда општинског АБр. 6206, одбор је решио,

одобрава се кредит до пет стотина и тридесет и шест динара за оправку општинских кантара, у колико не стигне сума будетом одобрена за ову годину на ону потребу. Кредит овај да падне на терет будетске партије за општинске зграде и школе.

XI

По прочитаку молбе страдања мсс' пок. Јов. Аксића АБр. 5360, да општина отхуни имање мисно на улиу Косанчи и Краљевића Марка улице за школску потребу, одбор је одлучио,

да се ова понуда упути на оцену и извештај истом оном одборском повереништву, које је одређено на понуду масе пок. Боже Келеновића и осталих.

XII

Председник извештава одбор, да је Српско друштво за клање и прераду стоке, изјавило на текст уговора, ако је одбор општински решио и према томе њиме жели ио стоји на путу, да се овај уговор потпише и потврди.

По саслушању овога и по прочитаку целокупне текста уговора и друштвеног акта АБр. 6227, одбор је решио,

да овај уговор са Друштвом за клање и прераду стоке потпишу и ише општине председник и деловођ, одбора и да се исти објави у општинским новинама.

XIII

Председник обавештава да су на дневном реду за решавање примедбе главне контроле на рачуне трговачке, покуда Кесу-а и Марковића за зајам и имовине родова, извештај комисије о покућеној кући.

Одбор је одлучио,

да се сва она тра предмета одложе за другу коју седницу.

XIII

По прочитаку молбе Драге Ђорђевић упућене школе за женске радове, АБр. 6348, којом моли за повлаку потпору, одбор је после поименичног гласања са 21 гласом против 3, решио,

да се ова молба одбаци.

XIV

Председник извести одбору на решење извештај комисије о уступању општинског земљишта Друштву велосипедиста за трајење ходарног велодрома.

По прочитаку тога извештаја АБр. 6333 одбор је после поименичног гласања са 13 гласова против 11 решио,

да се у овом извештају означено земљиште на тралишту уступи Друштву велосипедиста на бесплатно узимање за трајење велодрома под погодбом, да та општина може у свако доба, без икакве накнаде друштву, узети натраг чим јој исто буде затребало. А узимање може трајати најмање двадесет година.

XVI

Председник саопштава одбору, да према уговору истине Управнику општинске трошарине г. Милану Симићу, рок истиче 1. Јануара 1899. год. и да Ће се у врио седници за оном о томе решавати.

Одбор је примио к знању,

ово саопштење.

ОБЈАВА

Општина београдска држаће следеће licитације и то:

На дан 6-ог октобра о. г.

Лицитацију за давање под закуп општинске куће у улици „скадарској" бр. 15. која има шест засебних квартира са подрумом и шупом.

Закуп почиње 1-ог Новембра т. г.

Кауција се полаже у 100 динара.

На дан 7-ог Октобра т. г.

Лицитацију за давање под закуп општинске куће у улици „Краљице Наталије" (Аскаријској) бр. 20. која има пет соба, са подрумом.

Закуп почиње 1-ог Новембра т. г.

Кауција се полаже у 100 дин.

На дан 8-ог Октобра т. г.

Лицитацију за давање под закуп дна општинска дућана у „дубровачкој" улици под читаоницом до Саборне цркве.

Кауција се полаже у 100 дин.

Закуп почиње од 1 Новембра т. г.

На дан 9. Октобра т. г.

Лицитацију за давање под закуп подрума под школом код Саборне цркве, који се може употребити за оставу пића, а и за магацин. Закуп почиње 1-ог Новембра тек. год.

Кирија се плаћа годишње у напред.

На дан 10 Октобра т. г.

Лицитацију за давање под закуп подрума-леденице код „Текије" до Гзак. полицајце. Кауција се полаже у 50 дин.

Закуп почиње од 1-ог Новембра т. г.

На дан 12. Октобра т. г.

Лицитацију за давање под закуп подрума-леденице знана „Пинин изнор" у „Дубровачкој" улици. Кауција се полаже у 50 дин.

Закуп почиње 1 Децембра т. г.

Лицитација ће се држати у економском одељењу општине означеног дана почев од 2 сата по подне, где се могу видети ближа изнешћа и услови сваког дана.

АБр. 6887. Од суда општине београдске 30. Септембра 1898. год. Београд.

ОБЈАВА

На основу одобрења господина министра народне привреде од 15. септембра ове године ПБр. 6013 општина трговачка држаће трговини пазаџур у дане 6, 7 и 8 Октобра ове године.

На овоме пазаџуру поред стоке продаваће се и сви ово-земаљски производи законом дозвољени.

Суд ово-општинска објављује овај пазаџур привредницима и трговцима ради знања.

Од стране суда општине трговачке 22. септембра 1898. године Бр. 2186. Трговац.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварторе: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од себе и кућиље или њиве дућана са собом — — — — — — 0·25 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — — — 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од хамене са кухињом, од готованице са кухињом без питаје — 1·50 д.

За кварторе: Дорћолски и Палилулски

1. Од себе и кућиље или њиве дућана са собом — — — — — — 0·20 д.
2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом — — — 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кухињом, од хамене са кухињом, од готованице са кухињом без питаје — 1·— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АБр. 9449.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 542—98. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 13. ОКТОБРА 1895. | Број 36.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА ЈЕ:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За стране земље на годину . . . . . 9 „

ИСПОРУКУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ НА ОШТИНСКИ СУД А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ПРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

24. Септембра 1895. год.

Председник председава г. Н. Д. Стојановић, претседник главног суда уз г. Н. Ј. Рајић, Ст. Николић и Коста Симић од одборника бив. гг. Др. Јовановић, Др. Стојан Нарандић, Дим. Живковић, Д. Димитријевић, К. С. Живојин, К. Н. Јовановић, Гаврило Ђ. Лазић, Димитрије Стефановић, Р. Драгићевић, Васа Николић, Д. М. Берберић, Стојан Младеновић, Ј. М. Јаковић, Стојан Милосављевић, Н. Н. Стевановић, Др. Јован К. Чучић, М. Ј. Марковић, Живојин К. Илић, С. Ј. Аврамић, Никола Недељковић, М. Константиновић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 17. Септембра о. г. и примљен је без примедб.

II

По прочитаку акта Управе пар. Београда и њених изелаза Абр. 6591, 6589, 6538, 6540 и 6610, којима се тражи увереље о владању и имовном стању изелених лица, одбор је одлучио,

да је Степан Добривојевић адвокат доброг владања и средњег имовног стања; да су доброг владања и сиротног имовног стања Живко Аранђеловић трг., Драгутин Јовановић згуман, Вероника Вирац, бабица; да су му непознати Анка жена Алексе Думића бремзера, Петар Поповић и Миленко Бирешић чувари осуђеника.

III

Председник изложи одбору на решење предлог Управе општинске трошарине, о томе, како да се контролише наплата такси на вино и ракијницца пића.

По прочитаку тога предлога Абр. 6220 и изјашњења судске комисије о овом предлогу Абр. 6393, одбор је решио,

да се овај предлог Управе трошаринске привремено усвоји, и да се по њему поступа све донде, док одборска комисија не проучи ово питање и не поднесе предлог за боље и цреснисније напајашње и контролисање овог трошаринског прихода. Чланови комисије за проучавање овог предмета да буду г.г. Др. М. Т. Лека, Стев. Максимовић и Васа Николић одборници, В. Ј. Рајић и Коста Симић чланови суда и Т. Милошављевић надзорник општинских кантара.

IV

Одборник г. Стев. Максимовић, предлаже, да се трошаринска такса на вино спусти у тој мери да но вора бити повећања таксе, кад се вино пије из реона трошаринског надзора ће, да у томе случају буде више прихода од такса на вино.

Одбор је одлучио,

да се овај предлог упути на проучавање и оцену одборском повереништву раније одређеном за решиниу тарање трошаринске.

V

По прочитаку молбе Ђорђа Р. Васиљића Абр. 6456 да му се крати трошаринска такса плаћалска на дрва, која је наверено за зидеу у 1894. год. и по прочитаку изјештаја Управе трошаринске о овој молби, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

VI

Поводом изјештаја Управе трошаринске о молби Ђ. Р. Васиљића, на којег се види, да трошаринска такса на дрва за гориво, доношена из Србије, није наплаћивана ене до 1897. године, одбор је на предлог одборника г. Љ. Живановића одлучио,

да суд општинска учини напомену, зашто таксе трошаринска није наплаћивана на дрва за гориво, доношена из Србије, па да поднесе одбору изјештај.

VII

Председник изјештава одбор, да крајем ове године истиче рок уговору закљученом између

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИЧКА РАСПРАВА

Мотто: *„...Nam dissimulare et favisse plerisque illius aetatis principibus non tam vitium nostrae adulationis habuerit“...*

Sallust. Cat. Cat. cap. 1.

„.....Драгутинови је владао више без мешања и смешно“.....

Нст. Конст. и Јован сп. 107.

НАПИСАО

Н. М. КОСТИЋ И Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

Рад награђен са 400 динара краља међународном наградом од 10 Јунија 1891. г.

(НАСТАВАК)

Ну, поред оних познатих извора, постоји још једна група интересантних али са свим усамљен. Сеченичка Летопис, ва име, извора Драгутина *Дрогославом* и то два пута једно за другим.

„.....Са же Стефань сь кира Тлѣномь роди и. сына: Дрогутина (sic!) и Милоутина, ине нареценихь: Дрогутина!) Стефана краља и Милоутина Оурошка краља.“)

Заинтересовани о овом чудноватом навову, ми смо ову публикацију г-на Љубомира Стојановића сравнили са публикацијом Павла Јосифа Шафарика. У Шафариковој публикацији, која се у нечему и у ортографији разликује, од публикације г-на Љубомира Стојановића, нема те неправилности. Ми не можемо констатовати од куда долази ова двогренница у називима. Могуће је, да је Шафарик узео неке ортографске кореније, које се њему свиделе, или је, пак, погрешка у самом летопису.

Судећи по поузданим споменицима, може се са сиим увети: *Да је Драгутин добио ово име од крштења, као што и АВ. Дакић II каже, и да му је то име било више „пословично“. Он се сам тако (Стефан) звао и потписује.*[1])

III

Које се године Драгутин оженио? — Драгутинова женидба — Чиме је он ван свих Катарине, Драгутинов жени? — О смрти краљице Катарине. — Митина пријатељства и сродства краља Уроша I. са мађарским краљем Белом IV-им. — О зараћења у обласама мађарског краља са „браћом утехом“. Које ће године краљица Ирина Србији из тих домаћих утицаја? — Да ли су удвојена за краља краља Уроша II

Колико је нама познато нема споменика, који би посведочили, које је године била Драгутинова женидба. Дапило, чији су хронолошки подаци са сиим недопадни, о томе ништа не саопштава. Он, на име, вели да су га родитељи оженили, када је пунолетним постао.[2])

У осиудиња споменика, који би вирчно означили годину или пак само напоственији време Драгутинове женидбе, не може се предиио одредити година Драгутинове женидбе. Пра сем тон, може се ипак одредити горња и доња граница времена Драгутинове женидбе. У већ помеиутом писменом утопору, којиј је године 1271. закључио мађарски краљ Стефан V са краљем Отокаром II-им, у потпису помиње се Драгутин као млађи краљ и Стефанов зет. Претпостављајући, дак, да је средство између Урона и Беле заснивано после рата између Беле и Отокара г. 1260, у ком ми рату Урона видимо као савезника Белина, на основу те, дакле, претпостављене жеље се узети, да је Драгутинова женидба била после 1260 године. Дакле: Драгутин се оженио неђе у времену између 1260—1271

---

[1]) Љ. Ст. Сион III стр. 130. — Шаф. Рад. Лет. стр. 60.

[1]) Љуб. Стојан. Сион. III стр. 15. Сион. Кр. Ак. IV. стр. 10. — Даи. Ручн. III стр. 178, 185, I стр. 105. — Шафарик са нашим Јужнос. Ист. Ljb. III. изд. XXX. у 273. — Наша Новица у својем питању за назива свог Стефана Драгутина

звучи: Ујеш. Мотиш Нашр. I стр. 373 и DCV. стр. 377—378 и DCX. Најач. Нов. Загр. стр. 246, 267, 288. Arkiv. Kirk. kdj. II стр. 10 г. 1291. — Врлинској, го називи *Великом Стефанеки*?); *Великом краљ Дечи Нејаки, Јастог сог Јов*, називи Stephanus Magnus. Коришћен сі сам ово извора Jahrbücher etc. Arkiv. III. стр. 14. Такође. LIII стр. 17.

[2]) Дан. Жив. стр. 13. Нов. Жит. стр. 107—148.

општине и г. Милана Савића, управника општинске трошарине о његовом службовању с тим, да њен одбор не жели, да се ово утврђено стање и даље продужи, да се има отказати на три месеца раније.

По свршетку овога и по прочитању нареднје председник АБр. 6384, одбор је решио,

да се утврђ. закључен са г. Миланом Симићем, управником трошарине о његовом службовању откаже. О даљем службовању г. Симића, да се другом приликом решава.

XIII

Одбор је одлучио,

да се решавање о понуди Косу-ћ и Марковића за зајам и радове, одложи за другу коју седницу.

IX

По прочитању молбе Стевана Стојановића АБр. 6956, која правце конкуренције, којом моли за помоћ, да би школовање могао продужити, одбор је решио,

да се Стевану Стојановићу нада из општинске касе а из партије на светковине и заветне као помоћ једна стотина форинта аустр. вредности, којом сумом има платити школарину за ову годину.

РЕДОВНИ САСТАНАК

1 Октобра. 1888, год.

Председник председник г. Н. Д. Стевановић; присутни: чланови одр. г.г. К. Ј. Рајић и Коста Савић од одборника беше г.г. Стеван Младеновић, Васа Николић, Р. Дамјанић, Илг. М. Чокорило, Др. Стеван Марковић, И. Н. Стојановић, Гавра Стојановић, Данила Стефановић, Младен Ј. Марковић, Радул О. Јакић, М. О. Петровић, Др. Јеле, Коста М. Ђурић, Стеван Младеновић, Ранчић, М. Савић, К. К. Јакарелић, М. Арсенијевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 24. Сент. 1888. год. и примљен је без измена.

II

Одборник г. Ст. Младеновић пита: а. зашто се не изврши регулисање „Вароши кнеже" и не направи нодела плановић; б. зашто се не позове одборска комисија, да одреди места за дрварске слагалишта и к. зашто набављена дрва за горњо стоје још на улици и не унесе се у пијаце појединих кољена.

Председник је одговорио,

а.) да се за извршење регулације „Варош кнеже" ради; б.) да ће се поменута комисија сазвати одмах и в.) да је комисија призвана и сложена дрва прегледала и поднела извештај, да ета ће одговарају погодбама односно спалама али да дневници не прелазе на овај извештај и због тога дрва од општине још нису примљена.

III

Одборник г. Мидут. Ј. Марковић примећује, да Берђе Вајсерт још и данас узима општинско земљиште између његове пиваре и жедовушког потока, а да у опходишном обруту општинском није предвиђен никакав приход од тога, као што је то раси за сада било.

Председник је одазно,

да у име суда прима ову напомену и да ће наићдети и урадити што треба, да се интереси општински заштите.

IV

Одборник г. Гавра Стојановић саопштава, да општински органи налажују по 0·20 динара од сваког пола воја на жарски трг воду, а да се на другим трговима то не чини.

Председник је одговорио,

да се та наплата прши само од оних, који са својих кола крчме робу и да се та такса наплаћује у име пијачарине. На другим трговима се то не чини с тога, што се таме наплаћује пијачна такса.

V

По прочитању акта Управе пар. Београда и њених изласка АБр. 6670, 6673, 6807, 6804 и 6934 којима се тражи уверења о наплати и имовном стању имовних лица, одбор је нађано,

да је Ваљеја Карамићловић, кљч. овд. доброг владања и средњег имовног стања; да су му непознати: Андреја Стојановић, знаничник жел. дирекције, Божа Јовановић брзојав, Лепосава жена Михаила Недановића служитеља, Живко Лазић писар адвокатски, Јован Недељковић звани Регуза зидар, Милан Јовановић „Таншитер" зидар и Ђорђе П. Јовановић обућар.

VI

Председник нашао одбору да напомене моле, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитају тих молби СТБр. 2821 2888, одбор је њихово мишљење,

да се молиоцима Тих. Ј. Марковићу за Персиду Ј. Марковић и Јелени Ђорђевић и Великиру Петковићу могу дати тражена уверења о њиховом породичном односу.

*

VII

Председник напомиње одбор, да је суд затражио решење своје од 30. Сент. бр. АБр. 6736 односно ову добу за врау полицију месеца Октобра на 24 пре дне. не изгорану, а да се доб продаје по 25 пара у готовини од 1042 грама, пошто је цена житу за прошлих 15 дана била преко 15 динара.

Одбор је примио к знању,

ово решење суда општинског.

VIII

На предлог Управе општ. тошаринске, а ради извршења решења одборског од 24. Сент. о. г. АБр. 6393 односно неатрошења јевтиног вина, што је за привилеван угоднаку, одбор је решио,

да одборници г.г. Др. Стеван Марковића, Гавра Стојановић и Дамјан Стојковић са управником општинске трошарине и општинским хемичарем измере јачину свег вина, које је код приватних на слободном руковању и да подносе извештај Управи трошаринској ради даље употребе.

IX

По прочитању молбе Мих. Јовановића и Сима АБр. 6238 извештаја Управе трошаринске АБр. 6546 којим тражи да у место пртаја од предвиђени дају своје непотрошене ивице за отпушет неплаћено трошаринске таксе, одбор је решио,

да се ова молба одбаци.

X

По прочитању молбе Косте Николића лиценцира АБр. 6460, да му се одобри дозволе

год. Нејачевић узима да се Драгутин оженио 1269. г.; али он не саопштава на основу чега он ту годину утврђује као годину Драгутинове женидбе.')

Чија је кћи била Катарина Драгутинова жена, спомињали и историчари неки не слажу се потпуно у нисказима. Знатно је, пак, то што се у свима казаи карактеристична једноставност, да је Катарина била кћи мађарског краља. Данило пеши, да су родитељи Драгутину узели „кћер од царског племена а мађарске народности", „**дьштеръ отъ племя царьска, и языка ихъ оугрьскаго**".) Врховрвничани Летопис, Трогошан и Бранковић узимају да је Катарина кћи мађарског краља Владислава IV-ог Куманца (*Chron Latrizio, Ladislaus Cumus*), кога Трогошан назива „**Кроилесло**" (место: Куманслао, Dr. Шаф.). Нејачевић, пак, готово поименицчно са Бранковићем, на основу позната писменог утопора од 1271 год., вели, *да је краљица Катарина била краља Владислава ИВ кћи, него сестра.* Катанић узима да је Драгутин имао за жену Јелисавету, кћер мађарског краља Стефана V-ог. По Нејачевићеву сведочанству и Лукарије узима да је Драгутин био оженен оном Јелисаветом (*Elisabetha*),')

Ну, чија је кћи краљица Катарина: пон disputandum; јер је у данашњој српској историографији, на основу позната писменог утопора мира од 1271. год. са свим утрђена: Да је Драгутин био оженен унуком мађарског краља Бепе IV-ог, а херком мађарског наследника престола, хрватског краља и за њено кроме итајерског војводе, доцније мађарског краља Стефана V-ог. Стефан је V. био оженен Јелисаветом, херком несрећног пуиижког војводе Кутена, који ся у книжлиз Монгола под Батуканом од Мађара убијен, осумњичен нападајством и уходством.')

Већина наших споменика никако Драгутинову жену не зову *Катарином*, него или *Катиленом, Катилином* или *Катиленом*. Тако је Данило каже, а исто тако и неки од летописа (као: Сеченички, Врхобребрички и др.). Неки пак талијански споменици називају је или *Катерином (Caterina)* или *Кателином (Catbelina)*.')

') Нејач. Нст. Serv. стр. 221—222

') Доп. Жел. стр. 13. — Шиф. Жел. стр. 167—168. — Гавел. У стр. 46, 174. — Ј. Ст. Сион. III. стр. 100.

Данило LIII стр. 46. — Arkiv. III стр. 11—12. — Сион. IV (XXI) стр. 219. — Нејач. Нст. Serv. стр. 217, 221—222. — Starine IX стр. 77. — Klaić. Pov. Hrvata стр. 66—67. — Вадан. Нст. I стр. 109. —

') Срби. Нст II стр. 151—153. — Кокан. и Јовин. Нст. стр. 93. сл. 95-96. г. — Smič. Rasp. Нст. I. стр. 355—356. Мајс. Нст. стр. 28. — Кад. Нст. стр. 43. Прот. Нст. стр. 48. — Нов. Нст. стр. 44. — Нилод. стр. 117. — Утешк. Нст. стр. 115. — Михал. Нст. 14.

') Доп. Жел. стр. 18, 87. — Шиф. Жел. стр. 168 228. — Гавел. IV (XXI) стр. 239. — Лук. Стеф. Сион. III стр. 129—130, 93—99. — Дан. Рич. I стр. 412. — Гавел. XLII стр. 98. Вад. XVIII стр. 225. —

') Нст. стр. 140 год. 1691. и стр. 92 год. 95-94. год.

Да Урош I Велики потражи пријатељство и средство у мађарског краља, да мађарски краљ ступи у пријатељство и продужење са српским краљем Урошем, изгледа да су и једни и други самим околностима били наганали.

Мађарска је онда била велика и силна држава, на коју је Урош молеан voluens био приморан рачунати. О томе лепо резонују г.г. Ковачевић и Јовановић. По њима Урош, желећи да обезбеди северне границе своје државе и скоро заузети Хум и да у згодној прилици запада Мачком, потражи пријатељство у мађарског краља.') Урош је, дакле, у интересу интегритета Српске Државе и успеха своје запојачаних планова на северу своје државе потражио пријатељство у мађарског краља. Ну, поред онога, изгледа, да је још једна стнар покретала Уроша на тражење пријатељства и савеза са мађарским краљем.

Из историје владавине Уроша Великог знамо ене односе, које је имао Урош I са Балдуином II-ом (1237—1261), Јованом Анделом Комненом, с нижејским царем Ватацијем, с епирским деспотом Михаилом, с Дубровчанима, с бугарским царем Ми-

---

') Нст. стр. 140 год. 1691. и стр. 92 год. 95-94. год.

рок за исплату неговог дуга општинској трошарини, одбор је решио,

да се молењу одобри овај двомесечни почек под погодбом, ако одмах положи једну трећину дуга.

XI

По прочитању предлога Благојева гробљанског АБр. 6501, одбор је после поменутога гласања са 17 гласова против 3 решио,

одобрава се, да се на кономе гробљу направе путеви и стазе и да се исплате из вишка прихода гробљанских. Да се за израду овога направи план и предрачун, у којем да буде изложена цена за израду са ташмајданским песком и са колубарским.

XII

По прочитању жалбе Задруге за подизање домаће индустрије АБр. 1397 и 5824 и извештаја економског одељења одбор је решио,

да се Задруга ослободи плаћања интереса на неплаћену кирију општини; да се сва до сада неплаћена кирија наплати и о даљем закупу закључи уговор са Задругом по прописаним погодбама.

XIII

По прочитању акта Другога трговачког АБр. 6887, којим извештава суд, да по краткоме ни за једног кандидата за председника изборног суда, који су решењем одбора од 5. Авг. 1898. год. АБр. 5021 авкадовани, предлагући са своје стране друге кандидате, одбор је решио,

да одбор остаје и даље при својим кандидатима за председника изборног суда, које је изабрао решењем од 5. Авг. 1898. АБр. 5021. А ако друштво не пристане ни на једног од истих, да се умоли грађевинским санет при Мин. грађевина да он именује председника сходно члану 29 уговора. —

XIV

Председник изнесе одбору на решење извештај комисије о попадања школа за отхрану за трећу школску да свакидашњи ручак.

По прочитању тога извештаја, одбор је после поменутог гласања са 11 гласова против 9 (1 није гласао) решио,

да се овај извештај одбаци.

XV

Поводом решења одборског од данашњег дана, којим је одбачен извештај одборске комисије, о пренадељним покушаја за отхрану шкала за попадску потребу, одбор је на предлог одборника г. М. Арсенијевића решио,

да одборници г.г. Н. И. Стаменковић, Васа Николић, Др. Стеван Марковић, Дим. Карапанић и Коста Рашић, општински лекар и инжинер и један чиновник Мин. просвете, као одборски повереници проуче на којем би месту било најподесније подићи зграду за основну школу за свакидашњи ручак и да подвесу одбору извештај са мишљењем.

XVI

Председник извештава одбор, да је суд општински расписао стечај за израду плана за уређење доњег калимегдана, и да је водитељ одређеном року истога 3 плана.

По саслушању овога одбор је одлучио,

да подвете планове за уређење доњег калимегдана председају и поднесу одбору извештај са мишљењем г.г. Коста Д. Главинић и М. Капетановић одборници и Андра Стевановић, проф. Вел. Школе.

XVII

Председник изнесе одбору на решење акт Главне Контроле, којим се тражи обавештење о извесној трошаринској пресији.

По прочитању тога акта АБр. 3237 и извештаја суда и управе трошарине АБр. 6684 из тих се акта, да се одвоман досмрнати налазе у Главној контроли, одбор је одлучио,

да се умоли Главна Контрола да поиште суду одвоман документа, како би могао поднети тачан извештај, који Главна Контрола тражи.

РЕДОВНИ САСТАНАК

9. Октобра 1899.

Председништво председника г. Н. Д. Стевановића; присуствовали чланови суда: г.г. К. Ј. Рајић и Живта Симић; од одборника биће: г.г. Н. И. Стаменковић, Јов. Живковић, Стева Милојковић, Д. М. Тодоровић, Ив. Капетановић, Др. Стеван Марковић, Ў. Драгићевић, Ест. М. Чолић, Глиша Стојановић, Димитрије Стојковић, Ранко С. Јовић, Др. Лева, Коста Д. Главинић, М. Савчић, Ј. М. Јовковић, Милутин Ј. Марковић, С. Аврића.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 1. окт. 1899 год. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 7003, 6911, 6967, којима се траже уверења о владању и иошном стању извесних лица, одбор је изјавио,

да је Ђорђе Илић конач доброг владања и скротног иошког стања; да су му непознати: Сава Ракић слуга, Јован Недељковић и Милан Јовановић, зидари.

III

Председник изнесе одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном одношу. По прочитању тих молби СТБр. 2871, 2935, 2936, 2872, 2914, 2937, 2740 и 2934, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцима Лазару Бебићу, таљигашу, Лазару Јовановићу, таљигашу, Живојину Дејчићевићу, земљодељу, Стевану Бебићу ткачу, Јовану С. Милошановићу дрварју, Леви Трајковић удовој и Михајлу Новаковићу обућару могу дати тражена уверења о њиховим породичном односу; да се Ангелини Д. Михојковићки не може дати тражено уверење.

IV

По прочитању извештаја грађевинског одељења СТБр. 8000 и у смислу са решењем одборским од 3. Сент. о. г. Гбр. 2007, одбор је решио,

одобрава се кредит од десет хиљада динара из прихода трошаринских за наспипање оног дела баре Венецијске, што лежи између жагиног трга и пруге халада за нечистоћу. За наспипање осталог дела баре

ханлом, с Карлом Анжујским. У односима са овим владаоцима особито се истиче његова успешна радња у ненапу у умутрашње ствари Бугарске Душане, и у претповрема и уговарању са Карлом Анжујским. После смрти Калимана II-ог Уроша усне да подигне на бугарски престо свог кандидата Константина Теха. Нетов, пак, рад, као рад једног савезника Карла Анжујског, нисе је на себи тин дипломатске вештине. Уроша је сарезљиво гледао да заштити своје интересе, и, с највећом обазривошћу, чувајући се какав не промишљена корака, гледао је да у акцији анжујске Карла, свог владаоца високих планова. Да би у томе своме раду, у рату на јужној и источној граници своје државе, Урош могао рачунати на појачан успех, разуме се, да се он морао трудити, да Мађарска не буде у непријатељском расположењу према њему.

У Мађарској је тада владао Бела IV, овај енергични мађарски владалац, али несрећна сгал, који својом судбином јако опомиње на нашег краља Уроша. За његове владе десила се пад страховита монголска најезда пад Батү-Хаком (1241—1242), чији су таласи заљуснули мало и Српске Земље. Тада су Монголи, којима је Мађарска после битке под реке Шаја била са сним отворена, допрли чак у Далматинско Приморје, где су без успеха опсађивали Клис, Сплет и Трогир и по мору пљали самога краља Белу IV-ог. Када су, пак, Монголи отишли из Мађарске, због смрти великог хана Октаја и због следствене оничке пометности, Бела је могао брзо да своју земљу подигне из згаришта и пустоши, да је поткупо опорама и привилегијама. Он Мађарима даје Далар и неке приморске градове. У савезу са чешким краљем и једној одсудној битки победи Фридриха Свађалинога, последњег Бабенбергова. Од Фридриховиих земаља, по погодби са Отокаром II. од г. 1254., он доби Штајерску са Оћеваром, који се био оженио једином наследницом аустријских земаља. И Босна и Хум били су му потчињени. Радећи Андријевић, жупан у Хуму, назива се клетвеником мађарског краља.

За време Беле IV Мађарска је, дакле, била јака и Урош је морао рачунати на њу. Што је значајно, Урош је био не само у добрим и пријатељским односима са мађарским краљем Белом IV-им, него је, шта више, ступао и у сгварном савезу. У боју код Кроасенбруна (Kreissenbrun) г. 1260., у којем је Бела IV. тако несрећан био, на којем је међутим Штајерску изгубио, у том боју ми налазимо у мађарској војсци и једно одељење српске војске, које је Урош послао Бели IV-ом. То је, дакле, доказ, да је Урош био у сгварном савезу са Белом IV-им.

Неки српски летописи, особито старији, наносе да је Урош имао непповољне ствари претрпео од Мађара.[1]) Без сумње је Бела IV, у своју агресивној политици, распространио своју освајачке планове и на Српску Државу. Отуда је, пада, и произашло установљење Мачванске Банповине, која је као нека мађарска маркграфија била према Српској Држави.[2]) Трпопиви пакнели, да је Урош ступио у средство са мађарским краљем, што није смео ратовати против Мађара, јер сплни бех.[3])

Ну, не само да је Урош самим оналиозитна био праморан да потражи пријатељство и средство у мађарског краља, него, шта више, ствари показују да је сличним оналиозитна и сам краљ Бела био нагнат да буде у добрим и савезничким односима са српским краљем Урошем. Због штајерског питања, које је попао 1299. год. остало акутним, Бела IV принремао се на одсудни рат против Отокара II. Укључујући да јеОтокар јачи, Бела је морао потражити

[1]) Дуч. Сплитски, Сисинова III стр. 93. — Такоп. 53 стр. К. Шиф. Рашк. Ист. стр. 92.

[2]) Зарина, Шиф, бев Историје. стр. 284

[3]) Глина. У стр. 49.

између железничке станице и вароши, да се растиње стечај, као што је раније решено.

V

На предлог председника општине а услед молбе Северовића Дабића инд. инж., пријемника краља Петра Српскога, капитала АБр. 7019, одбор је решио,

да се решење одбора општинског од 9. и 16. априла о. г. АБр. 1928 измени, и да гласи, да се Петру Стојковићу пратн аренда касапска на извесну част из вишка прихода од касапске аренде, ако каснног у овој години буде.

VI

На молбу Задруге за подизање домаће индустрије и на предлог суда општинског одбор је решио,

одобрава се, да се пред буџетом предвиђене суме, за ову годину на калдрму и друмове у 50.000 дин. може утрошити за вештачу равнје отвочетих а у овој години довршених радова на калдрисању улица и сума од четрдесет и пет хиљада, седам стотина педесет и четири дин. и четири паре, што има општина да прими од Управе Фондова од наплаћене калдрмије у прошлој години.

VIII

На предлог одборника г. Косте Д. Гавазњака одбор је решио,

ставља се у дужност суду општинском, да надележним путем наплати од државе ову суму, коју је она од прихода од калдрмине у 1897. год. утрошила на калдрмисање дворишта и ходника царинарнице београдске, пошто општина није по закону дужна, да овај трошак сноси.

IX

По прочитаној изјавтаја гл. књиговодства, по којој је остало из ранијих година још неизвршених рачуна за потребе општинске и за регулисање вароши у суми од 144,716·38 дин., одбор је решио,

да се сума дуга у шездесет девет хиљада две стотине тридесет и два динара и 27 пара, исплати у овоме списку означеним повериоцима за потребе општине из ранијих година, на раније одобрене позајмице од једног милиона динара; да се сума у седамдесет и пет хиљада четири стотине осамдесет и четири динара и 10 пара исплати у овоме списку означеним повериоцима за експроприсане земљишта за регулисање вароши, — из раније одобрене позајмице од милијун динара а на терет регулационог зајма. Да се за ово решење изнште надлежно одобрење.

X

По прочитаној изјавтаја економног одељења о стању пореске одељка за варош Београд, одбор је одлучио,

да одборници г.г. М. Ј. Марковић, Др. Степ. Марковић и М. Савчић прегледају секе појединеие куће за стан пореског одељења и поднесу одбору изјавтај.

XI

По прочитаној изјавтаја економног одељења одбор је решио,

да се кућа регулационог фонда у Скадарској улици изда под једногодишњи закуп од 1. новембра 1898 год. под прописаним погодбама Тоши Јовановићу инд. дувајицом за изнду сто шездесет и један динар и 50 пара за годину.

XII

По прочитаној изјавтаја водоводног одељења АБр. 6783, одбор је, са разлога наведених у изјавтају, решио,

да се ослободи свака кућа плаћања за више утрошену воду, која је овог лета турпела оскудицу у води и од нас је та оскудица наступила, која ће се изнати да констатује водоводно одељење за сваку кућу посебице.

XIII

По прочитаној молбе Михаила М. Хаџирајде инд. котарбаша АБр. 6673, да му општина уступи своје земљиште код „Славије“ под циљу за подизање котарбашког равништа, одбор је одлучио,

да председник општине одреди два одборника, да виде, да ли се тражено земљиште може уступити молиоцу, по коју цену и за које време па да поднесу одбору изјавтај.

XIV

По прочитаној изјавтаја гл. благајника и мишљења општ. правозаступника и члана Суда АБр. 6381 односно извршења тестамента пок. Аврама Леона Кајона из Беча и основања фонда за помагање пострадалих трговаца, одбор је решио,

Одобрава се да се извршење тестамента и основања фонда пок. Аврама Леона Кајона по помисаље пострадалих трговаца извршн онако, како је у овом извештају предложено.

XV

На предлог суда општинског, одбор је решио, да се лицитацијом продаду два остарела и изнемогла коња ватрогасне чете.

О Б Ј А В А

Суд општине београдске држаће следеће лицитације и то:

На дан 20-ог ово месеца (у 2 сата по подне).

Лицитацију за давање под закуп општинске куће у улици „Краљице Наталије“ (Абаџијској) бр. 20, која има пет соба, са подрумом и авлијом која излази да „Ломине“ улице.

Кауција се полаже у 100 дин.

Закуп почиње 1-ог Новембра т. г.

На дан 21-ог о. м. ире подне од 9 сати

Лицитацију за давање под закуп подрума-леденице код „Тевије“ на вел. тргу.

Кауција се полаже у 50 дин.

Закуп почиње од 1-ог Новембра т. г.

После подне у три сата.

Лицитацију за давање под закуп подрума-леденице звано „Пиши изнор“ у „Дубровачкој“ улици. Кауција се полаже у 50 дин.

Закуп почиње 1 Децембра т. г.

На дан 22-ог о. м. (ио подне у 3 сата).

Лицитацију за давање под закуп права уживања и продаје дубока са општинске кланице за 1899 годину.

Кауција се полаже у 3000 дин.

Лицитација ће се држати у економском одељењу општине, где се и услови могу видети.

АБр. 6887. Од суда општ. београдске 15. Октобра 1898. год. Београд.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За кварове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од себе и кућнпе или мањег дућана са собом — — — — — — — 0·25 д.
2. Од две или три собе са кућнном или мањег дућана са кућном — — — — 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кућнном, од кавапе са кућнном, од гостинске са кућнном без штале — 1·50 д.

За кварове: Дорћолски и Палилулски

1. Од себе и кућнпе или мањег дућана са собом — — — — — — — 0·20 д.
2. Од две или три собе са кућнном или мањег дућана са магазом — — — 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кућнном, од кавапе са кућнном од гостинске са кућнном без штале — 1·— д.

Од суда општине београдске 29. августа 1892 год. АБр. 9492.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а) Проста кола са 2 коња — — — — — 10 дин.
б) Кола са ашћанка са 2 коња — — — 18 „
в) Стаклена кола са 2 коња — — — 24 „
г) Стаклена кола са 4 коња — — — — 60 „

себи што јаче и поуздапије сапдапике. У том тражењу, разуме се, да је Бела морао подити рачуна и о Урошу, као о једном јаком пограничном владару, који би се нетрговни експлуатним неуспехом а Отокаревом победом могао користити.

Самим оиоловстима, дакле, били су и краљ Урош и краљ Бела приморани да буду у добрим односима. Али то њихово пријатељство није никако било платоиске природе; оно је било скоичано стварним сазвоном и, као што смо видели, Урош појском помаже Белу у оном боју код Кроасенбрупа. Ти су њихови односи постали особито нежним, када је Драгутин узео за жену унуку краља Беле.

Према свему овоме, било да је Урош намемљавајући на какве особајне начеље гледао да буде у добром односима са мађарским краљем, било да се бојао Мађара, као што тобе Трговац, било да се Урош трудио да сачува интегритет Српске Државе од агресивне политике мађарског краља, — свакако, извесно је су мотиви Драгутиновог женидбе **мађарском** *принцезом и политичке природе.*

(Наставаће се)

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Излази: ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 849—98. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 1. НОВЕМБРА 1898. | Број 37.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За стране земље на годину . . . . . 9 „

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ ЕНТРЕПОСЕН НА ОПШТИНСКОЈ СУЗ А СВЕ НОВЧАНЕ ПОШИЉКЕ ЗА РЕДАКЦИЈУ.

РУКОПИСИ НЕ ПРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

УГОВОР

ЗАКЉУЧЕН ИЗМЕЂУ

ОПШТИНЕ ГРАДА БЕОГРАДА

И

СРПСКОГ АКЦИОНАРСКОГ ДРУШТВА ЗА КЛАЊЕ И ПРЕРАДУ СТОКЕ

(Ради краткоће, у овом уговору биће овај стањено место: „Општина града Београда“ само реч „Општина“ а место: „Српско акционарско друштво за клање и прераду стоке“ само реч „Друштво“).

ПРЕДМЕТ УГОВОРА:

ГРАЂЕЊЕ ОПШТИНСКИХ КЛАНИЦА

И

КЛАЊЕ СТОКЕ ПОТРОШЕ ЗА ВАРОШ БЕОГРАД.

Уговор је закључен између доле потписаних:

1-но Господина Председника општине београдске, у име и за рачун исте општине на основу овлашћења и решења одбора општинског од 17 Септембра 1898 АБр. 5745 којим се усваја овај уговор с једне, и

2-го Српског акционарског друштва за клање и прераду стоке, које заступа Председник и Управник, на што су решењем управног одбора од 11 Јула ове године, овлашћени, с друге стране.

Уговор гласи:

ОДЕЉАК А.

Друштво се обавезује:

1-но Да подиже заједничку модерну кланицу за клање, шурење и уређење свиња; и хлађење и одржавање у добром стању свеколиког снежег меса: свињског, говеђег и од ситне стоке а по плановима, који су саставни део овог уговора.

Кланица она биће спојена са машинском зградом, у којој ће бити смештене машине, које ће друштво набавити по приложеном уговору у овереном препису који је саставни део овог уговора, и находиће се у непосредној близини општинске кланице за клање крупне и ситне стоке.

Машине биће увек потпуно спремне да врше послове поверене у њихој кланици овог члана а поглавито машине ће:

1-во У свако доба имати да дају довољно воде потребне за подмирење свију општинских послова;

2-го Осветљавати све просторије и општинске и друштвене електричном светлошћу;

3-ће Довољно грејати потребну воду за шурење свиња, прање и испирање заклане стоке, прање свију локала у цељи одржавања добре чистоће. За одржавање добре чистоће у спиња кланицама и просторијама о свом трошку одговорно је друштво.

II-го Да по плановима и предрачунима које општински одбор усвоји и одобри, са градја за општинску потребу особену кланицу за клање крупне и ситне стоке, али тако, да се ова кланица, што је више могуће приближи главној згради и да се тако постави, да се по потреби може повећати, и да остане резервисано место подесно за кланицу, за клање ситне стоке, која ће се подићи на терет општине онда, кад се зато јави потреба услед клања већег броја крупне и ситне стоке.

Ова кланица за клање крупне и ситне стоке мора бити снабдевена с потребним прибором за клање, са водоводом и канализма за одношење прљаве воде, крви и нечистоће.

III-ће Да по плановима и предрачунима које општински одбор усвоји и одобри, подигне за општинску потребу стаје за крупну и ситну стоку; особену стају за болесну односно сумњиву стоку (за 6 грла крупне стоке) са одељењем кланичним за клање сумњиве стоке (1—2 места).

Архијерејском Данило, који ће у овој ствари својим прецизним исказима био од велике користи, у својим исказима не показује потпуну доследност. На име: На једном месту вели он, да је краљ Урош дао свечано обећање не само сину своме Драгутину, него и принцезу мађарске краљу, да ће сина свога Драгутина учинити *солисмолинии* („самодржавним“) *краљем целе Српске Државе још за живота свога*. На другом, пак, месту вели Данило, да је Урош обећао Драгутину, да ће му уступити као престо као пак једап део државе своје, у којем ће он самостално владао. Ово, што је у овом, сказано непотпуним Даниловим исказима најзнатније и карактеристично, јесте то, што Данило, доста јасно, изводи, да је *ово обећање дао Урош сам и да је му могућу сам сведоџбу, ако би мађарски краљ дао „књге“ своју за његов сина Драгутина.*[1])

Трогошанин, пак, износи, да је мађарски краљ као своју пристакњу само под условом, да после смрти женидбе краљ Урош уступи престо своме сину Драгутину и његову лету; и да Урош после тога није остао верап своме обећању.[2])

Исто тако и Врамковић вели, да је Урош дао обећање сину своме, да ће му јони за живота уступити престо.[3])

Само, пак, питање о Урошеву обећању као да није потпуно решено у нашој модерној историографији. Неки су наши историчари констатовали непоуздапност Даниловпх, Трогошчених и Врапковићевих исказа, а неки су, пак, те исказе потпуно прихвати. Ну, како треба примити исказе Данилове, Трогошчене и Врапковићене; да ли треба приступити једним или другим историчарима, — ми ћемо имати прилике да се још једном вратимо на исту ствар, специјално на Урошево обећање. Сада је, пак, нама потребно, да расмотримо и промислимо о обавезама, које је, по том „брачном уговору“, имао подмсити мађарски краљ.

Знатно је, што Трогошан износи да су Мађари према „брачном уговору“ имали да *врате* Србији неке земље и да су их одмах пратили, још пре Драгутинове буне. Ми ћемо, такође, имати прилике, да се још једном вратимо на овај Трогошчев исказ, али је овде за нас од важности, што Трогошан верује у неко обавезе мађарског краља. И ми, поред скептицизма нада и-

---

[1]) Данило, стр. 18—15. — Ист. Нада, Жит. стр. 167—170. — Овде Данило каже да под именом мађарског краља разуме Стевана V.

[2]) Гласн. V стр. 90.

[3]) Гласн. 33 стр. 34.

IV то Да по планинама и предпланинама које општинској одбор успиди и одредбама за општинску потребу:

1, Кутева — зграда за чишћење, испирање, прање дрова и осталих одпадака, која нора имати довољно вруће и хладне воде;

2, Једну шупу за смештај касапских кола и коња;

3, Бубриште;

4, Да задужачу намењену за општинску потребу поделя на одељења за касапе.

ОДЕЉАК Б.

Друштво се обавезује:

1-во Да о свом трошку и са својим људима, који морају бити потпуно вешти, коље све свиње и сву крупну и ситну стоку, потребну за Београд за време од 20 дванаест година. Ово ће бити дужно да у згради за чишћење дробова и одпадака спроведе довољно вруће и хладне воде и паре, да зграду греје и осветљава. Сточне дробове и одпадке чистиће о свом трошку или сопственим заклане стоке, или закупца дубока, што ће општина регулисати.

Сву стоку пре клања, а све месо пре гледа општ. лекар, кога општина плаћа.

II-го Друштво се обавезује да за време трајања овог уговора одржава и заједничку и општинску клаиницу с машинеријама и све остале заједничке и општинске стаје у добром стању, и да општини после 50 година пред све општинске зграде, земљиште, машинерију и остали прибор у употребљивом стању, као и земљиште што је општина дала друштву на уживање решењем одбора од 11/VII '96. АВр. 5512.

Друштво је дужно да све заједничке и општинске зграде осигура против пожара код неке домаће завода за осигуране.

Заједничку клаиницу — свињску и остале заједничке грађевине и земљиште приминће после 50 педесет год. или општина или Друштво, по процени одговарајућега дела, по средетном вештака.

III-ће Друштво ће о свом трошку водити администрацију и сносити све трошкове за особље администратривно, клачко, машинско и све остало, сем марвеног деликара, као што ће сносити и све трошкове за гориво, дејтни и сав остали материјал за машинерије потребан при раду.

IV-то Општина има право службеносити само за своју потребу на кеју и путевима за терање стоке у општинске кланице, стаје и оборе.

ОДЕЉАК В.

Општина се обавезује:

I-во Да на име интереса и отплате, за њен део заједничких грађевина и машина и оних грађевина, које се полягну само за општинску потребу плаћа на одговарајућу суму 5½% (пет и по од сто) годишње у сребру. Овај интерес и одплата ивају тек од дезинитивног довршења и примања свију општинских и заједничких грађевина, које су предвиђене овим уговором. Општинска део заједничких грађевина и грађевине подигнуте само за општинску потребу не смеју стати више од 480.000 дин. у сребру. Дезинитивна и прецизна сума коштаља, утврдиће се при коначном обрачуну и пријему свих грађевина.

Заједничке су грађевине ово:

а, Главна клаинична зграда; б, Машинска зграда; в, све машинерије са шахтом на Дунаву; г, Главна рампа; д, Главни канал; ђ, Водовод, каздрма и мањадам је дан део. а колики је овај део утврђено је планоима и предрачунима.

II-го На име накнаде свију трошкова око плаћа и целе манипулације у клаиницама и осталим зградама; одржавање чистоће, одржавање и осигуравање свију грађевина и машина против пожара, и у опште свију осталих трошкова, као: плате свима касапима, машинистима, оборијама, и свој осталој послузи; надаљи за угаљ, дејтни и остали потребан материјал; и у опште сви надаљи, који су потребни код онако модерно уређене установе; —

Општина се обавезује да плаћа Друштву на прних 20 (двадесет) година све таксе:

1, за једно грло крупне стоке: (вола, бика, краву, бивола, по 11.000 комада годишње по комаду — — — — дин. 1·75

2, за једну свињу до 17.000 комада годишње по комаду — — — дин. 0·60

3, за једну овцу, оиа или козу и јариа до 17.000 комада годишње по ком. дин. 0·20

4, за једно јагње или јаре до 38.000 комада годишње по комаду — дин. 0·15

5, за једно теле до 2.000 комада годишње по комаду — — — — дин. 0·25

6, за једно прасе до 2.000 комада годишње по комаду — — — — дин. 0·25

Ако се за време трајања овог уговора буде годишње клало крупне и ситне стоке и мање од горе утврђеног броја, општина је дужна да плаћа друштву годишње 38600 динара. А ако се са множењем београдског становништва повећа потрошња меса, услед чега се буде клало крупне и ситне стоке више од горе утврђеног броја општина ће плаћати друштву у ме накнаде за повећање трошкова услед увећане количине горенаведене поједине врсте стоке ове таксе:

1, за свако грло крупне стоке (вола, бика, краву, бивола преко 11.000 комада по — — — — — — — дин. 1·50

2, за свиу свињу више преко 17.000 комада по — — — — — — дин. 0·65

3, са сваког оиа, овцу, козу или јариа преко 11.000 комада по — — — дин. 0·20

4, за свако јагње или јаре преко 38.000 комада по — — — — — — дин. 0·15

5, за свако теле, преко 2000 комада по — — — — — — — — дин. 0·25

6, за свако прасе преко 2000 комада по — — — — — — — — дин. 0·25

III-ће На случај да друштво или општина хтедне да раскине овај уговор и пре рока, то ће се моћи учинити, ако обе стране на то пристану.

Но ако се деси, да општина, или друштво, неће да испуљава уговорене обавезе, тада ће се образовати изборни суд, који

---

[1] Види Бечки. и Зод. Нов. дал. 1891 стр. 100 и дал. 1892/93 год. стр. 92.

[2] Гласн. V стр. 90.

[3] В. Срп. Нов. II стр. 151—155. — Г. Сретковићу је приписао и М. С. Утишић, историк сеоских прилика. И он узима да су те земље биле Матеја, Срем и део Славоније и да је то земље Урош одмах проширивно Сербе. — Нов. стр. 113.

[4] Види Нов. Ков. и Зак. стр. 93 под. 1888/94 и стр. 100 под. 91 год.

нано пред собом исказе јеромонаха Јосифа Тропоњца, иак, некако смо склони да верујемо, у неколико, исказима његовим. Ми верујемо у обавезе мађарског краља, на које је он био примораи самим ополчењем. Да би Штајерске Питање решио у корист своју; да би у борбама својим против Отокара II. могао с поуздањем гледати на успех, Бела је самим тиме био нагнан да потражи пријатељство и савезништво у Уроша Великог. Ми видимо Урошеву војску у борби код Кремсенбрука, а г.г. Ковачевић и Јовановић узимају да је Урош у више прилика мађарском краљу указивао војну помоћ.[1]) Ми познајемо Уроша као даровита и вешта државника. Као што смо видели, он је у самом свом раду, који је на себи носио тек дипломатске вештине, више на то, да за себе осигура што веће користи. Он се умео користити идеалистичким плановима Карла Анжујског; он је могао онако вешто да интригира Дубровчане и њихове савезнике; он се могао с овима и успеха мешати у бугарске унутрашње стварн.

На основу свега тога, над имамо на уму државничку даровитост краља Уроша и његову тако реалну политику, нама са свим природно изгледа, ако претпоставимо, да Урош у тај савез и пријатељство није никако хтео ући, а да за себе не обезбеди неке интересе. Пристанку мађарске краља да провинсија Катарина неће за Урошена сина Драгутина. Урош је можда одговорио, да краљ мађарски уступи Србији неке српске земље под мађарском врхом. Ми, дакле, мислимо, да се са свим међу претпоставити, да је у закључке тог „братског уговора“ унишла и обавеза мађарског краља, да Србији припадну неке српске земље под Мађарском.

Које су, пак, те земље, које би по том „братском уговору“ имале припасти Српској Држави, нама изгледа да ће то најпре вати дити Мачва, и то у смислу администратине поделе.

Тромеђна уписа да су те земље биле: Београд са Срем, Зворник и „предели његови“, и мисли да су те земље одмах припале Српској Држави.[2])

Г. Панг. Срећковић уписа, да су те земље биле: Мачва и Срем и, дасу те земље Урошеним радом присједињене Српској Држави:

„Познајући угарском краљу Угри 1), оженн свог старијег сина Драгутина Каталеном (Катарином) Арпском властеданица у-гарскога престола, доцније, краља Стевана V, и 2), поврати Србији *Срем* и *Мачву*, ове две најстарије српске покрајине и ослободи их, после 308 година робовања туђину, као мраз уз сиаху Каталену.“[3])

Ми, нама доказа, по којима Урош ни-какви није имао под собом те „*покрајине*“ земље. Ми, пр. 1267. у овој повољној снаји између краља Беле и његова сина Стевана V. и видимо Уроша где у савезу с Бугарима напада на западне Мађаре, не би ли како заузео Мачву.[4]) Ако сте томе да је Драгутинова женидба била пре 1267. год., и да је Урош по уговору прямно по миразу одређене земље, на што његово ратовање против Мађарске због Мачве? Ну, перед онис докала посредност и претходно осваивање на изнесеној претпоставци, постоје јачи и реалнији докази.

Краљ Бела IV г. 1254 баиовину Мачву поверн своме зету Растиславу (*Ростислав*), који се називао: „*dominus de Machow*“. По смрти војводе Растислава, Мачва остале његовој удовици Агнесни и њној деци. Агнеса се прни пут спомиње као војвоткиња „босанско-мачванска г. 1264 (*„Agnes ducissa,*

---

[1]) В. Срп. Нов. II стр. 151—155. — Г. Сретковићу је приписао и М. С. Утишић, историк сеоских прилика. И он узима да су те земље биле: Мачва, Срем и део Славоније и да је то земље Урош одмах проширивно Сербе. — Нов. стр. 113.

[2]) Види Нов. Ков. и Зак. стр. 93 под. 1888/94 и стр. 100 под. 91 год.

има решити појављени спор како о стварн тако и о накнади штете.

Изборни суд састављају обе стране по прописима закона.

Ако у случају да друштво обустави рад у клаоници пре истека уговореног рока од 20 година или из ма ког узрока, не буде у стању да клање уредно обавља, општина има право да на рачун друштва прши клање и остале послове пробране у I и II члану одељка Б. овог уговора а за све време док изборни суд не реши спор. Друштво није одговорно ако услед више силе (force majeur) буде принуђено да обустави рад.

IV-то За покриће ове суме, коју ће општина плаћати друштву годишње (а у полу годишњим ратама), на име камате, отплате и свих трошкова; општински одбор успоставиће у клаоничну таксу, која ће важити за 20 (двадесет) година, и која је састављен део овог уговора.

Утврђена клаонична такса коју ће друштво за рачун општине наплаћивати од касапа за клање и употребу клаоничних зграда у сребру, ова је:

1, за клање једног говечета и употребу клаонице од комада но — — — — дин. 2·50

2, за клање једног дебелог брава (свиње) и употребу клаонице од ком. но дин. 1·50

3, за клање једне овце, козе, овна и јарца и употребу клаонице од комада но дин. 0·50

4, за клање једног јагњета и јарета до године дана и употребу клаонице од комада по — — — — — — — — дин. 0·50

5, за клање једног телета и употребу клаонице од комада но — — — дин. 0·50

6, за клање једног праета до петнаест килограма и употребу клаонице од комада по — — — — — — — — дин. 0·50

Ако ова клаонична такса за једну годину нанесе више од суме коју општина има плаћати друштву по члану II одељка Б. овог уговора, виша припада општини, а ако приход од те таксе буде мања од ове суме, општина је дужна разлику плаћати друштву из прихода касапске аренде.

Обрачун између друштва и општине прши се полугодишње.

Овде утврђену таксу, која ће се од касапа за општину наплаћивати, општина може и спунтати у спорazуму са друштвом.

V-то У случају ако се део овог уговора, који се односи на клање стоке и остале радње побројане у II тачци одељка Б, не продужи или обнови после 20 год., општина се обавезује да ће суму на име интереса и отплате на капитал уложен у грађевине и машинерије (нигде прну између I тачке овог одељка уредно плаћати друштву у полугодишњим ратама из прихода своје касапске аренде.

За накнаду трошкова: за гориво, зејтни машинско особље и друге трошкове за остали 30 година, општина ће са друштвом после 20 година утврдити годишњу цену, коју ће општина плаћати таксиран из прихода касапске аренде. На годину дана пре истека ових 20 година, имају ранije обе стране да уђаве спорazум о клаоничној стоке за остали 30 година. Ако ни једна страна то не учини, друштво ће вршити клање по овом уговору и даље.

VI-то Општина се обавезује да ће вршити клаоничног спровођ воду из водовода, искључно за клаоничну стоку, како је то и за приватне прописано.

VII-мо За сигурност општинску и њених права, која јој припадају по овом уговору, друштво ће општину обезбедити за вредност опит. дела заједничког капитала стварањем непокретности на I степен на овај део заједничког капитала више после 50 година улаза у својину општине београдске.

VIII-мо Општина се обавезује да за време од 20 година рачунајући од дана кад се у кланици отворе клање за општинску потребу, не може ни сама клати, нити другоме дати дозволу за клање стоке за подмирење потрошње меса у варошн Београду.

Исто тако општина се обавезује да ће забранити клање ван клаонице снима касапима, кавеџијама, механиџијама и осталим продавцима, само приватима за личну потребу општина може одобрити клање јагњића и прасади код својих кућа.

IX-то Правилник за наплату клаоничне таксе као и правилник за клање стоке прописаће општина споразумно са друштвом.

X-то Главна клаоница, машинска зграда, целокупна машинска инсталација биће готова до 1. Новембра; а клаонице за крупну стоку са свима спадајма биће готове за општину по могућству крајем ове године а најдаље до 1 Јула 1899 године.

Клање стоке за општинске потребе почеће одмах кад све зграде буду готове и од општине примљене.

Кад буду грађевине готове, општина ће бити дужна да кошадицију напреи најдаље за 30 (тридесет) дана, од дана када друштво општину извести, да су грађевине довршене.

XI-то Општина има право да прши надзор о свом трошку при грађењу грађевина, које се подижу за општинску и заједничку потребу преко својих органа.

XII-то Друштво је дужно да за сваку грађевину, коју по овом уговору за општину подиже, преда општини план и детаљни предрачун; а општина је обавезна да планове и предрачуне најдаље за 20 (двадесет) дана од дана пријема прегледа и другиту их врати, да по њима дотичну грађевину изради.

XIII-то Друштво је дужно да планове и предрачуне као и сва погодбена документа, која се тичу грађења било заједничких било општинских, копира, овери и преда општини за њезину архиву.

XIV-то Овај уговор биће написан у два примерка, и исти ће се код надлежне власти потврдити.

XV-то Таксу за потрађење овог уговора плаћа друштво.

XVI-то Измене или додатци овом уговору према потреби могу се вршити по

---

ducissa Galiciae, ac de Bosna et Mazo domina[1])

После Агнесине смрти Мачком је владао њен син Бела и он се први пут спомиње г. 1271 у овом позиватом уговору као *Bela dux de Machou et de Bosna*. Већ 1276 г. налазимо у Мачви као бана мађарског палатина Розанда, а до 24 Маја неког Јована, а после овог Јована неког Егидија мачванско-босанског бана (*„Aegidio bano de Machu et de Bozna“*). Године 1278 краљ Владислав IV повери управу Босне и Мачве негдашњем северинском бану Угрину (*„Banus dominus de Machu et de Bozna“*). А 1280. године краљ Владислав наименова за мачванско-босанску војводкињу матер своју краљицу Јелисавету, која је владала Мачвом 1280—1282 г.[2])

Ова ова наименована шиу биле правне, номиналне титуле. Ово су биле праве званична инсталација или преметања појединих управника. Они, који су имали те титуле, биле су стварни управници: управници који су управљали Мачвом или Босном или и једном и другом.

На основу свих стварних доказа може се са свим поуздано закључити: *Урош није сједињео своју државу ни „мирне земље“,*

[1]) Wenz Klaić. Povj. Hrvo стр. 84—86. — Theiner, Monum. Hung. I стр. 278, 276, 303. — Појех. Нот Бот. стр. 221—222.

IV

ДРАГУТИНОВА ЗУПА

О Урошеву сйћању и напони измирења у њиховом наслелнику. — Драгутинов продаје ове земљевине. — Жупан Драгутинов буде краљ сремски. — Зубарска Драгутинов буде. — Интервенција кардинал ског краља. Коловрешко буде и Урошна конкуратиња.

Данило, Трновчани и Бранковић ниседе да је Урош обећао, да ће још за живота свога уступити престо своме сину Драгутину.[1]) Неколе њихове веси су наши историци потпуно успевали а неки чак само у неколико. Тако г. П. С. Срећковић верује да је било некакво обећање; али је он одсудно противан да је Урош дао обећање да ће још за живота свога уступити престо сину своме Драгутину. „Наши историчари“, вели г. Срећковић, „побркали су овај уговор (брачни) са некаквим уступањем „српске“ краљевине за живота очима што није могло бити предметом уговора, нпр. да су Угри заратили с Урошем, победили га и заробили, па ток с њиме уговор правили, чега није било, на ни уговора о уступању „Српске Краљевине“ сину није било.[2]) Да је, пак, Урош дао обећање да ће још за живота свога уступити престо Драгутину потпуно су успојила Мајнов,

[1]) Дан. Жив. стр. 13—16. и Нкал. Жит. 167—170. — Гласн. V стр. 99. — Гласн. 35 стр. 56.

Крстић, Ђ. Поповић, Милојевић, Милаковић, и Мандровић.[1])

Непоуздано Данилова, Трновчина, и Бранковићева исказа констатовали су г.г. Ковачевић и Јовановић. Они са неком резерном приписују њихове исказе. „Помиње се“, веле они, „да је он (Урош) обећао Драгутину, да ће му још за живота свога уступити престо, па да то није хтео урадити и да је Драгутин за то одлучно устао на њ.“[2]) И В. Калаји такође констатује непоуздапост, али је он нашао готов да верује да је било некакво обећање. Не зна се поуздано, вели он, „да ли се Урош обвезао краљу Стевану у брачном уговору или је учинио из друге какве побуде, што је обрекао да ће још за својега живота предати краљу своме старијему сину; али се чини да је заиста тако било“.[3])

(Наставиће се)

[1]) Срећк. Нст. II стр. 61 и 100. Г. Срећковићу приклањају се и Ублаић. Нст. стр. 118.

[2]) Нст. Мађ. стр. 22. — Крстић. Нст. стр. 49. — Ђ. Пов. Нст. II. Горе стр. 41. — Милојевић, Одломци II стр. 118. — Милак. Нст. II. Горе стр. 14. — Мандр. Надгроб. спом. стр. 99.

[3]) Виде Ковач. и Јовап Нст. изд. 1891 стр. 101. и изд. 1893. 56 стр. 82.

[2]) Нст Срп. Нар. стр. 44

пристанку обе уговорне стране, на предлог ма које стране.

У Београду 17. Септембра 1898. год.

Уговарачи:
За општину града Београда
Председник
Н. Д. Стевановић с. р.
Дежурни,
Урош Кузмановић с. р.

За срп. зап. друштво за кланье и прераду стоке
Председник
Мих. Павловић с. р.
Управник
Љуб. Срећковић с. р.

Потврђено код кан. народног Управе вар. Београда 13. Окт. 1898. год. Бр. 8928.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК
10 Октобра 1898. год.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присуствовали чланови суда г.г. Ст. Николић и К. Симић; од заступника банке г.г. Г. С. Јанић, Димитрије Стојковић, Танаса Стојковић, Коста Чупић, Р. Драговић, К. Ж. Бурић, Др. Стојан Марковић, Јован М. Јанковић, Васа Николић, Ђ. Димитријевић, С. Ј. Аврамо, К. Ц. Михаиловић, М. Спасић, К. П. Јовановић, Јос. М. Чалић, Никола Миловановић, Милош Арсенијевић. —

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 8. Октобра 1898 год. и у одлуци КИЬбр. 900 учињена је допуна,

да се изведе и поднесе списак свих општинских дужника, како би се знало колико и од кога има општина да прима.

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одлука Абр. 7179, 7077, 7185, 7078, 7079, 7076, 7183, 7182, 7322, 7190, којима се траже уверења о плаћању с пошком стању наведених лица, одбор је нашао,

да су доброг владања и сиротне имовног стања Ђорђе Бабић кошничар, Душан Чолић посластичар, Добривоје Томић чиновник царински; да су му неповнати: Наталија жена Бранислава Поповића обављача проституткске радње, Милена Гавгоровић — Солдатовић вешала, Јован Ђорђевић свирач, Зорка кћи Тасе Николића цигањина, Божа Лавренски кочијаш, Рета Илић калфиџија, Милан Радовановић бив. кадет, Мирено Којен бив. кожар, Владимир Нарезановић и Михаило Тутуновић бив. чувари топчидерске економије.

III

По прочитању молбе Милице Р. Миленковић удове, одбор је нађене жалбе,

да се молитељици може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

IV

Председник известиће одбор, да је суд општински решењем својим од 15. Окт. 1898. год. Абр. 7211, одредио цену дебу за другу недељу месеца Октобра ов. год. по килограму а да со исо продаје по 25 пара дин. по килограму а да со исо продаје по 25 пара у тежини од 962 грама пошто је цена жита за прошлих 15 дана била преко 17 динара 100 пут.

Одбор је прихватио и нашао,

оно решење суда општинског.

V

По прочитању молбе Ђорђа Илића ош. трг. Абр. 6967, којом моли, да се ослободи плаћања интереса на сиграђену кадрму, пошто и он не тражи интерес на суму, коју је њему општина дуговала по извршној пресуди, — одбор је решио,

да се молитељ Илић ослободи плаћања интереса на дуг општини за сиграђену кадрму.

VI

По прочитању извештаја месног рачуноиспитача Абр. 2114 о наплаћивању таксе пестарипског и жишљења судске комисије о овоме Абр. 2094, одбор је решио,

да од прног Јануара идуће 1899 год. буде такса за марку исеку два динара без разлике да ли је марка прни пут купљена или обновљена.

VI

По прочитању нијске Р. Бокић удове, којом тражи накнаду штете, нанете њеној кући водоводским цеви Милошеве улице, и по прочитању мишљења општинског пројектантског на истоме акту, одбор је одлучио

да суд општински ступи у преговоре са Р. Бокићком о покупа развалне са њоме по овоме предмету на основу предлагања грађевинског одељења, па да инститнути резултат поднесе одбору на решење.

VIII

По прочитању молбе г. Јереме Н. Гудовца, министра у пензији и осталих грађана улице Војводе Мишића Абр. 6445, да та улица остане и даље широка, као је сада и да се не пропирује по утврђеном регулационом плану, одбор је решио,

да се учиња предлог господи министрима унутрашњих дела и грађевина, да се регулациони план измени у толико, да улица Војводе Мишића остане широка као што је сада и да се не пропирује према утврђеном регулационом плану.

IX

По прочитању предлога водоводног одељења Абр. 4862, да се крашта о надзиђу воде из новог водовода обојене у тоне синсту, да простори испидати под којнје не надзиђу основну таксу за воду, одбор је решио,

да се овај предлог одбади и да се има поступати и даље по одредбама досадашњих правила за издавање воде из новог водовода.

(свршиће се)

О Б Ј А В А

Општина београдска држаће у канцеларији економског одељења следеће лицитације, и то:

На дан 3. новембра тек. год.

и по други пут лицитацију за давање под закуп права узимања и продаје **цубока** са општинске кланице за 1899. годину.

Кауција се полаже у 3000 динара у новцу или државним хартијама од вредности.

На дан 4. Новембра тек. год.

лицитацију за давање под закуп права наплате таксе на *сеџаперским* постајама за 1899. годину

Кауција се полаже у 200 динара.

На дан 5. Новембра тек. год.

лицитацију за давање под закуп права наплате таксе од продаје *бове*, за 1899. годину.

Кауција се полаже у 200 динара.

На дан 6. Новембра тек. год.

лицитацију за давање под закуп подрума под школом код Саборне цркве.

Кауција се полаже у 50 динара.

На дан 7. Новембра тек. год.

лицитацију за давање под закуп општинског дућана у улици „Краља Александра", где су тезалиште, под бр. 4.

Кауција се полаже у 40 динара.

На дан 10. Новембра тек. год.

лицитацију за давање под закуп права *чишћења кужњака и момарара*, и права *исецарске*, за годину 1899, 1900 и 1901.

Кауција се полаже у 1000 динара.

Закуп почиње од 1. Јануара 1899. године.

Сво ове лицитације почињу од 2 сата по подне означеног дана.

Ближа извештаја и услови могу се видети сваког дана у канцеларији економског одељења општине београдске.

АБр. 6760. — Од Суда општине београдске, 30. октобра 1898. године, Београд.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Дипломатске:

а) За чишћење дижања (нилиндра) без разлике на спратове	0·20 д.
б) За исецани шпорхерт	0·40 д.
в) За ундан	0·20 д.
г) За возни ундан шпорхерт у гостионици	0·50 д.
д) За чишћење дижања од два спрата	0·20 д.
ђ) За чишћење простог дижања	0·10 д.
е) За чишћење кужњака од 2 и по метра уједно са пећима	0·24 д.
ж) За чишћење кужњака од 2 и по метра уједно са пећи пећи	0·20 д.
з) За кажење дижања (нилиндра) без разлике на спратове	0·75 д.

II. Гробарина:

а) Гроб за децу	7·— д.
б) Гроб за одрасле	12·— д.
в) Мала гробница	555·52 д.
г) Велика гробница III реда	998·93 д.
д) Велика гробница II реда	1066·40 д.
ђ) Велика гробница I реда	1684·57 д.

III. Пражњење пошпара и ђубрета:

а) Од кубног метра	10·— д.
б) Од воза	0·50 д.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

а) Проста кола са 2 коња	10 дин.
б) Кола са завесама са 2 коња	18 „
в) Отворена кола са 2 коња	24 „
г) Отворена кола са 4 коња	60 „

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Издаваоц ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 142—98. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. НЕДЕЉА 15. НОВЕМБРА 1898. Број 38.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
на пола године . . . . . 3 „
За страно земље на годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УРЕДНИШТВУ НА ОПШТИНСКИ СУД А СВЕ ПОРОШЕЊЕ ДОПИСЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

Београд, 12. Новембра 1898 г.

Његово Величанство Краљ, у пратњи Председника министарства и осталих министара и своје свите, пристао је у 4 сахата после подне у Нишу у пошољном ваздуху. На станици су дочекали Господара командант активне војске, Н. Величанство Краљ Милан, ниши сенатори, чиновници и многобројно грађанство. Њег. Величанство Краљ примио је и опроштио се од Нишлија изјаве одзнести и нерасести, чега је био тужан председник општине града Ниша, који је поздравио господара на баскалаји. Одговарајући на поздрав, Господар је захвалодарио на одушевљењем дочеку и срећног пута унерио Нишлије о својој љубави, показаној њему, да ће га они и од сада, као и до сада помагати у раду на срећи и напретку отаџбине. Н. В. Краљ је овом приликом изгласио решеност да Србију води правцем, који је до сад већ обележио".

Ово се достаљало грађанству ради знања.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

15. Октобра 1898. год.

Председник председник г. Н. Д. Стојановић; присутни чланови суда г.г. Ст. Николић и Н. Сикић; од изборних већа г.г. Т. Ст. Јовић, Јеврем Стефановић, Глиша Стефановић, Коста Чунић, Р. Јовковић, К. М. Бурић, Др. Стеван Живковић, Јакоб М. Јаковић, Васа Николић, Ч. Димитријевић, С. Ј. Аврић, К. П. Михајловић, М. Симић, К. И. Јанчетић, Ев.-Н. Чолић, Милан Милановић, Илија Арсенијевић.

(настављено)

X

Председник изнеси одбору на решење молбу А. Антонијевића отд. трг. за раншење, по поводу њој изречене против општине због нападе штете усled инвазије.

По прочитану те молбе Абр. 6888, и списка општинског правоступања, одбор је решио,

да одборници г.г. Др. Стеф. Марковић и М. Сапчић и члан суда г. Ст. Николић покушају поправити се са А. Антонијевићем, односно оне његове тражења нападе штете, и да постигнуту репутат поднесу одбору на решење заједно са својим мишљењем, да ли би боље било, да општина у место давања каква накнаде оно изнаће откупи путем експропријације.

XI

Председник изнеси одбор, да је изходио решењу одборном од 24. Сепг. 1898. год. Абр. 6584, отказан уговор, који је општина закључила са Милошем Симићем, о његовом службовању као управником општинске трошарине и да је Симић подноо молбу, да се тај уговор продужи још за три године с тим, да, ако му се не дало места плаће коју је имао до сада, пристаје и на малу плаћу уз такмичењу.

По прочитану те молбе Абр. 7229, одбор је веће пописничког гласила са 14 гласова против 5 решио,

да Милан Симић сетане у служби општинској као управник општинске трошарине још једну годину дана од 1. Јан. 1899. год. са годишњом платом од четири иладе динара и са наградом од половине европента од чистог прихода трошаринског. Остала се суду општинском, да о овоме службовању закључи уговор ако нађе за потребно.

XII

Одбор је одлучио,

да се решавање о понуди Коен-а и Марковића за зајам и извршење великих радова одложи за другу коју седницу.

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИЧКА РАСПРАВА

Мотто: „Nova diligentia et formae gloria (Nam utque fraglia est) regna clara substituuntur subole".....
Sulpit. Carl. Car. cap. I.
„.....Прогутнуше је клобук Вама Его живеше и господоваше".
Нег. Кошт. и Данил стр. 142.

НАПИСАО

Ч. К. КОСТИЋ И Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

(Рад награђен са 400 динара, краном награђивањем награде од 15 Јануара 1892. г).

(НАСТАВАК)

Од важности је, што Нејачевић не зна за какво Урошево обећање. Он мотиве Драгутинове буне, за чуде, у са сним другом нечем налази. Он узима да је Драгутин имао удела у власти („regni consors") још од 1271. г. Кад, пак, због неуспеле посхватливости, г. 1290 би Владислав IV Куманац убијен од Кумана, Урош I, користећи се смутњама у Мађарској, нападе на Босну, освоји је, на себе и осиоћене земље сахан под заштиту Св. Петра (папе). Драгутин, видећи да је самом тим актом свога ова искључен из Босне, ва коју он претендоваше, раздражен повна у помоћ Куманце, Латинине и Угре, и безбожничко оружје подиже на свога ова и, зинесна краљевске власти, пропа га у Хум.[1])

Бранковићи ова, да је Урош обећао сину Драгутину, да ће му уступити престо још за живота. Он узима да је Урош такво обећање дао још на свадбеном весељу.[2])

Марко Орбини, Дукарјев и ио њему Дворси, не знају, да је што обећао краљ Урош; али знају, да је Драгутин оборио с престола свога ова, краља Уроша.[3]) М. Орбини налази узрок побуне у Драгутиновој великој властољубивости. По њему амбицијом Драгутин, желећи да сам влада уста на остарела ова и збаци га с престола.[4])

[1]) Вердс. Нег. стр. 922. Stephanus Ursulinc, Dragutio patrem, a cuius Ladislai Bosnae regno suo adiumento et ope adhuc 1291 in colunere in sede retinue, concussa Ladislai Bosnae iuvene, eaque ope finitimos in Dalmatia Ecclesiae Romanae sentibus, ut ex Nicolai IV. P. litteris deprimit. Eam igitur in summa potuit, ut post occupatam a patre Bosnam, eam hac etiam provincia se occupare voluerit et Ecclesiae, acritis, adiunctisque, sibi Cumanorum, Latinorum, et Hungarorum auxiliis, sacrilego, arma patri intulerit conflictumque in Chulmo cum patre.

[2]) Kukuljević Arkiv. III cep. 11—18. — Глас. LIII стр. 69. Dragutin accepit castrum in Rama regis Uroscius, Stephanus, et ista causa fuit in initio capitulum, patri suo promisit se Regno in vita sonsanus filio.

[3]) М. Orbini. Il regno de gli Slavi, Di Pesaro 1601. стр. 253. — P. Ol. Lucari Cyclopo historia de gli Antichi Regni Vandalin 1595 стр. 87. — Chr. Dorr. de Cunge de Ursue Illyricum vetus et novum etc. Foscati 1746 стр. 66.

[4]) M. Orbini de gli Slavi стр. 253. Et Dragutin vedendo ch'el li non poteva ser herede, essendo esso per costume troppo ambitioso di regnare, indi Tatesi contra il padre, e le scacciò dal Regno.

И неки модерни наши историчари, такође налазе узрок буне у великој властољубивости и сепаратистичкој тежњи краља Драгутина.

Нама се чини, да су Данилова, Трогонићеви и Бранковићеви искази о обећању краља Уроша сумљиви. О каквом обећању сем АЕ. Данила, Трогонића и Бранковића ни један летопис, ни старији ни млађи, ништа не говоре. У опако обећање, какво су она тројица изнела и какво су прикази неки историчари, ми никако не можемо да верујемо. АЕ. Данило И, чије су биографије најзнатни панегирици испрелетани примерима из живота божјих угодника, можда је самим стварањем или преувеличавањем обећања краља Уроша хтео да покуша оправдати овај поступак, у нечему нерасудни корак краља Драгутина. Позвати је, са коликим неповерењем нала прихати оно, што причају Бранковић и Трогонића. Нигоји су летописи, особито Трогонићеви, испрекидани на више места субјективним интерполацијама и измишљотинама. Исто тако са резервом треба прихати и оно што кажу Орбини, Дукарјев, Дворси.

Ми не увиђамо никаквих узрока, који би покретали краља Уроша да обећа, да ће своме сину Драгутину још за живота

XIII

На предлог суда општинског и по прочитању молбе Душе Ђ. Деде од пас. Абр. 6077, одбор је решио,

да се уговор о закупу куће Душе Ђ. Деде за стан лобања стражара продужи још за једну годину дана од 1. Нов. 1898. године под истим погодбама и цени од три стотине динара месечно с тим, да се кирија има плаћати по истеку сваког месеца.

XIV

По прочитаку извештаја одборске комисије о преседнима дућана, инвентаре за стан пореског одељења, одбор је решио,

да пореско одељење остане и даље у истом стану без нових преговора, у којем је до сада било (у кући К. Н. Лазаревића) још за једну годину дана од прног Нов. ове године под истим погодбама и по истој цени, која се има исплаћивати по истеку сваког месеца.

XV

По прочитаку молбе Јована Илића, свештика у земуну Абр. 7148, у којој иште какве сезање општинских треба да изврши с истекој кући у којој је до сада било богомоља одбор је решио,

да се ова молба одбаци, а суд општински да поступи по уговору односно управе његове куће.

XVI

По прочитаку дпта Управе општ. добрим. болнице и свеучилишта Милоје Г. Трнавчића Абр. 7159 одбор је на предлог суда решио,

да се за сменитај болнице за диетерију и шарлах узме под закуп кућа Митиће Г. Трнавчић у јалшатинској улици број 5. Закуп да траје три године од 1. Новембра ове 1898. год. а годишња кирија да буде једу десет стотина и двадесет дин., која ће се исплаћивати по истеку сваког месеца. Да се о овоме закупу закључи уговор под осичним погодбама за овакве закупе.

XVII

На предлог суда општинског одбор је решио,

да се закупи куће Алексе Николића у улици Његушевој за сменитај основне школе за источни прачарју продужи још за годину дана од прног Новембра ове године под истим погодбама и за исту цену од једу седам стотина двадесет и осам динара годишње, која ће се исплаћивати по истеку сваког месеца.

XVIII

На молбу Јелице Вељковић, учитељице дечијег забавишта Абр. 6882, одбор је решио,

да се дечијим забавиштима на прочару и у палилули нађа за ову зиму по десет метара дрва за огрев.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

VI. Октобра 1898.

Председник председник с. Н. Д. Стевановић; присутовали чланови суда: г.г. В. Ј. Рајић и Коста Стаић; ак ед. Јаромир Бакић сек. Ђ. Дрезнић, Васа Николић, Стеван Максимовић, Др. Стеван Живковић, Тодор Ј. Николић, К. Н. Николић, Стеван Мелковић, Коста Чутић, Др. Лазаревић, Др. Лаза, Аврамо, М. Свечић, Ј. М. Јанковић, Гоцуо С. Јовић, Димитрије Стојић, Вас. Ђ. Илић, Милован Николић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 15. Октобра о. г. и у одлуци КЊбр. 631 ученика је измена,

да се реч „за шарлах и дпетерију“ замене са „за заразне болести.“

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељења Абр. 7294, 7375, 7442, 7284, 7366, 7374, 7421, 7376, 7253, 7307, 7443, 7396, 7377, 7372, 7354, којима се траже уверења о владалу и изношен списку њихових лица, одбор је изјавио,

да су доброг владања и доброг имовног стања: Димитрије Најдановић каседија, Нестор Милосављевић индустр. Тодор Чорбић обављају проститутске радње, Драга жена Чед. Милосављевића ситничарка, Петар Д. Вилимовић рентијер: Да су доброг владања и средњег имовног стања: Петар Марковић каменорезац, Новак Бошковић дебар; да су доброг владања и сиромашног имовног стања: Михаило Којић железнички чиновник, Васа Стојковић лимарџ да су му исполнити: Бошко Дошлрађевић бравајџија, Илија Јајић пијачар, Стеван Вељковић радионица Љубомир Јовановић конац, Сима Петровић таљиган, Велимир Миндеровић бив. практикант.

III

Председник изнови одбору на вишење молбе, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молба Стбр. 3008 — 3015, одбор је изјавио вишење,

да се Мил. М. Илићу пошгару и Ангелини Милојевићки могу дати тражена уверења о њиховом породичном односу.

IV

По прочитаној молби Др. Милорада Гобеница општинског лекара, одбор је решио,

одобрава се молбину потпасет дана одсуства од дужности рани пријатних поклона с тим, да му се исто има рачунати од дана кад га стане употребљавати.

V

Одборник г. Јакић М. Јанковић пита, да ли је суд општински предузео што против друштва за осветљење, што је јер исто нема нама варош дуже времена остала без осветљења.

Председник одговара,

да је примио већ извештај о овоме прекоју осветљења и да ће друштво бити кажњено по уговору.

VI

Одборник г. Живот Свечић пита, да ли је довше О. Сврчеп и да ли је преседнк бувара на Бедем Водаша.

Председник је одговорио,

да је О. Сврчеп дошао, бувара преседнк и поднео писмен извештај, који ће се саопштити одбору у првој седници.

VII

На предлог суда општинског одбор је решио, да се закуп куће Василија Калушевића на Савишу за сменитај основне школе

уступити престо, престо који је и сам отео; на којем је показао толико делатности и вештине управљања и на ком се он, онај властољубиви Урош, тако безбедно и сећао до последњег времена владања. Мислио би се још мислити, да је у овоме дело и какви психички мотиви; Да се краљ Урош угледа на своог деду Стевана Немању, па да се за живота одрекне престола и повуче у манастирску тишину. Али, нероватно, да краљ Урош І није био тако религиозан као његов дед, отац и сам; сем тога, за што је онда била Драгутинова буна и усиљена отпора краља Уроша?

Имајући на уму познату Урошеву државничку способност и његову утилитарну позитику, ми смо раније претпостављали: Да је Урош, ступајући у сапеизништво и сродство с мађарским краљем, тражио претходно да Србију корист у територијама пашим; да је мађарски краљ, коме је јако потребовало Урошево пријатељство и савезништво, дао обећање, да ће Драгутину дати као мираз уз принцезу Катарину неке земље, а које су то земље, ми смо напред споменули.

Као што смо горе рекли, ми не умањамо оправданих разлога, да краљ Урош обећа, да ће своме сину Драгутину још за живота уступити престо. Имајући то на уму, а на основу могућних одредаба „брачног уговора“, особито на основу обећања мађарског краља, ми претпостављамо: *Да је Урош, као је било, одметао, како обећање, можда, обећао да ће свог сина постављати за управника тих „мираних“ земаља и да ће му признавати самосталност управе под неговим сизеренством.* Што ни Драгутина све до буне видимо на двору његова она без икакве власти, то је, можда, била кривица до мађарског краља Беле IV и његових последника Стевана V и Владислава III. јер то „мираше“ земље нису никако припале Србији, за живота краља Уроша І. Споменути мађарски краљеви из неких својих државних разлога не уступају „уговором“ означене земље, и према томе, самим тим. Урошева обавеза и обећање следствено отпадају.

Изложивши тако своје мишљење о Урошеву обећању, преме је да пређемо на расматрање мотива, који су понукали Драгутина да подигне руку на свога оца.

Нека историчари налазе узрок буне у властољубивости и сепаратистичкој тежњи краља Драгутина. Драгутин је, по њима, тражио један део земље у коме би он самостално управљао, а када Урош није никако хтео да своме сину један део земље Драгутин се побунио, подигао буну и са буктињицима и војском, коју је добио на таљење, завојштио на свог оца и оборио га с престола. Али, нама изгледа да ће ово бити слаб разлог, да једног доброг сина понреке на оца. За што да се Драгутин подигне на свог остарелог оца само за то, што му он неће да да земље, у којој би он самостално владао, кад ће за кратко време наследити читаву Србију? Нама се чини, да су такви разлози слаби да оправдају онај, по Уроша фатални, Драгутинов корак и ми мислимо, да су узроци комплинованији и да мотиве Драгутиновве побуне ваља дубље тражити.

По Пахимерову извештају, *Урош је мирекао да умиром, да после њезове смрти наследи престо мој старији њезов син Драгутин, чега ради љубав Мајкутин.* Ово Пахимерово извештање потпуно је усвојио Мајков.[1])

У Немањића као да наследно право у погледу мајората индивидуалне сукцесије није било изразито у потпуној прецизности. Тако нпр. као да се у старо-српском правном животу још у XIII веку могла борба између начела мајората и индивидуалне сукцесије и начела сизеренета. Означивање наследника као да није било утврђено у напред, на основу неког закона или уобича-

[1]) Пахим. Кни. пет. стр. 254—255. — Мајков. Истор. стр. 29.

продужи још за једну годину дана од првог Новембра ове 1898. године под истим погодбама и по истој цени од седам стотина и двадесет динара годишње, које ће се исплаћивати по истеку сваког месеца.

VIII

По прочитању извештаја економског одељења АБр. 7434, одбор је решио,

да се кућа општинска у абаџиској улици бр. 20 нада под закуп досадашем закупцу Филипу Бранковићу за шест месеци од првог Новембра о. г. за цену од четири стотине и осам динара за сваких шест месеци и под прописаним погодбама.

IX

По прочитању извештаја економског одељења АБр. 7435, одбор је решио,

да се једеница Пивши напор у дубровачкој улици нада под двогодишњи закуп од првог Новембра ове године Пери М. Јовановићу инд. каљенцији за годишњу цену од шест стотина педесет динара и педесет пара под прописаним погодбама. Да се о овоме закупу уговор закључи.

X

По прочитању извештаја економског одељења АБр. 7436, одбор је решио,

да се једеница код „Текије" нада под двогодишњи закуп од првог Новембра ове године Пери М. Јовановићу инд. каљенција за годишњу цену од три стотине шездесет динара и пет пара под прописаним погодбама. Да се о овоме закупу уговор закључи.

XI

Председник изнеси одбору на решење новенцкој комисије о закупу К. Свиларгошка, да му општина одреди кућу, коју је држала под закуп са свим њеним стварима.

По прочитању тога извештаја АБр. 7480, одбор је решио,

да се овај извештај у спису успоји и да суд по њему поступи.

XII

По прочитању молбе Милисја Петровића ђаконд. инд. АБр. 7099, да се ослободи интереса на дуг општини за сиграћеву калдрму, пошто ће његовом принцепи овај дуг остао ненаплаћен, одбор је решио,

да се молећи ослободи плаћања интереса на овај дуг али да суд општинским истя наплати од овога судског органа, који је пропустио да изврши наплату овог прихода на забрањене кирије.

XIII

Председник изнеснаја одбор, да има незгодно међи грађани, да ни ге, због промењене економске ствари сноси терет данака нерене земље: него тако ако неколико достаја рејених кавета, да би требало извесне привилеване трајне наплаћене интересте поморе.

По саслушању свога одбор је решио,

да одборници г.г. Соломон Ј. Азријел, Т. Ј. Михајловић, Глигуе С. Јанић, М. Ј. Марковић, Стеф. Мильковић, К. Н. Лазаревић, Коста Чупић, Ј. М. Јанковић Б. Димитријевић, Милован Малешковић, Дим. Кирковић и Васа Николић, извиде реализацију целокупног разреза коморе. Овој комисији предати на оцену и прилрење све предстање власти и приватних односно разреза поморе. (свршиће се)

О Б Ј А В А

Општина београдска држаће у канцеларији економског одељења следеће лицитације, и то:

На дан 17. Новембра тек. год.

и по трећи пут лицитацију за давање под закуп право узимања и продаје **цубока** са општинске клање за 1899. годину.

Кауција се полаже у 3000 динара у новцу или државним хартијама од вредности.

На дан 18. Новембра тек. год.

лицитацију за давање под закуп права наплате таксе на оџакерским пијацама за 1899. годину

Кауција се полаже у 200 динара.

На дан 19. Новембра тек. год.

лицитацију за давање под закуп права наплате таксе од продаје **бозе** за 1899. годину.

Кауција се полаже у 200 динара.

На дан 20. Новембра тек. год.

лицитацију за давање под закуп права **чишћења нужника и помијара, и права псетарине,** за годину 1899, 1900 и 1891.

Кауција се полаже у 1000 динара.

Закуп почиње од 1. Јануара 1899. год.

Све ове лицитације почињу од 2 сата по подне означеног дана.

Ближа извешћа и услови могу се видети сваког дана у канцеларији економског одељења општине београдске.

АБр. 6760. — Од Суда општине београдске, 30. октобра 1898. године. Београд.

О Б Ј А В А

Управа водовода држаће усмену лицитацију на дан 18. Новембра тек. год. за давање под закуп **пренос угља и другог материјала** за Бесе воде, механ. радионицу и малу пијку.

Услови за овај закуп могу се видети сваког дана у канцеларији Управе водовода.

Из канцеларије Управе водовода. 2. Нов. 1898. год. — Београд. — ВБр. 2480.

О Б Ј А В А

Општина београдска издаје под закуп **подрум под школом код Саборне цркве.**

Ко жели узети исти, нека се јави економном одељењу општине београдске.

О Б Ј А В А

Општина београдска има за издавање под закуп **један дућан у улици „Краља Александра"**, где су тезгарице, под бр. 4.

Ко жели узети овај дућан, нека се јави економном одељењу општине београд.

...јерог права. Иначе да је само напоменуто наследника потпуно зависило од индивидуалног расположења и уважености. Немања одлучује себи за наследника млађег сина принцеп сина Стефана краља Уроша I угушења крсто српски и за њега се, као на основу неког начела сенпората, тако безбедно осећа, да се одмах жели, да ће, кад неки сински бити потпуно детинчки наследници доцније неко видети да краљ Драгутин, при сваком споразуму са братом својим краљем, траж, на основу начела сенпората, да српски престо после Милутинове смрти наследи његов син Калојан; он брани право свога сина; после Милутинове смрти Владислав је изјављивао протицајат за српски краљевски престо. Требало је да прође неколико деценије XIV века, па да у старом српском праву живу потпуну победу одмах начело мајората индивидуалне сукцесије над начелом сенпората.[1])

Као што смо видели, Нахимер напоси, да је Урош намеравао оставити престо млађем а предњем сину Милутину. Урош је, нема сумње, увиђао да је Милутин способнији и згоднији за владу него ли сапалница Драгутин. — Можда је Урош имао разлога и можда би неки вероватно у оправданост Урошеве намере; ала, сигурно, Урош је грешио и не поимљајући на ваталне последице; да створи у земљи страшку која ће бити одсудно противна његовим намерама; да изазове незадовољство и протест свога сина; да створи анархију; да изазове интервенције мађарског краља.

Сви знаци показују да је онда у Српској Држави постојала јелика јака странка, која је била противна Урошевим намерама. Тој странци као да се придружио један део свештенства, који је био одсудно противан Урошеву мешању у црквене ствари. После смрти архијепископа Саве II († 1272) би постављен за српског архијепископа Данило I. Овај је Данило врло кратко време био српским архијепископом, јер доцније у сукоб због неког црквеног питања би збачен од краља Уроша. После Данила I ва српски архијепископски престо неканонским путем дође Јанићије, Урошева креатура.[2])

Данило II за Данила I не прича нико га је сабор изабрао, као што то прича за друге архијепископе. По њему је Данило I због „неких узрока" просто смењен.[3]) Српско изборно свештенство, које је имало право архијепископског избора, у Урошевој самовољној инвеститури, гледало је напад на њихова права утврђена црквеним канонима и ово је имало права на негодовање и протест. Данило I, ако није био удаљен од сваког утицаја, нема сумње, био је на челу овог свештенства, које је било противно сваком мешању световне власти у црквене ствари. А када се има на уму и то, што Данило I хоћаше на архијепископском престо по Урошеву жалењу, може се претпоставити, да је архијепископ Данило I био великим поборник одпрадавности Драгутинових права и претензија.

Да је одиста било људи у Српској Држави, који су бранили права Драгутинова, пружају нам доказе Данило и Трповац. Тако Данило вели да је Драгутин, пошто Урош није показао никакве воље за мирним споразумом, отишао тасту своме мађарском краљу: „...„и такови мысли **прицвдъшю къ оному кралю, кастакъ съ нъкоторыми своихъ нашоу кърльныхъ и иде къ тъстоу своемоу краљоу оугърьскомоу...**"[4]) Готово то исто вели и Трповац.[5])

(Наставаће се)

---

[1]) По аутентичном предавању из Сисиновићевог Права од г. проф. Ђ-а Дин. Т. Мајуновића.

[2]) Види: Нег. Срби. II стр. 246—1244. — Нић. Дучић: Историја Српске Православне Цркве стр. 128.

[3]) Дан. Жит. стр. 273—287. — Ив. Нкол. Жит. стр. 168. —

[4]) Дан. Жит. стр. 16—17. — Ив. Нкол. Жит. 170.

[5]) В. Гласн. V. стр. 50—51. —

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

ДУГУЈЕ — Рачун губитка и добитка на дан 31. Децембра 1897 год. — ПОТРАЖУЈЕ

1	Рачун Повериоца водовода			136 02		1	Од Рачуна Повериоца водовода		1536 83		
2	„ Дужника			600 —	736 02	2	„ „ Повериоца		254 95	1791 78	
3	„ Расхода по буџету 1897 год.		1168673 26			3	„ „ Прихода буџета 1897 год.			1033665 07	
4	„ Расхода из „Милиона"		148987 51	1317660 77		4	„ „ Трошаринског буџета			305924 98	1941381 83
5	„ Трошаринског буџета			446396 22	1764056 99						
6	„ Главнице за изравнање				176588 82						
					1941381 83						1941381 83

ИМАОВИНА — Изравнање на дан 31 Децембра 1897 год. — ДУГ

	Благајна.						*Фондови.*				
1	У готовом новцу			9434 29		1	Фондова разна			191982 45	
2	У привременим издатцима			115715 69		2	Фонд гробљански			110563 05	302545 50
3	У предајним хартијама			51438 —	176587 98						
	Грађевине.						*Разни рачуни.*				
4	Грађење нова			88961 61		3	Кауције			2117 —	
5	„ водовода			2855052 82		4	Дирекције нижијерске			280 80	
6	„ каздрма из зајма			945749 85		5	Општа пореза			12525 96	
7	„ канализације			64303 68		6	Поклони божићни			5543 45	
8	„ дворске школе			212078 54		7	Прирез за воје потребе			149617 79	
9	„ палилулске школе			177210 03		8	Грађевна општински			2385000 —	2555085 —
10	„ дворске цркве			57837 21	4401188 74		*Повериоци.*				
	Имовина.					9	Народна Банка по текућем рачуну			2097705 45	
11	Покретна имовина по инвентару			78771 64		10	Разни повериоци			286563 27	
12	Непокретна имовина по инвентару			5449994 53	5528766 17	11	Повериоци водовода			19881 07	
	Разни рачуни.					12	Управа фондова за зајмове			188949 83	2593099 62
13	Регулациони фонд			330694 78			*Главница.*				
14	Управа фондова за фондове			9234 22		13	Стање на дан 31 Децембра 1897 године				7412212 77
15	Управа фондова за регулациони фонд			31913 48							
16	Управа трошарине			35299 11							
17	Остаде код Народне Банке			2110000 —	2517141 59						
	Дужници.										
18	Дужници општински			116958 —							
19	„ каздрме			1170513 32							
20	„ водовода			3989 62							
21	„ трошарине			1259 47	239258 41						
					12862942 89						12862942 89

31 Децембар 1897 године Београд

Главни благајник,
Ђ. Ж. Нешић с. р.

Књиговођа,
Милија Јовановић с. р.

Главни књиговођа,
К. Т. Јанковић с. р.

Примедба. Ово стање штампано је сад, пошто у своје време није одштампано.

Уређује УРОШ ПЕТРОВИЋ.
Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА. Штампарија Д. Димитријевића бр. 343—46.
ГРЕДИЊИТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗГРАДИ ОПШТИНСКОГ СУДА.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 22. НОВЕМБРА 1898. | Број 39.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију за годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За страно земље за годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТА ЗАЛА СЛАТИ УПРАВИШТВУ НА ОПШТИНСКОМ СУД А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

22. Октобра 1898.

Председавао председник г. М. Ј. Стошановић; присутни: чланови суда: г.г. Ђ. Ј. Радић, и Коста Сашић; од 44 одборна бића: г.г. Р. Дунтовић, Вита Николић, Стеван Максимовић, Др. Стојан Мирковић, Тодор Ј. Мандровић, К. Ц. Милојковић, Стојан Исаиловић, Коста Чукић, Др. Јеремија, Др. Јован Арнаут, М. Сакић, Ј. М. Јанковић, Гаврило С. Лазић, Драгиша Стојковић, Мат. Ђ. Илић, Милован Милосављевић...

(свршиће се)

XIV

Предсједник извештава одбор, да је Управа кар. Београд. решењем својим АБр. 7244 закључила од извршења решење одбора општинског од 17. Септ. 1898. АБр. 6833 о уступљењу земљишту Недељковићевом другиту за грађење жртвеног вештерног.

По прочитаној тога решења Управиној, одбор је после конференцијског гласања са 10 гласова против 9 (1 није гласао), решио,

да суд општински у име одбора општинског изјави жалбу господину Министру унутрашњих дела на ово решење Управино.

XV

По прочитаној извештаја комисије АБр. 7407 о молби М. М. Хаџирајдије затворача за општинско земљиште, одбор је после поновичног гласања са 13 гласова против 6, решио,

да се нако молба М. М. Хаџирајдије АБр. 6973 тако и овај извештај комисије одбаце.

XVI

Председник извештава одбор, да је општина београдска остала дужна још од 1892 год. О. Сиреперу 1057а'38 дин. у злату за његову кућу.

По саслушању овога а по прочитају извештаја рачуноводства о овоме одбор је решио,

одобрава се, да се исплати Оскару Сиреперу десет илада пет стотина седамдесет и осам динара и тридесет и осам пара у злату на име остатка његове награде за грађење водовода. Ово има пасти на терет прихода трошаринског пошто се односи на грађење водовода.

XVII

Председник саопштава одбору, да се је општина београдска у 1897 год. задужила код Кредитног завода са 28000 дин. у злату за исплату извесних дугова општинских, коју општ. је био употребен и дуг О. Сиреперу но који није тим новцем исплаћен, него је новац утрошен на друге потребе.

По саслушању овога и по прочитају извештаја књиговодства о овоме одбор је решио,

да одборници г.г. С. Ј. Аврић и Мих. Ђ. Илић прегледају и поднесу одбору нацрт извештаја на шта је утрошен овај зајам од 28000 дин. у злату, кад није употребљен на ово, за шта је учињен.

XVIII

Председник извештава одбор, да је одбор општински решењем својим од 30 Априла 1896. Гбр. 685 одобрио предит од 6000 дин. за израду постамента за Пашићеви споменик; да је предузимач на ове израђење посла привремене радње у рапиди годишња 5000 дин; да је постаменат тек пре неки дан довршен и од комисије примљен с тим, да му се има пред исплатих 500 дин. задати за извесне накнадне радове још 370 дин. На ово се тек у овој години има ово обрачун направити, и кад се не може употребити овај предит одобрен у 1896 год. јер је спречен исте године затворен, то се има сада одобрити ово предит од 6370 дин. за исплату овога посла.

По саслушању овога и по прочитају извештаја књиговодјене комисије о извршеном послу Гбр. 3084 и извештаја књиговодства АБр. 7431, одбор је решио,

одобрава се предит од шест илада три стотине седамдесет динара за исплату радова око постамента Пашићева споменика. Ова сума да се исплати из зајма од милијон динара, која је разније одобрена за исплату привремених дугова општинских.

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мото: „...Nine diebhaften ist forme gleich, Doch wenn sie's freylich nicht immer sind, So sind sie's öfters doch scheinbar.“ Salust. Catil. Cat. cap. 5.

„...Дрангутинъ је имао бела бе- дења и невоље“.....
Ист. Кемп. в Јелић стр. 102.

написао

К. М. КОСТИЋ и Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

(Рад награђен са 400 динара, краљ милановићева конкурса од 15 Јануара 1897. г).

(наставак)

Да је, пак, главна мотив Драгутинове побуне, што је Урош запостављао Драгутина и претпостављао му Милутина; што је Урош у опште рђаво био расположен према Драгутину; да је Урош одиста намеравао да себи за наследника назначи Милутина, нама служи као доказ Данилов исказ и Трпимирово причање. Трпимир прича да је Урош био попреко гледао Драгутина; из Данилова исказа, који је у осталом врлодне тендеренције, да се изнести да је Урош одиста намеравао да назначи себи за наследника Милутина, као што и Пахимер прича.

Када се свршила свадба, по Данилу, Драгутин је остао са својом женом на очину двору. Мирно он живљаше; он никаквих умишљаја немаше; он је и дену био вредно и још једнако на буну не мисли. „И слоу“, вели Данило, „куко скрашнишоу се, жнеѣаше са богоданьскые жнокы съ подружиниць своимь, къ двоуе родитель своихъ къ цариц..... И тако къ покиновоу съ родителемъ своимъ къ кьсьлю и любовь нлицемѣрьноу имы къ кьсьлю, и законъ ни посилно слоькосъ кожьсоуьлимъ, оутьѣждае къ сиѣ. И къ гостьми и чистоть мыслоу жьлокоучиоу къ домоу отьца съ нѣкоторою была чьди отъ рокъ своихъ, къ цариц къ благостьноуоу къ сьлъхъ Богоу и чие къспрнести осьштинаа родителемъ своимъ и тоыоу оуко не хотиоуоу исплънити имоу ричьдго, и съ богодюбивыми кыдо се къ кьмоуи тоуже и ричьми ико и имы да и нѣкоторыи честно отьлагочные него къ особьно прѣьсыкнше имоу и т. д.“[1])

И отац, посматрајући своју љубазну дечу, гледајући неправде, које му се стварају Урошевим намерама, гледајући напаљање на његова права, помишљајући да он неће просто наследити, — његова би се синовска осећања побунила и он би устао противу те очевидне неправде. Јован Рајић и одиште је онтар према Драгутину кад га јако осуђује и његов акат нечовечним казива.[2]) Али посматрајући Драгутина најпре као сина а за тим као оца, сваки ће налаза осудити начин ресулисања питања о наследништву; али се у начелу отпор Драгутинов мора одобрити. А када се, пак, има и то на уму, да је Драгутин као Данило прича, покушавао да спорну ствар мирним начином спрши, можеби онога ода на колепима; пада се има на уму, да је Урош нечито био неумољивим и неумитним, — онда се мора признати: Да Драгутину ништа друго није остајало, него за силом примора онога ода на признавање његових престонаследничких права. И када је Драгутин извршио ово што је намеравао, када се на српском престолу утврдио, он ипак не престаје бити добрим сином.

По Трпимиру у сазиом дому Урошеву било је раздора. По Трпимиру Урош је почео „не нависти“ сина свога. Исто тако „не завиђаше“ Катарина свекрву своју. „Но инкиѣ краѣ“, вели Трпимир, „Стефань Урошь не хослоуть створити злобе оскынчаѣ, и сиѣ своиоу Драгутинъ не даде вноуь и властиоу имѣти и не повидеть къ сиоу своемоу Драгутину. ..Тѣкоождо и жена Драгутинова неповидима късть свекрвоу своюе.....[3])

[1]) Дан. Жит. 14—15. — Ив. Шиш. Жит. стр. 149.

[2]) Рајић, Ист. Срп. I. стр. 480—482.

[3]) Глас. V. стр. 50.

XIX

Председник министарства одбор, да је проведена комисија, одређена од грађанишког одбора да пропази земљиште Браће Крсмановића што се њих за проширење Богојединског уједе експропријати, — нашла, да би требало експроприсати онаква имања Саве Анђелковића и Паје Анђелковића и преписати на имању Браће Крсмановића, како би она могли бољу и уједначу зграду подићи, што је и грађевински одбор усвојио.

По саслушању онога и по прочитању тога извештаја и предлога Бр. 2989 и 2990, одбор је решио,

усваја се у свему овај предлог грађевинског одбора о експроприсању имања Саве Алексић и Паје Анђелковића и преписаљу истог имању Браће Крсмановића у интересу уклањања вароши.

XX

Председник извештај одбор, да је услед молбе ранијих трговаца, што имају радњу на источној страни трговачкој, одређено поменуто, да прочуе и подноси суду предлог како да се од гада канализује дежурна на радњу.

По прочитању те молбе Бр. 3351 и изложења трговачког и предлога комисије Бр. 3686 одбор је решио,

усваја се у свему овај предлог комисије о канализању дежурне на радњу. Да се и суд и Управа трговачка по њему управљају. Ово се решење не односи на оне седнице, који догоне радњу ради продаје и држе је за својим колима.

РЕДОВНИ САСТАНАК

23. Октобра 1898. год.

Председник председник г. Вас. Д. Стевановић, чланови сталног суда: гг. В. Ј. Рајић, Ст. Николић и К. Стевић; од кибернетика биле: гг. В. Н. Стевановић, Др. Стеван Марковић, Вања Николић Коста Н. Зуров, М. Савчић, Р. Драгојевић Б. М. Јовановић, Глиша Стојановић, Глигор С. Јанић, Димитрије Стефановић, Милутин Ј. Мијаиловић, Кос. М. Чолачић, Младен Миленковић, М. О. Петровић, К. Н. Јовановић Др. Живо. —

I

Прочитан је записник одборских одлука седмице држане 23. октобра 1898 год. и примљен је без имена.

II

Председник изнесе одбору на решење молбу Павла Анђелковића, ствл. шпиценара, којом моли да одбор преписати у списку молбе своје решење од 23. октобра 1898 год. Бр. 2989 и 2990 односно експропријације имања Саве Алексића и његовог до Матрошање и преписања истог имању Браће Крсмановић.

По прочитању те молбе одбор је решио,

Одбор остаје при својем решењу од 23. окт. 1898 год. Бр 2989 и 2990 а ову молбу одбацује.

III

По прочитаној молби Тодора Најдановић, општинска мекаперије АБр. 7008, одбор је решио,

Оказмљује се суд општински да уважи ону молбу како за сходно нађе.

IV

По прочитаној акта Управе вар Београда и њених одалака АБр 7546, 7519, 7947, 7638, 7569, 7566, 7572, одлика се тражи умрлена о наплати и њеном стању извесних лица, одбор је нашао,

да је Радојица Радојић кавеција ствл. доброг плаћања и доброг имовног стања, да је Лазар Јовановић озбражаног сита доброг владања и средњег имовног стања; да је Ђорђе Недељ агент доброг владања и сиротског имовног стања; да су му поменути Никола Милутиновић оџаџерисета; Захарија Тодоровић кавеција. Милош Ја конђевић бив. трг. помоћник и Јосиф Поповић предузимач и инжинер.

V

По прочитаној молби Катарине Поповогога СтБр 3109 одбор је нађено молбама.

Да се молитељци може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

VI

Председник изнесе одбору на решење молбе Мирије Цвијић удове АБр. 6553 и Варваре Гатановић удове АБр 7513, којима моле за издржавање.

По прочитаној оних молби одбор је решио,

да се молба Мирије Цвијић удове, одбади; да се решавање по молби Варваре Гатановић одложи, док се не реши буџет за 1899 год.

VII

По прочитаној извештаја одборске комисије АБр. 7314, одређене да изврши премер јавних пина, што се налазе на руковању од пређених пинарских трговаца, одбор је решио,

да се овај извештај прими с тим, да чиновници општинске трошарине продуже и допуне ово мерење јавне пина.

VIII

Председник извештаја одбор, да је суд општински добио одговор од Срп. друштва Црвеног Крста на писмо своје од 2. сеп. 1898 АБр. 5773 упућено другим уједа решење одбора општинске од 24. авг. 1898 год. односно трошења завода за спасавање напуштене лице од стране министарства војске на једном делу ове земљишта, које је општина уступила Црвеном Крсту за подизање модерне градјевске болнице.

По прочитаној тога одговора АБр 6209, одбор је решио,

да се ово земљиште не може уступити министарству војсковом подизање завода за спасавање напуштене лице и хигијенско-бактериолошког института са разлога наведених у решењу одбора од 24 авг. 1898 АБр. 5773.

IX

По прочитаној молбе задруге за подизање домаће индустрије АБр 6217, одбор је решио,

да се ослободе плаћања таксе трошаринске само она кола, која на рачун задруге за подизање домаће индустрије носе са железничке станице материјал у новоподигнуту фабрику задругину.

X

На предлог суда општинског а на основу чл. 105 зак. о народним школама, одбор је решио,

да чланови школског одбора за град Београд буду они одборници општински: г.г. Глигор С. Јанић, Раденко Драгојевић, Коста Н. Михајловић, Стев. Максимовић Јанаћ М. Јанковић, трговци штданџије.

По Данилову и Троношћеву следовање суду у овом спору Драгутинову и Урошеву мешао се и мађарски краљ. Тако Данило вели да је Драгутин непрестано добијао укоре од „тасте“ свога мађарског краља и да су му наговори и укори ти постали већ досадљива.[1] Троношић, пак, вели: Да је мађарски краљ два пута писао краљу Урошу и позивао га, да Драгутину уступи престо као што је обећао њој; али Урош не само да није уступио престо, него је, штавише, почео гонити свога сина.[2])

На основу ове Данилове и Троношићеве следобе[3]) а и на основу њихових исказа, да је Драгутин, као што њемо мало доцније видети, добио поруку од „тасте“ свога, на основу свега тога, дакле, може се поуздано констатовати интервенција мађарског краља. Та интервенција мађарског краља у часто српске унутрашње ствари потпитала је, нема сумње, и из самодијарних разлога и односа између Драгутина и мађарског краља.

Поштто смо разоткрили главне мотиве Драгутинове буне и поштто смо, на основу АЕ. Данила и Троношића констатовали интервенцију мађарског краља, на реду је да пређемо на саму побуну, на саму Драгутинову препратитну акцију.

О Драгутиновој побуни једино што опширније говоре Данило и Троношић. Њима се једини својим детаљом приближује и Бранковић. Од летописа, пак, само нека, као Дорнатски, Сопнски Летопис, кажу за Драгутинову буну и у Драгутиновој несрећи на Јелеву планини они виде прст осветљнос Провиђења. „Бе лито... ексрали се“ вели тај летописни готово стереотипно, „сынь его Уроша[1]) Драгутинъ, нъкако дрьзъкъ сътъ, ко погоу не лекъ водь. И мечь планиньскы, даже къста не отъца своего“ ...[2])

АЕ. Данилова прича нам нешто детаљ о тој побуни. По њему, Драгутин, желећи да у одношењ делу своје отарбине самосталио влада, а непрестано примајући упоре од мађарског краља, хтео је да молбама и сузама склони свога оца да му да једал део земље, у коме би дељу он самосталио владао. „И тако падь, на колыкоу жачть сь полести родьтелю своимоу съ сльзами глаголя: отьче, дождь ми достоиноую мсть цьковиу ткоего жлико въсхощеши. Видь бо ликоу тралыное имя, жлика крьвиа ждоу хоть въспрости цьковьнаго ти дародьника...“[3])

Али, Урош оста неумољив, када га Драгутин и по други пут тако усрдно моли. „И яко молить со отьцоу своимоу глеголя господи мои, ликоу рокоу имоутъсы, ти нъсьдьлать нъ въсего дъволюе, аще жь въздамъ сынь твои и цьковьнаго ти штъдрьствка лишю се душевънаю богатьства нъли ли къ имоути моои и присыно дасли се о цьковьнаго богатьства лишаемь ли оскрьбаемь. Аче тимсть сатворити милость о чемъ тконмь ликоо хощеши. Сатворю ли ихъо и лишити се богодарьнаго ти дрьжавы. Когда жь глаголь оусть тконхъ истинъ, ликоо оскрьта се нич, въздьвижоуюу тконюоу сьлоу. Оучю ко ти есть сьдарьни придати ьи, нежь ли дюбезьнаго ти въздьвижоу слабы тконое лишити ме.....)

По Данилу, када се Драгутин са сним увербо да од његових молби неће ништа бити, он се (Драгутин) решава на одлуди корак, који ће доцније по Урошу затаљени постати: Драгутин одлази с неколико својих верних мађарском краљу „тасту своме“[4]; да у Мађара потражи помоћи, не би ли како одбранио права своја. У опште се Троношић разилази од Данила. По њему, Драгутин, не могући трпети свога оца, одлази у Зворник, који му је тако дао. Одатле се

[1]) Дан. Жит. стр. 15, и Ив. Пазс. Жит стр. 169 ...

[2]) Гласн. У. стр. 50.

[3]) Г. Стојановић истиче усвоја. Данилове исказе да је Драгутина „потпомогао и на буну подстрекавао његов тасте и да је на чело многе војске пошао“... Нов. II стр. 166. —

[1]) Види Дан. Жит. 13—17 и Ивк. Жит. 169—171.

[2]) Види још у оси, што Данила мисли по на Владислава него на Стевана краља. Ми ћемо доцније видети да преме Драгутинове буне пада много после смрти Стевана У.

XI

На предлог председника општине и по прочитању мста АБр. 7286, одбор је решио,

прима се у начелу предлог, да општина новчано помаже до пет ђака, који би се одали изучавању заната; да председник општине поднесе одбору извештај, колико би новаца за ово требало годишње, како би се она сума могла предвидети у буџету општинском за идућу годину.

XII

Председник извештаја одбор, да је О. Сарајер инжинер из Мањаче по налогу суда општинског и по одборску одлуку дошао у Београд, прегледао бунаре на Велике водице и о томе своме прегледу поднео извештај.

По прочитању тога извештаја АБр. 7514 одбор је решио,

прима се овај извештај у свему. Да подозидно одељење изврши претходне радове у свом извештају предложене на терет кредита, који је одобрен за грађење нових бунара. Умоли инжинеру господину у извештају, да изврши онај преглед приликом радова од времена на време прегледају.

XIII

По прочитаку извештаја општинског хемичара о испитаној неисправности жита односно нездравости хлеба у пекарама истог, одбор је решио,

да комисија одборска, која је поднела одбору извештај под АБр. 3740/98 проучи ове извештаје општинског хемичара и поднесе одбору предлог, који би број требало усвојити за коефицијенат за одређивање цене хлебу према квалови оногодишњег жита и нездравости његовој у брашну.

XIV

По прочитаку поводне молбе Драге Берберић АБр. 7047, којом моли за потврду за своју школу женских радова, одбор је решио,

да се она молба одбаци остајући и даље при својем решењу од 17 сент. 1898 АБр 6398.

XV

По прочитаку поводне молбе М. Михајловић-Хаџирајић АБр. 7585, да му се уступи општинско земљиште за подизање фотографске радионице, одбор је решио,

да се она молба одбаци остајући и даље при својем решењу од 23 октобра 1898 АБр 8407. —

XVI

По прочитаку извештаја пиџиводитеља АБр. 7628, да су економски рачуни општински за треће тромесеције ове године, одбор је решио,

да иста она одборска комисија, која је одређена да прегледа рачуне за II тромесеције прегледа и рачуне III тромесеција и поднесе одбору извештај.

XV

По прочитаку молбе Никола Бошковића абзаџије и извештаја грађевинске одељења Гбр. 3103, одбор је решио,

да се мозилак ослободи плаћања таксе за воду својих канала за одвод кишнице са приватним каналом, који се налази у Вазнесењској улици.

XVIII

На предлог председника општ. одбор је решио,

да се за решавање о понуди Косуа и Марковића за зајам и извршење великих општинских радова сазове напредна одборска седница само за ову ствар.

XIX

На предлог председника општине одбор је решио.

да одборници г.г. Мишутин Ј. Марковић, Влад. Чортановић, Степ. Максимовић и Голуб С. Јанић, као одборски повереници са судом општинским саставе пројекту буџета за 1899. год. и поднесу га што пре одбору на решење. Од одређених одборника могу пуноважно тројица радити.

О Б Ј А В А

Општина београдска издаје под закуп **подрум под школом код Саборне цркве.**

Ко жели узети исти, нека се јави економном одељењу општине београдске.

О Б Ј А В А

Општина београдска има за издавање под закуп **један дућан у улици „Краља Александра"**, где су тезгајиште, под бр. 4.

Ко жели узети овај дућан, нека се јави економном одељењу општине београд.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ

I. Дизинфекторе:

а) За чишћење дизалка (шилјдера) без разлике на спратове — — — 0·20 д.
б) За нездрав шпорхерт — — — 0·40 д.
в) За уздин — — — — — 0·20 д.
г) За велики уздин шпорхерт у тестенини — — — — — — 0·50 д.
д) За чишћење дизалка од два спрата 0·20 д.
ђ) За чишћење простог дизалка — 0·10 д.
е) За чишћење чуњака од 2 и по метра уједно са дизалка — — 0·24 д.
ж) За чишћење чуњака од 2 и по метра уједно са шиње пећи — — 0·20 д.
з) За пљење дизалка (шилјдера) без разлике на спратове — — 0·75 д.

II. Грађорима:

а) Грађ за дућу — — — — — 7— д.
б) Грађ за одајсло — — — — 12— д.
в) Мала гробница — — — — 555·62 д.
г) Велика гробница III реда — — 998·93 д.
д) Велика гробница II реда — — 1069·90 д.
ђ) Велика гробница I реда — — 1684·57 д.

III. Пражњење шпорхера и нужника:

а) Од зубног мотра — — — — — 10— д.
б) Од хлева — — — — — — 0·50 д.

ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ ЗА МРТВАЧКА КОЛА

в) Прост кола са 2 коња — — — — 10 дин.
б) Кола са завесама са 2 коња — — 18 „
в) Стаклена кола са 2 коња — — — 24 „
г) Стаклена кола са 4 коња — — — 60 „

ли образа „тасту" своме и мађарски краљ тада два пута више пријатељу своме краљу Урошу, да према жељама и обећању у ступа против сину своме Драгутину. Урош исће да чује мађарског краља, него шта више, одсељује ноће гонити сноса сина Драгутина. Тада Драгутин, не могући се одупрети очеву гоњењу, с неколико одана племића оде у Будим мађарскоме краљу.[1]) У Троношца имамо још један детаљ, који се односи на бању Драгутинову. Као што Драгутина мржаше отац, тако исто и Катарину мржаше сестрина жена краљица Јелена. Када је Драгутин раскинуо са својим оцем, и отишао у Зворник а одатле у Будим, Катарина остаде за неко време на двору свога сестра. А када нам Урош не престајаше огорчени бити на свога сина Драгутина, а краљица Јелена на сноху своју Катарину, Катарина, немогући подносити њихов гнев и нерасположење, оде за својим мужем.")

Ње основу Троношчева исказа могла би се створити једна конјектура. Нема сумње, у Српској је Драгутин партизан, и, када би се Троношку могло веровати, тај би прај био у сепоразнадном делу Српске Државе. У тај би се крај Драгутин испред свог оца повукао, и ту се припремао на отпор или на напад. Урош би ношао против бунтовног свог сина, вођен би га и интерао из Српске Државе. Драгутин побеђен и интерап одлази мађарскоме краљу да у њега помоћи потражи против свог оца.

По Данилу Драгутина је лепо примио мађарски краљ: када му Драгутин исприча своју невољу, „тасте" му покаја жена ућешна и допусти му да потражи војнике од ове војске. И Драгутин прими велику војску од „таста" свога.[2]) Тој војсци, која је била састављена из Мађара и Кумана, придружена је и војска „племенског краља" као што узимају Врањевић и Нејачевић.[3])

Исто тако и Троношац узима да је Драгутина примио мађарски краљ са свим предузетљиво („чесмено"). По Троношцу Драгутин је неко време био на двору мађарског краља и узео од мађарског краља 80.000 (!) војника, ноће о том огромном војском на спор оца.[4]) Вама се чини да је овај број мађарских војника, које је дао Драгутину мађарски краљ *страшно* преувеличан. Ако се има на уму средњевековна војена организација, техничка непретања војске, тактика у војеним операцијама, све оне материјалне и друштвене препреке при мобилизацији војске, онда се мора признати да војска од 80.000 регуларних војника спада у необичне појаве. — По г-ну Јеремају Јовану Мишковићу, цар Душан у својим најодлучнијим ратовима није могао искупити већу војску од 80—85.000 људи. У Косовском Боју, који је ипо доста понуздарап борило се свега 30.000 српских војника.[5]) Када је оном познатом монголском најездом постала велика погибао по Мађарску онда је краљ Бела IV могао у битки на реци Шају да изведе против Монгола своје и савезничке војске тек 60.000 војника.[6])

(Наставиће се)

[1]) Гласн. V стр. 50.
[2]) Ибид. Гласн. V стр. 50—51.

[3]) Види Дан. Жив. стр. 16—17; Ив. Нап. Жит. 179.
[4]) Види Гласн. 53 стр. 16. *Instigavente igitur Draslavite, abiit ad socerum suum Vladislavum Regem Ungarie: ubi tractatoque omnibus, ut Vladislavus magnum exercitum genero suo daret, et a Dracu suo Regi Ladomerie, accepit quasi exercitus, et regressi ad patrem suum...* — Нејач. Ибид. Свет. стр. 218. Нејачевић мисли да је Врањевић *Ladomerie* исправио *ex Ladislavia*. — Г. Ст. Новаковић погледато на основу неких филолошких аргумената (по Миклошићу) доказао је да народне песме Хрватске *Ладане* значи. Види *Лабуд прид и Ладану у срп. нар. поэзији*, у Летопису Мат. Срп.) стр. 6. — И. Сад 1879.
[5]) Гласн. V. стр. 47.
[6]) Јов. Мишк. *Косовска Битка* Гласник за 1880 г. књ. XXI од IV год. XI стр. 383—392
[7]) Südd. *Prog. Hrv. ste.* 845, 862—864.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 31 ЈАНУАРА 1898 ГОД.

Редни број	РАЧУН	Обрт у месецу Јануару		ОБРТ СА НАПРЕДЊЕМ		СТАЊЕ 31 ЈАНУАРА	
72	Благајне	5197	01	32105	78	61404 30	32105 78	29298 52	
75	Привремени издатака					115715 69		115715 69	
37	Вредеће артија					51438 —		51438 —	
38	Непокретности					5449994 53		5449994 53	
38	Покретности					78771 64		78771 64	
89	Грађење меја					88961 61		88961 61	
40	„ водовода					2855052 82		2855052 82	
24	„ калдрме из зајма					945749 85		945749 85	
28	„ канализације					64303 68		64303 68	
41	„ дорћолске школе					212073 54		212073 54	
23	„ палилул. „					17721 003		17721 003	
21	„ дорћолске цркве					57837 21		57837 21	
31	Дужника разни			256	44	116958 —	256 44	116701 56	
42	„ калдрме			1450	17	117051 32	1450 17	115601 15	
22	„ водовода					3989 62		3989 62	
19	„ тротоарске					1259 47		1259 47	
68	Повериоца разни	13000	—			13000 —	28656 27		273563 27
5	„ водовода	3019	75			3019 75	19881 07		16861 32
46	Касција						2117 —		2117 —
4	Дирурна инжињерски	84	—	84	—	84 —	364 80		280 80
66	Обртне порезе						12526 96		12522 96
32	Повлона божићна						5543 45		5543 45
27	Фондова разни						191982 45		191982 45
47	Гробљанског фонда						110563 05		110563 05
43	Регулационог „					330694 78		330694 78	
44	Упр. фонд. за фондове					9234 22		9234 22	
44	„ „ „ регул. фонд.					31913 48		31913 48	
76	Управе тротоарске					35299 11		35299 11	
48	Упр. фонд. за зајмове						188949 83		188949 83
71	Примања						2385000 —		2385000 —
34	Остала код Нар. Банке					2110000 —		2110000 —	
49	Текући „ „ „						2097705 45		2097705 45
50	Прирез за више потр.						149617 79		149617 79
69	Гробљ. буџет			639	—		639 —		639 —
79	Приход по буџету			49540	40		49540 40		49540 40
77	Расход „ „	12029	60			12029 60		12029 60	
80	„ из милиона	1331	18			1331 18		1331 18	
81	„ по кредитима	31	25			31 25		31 25	
82	Утврђење савске обале	2610	—			2610 —		2610 —	
9	Главница						7412212 77		7412212 77
		84075	79	84075	79	12947018 68	12947018 68	12897102 54	12897102 54

16 Априла 1898 године
Београд.

Књиговођа,
Милија Јовановић с. р.

Главни благајник,
Ђ. Ж. Нешић с. р.

Главни књиговођа,
К. Ј Јанковић с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА — Штампарија Д. Димитријевића Бр. 142—98. — Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. НЕДЕЉА 28. НОВЕМБРА 1898. Број 40.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
На страни земље на годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ НА ОПШТИНСКОМ ДВОРУ, А СВИ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА ГРАДОНАЧАЛНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

О Б Ј А В А

По наређењу команданта VII пуковског округа од 16. Новембра тек. године, № 11459, позивају се све старешине I и II позива народне војске из Београда, да 3. децембра ове године у 8½ сати пре подне представу у шталу VII пуковског округа а собом понесу и држаоце сабље, које на руковању имају ради прегледа.

Ово исто важи и за све оне старешине I и II позива народне војске, који су на ма ког узрока из војске исписани, а држаоце сабље још предали нису.

На случај, да је који старешина I и II позива умро, позива се његова комисија или сродници, да држаоцу сабљу коју је умрли на руковању имао, означеног дана одвезу и предаду окружној команди.

Од суда општине града Београда ОВБр. 3145 25. Новембра 1898 г. у Београду.

НА ЗНАЊЕ

Одбор општине београдске у седници од 15. Октобра 1898. г. решио је, да од 1. Јануара 1899. год. буде такса пеџеној марки дин. динара, без разлике, да ли се марка узима за мушко или женско пеџето. Исто тако комитаће марка два динара и онда када се на место напуљене марке друга купује.

О овоме се извештавају грађани и позивају, да у току месеца Јануара 1899. год плате ову таксу општини и узму марку за свако пеџето.

Од суда општине београдске, 28. Нов. 1898. Дбр. 2994. у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

2. Новембра 1898.

Председник председник г. Н. Д. Стевановић; присутни сви чланови одбора: г.г. Стев. Николић и К. Симић; од изборника чланове г.г. Др. Лазаревић, Н. И. Стаменковић, Др. Стеван Марковић, Р. Дрљевић, Др. Јеле, И. Калентовић, Ч. Димитријевић, Нава Николић, Стеван Милетовић, Коста Л. Таназевић, Ђ. Павловић, М. О. Петровић. Изостали: Ј. Марковић, Јакић М. Јаковљевић, Живин Стојковић, К. И. Лазаревић, С. Ј. Јовић, Коста Д. Гавриловић, Мат. Ђ. Нинковић, Милош Арсенијевић, М. Стаић, Живко Младеновић, Зуб. Живковић. —

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 29. окт. 1898. и учињено су оне допуне.

У решењу КНБр. 663. да члан школског одбора буде одборник г. Коста Др. Ранић на место одборника г. Стеве Максимовића. У решењу КНБр. 672. да члан буџетске комисије буде и одборник г. Н. И. Стаменковић.

II

Одборник г. М. Арсенијевић прикеђује, да их као члан позвише за преглед тромесечних општинских рачуна које писмо није састављи и да време тоне не стоје извештај општ-ношта. као да се позвише на поменуто позива није сметало.

Председник је вајао.

да he се о своме обавестити и у идућој седници одговорити.

III

Одборник г. Коста Н. Лазаревић изложи како би требало извршити пробу са данашњим житом, те да се доне до истинског резултата о количини жита и брашна од опеченичног жита.

Одбор је решио,

да и одборник г. Коста Н. Лазаревић буде члан комисије за изналажење којешћења за одређивање цене хлеб и да у комисији изложи свој предлог о начину извршења пробе.

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мотто: „...Чим дознасмо, да Турци крену преко Дрине, одмах пошљемо нису своје изасланике к Турцима...“
Гарашан. Спом. Срп. Сад. стр. 1.
„...Трговачкоме је послу била ова земља увијек у свакоме“....
Нет. Клеш. о Босни стр. 192.

написао

И. К. ХОСТИЋ и Ф. ЈР. СТАНОЈЕВИЋ

(Рад награђен са 400 динара, краља Петровићевом наградом од 15 Јуния 1897. г).

(наставак)

Поред тога, краљ је Владислав баш у том времену у друштву с немачким царем Рудолфом Хабсбуршовићем ратовао противу Османа II[1]) и он, као најпросвећенији стратегистски обзира, није никако смео јако ослаби војску. На основу снега тога са свим се слободно може тврдити, да мађарски краљ није никако могао дати краљу Драгутину тако огромну војску. Ако би било допуштено стварати претпоставке, онда ми мислимо, да је Драгутин добио од мађарске краља тако исто 5.000 војника. Нека би било његових пристатица, који би се искупили, када је он с Мађарима ушао у Србију, 5.000, онда се може мислити, да је Драгутин имао 10 до 15.000 војника. По Данилову приповедању, Драгутин је, поћан с војском на свог оца и ушао у Српску Државу, покушавао да се измири са својим оцем. Он му је предлагао овај пети модус компромиса, који смо већ чули Он га, ва. ме, опет мозно да му да „достојни део свог имања“.[2]) Браћковић, пак, и Печачевић веле да је Драгутин молио свога оца, да му уступи престо, а он ће њему допустити, да слободно бира крај, у коме ће већ последње године живота свога на миру провести.[3])

Али је Урош исчито неумољив. Он се још већма разгњевио на свог сина. А Драгутин, видећи да му се отац неће склонити на његове молбе и на покушавања, реши се на одсудну битку, видећи „да му је једино остаје смрт или живот“, као што вели архијепископ Данило. По Данилу бој се био између Драгутина и Уроша у земљи званој Гацко. У боју *отпаде* Драгутин и задоби престо.[4])

У овом приповедању Трговчевић се приличко разликује од Данила. По Трговчевићу краљ је Урош пречекао Драгутина у Мачви, али Драгутин однесе победу. Урош побеђен поручи се љубље у своју земљу. Драгутин не гоњаше свога оца, већ га „смирено“ молаше, да учини оно, што је обећао, јер њему (Урошу) друго нито не остаје, поито та и сам мађарски краљ неће оставити. Али Урош поче у „Рашкој“ другу војску скупљати. Драгутин, осетив поне изванредне љубазности свога оца, напада на свог оца и изненадним нападом поново га побеђује. Када пак Урошева војница видеше да Урош пропада, напустају га и прелазе Драгутину.

Када би се овај Трговчевић искао могао примити, онда би се могло претпоставити, да би онака Драгутинова маршрута била: Од Шапца (ст. Заслон, у Петачићева

[1]) Кн. Зарски: Нат. Одиаје. бов Немачког т. I. страна 879—881.

[2]) Видн Дан. Жив. стр. 17 и Ив. Пала. Жит. страна 178—171. **И приповеда ће родитељ своноју краљу Острошеу њиш моли њего гаљоваш господи ноп и отъчт, даждь ши достоюнюую честь изъ нихъ тебоего чадоу своюмоу. Сі же коликожрьвнаупрекодныхъ своюнштъ,стрыи стоюу ко довоу тюоюмь, чюе проситы ышдостоюнаго ти дарюванаа.**

[3]) Видн Гласн. 51 стр. 56. — „претећемо га речима слиће: „Peter, ostendere premissum Regnum, si quo casu locum contrahere in quo degas ... — Перуз. Нат. Зитт. стр. 220.— Ако такође реченици Данила стоји смисао Бајер имам дйјте ти ја ушто и ја дајем дајте ја.“

[4]) Видн Дан. Жив. стр. 18.; Ив. Пала. Жит. стр. 171.

[5]) Гласн. V. стр. 54

IV

Одборник г. Коста Д. Гашинић, саветника, да је у Вечерњем Новостима од 23. октобра т. г. нашао потпиш, у којој се оправдује одборска комисија, што одлази да подноси извештај и нашалье своје да ли се на изложени тешкоће дотле може продужити заједе. Да ова потпиш није истинита, пошто је комисија тражила, да јој сви односно грађевинске опадене стиле по расположиве потребне податке, без којих она своје мишљење не може дати, али да тих података још није добила, и тражи, да се у овоме смислу даде званична исправка.

Председник је изјавио,

да ће дати званичну исправку у овоме смислу.

V

По прочитању молбе Јелене А. Јовановић овд. СТБр. 3022, одбор је изјавио мишљење,

да се молитељици може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

VI

Председник известио одбор, да је суд општински решењем својим од 31. окт. о.г. АБр. 7683 одредио јавну добру за пру половину месеца новембра од 26 пара дин. по шајкаташу, а дуб за се продаје по 25 пара у технин од 95-г грама, поште је жито да крошких потиноси дана пошлаје прико 18 јануара ово шајкаташа.

Одбор је прихво и изјаву

ово решење суда општинског.

VII

Председник известио одбор, да према јавној огласи треба одбор да изабере 80 грађана за пороте треба за мар. Всегда за 1899 год.

Одбор је одлучио,

да суд општински подноси одбору списак способних грађана за пороте како би одбор могао учинити избор истих.

VIII

Председник објављује, да је на дневном реду решење о молби Косте и Марковића за њихов и њихова поличног рода општинских. Даље је саопштио одбор, да је добио од Саветништва и Грађевинског савета мишљење о систему Шпенсеом за канализацију, за које је систем позвао ова покуда.

На прочитаној поруџе, мишљења Саниттетског савета и Грађевинског савета са којима предложено о овоме систему канализа АБр. 6148 и 7027), одбор је одлучио,

да се дали прегрее прекиде и у другој седници настави.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

4. Новембра 1898.

Председавао председник г. Н. Д. Стевановић; присутовали чланови суда: гг. Др. Стева Марковић, Р. Дрекић, Н. П. Станковић, Др. Јосе, Др. Т. Живковић, М. Колесарић, Д. Н. Вучјевић, Т. Димитријевић, Лаза Павлић, Стеван Матковић, Михаило Т. Ивић, М. Савић, Стева Стојковић, Коста Др. Ранић, С. Ј. Аврејев, Гаврило Стефановић, Данила Стојковић, Илија Ј. Мировић, М. О. Петровић, Т. С. Јовић, Милош Матковић, Ј. М. Јанковић, Коста Д. Гашинић, Младеновић, Дуб. Живановић

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 2. нов. 1898 год. и примљен је без измена.

II

Председник општине, одговарајући на захтеву одборника г. Милана Аргезијанића, учињену у претпој седници, изјавио је, да ће је увероно, да је инжењер за преглед општинских рачуна господин пута одазвао, али да се није до сада нашао састала, и да ће се сала умолити господа чланова комисије, да дођу и поверени им задатак изврше.

Одбор је примио к знању

овај извештај председника општине.

III

Приступљено је решавању о молби Косте и Марковића за њом и исправке општинских радова.

Председник известио одбор, да је усвед приходе исте господе одборских учињене у претпој седници заклано писменим. Министра грађевина, да поднео суду и реферат г. Н. Мајодовића, члана грађевинског савета, о систему Шпенсеој поито се известај назвине, приложи акту г. министра под VI односн на тај реферат; да је господин Министар одговорно, да ће по својој личној реферат г. Мајодовић већ да је то овај реферат, који је потписан од К. Назде и који је приложен акту г. министра под V. —

За овим се је разишла дебата о овоме предмету и у тоју дебате буду истакнута нинска питања и предлози тако:

Одборник г. Ђорђе Димитријевић, изјави, да је ово пона стнар, и одбор је одлучио, да се ово стнар има сматрати као стара, пошто је вољање пута стављала на дневни ред на одазни.

Чава суда г. Б. Ј. Рајић предлаже, да се решење по овоме предмету одложи док се не изјасне о овоме систему и земаљско и нижељско друштво, која се другима сада бави овим питањем биће. Одбор је одбацио овај предлог.

За овим је вође позивачнице гласова са 20 гласова против 5 (3 нису гласали) решено, да се по предлогу председника општине ова ствар стнар не решава са овољним бројем одборника, него да се одложи за идућу седницу и да се у тоју вољу сви одборници да дођу.

И најпосле је вође позивачнице гласова са 11 гласова против 9 (6 нису гласали) одлучено,

да се за решавање ове стнари сазове ванредна седница за 10. нов. о. г. и да се у њу поимени писмена позову сви одборници.

IV

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одсека, АБр. 7802, 7740, 7737, којима се тражи уверење о праћају и имовном стању њихових дина, одбор је изјавио,

да су доброг владања и доброг имовног стања Куза Антонијевић пасеница, његов син Блажа и брат му Јакоб Антонијевић; да су доброг владања и средњег имовног стања Марко Краљевић, Драгутин Крстић и Милан Спасић, земљодељци овд.; да му је Фабијан Глад рођења непознат.

V

По прочитању молбе Пантe Томића бив. сеоског СБр. 3164, одбор је изјавио мишљење,

да се молиоцу може дати тражено уверење о његовом породичном односу.

VI

По прочитању молбе Косте Пашеле АБр. 7075, да му општина врати новчану казну, коју је он још у 1869 год. положио суду, и по прочитању извештаја благоводитеља о овоме, одбор је решио,

да се ова молба одбаци, пошто не подноси никаква доказа на ово своје тражење.

Sabacus aut Saslon) нијао је прико источних повајарана Цара (*Sacer Mons*) у Ваљево, одатле, вероватно, прико Рудника хватао се Ибарског Пута: уз Ибар у долину Рашке. (Овај пут до некле опи-сује Феликс Петачић у својој расправи: *De itinerario in Turciam* или *Quibus itineribus Turcisint aggrediendi.*)

Када би се могао вероват Троношку онда би се могло претпоставити, да је тако биће Драгутинов оперативни правац. Али Данило нарочито вели да је бој био у „земљи звању *Гашов*“ и АБ. Данилу пала пре вероват него ли Јосиф у Троношку. На основу такна исказа Данилова може се мислити, да је Драгутин нашао на свог ова крон Босну, и то вељином уз реку Босну: Од Босанског Брода прико Дервента и Добоја у Маглај, Жепче, Брандук, Високо, Крешево, Фојницу и прико Невесиња на Гашко Поље. На Гашко Поље, где та до-чекао с војском отац његов, Драгутин је могао доћи и из Мачве познатим трговачким путем прико Зворника, Борча, Озона, Сутеске, Крешева, Фојнице.

Некаш пак Данилови и Троношчени могли би се ова нешто спојити: Кад би ово узели, да је истинит Троношчен исказ да се Драгутин испред оска гнева шпунао у сев. зап. део Српске Дрнаде, да га је отац одатле силом истерао; да је Урош дочекао Драгутина негде у Мачви, — онда би се могао претпоставити, да се Урош назано на северној граници своје држане, када је из њ. пишао Драгутин са Мајорима. Даље биемо могли претпоставити: Да је Драгутин, пошто је над оцем својим и другу победу однео, ушао у Урошеву престонину; да се Урош, већ ова пута побеђен, повукао у западне, без сумње, њему потпуно одане крајеве; да Драгутин и даље није престајао гонити свога ова и да се с њим по треће пут потукао на Гашком Пољу.[1])

Али, све су то претпоставке, међу којима је најнероватнија ова претпоставка да је Драгутин нашао с Мајорима на свог ова крон Босну. Ова претпоставка у толико већа добија вероватности, што је онда Босна била под Мађарима,[2]) који су тако сакшно потпомагали Драгутинове аспирације. —

У овом случају ми немо потпуно замеварити Троношчено правоседање и приликоме Данилов исказ, да се бој између Уроша и Драгутина био у Херцеговини на Гашком Пољу.

Као што смо видели, краљ Урош није хтео да прави никакав компромис; није хтео да се помири са својим сином; није хтео да својим попустљивим рачуна на по-пуштање Драгутинова. Драгутин, пак, надејући да му отац неће никако примати молбе, да неће примити његове мирне предлоге, с повећом војском, у којој је особито доста било из тавбине, напада на свога ова. Сукоб се десио на Гашком Пољу. У овоме одсудном бој Драгутин победи свога ова и задоби српска краљевска престо.

И тако Драгутин, победив своја ова, стаде на ово краљевско наследно и „ради са благочестивом и христољубивом и самодржавном као српском и поморском и подунавском земљи Стефан краљ.[3])

1. — Какви, савиши лонцу, инсторе и побеђивост краљице Јелене, којје у стиховима: Ја је Јелена напонрија свога мужа краља Уроша, да просто устури жалбем сину Драгутину: *да је*

[1]) Пашалић ушао је једва пут у Турску или со Шајкаша у Ваљево (Чубин) прико Новог Пазара у „Стонеле“ (Врдолник). Одатле уз Рашку, прико Јастрепца, Прокупља у Јужну Јагу и даље у Пролетнику до даље познатог кроз Арнауда Хорез (до 30 поход. — Види Кад. Југосл. Акад. књ. XLII стр. 180—182 и Књ. књ. XLIX стр. 137—141.

[2]) У зиси би се случају нарочито Драгутинова пропадала из далеке Рашке у Срему, Пројпеше, Пасаже, Чајкаче, Фочу и — Гашко. —

[3]) Клић. Рогд. Босне стр. 86—93.

[1]) Види Дан. Жив. стр. 18 и Вас. Пајалић, Житија стр. 171. —

VII

Председник известиће одбор, да ће чисто обрађају суду општинском дојће поводом ев дактенов да се ослободе плаћања трошаринеу тиосе ови предмети, што се набављају за исхрану њихову, а нарочито пиће, које се набавља за пијацу.

Одбор је решио,

да се они предмети не могу ослободити такве трошарињске и да се према томе има наплатити на све предмете, што се унесу у варош а подлеже плаћању трошарине.

VIII

Одборник г. Ђ. Дмитријевић питао зашто опрала општина о своме трошку пут, што води од Реаше на Тирјани, над се сипља у рејон тробање.

Председник је одговорио

да општина овај пут опрала о своје трошку с тога, што је он саставни део калимегданског парка, који је уступљен општини на уживање под поголбом, да та општина о своје трошку уређује и у добром стању одржава.

IX

Председник изнеси одбору на решење молбу Јелене Ж. Живковић овд. удове, којом моли, да је општина ослободи плаћања интереса на дуг за парцелу калдрму пред њеним имањем у Београдској улици, пошто је она не правила никакве кашиле од општине, о своје трошку дозида у ред своју кућу, пеја је уследа изливајуће те улице била оштећена.

По прочитању те молбе Абр. 7584 и инспиције грађе, одлучи одбор је са изложених разлога решио,

да се молителица ослободи плаћања интереса на дуг за сагрђачу калдрму пред њеним имањем у Београдској улици под погодбом, да цео дуг исплати и да се одрекне сваког траженја накнаде од општине за подизнање куће пене, извршене услед инвеличања улице.

X

По прочитању молбе Јов. Прародчетковића Абр. 7454 и инспиције грађе, одлучи Гр. 3145, да се ослободи плаћања за инвеличање улице пред његовим имањем у улици Цар Урошеа и да може свој дуг за сагрђачу калдрму у ратама исплаћивати, одбор је решио,

да се молитељ одбије од тражења, да не своси трошак за инвеличање улице, а да му суд може допустити, да дуг за сагрђачу калдрму и инвеличање улице исплати у ратама, које ће суд општински определити.

XI

По предлог суда општинског и по прочитању молбе кошчно-пазарске задруге Абр. 7551, одбор је решио,

одобрава се, да радионице кошчно-кожарске задруге остану и даље у колеврчним баракама до пролог маја идуће 1899. год. под истим погодбама и по пени од сто педесет динара с тим, да Задруга буде дужна накнадити општини сваки квар, који би нанела баракама.

РЕДОВНИ САСТАНАК

Од 3 новембра 1898. год.

Председништво председника г. М. Д. Стојановића; присутно је члапова одборских: г.г. Ђ. Ј. Рајић и Коста Савић; од одборника: Хаџи г.г. Др. Јовановић, Мих. Ђ. Ивић, Др. Јово, Ц. Н. Стаменковић, Др. Стеван Марковић, Стеван Милојковић, Ђ. Павловић, Танаил Стојковић, Милутин Ј. Марковић, Коста Д. Гавановић, М. Константиновић, Аврамје, К. Н. Михајловић, Влад. Чворовић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 4. Нов. 1898. год. и у одлуци КЊБр. 684, учињена је допуна.

да се за тим прешло на решавање предмета из старог дневног реда.

II

Одборник г. Стеван Милетинокић примећује, да се неки пијаци плаће, да је сасвим таква пијаца велика.

Председник је изјавио,

да је и сам суд општински увидео, да је ова пијачна такса велика, с тога је наређио, да се наплаћује она стара, док се не нађе начин, да се ово питање како треба расправи.

III

По прочитању акта Управе вар Београда и њених одлука Абр. 7857, 7866, 7867, 7868, 7866, 7872, 7869, којима се тражи умерена о плаћању и инпаним стану пиесних лица, одбор је изјавио,

да је Михаило Јовичић пиварски трговац доброга владања и доброг имовног стања; да су му неповнати Сима Лукић, надинчар, Милан Стевановић рабација, Душан син Јована Стевановића служитеља, Софија жена Димитрија Петровића, тајланца, Милена жена Богосава Зубића кафеције, Марија жена Андрије Величковића зидара, Ана—Ана жена нок. Јоце Величковића зидара, Бока Кабакова жена, пријатељ и Рита син Васе Петровића баштована.

IV

Председник изнеси одбору на кнпаљење молбе којима се тражи уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СтБр. 3240 и 3187 одбор је изјавио кнпаљење,

да се Антонина Д. Милојевићева удовој и Милану П. Голубовићу пореланику могу дати тражена уверења о њиховом породичном односу.

V

Одборник г. Милутин Ј. Марковић пита, да ли и зашто се не подноси одборској комисији танија оног земљишта, што је купљено за дорћолску пруку, кад је она то већ давно тражила.

Председник је изјавио,

да је наређено грађевинском одељењу да ону танију заједно са експертизом о извршеној регулацији овог имања што пре поднесе комисији. (спешиће се)

О Б Ј А В А

Општина београдска нкађе под закуп **подруч под школом код Саборне цркве.**

Ко жели узети исти, нека се јави економном одељењу општине београдске.

О Б Ј А В А

Општина београдска има на издавање под закуп **један дућан у улици „Краља Александра“**, где су тезгавине, под бр. 4.

Ко жели узети овај дућан, нека се јави економном одељењу општине београд.

Уроп обећао Мадутину, да ће та ни дровиком одбору о „Дурђеву Данку“ пред госпоном српском „порученте“ да ће исто подо тога дотрчало „момче од Мостара“ са молбеним писмом и приказницу, да спашити краљу Урошу, да ка и ако и великом војском његов син Драгутин. да Драгутин намерава погубити и старца Уроша и Мадутина нкађа, да је Урош, чувши ствари непознате власнике, заповедио Мадутину да бега у у Мађарску; да је Урош од „беда“ изручио дуну по краљу своје „лице“ Јелене, проклињући ме као ће Драгутина зидје родила и као ће по клетвиће. — Видн Дубров. един. Канић. Ракетина од г. 1861. стр. 50—51.

6.

ДРАГУТИН КАО ВРХОВНИ СРПСКИ КРАЉ

V

ПРВИ ГОДИНЕ ВРХОВНОГ КРАЉЕВАЊА

Када је Драгутин ступио на престо српског краљевства? — Радња краљевског завјета. — Стефан Урошев Дечански при Драгутинову ступању на престо. — Пакт је Драгутин ступио на престо врховне краља Краја је био врховни одређивалац за Драгутина. — Радња краљевског краљевања! — Краљ гинше рад на уређењу политике. — Радња државотворства и њ. Н. Стефановића. — Сукоб краља Уроша и Ан. Галипоља.

Стварно, о којој би се могло дуго дискутовати, јесте питање, када је Драгутин ступио на престо врховног српског краљевства. И ово дискутовање у толико ће бити систематичније, што је, у опште, мало података, мало вести, на основу којих би се могла утврдити година Драгутинова долаека на престо, целокупно време врховног краљевања. И АЕ. Данило, који би у овој приликн својим хронолошким подацима био од нецењене вредности, он хронотрафију немпто „*александрије*“, као што вели Архимандрит Рајић.[1]) Јелини Дамилово подаци који би у овој приликн послужили као хронотрафски елемепти у одређивању године Драгутинова ступања на престо, јесу она два места:

1... **Са краљ Радослава, краља краљевствовалъ са отъчьствіемъ своимъ лѣто шест**...[2])

2... **И краљевствоваше** (sc. Владислав) **отъчьствіи своимъ лѣтъ седмь**...[3])

Поред та два података, у Данила се налази још један хронотрафски податак индиректне природе. Као што нам је познато АЕ. Данило вели, да је Драгутин отишао *часту* своме да потражи помоћи, не би ли као задобио ово, што је тражио. Он не имепује мађарског краља; али, кад он каже, да је Драгутин отишао *часту* своме[4]), онда, нема сумње, да се има подразумети, да је то Стефан V. Из мађарске историје знамо, да је Стефан V кратко време владао од 1270—1272.[5]) Према томе када се има на уму иказ АЕ. Данила, да је Драгутин отишао часту своме, мађарском краљу, онда се може мислити, да АЕ. Данило Драгутинову буну и долазак на престо ставља у време од 1170—1272 год. Али, ми немо у скоро видети да је Драгутинова буна и долазак на престо била после 1272 г., и да Драгутин није никакво место отишао Стефану V-ом, него пегову сину Владиславу IV Куману.

Овом Данииловом податку слични су и Трогошчева и Бранковићева подаци. И Трогошчан и Бранковић веле добро да је Драгутин отишао краљу Владиславу; али обојица са свим погрешно умишљају да је Владислав Кумапан Драгутину таст.[6])

(Наставаће се)

[1]) Рајић. Нст. II. стр. 406, 144. Данилов Архиепископи и краљеви, обилна историја обоих ово, но обилношћу своју вољу Хронографску превазилазе..... Чега ради пеопходно потребна остављен Хронографија бо Историја сета ово.

[2]) Дан. Жит. стр. 5; Ив. Пала. Жит. стр. 134.

[3]) Ибид. стр. 6; Ибид. стр. 103

[4]) Ибид. стр. 12; Ибид. стр. 170.

[5]) Hajdu Edouard Bayme prof. Histoire générale des Hongrois t. I. стр. 257 и 286. —

[6]) Гласн. V стр. 49—51. — Гласн. 53. стр. 56.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 28 ФЕБРУАРА 1898 ГОД.

Број	РАЧУН	ОБРТ ЗА ФЕБРУАР		ОБРТ ОД 1 ЈАН. ДО 28 ФЕБРУАРА		СТАЊЕ 28 ФЕБРУАРА	
72	Благајне	84532 89	89224 92	145937 10	121330 70	24606 49	
75	Привремени издатак			115715 69		115715 69	
37	Вредели артија			51438 —		51438 —	
38	Непокретности			5449994 53		5449994 53	
38	Покретности			78771 64		78771 64	
39	Грађење која			88961 61		88961 61	
40	„ водовода			2855052 82		2855052 82	
24	„ калдрме из зајма			945749 85		945749 85	
28	„ канализације			64303 68		64303 68	
41	„ дорћолске школе			21207 54		21207 54	
23	„ палилул. „			17721 003		17721 003	
21	„ дорћолске цркве			5783 721		5783 721	
31	Дужника разни		2648 18	116958 —	2904 62	114053 38	
42	„ калдрме		909 81	117051 32	2359 98	114691 34	
22	„ водовода			3989 62		3989 62	
19	„ тротоарске			1259 47		1259 47	
68	Повериоци разни	1517 811		28178 11	28656 327		25838 516
5	„ водовода			3019 75	19881 07		16861 32
46	Каукција				2117 —		2117 —
4	Дијурна живинарски			84 —	364 80		280 80
66	Обртне порезе				12525 96		12525 96
32	Поклона божићни				5543 45		5543 45
27	Фондова разни		4276 50		19825 895		19625 895
47	Гробљанског фонда				11056 305		11056 305
43	Регулационог „			330694 78		330694 78	
44	Упр. фонд. за фондове			9234 22		9234 22	
44	„ „ „ регул. фонд.			31913 48		31913 48	
76	Управе тротоарске			35299 11		35299 11	
48	Упр. фонд. за зајмове				18894 983		18894 983
71	Прилена				2385000 —		2385000 —
34	Остава код Нар. Банке			2110000 —		2110000 —	
49	Текући „ „				20977054 5		20977054 5
50	Прирез нојног		842 30		15046 009		15046 009
69	Гробљ. буџет	889 99	58 50	889 —	697 50	192 49	
79	Прихода буџетски		49927 60		99468 —		99468 —
77	Расхода „ „	70968 97		82998 57		82998 57	
80	„ из зајмова	1308 85		2640 03		2640 03	
81	„ по кредитима	879 —		910 25		910 25	
82	Утврђење обале		10000 —	2610 —	10000 —		7390 —
83	Позајмице од тротоар.		15870 —		15870 —		15870 —
9	Главњика				741221277		741221277
		173757 81	173757 81	13120776 49	13120776 49	12959591 83	12959591 83

21 Априла 1898 године
Београд.

Књиговођа,
Милија Јовановић с. р.

Главни благајник,
Ђ. Ж. Нешић с. р.

Главни књиговођа,
К. Ј Јанковић с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА.

Издаје ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића Бр. 582—98. Уредник УРОШ ЕРЗМАНОВИЋ.

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | НЕДЕЉА 6. ДЕЦЕМБРА 1896. | Број 41.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ПРЕТПЛАТА:
За Србију на годину . . . . . 6 динара
„ пола године . . . . . 3 „
На стране земље на годину . . . . . 8 „

ПРЕТПЛАТА НАША СЛАТИ ПОШТОВАЊЕМ НА ОПШТИНСКИ СУД А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

НА ЗНАЊЕ

Одбор је општински у седници својој од 19. Нов. 1898. решио, да се касапска дрвада на једну заклану краву повиси од 18 динара на двадесет и четири дин. од прног Јануара 1899. год.

Према овоме ће се од 1-ог Јануара идуће године наплаћивати за општинску касу 24 динара за клање једне краве.

О овоме се извештавају грађани, а нарочито месари, ради знања и управљања.

Од суда општинског београдског, 1. Дец. 1898. Дбр. 8790. у Београду.

НА ЗНАЊЕ

Одбор општине београдске у седници од 15. Октобра 1898. г. решио је, да од 1. Јануара 1899. год. буде такса песчаној марци *два динара*, без разлике, да ли се марка узима за мушко или женско месо. Исто тако контраве марка два динара и онда када се на место изгубљене марке друга купује.

О овоме се извештавају грађани, и позивају, да у току месеца Јануара 1899. год плате ову таксу општини и узму марку за свако месо.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК
12 Новембра 1896. год.

Председаше председник г. Н. Ђ. Стојановић; присуствоваше чланови суда: г.г. К. Ј. Рудић и Коста Симић; од одборника беше: г.г. Др. Лазаревић, Мат. Ђ. Ивић, Др. Лека, Н. Н. Стојановић, Др. Стеван Марковић, Стеван Живковић, Ђ. Николајић, Танаско Стојановић, Младутин Ј. Марковић, Коста Ј. Гавановић, М. Константиновић, Аврамо, К. Н. Миодојевић, Вид. Чортановић.

(настављено)

VI

Одборник г. К. Ј. Гавановић изјављује, да му није довољно јасно, зашто је одложено решавање о плаћу Косуа и Марковића за зидање и радове.

Председник је одговорио,

да је ово решавање одложено услед писма господ. Министра грађевина, које је одмах и прочитао одбору и чију је садржину госп. Гавановић са осталим одборницима примио к знању и задовољно се објављењем.

VII

Одборник г. Коста Д. Гавановић предлаже, да се умоле г.г. Министри унутр. дела и грађевина за обезвређење, да ли је корисно у опште а за Београд ако престоницу васебице деватн у конкурсу свеколикацију водовода и канала.

Одбор је одлучио,

да се овај предлог стави на дневни ред, за идућу седницу.

VIII

Председник подноси одбору списак грађана београдских, који имају законом прописано порезе за поротнике.

Пи прегледају тога списка, одбор је решио,

да у 189-деветој години буду она лица поротници за вар. Београд: Аврам Петровић пензионар, Аксентије Ј. Аксентијевић рентијер, Алекса Боба трговац, Алекса М. Ђорђевић бакалин, Алекса П. Милојковић пензионар, Андреја Т. Јутонић бакалин, Арапћеј Ж. Исаић, земљорадник, Аром Костић пензионер, Ђ. Аћим Божинковић кафеџија, Ана М. Стаиојевић штампар, Благоје Ајдуковић месар, Благоје Анђелковић бакалин, Благоје Сивић платнар, Вићеје Ватроиић прогач, Владимир М. Димитријевић пливар, Владимир Т. Станковић, трг. Влајко С. Калезић сеоком. Вујина Обра-

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИЧКА РАСПРАВА

Хотт: „...*Nam dimittendi et fortuna gloria finem atque utque (regibus est) nisi cum clara adversaque habeas*“....
Salust. Cati. Cat. cap. 1.
„.....*Драгутинов је слобо бољи без живота и свемира*“....
Нег. Шиљо. и Јован. стр. 182.

НАПИСАЛИ

К. Н. РОСТИЋ и О. АР. СТАНОЈЕВИЋ

(Рад награђен са 400 динара, прима надокнадном наградом од 15 Јунија 1897. г).

(наставак)

Сама, пак, одредба Драгутинова доласка на престо у толико нема постаје тежом и непредвидном, што етарији летописи, на које би се имали позивати, ништа не свеопштавају о времену Драгутинова доласка на престо. Млађи пак летописи пружају неке хронолошке податке, али ти њихови подаци су доста различни и са свим непоуздани. Тако на пример:

1. *Дорнатски летописи*: **Бъ лето 8ѲѠИ престави се Стефань Хранаи Краль. Тождь лето къраии се сынь его Драгоутинъ.**

Дорнатски летописи, дакле, узима, да је Драгутин дошао на престо 1289 или 1270 г.—Дорнатском Летопису потпуно приклоии и *Богородичевски Млађи Летописи*. По њему је Урош владао 35 година, а престао владати 1269 или 1270 г.[1]).

2. *Сеничански Летописи* узима да је Урош постао краљем 1235 или 1234 г., владао 35 година, и према теме и он узима такође, да је Драгутин дошао на престо 1270 или 1269 г.[2])

3. Летописи *Софијски, Подгорички* и *Сенички* са свим се издвајају од осталих млађих летописа. Тако Софијски Летописе узима, да је Урош умро 1264 (или 1263) године, и да је те године Драгутин дошао на престо[3]). Сенички Летописе не зна ни за владу краља Владислава ни за владу краља Драгутина. По њему је Радослав владао 1224—1235, а Урош 1235—1270. Он узима да је г. 1270 постао краљем Мајутин и владао до 1317 (?[4]) Подгорички Летописе узима, да је Драгутин постао архонтом српским краљем 1278 године.[5])

[1]) Види Јагић. Спој. Спом. III стр. 135, 150. — Спом. LIII стр. 59 — Шаф. Гласн. Лет. стр. 70. —

[2]) Спом. VIII стр. 190. Шаф. Paralipy Let. стр. 69. — Гл. LIII стр. 54. — Star. IX стр. 73.

[3]) Спом. III стр. 148. — Гласн. LIII стр. 55 — Види и Гласн. IX (XXI) стр. 238

[4]) Star. XIII стр. 177. — Види и Гласн. I стр. 165.

[5]) Ibid. стр. 186 и 191.

Трговици такође пружа хронолошке податке нетачне и без предности. Он узима да је Урош владао 1234—1261 (?) и да је Драгутин дошао на престо 1261 године.([5])

М. Катанчић узима да је Драгутин дошао на престо 1271 г.[6]) а Пејачевић 1291.([7])

Архимандрит Јован Рајић узима, да је Урош почео владати 1239 год., које му је године Владислав умро; да је Драгутин отео престо 1270 г., а да је Урош умро 1272. год.[8])

Наши модерни историографи у овој се ствари јако разилазе. Г.г. Ковачевић и Јованови узимају да је Драгутин почео владати 1276 год.[9]) Г. П. Срећковић узима, да је Драгутин ступио на престо 1277 г.[10]) Мајсов узима: да је Урош завладао у пресеку смрти Св. Саве, 1237 г.; да је Урош умро 1272 и да је те године завладао Дра-

[6]) Гласн. V. стр. 60—64.

[7]) Ibid. стр. 173.

[8]) Види. Нег. Serv. стр. 223.

[9]) Рајић. Нег. стр. II. 452, 462, 470, 479, 488, 497, 504, 524. — Вукас. Нег. кн. I стр. 95, 105, 107, 113, 113 115. — Ковач. и Јован. Нег. изд. 1840-60. стр. 88 Гласн. XLVIII стр. 229—231. — Star. XIII стр. 182. —

[10]) Ковач. и Јован. Нег. стр. 90 и 103 изд. 1871 и стр. 88 и 94. изд. 1893/96.

[11]) Срећк. Нег. II стр. 160, 116, 180. — Гласн. Нег. стр. 185, 187, 193. —

[12]) Нег. стр. 52—56, 59—60. — Г. Ђ. Костићевић доказао је да је Св. Сава умро 12. Јануара 1236. г. Види

дивовић бакалин, Гаврa Пурић трг., Главна Л. Х. Поповић рентијер, Горчанов Милосављевић посилар, Дамљан Димитријевић адвокатура, Данило У. Ромаловић дућанција, Дим. С. Борђевић пензионер, Димитрије Ш. Јовановић бакалин, Драгољуб К. Јовановић пензионер, Драгутин М. Јовановић пензионер, Душан Ђ. Ристић трговац, Борђе Б. Вељковић земљоделац, Борђе Борђевић трговац, Борђе Лешић бакалин, Борђе Стојковић кафеџија, Живан Бугарчић трг., Живко Борђевић посилар, Живко Т. Јовановић пензионер, Зарија Кундовић пензионер, Илија Павловић терзија, Илија Хаџи-Максимовић пензионер, Илија Милавић бакалин, Јевреи Марјановић б. кас., Јевреи Петровић б. терзија, Јевреи Рајић пензионер, Јован Л. Јовановић трг., Јован С. Петковић земљоделац, Јован С. Петровић абаџија, Јован Т. Пројић пензионер, Јосиф С. Јовановић б. трг., Јосиф М. Милосављевић пензионер, Коста Б. Борђевић пензионер, Коста В. Недељковић б. магазација, Лазар М. Матић јорганција, Лазар Филиповић рентијер, Леон Јаковљевић кавас, Љубомир С. Петровић ђубрнар, Мијаило Јанковић кав. Мијаило Јовичић, кинар. трговац, Мијаило Мијаловић, бин. трговац., Мијаило Церовић, пензионар, Милан Вељковић трг., Милан А. Максимовић кафеџија, Милан Стојковић пензионер, Мирослав Л. Јовановић бин. бак., Милош Д. Милошевић приватиџер, Милутин Ђ. Ристић, трг. Младен П. Стојићевић б. трг., Никола И. Димитријевић кас., Никола Р. Поповић пензионар, Никола Д. Таушановић пензионер, Панта С. Трифуновић пензионер, Петар Б. Арамбашић, трг. Радоје Р. Кирковић бакалин, Радоје Ђ. Лапшанин, бакалин, Риста Паравац трг., Сава Радовановић сарач, Светозар Јанковић сиромашн. Стекан А. Ивановић, пензионар, Стојан М. Протић, пензионар, Стојан Солдатовић трговац, Стојан Пајкић трговац, Хаџи А. Демајо трг.

IX

Председник изнеси одбору на решење изнетиј молбе, одређује да изађе изјављених за одређивање цене добу.

По прочитању тога изнетиј АБр. 7978 одбор је на предлог исте молбе, после извесног гласања са 10 гласова против 9 (1 није гласао) реше,

да иста комисија, којој да се дода још и одборник г. Глиша Стојановић изврше неколико практичних проба са брашном од онеобојишњег жита и да поднесу одбору изнетиј са предлогом, а док то не буде готово, да се узима број десет за кубикацијенат за одређивање цене добу.

X

Председник изнетиј одбор, да су мнои грађани подноси молбу, да се одведе жељезна пруга за свакодневне путе за свештеј недељом жалеби се на решење одбора од 27 Авг. 1898. год. АБр. 7776, којим је наређено, да се оно запазује.

По прочитању те молбе АБр. 6895, одбор је решио:

да се решење одбора од 27. Авг. о. г. АБр. 7776 задржи од извршења а да одборници г.г. И. И. Стамекковић, Тура Пантелић, Милутин Ј. Марковић и Др. Стеван Марковић проуче овај предмет и поднесу одбору изнетиај.

XI

Председник изнетиај одбор да одборници г.г. Голуб С. Јањић и Владислав Чортановић одређени решењем одбора од 29. Окт. о. г. АБр. 7733 да са судом општинским саставе буџет општински за идућу годину, не могу да дођу у садање комисијске прие за то, што је у Нишу у саслушању а други због слабости.

По саслушању онога, одбор је решио,

да се одборници г.г. Голуб С. Јањић и Владислав Чортановић разреше од дужности чланова комисије буџетске изабрани на њихова места у одборнике г. г. Милана Капетановића и Стеванa Миљковића.

XII

Председник изнетиај Одбор, да се члан суда г. Стеа. Пиковић, који је одређен решењем одбора од 15. Окт. о. г. АБр. 6808 за члана комисије за разилаже са А. Антоновићем, бани у Нишу у саслушању, и да би требало на његово место другог одредити.

По саслушању онога одбор је решио,

да на место г. Стеве Пиковића буде члан комисије да разилаже са А. Антоновићем члан суда г. Коста Симић.

XIII

Председник изнетиај одбор, да је за изградњу нове зграде за железничку, царинску станицу „Зајечар“ и железничке станице државне дампштаџе да је на тој дампштаџи постигнута цена од 1·10 дин. од кубног метра и да се земља ископи са свима „Грашкома“ и да је за ову цену потребан средст од 30.000 дин.

По саслушању онога и по прочитању изнетиај грађевинског одељења Бр. 3259, одбор је решио,

одобрава се кредит од предат на изградњу дивара за насипање ове дела баре Пеше ћеје, што земља између прног канала за пречистоћу, железничке станице и варошта маха Захарија. Да се ово извршн по изнетиај цени од једног дињара и десет пара од кубног метра и да се плати из тронаранских прихода, пошто се добије надлежно одобрење.

XIV

Председник изнетиаја одбор да Управа вар. Београда протиче своје АБр. 7849 које одобрава решење одбора од 20 Авг. 1898. АБр. 4527 односно установљења стадне комиџе за радње.

Одбор је примио к знању.

Ово решење Управе вар. Београда.

XV

Председник изнетиаја одбор, да је Господин Министар унутрашњих дела решењем својим АБр. 7752 одбацио жалбу одбора општинског и одобрио решење Управе вар. Београда АБр. 7244, којим је задржан од жалиоца решење одбора општинског од 17. Сент. 1898. АБр. 6333 односно устројства општинског земљишта другачије велосипедском за трговце модерног возилорима.

Одбор је примио к знању,

ово решење господина Министра унутрашњих дела.

гутиња.[1]) Калај, Милаковић, Медаковић, Манојковић, Крстић, Милојевић, узимају да је Драгутин ступио на престо 1272.[2]) Рачки узима да је Драгутин већ 1273 год. био српским краљем.[3])

Као што смо видели неки летописи, као Дубровачки, Сеченички, и Млађа Врховбеничка, бележе, да је Драгутин дошао на престо 1269 или 1270; један летопис (Сомиски) узима, да је Драгутин дошао на престо 1264 или 1263, а један 1277 или 1278 (Подгорички летопис). Тронолаз узима да је Драгутин дошао на престо 1251 а Нејаченић 1291. Рајић, пак, трудећи се да своје субјективно мишљење доведе у неку харонологију са исказима неких летописа — по којима је Урош владао 35 година — узима, да је Урош умро 1272 год. Он рачуна, да је Урош завладао 1237 и с тим сабирајући 35 година, изводи он, да је Урош умро 1272. год. Али Рајић није ни како хтео да заносари и један други летописац, по коме је Драгутин дошао на престо 1270 год., и узима да је Драгутин дошао на престо 1270 или 1269. год. „Бројовлета“ пак Евгеј, како га назива архимандрит Илариов Руварац, жељећи да исправи Рајићево рачунање, вели, да Драгутин није дошао на престо 1270 него 1272 године.[4])

Мишљења су пак, као што смо видели, јако подељена и међу нашим модернијим историчарима. Али хронолошком расправом[5] г. Љубомира Ковачевића, година Драгутинова ступања на српско-краљевски престо данас је поткупно утврђена. И према томе, пошто је расправник г. Љ. Ковачевића искључено свачије друкчије доказивање и резоновање, ми ћемо утврдити годину Драгутинова доласка на српско-краљевски престо на основу научних резултата хронографских корекција г. Љубомира Ковачевића.[6])

Вешнајући буку Урошеву са смрћу Аслена II, у Јунију 1241 год.[7]) и монголском најездом на Угарску г. 1242. год., г. Коначевић изводи, да је Урош завладао српским престолом почетком 1243 год.

Да Урош није престао владати 1270 год., најачи је доказ запис калуђера Тадеја на једном апостолу, који је записе публиковао Ватр. Јагић у IX Starinama на 124 стр. У том запису неки се: „И ѣ дѣ сѣ сѣтородѣнаго и кѣнаго господина краља Стефана Уроша и архиепископа Никонија къ лѣто ЗѰТІЄ (6585 — 1277.)“[8]) Овај запис доказ је толико веће вредности, што је са свим утврђено, да је за обавезни, Урошем отишао и архиепископ Јаковље, Урошева креатура, који није одобравао Драгутинову политику.[9])

Да Урош није престао владати годиие 1270, доказ су још они:

1. У позиатом уговору, који је 3 Јуниа 1271. год. закључио у Позкуу Драгутинов таст Стеван V са чешким краљем Отокаром II, у потпису, Драгутин се спомиње као млађи краљ, а Урош као „rex Serviae.“[10])

2. Ђорђе Пахимер, приповедајући за што је поклапена Милутинова женидба Аном, којом Михаила Палеолога спомиње Урошa I као краља српскога. По рачуницу

---

[1]) Гласн. Друг. Нст. Срп. Прво: стр. 113. и Годишн. Чтвиј. кн. 10 стр. 357—362. и Ист. Бошн. и Далм. стране 98. год. 1891 г. и стр. 96 год. 1893/94.

[2]) Види: Калај. Ист. стр. 43.; — Ивајк. Ист. стр. 15. — Мелад. Ист. кн. 1 стр. 189. — Крстић. Ист. стр. 67. — Мил. Одд. стр. 117. И ов. — Манојловић, Ништа више стрвна 92.

[3]) Кнеж. XVIII стр. 217.

[4]) Види Годишн. II стр. 243 и сл. III стр. 169.

[5]) У III кн. Чтвиј. Годишњака.

[6]) О којој студији расправљао је и г. Иван Шишковић. Види: *Поводом ковачевићевих истраживања о краљу Милутину.* Гласник XLVIII стр. 218—240.

[7]) Вибел. Ист. Друг. стр. 108.

[8]) Starine. 13 стр. 124.

[9]) Друг. Нст. срп. прво: стр. 119 — Starine. 13. страна 124—126.

[10]) Тодн. Монум. Habsp. I стр. 393. — Фејер. Hist. Goer. стр. 221—223. — Клић. Рефр. Венат стр. 80.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Погинуо вршећи дужност. Лука Авраковић,— Бертолд, бив. опшг. контролор кланички сазнао је био, да је Трпеуш Илић, чеченар од. 29. Нов. о.г. закло два прасета у цељи препродаје, а да није платио пасишну аренду. Око 9 часова пре подне истога дана унути се пок. Лука са покојним стражаром Јованом Здравковићем, томе чеченару, да од њега наплати аренду, а чеченар, чим га је спазио, потегне на њега пожем тако изненада, да се није имао куд бранити, и ножем га удари два пута у леву сису и испод ње. Кад је стражар притрчао у помоћ пок. Луки, Трпеуш ухвати и стражара пожем по глави и у леву шаку. У то дође жандарми и Трпеуша ухване и одведу у полицију, која га је одма притворила и сада већ и сконала и опужила за убиство и покушај убиства.

Пок. Луку и стражара пренесу у болницу, где је Лука од добивених рана, што је и секцијом утврђено, умро 2 Децембра о.г. у 2 сата по подне. Њихов стражар још у болници бољује и има изгледа да ће оздравити.

Пок. Лука сарањен је 3 о.м. по подне о трошку општине београдске а погребу његовом присуствовали су председник општине са многим општинским чиновницима и службеницима а од стране Управе варо. Београда, члан г. Никола Трпеић са по једним писаром на сваком кварту а био је и по један кеф жандарма и мноштво стражара. —

Овим је указана последња пошта предном и ревносном службенику, који није пресао ни од опасности по живот свој, само да што боље одговори својој дужности. —

Бог да му душу прости!

О Б Ј А В А

Општина београдска држаће у канцеларији економског одељења следеће лицитације:

На дан 8. Децембра т. г.

и по четврти пут лицитацију за давање под закуп права наплате таксе на фијакерским постајама за 1899. годину.

Каушија се полаже у 300 динара у новцу или предајом вапирима.

Лицитација почиње у 3 сата по подне.

На дан 9. Децембра т. г.

и по четврти пут лицитацију за давање под закуп права наплате таксе за продају бозе у Београду за 1899. годину.

Каушија се полаже у 250 дин.

Лицитација почиње у 2 сата по подне.

На дан 10. Децембра т. г.

пре подне, и по трећи пут лицитацију за давање под закуп земљишта на Дунаву звано „Табак Ибрагимов-чаир.

Каушија се полаже у 50 дин.

Закуп важи од 1 Новембра ове на до 1 Новембра 1899. године.

по подне, Лицитацију за давање под закуп општинског плаца у Јевременој улици за сметиај материјала и граде.

Закуп важи од 1. Новембра 1898. године на до 1 Нов. 1899.

Каушија се полаже годишње у напред.

На дан 11 Децембра т. г.

и по четврти пут лицитацију за давање под закуп права чишћења нужника и помијара, као и права пестарине у Београду и то свако посебице.

Каушија се полаже и то: за чишћење нужника и помијара хиљаду динара а за право пестарине 200 динара.

Лицитација почиње у 2 часа по подне.

Овим се напомиње, да се ове лицитације неће продужавати, него ће се извршити са онолико лицитаната, колико их буде дошло.

АБр. 8464. — Од суда општине београдске, 4. Децембра 1898. г.у Београду.

О Б Ј А В А

Позивају се гостионичари, кафеџије, механџије и сва она лица, која имају дозволе, и исте пуде дозом, да престану суду општине београдске, у економско одељење најдаље до 12. о. м., ради регулисања таксе за наредне дозе.

Свима, који се не буду јавили Суду забрањене су наредне дозе.

АБр. 8508. — Од суда општине београдске, 5. Децембра 1898. г. у Београду.

О Б Ј А В А

Општина београдска издаје под закуп **једну дућан у улици „Краља Александра“**, где су тезгаџије, под бр. 4.

Ко жели узети исти, нека се јави економном одељењу општине београдске.

О Б Ј А В А

Општина београдска има за издавање под закуп **један дућан у улици „Краља Александра“**, где су тезгаџије, под бр. 4.

Ко жели узети овај дућан, нека се јави економном одељењу општине београд.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За вароши: Сапињски, Теразијски, Варошки и Врачарски

1. Од себе и кућне или мање дућана са себом — — — — — — 0·25 д.
2. Од две или три собе са кућном или већег дућана са магазом — — — 0·70 д.
3. Од четири или више соба са кућном, од хамове са кућном, од готионице са кућном без пивне — 1·50 д.

За вароши: Дорћолски и Палилулски

1. Од себе и кућне или мање дућана са собом — — — — — — 0·20 д.
2. Од две или три собе са кућном или већег дућана са магазом — — — 0·60 д.
3. Од четири или више соба са кућном, од хамове са кућном од готионице са кућном без пивне — 1·— д.

Од суда општине београдске 28. августа 1892 год. АБр. 9449.

Е. Мирала поћевина пареше кћери Ане била је 1272 год. а женидба је покварена у половини 1272.

Да Драгутин није имао закладо 1272 г. јак је доказ и једна домаћа листина, која је несумњиво Драгутинова. У тој листини вели Драгутин:

„Како се сељиновао краљ крсти оустрое петь годишть, како сть имли оутоковпан са краљевствомь ми, да ходь сълъ и напредь краљевьство ми чине колкость властьлоль доуховьскыхь и свьтитвнь и трьжитвнь вхь, да ноь, ни хвоь, кои и и пьле нась кыль, докълеу живоу право са краљевьствомь ми.“)

Ова је листина писана 1281. и као што се види, у њој Драгутин вели, да се (1281 г.) навршило 5 година, како је он наложио угонор мира са Дубровчанима. Када се ова Драгутинова листина, која је била упућена на дубровачког кнеза Николу Мајранића, доведе у везу са Тодоровим записом, онда се може претпоставити: Да је први угонор мира био закључен између Драгутина и Дубровчана године 1276; да је Тодоров запис ње на 1277 него на 1276 годину.

На основу свију ових, тако пуштаних доказа, може се закључити:

Да је Урош престао владати у јесен 1276 год.; да је Драгутин постао српским краљем у среднеу од 1 Септембра до краја Децембра 1276 године.

Крај неке историје Српског Народа пролазила је једна хронолошка заблуда, на коју би на овом месту казало важну обратити. На име, неки наши историчари верзнатно, на основу АЕ. Данила и Ј. Трогошца[1]) пишу, да је Драгутин отишао своме *тасту* мађарском краљу, да потражи помоћи противу свога оца. На историје Мађарског Народа познато је, да је краљ Стефан V, таст краља Драгутина, владао кратко време, од 1270—1272; после њега владао је син цесом несрећни Владислав IV, 1272—1290[2]. Према овоме са сним је јасно, *да је краљ Драгутин могао оићи само своме зетураку Владиславу IV Куманцу.* —

Србија је Драгина под краљем Урошем I Великим била унутра консолидована; спала је она имиоиолиа. Краљ је Урош могао екрабљавати пашеиах трговинских повластица да заштити српску трговину од претераног користољубља дубровачких трговаца. Он је повисио „дубровачки доходак“ на 2.000 перпера; регулисао је тачније плаћање царине; наредио да дубровачки трговци не смеју продавати своју робу ван трга, а да пре свега иду на трг у Брскову, који се налазио до данашње пругарске границе, источно од Таре пола часа од Мојкопца.[3]) За Уроша времена почео се копати при српски сребрни новац.[4])

(Наставиће се)

[1]) Види Шафик. Serbica 54—55 § LIII. На колајући исте листине погрешно је: *Pesche* Vrutl који рек сматрајући као и Шафик за Ибарске топлице. Г. Ковачевић каже да је то без сумње, писарска погрешка. — Нису је листину увидје ни Моравски архивисти у Карловцу-Чуровић. Срп. Сион. стр. 80 § 81. — Листина је упућена на дубровачког кнеза Николу Мајранића, који је био кнезом 1281 год. Види и Нал. Жит. стр. 300

[2]) Дин. Жив. стр. 17. — Ив. Нал. Жит. стр. 170. — Глас. V стр. 49—51.

[3]) Ed. Sayous, Hist. Gén. des Hongrois, t. I. страна 277, 286—287.

[4]) XXX Глас. Срп. Крал. Академије.

[5]) Дедеја.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 31 МАРТА 1898 ГОД.

Редни број	РАЧУН	ОПРТ ЗА ХАРТ		ОПРТ ОД 1 ЈАН. ДО 31 МАРТА		СТАЊЕ 31 МАРТА	
72	Благајне	183041 59	144234 29	278978 78	265564 99	13413 79	
75	Привремени издатака			115715 69		115715 69	
37	Вредења артија			51438 —		51438 —	
38	Непокретности			5449994 53		5449994 53	
38	Покретности			78771 64		78771 64	
39	Грађење кеја			88961 61		88961 61	
40	„ водовода			2855052 82		2855052 82	
24	„ калдрме из зајма			945749 85		945749 85	
28	„ канализације			64303 68		64303 68	
41	„ дорћолске цркве			212073 54		212073 54	
23	„ палилул. „			177210 03		177210 03	
21	„ дорћолске цркве			57837 21		57837 21	
31	Дужника разни	64 82	3617 36	1170228 2	6521 98	1105006 84	
42	„ калдрме	180 —	2499 21	117031 32	4859 19	112372 13	
22	„ водовода			3989 62		3989 62	
19	„ трошарине			1259 47		1259 47	
68	Повериоца разни	10000 —		38178 11	28656 27		24838 16
5	„ водовода			3019 75	19881 07		16861 32
46	Каушја				2117 —		2117 —
4	Дијурна инжињерски	108 —		192 —	364 80		172 80
66	Обртне порезе				12525 96		12525 96
32	Поклона божићни	12 —		12 —	5543 45		5531 45
27	Фондова разни				196258 95		196258 95
47	Гробљанског фонда				110563 05		110563 05
43	Регулационог „			330694 78		330694 78	
44	Упр. фонд. за фондове			9234 22		9234 22	
44	„ „ „ регул. фонд.			31913 48		31913 48	
76	Управе трошарине	2523 60		37822 71		37822 71	
48	Упр. фонд. за зајмове				18894 83		18894 83
71	Пријема	2110000 —	2070000 —	2110000 —	4455000 —		2345000 —
54	Остава код Нар. Банке	2070000 —	2110000 —	4180000 —	2110000 —	2070000 —	
49	Текућа „ „ „				2097705 45		2097705 45
50	Прирева војног				150460 09		150460 09
69	Грађ. буџет	2354 50	1279 50	3244 49	1977 —	1267 49	
79	Прихода буџетска	100 —	104285 52	100 —	208755 52		208653 52
77	Расхода „	125406 02		208404 59		208404 59	
80	„ из милиона	1886 02		4526 05		4526 05	
81	„ по кредитима	307 50		1217 75		1217 75	
82	Утврђење обале	1356 65		3966 65	10000 —		6033 35
83	Позајмице од трошар.		21360 —		37230 —		37230 —
9	Главница		64 82		7412277 59		7412277 59
		4457340 70	4457340 70	17578117 19	17578117 19	13083725 52	13083725 52

9. Марта 1898 године
Београд.

Књиговођа,
Милија Јовановић с. р.

Главни благајник,
Ђ. Ж. Нешић с. р.

Главни књиговођа,
К. Ј Јанковић с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА — Штампарија Д. Димитријевића Бр. 142—98. — Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. СУБОТА 12. ДЕЦЕМБРА 1898. Број 42.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА ЈЕ:

За Србију на годину . . . . . 4 динара
за пола године . . . . . 2 „
За страно земље на годину . . . . . 8 „

ПРЕТПЛАТА ОДЛАЗИ САМО ПЛАТИШИМА ИЗ ОПШТИНСКОГ ОДБ. А ЧИЊ ОДГОВОЛЕЊЕМ НЕ УРЕДЊИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

Београд, 12. Децембра 1898. г.

Престоница Његовог Величанства Краља Србије Александра I, сећајући се с поносом онога знаменитога историјског дана, што га је на данашњи дан, пре 40 год. извршила Велика Свето Андрејска Скупштина у Београду, повративши Србији Народну Династију, Славне Обреновиће, чије име као један камен трепери у свима великим историјским моментима у животу данашње Краљевине Србије, почињући од оних страшних и крвавих дана Српских, од Таковског устанка, па до данашње слободне, увећане, одлучне и на степен Краљевства подигнуте државе српске, — а да би и она дала жива израза својим осећајима, — послала је Његовом Величанству Краљу Александру I и Његовом Величанству Краљу Милану ове честитке:

Његовом Величанству Краљу Србије

АЛЕКСАНДРУ I

Ниш.

Велико историјско дело, што га је на данашњи дан пре 40 година извршила Свето Андрејска Велика Народна Скупштина, повративши Србији, народу српском његову народну Династију а у лицу ослободитеља Србије, оснивача данашње српске државе, Великог Милоша Обреновића I извршило се је у Твојој верној и Дому Обреновића одавој престоници, у поносном граду Београду, чији се грађани, свиона и увуци овдашњих Београђана диче и поносе, што је се то велико историјско дело извршило баш у Београду, и што су Београђани тада учествовали у томе великом и по Србију и Српство тако срећно извршеном великом делу, из кога су потекли сви значајни радови славних Обреновића, Великог Милоша, Незаборавног Михаила и обновитеља Краљевине Милана I, који су овдашњу малену, завичајну Србију дигли на степен данашње одличне, уназређене независне Краљевине Србије — хитају да своме Краљу и Господару, Глави славног и јуначког Дома Обреновића честитају овај Србији и српском народу спасоносни дан, дан повратка на српски престо народне Династије, са усрдним жељама, да се под срећном звездом славних Обреновића а под владалачком питомом Обреновића V остваре и остали велики идеали српског народа.

Слава Дому Обреновића!

Председник
београдске општине,
Никола Д. Стевановић с. р.

Његовом Величанству Краљу Милану,

Команданту активне војске.

Ниш.

Престоница Његовог Величанства Краља Александра I, учествујући у прослави данашњег знаменитог дана, кога је дана династија Обреновића враћена на српски престо, честитајући тај по Србију велики дан своме Краљу и Господару, сећа се и свога првога Краља од Србије, који је, настављајући велика дела свога јуначког деда Милоша Великог, малену, завичају Кнежевину Србију, проширио, на степен Немањине Краљевине подигао, и поздравља Ваше Величанство и жели Вам дуг и срећан живот за добро Србије и оснажење њене питомне војске.

Председник
београдске општине,
Никола Д. Стевановић с. р.

Београд 9. Децембра 1898. год.

Председник општине београдске, у име Београђана, честитао је Њиховим Величанствима Краљу Александру I и Краљу Милану Сави, и Њихова Величанства благоизволела су милостиво одговорити овим брзојавима:

„*Председнику општине београдске*
Н. Д. Стевановићу
Београд
Њин (Двор) 7. Дец. 1898.

Мојим верним Београђанима изјављујем Моју благодарност на честитању Крсног имена.

Александар".

„*Председнику београдске општине*
Г. Николи Стевановићу
Београд
Њин (Двор) 8. Дец. 1898.

Благодарим председнику Престонице на топлим изјавама за Мене и Моју, Мојом именом част по благословеној Господарки и Краља Врховном Намеснику заповедати. Београд, који у својој надаленој историји памти чуће гарнизоне, и треба сваиђа да високо цени значај мале српске војске.

Комендант, Ценерал,
Милан".

Честитке председника општине гласе:

Његовом Величанству, Краљу Србије
Александру I
Њин

У најдубљој подданичкој верности понижно молим Ваше Величанство, да о Спомендне Крсном имену благоволи милостиво примити искрена честитања, која Величанству са пуно предањости подносе одани Вам Београђани са сердним жељама, да Ваше Величанство још дуго и дуго година Славу славило на дику и понос Срба и на добро и срећу Свога Дома и Србије.

Председник београдске општине,
Никола Д. Стевановић с. р.

Његовом Величанству Краљу Милану
Команданту Активне Војске
Њин

Најпонизније молим Ваше Величанство, да на данашњи дан благоволите примити срдачна честитања са топлим жељама за дуг и срећан живот Величанства а за добро Србије и њене војске.

Председник општине београдске,
Никола Д. Стевановић с. р.

Народној Скупштини,
Њин.

Прослављу четрдесетогодишњице повратка народне династије Обреновића, коју данас и Народно Представништво прославља, честитају Београђани, у чијој се средини извршио тај знаменити догађај и благодаре Скупштини на иницијативи за прославу овога историјског чина, са усрдним жељама, да се узноси и увећава сјај и слава Великих Обреновића на срећу Србије и српског Народа.

Председник
београдске општине,
Никола Д. Стевановић с. р.

РЕДОВНИ САСТАНАК
од 10. Новембра 1898.

Председништво председника г. Н. Д. Стевановића, присутних чланова суда: гг. Ђ. Ј. Ђурића и Косте Стевића, као и оборских судија: гг. Вид. Николић, Р. Драговић, Др. Светозара Марковић, Гиљка Стојковића, Данила Стојковића, Милутина Ј. Марковић, М. Кајтезовића, Косте М. Ђурић, Ј. М. Јанковић, Др. Лазаревић, Ђ. Пантелић, Стевана Младеновића, Михаила Ђ. Илић, К. Ђ. Михаиловић, К. Ђ. Јанковић, Дуђ. Живковић, Косте Д. Гавриловић, Стевана Мајсторовић, Др. Јована М. Спасић, Илије Марковића.

I

Прочитан је записник оборских седница одржаних 12. Нов. 1898 год. и усвојен су они изнесене и допуне:

У решењу КН.Бр. 696 да се поред нове тапије преда и стара тапија истога земљишта комисији за регулисање улица око имања купљеног за дорћолску пијацу.

У решењу КН.Бр. 698, да се преко дотичне господе министара изнесе мишљење од сабиственог односно грађевинског савета о овом предлогу одборника г. К. Д. Гавриновића.

II

Одборник г. Радомир Драговић предлаже, да се пред сваиђалском основном школом направи тротоар од камена, јер садашњи од шитља, кад је кишовито, опасно је и опасан за пролазнике а нарочито за децу.

Председник је изјавио,

да ће наредити да се тротоар постави од камена.

III

Одборник г. Др. Стеван Марковић пита, шта је са експропријацијом Параносовог Хана.

Председник је одговорио,

да се овај предмет налази пред грађевинским одбором на раду.

IV

Одборник г. Гавра Стојановић приповеђује, да другштво за оспетљење Београда, подизајући подземне спроводне жице заједно и све земаље је приобаћено стаће.

Председник је изјавио,

да је одређена комисија, да прегледа сва места, на којима је каидрма искварена и да ће се иста оправити о трошку другштва, ако оно не би хтело само да то учини.

V

На прочитану пета Управе кар. Београда и и њених одељења Бр. 7962, 8060, 7961, 8060, 7972, којима се траже уверења о владању и добоном стаљу шписких лица, одбор је изјавио,

да је Милан Спасић овд. радајућа добро владања и средњег имовног стања; да је Светозар Суботић служитељ. општ. добрег владања и сиротног имовног стања; да су му непознати: Милева жена Видоја Марића надничара, Живојин Крњајановић бакалин, Фрањо Рипка лончар, Зарија Бурћевић и Богољуб Михајловић слуге овд.

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

Мото: „*Nam dissidentes et factiones gloria domi atque fragilitas aut certus aliarum nationum beneficio*"....
Salust. Cat. Cap. I.
„.....*Драгутинова је слава била без сумњиво и сигурна*".
Нет. Конст. и Јован стр. 102.

написао
К. Н. КОСТИЋ И Ф. АГ. СТАНОЈЕВИЋ
(Рад награђен са 300 динара, првом каделинском наградом од 15. Јуниа 1897. г).

[одломак]

За владе краља Уроша I Србија је Државна напоновала опоравак државама неоваиног са унутарње државне сређености. Урош није био владалац претераног осваиачког духа; он се не може похвалити ни каквим територијалним проширењем Српске Државе, и нама изгледа, да је врло опрадано мишљење: да краљ Урош I није добио звучни надимак *Великог* због сређено извршених осваиачких предузећа, него због унутарњег благостања, које је уживала Српска Држава за његове владавине.[1])

Али, као што смо видели, последњих година Уроша краљевала у Српској Држави беше завладала нека раздражености и растројство погланито изазвано познатим антагонизмом између Уроша и Драгутина. Из тог екстремног антагонизма разилазила се Драгутинова буна, као опрандана последица Урошева непопуштања. И Драгутин, чији се долазак на престо карактерише као нарал победе једне странке у Српској Држави, у прним годинама свога краљевања имао је да екзистенцијарна између две странке, као ни жељео да рачуна на опиту привржености. Поред краља Уроша и поред других знатнијих личности Драгутину је, према Данилову причању, био противник и АЕ. Јаиињеје. Када је Драгутин дошао на престо АЕ. Јаиињеје, као из веће солидарности са Урошем, одлази за збеговим Урошем. Поводом АЕ. Данила мотивише Јаиињејево осуљање тиме, што се АЕ. Јаиињеје сетно љубави Урошеве и односа да се ње никако радајати са Урошем.[2]) Али се и из такве Данилова приповедања да изнести: Да је АЕ. Јаиињеје потпуно одобравао Урошеву политику да му је био личним пријатељем; да није одобравао Драгутинов рад и да је био противник ново-створеног стаља. Нема сумње уз Јаиињеја, који је, из Данилову причању, као сведочење ужикно добар глас и ауторитет, био је и један део сведочења као непомрљива опонација Драгутину.

Како АЕ. Данило И прича, краљица Јелена није осуљала поступак свога сина: Она је у том догађају уживала прст Промишљења и теша свога сина Драгутина, када је овај на коленима молио да му опрости. Драгутин даде матери своји „један део земље своје државе на ужикање и пребивање".[3]) —

У причању ових догађаја, у прешеру ових година Драгутинова врховног краљевала Трономаи се јако разликује од АЕ. Данила. По њему: Јелена је „побегла" преко Бихора у Бар своме мужу и није она никако хтела да види свога сина. Даље Трономаи прича: да је и АЕ. Јаиињеје преко Брда добегао Уроша; да Драгутин није хтео даље гонити Уроша, него му је остано беду „Скендерију" на ужикање; да је Драгутин у скоро сазвао државни сабор и да је на томе сабору постано за архијепископа Данила I, од кога је у Жичи помазан за српског краља; да је Урош са својом женом и АЕ. Јаиињејем живео

[1]) Т. Фарлатиј, Илирик Сакрум и Пиколети а. II стр. 13. — И. Ковачић, Нет. Срп. Народа стр. 43.

[2]) Дан. Жит. стр. 180.

[3]) Вида: Дан. Жит. стр. 19—25, 38 и Нађ. Животја стр. 175—176. —

VI

Председник износи одбору на вишекратне молбе чешка те траже уверења о породичним односу.

По прочитању тих молби Сеф. 3250, 3264 и 3316 одбор је једногласно закључио,

да се Соњи Букић уловиђ, Милеви Михајловићевој учитељици и Кости Дукићу абзација могу дати тражена уверења о њиховом породичном односу.

VII

По прочитању молбе Д-ра Влад. А. Ђорђевића, општинског лекара, којом моли да му се одобри још два месеца осуства, одбор је решио,

одобрава се Д-ру Влад. А. Ђорђевићу општ. лекару још два месеца осуства од дужности ради лечења с тим, да му се што има рачунати од дана, над му истекне садашње осуство.

VIII

Председник изнесшаа одбор, да је суд општински решењем својим од 14. Нов. ове год. Абр. 7982 одредио пету лицу од двадесет и осам пара сок за дан за свој продаје не 25 пара у тежини од 953 грама, пошто је исто за пропадањем петнаест дана било пресо 18 дан. сто пилотарна. —

Одбор је примио к знању,

ово решење суда општинског.

IX

По прочитању протокола лицитације Абр. 8096 дражбе за давање под закуп права узимања и продаје пубова у 1899 год. одбор је решио,

да се право узимања пубова са општинских кавања и продаје истог за 189-девету годину изда под закуп под прописаним погодбама Сави К. Паунковићу, овд. трг. за цену од тридесет и једну илиду седам стотина и педесет динара год. аренде.

X

Председник износи одбору на решење изнесшај комисије о прегледу подвести плазова за уређење добре паземенда.

По прочитању тога извештаја Абр. 8208, одбор је решио,

прима се у свему овај извештај. Да се узме у пређеставу Димитрије Лекић, да према примедбама, у извештају изложеним састави нов пројект, који ће у свима општинским баштованд да изведе под његовим надзором с тим, да се у први мах изведе само заравњавање и пиркирање.

Односно суме, која би се имала утрошити на уређење овог дела калемегдана, да се предвиди у буџету за 1899 годину.

Награда на подлесте пројекте да се изда према предлогу комисије.

Напомена: Одборник г. К. Д. Гавазовић који је као члан комисије потписао овај извештај, приликом читања истог изјавио је, да се у свему слаже са истим сем става „да се је приликом трађења подвода знало, да ће бити и суваше воде на новог подвода", јер то није нико могао мислити.

XI

Председник изнесшаа одбор, да је Управа гар. Београда решењем својим Абр. 7601 задржала од извршења решење одбора општинског од 4. Јуна о.г. Абр. 4176 по ставри експропријације земљишта Михајла Арсеновића, о тем, да нема места поповном продужењу истога земљишта. —

По прочитању тог решења Управног, одбор је решио,

прима се к знању ово решење Управе варошн Београда и да се по њему поступи.

XII

Одборник г. К. Д. Гавазовић мисли, да би требало поверити ставр о изласењу регулационог основа, које је држава задржала при предаји истог општини и тражити од државе, да се исти предаду општини, односно регулационом одбору.

Председник је мишљења,

да је ову ствар већ повереную и да ће и даље по истој радити.

XIII

Председник изнесшаа одбор, да Ђорђе Лазић овд. тражи, да му се плати његово земљиште, што се дугачка за регулисање Ратарске улице, јер би он тим новцем подигао дуг општини за сагорелу кадрару.

По прочитању те његове молбе Абр. 4730 и акта о експропријацији његовог земљишта Ббр. 705/96. год. одбор је решио,

да се ово земљиште исплати Ђорђу Лазићу онд. по регулационог основа по десет динара квадратан метар ако пристане, а не пристане, да се ова ствар одложи док општини исто земљиште не затреба.

XIV

Поводом молбе Браће П. Ђорђевић онд. трг. Гбр. 3054 да им се дало регулисање и нивелисања линија, како би могли на својем земљишту до великих баскања подаја израду, предложи нашем одбору на решење питање, да ли ће се и даље остати при садашњем регулисаном плану тога места, до којем се Браћи Ђорђевићима не би могао допустити зидање на овом земљишту, већ би се исто морало експропријати, или ће се решити, да се регулисани план на истоме месту измени и како

По саслушању овога одбор је решио,

да одборници г.г. М. Капетановић, Др. Стеван Марковић и Михаи Савчић проуче регулациони план на овоме месту и поднесу одбору извештај са мишљењем да ли би требали и како изменити регулациони план на овоме месту. До решења овог питања да се по молби Браће Ђорђевића Гбр. 3054 ништа не рали.

XV

По прочитању молбе Даринке удове Митра Стојковића бив. кафеџије Абр. 7880, одбор је са радило у молби наведених решио,

да се молитељица Даринка ослободи плаћања интереса у седамдесет динара на дуг општини за сагрђену кадрару, пошто потпуно исплати главни дуг.

XVI

По прочитању молбе Петра Лазаревића трг., онд. Абр. 7879, одбор је са радила наведених у молби, решио,

да се молитељ Петар ослободи плаћања интереса у две стотине осамдесет динара и 71 пару на дуг општини за кадрару, пошто је главни дуг потпуно исплатио и ако се одреке сваког тражења накнаде штете услед нивелације.

XVII

По прочитању молбе Михаила М. Бапковића онд. трг. Абр. 7768, којом моли да се ослободи

---

[1]) Гласн. V, стр. 84—91.

[2]) Пов. Дуч. Нов. Суд. Прак. стр. 127—131.

[3]) Дан. Жак. стр. 376 и 386; Ин. Дан. Жак. з. 168.

[4]) Нов. Суд. Прак. стр. 127—133.

[5]) Срп. Ин. стр. 165. — Дан. Жак. з. 378, 387.

[6]) Нов. Суд. Прак. стр. 125.

у Бару и да је од них троје Драгутина „горко" проклет и одлучен од цркве.[2])

Према Даниловим саопштењима у Тропоња је новина: Да је Драгутина помазао за српског краља АЕ. Данило II; да је Драгутин анахемисан; да је Драгутин дао ову своје „Скендерију" за ужинање.

Архимандрит г. Нићифор Дучић потпуно је примио ово горње прво Тропоњево саопштење, да је Драгутин од Даниила I помазан за српског краља.[3]) Ако се има на уму овај традиционални обичај у Немањића, да се при ступању на престо миропомазају у Жичи од Српског архиепископа, може се са сним усвојити Тропоњево назнаење. —

Ствар, којој би вакало неке пажње обратити, јесте питање, *ко је за Драгутинова српског краљевства био српски архиепископ?* О овом питању у толико ипе вала размислити, што АЕ. Данило II не прича да је кад АЕ. Јанићија дошао на српски архиепископски престо АЕ. Данило I, него АЕ. Јеветатије I. Данило II изричито каже, да је после АЕ. Саве II дошао на архиепископски престо Данило I, који је мало владао и да је ово њених наслеђника узрока *сновом.*[4]) Архимандрит, пак, Нићифор Дучић узима да је Данило I био српским архиепископом само код АЕ. Јанићија и да је архиепископско за сре време Драгутинова пређовног краљевања.[5]) —

АЕ. Данило II, дакле, неће да саопшти заито је АЕ. Данило I сменјен; он намерно пређуткује, да каже, ко је после Јанићија дошао за српског архиепископа. То намерно пређуткивање познаши за собом питања: Заито је АЕ. Данило I сменјен? Ко је ово српским архиепископом за Драгутинова пређовног краљевања? Како да се протумачи то Данилово — ћутање?

За што је АЕ. Данило I сменјен са архиепископске столице, како изгледа АЕ. Данило II или неће да каже или му одговара ово познати узроци. Али, ако се поверује Тропоњу, да је са Драгутином дошао на архиепископски престо Данило I, па ако се то дозеде у вези са Даниловим причама, — онда би се опажа једна конјектура могла створити: По самом причању Даниловом АЕ. Данило I је просто сменјен. Да је Данило I сам, својеволно дао отказ, нема сумње. Данило II употребио би овај категорички израз и према томе са сним умесна изгледа претпоставка да је Данило I сменјен због неког приповог питања и несугласице са Урошем I.[6]) На ако се још има на уму Тропоњево казивање, онда би се у претпостављама могло још даље отићи и претпоставити да је АЕ. Данило I сменјен с тога, што је, можда, подражавао Драгутина и правио основаност његових претензија. Уршиу се то није свидело; Данило I није хтео одустати од свог мишљења и реузтате је те несугласице због Даниловог сменјивања. Може се мислити, да АЕ. Данило I није и после сменљивања престао бити Драгутиновим партизаном, јер када је Драгутин одбранио своја права и дошао на српски краљевски престо, он га се сетио као свога старога пријатеља и одликог партизана и поверио га на архиепископски престо.

Али, за што Данило II ништа не приповеда о овом другом архиепископу Данилу I? У Архимандрита г. Нићифора Дучића има једна каквица аргументација, која до неке тумачи ово Данилово заопштење ћутање. Но г. Дучићу Данило I изабран је за српског архиепископа некаквим путем, јер је још у животу био архиепископ Јанићије I.[7]) Без сумње у очима неког дела српског свештенства ово

---

[7]) Срп. Ин. стр. 165. — Дан. Жак. з. 378, 387.

[8]) Нов. Суд. Прак. стр. 125.

плаћања интереса на дуг општини за сграђеву кладиру, пошто он ним примати од општине преко 1000 дин., што је као бив. сенат. блиској ове сеоске кошаре одазо на општинске потребе на му из овај повод не тече никакав интерес, одбор је решио,

да се од Милана М. Банковића и његове браће као задужника наплати део дуг за сграђеву кладиру, а за наплату интереса да се сачека док се надлежно не утврди његово право на тражену накнаду из општинске касе, и ако му се исто призна, да се интерес на дуг за сграђеву кладиру не наплаћује, у противном да се и сав интерес од њих наплати.

XVIII

На предлог председника општине, одбор је одлучио,

да се предмети о расходовању наплаћене казне од Саме Лазаревића и о накнади напаћеног на од извршитеља упропашћеног примања Боже Неорчића скину с дневног реда, пошто по истима има да се учине извесна досљедења.

XIX

Председник извештаја одбор, да је Главна Контрола сходно решењу одбора послала акта Управи тротарипске, која се подноси одбору на увиђај, како би могао донети решење о примедбама Главне Контроле на изнесену тротаринску пересецу.

По саслушању овога и по прочитању извештаја члана суда г. Рајића о овоме АБр. 8071, одбор је одлучио,

да овај предмет проучи одборници г.г. Ђура Пантелић и Љуб. Живковић и члан суда г. Б. Ј. Рајић и поднесу одбору извештај са мишљењем.

XX

Одборник г. Милутин Ј. Марковић са још 14 одборника поднеси писмен предлог, како да се напуне недаки општински радови.

По прочитању тога предлога одбор је одлучио,

да се за решавање по овоме предлогу овоме нарочита напредна одборска седница идуће недеље.

XXI

Одборник г. Коста Д. Главинић, пошто је прочитао предлог г. М. Ј. Марковића и осталих о начину напуњења недаких општинских радова, изјавио је, да одустаје од свога предлога поднетог одбору у седници од 12. Нов. 1898. год.

Одбор је примио к знању

ову изјаву г. Б. Д. Главинића.

XXII

На предлог суда општинског АБр. 8093 и 8109 а у интересу општинских прихода и у интересу стечајства одбор је решио,

да се касапска арената на једну заклану праву повиси од 18 динара на двадесет и четири дин. од прног Јануара 1899. год.

Ово позивање такође да вреди од прног Јануара 179-деисте године.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ

Данашња напредна одборска седница, која је сазвана ради решавања редовних предмета, претворена је у свечану седницу поводом данашње прославе четрдесетогодишњице повратка народне династије Обреновића на српски престо, која се прослава слави давање у Нишу по решењу Народне Скупштине.

Пошто је председник општине изговорио неколико речи о овој свечаности, г.г. одборници су стојећи узвикнули: Живео Краљ Александар I.

Одмах за овим седница је закључена.

П О З И В

Позивају се сви грађани Београдске општине који хоћују за кладиру, да свој дуг плате, заједно са 6% камате, у противном, наређено је, да се од њих плаћа изврши судским путем

Овом приликом чине се накљавним куцни инаља, да се предходно уверс, да дотично нимаље не дугује општини за кладиру, у противном плаћају они дуг, јер дуг од кладрие није личан дуг, него дуг имања.

Од Суда Београдске општине 11 Децембра 1898. год. АБр. 8075 у Београду.

Н А З Н А Њ Е

Одбор је општински у седници своју од 19. Нов. 1898. решио, да се касапска арената на једну закланг праву повиси од 18 динара на двадесет и четири дин. од прног Јануара 1899. год.

Према овоме ће се од 1-ог Јануара идуће године наплаћивати за општинску касу 24 динара за клање једне краве.

О овоме се извештавају грађани, а нарочито месари, ради знања и управљања.

Од суда општине београдске, 1. Дец. 1898. АБр. 8190. у Београду.

Н А З Н А Њ Е

Одбор општине београдске у седници од 15. Октобра 1898. г. решио је, да од 1. Јануара 1899. год. буде таксе исећој марки дин. динарко, без разлике, да ли се марка узима за мушко или женско исето. Исто тако коштаће марка два динара и онда када се на место изгубљене марке друга купује.

О овоме се извештавају грађани и позивају, да у току месеца Јануара 1899. год плате ову таксу општини и узму марку за свако исето.

О Б Ј А В А

Општина београдска даје под закуп **подрум под школом код Саборне цркве.**

Ко жели узети исти, нека се јави општинском одељку општине београдске.

другог архијепископовање Данила I-ог изгледало је потпуно неказнено, и АЕ. Данило II, прихватајући том делу свештенства на тих разлога пребутао је ово другог архијепископовање Данила I-ог. Али, ово резоновању г-на Дучића могао би се учинити један знимент приговор. За што Данило II говори о АЕ. Јанићије, када је АЕ. Јанићије I оказао исто Урошева кроатура као што је и Данило I био у другом своји архијепископовању Драгутинова кроатура? По мишљењу г. Нић. Дучића и АЕ. Јанићије I био би неканонски архијепископовао. јер је у животу био још АЕ. Данило I. Ипак за то АЕ. Данило II говори и хвали АЕ. Јанићија I. Према томе, ми мислимо да је АЕ. Данило II пречутао друго архијепископовање Данила I вероватно пише из партизанских него ли из каноских разлога. —

Ако се има на уму Данилова причања и горње претпостављење, онда би се могло констатовати, да је овако било стање и расположење у Српској Држави при Драгутинову ступању на престо српски:

Урош и Јелисије I нису хтели да се помире са Драгутином и да му допусте, Зелена се помирила са свима Драгутином, који јој је дао на удовиште Бранибе.[1]) *Истодобно на уму држећи дедовски свештенства и властеле, које се мислило да је њихов властели и свештенства била рђаво расположена према Драгутину.* —

Пошто смо расмотрили стање Српске Државе и расположење, које је онда владало у Српској Држави при Драгутинову ступању на престо, потребно је да пређемо на прве године Драгутинова архонтова краљевања.

У овоме мало је споменика, који би нам штогод детаљније могли причати о првим годинама Драгутинова архонтог краљевства. Особито у АЕ. Данила изазнано доста података о првим годинама Драгутинове владе. Нека нам летописи, особито пространији, истичу Драгутинову јаку религиозност, која је допирала до делетизма; његово старање о добру Српске Државе; његову љубав према калуђерима, његову праводољубивост; његово поштовање старости и бригу о омладини:

„Стефань же Уросшикъ сынъ по своемъ отьцѣ прилюбитъ краткостьство, и паче на любовь кождо и православныимъ раслыпи се

[1]) Међда је ово Драгутиново понашање са краљицом Јелисавом најпредлаз онда сиут краља Уроша; али да Урошева свирепија ни њиме на беше опасала потпуније пропасти, и да није указала неразлитовске грубо напетоле и свештенство према Драгутину, по њима знати.

и достохвално и благочестно скланлје отьчьство си пожить согогодное житие, иноческыя люби, старьскы почетокъ, младыхъ питокъ. Кесарю по правдѣ и истиноу исплашь, какъ сынъ же постовь чьмолитвамь свою тѣло оудрочуе имѣе плодотно жесть изрнтати.[1])

По Данилову причању Драгутин је заиншао Српску Државу јако разорену и потпуном растројству. У Држави се Српској беху до највећег степена равнили поропи, неправда, и одиратно користољубље И Данило уверава, наслажавајући своје савременинтво, да је за Драгутинове владе не стало сиђу тих рђавих ствари:

„Тако бо и въ сь дьно краловьства его (Драгутина), яко же и ин сьлюкодьци быхоуть. Неправда бо и гроудьни и немилостьво, якоже ждьно истеро отъ ѵдьныхъ кыса оуко тъ не сорѣтахоу съ къ дьни его, владычьствоующоу житоу жизоу къ оучьстиѣи сконьч.....[2])

(Наставиће се)

[1]) Гдеп. I.III стр. 56. — Љуб. Ст. Сион. III стр. 60. — Шаф. Рамиј. Lit. стр. 52. — Star. XIII стр. 168.

[2]) Дан. Жит. стр. 93. — Ив. Шиш. Жит. стр. 315.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Издаше ОПШТИНА БЕОГРАДСКА Штампарија Д. Димитријевића. Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. НЕДЕЉА 20. ДЕЦЕМБРА 1898. Број 43.

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉОМ ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За страно земље на годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ НА ОПШТИНСКОМ СУДУ А ОНА ПОРАЧУНАВАЊЕМ ЗА ГРАЂАНЕ.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ

По члану 55 зак. о устројству општина и општинских власти, истиче двогодишњи рок службовања одборницима општине београдске, који су изабрати у 1896 год. и то: г.г. Ђорђу Димитријевићу апотекару, Кости Чупићу трговцу, Др. Лази Пачу комесару Народне Банке, Љуби Живковићу адвокату, Др. Марку Т. Леку државном хемичару, Милану Капетановићу проф. велике школе, Тоши Селесковићу проф. Вел. Школе, Димитрију Ћирковићу трговцу, Димитрију Ђорђевићу трговцу, Кости Д. Главинићу проф. Вел. Школе, Милутину Ј. Марковићу бив. Касац. Судији, Милану О. Петровићу пензионеру, Милошу Савчићу инжињеру, Раденку Драговићу трговцу, Соломону Ј. Азријелу трг., Тодору Ј. Михаиловићу трг.; и

Заменицима изабратим у 1896 год. г.г. Владиславу Чортановићу трг., Ђорђу Р. Одавићу трговцу, Младену П. Тодоровићу абацији, Стевану Максимовићу трговцу, Гаврилу Ђркићу трг., Евгенију Чоловићу бакалину, Којадину С. Карајићу бакалину, Стевану Миљковићу бакалину.

Осим тога г. Стеван Ивковић индустријалац је престао бити одборником, јер је изабран за члана суда; г. Никола Р. Поповић сада пензионар престао је бити одборником услед премештаја из Београда, а Ђура Милијашевић бив. директор гимназије и Глиша Стојановић бив. кафеџија умрли су, те се на место свих ових имају нови одборници и заменици изабрати.

Суд општине Београдске, на основу решења одбора општинског од 10. Децембра 1898 г. АБр. 8808 и е погледом на прописе чл. 13. тач. 1 и чл. 21. закона о устројству општина и општинских власти, објављује, **да ће се на дан 28. Децембра 1898. године држати**

ОПШТИНСКИ ЗБОР

РАДИ ИЗБОРА

ДВАДЕСЕТ ОДБОРНИКА И ОСАМ ОДБОРНИЧКИХ ЗАМЕНИКА

ЗА ОПШТИНУ БЕОГРАДСКУ.

Ко може бити биран за одборника и заменика, прописују чланови 58 и 59 закона о устр. општина и општ. власти.

Сваки гласач на збору може само лично дати свој глас. (члан 20 зак. општ.)

На општинском збору имају право гласа сви пуноletни чланови општине, који плаћају најмање потпуни грађански данак, који нису под туторетством или старатељством, који нису под клатом код другога у служби, или којима по прописима члана 16 овог закона право гласања не би било одузето (члан 14 зак. општ.)

Немају право гласа на општинском збору:

1. Они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или кад су лишени грађанске части, за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа или иступа, које човека бешчасте и јавни морал вређају, док не прође година дана од дана извршене казне;
2. Који се налазе под кривичним истеђењем за дела под 1. наведена;
3. Који су пали под стечајне за време док стечајне траје, и док се не прогласе за невине;
4. Који су под полицијским надзором;
5. Који дугују Држави порезе више од свог полугођа у коме се збор држи (чл. 16. зак.)

Официри и војници стајаће војске не учествују у саветовању општинског збора (члан 15 закона)

Збор ће се држати у згради општинског суда. Збор за бирање почиње у 8 сати изјутра а бирачи могу долазити на збор тога дана ради бирања од 8 сати пре подне па до 12 сати у подне и од 2 сата па до 5 сати по подне, у које ће време престати пуштање бирача на бирање, али ће се примити глас од оних који буду на бирање дошли до 5 сати по подне.

Чим председник збора каже, да је збор започет, бирачи ће (њих двадесет најмање) изабрати из своје средине два лица за чланове бирачког одбора.

Од одбора прикладати су у помоћ председнику збора г.г. Тодор Ј. Михаиловић и Коста Н. Лазаревић одборници, а њима за заменика г. Јаков М. Јанковић одборник.

Извештавајући о овоме грађане Београдске, суд их општински позива да на збор дођу и испуне своју грађанску дужност.

АБр. 8809.

17 Децембра 1898 год.
у Београду.

ДЕЛОВОЂА.
Урош Кузмановић, с. р.

ПРЕДСЕДНИК БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ,
Н. Д. Стевановић, с. р.

Београд 14. Децембра 1898.

На телеграмску честитку председника општине, упућену Његовом Величанству Краљу у Ниш, примљен следеће брзојавне одговор:

Председнику општине града Београда
г. Николи Д. Стевановићу
Београд

Ниш (Двор) 14. Дец. 1898.

Изјавите верним грађанима Моје драге престонице Моју искрену Краљевску благодарност на осећајима, које Ми у њиховом име изјављујете; њихово сећање на знаменито дело Светог Андрејске скупштине, које су, као и цео Мој народ одушевљене прихватили њихови очеви и дедови, нов је доказ за родољубље и вездашњу оданост Мојих милих Београђана према Моме Дому.

Александар.

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

—

Његово Величанство Краљ Александар благоизволело је према предсједнику општине послати и ове године суду општинском 1600 дин., да се о Новембарским правницима поделе сиротињи Београдској.

Суд општине београдске у име своје сиротиње захваљује Високом Дароваоцу за овај Краљевски поклон.

19. Децембра 1898.
Београд.

Председник
Београдске општине,
Никола Д. Стевановић с. р.

Секретар,
Урош Кузмановић с. р.

ЈАВНА ЗАХВАЛНОСТ

—

Г. Живко Ј. Барловац трг. овд. извршујући последњу жељу своје покојнота оца Јована Барловца, бив. овд. трг. послао је преко председника општине суду општинском 400 дин. да се поделе сиротиња Београдској за покој душе покојног му оца. —

Суд општине београдске у име своје сиротиње захваљује племенитом завичају на оном дару.

Од суда општине београдске 16. Децембра 1898 год. АБр. 5531, у Београду.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

ВАНРЕДАН САСТАНАК
24. Новембра 1898.

Председник председник г. Н. Д. Стевановић, присутовали чланови суда г. г. К. Ј. Рајић и К. Спасић, од одборника биле: г. г. Н. И. Спасојевић, Р. Дреговић, Др. Стеван Марковић, Васа Николић, Коста М. Трући, Стеван Максимовић, Коста Д. Гашинић, Д. Бирчанин, Глиша Стојковић, Б. Др. Рилић, М. П. Тодоровић, К. П. Јакшић, Гаја Бунић, С. Ј. Аврић, Др. Лека, Живко Стојковић, Љуб. Живковић, Д. М. Бајдаковић, Стојан Михаиловић, М. О. Петровић, Милутин Ј. Марковић, К. Н. Младеновић, Живко Недељковић, Милан Арсенијевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 19. Нов. 1898 г. и у одлуци КВБр. 718 учињен је допуна.

да се расчести још и са оним земљиштима регулационог фонда, која се налазе пред имањима приватних и истима се служе сопственици оних имања.

II

Одборник г. Васа Николић предлаже, да се одмах приступи радима по осталом савске обале код „Шесторке плаце", јер се јако одронава.

Одбор је одлучио,

да се овај предлог стави на дневни ред за прву седницу за овом.

III

Одборник г. Сазонов Ј. Аврића примећује, да је сакоро да водоводно одељење нема извезача инокоше.

Председник је одговорио,

да водоводне одељење доиста није имало инжењера, али да је нарочно, да се исти састави и нада се да је већ готов. Исти ће се поднети на опредељење комисији, које је и г. Аврића члан.

IV

Одборник г. Сазонов Ј. Аврића изјављује, да је устао из мудана Авдалског из Алексинца пре рђан јер сам сагорео за стоварштиу и да ту не би требало више узнати.

Председник је одговорио,

да стоји у истини примедба г. Аврића и да се због тога неће више куповати овај угаљ. До сада је исти купован по решењу одбора.

V

По прочитаној акти Управе вар. Београда и њених одељака АБр. 8173, 8187, 8192, којима се тражи умрежење и изградња и инокоше стазе њених улица, одбор је одлучио,

да је Стеван Бакша козар, доброг владања и доброг имовног стања; да је Милан С. Јанковић овд. касапин, доброг владања и сиротиње имовног стања; да ју је Сима Милорадовић мајсторима испоштат.

VI

По прочитаној молби Николе Крстића шкеваре (Стр. 1708, одбор је одлучио једногласно,

да се молиоцу може дати уражено уверење о његовом породичном односу.

VII

По прочитаној протокола општинске АБр. 8190, дакле за давање под најун пресног угља и другог материјала до Белих вода, одбор је решио,

да се пресног угља и другог материјала у 189-деветој години уступи према прошлогодишњим погодбама Драњевој Илићу овд. по цени и то: од сапске обале код Чукарице до белих вода, пробијници или мале пријке по двадесет и три динара шесдесет и по пара од једног вагона и од Београда до Белих вода, пробијници или мале пријке по тридесет и три динара шесдесет и по паре од једног вагона.

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Motto: „...Nam dicitionem et famam gloriae plane neque brevitate mei, neque cuiusquam inscientiae derimi possit"....
Eginh. Ann. Fran. ad. 806.
„...Драгутином је новац био само средство за остварење"....
Ист. Ковач. и Јован. стр. 102.

написао
К. Н. КОСТИЋ и Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ
(Рад награђен са 400 дуката, првом академичком наградом од 12. Јуније 1897. г).

(наставак)

Ово Давилово причање може се потпуно уснојити. По њему је Драгутин примио Српску Државу у потпуном растројству, што је оправдана последица једног насилног преврата. Може се мислити, да је, у сред ове друштвене корупције („**пиранда**", „**грађанка**", „**анконшћство**"), уверењу претходила измену она и сила, у премену Драгутинова ступања на престо, властела, жељећи да се користи приликама, гледала да своју власт прошири на штету краљева суверенитета. С таквом је властелом Драгутин имао посла и нема сумње, да он није још у почетку своје владе дошао у колизију с њом.

У опште довољно је ово Давилово следовање, па да се констатује: *Да је у времену Драгутинова ступања на престо била у Српској Држави анархија и опште растројство и та су зла поче гонине Драгутинове владе протекле у свакидашњу унорне властеле, у отклањању анархије и спасавању страсти.* Има сведока, да је сам Драгутин путовао по својој земљи, правду делећи, заиђене мирећи, неповорене скакљавајући. И Орбини узима да је Драгутин у својој влади показао велику разборитост.[1])

Г. П. С. Срећковић описује Драгутинову радњу овим општим изразима:

*„...Драгутин обрати сву своју пажњу на унутарње ствари земаљске сматрајући, да ће само тако моћи успоставити ред и мир, који је у земљи био у великом нереду. Доласком и настањењем многобројних странаца, експлоататора земаље у Србији земљорадник, интересоване као мањине врсте становништва. Они су народ једнако и злочачили и мирном времену као вулкан, ваврк, пуни тамошње дружине, продавали или мамили и т. д. Зато побољшати Драгутинов настанак да искорени „**пиранда**", „**грађанк**" и „**анконшћство**" — — — — — — — — — — Двор се Драгутинов славио као дворац краља, истине и страшило свију народних мијања, наслиња и зелената. Драгутин није чекао да му долазе мужеве него је ходио по својој краљевини, исказивао крпе, мужеве и зеленате и казнивао их*".....[2])

У скоро после Драгутинова ступања на престо Урош Велики умре природном смрћу као приватан човек иегде у српском приморју.[3]) Он не даде благослова сину своме. По Трговинску признају, Драгутин је нарелно, да се тело Урошево пренесе у манастир Сопоћане. На сусрет телу свога оца Драгутин је као пиапно с војском и сировод пресрео у Морави код Свето-Ус-

[1]) Вет. II стр. 170—172.

[2]) Аранђел. Давило II књи на једном месту, да је Урош умро у Хуму; на другом пак месту, у београдској архијепископији Јанићија I, веза да је Урош умро у самом Пазаришту. Г. П. Срећковић, приказе је ово другом из Давила Јанићија, да је Урош умро у Пазаришту, а у Хуму у Хуму, а Подвинац — у граду Дрочу у Хуму (!) — Нади Дан. Жив. стр. 18; Ма. Пиан. Жит. стр. 171; — Орбин. Вет. II стр. 167. — Ист. Ковач. и Јован. стр. 103 нап. 1898. и стр. 93—84 нап. 1898/99. — Вујић, Ист. Вет. стр. 197. — Гилиф. У стр. 48. — Дуварац, и по ком је Урош умро у Пазаришту, а у Хуму пренесен у Сопоћане, а по ком Урош погинуо у бој са сином Драгутином. Gl. P. Lascari, Cronica inedita de gli Antoni di Roma cap. 37. — Ук Гучкое Ост. д. да Сагор Дубровск четво ст поглав стр. 57. — Поменто је, да ово детаљне указује, да је Урош умро 1270 год. као је тај исто и сам говорио. Г. Ив. Никановић, жалба, ипак, за ову исто своју ипак веће правило, простосавља да је г. 1270 умро ис Урош него Владислав. Перо тога г. Николић исказ да је Урош умро исто по 1270 год. — Види Гласн. XLVIII стр. 233—237, 234—235, 240.

[3]) Л. Кедо de gli Slavi стр. 234.

VIII

Председник извештава одбор, да буџетом предмећева суда за паљање кирије за основне школе на Врачару није дата довољна сума зато, што је после сређене буџета узета на наредби власта још једна кућа под кирију за свештаника основних школских одељења, и да би требало одобрити накнадни кредит од 2736 динара, који би био на терет уштеда по буџетским партијама бр. 118, 120, 121, 122 и 124, са којима ће бити уштеде 2840 дин.

По саслушању овога и по прочитању реферата електовидства о овоме бр. 5111, одбор је решио,

одобрава се накнадни кредит од две хиљаде седам стотина тридесет и шест динара за исплату кирије за накнадно узету кућу за смештај школских одељења на Врачару. Ова сума да се исплати из уштеде, која ће се добити на буџетским партијама бр. 118, 120, 121, 122 и 124 у 2840 динара, услед смањених издатака по истима. Да се за ово решење извиште надзедно одобрење.

IX

Председник објављује, да је на данашњем реду решавање о предлогу одборника г. Мидутина Ј. Марковића и осталих о начину извршења позних радова општинских. У вези са оним предлогом стоји и предлог одборника г. Дим. Карапановића, да се прикупљање тровршарских прихода даде под закуп и како да се са тим приходима рукује, који је предлог подноси још у 1897 год.

По прочитаву ова та предлога АБр. 2902/97 и 8320/98 одбор је после поимешаног гласања са 23 гласа против 3 решио,

да се о предлогу одборника г. Д. Карановића односно давања под закуп прикупљања прихода тровршарских решава засебно а сада се предлог одборника г. М. Ј. Марковића и осталих о начину извршења позних општинских радова у вези чему ће се одмах прећи на решавање саме тачке по ред.

X

По прочитаву ове тачке по ред предлога г. М. Ј. Марковића и осталих АБр. 8320 који је у вези са овим, одбор је решио,

1., да се једном за свагда усвоји за канализање Београда једнострани систем спирања, а сепарационн систем одбаци, као неодговарајући и рђав за Београд, због његових теренских прилика, заједно са покојим Косуа и Мариновића, која је везана на овај систем и која по својој основи и садржини у сваком погледу не може никада бити у складу са интересима ове београдске општине. (Ова је тачка усвојена са свима гласовима против 2 а један није гласао).

2., да се установи, као што су водовод, канали и вој, не могу никоме уступити у експлоатацију, већ да интереси здравствени и општи интереси грађанства захтевају, да тим установама рукује општина.

3., да се узму два призната стручњака: један за вој, а други за канализацију, који би одмах приступили изради планова за канализацију по горњем систему и за вој, по томе радили као руководиоци радова на подизању воја и канализације до њиховог потпуног свршетка и то као народно изабрани привремени општински чиновници.

4., да се исто тако у своје време изберу два или три стручњака светског гласа, који ће извршити оцену планова, које дају горњи стручњаци изради.

5., да се у циљу осигурања извршења оних предузећа стално уноси чист приход општинске трошарине у један сигуран општински новчани завод, који одбор изабере, који ће под извесним погодбама плаћати камату на уложени новац од општинске трошарине и принети исплату оверених рачуна за извршене радове на моменутим општинским предузећима.

6., да се изабере на одбора надзорна општинска комисија од пет лица, која би имала да сврши заједно с председником општинским, све што је потребно за извршење предњих тачака, и утврди закључивала и одбору општинском на одобрење поднесла. Она би после тога сама поднела сталан потребан надзор над радовима у опште поменутих предузећа. Било ова да се крше у општинској режији, било преко предузимача и над радом ових општинских органа, који буду радили на оним предузећима, а у исто време само и јединo она оверавала рачуне за исплату радова и куповину потребног материјала за ова предузећа, ако би их општина набавила.

Ова ће комисија поднети одбору општинском редовно а бар у три месеца једанпут извештаје о својим радовима.

П О З И В

Позивају се сви грађани Београдске општине који дугују за каздрму, да свој дуг плате, заједно са 6% камате, у противном, наређено је, да се од њиху принудна наплата изврши судским путем.

Овом приликом чине се пажљиви купци имања, да се предходно уверо, да дотично имање не дугује општини за каздрму, у противном плаћају они дуг, јер дуг од каздрме иде лични дуг, него дуг имања.

Из Суда Београдске општине 11 Децембра 1898 год. АБр. 8675 у Београду.

Н А З Н А Њ Е

Одбор је општински у седници својој од 19. Нов. 1898. решио, да се касапска аренда на једну заклану краву повиси од 18 динара на двадесет и четири дин. од прног Јануара 1899. год.

Према овоме ће се од 1-ог Јануара идуће године наплаћивати на општинску касу 24 динара за клање једне краве.

О овоме се извештавају грађани, а нарочито месари, ради знања и управљања.

Од суда општине београдске, 1. Дец. 1898. АБр. 8190, у Београду.

О Б Ј А В А

Општина београдска издаје под закуп **подрум под школом код Саборне цркве.**

Ко жели узети исти, нека се јави економном одељењу општине београдске.

пенске Манастира.[1]) У скоро после смрти краља Уроша умре и архијепископ Јаникије I. Драгутин у договору са својом мајком после неког премена пренесе Јаникијеве моћи у манастир Сопоћане.[2])

VI

ИСПОЉАВАЊЕ ГОСПОЊЕ ЈЕЛЕНЕ КРАЉЕВАЊА

Спољашња дешавања рад краља Драгутина. — Сукоби са Византијом. — Рат са Византијом. — Орлови поручени и њихово даље дејствовање. — Жупан сплавко краља Драгутина и дејствовање српског краљевог пословања. — Ко је годину краља Драгутина сматрао за оснивача српског државног законодавства. — О Зелову. — Једна народна песма о краљу Драгутину.

О спољашњој политичкој радња краља Драгутина АЕ. Данило врло неодређено прича. По њему су окољни владаоци гајили мирне односе према Српској Држави због сплета краља Драгутина. И они, који су имали још жеље, постиђени одусташе од својих планова.[3]) И више ништа! У опште АЕ. Данило ће прича више самизајуће стварн српских владалаца, што наводи на мисао, да он није било посебних у државне стварн Српске Државе.

Трговинска, пак, прича неке стварн о ратовањима краља Драгутина: али су та Трговинчева приповедања непоуздана и фабулозна. По Трговинцу краљ је Драгутин ратовао против Бугара и босанских банова Од босанских банова он заузе земље све до Босне реке: а од Бугара: „**страно Македовскиа до Јаонскиа Горы. до грческих предтлокь, и даже до Мосино Кимсеро, до Петрока Иоаа иерод Софиа и до самаго Кидоа**". Даље, Трговинац приповеђује, да је краљ Драгутин прошао цео свој живот у вечне стварни ратовања.[4])

Ово Трговинчево приповедање Никола Крстић и М. С. Милојевић прихвата су као потпуну историску истину. Крстић вели Да је краљ Драгутин, желећи срећним ратовањем задобити народну љубав, још у почетку своје владе завојштио на Бугаре и заузео им земље све до Вардара. Исто тако да је завојштио и на Босну и заузео неке крајеве те земље.[5]) Милојевић иде у крајност. Он вели: „*Драгутин је владао Мачвом, Сремом, јужним делом дан. Босне и Херцеговине, као и Турске Србије све до Вучитрна које се и звало Мачва на југ од тока Мораве у Дунав. Даље Сремом и Мачванском Банатом т.ј. данашњим Банатом и Бачком и т. д. и покоји је од Искра до Видина бугарске земље*".[6])

У овом времену у Бугарској су се збивали такн догађаји, да се на основу тих догађаја може у неколико и прнмити оно Трговинчево приповедање. Бугарском при Драгутинову ступању на српски престо, беше овладало нешо раздрављење стање на којег се ускоро развише велики немири Год. 1277. у Бугарској се јавља народни покрет под *Иоајлом* или *Таланом*. Цар Константин изгуби сваку популарност и, користећи се саним догађајима, „*пичар и селенин*" *Иоајло* могаше да за кошцљени и фантастичним приповедањем о својој необичној мисији придобије необавештену свстину: да се доцна престола и да се он „*другом зумах*" оженн „*женеженом*" пријном Маријом, удовом цара Константина а унуком Михаила Палеолога. У истом се времену пријављује и оружана интервенција византиског императора Михаила Палеолога у корист Јована Асена III.

(Наставаће се)

---

[1]) Дан. Жнв. стр. 8; Ив. Шиш. Жит. 174. Ту. V. с. 53 — Гласн. (XXI стр. 186. — Вопрс. Нст. Serv. с. 219.

[2]) Дан. Жнв. стр. 283—291. — Ив. Шиш. Жит. стр. 171—172. — Гласн. V. стр. 53.

[3]) Дан. Жнв. стр. 22—32; Ив. Шиш. Жит. стр. 174..

[4]) Гласн. V. Стр. 52. —

[5]) Крстић. Нст. стр. 49. — Крстићу је преписао И. Милојевић. И он узима да је Драгутин одузео Бугарској земље све до Видина. Цртеж. Вст. Срб. Нар. стр. 95.

[6]) Милојевић. Одлом. II стр. 118.

[7]) С. С. Новтић. Нст. стр. 111—115.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 30 АПРИЛА 1898 ГОД.

Глава сваке књиге	РАЧУН	ОБРТ ЗА АПРИЛ		ОБРТ ОД 1 ЈАН. ДО 30 АПРИЛА		СТАЊЕ 30 АПРИЛА	
72	Благајне	84520 85	82126 38	363499 63	347694 37	15805 26	
75	Привремени издатака		1150 —	41571 569	1150 —	114565 69	
37	Вредећи артија			51438 —		51438 —	
38	Непокретности	10605 70		5460660 23		5460660 23	
38	Покретности			78771 64		78771 64	
39	Грађење кеја			88961 61		88961 61	
40	„ водовода			2855052 82		2855052 82	
24	„ калдрме из зајма			945749 85		945749 85	
28	„ канализације			64303 68		64303 68	
41	„ дорћолске школе			212073 54		212073 54	
23	„ пазиште „			17721 003		17721 003	
21	„ дорћолске цркве			57837 21		57837 21	
31	Дужника разни		540 36	117022 82	7062 34	109960 48	
42	„ калдрме		307 15	117231 32	5166 34	112064 98	
22	„ водовода			3989 62		3989 62	
19	„ трошарине			1259 47		1259 47	
68	Повериоца разни		10605 70	38178 11	297168 97		258990 86
5	„ водовода			3019 75	19881 07		16861 32
46	Каушија				2117 —		2117 —
4	Дирурга инжињерски			192 —	364 80		172 80
66	Обртне порезе				12525 96		12525 96
32	Поклона божићни			12 —	5543 45		5531 45
27	Фондова разни				196258 95		196258 95
47	Гробљанског суда				11056 305		11056 305
43	Регулационог „			330694 78		330694 78	
44	Упр. фонд. за фондове			9234 22		9234 22	
44	„ „ „ регул. фонд.			31913 48		31913 48	
76	Управе трошарине		40000 —	37822 71	40000 —		2177 29
48	Упр. фонд. за зајмове				188949 83		188949 83
71	Примања	1990000 —	1990000 —	4100000 —	6445000 —		2345000 —
34	Остава код Нар. Банке	1990000 —	1990000 —	6170000 —	4100000 —	2070000 —	
49	Текући „ „ „	40000 —	31208 90	40000 —	2128914 45		2088914 35
50	Приреза војног				150460 09		150460 09
69	Гробљ. буџет	1168 43	3273 90	4412 92	5250 90		837 98
79	Прихода буџетски	10 —	73749 44	110 —	276502 96		276392 96
77	Расхода „	70153 87		278558 46		278558 46	
80	„ из имања	2410 —		6936 05		6936 05	
81	„ по кредитима	5045 —		6262 75		6292 75	
82	Утврђење обале	3342 08		7508 73	10000 —		2691 27
83	Позајмице од трошар.		6500 —		43730 —		43730 —
9	Главница	31208 90		31208 90	7412277 59		7381068 69
		4228464 83	4228464 83	21806582 02	21806582 02	13083243 85	13083243 85

6. Јуна 1898 године
Београд.

Књиговођа,
Милија Јовановић с. р.

Главни благајник,
Ђ. Ж. Нешић с. р.

Главни књиговођа,
К. Ј Јанковић с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА — Штампарија Д. Димитријевића. — Уредник ЈОВАН КУЗМАНОВИЋ

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ЗВАНИЧНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XVI. | ПЕТАК 25. ДЕЦЕМБРА 1898. | Број 44.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:
За Србију за годину . . . . . 6 динара
за пола године . . . . . 3 „
За стране земље за годину . . . . . 9 „

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПРАВНИШТВУ НА ОПШТИНСКОМ СУДУ А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА.

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ.

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ.

ГРАЂАНИМА БЕОГРАДСКИМ

По члану 55 зак. о устројству општина и општинских власти, истиче двогодишњи рок службовања одборницима општине београдске, који су изабрати у 1896 год. и то: г.г. Ђорђу Димитријевићу апотекару, Кости Чупићу трговцу, Др. Лази Пачу комесару Народне Банке, Љуби Живковићу адвокату, Др. Марку Т. Леку државном хемичару, Милану Капетановићу проф. велике школе, Тоши Селесковићу проф. Вел. Школе, Димитрију Ђирковићу трговцу, Димитрију Ђорђевићу трговцу, Кости Д. Главинићу проф. Вел. Школе, Милутину Ј. Марковићу бив. Касац. Судија, Милану О. Петровићу пенсионеру, Милошу Савчићу инжињеру, Раденку Драговићу трговцу, Соломону Ј. Аврнјелу трг., Тодору Ј. Михаиловићу трг; и

Заменицима изабратим у 1896 год. г.г. Владиславу Чортановићу трг., Ђорђу Р. Одавићу трговцу, Младену П. Тодоровићу абаџији, Стевану Максимовићу трговцу, Гаврилу Бркићу трг., Евгенију Чоловићу бакалину, Којадину С. Карапићу бакалину, Стевану Миљковићу бакалину.

Осим тога г. Стеван Ивковић индустријалац је престао бити одборником, јер је изабран за члана суда; г. Никола Р. Поповић сада пенсионар престао је бити одборником услед премештаја из Београда, а Ђура Милијашевић бив. директор гимназије и Глиша Стојановић бив. кафеџија умрли су, те се на место свих ових имају нови одборници и заменици изабрати.

Суд општине Београдске, на основу решења одбора општинског од 10. Децембра 1898 г. АБр. 8808 и е погледом на прописе чл. 13. тач. 1 и чл. 21. закона о устројству општина и општинских власти, објављује, да ће се на дан **28. Децембра 1898. године држати**

ОПШТИНСКИ ЗБОР

РАДИ ИЗБОРА

ДВАДЕСЕТ ОДБОРНИКА И ОСАМ ОДБОРНИЧКИХ ЗАМЕНИКА

ЗА ОПШТИНУ БЕОГРАДСКУ.

Ко може бити биран за одборника и заменика, прописују чланови 58 и 59 закона о устр. општина и општ. власти.

Сваки гласач на збору може само лично дати свој глас. (члан 20 зак. општ.)

На општинском збору имају право гласа сви пуноletни чланови општине, који плаћају најмање потпуни грађански данак, који нису под туторством или старатељством који нису под платом код другога у служби, или којима по прошенима члана 16 овог закона право гласања не би било одузето (члан 14 зак. општ.)

Немају право гласа на општинском збору:

1. Они који су осуђени због злочинства, докле своја права не поврате, или кад су лишени грађанске части, за време пресудом одређено, као и они који су осуђени због преступа или вештва, које човека безчасти и јавни морал пређују, док не прође година дана од дана извршене казне;

2, Који се налазе под кривичним истеђењем за дела под 1. наведена;

3. Који су пали под стечајните за време док стечајните траје, и док се не прогласе за невине;

4, Који су под полицијским надзором;

5, Који дугују Државни порезе више од оног подгоба у коме се збор држи (чл. 16. зак.)

Официри и војници стојаће војске не учествују у саветовању општинског збора (члан 15 закона)

Збор ће се држати у згради општинског суда. Збор за бирање почиње у 8 сати изјутра а бирачи могу долазити на збор тога дана ради бирања од 8 сати пре подне па до 12 сати у подне и од 2 сата па до 5 сати по подне, у које ће време престати пуштање бирача на биралиште, али ће се примити глас од свију оних који буду на биралиште дошли до 5 сати по подне.

Чим председник збора каже, да је збор започет, бирачи ће (њих двадесет најмање) изабрати из своје средине два лица за чланове бирачког одбора.

Од одбора придодати су у помоћ председнику збора г.г. Тодор Ј. Михаиловић и Коста Н. Лазаревић одборници, а њима за заменика г. Јанаћ М. Јанковић одборник.

Извештавајући о овоме грађане Београдске, суд их општински позива да на збор дођу и испуне своју грађанску дужност

АБр. 8809.

17 Децембра 1898 год.
у Београду.

ДЕЛОВОЂА.
Урош Кузмановић, с. р.

ПРЕДСЕДНИК БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНЕ.
Н. Д. Стевановић, с. р.

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

СЕДНИЦИ САСТАНАК

2. Децембра 1898.

Председник председник г. Н. Д. Стевановић, присутни чланови суда г. г. В. Ј. Рељић и К. Свећић; од одборника били: г.г. Др. Лека, И. Н. Станојевић, Р. Драговић, Др. Стеван Марковић, Васа Николић, Коста Д. Гавазовић, Кеча М. Бурић, Стеван Максимовић, Ч. Пантелић, Ј. М. Јанковић, Милутин Ј. Марковић, К. Н. Михајловић, Стеван Михаиловић, Милан Матејевић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 24. Новембра о. г. и примљен је без примедаба.

II

Одборник г. Стеван Максимовић пита да ли се зна, што се забавља за велико, мери из обали сапској или из Београ водама и по присуствује тоне мерењу.

Председник је одговорио,

да се овај угаљ мери два пута и то. први пут на обали сапској у присуству царинских чиновника а за рачун царинарнице и други пут на Београ водама у присуству општинских чиновника, по којој се мери и плаћа. Каквоћу угља прегледа и потврђује нарочита одборска комисија.

III

Одборник г. Стеван Максимовић изјављује, да је довољно, да бив. члан овог суда г. Мих. П. Живадиновић, адвокат при предаји дужности није предао никакве можине тровањене и да у тоне има неке истине по општинску касу.

Председник је изјавио,

да је ова ствар у току парнице по којој је и починате одређено а да ће за идућу седницу поднети одбору општински извештај о овоме.

IV

Одборник г. Ђ. Пантелић, саопштава, да ће некошине дана по сиђе последња поплиа камена у Кнез Милошеву улици.

Председник је изјавио,

да ће учинити извиђај и наредити шта треба.

V

Одборник г. К. Д. Гавазовић тражи, да се поднесе извештај одбору о чешћеку бунара под општинским земљом, који је извештај он већ пре неколико месеци тражио.

Председник је одговорио,

да ће наредити, да се тај извештај спреми за прву седницу за овом.

VI

Одборник г. Васа Николић пита, да ли је општина убаштинила на својим непокретним имањима, и ако није, треба ли то што пре учинити, јер се овим путем окитинисте земљишта од страше приватних.

Председник је одговорио,

да општина још није убаштинила ни једно своје имање, али да се на томе ради. Председнике се у будуће на идућу годину и један нарочити инжинер на овај посао, па ће се тим приликом распитати и сва заузећа.

VII

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака Аброј 8252, 8248, 8240, 8248, 8243, 8249, 8220, 8250, 8247, одлучи се тражи упућења о власнику и имовном стању њихових лица одбор је изјавио,

да су доброг владања и доброг имовног стања: Јован Христић кафеција, Стеван Христић кафеција, Васа Христић кафеција, Евгенија жена Јована Христића кафеција, Стеван Максимовић бакалин. Влада Ведковић кафеција; да су му непознати: Богољуб Михајловић скитница, Захарија Ђорђевић слуга, Фердинанд Пилца столар и жена му Катина, Милорад Ђорђевић шегрт, Јаков Хасон шегрт, Жарко Стевановић шегрт, Петар Јовановић бакалин. Јордан Стевановић пилар, Јевреи Мелановић, стодар, Кира Тодоровић пекар онд.; да су радног владања и скротног имовног стања: Јевреи Марковић—Кина скитница и Алекса Костић варалица.

VIII

Председник изнеси одбору на мишљење молбе, којима се тражи уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби Сбр. 3358, 3422, 3361, 3414, 3346, 3359, 3403, 3401, 3409, 3385, 3386, одбор је изјавио мишљење,

да се могу дати тражена уверења о породичном односу молиоцима: Драгиња Катић удовој, Лепосава—Јелисавета Н. Петровић удовој, Мајсеи Р. Алимпић, Димитрију М. Протићу, правнику, Августи Маилур, удовој, да њен пок. муж, у Београду меса других сродника сем у молби наведених; Арси Пајновићу рибару, Благоју Трајковићу лимару, Јелени Р. Пушић удовој, Димитрију Тадићу окр. на Пересиду Ф. Бујић, истоме за Јована М. Тадића, бив. трг. и Милану Вучковићу кочијашу.

IX

Председник напомиње одбор, да је суд општински решењем својим од 1. Децембра о. г. Абр. 8390 одредио лету своју лобу за прву полавину Децембра, који је баш и у другој полавини Новембра ове год.

Одбор је ирихво к знању,

оно решење суда општинског.

X

Председник износи одбор, да је буџетска комисија сковала пројект буџета за 1899 год и молноси га одбору на решење заједно са својим извештајем.

Одбор је одлучио,

да се за решавање о буџету општинском за 1899. годину сазове нарелна седница идуће недеље.

XI

Председник објављује, да је на дневном реду решавање о примедбама Главне Контроле на извесну нерегулу трошарињу.

Како одборска комисија још није водила извештај по овоме предмету, то одбор одлучио,

да се решавање по овоме предмету одложи, док комисија не подвесе извештај.

XII

Председник износи одбору на решење молбу Ђорђа Лазића, подвету усвед решења одбора од 19. Нов. 1898 год. Абр. 7859б, којом моли, да му се за одузете земљиште плати оволико колико он друге општине за сличну кадарму.

КРАЉ СТЕФАН ДРАГУТИН

ИСТОРИСКА РАСПРАВА

Мото: „...*Nam dubitavere et partem gloriae Pisae atque frustra me; cum e libris veterum accipiendae laudis*“....

Sallust. Cons. Cati. cap. I.

„.....*Προσηγόρευον γε καὶ ἐμὲ ὅσοι ἔν γε ἀνδρείᾳ τι σπουδὴν*“.....

Ист. Компн. и Деяан стр. 102.

НАПИСАЛ

К. Н. КОСТИЋ И Ф. АР. СТАНОЈЕВИЋ

(Рад награђен са 400 динара, одлуком академичком изграђен од 15 Јунија 1897. г).

(наставак)

У премену борбе између Асена III-ег и Инајла јавља се Ђорђе Тертер, који усне да истера обојицу, да прекрати анархију; да се г. 1280 крунише за бугарског цара, и да оснује династију Тертеровића.[1])

Анархија је, дакле, до 1280 год. владала у Бугарској, где су се три цара пресмењивала. За време те анархије можда је краљ Драгутин гледао да се користи самим згодним околностима приликом и да је заузео неке бугарске крајеве. У том би случају Трогодишње причање и добило неке пре-

[1]) С. С. Неагиев, Ист. стр. 111—113.

тенације на вероватноћу. Али, да је одиста краљ Драгутин ратовао с Бугарима АБ. Дакако би него овако сложеиу то ратовање, као што прилично ошширно описује ратовања краља Милутина. Све до појаве Ђорђа Тертера, изгледа, да краљу Драгутину није никако било до ратовања. Он је, као што смо видели, имао и одиише посла око умиравања властеле и консеидовања државног стања. И када је он, како тако, консеидовао унутрашње стање своје државе, ми га видимо где у добро организованом савезу где одиста ратује; али ће то ратовање но нета бити врло опасно.

Изненадном променом на српском престолу г. 1276 за неко време биле су прекинуте преговори између Карла Анжујског и краља Уроша I о подели Византиског царства. Кад је Драгутин дошао на српски краљевски престо, заузимањем краљице Јелене, матере краља Драгутина ти се преговори у скоро настављене. И, када се доласком Ђорђа Тертера у Бугарској стишавше немири и смутње, тим се преговорима придружи и бугарски цар Ђорђе Тертер. У преговорима се дође до спораузума, на се образовај један савез, у коме беху: напољско-сицилијанскиј краљ Карло Анжујски, српски краљ Драгутин, бугарски цар Ђорђе Тертер и тесалиски севастократор Јов. Анђел. Савезници ступише у ратничку акцију почетком 1281 год., али се ни једна не могаше похвалити особитим успесима. Војска краља Карла усне да се искрца на Балканско Полуострво и да дође до Берата. Али Напуљце овде Византинци тако разбише, да се морадоше ратати натраг у Италију.

Нахимер ли за та рат, или нам не сдоштавна знатније и опширније вести о ратовању Грка против Срба. Он само спомиње: да је са Србима против Византије био *Јасонар Комнинац* (Κομνηνὸς) да је против Срба (Τερτέρης) био одвелао сиог млађег сина царевића Константина (Πορφυρογέννητος Κωνσταντῖνος).[2])

По свему судећи, краљ је Драгутин у овоме рату против Византије упао у Македонију следећи традиционалиој тежњи српских владалаца да се српска власт пресе и у Македонију, у долину Вардара.

— По ратном плану вероватно да су Срби и Напуљци одредили место удруженој у долини Вардара, Солуи. Напуљци би и имали да Егнатичким путем дођу под Солуи, где би жители Србе, који би одиато, ина Вардар дошли на Егејско Море. Византинци су најпре обратили пословљу пажњу Напуљцима, вероватно с тога, што им је отуда

[2]) G. Pachymeres: De Michaele et Andronico Palaeologis. Bonnae 1835 g. vol. I стр. 474; vol. II стр. 35.

Одбор је, по прочитању те актове општине вожде Ббр. 4739, а са разлога у њоји наведених, и што је разлика незнатна, решио,

да се Ђорђу Лакићу плати из регулационог фонда за одузето му земљиште у Ратарској улици околико, колико он дугује општини за заграђену калдрму, то јест, да се на овај начин дуг за дуг пребије и квитира. —

XIII

Председник објављује, да је на дневном реду решавање о предлогу одборника г. Васе Николића, да се предузму радови на утврђивању обале између.

Одбор је решио,

прима се овај предлог одборника г. Васе Николића. Одборници т.т. Н. И. Стаменковић, К. Д. Гавазовић, Др. Стеван Марковић и Васа Николић, да кажу, како и на који начин да се ово утврђивање обале предузме и изврши и да над радовима воде надзор, а грађевинско одељење да спреми планове и профиле обале до на тридесет метара од обале.

XIV

Пошто у данашњој седници нема довољно одборника за решавање нових ствари, то је одбор одлучио,

да се сва остала предмети, стављени на данашњу седницу на дневни ред, одложе за идућу седницу и то: одређивање дана за избор одборника, предлог судско примању артија од предмета за трошаринску таксу у место готовог новца; неселиће моће да ослобођење интереса на дуг општини за заграђену калдрму; моља М. Р. Марковића због истога дуга општини; моља М. Новаковића пенз. учитеља за квартирину, предлог одборника г. Д. Ђорковића, да се прикупљање трошаринских прихода даде под закуп.

ВАНРЕДНИ САСТАНАК

9. Децембра 1888.

Председавајући председник г. Н. Д. Стојковић; присутовали чланови суда т. г. Ђ. Ј. Ђурић и К. Спиић; од одборника били: г.г. Др. Јелић, И. И. Стаменковић, Р. Драгић, Др. Стеван Марковић, Стојан Милановић, Ђ. Павловић, Вас. Чакаловић, Данило Стојковић, Коста И. Лакићевић, Стојан Илијевић, Мијат. Милановић, Живутин Ј. Марковић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 3 децембра 1888 год. и у одлуци КЊБр. 750 учињена је допуна

да дуг Ђ. Лакића општини износи 369·81 дин. а дуг општине њему 478·35 дин.

II

Одборник г. Др. Стеван Марковић предлаже да се у интересу јавнице свобрањава пречиште тротоара поред сиперена на Теразијама.

Одбор је једногласно,

да се овај предлог стави на дневни ред за решавање.

III

По прочитању акта гарде нар. Београда и њених одељака АБр. 8567, 8606, 8667, 8688, 8541 којима се тражи упрема о каљугу и живинама стоку њиховим лица одбор је изјавио,

да су доброг владања и доброг имовног стања Влада Павловић инжењер, Петар Живковић дамбас, и Боривоје Анђелковић адвокат; да је Данило Вошњовић-Пештанац обућар, доброг владања и средњег имовног стања; да је Јеротије Марковић касација доброг владања и сиротиње имовног стања; да су му непознати Чедомир Радовановић шнајдер и Трифун Илић печењар.

IV

На прочитану молбе Емилије Гроданчевице Стбр. 3433, одбор је изјавио мишљење,

да се молителици може дати тражено уверење о њеном породичном односу.

V

На предлог суда општинског АБр. 8501 одбор је решио,

да се у предлогу означена кола и једна коњ продају као сувишни и новац у касу унесе.

VI

На предлог суда општинског АБр. 8460, одбор је решио,

да се општинско земљиште испод кланице уступи под једногодишњи закуп од 1. Нов. ове године и под прописаним погодбама М. Бајловићу и Синовима за год. цену од седам стотина и педесет динара.

VII

На предлог суда општинског АБр. 8458, одбор је усвојио,

да се општинско земљиште на савској обали до тамошњег резервоара уступи под једногодишњи закуп од прног Новембра ове године а под прописаним погодбама И. Бајловићу и Синовима за годишњу цену од једне стотине динара.

VIII

На предлог суда општинског АБр. 8456, одбор је решио,

да се општинско земљиште на савској обали, које је до сада држао под закуп В. Димитријевић извлар, изда под петогодишњи закуп од прног Новембра ове год. и под прописаним погодбама истом Владимиру Димитријевићу за годишњу цену од сто и двадесет динара.

IX

Председник изнози одбору на решење изнетиј буџетске комисије заједно са пројектом буџета за 1889. год.

По прочитаној тога изјавијења АБр. 8629, одбор је решио,

прима се овај изнесетиј буџетске комисије. Исто тако прима се у напеду подцети пројект буџета општинског за 1889 годину.

X

Приступа се појединачном претресу пројекта буџета за 1889 год.

По прочитаку сваке тачке по особ, одбор је решио, —

да се у буџету општине београдске за 189-десету годину предвиђе они приходи односно расходи.*)

*) Буџет општински за 1889. годину одштампаће се посебно. — Ур.

претиха неба опашност а можда и из стратегиских обзира. У почетку краљ Драгутин показа ратнички успех, јер Византинцима беху забављени са војском краља Карла. Али, када Византинци свршише с Напуљцима, па их примораше, да се без ратничких трофеја врате натраг у Италију, да тамо у скоро дочекају Сицилијанско Вечерње, они онда по реду окренуше се српскоме, краљу Драгутину.

Краљевић *Константин* млађи син Михаила VIII. Палеолога, освојиоца Цариграда од Латина и оснивача династије Палеологовића, сузби српску војску у Македонији, пребаци је преко државне границе, па онда сама он упаде у Српску Државу.

Краљ Драгутин није се могао одупрети навали Византинаца, него се почео дубље повлачити у своју државу испред византиске војске. Тада Византинци, на челу АЕ. Данила, дођоше до Липљана. По АЕ. Данилу онда у Српској Држави због сталних византиских продирања бејаше завладала општа забуна и, шта више, велика опасност по државину самосталност Српске Државе. —

Усред таквога стања краљ Драгутин абдицира у корист свог млађега брата Милутина. Да ли је краљ Драгутин ма по коју цену начинио мир са Византинцима, или ма како регулисао односе са својим непријатељима, са Византинцима, ми не знамо поуздано, јер нам АЕ. Данило и Грк Ђорђе Пахимер ништа не саопштавају. Вероватно да је то остукање било извођено, принуђено, за време самога рата, који се продужио кроз целу годину (1281). Ми видимо краља Милутина у рату са Византинцима још пре године његова краљевања,[1]) и то је знак да односи између Срба и Византинаца и за време абдицирања краља Драгутина нису били нарочито регулисани. Да је краљ Драгутин закључио какав мир са Византинцима, вероватно да би краљ Милутин, у прној години своје владе самим унутрашњим стањем Српске Државе био приморан да тај мир, бар за које време, поштује.

АЕ. Данило и Ј. Трономски саопштавају нам неке детаље о силаску краља Драгутина с престола архиепископ српске краљевстка. Сем њих и пространији летописи доброг звања, да је краљ Драгутин још за свог живота уступио престо своме брату Милутину. Ти летописи, готово стереотипно вели: **„Съ же Стефанъ, похвалиныи отъ двдл своихъ, при животѣ своемъ приимѣлъ крата своего Отрошы и тоиоу кыроуѣтъ државіте краљевьство своего отъчьства сы“.**[2])

Млађи летописи, вероватно због претеране тежње за кратковом, не саопштавају ништа о абдицирању краља Драгутина.[3])

Сем АЕ. Данила остали споменици, који говоре о уступању престола краљу Милутину, налазе у томе једини мотив покајање: Краљ је Драгутин у повлатој несрећи под Зелечеви увидао пред достижнос проневљена и праведну казну за оне увреде и неправде, које је наносио своме доброме оцу.

Вероватно на основу ових летописа српских и М. Орбинија, Ј. Лукарића и К. Добрен казаше у одлуци краља Драгутина исти мотив, покајање.[4])

(Наставиће се)

[1]) Дуч. Српске. Споменици III стр. 96, 98, 125, 139, 144. — Шаф. Рамеп. стр. 62. — Гавел. Ш. стр. 7, 57. — Арбит III стр. 13. — Starine XIII стр. 85.

[2]) Дуч. Српске. Споменици III стр. 103—108, 139—135. — Шлаф. Радосв Нов. Дучића кн. IV стр. 179.

[3]) М. Орбини II гдаве до стр. 353. — Gli P. Lucari, Copioso ristretto de gli Annali di Rausa стр. 37. — Car. du Fresne dom. du Cange, Illyr. vetus et novum стр. 37; — Шаф. Зуваки. стр. 248.

[4]) Србљанов, Ист. II стр. 187—189.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 31 МАЈА 1898 ГОД.

Број главне књиге	РАЧУН	ОБРТ ЗА МАЈ		ОБРТ ОД 1 ЈАН. ДО 31 МАЈА		СТАЊЕ 31 МАЈА	
72	Благајне	114612 10	112664 56	478111 73	460358 93	17752 80	
75	Привремена издатака		260 —	11571 69	1410 —	11430 69	
37	Вредећи артија			51438 —		51438 —	
38	Непокретности			5460600 23		5460600 —	
38	Покретности			78771 64		78771 64	
39	Грађење кеја			88961 61		88961 61	
40	„ водопода			2855052 82		2855052 82	
24	„ калдрме из зајма			945749 85		945749 85	
28	„ канализације			64303 68		64303 68	
41	„ дорћолске школе			212073 54		212073 54	
23	„ палилул. „			177210 03		177210 03	
21	„ дорћолске цркве			57837 21		57837 21	
31	Дужника разни		139 97	117022 82	7202 51	109820 51	
42	„ калдрме		959 76	117251 32	6126 10	111105 22	
22	„ водопода			3989 62		3989 62	
19	„ трошарине			1259 47		1259 47	
68	Повериоца разни	10760 —		48938 11	29716 97		24823 86
5	„ водовода			3019 75	1988 107		1686 132
46	Касијера				2117 —		2117 —
4	Дирурна инжињерски			192 —	364 80		172 80
66	Обртне порезе				12525 96		12525 96
32	Поклона божићни			12 —	5543 45		5531 45
27	Фондова разни				196258 95		196258 95
47	Гробљанског фонда				110563 05		110563 05
43	Регулационог „			330694 78		330694 78	
44	Упр. фонд. за фондове			9234 22		9234 22	
44	„ „ „ регул. фонд.			31913 48		31913 48	
76	Управе трошарине			37822 71	40000 —		2177 29
48	Упр. фонд. за зајмове				188949 83		188949 83
71	Прилога	7000 —		4107000 —	6445000 —		2338000 —
34	Остава код Нар. Банке			6170000 —	4100000 —	2070000 —	
49	Текући „ „ „			40000 —	2128914 35		2088914 35
50	Прирева војног				150460 09		150460 09
69	Гроб. буџет	1103 82	400 —	5516 74	5650 90		134 16
79	Прихода буџетски	20 20	74933 37	130 20	351436 33		351306 13
77	Расхода „	87419 14		365977 60		365977 60	
80	„ из мајкона	1092 40		8028 45		8028 45	
81	„ по кредитима	5149 —	21 —	11411 75	21 —	11390 75	
82	Утврђење обале	120 —		7428 73	10000 —		2571 27
83	Позајмице од трошар.		37898 —		81628 —		81628 —
9	Главница			31208 90	7412277 59		7381068 69
		227276 66	227276 66	22033858 68	22033858 68	13177471 20	13177471 20

20. Јуна 1898 године
Београд.

Књиговођа,
Милија Јовановић с. р.

Главни благајник,
Ђ. Ж. Нешић с. р.

Главни књиговођа,
К. Ј Јанковић с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Издаје ОПШТИНА БЕОГРАДСКА — Штампарија Д. Димитријевића. — Уредник УРОШ КУЗМАНОВИЋ

Univerzitetska biblioteka "SVETOZAR MARKOVIĆ" | Sign.

Datumi izdavanja knjige:
23. VII. 1961
25. VII. 1962

--

Univerzitetska biblioteka | Sign.